SCRIPTORES AETHIOPICI

[SERIES ALTERA — TOMUS XXIV]

Tomus 25

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
I.-B. CHABOT, I. GUIDI, H. HYVERNAT.

SCRIPTORES AETHIOPICI

TEXTUS

[SERIES ALTERA — TOMUS XXIV]
Tomus 25

Gadla Abuna Abakerazun,
= VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS
CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCX.

I

GADLA ABUNA ABAKERAZUN

SEU

ACTA SANCTI ABAKERAZUN.

EDIDIT

KAROLUS CONTI ROSSINI

Legitur in historia regis Zar'a Yāʿqob: « Paucos post dies, Stephanitae (= daqiqa Esṭifā, filii vel discipuli Esṭifā seu Esṭifānos) surrexerunt, qui dicebant: Dominam nostram Mariam et crucem Filii eius non veneramur. Quapropter rex eos coram se convocavit, de eorum sententiis interrogavit et cum magistris ipsius disputare iussit: eosdem vicit et ignominia affecit. Pravum autem ingenium huius rei causa non dimiserunt. Tum rex, universo christiano populo et peregrinis qui Hierosolymis venerant convocatis, de illis iudicium ferri iussit. Iudicium ediderunt, ut unusquisque cruciatibus poenas lueret. Tum eis nares et linguas amputaverunt, saxisque eos lapidaverunt, secunda feria mensis yakātit (ian.-febr. 1454) ». De haereticis Stephanitarum opinionibus disseruit ipse rex Zar'a Yāʿqob in libro Maṣḥafa Berhān, quem proxime, annuente Deo, evulgaturi sumus, nec non in libro Maṣḥafa Milād, qui praesertim in Iudaeos et in Stephanitas scriptus est. Recentissima, ni fallor, de Stephanitis mentio occurrit

in commentariis Francisci Alvarez de Lusitanica legatione (A. D. 1520-27) ad Presbyterum Iohannem (ed. Ulissypone, 1889, p. 43, v. 12): « Ex hac monastica regula, altera egressa est, Estefarruz (= Esṭifānos) vocata. Isti mali esse et haereticas opiniones sequi, ex. gr. crucem non adorare, putantur. Ipsi cruces componunt quas clerici et monachi omnes in manu, laici ad pectus ferunt; sed unam tantum crucem, illam nempe super quam Christus passus est, adorandam esse ducunt, et ceteras ab ipsis vel ab aliis confectas precibus colendas non esse existimant, quia hominum manibus factae sunt. Alias haereticas opiniones proferunt et sequuntur ».

Stephanitae multa de sua doctrina nec non de clarioribus viris sectae (cfr. pp. 9, 15, 19, 31, 36 etc.) scripserunt. Omnia autem deperdita videntur, praeter Acta monachi Abakerazun.

Abakerazun, e familia Degnu stirpis Madabāy, in Nāʿedēr, prope Aksum, sub annum Domini 1390 ortum habuit. Monasticam disciplinam primum in Dabra Ḥayguemzē (Tambēn), dein in Dabra Quayaṣā apud abbatem Sāmu'ēl professus est; sub annum 1409 opiniones monachi Esṭifānos amplexus est. Cum autem Esṭifānos, in vincula coniectus, in terra Agbarā, ultra flumen Kasam, mortuus esset, ipse omnium huius viri asseclarum princeps evasit, et sectatores in exilio, in persecutione, in dispersione consilio sustinuit et rexit, perpetuo fuga salutem petere et in montium latebris se abdere coactus. Annis gravatus, Aethiopia universa ad iudicium coram Domino evocata, sub annum 1471 mortuus est.

De nomine, aetate, patria auctoris huius documenti ni-

hil aperte traditum est; liquet tamen eum monachum Tigrensem, Stephanitam, et Abakerazun discipulum fuisse, qui statim post magistri mortem libellum composuit.

Acta in uno tantum codice ad nos pervenerunt, nempe n° 174 collectionis d'Abbadie. Manuscriptus ipso Antonio d'Abbadie iubente ab apographo exaratus est, fortasse in Gundagundi, in finibus orientalibus provinciae Agāmē, in praeruptis saltibus Dancaliam versus, quo Stephanitae saepe refugia invenisse videntur. A mendis haud immunis est; ~~nonnulla tamen,~~ v. gr. frequens usurpatio *qa* pro *qā*, *antā* pro *anta* et huius generis alia, amanuensis dialecto adscribenda videntur. Hic illic textum restituere vix possibile est.

Lutetiae Parisiorum, kalend. Iun. MDCCCCIX.

ገድለ፡ አቡነ፡ አበክረዙን።

በስመ፡ ሥሉስ፡ ቅዱስ፡ ሕያው፡ ዘእንበለ፡ ጥንት። ወብሑተ፡ ስልጣን፡ እስከ፡ ለዓለም፡ ዘእንበለ፡ ተፍጻሜት። ሥሉስ፡ በገጻት፡ ወበአካል። ወአሐዱ፡ በመለኮት፡ ዘኢይትከፈል። ምሉእ፡ በኵለሄ፡ ዘኢይቀብል።

Coll. d'Abbad., nº 174, p. 103.

ንዜኑ፡ ኃዳጠ፡ ዘእምዜና፡ ገድሉ፡ ለብፁዕ፡ ወቅዱስ፡ አቡነ፡ አበክረዙን። ቀዋሚሃ፡ ለቤተ፡ ክርስቲያን። ዝኑን፡ እመዋግደ፡ ዕልዋን። ወስውር፡ እምሕሊና፡ ብዙኃን። ኖላዌ፡ መርዔት፡ ዘደብረ፡ ገሪዛን፡ ዘፈጸመ፡ ገድለ፡ በሠናይ፡ ርስአን። አመ፡ ፳ወ፰ለ ሠርቀ፡ አየር፡ ዘበሐሳበ፡ ዕብራዊያን። ወበግዕዝ፡ አመ፡ ፳ወ፰ለ ግንቦት፡ በሰላመ፡ እግዚእነ፡ ኢየሱስ፡ ክርስቶስ፡ አሜን።

ወኮነ፡ ዝብእሲ፡ መሰረተ፡ ትምህርት፡ እምኃበ፡ ብፁዕ፡ ወቅዱስ፡ አብ፡ እስጢፋኖስ፡ ማኅቶተ፡ ክርስቲያን፡ ቀዋሚ፡ ላዕለ፡ ምኔታቲሁ፡ እለ፡ ይተልዉ፡ አሰሮ። እንዘ፡ ይኤምሮሙ፡ ውሳኔያተ፡ ሕግ፡ በከመ፡ ሥርዓት፡ ለቅዱስ። ወዝርኡኒ[1]፡ እምብሔረ፡ አክሱም፡ እንተ፡ ይእቲ፡ ናዕዴር፡ ዘእምሕዝበ፡ መደበይ፡ እምነ፡ ነገደ፡ ድግኑ። ወስመ፡ አቡሁ፡ ተስፋነ፡ መስቀል። ወስማ፡ ለእሙ፡ ታድኅነነ፡ ማርያም። ወተወልደ፡ በምድር፡ ዘይብልዋ፡ ......[2]። ወሰመይዎ፡ ስሞ፡ እስጢፋኖስ። ወተወልዱ፡ ክልኤቱ፡ አኃዊሁ፡ ፩እምቅድሚሁ[3]፡ ወ፩እምድኅሬሁ። ወዘእንበለ፡ ይልሃቁ፡ እሙንቱ፡ ደቂቅ፡ ሞተ፡ አበ፡ አቡሆሙ። ወፈለሰት፡ ሢመት፡ እምአቡሆሙ። ወውእቱኒ፡ ሐደገ፡ ርስቶ፡ ወሖረ፡ ውስተ፡ ብሔር፡ እንተ፡ ትሰመይ፡ ዘንጉ፡ ምስለ፡ ብእሲቱ፡ ወደቂቁኒ፡ ፫ወነበረ፡ ውስቴታ፡ ኃዳጠ፡ ወሞተ፡ በህየ።

ወእምዝ፡ ነሥአቶሙ፡ ብእሲቱ፡ ለደቂቁ፡ ወሖረት፡ ውስተ፡ ምድረ፡ አቡሃ፡ ተንቤን። እስመ፡ እምሕዝበ፡ አናና፡ ይእቲ። ወሢመተ፡ አቡሃ፡ ደምባላ። ወነበረት፡ ህየ፡ በምዕስብናሃ። እስመ፡ ፈራሂተ፡ እግዚአብሔር፡ ይእቲ። ወእንዘ፡ ሀለወት፡ ህየ፡ በሐዘን፡ ምታ፡ ሞተ፡ አቡሃ፡ ወአሐዱኒ፡ እምደቂቃ፡ ዘይንእስ። ወተወሰከ፡ ሐዘን፡ በዲበ፡ ሐዘን። ወላሕ፡ በዲበ፡ ላሕ።

ወነበረት፡ ህየ፡ በድክቱም[4]፡ ምስለ፡ ፪ደቂቃ፡ ወአልሃቀቶሙ[5]፡

[1] Ms. ወዘአቱኒ. — [2] Nomen deest. — [3] Ms. ″ደ″. — [4] Ms. በድክቱመ. — [5] Ms. ″ቃ″.

p. 104. በሠናይ ፡ ግዕዝ ፡ ወእምዝ ፡ ወሀበቶሙ ፡ ለትም*ህርት ፡ ከመ ፡ ይትመሃሩ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወይትቃነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእምአሚሃ ፡ ኢርእየት ፡ ገጾሙ ። ወይእቲኒ ፡ ገብአት ፡ ኀበ ፡ ምንኵስና ፡ ወአዕረፈት ፡ ውስተ ፡ ምኔተ ፡ መነኮሳይታት ። ወእሙንቱኒ ፡ ደቂቅ ፡ ነበሩ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ሐይጐምዜ ። ወለዝኩሰ ፡ ብፁዕ ፡ ሶበ ፡ አእከለ ፡ ተምህሮ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወሰድዎ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ አባ ፡ በርተሎሜዎስ ፡ ከመ ፡ ይሢሞ ፡ ዲያቆነ ። ወከኖ ፡ አሚሃ ፡ ፲ወ፭ዓመቱ ፡ ሎቱ ። ወንሢኦ ፡ ሢመተ ፡ ዲያቆን ፡ ገብአ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ደብር ። ወበውእቱ ፡ ዘመን ፡ እንዘ ፡ ሀለወ ፡ ህየ ፡ ሐለየ ፡ በልቡ ፡ ከመ ፡ ይሖር ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ አባ ፡ ሳሙኤል ፡ ገዳማዊ ፡ ለኃሢሠ ፡ ጽድቅ ። ወረከበ ፡ አብያጸ ፡ እለ ፡ ይፈቅዱ ፡ ከማሁ ። ወእምዝ ፡ ወፅኡ ፡ በሌሊት ፡ እምይእቲ ፡ ደብር ፡ እንዘ ፡ ኢያአምሩ ፡ ፍኖተ[1] ፡ ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ወርዕ ። ወእንዘ ፡ የኀሥሡ ፡ ፍኖተ ፡ በህየ ፡ ወኃጥኡ ። ወተመይጠ ፡ ፩እምኔሆሙ ። ወእልክቱኑ ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ህየ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ገዳም ፡ ፈነወ ፡ ሎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረድኤተ ፡ ዘይመርሆሙ ፡ ኃበ ፡ የሐውሩ[2] ፡ መነኮስ ፡ ዘነበረ ፡ ገዳመ ፡ ለጸዊመ ፡ ፵ ። ወአሚሃ ፡ እትወቱ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ምስለ ፡ አብያጺሁ ፡ ወምስለ ፡ ታቦቶሙ ። ወይቤሎሙ ፤ ምንትኑ ፡ መጻእክሙ ፡ ዝየ ። ወምንተ ፡ ትፈቅዱ ፡ ወአይቴ ፡ ተሐውሩ ። ወይቤልዎ ፤ እስመ ፡ ንፈቅድ ፡ ሐዊረ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ አባ ፡ ሳሙኤል[3] ፡ ገዳማዊ ። ወዳእሙ ፡ ኃጣእነ ፡ ፍኖተ ። ወይቤሎሙ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፤ ኢትፍርሁ ፡ አደቂቅየ ፡ አነ ፡ እመርሐክሙ ፡ ወአርእየክሙ ፡ ፍኖቶ ። ወገብረ ፡ ከማሁ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ወአርአዮሙ ፡ ፍኖቶ ። ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ኀበ ፡ ፈቀዱ ። ወተወከፎሙ ፡ ፩መነኮስ ፡ ወአንበሮሙ ፡ ኃቤሁ ፡ እንበለ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ። ወበውእቱ ፡ ዘመን ፡ ሞተ ፡ ውእቱ ፡ አበ ፡ ምኔት ። ወተባሃሉ ፡ ሰብአ ፡ ደብር ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ዝኩ ፡ መነኮስ ፡ አበ ፡ ምኔት ። ወቦእለ ፡ ይቤሉ ፡ ኢይከውነነ ፡ ዘኢተወልደ ፡ እምዝንቱ ፡ ደብር ። እስመ ፡ እምደብረ ፡ ቄየጻ ፡ ውእቱ ። ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ተምዕዐ ፡ ወነሥኦሙ ፡ ለእ
p. 105. ልክቱ ፡ ደ*ቂቅ ፡ ወወሰዶሙ ፡ ኀበ ፡ አባ ፡ ሳሙኤል ፡ ዘደብረ ፡ ቄየጻ ። ወይቤሎ ፤ ንሥኦሙ ፡ ለእሉ ፡ ደቂቅ ፡ ወአልብሶሙ ፡ ከመ ፡ ይኩኑከ ፡ ለከ ፡ ደቂቀ ። እስመ ፡ ግዕዛሙኒ[4] ፡ ለመነኮሳት ፡ እለ ፡ ደ

[1] Ms. ፍኖቶ. — [2] Ms. ያሐ". — [3] Ms. ገብኤል. — [4] Ms. ግዕዘኒ.

ብረ፡ ዲጋ፡ ከመ፡ ኢይኩን፡ ዲቤሆሙ፡ መምህረ፡ እንዘ፡ ይብሉ፡ ዘኢኮነ፡ እምደብርነ ። ወበእንተዝ፡ አምጻእክዎሙ፡ ለእልክቱ፡ ደቂቅ፡ እንበይነ፡ ቅንአተ፡ ቤትየ ። ወውእቱኒ፡ አንበርሙ፡ ተመጢዎ፡ ኀቤሁ ። ወእምዝ፡ እምድኅረ፡ ኅዳጥ፡ ወሀቦሙ፡ አብ፡ ሳሙኤል፡ አስኬማሁ፡ ቅድስተ፡ ወአልበሶሙ፡ አመ፡ ፳ወ፩ ለወርኀ፡ ሐምሌ፡ ዘይእቲ፡ ዕለተ፡ አባ፡ ኖብ፡ ሰማዕት፡ ወበማኒታሁኒ፡ አበክረዙን፡ ሰማዕት ። ወበእንተዝ፡ ሰመዮሙ፡ ለ፩ኖብ፡ ወለዝኩሂ፡ ብፁዓዊ፡ ሰመዮ፡ አበክረዙን፡ ወኮኖ፡ አሚሃ፡ ፲ወ፯ ዓመቱ፡ ሎቱ፡ እምዘ፡ ተወልደ ። ወነበሩ፡ ህየ፡ በሠናይ፡ ግዕዝ፡ ወበኂሩት፡ ብዙኅ ።

ወእምድኅረ፡ ብዙኅ፡ ዓመታት [1]፡ አዕረፈ፡ ዝኩ፡ አባ፡ ኖብ፡ እስመ፡ ውእቱኒ፡ ኮነ፡ ጽዉዐ፡ በኀበ፡ እግዚአብሔር ።

ወለዝንቱሰ፡ ብፁዕ፡ ሠርዖ፡ አበ፡ ምኔት፡ ይትላአክ፡ ምስለ፡ መብስላነ፡ አሕማላት፡ ዘማኅበር ። ወነበረ፡ ህየ፡ ዓመተ፡ እንዘ፡ ተአዛዚ፡ ውእቱ፡ ለእለ፡ ምስሌሁ ።

ወእምዝ፡ በውእቱ፡ ዘመን፡ ኮነ፡ ምጽአቱ፡ ለአቡነ፡ እስጢፋኖስ፡ ውስተ፡ ይእቲ፡ ደብር ። ወእምድኅረ፡ ኅዳጥ፡ ወሀበ፡ ሳሙኤል፡ አስኬማ፡ ቅድስተ ። ወአሚሃ፡ ፲ወ፱ዓመቱ፡ ሎቱ፡ ወዓነቃ፡ ለአርዑተ፡ ክርስቶስ፡ ውስተ፡ ክሳዱ፡ ወእምአሚሃ፡ ኢያብአ፡ ውስተ፡ ምኩራብ፡ ሥጋሁ፡ ኵሎ፡ ጥሉላተ፡ እንተ፡ ዘለዓለም፡ ይፈቅዱ ። ወዐቀበ፡ ነፍሶ፡ በኀብስት፡ ወማይ፡ ወይእቲኒ [2]፡ ለአዕርጎ፡ ስብሐተ፡ እግዚእ፡ ወኮኑ፡ ብዙኃን፡ እለ፡ ያስተሐይጽዎ፡ እመ፡ ይክል፡ ኀሊፈ፡ ወእመ፡ ይገብእ፡ ድኅረ ።

ወኮነ፡ ራእይ፡ ኀቤሁ፡ ዘበእንተ፡ ረድኤተ፡ ነፍሱ፡ ዘእምሕግ ። ወእንዘ፡ ይትኄየል፡ እንዘ፡ ያጠውቃ፡ ለነፍሱ፡ ወያገርር፡ ሥጋሁ ። ወይዌስክ፡ ገድለ፡ እንዘ፡ ይዓርግ፡ እመልዕልት፡ እስከ፡ ይእኅዝ፡ መልዕልቶ [3] ።

ወእምአመ፡ ወጠነ፡ ዘንተ፡ ገድለ፡ ወበ፲ዓመት፡ ረከበ፡ ረድኤተ፡ ዘእመንፈስ፡ ቅዱስ ። ወእንዘ፡ ሀሎ፡ በዘከመዝ፡ ግብር፡ [መጽአ፡] አቡነ፡ ቅዱስ፡ እስጢፋኖስ ። ወዝኩኒ፡ ብፁዕ፡ አበክረዙን፡ ኮነ፡ ይሬእዮ፡ ወይጤይቅ፡ ነገር፡ ወምግባራቲሁ ። ወእምድኅረዝ [4]፡ አውዕአ፡ አበ፡ ም*ኔት፡ እምኀበ፡ መብስላነ፡ አሕማላ p. 106.

[1] Ms. ″ተት. — [2] Ms. ወይእትኒ. — [3] Textus corruptus videtur. — [4] Ms. ወእምዘኅረዝ.

ት ፡ ወረሰዮ ፡ ውስተ ፡ ሰሬየ ፡ አስፋሪዳት ። ወነበረ ፡ በህየ ፡ በተአገዝዞ ፡ ሠናይ ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ ከዕበ ፡ አውፅኡ ፡ እምህየኒ ። ወሜሞ ፡ ሊቀ ፡ ውስተ ፡ መልእክተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘቤተ ፡ ዲያቆናት ።

ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይትላአክ ፡ ለእግዚአብሔር ። በጻህቅ ፡ ሠናይ ። ወበኂሩት ፡ ብዙኅ ። ወበትሕትና ፡ ፍጽምት ፡ እስመ[1] ፡ መፍቀሬ ፡ ንጼት ፡ ውእቱ[2] ። ወይኀብእ ፡ ርእሶኒ ፡ ከመ ፡ ኢያእምሮ ፡ ሰብእ ፡ እስመ ፡ ከቡረ[3] ፡ ዘመድ ፡ ውእቱ ። ወሰብእ ፡ ደብርሰ ፡ ኢያአምርዎ ፡ ወከነ ፡ በኀቤሆሙ ፡ ምኑነ ፡ ወውእቱሰ ፡ ይትዔገሥ ፡ ኵሎ ፡ ዘይበጽሕ ፡ ላዕሌሁ ፡ ብዙኀ ፡ ተዕናስ ፡ [ወ]ረኀብ ። ወዕርቃን ። ወነበረ ፡ ከመዝ ፡ ውስተ ፡ መልእክተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ፳ዓመተ ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ መልእክተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከነ ፡ ይሐውር ፡ ኀበ ፡ ሰሚዐ ፡ ትምህርቱ ፡ ለቅዱስ ። ወይሴቡ ፡ እምኔሁ ፡ በቅኑዔተ ፡ ወይትሜሃር ፡ ውሳኔያተ ፡ ሕግ ፡ ወሥርዓተ ፡ በዘ ፡ ያግዕዝ ፡ ለነፍሱ ፡ እምግብርናተ ፡ ኃጢአት ። በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ መልእክተ ፡ ትእዛዝ ፡ ዘሐዋርያት ፡ ዘይብል ፡ ለምእመናን ። ኵሉ ፡ ለለ፩፩ ይብድሩ ፡ ሐዊረ ፡ ውስተ ፡ መከነ ፡ ትምህርት ። ወውእቱኒ ፡ ይገብር ፡ ዘንተ ፡ በጻህቅ፡ ለረኪበ ፡ ተስፋ ፡ ዘይብል ፡ እለ ፡ ጸምኡ ፡ ይሑሩ ፡ ኀበ ፡ ማይ ። ወተምሂሮ ፡ እምኔሁ ፡ ከነ[4] ፡ ተላዌሁ ፡ ለምግባራቲሁ ። ወተሰሓቤ ፡ በሐብለ ፡ ፍቅሩ ፡ መንፈሳዊት ። ወብዙኃን ፡ እለ ፡ ተወሰኩ ፡ ከማሁ ፡ ውስተ ፡ አሰረ ፡ ትምህርቱ ፡ ለቅዱስ ፡ እስጢፋኖስ ፡ በመዐዛ ፡ ትዕግሥቱ ፡ እስመ ፡ መዐዛሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ጽጌ ፡ ደንጐላት ፡ ዘውስተ ፡ ቈላት ፡ ወከመ ፡ ጽጌ ፡ ሮማን ፡ ዘውስተ ፡ ገነት ። በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ባህለ ፡ ነቢይ ። እስመ ፡ ገነትሰ ፡ አብያተ ፡ አፈው ፡ ውእቱ ። ለእመ ፡ ሀለወ ፡ ውስተ ፡ ገነት ፡ አፈው ፡ ዘበቱ ፡ መዐዛ ፡ ይምዕዝ ፡ ገነቱ ። ወእለኒ ፡ አንሶሰዉ ፡ ውስቴቱ ፡ ይትሜዓዙ ፡ በቱ ። ወዝንቱኒ ፡ ብፁዕ ፡ ረኪበ ፡ ገነተ ፡ ዘምስለ ፡ መዓዛ ፡ ሐዋዝ ፡ ከነ ፡ ይረውጽ ፡ ኃቤሃ ፡ ዘልፈ ። እስከ ፡ ከኖ ፡ መርሃ ፡ ለበዊእ ፡ ውስተ ፡ ጽርሐ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይትፌሣሕ ፡ በከብካበ ፡ መርዓሁ ። ወሰበ ፡ አእመሮ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ለብፁዕ ፡ ከመ ፡ ተሐባሬ ፡ ውስተ ፡ ግዕዙ ፡ ለቅዱስ ፡ እስጢፋኖስ ፡ አውፅኦ ፡ እመልእክተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘቤተ ፡ ዲያቆናት ። ወረሰዮ ፡ ኀበ ፡ አርድእት ፡ ውስተ ፡ ግብራተ ፡ ማኅበር ።

[1] Ms. እንመ. — [2] Ms. እቱ. — [3] Ms. ″ር. — [4] Ms. ዘከኒ.

ወውእቱኒ ፡ ይቤ ፡ አሆ ፡ እንዘ ፡ ኢይትአነተል ፡ እምትእዛዘ ፡ አበ ፡ ምኔት ። ወኮነ ፡ ይወፍር ፡ ወየአቱ ፡ ምስለ ፡ አኃው ። እስመ ፡ አስተሐወዘት [1] ፡ ቅድመ ፡ አእይንቲሁ ፡ መዝገብ ፡ ኀ*ብአት ፡ ዘውስት p. 107. ፡ ገራህት ፡ ተአገዘ ።

ወእምዝ ፡ ተሀውኩ ፡ ሰብአ ፡ ደብር ፡ እንበይነ ፡ ግዕዙ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ እስጢፋኖስ ። ወበእንተኒ ፡ እለ ፡ ይትሐበርዎ ፡ ውስተ ፡ ግዕዙ ፡ ሠናይ ። እስከኔ ፡ ብህልዎ ፡ ውስተ ፡ ስብሐተ ፡ ማኅሌቶሙ ፡ ዘቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘዕለተ ፡ በዓል ፡ በስብሐተ ፡ ማኅሌት ። መሪር ፡ ላዕለ ፡ ጻድቅ ፡ ሐሰተ ፡ ዘይነግር ።

ይቤ ፡ እምኔሆሙ ፡ ስውረ ፡ ዓይን ፡ ዘስሙ ፡ ጤማይ ፡ ብእሲአ [2] ፡ ወጽአ ፡ ዘኢኮነ ፡ እምግዕዘ ፡ ደብሩ ፡ ወዘኢተረከበ ፡ ውስተ ፡ ጠማሩ ፡ ወሰሚዖሙ ፡ ካልኣን ፡ እለ ፡ ይትሐበርዎ ፡ ውስተ ፡ ግዕዙ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ። ወይቤልዎሙ ፡ አኮ ፡ በከመ ፡ ትብሉ ፡ አንትሙ ፡ ውእቱ ። አላ ፡ እስመ ፡ ንሬኢዮ ፡ ውስተ ፡ ሠናይ ፡ ግዕዝ ፡ ወምግባረ ፡ ጽድቅ ።

ወእምይእቲ ፡ ዕለት ፡ ኮነ ፡ ጋእዘሙ ፡ እምኅቡእ ፡ ውስተ ፡ ክሡት ። ወሰከሩ ፡ በወይነ ፡ ቅንዓት ፡ ዘኅዱር ፡ ላዕሌሆሙ ። ወአስተዋደይዎ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ናሁ ፡ ቆመ ፡ ዝንቱ ፡ በምክረ ፡ ርእሱ ፡ ዘኢኮነ ፡ በግዕዘ ፡ ደብር ። ወኮነ ፡ ዓዲ ፡ ይስሕብ ፡ ካልኣነ ፡ ለኃበ ፡ ትኅርምተ ፡ ተባሕትዎቱ ። ወአበ ፡ ምኔትኒ ፡ ተወከፈ ፡ ነገሮሙ ። ወአኃዙ ፡ ይስድድዎሙ ፡ ለእለ ፡ ይተልውዎ ፡ ለቅዱስ ፡ እምነ ፡ መሥዋዕት ፡ ወእምነ ፡ ማዕድ ። ወሰ[ደ]ድዎ ፡ ኪያሁኒ ። ወሖረ ፡ እንዘ ፡ ይጸውር ፡ ግፍዖ ። ወብዙኃን ፡ እምአኃው ፡ እለ ፡ ተሰዱ ፡ ምስሌሁ ። ወበጽሑ ፡ እስከ ፡ ባሕረ ፡ ሳፍ ።

ወጥያቄ ፡ ነገሩሰ ፡ ዘከመ ፡ ተሰደ ፡ ወዘከመሂ ፡ ተመይጠ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ገድሉ ፡ ሀሎ ።

ወበውስተ [3] ፡ ፍኖትኒ ፡ እንዘ ፡ ይትመየጡ ፡ ረከቦሙ ፡ ብዙኃ ፡ ምንዳቤ ፡ እስመ ፡ ዘመነ ፡ ክረምት ፡ ውእቱ ። ወተካዜኒ ፡ ምሉእ ፡ ማየ ፡ ወስእኑ ፡ ኀሊፈ ። ወባሕቱ ፡ ፈነወ ፡ሎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረድኤተ ፡ ወአሕሙ [4] ። ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ኀበ ፡ ተሰዱ ፡ ቀዳሚ [5] ፡ ወተአምኁ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወለአበ ፡ ምኔትኒ ፡ አምሕዎ ፡ እስመ ፡ ረኩብዎ ፡ ሀየ ፡ በዓጸደ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወወዓ

[1] Ms. አሕወዛተ. — [2] Ms. "ሴ". — [3] Lacuna in ms. esse videtur. — [4] Ms. *sic*. — [5] Ms. ቃደሚ.

ሌ ፡ መኰንንኒ ፡ ሀሎ ፡ ምስሌሁ ፡ ወርእዮ ፡ ዝኩ ፡ ወዓሊ ፡ ስርጋዌ ፡ ሕንጻሃ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ይቤሎ ፡ ለቅዱስ ፡ አባ ፡ ኢትሬኢኑ ፡ ስርጋዌያ ፡ ለዛቲ ፡፡ ወእፎ ፡ ተኃድጋ[1] ፡ ወተሐውር ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡፡ ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፤ ዝንቱሰ ፡ ሕንጻ ፡ ዘትሬኢ ፡ ለእመ ፡ ቀደስዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ይትቄደስ ፡፡ ወለእመ ፡ አርኰስዎ ፡ ይረኵስ ፡፡ ወሰሚዖ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ዘንተ ፡ እምቃሉ ፡ ለቅዱስ ፡ ይቤ ፤ ኢትሰ p. 108. ምዕኑ ፡ ይፀርፍ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡፡ ወተን*ሥአ ፡ በመዓት ፡ እንዘ ፡ ኢያአምር ፡ ዘይትናገር ፡፡ ወይቤ ፡ ለእለ ፡ ምስሌሁ ፤ እፎ ፡ ታረምሙ ፡፡ ወእምዝ ፡ ተማሰጥዎሙ[2] ፡ ለለ፩፩ዘከመ ፡ መኰሩ ፡ ቀዲሙ[3] ፡ እስመ ፡ ነበሩ ፡ ድልዋነ ፡ ለአሕስሞ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይፀንሑ ፡ እትወቶሙ ፡፡ ወእምዝ ፡ ዓፀውዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ እንዘ ፡ እሱር ፡ በመዋቅሕት ፡፡ ወለካልአንኒ ፡ አኃው ፡ ሞቅሕዎሙ ፡ አዝማዲሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይመስሎሙ ፡ ዘያፀርዕ ፡ ትምህርቶ ፡ ለጻድቅ ፡ በመዋቅሕት ፡፡ ወለብ[ፁ]ዕሰ ፡ አበከረዙን ፡ ገፍዖ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ በእዴሁ ፡ ወሰደዶ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ አኮኑ ፡ አንተ[4] ፡ ዘትከውን ፡ ሎቱ ፡ ረድኤተ ፡ ወቢጸ ፡ በኵሉ ፡ ፍናዊሁ ፡ ዘመጠነ ፡፡ ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ እንዘ ፡ ይጸውር ፡ ስደቶ ፡ ምስለ ፡ አሚን ፡፡ ወካልኡኒ ፡ እኁ ፡ ዘስሙ ፡ ዮሐንስ ፡ ዘኮነ ፡ ረዳኤ ፡ ለአቅሞታ ፡ ለዛቲ ፡ ማኅበር ፡፡ ወአሚሃ ፡ ፴ወ፫ዓመቱ ፡ ሎቱ ፡ እምዘ ፡ ተወልደ ፡፡

ወሖሩ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ደብር ፡ ቅሩብ ፡ ተከዚ ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ዜራናቄ ፡፡ ወሰአልዎ ፡ ለአበ ፡ ምኔት ፡ ከመ ፡ የሀቦሙ ፡ ማኅደረ ፡ ቅሩበ ፡ ዚአሁ ፡ ከመ ፡ ይንበሩ ፡ በጽሙና ፡፡ ወወሀቦሙ ፡ መከነ ፡ ውስተ ፡ ገዳመ ፡ ተከዜ ፡፡ ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ካልኣን ፡ አኃው ፡ ፩እምነ ፡ ይእቲ ፡ ደብር ፡ እንተ ፡ ተሰዱ ፡ ቀዳሚ[5] ፡ ወኮኑ ፡ ፮ወአቀሙ[6] ፡ ህየ ፡ ማሕደረ ፡፡ ወእምድኅረዝ ፡ ሖረ ፡ ኃቤሆሙ ፡ አቡነ ፡ ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ሶበ ፡ ተፈትሐ ፡ እመዋቅሕቲሁ ፡፡ ወነገሮሙ ፡ ከመ ፡ ዐጸውዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ እንዘ ፡ ይፈቅዱ ፡ ቀቲሎቶ ፡፡ ወሰሚዖሙ ፡ እሙንቱ ፡ ሐዘኑ ፡ ወተከዙ ፡ ፈድፋደ ፡፡

ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ዝኩ ፡ አቡነ ፡ አበከረዙን ፡ ወረድኡኒ ፡ ለቅዱስ ፡ ወሖሩ ፡ ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ አባ ፡ በርተሎሚዎስ ፡ ወኢረከብዎ ፡ ሎቱ ፡፡ ወይቤልዎሙ ፡ ለሰብአ ፡ ደብር ፤ ናሁ ፡ ሊቀእሲ ፡ ነዳይ ፡ ዘአልበ ፡ ኃጢአተ ፡ ወአልቦ ፡ አበሳ ፡ ይፈቅዱ ፡ ቀቲ

[1] Ms. ተኃድገ. — [2] Ms. *sic*. — [3] Ms. ቃዲሙ. — [4] Ms. አንታ. — [5] Ms. ቃዲሚ. — [6] Ms. አቃሙ.

ሎቱ[1] ፡ ወይእዜኒ ፡ ንፈቅድ ፡ ትርድኡነ ፡ ወትንግርዎ ፡ አንትሙ ፡ ለስዩመ ፡ ብሔር ። ወይቤልዎሙ ፡ አልከቱ ፤ ሖሩ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ወንግርዎ ፡ ሎቱ ፡ እስመ ፡ ኢሀሎ ፡ ዝየ ። ወሶበ ፡ አእመሩ ፡ አኃው ፡ ከመ ፡ አልቦሙ ፡ አሰንዮ ፡ ወኢይረድእዎሙ[2] ፡ ይቤሉ ፡ በበይናቲሆሙ ፤ እስመ ፡ እስከ ፡ ንነብር[3] ፡ ሀየ ፡ ይመውት ፡ አቡነ ፡ ዳእሙ ፡ ንሑር ፡ ለሊነ ፡ ኀበ ፡ ሥዩመ ፡ ብሔር ፡ ወንንግር ፡ ወናስምዮ ፡ ሎቱ ።

ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ኀበ ፡ ሥዩመ[4] ፡ ውእቱ ፡ ብሔር ፡ ወነገርዎ ፡ ዘከመ ፡ አፀውዎ ፡ ለአቡሆሙ ፡ ከመ ፡ ይሙት ፡ እንዘ ፡ እሱር ፡ በመዋቅሕት ። ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ነ*ገረ ፡ ይቤሎሙ ፤ እመሰ ፡ ኮነ ፡ ከመ p. 109. ዝ ፡ እመጽእ ፡ አነ ፡ ምስሌክሙ ፡ ከመ ፡ አስዋቅሰክሙ[5] ፡ በሀየ ። ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ምስሌሆሙ ። ወሶበ ፡ ቀርቡ ፡ ይእተ ፡ [ደብረ ፡] ፈነውዎ ፡ አቅዲሞሙ ፡ ለ፩እኁ ፡ ሣልሶሙ ፡ ዘሀሎ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ከመ ፡ ያእምር[6] ፡ ዜነቶ ፡ ለቅዱስ ፡ እመኒ ፡ ሞተ ፡ ወእመኒ ፡ ሀለወ ።

ወሃሎ ፡ ውስተ[7] ፡ ደብር ፡ መነኮስ ፡ ገባሬ ፡ ሰላም ፡ ወአረጋዊ ፡ ብእሲሁ ። ወርእየ ፡ ራእየ ፡ በሌሊት ፡ ከመ ፡ ሐወጸ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምሰማይ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ዘዕፁው ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ። ወአብርሀ ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ ወተአምኖ ፡ በአምኃ ፡ መንፈሳዊት ። ወሰዐሞ ፡ መልከዐ ፡ ገጹ ፡ ቅድስት ፡ እንተ ፡ ምልእት ፡ ላሕየ ፡ ብርሃን ። ወኮነ ፡ ያነክር ፡ ትዕግሥቶ ፡ ወእም ፡ እንትኩኒ ፡ ራእይ[8] ፡ እንተ ፡ ርእየ ። ወሖረ ፡ ኀበ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ወይቤሎ ፤ እምከመ ፡ ሞተ ፡ ዝብእሲ ፡ ያጠፍእ ፡ ሥዩመ ፡ ብሔር ፡ ደብረክሙ[9] ። ወባሕቱ ፡ ግበሩ ፡ ሰላመ ፡ ምስሌሁ ፡ ወፍትሕዎ ፡ እመዋቅሕቲሁ ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ወሰብአ ፡ ደብር ፡ አደሞሙ ፡ ዝነገር ፡ ወአውፅእዎ ፡ ለቅዱስ ፡ እምቤተ ፡ ሞቅሕ ።

ወበጺሖ ፡ ዝኩ ፡ እኁ ፡ ዘለአከዎ ፡ ቀዲሙ[10] ፡ ረከቦ ፡ ለቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ፍቱሕ ፡ ውእቱ ፡ እመዋቅሕቲሁ ። ወነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ሖሩ ፡ ኀበ ፡ ሥዩመ ፡ ብሔር ፡ ወነገርዎ ፡ ዘከመ ፡ ኮነ ፡ ኵሉ ። ወከመሂ ፡ [መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡] መጽአ ፡ ለሊሁ ፡ ከመ ፡ ያድኅኖ ፡ እምእዴሆሙ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ይቤሎ ፡ ለውእቱ ፡ እኁ ፤ በሎ

[1] Ms. ቃቲሎቶ. — [2] Ms. ወኢኒ : ኢይ". — [3] Ms. ነሐውር : textus corruptus videtur. — [4] Ms. ሥዩም. — [5] *Sic* ms.: fortasse cfr. amh. አስወቀሰ, si vero in አስተዋ" corrigendum non est. — [6] Ms. "ሮ. — [7] Ms. bis ውስተ. — [8] Ms. ራእየ. — [9] Ms. "ር". — [10] Ms. ቃዲሙ.

ሙ ፡ ለአኃው ፡ ኢያምጽእዎ ፡ ለስዩመ ፡ ብሔር ፡ እስመ ፡ ፈትሐኒ ፡ እመዋቅሕትየ ፡ ወተዓረቅነ ፡ ምስሌሆሙ ። ወውእቱኒ ፡ ነገሮሙ ፡ ከማሁ ። ወእሙንቱኒ ፡ ነገርዎ ፡ ለሥዩመ ፡ ብሔር ፡ ከመ ፡ ፈትሕዎ ፡ እመዋቅሕቲሁ ። ወይቤ ፤ ሠናይ ፡ ኮነ ፡ ዘገብሩ ፡ ሰላመ ፡ ወዕርቀ ።

ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ እልክቱ ፡ አኃው ፡ ውስተ ፡ ሕፅነ[1] ፡ ደብር ፡ ከመ ፡ ይትቀበልዎ ፡ ለአቡሆሙ ። ወወፅአ ፡ ቅዱስ ፡ እምነ ፡ ይእቲ ፡ ደብር ፡ ወነሥአ ፡ ምስሌሁ ፡ ለ፩እኅ ፡ ዘስሙ ፡ አሮን ፡ ዘነበረ ፡ ቀዲሙ[2] ፡ እንዘ ፡ ይሜጥዎ ፡ ኅብስተ ፡ ወማየ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ይፈልጥዎ ፡ እምኔሁ ። ወተራከበሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ውስተ ፡ ሕፅነ ፡ ደብር ። ወተራከበ ፡ ዝኩ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ለቅዱስ ። ወሖሩ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ከመ ፡ የኃውፁ ፡ ኃበ ፡ ብዙኃን ፡ አድባራት ፡ ወምኔታት ፡ እስከ ፡ በጽሑ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሮሙ ፡ ኅበ ፡ ሀለዉ ፡ እልክቱ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ p. 110. *አንበሮሙ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ እስመ ፡ አቅደመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኪያሁ ፡ ፈንዎቶ ፡ ከመ ፡ ይኩኖሙ ፡ ምዕራፈ ፡ ለአቡሁ ፡ ወለአኃዊሁ ። በከመ ፡ አቅደመ ፡ ፈንዎቶ ፡ ለዮሴፍ ፡ ብሔረ ፡ ግብጽ ፡ አመ ፡ መዋዕለ ፡ ተፅናስ ፡ ወሕማም ፡ ዐቢይ ። ወለዮሴፍሰ ፡ ሜጥዎ ፡ አኃዊሁ ፡ በቅንዓት ፡ በእንተ ፡ ዘአስተርአዮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይከውን ፡ በድኃሬ ፡ መዋዕሊሆሙ ። ወወሀበ[3] ፡ [እ]ግዚአብሔር ፡ ጥበበ ፡ ወምክረ ፡ በኀበ ፡ ተሰይጠ ፡ ወረከበ ፡ ሞገሰ ፡ በቅድመ ፡ ፈርዖን ፡ ንጉሠ ፡ ግብጽ ። ወከማሁ ፡ ለዝኩኒ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ብፁዕ ፡ ሰደድዎ ፡ አኃዊሁ ፡ በግፍዕ ፡ እስመ ፡ አልቦቱ ፡ ዘመደ ፡ እምውስቴቶሙ ። በከመ ፡ ዮሴፍ ፡ ኮነ ፡ ባሕቲቱ ፡ ዘእንተ ፡ እምእሙ ፡ ማእከለ ፡ አኃዊሁ ፡ አመ ፡ ዕለተ ፡ ይሠይጥዎ ። ወከማሁ ፡ ዝኩኒ ፡ ብፁዕ ፡ አበክረዙን ፡ ኮነ ፡ በማእከሌሆሙ ፡ ዘአልቦ ፡ ዘመደ ፡ ወበእንተዝ ፡ መነንዎ ፡ እሙንቱ ፡ ወሰደድዎ ። ወእንበይነዝ ፡ ወሀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበበ ፡ ወምክረ ፡ በኃበ ፡ ተሰደ ። ከመ ፡ ይኵን ፡ ምዕራፈ ፡ ለአኃዊሁ ፡ ኃበ ፡ ትሳረር ፡ ዛቲ ፡ ሥርዓት ፡ ቅድስት ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ፡ በእደዊሁ ፡ ለውእቱ ፡ ብፁዕ ፡ ዘእምታሕቴሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ አቡነ ፡ እስጢፋኖስ ። ወይእዜኒ ፡ ንበል ፡ በከመ ፡ ቃለ[4] ፡ ጳውሎስ ፡ ሐዋርያ ፡ ላዕከ ፡ ጽድቅ ። ርእዩ ፡ እንከ ፡ አኃዊነ ፡ እስመ ፡ ምኑናኒሁ ፡ ለዝ ፡ ዓለም ፡ ወለእለ ፡ አልበሙ ፡ አዝማደ ፡ ኀረ

[1] Ms. ውስተ ፡ ሕፅነተ ፡ ሕፀነ. — [2] Ms. ቃዲሙ. — [3] Ms. ወወሀቦሙ. — [4] Ms. ቀለ.

ዮሙ ፡ እግዚአብሔር ። ወድኩማኒሁ ፡ ለዝ ፡ ዓለም ፡ ኀረየ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያስተኃፍሮሙ ፡ ለዕኑዓን ። ከመ ፡ ኢይትሜከሕ ፡ ኵሉ ፡ ዘሥጋ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ።

ወአሜሃኬ ፡ አመ ፡ ወጠነ ፡ ያቅሙ ፡ ማኅበረ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ገዳም [1] ፡ ኮነ ፡ ኍልቈ ፡ ዓመታተ ፡ ምሕረት ፡ ፻ወ፩ወንጉሥ ፡ ይስሐቅ ፡ ዘተሰምየ ፡ ስመ ፡ መንግሥቱ ፡ ገብረ ፡ መስቀል ። ወጳጳስሂ ፡ አባ ፡ በርተሎሜዎስ ። ወኢዘርኡ ፡ በውእቱ ፡ ዘመን ፡ እስመ ፡ አልቦሙ ፡ ኅሢነ ፡ በዘ ፡ ይትጌበሩ ፡ ምድረ ፡ ወዳእሙ ፡ የሐውሩ ፡ ውስተ ፡ ገራውሀ ፡ ባዕድ ፡ ወይጸምዉ ፡ ወይሁብዎሙ ፡ ህየንቴሁ ። እስመ ፡ መዋዕለ ፡ ማእረር ፡ ውእቱ ። ወእመኒ ፡ አውሐዱ ፡ ሎሙ ፡ ኢይሐዝኑ ። ወእምውስተ ፡ ገዳምኒ ፡ ያስተጋብኡ ፡ ፍሬያተ ፡ ዕፅ ፡ ወአስራወ [2] ፡ ወኵሎ ፡ ዘይደሉ ፡ ለገዳማውያን ። ወከመዝ ፡ ነበሩ ፡ በንዴት ። ወበዓፀባ ፡ [ወ]ዕፅብት ። እንዘ ፡ ይትጌበርዋ ፡ ለገራህተ ፡ ወንጌል ። ከመ ፡ ይትመከዓብ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ፍሬ ፡ ሠናይ ፡ ህየንተ ፡ ፩፻ወ፳ወ፪ ። ወእምዝ ፡ በካልእ ፡ ዓመት ፡ ተገበሩ ፡ ምድረ ፡ ወዘርኡ ፡ ገራውሀ ፡ ወሠምረ ፡ ሎሙ ፡ ፈድፋደ ። እስ*መ ፡ ርእየ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተዕናሶሙ ፡ ወባረከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ ተግባረ ፡ እደዊሆሙ ። p. 111.

ወእምዝ ፡ ከዕበ ፡ ወዕኡ ፡ ካልኣን ፡ አኃው ፡ እምቅሩበ ፡ ይእቲ ፡ ደብር ፡ እንተ ፡ ተሰዱ ፡ ቀዳሚ [3] ፡ ወበጽሑ ፡ ኀቤሁ ። ወሎሙኒ ፡ አዘዘሙ ፡ ይንበሩ ፡ ቅሩበ ፡ እልክቱ ፡ አኃው ፡ ወውእቱ ፡ አባ ፡ ናትናኤል ፡ ወእለ ፡ ምስሌሁ ፡ ወኮኑ ፡ ፪ማኅደረ ።

ወእምድኅረዝ ፡ ከዕበ ፡ መጽኡ ፡ እምነ ፡ አድባር [4] ፡ ዘሀለዉ ፡ ቅሩበ ፡ ዚአሃ ። ወረሰዮሙ ፡ ሎሙሂ ፡ ፫ማኅደረ ። ወኮኑ ፡ ፭ማኅደረ ።

ወተግኅሡ ፡ እምህየ ፡ ወነበሩ ፡ ውስተ ፡ ካልእተ ፡ መካን ፡ እንተ ፡ ይብልዋ ፡ ይባራ ። ወእምዝ ፡ ከዕበ ፡ ወፅኡ ፡ እምህየ ፡ ወነበሩ ፡ ውስተ ፡ መካን ፡ እንተ ፡ ይብልዋ ፡ ጣፋት ። ወገብሩ ፡ በህየ ፡ አትክልታተ [5] ፡ ወኵሎ ፡ አሕማላተ [6] ፡ ወገነታተ ፡ ወሠምረ ፡ ሎሙ ፡ ፈድፋደ ። እስከ ፡ የአክል ፡ ለኵሉ ፡ ዘ[ተ]ሰአለ ፡ በኀቤሆሙ ።

ወሰሚዖሙ ፡ ዜናሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ተጋብኡ ፡ ብዙኃን ፡ አኃው ፡ እምካልኣት ፡ በሓውርት ፡ እለ ፡ የአክሉ ፡ ፬ማኅደረ ፡ ወአዘዘሙ ፡ ሎሙኒ ፡ ይንበሩ ፡ በበመኃድሪሆሙ ፡ ወኮኑ ፡ ኵሎሙ ፡ ፱ማኅደረ ።

[1] Ms. ገዳመ. — [2] Ms. ወአስራው. — [3] Ms. ቃዳሚ. — [4] Ms. ደብር, quod in አድባር corrigendum videtur, si sequentem vocem ዘሀለዉ correctam putas. — [5] Ms. ″ ታት. — [6] Ms. ″ሉ″ ት.

ወእምዝ፡ እንዘ፡ ሀለዉ፡ ከመዝ፡ ውስተ፡ ውእቱ፡ መካን፡ ለአከ፡ ፩አበ፡ ምኔት፡ ኀበ፡ ቅዱስ፡ እንዘ፡ ይብል፦ ንሣእአ፡ ደብርየአ፡ ወሊተኒአ፡ ቅብረኒአ፡ በእንተ፡ እግዚአብሔርአ። እስመ፡ እፈቅድ፡ አነሂ፡ እሖን፡ ውስተ፡ ሥርዓትከአ። ወእምዝ፡ ፈነዎ፡ ቅዱስ፡ ለገዝኡ፡ ብፁዕ፡ አበከረዙን፡ ከመ፡ ይሑር፡ ህየ፡ ምስለ፡ ሱብአ፡ ማኅደሩ፡ ወሖረ፡ በከመ፡ አዘዘ፡ ወነበረ፡ ምስለ፡ አኃው፡ እለ፡ ምስሌሁ። ወእምድኅረዝ፡ ይቤሎሙ፡ ቅዱስ፡ ለማኅበር፦ ናሁ፡ አኃዊክሙ፡ ይነብሩ፡ ህየ፡ በሕቲቶሙ፡ ወይእዜኒ፡ ፈንዉ፡ ሎሙ፡ ሱብአ[1]፡ እምኔክሙ። ወአስተዓፀዉ፡ ከመ፡ ይሑሩ፡ ፻ማኅደር፡ ወይትርፉ፡ ህየ፡ ፳ማኅደር። ወእምዝ፡ ሖሩ፡ እሉ፡ ፻ማኅደር፡ ወኮኑ፡ በህየ፡ ፬ማኅደር። ወቅዱስኒ፡ ወረደ፡ ህየ፡ ከመ፡ የሐውጾሙ፡ ወይዋሕዮሙ፡ ወነበረ፡ እንዘ፡ ያርእዮሙ፡ ሡ[illegible]፡ ሥርዓተ፡ ጽድቅ፡ ወያቤይን፡ ህላዌሆሙ።

ወእምዝ፡ ይቤሎሙ፦ አኃውየ፡ እንከሰ፡ ኃበ፡ አኃዊክሙ። ወይቤልዎ፡ አኃው፦ ለእመ፡ አንተ[2]፡ ሖርከ፡ መኑ፡ ተሐድግ፡ ለነ፡ ዝየ፡ ህየንቴከ፡ ዘይፌጽም፡ ለነ፡ ትካዘነ፡ ኵሎ፡ ዘይደሉ፡ ለግብረ፡ ማኅበርነ፡ በከመ፡ አንተ፡ ይእዜ። ወይቤሎሙ፡ ቅዱ
p. 112. ስ፦ ኅረዩ፡ ለከ*ሙ፡ አሐደ፡ እምኔክሙ፡ ዘይደሉ፡ ለተልእኮ። ወእምዝ፡ ሐረይዎ፡ እምነ፡ ኵሎሙ፡ ለገዝኡ፡ ብፁዕ፡ አበከረዙን፡ ዘኮነ፡ ቀዳሚ[3]፡ ወጣኔ፡ ሥርዓተ[4]፡ ማኅበር። ወቅዱስኒ፡ ሠምረ፡ ይኩን፡ ውእቱ፡ እስመ፡ እምቀዳሚኒ[5]፡ የአምር፡ ግዕዘ፡ ከመ፡ ይደሉ፡ ውእቱ፡ ለተልእኮ። ወይቤሎ፦ ናሁ፡ ኵሎሙ፡ አኃዊከ፡ ሠምሩ፡ ከመ፡ አንተ፡ ትኩን፡ ሊቀ፡ ላዕሌሆሙ። ወውእቱሰ፡ ኢፈቀደ፡ አላ፡ የሐዝን፡ ወይበኪ፡ መሪረ፡ አእሚሮ፡ ዘይከውን፡ እምይእቲ፡ ዕለት፡ ወለዝሉፉ።

ወእምዝ፡ እንዘ፡ ይነብር፡ ምስለ፡ ሱብአ፡ ማኅደሩ፡ ኮነ፡ ይፌጽም[6]፡ ኵሎ፡ ግብረ፡ ማኅበር። ወሰሊጠ፡ የሐውር፡ ውስተ፡ ተግባሩ፡ ዘእንተ፡ ሰብአ፡ ማኅደሩ። ወእንዘ፡ ዘንተ፡ ይገብር፡ ከመዝ፡ ነበረ፡ ብዙኀ። ወአሐተ፡ ዕለተ፡ ሶበ፡ ተጋአዙ፡ በእንቲአሁ፡ ሰብአ፡ ማኅደሩ፡ ወሰብአ፡ ማኅበር፡ ወአብጽሑ፡ ፍትሐ፡ ኃበ፡ አቡነ፡ ቅዱስ። ወሰሚዖ፡ ቅዱስ፡ አጠየቆሙ፡ ፍትሐ፡ ርትዕ፡ በዘይደሉ፡ ወበእንቲአሁሰ፡ ይቤሎሙ፦ ወባሕቱ፡ እምይእዜሰ፡

[1] Ms. ሰብእ. — [2] Ms. አንታ. — [3] Ms. ቃዳሚ. — [4] Ms. ″ት. — [5] Ms. ″ቃ″. — [6] Ms. ″ፈ″.

ዝንቱ ፡ ሊቀ ፡ ማኅበር ፡ ዘሀሎ ፡ ምስለ ፡ ዕብአ ፡ ማኅደሩ ፡ ይፃእ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወይንበር ፡ ማእከለ ፡ ማኅበር ፡ ወይእዝዝ ፡ ላዕለ ፡ ኵሎሙ ። ወሊሳዩ ፡ ወንራዚ ፡ እምኃበ ፡ ማኅበር ።

ወእምዝ ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ከማሁ ፡ ወረዱ ፡ ከዕበ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ጽንፈ ፡ ሲሬ ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ በረከ ። ወእምነ ፡ ፱ማኅደር ፡ ዘ፱ምኔታት ፡ አስተዋፅኦ ፡ ዘይከውን ፡ ፭ማኅደር ። ወተለአኪያኒሆሙ [1] ፡ ለለመኃድሪሆሙ ፡ ወአቀሙ [2] ፡ ፀርኒ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በዘያገርጉ ፡ ምሥዋዐ ፡ እግዚአብሔር ። ወኮኑ ፡ ፫ምኔታተ ፡ ወመኃድርሰ ፡ ፲ወ፭ [3] ፡ ወቅዱስኒ ፡ ይኄውጾሙ ፡ እንዘ ፡ ይጌሥጾሙ ፡ በኵሉ ፡ ምሳሌያተ ፡ ዘርእ ፡ ወገራውሀት ። ወምሳሌያተ ፡ መዛግብተ ፡ እክል ፡ በከመ ፡ ሀሎ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ መጻሕፍት ፡ ምዕዳናቲሁ ።

ወእምዝ ፡ አንሥአ ፡ ሰይጣን ፡ መዋግዲሁ ፡ በእደ ፡ መኳክሳት ፡ እለ ፡ አድባር ፡ ከመ ፡ ይሁክ ፡ ምኔቶሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ኃበ ፡ ሀለው ፡ ዝኩ ፡ ብፁዕ ፡ አበክረዙን ። ወሖሩ ፡ ኃበ ፡ ሥዩመ ፡ ብሔር ። ወይቤልዎ ፤ ፀኑ ፡ ዘትረክብ ፡ ሳሕተ ፡ በእንተ ፡ ተወክፎቶሙ ፡ ለእሉ ። ወሚመ [4] ፡ ቦኑ ፡ ዘትነሥእ ፡ ጸብሐተ ፡ በኀቤሆሙ ። እንከሰኬ ፡ አእምር ፡ ዘትገብር ፡ እመ ፡ ይመጽእ ፡ ላዕሌከ ፡ መንሱ*ት ፡ ዘበእንቲአሆሙ ። p. 113. ወሰሚዖ ፡ ሥዩመ ፡ ውእቱ ፡ ብሔር ፡ አዘዘ ፡ ይስድድዎሙ ።

ወእምዝ ፡ ሰደድዎሙ ፡ እምህየ ፡ ወሖሩ ፡ ኀበ ፡ አኃዊሆሙ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ገዳመ ፡ በረከ ። ወዝኩሰ ፡ ብፁዕ ፡ አበክረዙን ፡ ኮነ ፡ ፈጻሚ ፡ ነገር ፡ ላዕለ ፡ ፲ማኅበር [3] ።

ወእምዝ ፡ ሰሚዖ ፡ መኰንን ፡ ትግራይ ፡ ዜናሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ከመ ፡ ያስተዋዲዮ ፡ ወለአከ ፡ ሎቱ ፡ እንዘ ፡ ይብል ። ናሁ ፡ አነአ ፡ እገብርአ ፡ ሰላመአ [5] ፡ ምስሌከአ ። ኃበአ ፡ ንጉሥአ ። ከመአ ፡ ትትዓረቅአ ። ወይእዜኒአ ፡ ይምጽኡአ ፡ እምደቂቅከአ ፡ እለአ ፡ ያጤይቁአ ፡ ታለክአ ፡ ኃበ ፡ ንጉሥአ ፡ ከመ ፡ ይሖሩአ ፡ ምስሌየአ ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ይቤሎ ፡ ለዝኩ ፡ ብፁዕ ፤ ንዓ ፤ ሖር ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ ዝኩ ፡ መኰንን ፡ እስመ ፡ ይፈቅድ ፡ ይግበር ፡ ሰላመ ። ወስምዖ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘይብለከ ፡ ለእመ ፡ እሙን ፡ ውእቱ ፡ ወባሕቱ ፡ ተዓቀብ ፡ ኢትፍታሕ ፡ ነገረ ፡ ዘተአሰረ ፡ ከመ ፡ ኢትባእ ፡ ውስተ ፡ አድልዎ ። ወተአዚዞ ፡ ሖረ ።

ወበጺሖ ፡ መኰንን ፡ ተናገሮ ፡ ለንጉሥ ፡ ከመ ፡ ይግበር ፡ ዕርቀ ፡

[1] Ms. ″ላአ‵‵. — [2] Ms. አቃሙ. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. ወሚማ. — [5] Ms. ″ም‵‵.

ምስለ ፡ ቅዱስ ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ኢተወክፈ ፡ ነገሮ ፡ ለመኰንን ፡ ወኢፈቀደ[1] ፡ ይትዓረቅ ፡ ምስሌሁ ። ወዝኩሰ ፡ ብፁዕ ፡ አበክረዙን ፡ ርኢዮ ፡ ከመ ፡ ኢተሰልጠ ፡ ነገረ ፡ መኰንን ፡ ወተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ማኅበር ፡ ንሚአ ፡ ሚመተ ፡ ቅስስና ፡ እምኀበ ፡ አብ ፡ ክቡር ፡ አባ ፡ ጉብርኤል ። ወአሜሃ ፡ ሎቱ ፡ [illegible]ዓመቱ ። ወአይድዖ ፡ ለቅዱስ ፡ ኵሎ ፡ ዘኮነ ፡ ወከመሂ ፡ ኢተወከፈ ፡ ነገሮ ፡ ለመኰንን ። ወሰሚዖ ፡ ቅዱስ ፡ ይቤ ፤ ሚላዕሌከ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይኩን ። እስመ ፡ ሶበ ፡ ይትነሣእ ፡ ነቢይ ፡ ጽኑዕ ፡ ከማሁ ፡ ያነሥእዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ጽኑዕ ።

ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡ ሀለዉ ፡ በሥርዓት ፡ ቅድስት ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ መልእከተ ፡ ኀበ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ነዓአ ፡ ከመአ ፡ ንዘያነውአ ፡ በነገረ ፡ ሃይማኖትአ ። ወለሥዩመ ፡ ብሔርኒ ፡ ይቤሎ ፤ ፈንዎአ ፡ ለዝንቱ ፡ መነኮስአ ፡ በግብርአ ።

ወበጺሖ ፡ መኰንን ፡ አሐዘ ፡ ወሞቅሖ ። ወሶበ ፡ አእመረ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ ይትሌለይ ፡ እምኔሆሙ ፡ ይቤሎ ፡ ለዝንቱ ፡ ሊቀ ፡ ማኅበር ፡ ዘረሰዮ ፡ ይኩን ፡ ኖላዌ ፡ ህየንቴሁ ። አእምርኬ ፡ ከመ ፡ ኢትበል ፡ በልብከ ፡ ለእመ ፡ ተዘርዉ ፡ እሉ ፡ እነብር ፡ አነ ፡ ባሕቲቲየ[2] ። p. 114. *ወዑቅኬ ፡ ኢትኆየይ ፡ እምኔሆሙ ፡ ከመ ፡ ኢይኩንከ ፡ ዕዳ ፡ ሶበ ፡ ተዘርዉ ፡ አባግዐ ፡ መርዔቱ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወዘንተሰ ፡ ዘይቤሎ ፡ እስመ ፡ ያአምር ፡ ከመ ፡ አልቦቱ ፡ ፈቂደ ። ዳእሙ ፡ እንበይነ ፡ ተአዝዞ ፡ ኮነ ፡ ይገብር ። ወለአኃውኒ ፡ ይቤሎሙ ፤ ጽንዑ ፡ በትምህርቱ ፡ ለክርስቶስ ፡ እስከ ፡ ለመዊት ። ወኢትትፈለጡ ፡ በበይናቲከሙ ፡ አላ ፡ ንበሩ ፡ በሥርዓትከሙ ፡ ወሶበሂ ፡ ሖርኩ ፡ አነ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢትኅዝኑ ፡ እስመ ፡ ይሔይሰከሙ ፡ አሜሃ ፡ ወድኅሬየኒ ፡ ይሁበከሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘአጸንዓከሙ ፡ ዘአንበረ ፡ እዴሁ ፡ ላዕሌሁ ። ወአንትሙሰ ፡ እመኑ ፡ ወኢትናፍቁ ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ አኃው ፡ ዘንተ ፡ እምቃሉ[3] ፡ ሐዘኑ ፡ ጥቀ ። ወበከዩ ፡ መሪረ ፡ በከመ ፡ ትትፈለጥ ፡ እም ፡ እምውሉዳ ። ወዝኩሰ ፡ ብፁዕ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ነበረ ፡ ከማሁ ፡ እንዘ ፡ ይምዕዶሙ ፡ ለአኃዊሁ ፡ በከመ ፡ ቃሉ ፡ ለቅዱስ ። ወሶበኒ ፡ ይወስድዎ ፡ ሎቱ ፡ በተሞቅሖ ፡ ኮነ ፡ ይናዝዞሙ ፡ ወይፌጽም ፡ ትከዞሙ ፡ እንተ ፡ አፍአ ፡ ወውስጥ ፡ አኮ ፡ በኃይል ፡ ወአዕቢዮ ፡ ርእስ ። አላ ፡ በትህትና ፡ ምስለ ፡ ፍርሃት ። ወምስ[ለ ፡]ኪነት ። እንዘ ፡ ይከውን ፡ አርአያ ፡

[1] Ms. "ቃ". — [2] Ms. *sic.* — [3] Ms. "ቀ".

ለብዙኃን ። ወእንዘ ፡ ኢይደሉ ፡ ለገጽ ፡ በምንትኒ ። ኢለዐቢይ ፡ ወኢለንኡስ ። አላ ፡ በየውሃተ ፡ ልብ ፡ በጽድቅ ፡ ወበርትዕ ። ወአዝዘቱኒ ፡ አኮ ፡ በፈጽሞ ፡ ቃል[1] ፡ አላ ፡ ዘበአእምሮ ፡ እንዘ ፡ ይየውህ ፡ ከመ ፡ ኢይትአነተል ፡ ዘይትሜጠ ። እስመ ፡ በመንፈሰ ፡ ጴጥሮስ ፡ የሐውር ። ወበኃይለ ፡ ጳውሎስ ፡ ይትለአክ ። ወኮነ ፡ ይብል ፡ ውእቱ ፡ በቃሉ ፤ አልቦ ፡ ዘአፍርሃኒ[2] ፡ እምአዝዘ ፡ ሰብእ ፡ ዘእንበለ ፡ እንተ ፡ ቃለ ፡ እግዚእ ፡ ዘይቤ ፡ ሑሩ ፡ እምኔየ ፡ ርጉማን ፡ ውስተ ፡ እሳት ፡ ዘለዓለም ፡ ዘድልው ፡ ለሰይጣን ፡ ወለመላእክቲሁ ።

ወእምዝ ፡ አመ ፡ ፯ወ፯ዓመተ ፡ ምሕረት ፡ ወእምአመ ፡ አቀሙ ፡ ማኅበረ ፡ በ፲፯ዓመት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቅዱስ ፡ ውስተ ፡ መከነ ፡ ስደቱ ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ምላዘ ። መጽአ ፡ ላእከ ፡ ንጉሥ ፡ በእለተ ፡ ኤጲፋንያ ፡ ቅድስት ። ወአሐዘ ፡ ለቅዱስ ፡ ወለደቂቁኒ ። ወወሰዶሙ ፡ ኃበ ፡ ንጉሥ ። ወዓዲ ፡ ለአከ ፡ ንጉሥ ፡ ኀበ ፡ ደቂቁ ፡ ለቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ለእመ ፡ ተኀድጉአ ፡ ግብረ ፡ አቡክሙ ፡ አ ፡ ንበሩአ ፡ በከመ ፡ ሀለውክሙአ ። ወእመሰ ፡ ኢትገብሩ ፡ ከመዝ ፡ ፃኡ ፡ *እምድርየአ ። p. 115. ወይቤልዎ ፡ በ[፩]ቃል[3] ፤ ንሕነሰ ፡ ኢንሐድግ ፡ ግብረ ፡ አቡነ ፡ ዳእሙ ፡ ነሐውር ፡ በከመ ፡ መሐረነ ። ወአዘዘ ፡ ዝኩ ፡ ላእከ ፡ ይስድድዎሙ ፡ እምአድባሪሆሙ ፡ ወይንሥኡ ፡ ኵሎ ፡ ጸማሆሙ ።

ወእምዝ ፡ ቆመ ፡ ዝኩ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ማእከለ ፡ አኃው ፡ ወይቤሎሙ ፡ እንዘ ፡ ያጸንዖሙ ፡ በቃለ[3] ፡ አሚን ። ስምዑኬ ፡ አአኃዊነ ፡ ቅዱሳን ። አማንኬ ፡ ብፁዓን ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ኮኑ ፡ በመዋዕለ ፡ ነቢያት ፡ ወአምኑ ፡ በቃሎሙ[8] ። ወተለዉ ፡ ድኅሬሆሙ ፡ ወረከቡ ፡ መድኃኒተ ፡ ነፍሶሙ ። ወብፁዓን ፡ ካዕበ ፡ እለ ፡ ተረከቡ ፡ በዘመነ ፡ ምጽአቱ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወአምኑ ፡ በቃሉ[3] ፡ ማኅየዊ ፡ ወረከቡ ፡ ሕይወተ ፡ ዘለዓለም ። ወዓዲ ፡ ብፁዓን ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ በዘመነ ፡ ሐዋርያት[4] ፡ ወተወክፉ ፡ ስብከቶሙ ፡ ወአምኑ ፡ በቃሎሙ ፡ ወኮኑ ፡ ሱቱፋነ ፡ ምስሌሆሙ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወብፁዓን ፡ ዓዲ ፡ እለ ፡ ኮኑ ፡ ሰማዕተ ፡ በመዋዕለ ፡ ነገሥት ፡ ከሓዲያን ። ወመጠዉ ፡ ነፍሶሙ ፡ ለሞት ፡ በእንተ ፡ ስሙ ፡ ለክርስቶስ ። ወዓዲ ፡ ብፁዓን ፡ መነኮሳት ፡ እለ ፡ ነበሩ ፡ በዘመኖሙ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደሉ ፡ በፍኖተ ፡ ጽድቅ ። ወሞእዎ ፡ ለሰይጣን ፡ ወድኅኑ ፡ እምኃጢአት ። ወዓዲ ፡ ለነሂ ፡ ብፅዕና ፡ በእንተ ፡ ዘአንሥአ ፡ ለነ ፡ በመዋዕሊነ ፡ ነቢየ ፡ ዘይመርሐነ ፡ ፍኖተ ፡ ሕይወት ፡ በከመ ፡ ቀደ

[1] Ms. ቀ"". — [2] Ms. ዘእምአፍርሃኒ. — [3] Ms. "ቀ"". — [4] Ms. ሐዋርየ.

ምት ፡ አበዊነ ። ወረሰየነ ፡ ለነኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ንሳተፍ ፡ ሕማማቲሁ ። ወንርከብ ፡ ክፍለ ፡ ምስሌሁ ፡ ውስተ ፡ ርስቱ ። ወዘንተ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለአኃው ፡ ከመ ፡ ይጽንዑ ፡ በአሚነ ፡ ክርስቶስ ፡ ወኢይናፍቁ ፡ በልቦሙ ፡ ከመ ፡ ኢይድክም ፡ ሃይማኖቶሙ ።

ወአሚሁ ፡ ዕለተ ፡ ዓርብ ፡ ሰደድዎሙ ፡ እምኔቶሙ ። ወወፅኡ ፡ እንዘ ፡ ይፀውሩ ፡ ግፍዖሙ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ። ወሶበ ፡ ይሰድዱክሙ ፡ እምዛቲ ፡ ሀገር ፡ ጕዩ ፡ ኃበ ፡ ካልእታ ። አማን ፡ እብለክሙ ፡ ኢይትፌጸማ ፡ አህጉረ ፡ እስራኤል ።

ወእምዝ ፡ ወፂአሙ ፡ እምህየ ፡ ነበሩ ፡ ኅዳጠ ፡ ውስተ ፡ መካነ ፡ በድው ፡ እንተ ፡ ይብልዋ ፡ ሐምሎ ፡ ወመጽኡ ፡ ካልአንሂ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ነበሩ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ደብር ። ወነበሩ ፡ ህየ ፡ ምስለ ፡ p. 116. ታቦቶሙ ፡ ወንዋየ ፡ ቅድሳቲሆሙ ። ወመዋዕሊሁኒ ፡ ክ*ረምት ፡ ውእቱ ። ወእምድኅረዝ ፡ ሶበ ፡ ኀለዩ ፡ ይሑሩ ፡ ኃበ ፡ ካልእ ፡ አህጉር ፡ ለአኩ ፡ ኃበ ፡ አኃዊሆሙ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ደብር ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ። እስመ ፡ ቀዳሚኒ [1] ፡ አለበወነ ፡ አቡነኒ ፡ ከመ ፡ ንረሲ ፡ ፍኖተነ ፡ መንገለ ፡ ምሥራቅአ ። ወይእዜኒ ፡ ንግበር ፡ ኵልነ ፡ በምክር ፡ ኅቢረነ ። ወንፈኑ ፡ ሰብአ ፡ እለ ፡ ያስተሐይጹ ፡ ሀገረአ ። ለእመ ፡ ይረክቡ ፡ ምዕራፈአ ። ወታቦታትኒ [2] ፡ ቅዱሳት ፡ እለ ፡ አማኅጸነነ [3] ፡ አቡነአ ፡ ኢንኅድጎሙአ ፡ እምኔነአ ። አላ ፡ ናንብሮሙአ ፡ ኃበ ፡ ይትዓቀቡአ ። እስመ ፡ ዝኒ ፡ ወዓሌ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ኢይርከቦሙ ፡ በኃቤነ ፡ ወኢይሂድነ ። ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ልኡካን ፡ ወአይድዕዎሙ ፡ ዘንተ ፡ ለአኃው ። ወሰሚዖሙ ፡ እሙንቱኒ ፡ በእለ ፡ ይቤሉ ፤ ሠናይ ፡ ውእቱ ፡ ንግበር ፡ ከመዝ ። ወበእለ ፡ ይቤሉ ፤ አልቦ ፡ ቅድመሰ ፡ ይሑይስ ፡ ንሑር ፡ ከመ ፡ ንሕሥሥ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ወኀበሂ ፡ ወሰድዎ ። ወተመይጡ ፡ እሙንቱ ፡ ወአይድዕዎሙ ፡ ከመዝ ፡ ለአኃው ፡ ወለዝክቱኒ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ። ወዳግመ ፡ ፈነወ ፡ ኃቤሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ንሕሥሥአ ፡ መካነአ ፡ ለምዕራፍነአ [4] ። እስመአ ፡ ብዙኃን ፡ አእሩግ ፡ ወኀፃናት ፡ ድኩማን ፡ ብነአ ። ወእምድኅረዝ ፡ ነሐውር ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ አቡነአ ። ወሰሚዖሙ ፡ ካዕበ ፡ ሖሩ ፡ ኅዳጣን ፡ እምኔሆሙ ፡ ኀበ ፡ እልክቱ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ለአኩ ፡ ሎሙ ። ወበእለ ፡ ሖሩ ፡ ከመ ፡ ይኅሥሡ ፡ ኃበ ፡ ወሰድዎ ፡ ለቅዱስ ። ወእምድኅረዝ ፡ ፈነወ ፡ አበክረዙን ፡ ብዙኃነ [5] ፡ እምነ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ያስተሐይጹ ፡ ሀገረ ፡

[1] Ms. ቃዳሚኒ. — [2] Ms. ወታቦተተኒ. — [3] Ms. አማኅጸነና. — [4] Ms. ለምእራፈነ. — [5] Ms. ብዙኃን.

ለእመ ፡ ይረክቡ ፡ መከነ ፡ ኀበ ፡ ይነብሩ ። ወተመይጡ ፡ ረኪቦሙ ፡ ምዕራፈ ፡ ወመከነ ። ወእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ይሑሩ ፡ ወይጻኡ ፡ እምህየ ። ወአዘዞሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለማኅበረ ፡ አኃው ፡ ከመ ፡ ይሑሩ ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ፡ በበመኃድሪሆሙ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ሙሴ ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ይግበሩ ፡ እንዘ ፡ ይወፅኡ ፡ እምድረ ፡ ግብጽ ፡ በቃለ[1] ፡ እግዚአብሔር ፡ በበነገዶሙ ፡ ወበበ ፡ ቤተ ፡ አበዊሆሙ ፡ ወበበ ፡ ተዓይኒሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይግ[ዕ]ዙ ። ወከማሁ ፡ እሙንቱሂ ፡ ገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ። ወሖሩ ፡ በበዕፃሆሙ ፡ ወእለሂ ፡ ይቀድሙ ፡ ወእለሂ ፡ ይተልዉ ፡ እስከ ፡ ይበጽሑ ፡ ኀበ ፡ መከን ፡ ዘአስተዳለወ ፡ ሎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ የሐውሩ ፡ ወየዓርፉ ። ወታቦቶሙኒ ፡ ወሰዱ ፡ ምስሌሆሙ ።

ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ሀገረ ፡ መጠራ ፡ ወረሰ*ዩ ፡ ፫ክፍለ ፡ በበመኃ p. 117.
ድሪሆሙ[2] ፡ ወለአህጉርኒ ፡ እለ ፡ ተወከፍዎሙ ፡ ገብሩ ፡ ክፍለ ፡ ፫
ወንሥኡ ፡ በበዕፃሆሙ ።

ወነበሩ ፡ ከመዝ ፡ ኵሎሙ ፡ በበክፍሎሙ ፡ ወዝንቱሰ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ይሔውጾሙ[3] ፡ በተባሪዮ ፡ ኀበ ፡ ኵሎሙ ። እንዘ ፡ ይዋሒዮሙ ፡ ዘልፈ ፡ በቃለ[1] ፡ ተግሣጽ ፡ ወምዕዳን ። ወዓዲ ፡ እምአኃው ፡ እለ ፡ ተርፉ ፡ እምእለ ፡ ለአኩ ፡ ሎሙ ፡ ቀዳሚ[4] ፡ መጽኡ ፡ ህየ[5] ፡ ወነበሩ ፡ በበመኃድሪሆሙ ።

ወእምዝ ፡ ፈነወ ፡ ዝኩ ፡ አቡነ ፡ ፮አኃወ[6] ፡ ከመ ፡ ይኅሥሥዎ ፡ ለአቡሆሙ ። ወሐዊሮሙ ፡ በጽሑ ፡ ቅሩበ ፡ ዚአሁ ፡ ኃበ ፡ ሀሎ ። ወፈነዉ ፡ እምኔሆሙ ፡ ፪እለ ፡ ያስተሐይጽዎ ። ወበጺሖሙ ፡ ረከብዎ ፡ እንዘ ፡ ሕያው ፡ ወኢቦኡ ፡ ውስጠ ፡ ኀቤሁ ፡ እስመ ፡ ኃጥኡ ፡ ምብዋአ ፡ ወዳእሙ ፡ በአፍአ ፡ ይቤልዎ ፤ ሰላም ፡ ለከ ፡ አአበ ። ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፤ ሰላመ ፡ እግዚእ ፡ የሃሉ ፡ ምስሌክሙ ። ወእንዘ ፡ ዘንተ ፡ ይብል ፡ መጽኡ ፡ ዓቀብት[7] ፡ ወአኃዝዎሙ ፡ ወወሰድዎሙ ፡ ኃበ ፡ ንጉሥ ። ወዘከመሰ ፡ ረሰይዎሙ ፡ ውስተ ፡ ስምዐ ፡ ገድሎሙ ፡ ሀሎ ።

ወእልክቱሰ ፡ ፬አኃው ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ህየ ፡ ሰምዑ ፡ ከመ ፡ ፈጸመ ፡ አቡሆሙ ። ወይቤልዎ ፡ ለብእሲ ፡ ዘሀለወ ፡ ኃቤሁ ፡ ከመ ፡ ይሖር ፡ ወይቅብሮ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘርኁቅ ፡ እምሰብእ ። ወዘኒ ፡ ተረፈ ፡ እምነ ፡ መግነዙ ፡ ያምጽእ ፡ ሎሙ ፡ ከመ ፡ ይሑኖሙ ፡ ፀበ

[1] Ms. በቀለ. — [2] Ms. ''ማ``. — [3] Ms. ''ጽ``. — [4] Ms. ቃደሚ. — [5] Ms. እምህየ. — [6] Ms. ''ው. — [7] Ms. ''ቃ``.

ለ ። ወገብረ ፡ ከማሁ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዲያቆን ፡ ወሖረ ፡ ወገነዘ ፡ ወቀበሮ ፡ ለቅዱስ ። ወዘተረፈ ፡ እመግነዙ ፡ ወሀቦሙ ፡ ለአኃው ። ወተመይጡ ፡ እሙንቱ ፡ አኃው ፡ ኀበ ፡ ሊቀ ፡ ማኅበር ፡ ወዜነውዎ ፡ ዘከመ ፡ ፈጸመ ፡ ቅዱስ ፡ ስምዐ ፡ ገድሉ ፡ እንዘ ፡ ሙቁሕ ፡ ውእቱ ። ወእምዝ ፡ ሰበ ፡ ሰምዑ ፡ አቡነ ፡ አበከረዙን ፡ ወአኃው ፡ እለ ፡ ምስሌሁ ፡ ፍጻሜሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ከነ ፡ ዓቢይ ፡ ላሕ ፡ በኀቤሆሙ ፡ ወብዙኀ ፡ አስቆቀውዎ ፡ ወበከይዎ ፡ ፈድፋደ ።

ወይቤልዎ ፡ ለብፁዕ ፡ አኃው ፩ ናፍልስኑ ፡ ይእዜ ፡ ሥጋሁ ፡ ለአቡነ ፡ እስመ ፡ መቃብሪሁ ፡ ግሑስ ፡ ውእቱ ፡ እምሰብእ ፡ ብሑር ። ወይቤሎሙ ፩ ተዓገሡ ፡ እምይእዜሰ ፡ እስመ ፡ ኢበጽሐ ፡ ጊዜሁ ። እስመ ፡ ለሊሁ ፡ አመ ፡ ሕያው ፡ ውእቱ ፡ ይቤለነ ፡ ኢትክሥቱ ፡ ሥጋየ ፡ ወኢታርእዩ ፡ ወኢለመኑሂ ፡ እንዘ ፡ ትብሉ ፡ ሀሎ ፡ ኀቤነ ፡ ዝየ ። ወኢትሚጡኬ ፡ በዘትረብሑ ፡ ለሥጋከሙ ። ወበሕቱ ፡ p. 118. ንግበር ፡ ምህልላ ፡ ከመ ፡ ይሰርሕ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሀላ*ዌነ ። ወሰምሩ ፡ አኃው ፡ በዝንቱ ፡ ምክር ፡ ወይቤሉ ፩ ሠናይ ፡ ለይኩን ። ወውእቱኒ ፡ አርአዮሙ ፡ ዘንተ ፡ ከመ ፡ ይግበሩ ፡ ከመዝ ። ወይትፈለጡ ፡ ፩፩ዘዘዚአሆሙ ፡ ወኢይትረፍ [1] ፡ ፩ምስለ ፡ ካልኡ ። ወይጸሊ ፡ ኵሉ ፡ ለለ ፡ ርእሱ ፡ በበ ፡ ባሕቲቱ ። ወይብኪ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያእምር ፡ ዘይከውኖ ። ወጊዜ ፡ ሰዓታትሰ ፡ ጸሎት ፡ ዘልማድ ፡ ይትጋብኡ ፡ ውስተ ፡ ፩ ። ወይጸልዩ ፡ ጽፉቀ ፡ ወያበዝኁ ፡ ስግደታተ ፡ ወእምድኅረ ፡ ፍጻሜ ፡ ጸሎት ፡ ከዐበ ፡ ይሖር ፡ ኵሉ ፡ ፩፩ኀበ ፡ ምቅዋሙ ፡ ይጸሊ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቱ ፡ ወይግበር ፡ ስግደታተኒ ፡ ዘለለ ፡ ዕለቱ ፡ በበ፻፶ወይትግሑ ፡ ትጋሐ ፡ መንፈሳዌ ፡ በጻህቅ ፡ ሠናይ ፡ ወበአንብዕ ፡ ውዑይ ። እንዘ ፡ ያስተነትኑ ፡ ኲነቶሙ ፡ ዘሐለፈ ፡ ወለዘኒ ፡ ይመጽእ ። ወሲሲቶሙኒ ፡ ዘለሰርክ ፡ ይቤሎሙ ፡ ከመ ፡ ይግበሩ ፡ ዘዕለት ፡ አሐቲ ፡ ፫ዕለታት ። ወከማሁ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ መዋዕለ ፡ ምህልላሆሙ ። ወውስተ ፡ ካልአንሂ ፡ አኃው ፡ ለአከ ፡ ሎሙ ፡ ይግበሩ ፡ ዘንተ ፡ በብዙኀ ፡ አስተሐምሞ ። አኮ ፡ ከመ ፡ ካልአን ፡ እለ ፡ ይፈቅዱ ፡ ረባሐ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ። አላ ፡ ይፈኑ ፡ ሎሙ ፡ ረድኤተ ፡ እመቅደሱ ። ወይትልዉ ፡ አሰረ ፡ አቡሆሙ ። ወይክሉ ፡ ዓሪገ ፡ መስቀል ፡ ከማሁ ። ወከመሂ ፡ ትጽናዕ ፡ ስብከተ ፡ ሃይማኖቶሙ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አድዋለ ፡ ምድር ።

ወእምዝ ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ በውእቱ ፡ ዘመን ፡ በበመከናቲሆሙ ፡ በትምህርተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፈቀደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይ

[1] Lectio dubia.

ዝርዎሙ ፡ ክዕበ ፡ ውስተ ፡ በሓውርት ፡ ዘኢበጽሑ ። ወቦሙ ፡ ያስተጋብእ ፡ ነፍሳተ ፡ ብዙኃነ ፡ ውስተ ፡ ትምህርተ ፡ ሕግ ። ወሖረ ፡ ፩ብእሲ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወአስተዋደዮሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ በነገረ ፡ ሐሰት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ አነ ፡ እመርሐክሙ ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ እሙንቱ ፡ ወመምህሮሙኒ ፡ አበክረዙን ። እስመ ፡ ውእቱ ፡ ኮነ ፡ ይጸንዕ ፡ ወይአኪ ፡ እምዘ ፡ ቀዳሚ ፡ አቡሆሙ ። ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ዘንተ ፡ ተምዕዐ ፡ ወፈነወ ፡ ሐራሁ ፡ እለ ፡ ያነፍስዎ ፡ መዓቶ [1] ። ወዝኩሂ ፡ መስተዋድይ [2] ፡ ምስሌሆሙ ። ወበጽሑ ፡ ኀበ ፡ መኰንነ ፡ ትግራይ ፡ ወነገርዎ ፡ መልእክተ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ የአሕዞሙ [3] ፡ ለቅዱሳን ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ብሔሩ ። *ወሰሚዖ ፡ መኰንን ፡ ሖረ ፡ ወአሐዘሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወለዝክቱኒ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ኀሠሥዎ ፡ በሕቁ ፡ ወኢረከብ[ዎ ፡] እስመ ፡ ሰወሮ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምአዴሆሙ ። ወእምዝ ፡ ይቤልዎ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ተርፉ ፤ ነዓ ፡ ሖር ፡ እምዝየ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ብሔር ። ወተኀብአ ፡ እስከ ፡ ጊዜሁ ። እስመ ፡ የኀሥሥ ፡ ንጉሥ ፡ ይምሥጠነ ፡ ኪያከኒ ። ወወሀብዎ ፡ ፩እምአኃው ፡ ዘስሙ ፡ እስጢፋኖስ ።

p. 119.

ወሖሩ ፡ እምህየ ፡ ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ተንቤን ፡ ውስተ ፡ ምኔተ ፡ መነኮሳት ፡ ዘደብረ ፡ ሰማዕት ። ወለዝኩሰ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ያአምርዎ ፡ ቀዳሚ ፡ ሰብአ ፡ ደብር ። ወይቤልዎ ፡ ሰብአ ፤ ንበር ፡ አንተሰ [4] ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከመ ፡ ባሕታዊ ፡ ወአልቦ ፡ ዘያአምረከ ። ወዝኩሰ ፡ ካልእ ፡ ይንበር ፡ አፍአ ፡ ውስተ ፡ ዓቂበ ፡ ገራውህ ። ወይቤልዎሙ ፡ አሆ ። እስመ ፡ ያአምሩ ፡ ንዴቶሙ ። ወነበረ ፡ ውእቱ ፡ ውስተ ፡ ደብር ። ወዝኩሰ ፡ አቡነ ፡ ብፁዕ ፡ ሖረ ፡ ውስተ ፡ ዓቂበ ፡ ገራውህ ። ወገብሩ ፡ ሎቱ ፡ ንስቲተ ፡ ማሕደረ ፡ በህየ ፡ ወነበረ ፡ ከማሁ ፡ በትዕግሥት ፡ ምስለ ፡ ንዴት ። ወዝኩሰ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ኮነ ፡ ይሔውጾ ፡ እምደብር ። ወያመጽእ ፡ ሎቱ ፡ ሲሳዮ ፡ እምጕንደ ፡ በቀልት ። ወዓዲ ፡ እምአስራዋትኒ ፡ ባዕድ ። ወቦዕለተ ፡ አመ ፡ ይረክብ ፡ እምእክልኒ ፡ እለ ፡ ከና ፡ ውሑዳተ ፡ ቅልወ ፡ ወእመኒ ፡ ተብሲለ ። ወኀብስትሰ ፡ እምዕፁብ ፡ አመ ፡ ይረክብ ፡ እስመ ፡ ዘመነ ፡ ዓፀባ ፡ ውእቱ ። ወኮነ ፡ ላዕሌሁ ፡ ዓቢይ ፡ ፈተና ፡ ዘእንተ ፡ አፍአ [5] ፡ ወውስጥ ። ወዘአፍአሰ ፡ በኃጢአ ፡ ሲሲት ፡ ወዓራዝ ። ወዘእምውስጥኒ ፡ ዘእምአጋንንተ ፡ ለያልይ ፡ ፀዋ

[1] Ms. መዓቱ. — [2] Ms. ዲይ. — [3] Ms. "ሐ". — [4] Ms. አንታሰ. — [5] Ms. ወፍአ.

ጋን ። ወብዙኃ ፡ እንተ ፡ ኀበ ፡ ኵሉ ፡ ዘሐለየ ። እመሂ ፡ በእንተ ፡ ምኔታቲሁ ። ወእመሂ ፡ በእንተ ፡ አኃዊሁ ፡ እለ ፡ ዝርዋን [1] ። ወከነ ፡ እስከ ፡ ይብል ፤ ምንተ ፡ እማንቱ ፡ ኖልቆን ፡ ለመዋዕልየ ። ወአከልየኒ ፡ ወኢከመ ፡ ምንተ ፡ ውእቱ ። ወኢትግድፈኒ ፡ በቅድሜከ ፡ እግዚኦ ። ወይቤ ፡ ካዕበ ፤ ዛቲ ፡ ፈተና ፡ ትመስለኒ ፡ እንተ ፡ ይቤለኒ ፡ አቡየ ፡ ቅዱስ ፡ እመ ፡ እትሌለይ ፡ እምኔሁ ። እመኒ ፡ ኀደጉከ ፡ ኵሎሙ ፡ ወተረፍከ ፡ ባሕቲትከ ፡ ኢትፍራህ ። ወበእንተዝ ፡ አስመከ ፡ ውስተ ፡ ጕንደ ፡ ትዕግሥት ። እንዘ ፡ ይፀንሕ ፡ ረድኤተ ፡ p. 120. ተስፋሁ ። ወነበረ ፡ ከ*ማሁ ፡ ብዙኃ ፡ መዋዕለ ።

ወእምድኅረዝ ፡ መጽአ ፡ ፩መነኮስ ፡ ዘይብልዎ ፡ መታር ፡ ወርእዮ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ወአእመሮ ። ወይቤሎሙ ፡ ለሰብአ ፡ ውእቱ ፡ ደብር ፤ ታአምርዎኑ ፡ ለዝንቱ ፡ ብእሲ ። አኮኑ ፡ መምህሮሙ ፡ ለደቂቀ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ውእቱ ። ወሰሚዖሙ ፡ እሙንቱ ፡ ሐዘኑ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ከመዝኑ ፡ ረሰይናሁ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ኢናአምር ፡ ኵነቶ ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ወወሰዶ ፡ እምህየ ፡ ወአብጽሖ ፡ ኀበ ፡ አኃው ። ወለሊሁኒ ፡ ተደመረ ፡ ኀበ ፡ ማኅበር ። ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለአኃው ፤ ምንትኑ [2] ፡ ይረትዓኒ ፡ ንግበር ። እስመ ፡ አንትሙ ፡ ታአምሩ ፡ ፍጻሜሁ ፡ ለአቡነ ፡ ወዝርወቶሙ ፡ ለአኃዊነ ። ወይእዜኒ ፡ እፈቅድ ፡ ታብሑኒ [3] ፡ ከመ ፡ አስተርክብ ፡ ለጸሎት ፡ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ይትገበር ፡ በጸሎት ። ወከመ ፡ ይሰርሕ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍኖተነ [4] ፡ እንተ ፡ ንሔሊ ። ወይቤልዎ ፡ አኃው ፤ ሠናይ ፡ ለይኩን ፡ በከመ ፡ ትቤ ።

ወእምዝ ፡ ወሀብዎ ፡ ፬አኃወ ፡ ዲያቆናተ [5] ፡ አትናቴዎስሃ ። ወበርተሎሜዎስሃ ። ወሖሩ [6] ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ እንተ ፡ መጠነ ፡ ምሕዋረ ፡ ፫ሰዓት ። ወነሥኡ ፡ ሲሳየ ፡ እንተ ፡ ተአክል ፡ ለመዋዕል ፡ ፵ወለለዕለት ፡ መጠነ ፡ ራብዕታ ፡ ለኅብስት ፡ አሐቲ ። ወበጺሖሙ ፡ ህየ ፡ ቦአ ፡ ቅዱስ ፡ እንተ ፡ ባሕቲቱ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ በዓት ። ወውእቶሙ ፡ ለለ፩እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ። ወአኃዙ ፡ ይጼልዩ ፡ በትጋህ ፡ መንፈሳዊ ፡ መዓልተ [7] ፡ ወሌሊተ ፡ ምስለ ፡ ቃለ ፡ ስብሐት ፡ በተጋንዮ ፡ ዘያአክል ፡ ለርእሶሙ ። ወዓዲ ፡ ለካልኣን ፡ አኃዊሆሙ ። በከመ ፡ ጸለየ ፡ ያዕቆብ ፡ አመ ፡ የሐውር ፡ ብሔረ ፡ ግብጽ ። እስ

[1] Ms. ″ኒ. — [2] Ms. ምንትኑ. — [3] Ms. ተ‵‵. — [4] Ms. ″ት‵‵. — [5] Ms. ″ው ፡ ″ት. — [6] Ms. ው‵‵. — [7] Ms. ማ‵‵.

ከ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ[1] ፡ ዘይብል ፤ ኢትፍራህ ፡ ወሪደ ፡ ግብጽ ። እስመ ፡ አነ ፡ ሀለውኩ ፡ ምስሌከ ። ወበከመ ፡ ጸለየ ፡ ዳንኤል ፡ ነቢይ ፡ በእንተ ፡ ርእሱ ፡ ወበእንተ ፡ ሕዝቡ ፡ እስከ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ መልአክ ፡ ዘይብል ፤ ወፃእኩ ፡ አለቡከ ፡ ጥበበ ፡ ወመጻእኩ ፡ እዜኑከ ፡ እስመ ፡ ብእሴ ፡ ፍትወት[2] ፡ አንተ ። ወሐሊዮ ፡ ለነገርከ[3] ። ወለቡ ፡ ዘርኢከ ። ወበከመ ፡ ጸለየ ፡ ዕዝራ ፡ በውስተ ፡ ገዳም ፡ በእንተ ፡ ፂዋዌሆሙ ፡ ለሕዝብ ። ወከማሁ ፡ አቡነሂ ፡ ቅዱስ ፡ ጸለየ ፡ ወሰአለ ፡ በእንተ ፡ ርእሱ ፡ ወበእንተ ፡ አኃዊሁ ፡ ወእልክቱኒ ፡ አኃው ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ዘልፈ ፡ *አርእየነ ፡ እግዚኦ ፡ ሣህለከ ፡ ወሀበነ ፡ አምላክነ ፡ p. 121. አድኅኖተከ ። ወበዘከመዝ ፡ ጸሎት ፡ ነበሩ ፡ እስከ ፡ ዕድሚሆሙ ። ወዝኩሰ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ረከበ[4] ፡ ጸጋ ፡ መንፈስ[5] ፡ አንተ ፡ ተአክሎ ። ወበእንተ ፡ እሉኒ ፡ አኃው ፡ ስምዐ ፡ ኮነ ፡ ወይቤ ፤ ረከቡ ፡ ሀብተ ፡ ጸጋ ፡ ብዙኃ ። ወፈጺሞሙ ፡ መዋዕለ ፡ ብፅዖሙ ፡ አተዉ ፡ ውስተ ፡ ማኅበሮሙ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሥሑ ። ወአመ ፡ አትወቶሙ ፡ እምገዳም ፡ ቆሙ ፡ ቅድመ ፡ ማኅበር ፡ ወአውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ። ወይእዜኒ ፡ አኃዊነ ፡ አኮ ፡ ከመ ፡ ንርከብ ፡ አንተ ፡ ትሔይስ ፡ እምዛቲ ፡ ሠዓት[6] ፡ ዘወፃእነ ፡ ገዳመ ፡ ወአኮ ፡ ከመ ፡ ንርክብ[7] ፡ እንተ ፡ ተዓቢ ፡ ንድቀ ፡ እምዛቲ ፡ ጽድቀ ፡ ማኅበር ፡ ዘእንበለ ፡ ከመ ፡ ናስተርክብ[8] ፡ ዳእሙ ፡ ንስቲተ[2] ፡ ለጸሎት ፡ እንበይነ ፡ ዝርወቶሙ ፡ ለአኃው ። እስመ ፡ ቀዳሚኒ ፡ አቡነ ፡ አመ ፡ ወፅአ ፡ ገዳመ ፡ ወአቲዎ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለአኃው ፤ አንሰ ፡ በዘአርአየኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ገበርክዎ ፡ ለዝ ። ወእመበ ፡ ዘይብል ፡ እገብር ፡ ከመዝ ፡ ለያእምር ፡ ርእሶ[9] ። ወንሕነኒ ፡ አኮ ፡ አስቲተነ ፡ ቃሎ[10] ፡ ዘገበርነ ፡ ለዝንቱ ፡ አላ ፡ በሥምረትከሙ ። ወእምዝ ፡ ወእምድኅረ ፡ ዝንቱ ፡ ይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለማኅበረ ፡ አኃው ። አንሰ ፡ እፈቅድ ፡ አሐውጾሙ ፡ ለሙቁሓን ፡ አኀዊነ ፡ ወኀበሂ ፡ እለ ፡ ዝርዋን ። ለሊከሙ ፡ ታአምሩ ፡ አኀዊነ ፡ ዘይብል ፡ መጽሐፍ ፡ በከመ ፡ ትፈቅዱ ፡ ይግበሩ ፡ ለከሙ[11] ፡ ሰብእ ፡ አንትሙኒ ፡ ግበሩ ፡ ሎሙ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፤ ወኵልክሙ ፡ በከመ ፡ ነሣእክሙ ፡ ፍ[ኖ]ቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተለአኩ ፡ ከመ ፡ ኄር ፡ ላእክ ። ወይቤልዎ ፡ አኃው ፤ ሠናይ ፡ ለይኩን ፡ በከመ ፡ ትቤ ። ወወሀብዎ ፡ ፱አኃወ ፡ ስምዖንሃ ፡ ቀሲሰ ፡ ዘኮነ ፡ ሎቱ ፡ ረድአ ፡ ለዝሉፉ ፡ እስከ ፡ ተሌለየ ፡ እምኔሁ ፡

1 Ms. ″ል. — 2 Ms. ″ተ. — 3 Ms. *sic*. — 4 Ms. ረኪቦ. — 5 Ms. add. መንስ. — 6 Ms. ሥዓት. — 7 Ms. ርርከብ. — 8 Ms. ነስ″. — 9 Textus corruptus videtur. — 10 Ms. ቀሎ. — 11 Ms. ይከሙ.

ዘበመስቀል ። ወከልኡኒ ፡ እኅ ፡ ዘስሙ ፡ ገብረ ፡ ክርስቶስ ። ወይቤልዎሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ ይባርክ ፡ ላዕሌክሙ ። ወይፈኑ ፡ መልአከ ፡ ቅድመ ፡ ገጽክሙ ፡ ወይሰርኅ ፡ ፍኖተክሙ ፡ ኀበ ፡ ኵሉ ፡ ዘትበጽሑ ። ወያድኅንክሙ ፡ እምተቀርኖቱ ፡ ለጸላኢ ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ይሖሩ ፡ ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ውስተ ፡ አንቀጸ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ቤተ ፡ ማርያ ፡ ሰምዑ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ምስሌሁ ፡ ድምፀ ፡ ቃል[1] ፡ ዓቢይ ፡ ዘጋኔን ፡ መስሕት ፡ ዘይብል ፤ p. 122. *ናሁ ፡ ወፅአ ፡ ወሖረ ፡ ከመ ፡ ይብጻሕ ፡ ኃበ ፡ ኢበጽሐ ። ወይቤልዎ ፤ ዘያሰምዕ[2] ፡ ድምጸ ፡ ቃል[1] ፡ በእንቲአነኑ ፡ ወሚመ[3] ፡ በእንተ ፡ ካልእ ። ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፤ አርምሙ ! አንትሙሰ ። ወደገመ ፡ ዓዲ ፡ ውእቱ ፡ ድምፀ ፡ ስራሕ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ከመዝ ፡ በአስተታልዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ አኃው ፤ እመኬ ፡ በእንቲአነ ፡ ዝጽራሕ ፡ እፎ ፡ ንከውን ፡ ኢንትኃበእኑ ፡ አአባ ። ወውእ[ቱ]ሰ ፡ ያአምር ፡ ከመ ፡ እመከራሁ ፡ ለሰይጣን[4] ፡ ውእቱ ። ወይቤሎሙ ፤ አርምሙ ፡ አንትሙሰ ። ወኢንሕድግ ፡ ሑረተነ ፡ እስመ ፡ አልቦ ፡ ዘያስተርኢ ። ወአኃውኒ ፡ አምኑ ፡ ቃሎ[5] ፡ ወሖሩ[6] ፡ ወአልቦ ፡ ዘሰሐጦሙ ፡ እስከ ፡ ይበጽሑ ፡ ኀበ ፡ ኵሉ ፡ ዘፈቀደ ፡ እንዘ ፡ የማነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትትልዎሙ ። በከመ ፡ ሙሴ ፡ ነቢይ ፡ አመ ፡ የሐውር ፡ ምድረ ፡ ግብጽ ፡ የሐውጾሙ ፡ ለአኃዊሁ ፡ በቃለ[5] ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘአስተርአዮ ፡ በገዳም ። ወበጺሖ ፡ በፍኖት ፡ ኀበ ፡ የሐድር ፡ ፈቀደ ፡ ይቅትሎ ፡ መልአክ ፡ ዝውእቱ ፡ መንፈሰ ፡ ቅንዓት ፡ ወኢያብሖ ፡ እግዚአብሔር ። ወከማሁ ፡ ዝኩ ፡ አቡነ ፡ ኮነ ፡ ሑረቱ ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያስተጋብእ ፡ አሐተኒ ፡ እለ ፡ ተዘርዉ ፡ እስመ ፡ ሰርፀ ፡ ትንቢት ፡ ውእቱ ፡ ዘውሉድ ፡ እምወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አብ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሐዋርያ ፡ ላእክ ። እስመ ፡ መዓዛ ፡ ትንቢት ፡ ዘነቢይ ፡ ላዕሌሁ ፡ እንተ ፡ ይሐንጾ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኢየሩሳሌም ። ወያስተጋብእ ፡ ዝርወቶመ ፡ ለእስራኤል ። ወይፌውሶሙ ፡ ለቍሱላነ ፡ ልብ ። ወይጸምም ፡ ሎሙ ፡ ቍስሎሙ ። ወከማሁ ፡ ከመ ፡ ዘአሜ ፡ ሑረቱ ፡ [በ]ይእቲ ፡ ፍኖት ፡ ብዙኃን ፡ እለ ፡ ጸሙ ፡ ቍሰሊሆሙ ። ከመ ፡ ዘቦቱ ፡ ለብእሲ ፡ ደዌ ፡ ሥጋ ፡ ፍጥረታዊት ፡ ነከዩት[7] ። ወሶበ ፡ ረከበ ፡ ዓቃቤ[8] ፡ ሥራይ ፡ ይትፌወስ ፡ እምሕማሙ ፡ ወይዝኅን ፡ እምደዌሁ ፡ ወብዙኃን ፡ አኃው ፡ እ

[1] Ms. ቀል. — [2] Ms. ዘዘሰምዐ. — [3] Ms. ሚማ. — [4] Ms. እመከራሃ ፡ ሰይጣኒ. — [5] Ms. ቀ``. — [6] Ms. ይሖሩ. — [7] Haec corrupta videntur. — [8] Ms. ዓቀቤ.

ለ ፡ ተፈሥሐ ፡ በረኪቦቱ ፡ እለ ፡ ነበሩ ፡ ይትሀወኩ ፡ በነገሥጋሠ ፡ ነፍስት ፡ መዋቲት ፡ ዘይእቲ [1] ፡ ደዌ ፡ ነፍስ ፡ ኢመዋቲት ፡ ዘይሔውዛ ፡ ሰይጣን ፡ ላዕለ ፡ ብእሲ ፡ ዘየሐውር [2] ፡ በምክረ ፡ ነፍሱ ።

ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡ ሑረቶሙ ፡ በጽሑ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ኤፋት ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ሙቁሓን ፡ አባ ፡ በርተሎሜዎስ ፡ ወአባ ፡ አቡነፍር [3] ፡ ውስተ ፡ መከነ ፡ ስደቶሙ ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ድሮር ። ወተዘያነዉ ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡ ዘ*ኮነ ፡ ወዘኒ ፡ ይከውን ፡ እንዘ ፡ የአኵትዎ ፡ ለእ p. 123.
ግዚአብሔር ።

ወእምዝ ፡ ሐለፉ ፡ እምህየ ፡ እንተ ፡ ፍኖተ ፡ ሰርማት ፡ እንተ ፡ ሙራደ ፡ አርሶ ፡ ዘዓቀበ ፡ ደብረ ፡ ፋራን ፡ ዘውስተ ፡ ፍኖተ ፡ ሰገቢ ። እለ ፡ ቦን ፡ አንቀጸ [3] ፡ ጽኑዓት ። ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ፈለግ ፡ ዘትሰመይ ፡ ከሰም ። ወቦኡ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ [4] ፡ እምአህጉሪሃ ፡ ዘስማ ፡ ጕንጽ ፡ ምሕያከ ፡ መላእክት ፡ እለ ፡ ህየ ፡ ተገምሩ ፡ ዓቢያን [5] ፡ ወጽኑዓን ፡ መኳንንተ ፡ ብሔር ። ወረከብዎ ፡ ውስቴታ ፡ ለአበ ፡ ተወልደ ፡ መድኅን ፡ ወለአኃውኒ ፡ እለ ፡ ምስሌሁ ። ወተዘያነዉ ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡ ዘኮነ ። ወውእቱኒ ፡ በከመ ፡ ለአከ ፡ ሎሙ ፡ ቀዳሚ ፡ ወለሊሁኒ ፡ ዘከመ ፡ መጽአ ፡ በምክረ ፡ ማኅበር ፡ ከመ ፡ የሐውጾሙ ፡ ለሙቁሓን ፡ ወከመሂ ፡ ያስተጋብኦሙ ፡ ለዝርዋን ። ወይቤሎ ፡ ውእቱኒ ፤ ሠናየ ፡ ኮነ ፡ ምጽአትከ ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ይስራሕ ፡ ፍናዊከ ።

ወተባሪከሙ ፡ እምህየ ፡ ሖሩ ፡ ኀበ ፡ አውዓዩ ፡ ሥጋሁ ፡ ለአቡነ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ዘስሙ ፡ አግበራ ። ወነሥኡ ፡ አዕጽምቲሁ ፡ ወሜምዎ ፡ ኃበ ፡ ይትዓቀብ ።

ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ኀበ ፡ ዝርወቶሙ ፡ ለአኃው ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ሙቁሓን ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ አረሚ ። ወበጺሖ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ጋሳ ፡ አስተጋብኦሙ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ሰላም ፡ ለክሙ ። ወእሙንቱኒ ፡ አግብኡ ፡ ሎቱ ፡ ሰላመ ። ወሰገዱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኅቡረ ። ወተአምኅዎ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ዓቢየ ፡ ፍሥሐ ፡ በከመ ፡ ይትፌሣሕ ፡ ሕፃን ፡ በረኪበ ፡ እሙ ፡ ሶበ ፡ ጕንደየ ፡ በኃጢአ ፡ ገጻ ፡ ወይትፌሣሕ ፡ ጥቀ ፡ በረኪቦታ ፡ ወይእቲኒ ፡ ትሴስዮ ፡ ሐሊበ ፡ አጥባቲሃ ። እስመ ፡ እሉኒ ፡ ነበሩ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ አረሚ ፡ እንዘ ፡ ሕዙናን ፡ ወትኩዛን ። ወተፈሥሑ ፡ ጥቀ ፡ ሶበ ፡ ርእይዎ ። ወእምዝ ፡ ይቤ

[1] Ms. ዘእይቲ. — [2] Ms. ዘያሐወር. — [3] Ms. *sic.* — [4] Ms. add. እምአሐቲ. — [5] Ms. ዓቢይት.

ሎሙ ፡ ቅዱስ ፤ ከመ ፡ ምንት ፡ ህላዌክሙ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ብሔረ ፡ አረሚ ። ወእሙንቱኒ ፡ ነገርዎ ፡ ህላዌሆሙ ፡ ኵሎ ። ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፤ ኢይሔይሰክሙ ፡ ትንበሩ ፡ ዝየ ፡ አላ ፡ ፃኡ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ክርስቲያን ። እመኒ ፡ ሞትክሙ ፡ ወእመኒ ፡ ሐየውክሙ ፡ ይሔይሰክሙ ፡ [እምነቢረ ፡] ህየ ። ወይቤልዎ[1] ፡ እሙንቱኒ ፤ ሠናይ ፡ ውእቱ ፡ አአባ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ አንተ[2] ፡ እስመ ፡ ቀዳሚኒ[3] ፡ ነበርነ ፡ በእንተ ፡ ዘኢረከብነ ፡ መባሕተ[4] ፡ ወእምይእዜሰ ፡ አልቦ ፡
p. 124. ዘ[ይ]ቴክዘነ ፡ ይኩን ፡ በከመ ፡ ትቤለነ ። *ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፤ ንሕነኒ ፡ አኮ ፡ በፈቃድነ ፡ ዘመጻእነ ፡ ዘእንበለ ፡ ዳእሙ ፡ በሥምረት[5] ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይእዜኒ ፡ ፃኡ ፡ ወኢትናፍቁ ፡ እስመ ፡ ይሔይስ ፡ ትስምዑ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ። ወመዓዶሙ ፡ በኵሉ ፡ እንዘ[6] ፡ ይዋሕዮሙ ፡ በተግሣጽ ። ወወሀቦሙ ፡ ሲሳየ ፡ ንጽሐ ፡ መንፈሳዊት ፡ እንተ ፡ ታሌቡ ።

ወእምህየኒ ፡ ሖረ ፡ ካዕበ ፡ ኀበ ፡ ካልአን ፡ አኃው ፡ ሙቁሓን ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ኅትር ። ወይቤሎሙ ፡ ለእሙንቱኒ ፡ በከመ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለአኃዊሆሙ ። ወይቤልዎ ፡ እሙንቱሂ ፤ ሠናይ ፡ አአባ ፡ ወስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘወሀበነ ፡ ረድኤተ ፡ በቃልከ ።

ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ አድያማተ ፡ ወአንሶሰወ ፡ በሓውርታተ ፡ ኀበ ፡ ተዘርዉ ፡ አኃው ፡ ሙቁሓን[7] ፡ ለለ ፡ ፩፩ ። ወኮነ ፡ ይሔውጾሙ ፡ ወይኤምኖሙ ፡ ወይምዕዶሙ ፡ በኵሉ ። ወይሰውቅ ፡ አልባቢሆሙ ፡ እምትንተኔ ፡ ወይሁቦሙ ፡ በትረ ፡ ረድኤት ። ወያጸንዖሙ ፡ በአሚን ፡ ከመ ፡ ይክሀሉ ፡ ዓሪገ ፡ ላዕለ ፡ መስቀል ።

ወእምዝ ፡ ተባሪኮ ፡ እምኀቤሆሙ ፡ ተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ሀገረ ፡ ሰጕራ ። ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ሙቁሐ ፡ አረጋዊ ፡ በርተሎሜዎስ ። ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘገብረ ፡ ወባረኮ ፡ ውእቱ ፡ በቃል[8] ፡ ዘይደሉ ፡ በረከተ ፡ ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፤ ሶበ ፡ ኒ[9] ፡ እንዘ ፡ እመጽእ ፡ ዝየ ፡ ገበርኩ ፡ አስተርክቦ ፡ በምክረ ፡ ማኅበር ፡ ከመ ፡ ያብጽሐኒ ፡ ኀቤክሙ ፡ በዳኅና ። ወከመ ፡ ያፈጽመኒ ፡ ኵሎ ፡ ዘሐለይኩ ፡ እንበይነ ፡ ሙቁሓን ፡ አኃው ፡ ወገብረ ፡ ሊተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ ሠናያተ ፡ ወኢያሕሰመ ፡ ላዕሌየ ። ወኢምንተኒ ። ወይእዜኒ ፡ እፈቅድ ፡ እግበር ፡ በኀቤከሂ ። ወእምዝ ፡ አብሖ ፡ ውእቱ ፡ አረጋዊ ፡ ከመ ፡ ይሖር ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወይጸሊ ። ወእምዝ ፡ ገብሩ ፡ ሎቱ ፡ ማኅደረ ፡ ርሑቀ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወ

[1] Ms. ″ዎሙ. — [2] Ms. አንታ. — [3] Ms. ቃ″. — [4] Ms. ማ″. — [5] Ms. በሥምረ. — [6] Ms. ወእንዘ. — [7] Ms. ″ነ. — [8] Ms. ″ለ. — [9] Ms. *sic*. Textus corruptus videtur.

ገብረ ፡ በህየ ፡ ምህልላ ፡ ፵መዋዕለ ፡ ወይጸውም ፡ ሐሙሰ ፡ መዋዕለ ፡ በኃዲገ ፡ እክል ፡ ወማይ ፡ ፍጹመ ። ወበሰናብት ፡ ይጥዕም ፡ ንስቲተ ፡ ማየ ፡ ወቈጽለ ፡ ከመ ፡ ኢይኅሥኖ ፡ ጾመ ። ወእምዝ ፡ ከነ ፡ ላዕሌሁ ፡ ፈተና ፡ ሰይጣን ፡ እንዘ ፡ ይትሜየኖ ፡ ዘልፈ ፡ እመ ፡ ይፈርህ ፡ ወይጸንዕ ። ወፈነወ ፡ ኀቤሁ ፡ አጋንንተ ፡ ፀዋጋነ ፡ እለ ፡ ያደንግፁ ፡ ከመ ፡ ድምፀ ፡ ሰራዊት ፡ ብዙኃን ፡ አንተ ፡ ውስተ ፡ ፀብእ ። ወሶበ ፡ ይትናጸሩ ፡ ምስሌሁ ፡ ገሃደ ፡ ይደነግፁ ፡ ወይጐይዩ ። p. 125. *አስመ ፡ ብርሃነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘላዕሌሁ ፡ ያነፍጽሙ ። ወትእምርተ ፡ ማዕተበ ፡ መዝራዕቱ ፡ ይሰድዶሙ ። በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ስምዐ ፡ ነቢይ ፤ ሰይፍከ ፡ ላእለ ፡ ፀረ ፡ እዴከ ። ወከዕበ ፡ እምድኅረ ፡ ሕቅ ፡ ያፈጥኑ ፡ ተጋብአ ፡ ከመ ፡ ዘጽንጽንያ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ገደላ ፡ ከመ ፡ ይሁክዋ ፡ ለነፍሱ ፡ ወአልቦሙ ፡ ስልጣነ ፡ ከመ ፡ ይግሥሥዎ ፡ እስመ ፡ በየማነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከነ ፡ ይትዓቀብ ። እመሂ ፡ እደ ፡ ሰብእ ፡ እኩያን ፡ ወእመሂ ፡ እደ ፡ አጋንንት ፡ ርኩሳን ፡ ኢላከፈቶ ፡ በኅሡም ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ይመውት ። እንበይነ ፡ ፍጻሜ ፡ ቃሉ [1] ፡ ለዝኩ ፡ ብጹዕ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ዘይቤ ፤ ይሁበከሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብእሴ ፡ ዘአንበረ ፡ እዴሁ ፡ ላዕሌሁ ። ወእምዝ ፡ ይመጽእ ፡ ኃቤሁ ፡ ክሡተ ፡ በአፍርሆ ፡ እስከ ፡ ከነ ፡ ይብል ፤ አእምር ፡ ከመሰ ፡ ኢይትከሀለከ ፡ አኅስሞ ፡ ላዕሌየ ፡ ዘእንበለ ፡ በመባሕተ ፡ እግዚአብሔር ። አንሰ ፡ በእንተ ፡ ስመ ፡ ዚአሁ ፡ እመሂ ፡ ሖርኩ ፡ ማእከለ ፡ ጽላሎተ ፡ ሞት ፡ ኢይፈርሆ ፡ ለእኩይ ። ወከነ ፡ ዘልፈ ፡ ይሔውጾ ፡ ወይረከቦ ፡ ድልወ ፡ በንዋየ ፡ ሐቅል ፡ ከመ ፡ ብእሲ ፡ ዘርሱይ ፡ ለጸ[ብ]እ ። ወአኃውኒ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ቅሩበ ፡ ዚአሁ ፡ ይብልዎ ፡ ለለሐሩ ፤ ምንትኑ ፡ ዝንቱ ፡ ዘንሰምዕ ፡ ሌሊተ ፡ ከመ ፡ ድምፀ ፡ ብዙኃን ፡ ወመጺአነ ፡ ዝየ ፡ አልቦ ፡ ዘንረክብ ። ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፤ በእንተ ፡ ዝሰ ፡ አልቦ ፡ ዘይከውን ፡ ሐሩ ፡ አንትሙሰ ። እስመ ፡ አእመረ [2] ፡ ዘይከውን ፡ እምአጋንንት ፡ ወከመሂ ፡ ኢይክልዎ ፡ ዘእንበለ ፡ በመባሕተ ፡ እግዚአብሔር ።

ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ቀርበ ፡ ለፍጻሜ ፡ ፵መዋዕል ፡ አምጽአ ፡ ሰይጣን ፡ ኃይለ ፡ ጋኔን ፡ መፍርህ ፡ ምስለ ፡ ዓቢይ ፡ ዓውሎ ። ወነሥተ ፡ ማኅደሮ ፡ ወአውደቀ ፡ ላዕሌሁ ፡ እስመ ፡ ይፈቅድ ፡ ዘልፈ ፡ ከመ ፡ ይቅትሎ ፡ ወልማዱ ፡ ውእቱ ፡ ተፃብዖ ፡ ምስለ ፡ ቅዱሳን ። ወከመ ፡ ከነ ፡ ቀዳሚ ፡ ኃበ ፡ አቡነ ፡ እንጦንስ ፡ በአምሳለ ፡ ወሬዛ ፡ እ

[1] Ms. ቀሉ. — [2] Ms. ያእመረ.

ንዘ ፡ ይከሪ ፡ ቤቶ ። ወከመ ፡ ኮነ ፡ ካዕበ ፡ ኃበ ፡ ቅዱስ ፡ ሲኖዳ ፡ አ
ርስየመትይድስ ፡ ዘእንተ ፡ ላዕሌሁ [1] ፡ ዓቢይ ፡ ደወለ ፡ ግብጽ ፡ ለን
ስቲተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን [2] ፡ በድልቅልቅ ፡ ወበዓውሎ ። ወባሕቱ ፡
መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰደዶ ፡ ወአጽንዐ ፡ መሰረታ ፡ ለቤተ ፡
ክርስቲያኑ ፡ እንዘ ፡ ይወዲ ፡ ስርዋ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ፷በእመት ።
ወከማሁ ፡ ለዝኩኒ ፡ ቅዱስ ፡ አቡነ ፡ አበክራዙን ፡ ተጋደሎ ፡ በብ
ዙኅ ፡ ፈተና ፡ ወበአፍርሆት [3] ፡ ለያልየ ፡ ወዕለታተ ፡ እንተ ፡ ዘበኀ
ቡእ ፡ ወክሡት [4] ። ወሶበ ፡ [ኢ]ረከበ ፡ ክሂለ ፡ በዝ ፡ ኵሉ ፡ ተምዐ
p. 126. *ዐ ፡ ወአምጽአ ፡ ላዕሌሁ ፡ ኃይለ ፡ ዓውሎ ፡ ዓቢይ ፡ ወአንሃለ ፡ ማ
ኅደሮ ፡ ላዕሌሁ ፡ እንዘ ፡ ይመስሎ ፡ ከመ ፡ በውእቱ ፡ ይመውት ።
ወኀበ ፡ ነፍሱሰ ፡ አልቦቱ ፡ ስልጣን ፡ ከመ ፡ ይግሥሦ ፡ እስመ ፡ እ
ደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዓቅቦ ፡ ወበእንተዝ ፡ ሐረ ፡ ተኃፊሮ ። እስ
መ ፡ ልሱሐ ፡ ኃይል ፡ ውእቱ ። ወርጉዝ ፡ ወቅቱል ፡ በሞት ። ወ
ባሕቱ ፡ በስልጣኑ ፡ ሐይወ ፡ ኀበ ፡ እሊአሁ ፡ በከመ ፡ ተብህለ ፡ በእ
ንቲአሁ ። ወቀስለ ፡ ሞቱሰ ፡ ሐይወ ፡ ወአንከረቶ ፡ ኵላ ፡ ምድር ።
ወካዕበ ፡ ይብል ፡ በእንቲአሁ ፤ ዝንቱሰ ፡ አርዌ ፡ ዘርኢከ ፡ ሀለወ ፡
ወኢሀለወ ። ወሀልዎቱሰ ፡ ከመዝ ፡ ኀበ ፡ እሊአሁ ፡ እስመ ፡ ተው
ህበ ፡ ሎቱ ፡ ስልጣን ፡ ላዕለ ፡ አሕዛብ ፡ ወሕዝብ ፡ ወነገድ ፡ ወበሓ
ውርት ። ወሰገዱ ፡ ሎቱ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ እለ ፡ ኢ
ኮነ ፡ ጽሑፍ ፡ አስማቲሆሙ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ሕይወት ፡ ዘበ
ግዑ ። ወበእንተ ፡ ኢሀልዎቱኒ ፡ ኀበ ፡ እሊአሁ ፡ ለክርስቶስ ። ይ
ብል ፡ ከመዝ ፡ ወእለ ፡ ኢሰገዱ ፡ ለአርዌ ፡ ወኢለምስሉ ፡ ወኢጸ
ሐፉ ፡ ትእምርቶ ፡ ውስተ ፡ ፍጽሞሙ ፡ ወእደዊሆሙ ፡ እሙንቱ ፡
የሐይዉ ። ወይነግሡ ፡ ምስለ ፡ ክርስቶስ ። ወባዕዳንሰ ፡ ምውታን ፡
ኢይትነሥኡ ። ወዝንቱሰ ፡ ቅዱስ ፡ ኢያነክር ፡ ስልጣኖ ፡ በከመ ፡
አንከረቶ ፡ ኵላ ፡ ምድር ። እስመ ፡ ያአምር ፡ ምሥጢረ ፡ ትምይን
ቱ ፡ ዘይገብሩ ፡ ቀዳሚ [5] ፡ በኃበ ፡ ጻድቃን ፡ ወቅዱሳን ። ለኢዮብ ፡
ዘበሕማም ። ወለሙሴ ፡ በፍኖት ። ወለጴጥሮስ ፡ በውስተ ፡ ባሕር ።
ወለጊዮርጊስኒ ፡ በቅድመ ፡ መንግን ። ወለእንጦንዮስሂ ፡ በአምሳለ ፡
ወሬዛ ። ወለኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ በዘዘዚአሁ ፡ ፈተና ። ወበመዋዕሊ
ነሂ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ እስጢፋኖስ ፡ በአምሳለ ፡ ተመን ፡ ወአራዊ
ት ። ወበኀቤሁኒ ፡ ካዕበ ፡ በኃይለ ፡ ዓውሎ ፡ ዓቢይ ። እስከ ፡ ሰምዕ

[1] Ms. ላዕላዕ. — [2] Textus corruptus vel mutilus est. — [3] Ms. "ርሆት.
— [4] Ms. ወክሡትት. — [5] Ms. ቃዳሚ.

ዎ ፡ አኃው ፡ ከመ ፡ ድምፀ ፡ ጸላዕ ፡ ዘይነህል ። ወውእቱሰ ፡ ሰይጣን ፡ ሖረ ፡ ተመዊኦ ። እስመ ፡ ያአምር ፡ ከመ ፡ ኢሀለወት ፡ ስልጣኑ ፡ ላዕለ ፡ ጻድቃን ። ወየኀስር ፡ በኀበ ፡ መስተጋድላን ፡ ወየሐውር ፡ ቈሲሎ ። ወበሕቱ ፡ የሐዩ ፡ በእለ ፡ ሞአ ።

ወእምድኅረዝ[1] ፡ መዋዕል ፡ መጽኡ ፡ አኃው ፡ ወረከብዎ ፡ በዘ ፡ አውደቀ ፡ ላዕሌሁ ፡ ማኅደሮ ፡ እስከኒ ፡ ኢያስተርኢ ፡ ኀበ ፡ ሀለወ ፡ ወመሰሎሙ ፡ ከመ ፡ *ዘሞተ ። ወደንገጹ ፡ ጥቀ ። ወአውፅእዎ ፡ p. 127. እምህየ ፡ ወረከብዎ ፡ ሕያዎ ። ወአእተውዎ ፡ ውስተ ፡ መኃድሪሆሙ[2] ። ወእምዝንቱ ፡ ትጋህ ፡ ወጽሙና ፡ ብዙኅ ፡ ኮነ ፡ ላዕሌሁ ፡ ደዌ ፡ ዘዘልፍ ፡ ወእስከ ፡ ወፅአ ፡ ዕፄ ፡ እምውስተ ፡ ናላሁ ፡ ወነበረት ፡ ይእቲ ፡ ደዌ ፡ ውስተ ፡ ርእሱ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ። በከመ ፡ ይቤሎ ፡ ለላእክ ፡ እግዚእ ፡ የአክለከ ፡ ጸጋየ ፡ ወኃይልሰ ፡ በደዌ ፡ የኃልቅ ። ወውእቱኒ ፡ ኮነ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ፡ ኵሎ ፡ ዕለተ ። ወኢየኀድግ[3] ፡ ትጋሀ ፡ ወጽሙና ።

ወእምዝ ፡ ኀደረት ፡ ላዕሌሁ ፡ ጸጋ ፡ እምላካዊት ፡ መላኪት ፡ ኀበ ፡ ግዕዛን ፡ ወአመረቶ ፡ ምሥጢራቲሃ ። ወተከሥተ[4] ፡ ሎቱ ፡ ዘይከውን ፡ እምቅድመ ፡ ይኩን ። ወረሰየቶ ፡ ኀበ ፡ መዓርግ ፡ ልዑላዊ ፡ እስከ ፡ ኮነ ፡ እምአሚሃ ፡ አረጋዌ ፡ መንፈሳዌ ። ወእንተ ፡ ጸብሐት ፡ ዓዲ ፡ ይትኄደስ ፡ በኃይላ ። ወየሐውር ፡ እምኃይል ፡ ውስተ ፡ ኃይል ። እስከ ፡ አስተጋብአ ፡ ነፍሳተ ፡ ብዙኃነ ፡ በጥበባ ።

ወእምዝ ፡ እምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ እምህየ ፡ ተንሥአ ፡ ለሐዊር ፡ መንገለ ፡ ብሔረ ፡ ትግራይ ። ወሰርዖሙ ፡ ለአኃውኒ ፡ እለኒ ፡ ይቀድሙ ፡ ወእለኒ ፡ ይዴኀሩ ፡ በሑረቶሙ ፡ ወለሙቁሓንኒ ፡ ኀደገ ፡ ሎሙ ፡ እለ ፡ ይትለአከዎሙ ። ወነሥአ ፡ ምስሌሁ ፡ ለአቡነ ፡ ይስሐቅ ። ወለካልአንሂ ፡ አኃው ። ወለመነኮሳይታትሂ ፡ አዘዘን[5] ፡ ይሑራ ፡ በሥርዓቶን ።

ወእንዘ ፡ የሐውሩ ፡ በጽሑ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ምድረ ፡ ዜጋ ። ወመሀሮሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለእለ ፡ ህየ ፡ ቃለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወነገሮሙ ፡ አሚነ ፡ ሥላሴ ፡ ቅድስት ። ወብዙኃን ፡ እለ ፡ ተደመሩ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሥርዓት ።

ወእምህየኒ ፡ ኀለፈ ። ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ገኒ ። ወነገረ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአለበዎሙ ፡ ሥርዓተ ፡ ሕግ ። ወትእዛዘ

[1] Ms. ወእምድ ፡ እምድኅረዝ. — [2] Ms. ማ``. — [3] Ms. ወኢያኀድግ. — [4] Ms. ወትከሥት. — [5] Ms. አኃዘሙ.

ሙ፡ ለሐዋርያት ። ወእምኔሆሙኒ፡ ኮኑ፡ ብዙኃን [1]፡ ዕድ፡ ወአንስት፡ እለ፡ ይበውኡ፡ ውስተ፡ ምንኵስና ።

ወእምህየኒ፡ ሖሩ [2]፡ ውስተ፡ ምድረ፡ ለኰማ ። ወመሀሮሙ፡ ከማሁ፡ ወአመሮሙ፡ ፍኖተ፡ ሕይወት፡ እስከ፡ ወፅኡ፡ እምኄራቶሙ፡ ወተለዉ፡ አሰሮ ።

ወእንዘ፡ የሐውሩ፡ ከመዝ፡ በጽሑ፡ ውስተ፡ ምድረ፡ ትግራ
ይ፡ ኀበ፡ መከናቲሆሙ፡ ወረከብዎሙ፡ ለአኃው፡ በኃበ፡ ተዘር
p. 128. ዉ፡ እንበይነ፡ *ስደት ። ወሶበ፡ ሰምዑ፡ አትወቶ፡ ለቅዱስ፡ ብዙ
ኃን፡ እለ፡ ተጋብኡ፡ እምዝርወቶሙ ። ወአቀመ፡ ሎሙ፡ ቤተ፡
ክርስቲያን፡ ውስተ፡ ገዳመ፡ ውታፋ፡ እምአህጉረ፡ ይእቲ፡ ብሔ
ር ። ወገብረ፡ ሎሙ፡ ፍጻሜ፡ ምንኵስና፡ በከመ፡ ጽሑፍ፡ ውስ
ተ፡ መልእክተ፡ ያዕቆብ፡ ኤጲስ፡ ቆጶስ፡ ዘሰሩግ ።

ወእምዝ፡ በውእቱ፡ ዘመን፡ ተንሥአ፡ ሰይጣን፡ ወአንሥአ፡ ሁከታተ፡ መናፍስቲሁ ። ወሆከ፡ አድባራተ፡ ወወደየ [3]፡ ውስተ፡ ልበ፡ ብዙኃን፡ ምክረ፡ ትምይንት፡ ከመ፡ ይሖሩ፡ ኀበ፡ ንጉሥ፡ ወያስተዋድዩ [4]፡ እንዘ፡ ይብሉ ። ውዳሴ፡ ስሙ፡ ለእስጢፋኖስ፡ መልአ፡ ውስተ፡ ኵሉ፡ ምድረ፡ መንግሥትከ ። ወኮኑ፡ ካዕበ፡ ያመነኵሱ፡ እምዓበይተ፡ ሕዝብከ ። ወሚጡ፡ ብዙኃን፡ ውስተ፡ ዕልወተ፡ ትምህርቶሙ፡ ከመ፡ ኢይትአዘዙ፡ ለከ፡ እግዚእነ፡ ንጉሥ ። ወይቤ፡ ንጉሥ ፤ አኀዝዎሙ፡ ወአምጽእዎሙ፡ ኀቤየ ። ወአስተጋብእዎሙ፡ ለብዙኃን፡ እምዓበይቶሙ፡ ለቅዱሳን፡ ወተዋቀሥዎሙ፡ ከመ፡ ያለምድ ። ወሶበ፡ ስእነ፡ አሆ፡ አብሎቶሙ፡ አዘዘ፡ ይስድድዎሙ፡ ውስተ፡ ደብር፡ እንተ፡ ትሰመይ፡ ቅፍርያ ። ወእመከናቲሆሙኒ፡ እለ፡ ውስተ፡ ትግራይ ።

ከማሁ፡ አኀዝዎሙ፡ ወወሰድዎሙ፡ ውስተ፡ ይእቲ፡ ደብር ። ወለአቡ[ነ]ሰ፡ ቅዱስ፡ ኢረከብዎ ። ወለካልኣንኒ፡ ብዙኃን፡ እለ፡ ተርፉ፡ በውእቱ፡ ዘመን፡ ወኮነ፡ ሎሙ፡ ህድአት ። ወነበሩ፡ በሠና[ይ]፡ እንዘ፡ ይወፍሩ፡ ወየአትዉ፡ በምዕዳነ፡ ቃሉ፡ ለዝኩ፡ አቡነ፡ ቅዱስ፡ ውስተ፡ ምኔታቲሆሙ ። ወውስተ፡ ደብረ፡ ቅፍርያሂ፡ ኀበ፡ ተሞቅሑ፡ ካልኣን፡ አኃዊሆሙ፡ ወአንሶሰዉ፡ ወመሃሩ፡ ውስተ፡ ብዙኃን፡ አድያማት፡ ወአህጉር፡ ወአስተጋብኡ፡ ብዙኃነ፡ ነፍሳተ፡ ለኀበ፡ ምንኵስና ። ወበ [5]፡ በሥርዓተ፡ መሃይምና

[1] Ms. ብብኃን. — [2] Ms. add. ውስተሑ. — [3] Ms. ወውደየ. — [4] Ms. ″ድይ. — [5] Ms. *sic.*

ን ፡ በከመ ፡ ሕገ ፡ ሲኖዶስ ። ወውእቱኒ ፡ እንዘ ፡ ይሔውጾሙ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ መከናቲሆሙ ።

ወእምዝ [1] ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ እመዋዕል ፡ ይቤላሁ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ እመነከሳይታት ፡ እለ ፡ ሀለዋ ፡ በምኔታቲሆሙ ፤ ምንትኑ ፡ ሀላዌነ ፡ ከመዝ ፡ አአባ ፡ ወእፎ ፡ ጽ*ዋዔነ [2] ። ወይቤሎን ፡ ቅዱስ ፤ p. 129. ኢትፍርሃ ፡ እንስትኬ ፡ ወኢትናፍቃ ፡ እስመ ፡ ሀሎ ፡ ዘይሣሃለክን ። ወይቤ ፡ ካዕበ ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፤ [በ]ደናግል ፡ ንጹሓት ፡ እለ ፡ ተረክበ ፡ በኢትዮጵያ ። ስምዕ ፡ አነ ፡ በእንቲአሆን ፡ ወሰማዕቶንሂ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወእምዝ ፡ ኮነ ፡ በውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ኀቤሆን ፡ ጽዋዔ ፡ ዘእምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘበደዌ ። ወትቤ ፡ አሐቲ ፡ እምኔሆን ፡ እንዘ ፡ ሀለወት ፡ በውእቱ ፡ ደዌ ፤ እንስ ፡ ኮንኩ ፡ ውስተ ፡ ራእይ [3] ፡ ከመ ፡ አቡነ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ይቀውም ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ወዝኩሂ ፡ አረጋዊ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ነሥአን ፡ ለ፲ወአሐቲ ፡ መነከሳይታት ፡ ወአወፈዮን ፡ አቡነ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ እስጢፋኖስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ነዮን ፡ እሉ ፡ ደናግል ፡ ንጹሓን ፡ አነ ፡ ሰማዕቶን ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስሂ ፡ ሰማዕቶን ። ወውእቱኒ ፡ አወፈዮን ፡ ለእግዚአብሔር ። ወኮነ [3] ፡ እምድኅረዝ ፡ ባህሉ ፡ ለቅዱስ ፡ አበክረዙን ፡ ወፍጻሜ ፡ ራእያ ፡ ለይእቲ ፡ መነከሳይት ፡ ኮነ ፡ ኃቤሆን ፡ ጽዋዔ ፡ ዘእምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወፈጸማ ፡ ፲ወ፪ወእም አኃውኒ [3] ። እስመ ፡ ራእይ ፡ ዘበዕድሜሁ ። ወዘበ ፡ ላዕሌሁ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኵሎ ፡ ያአምር ፡ ወሎቱሰ ፡ አልቦ ፡ ዘ[ያ]አምሮ ፡ ወከማሁ ፡ ዝኩኒ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ ነበረ ፡ በአረምሞ ፡ እንዘ ፡ ኢያስተርኢ ፡ ግብሩ ፡ ለተመክሖ ። እንበለ ፡ ዳእሙ ፡ በኃበ ፡ እለ ፡ ያአምርዎ ።

ወእምዝ ፡ እንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ከመዝ ፡ ወሰበ ፡ በጽሐ ፡ ዕለተ ፡ ተዝካሩ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ እስጢፋኖስ ፡ በኀበ ፡ ተጋብኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ይግበሩ ፡ ተዝካረ ፡ በዓል ። ወመጽኡ ፡ ላእካነ ፡ ንጉሥ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃ ፡ ሰራዊት ። ወዓገትዋ ፡ ለትዕይንቶሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወአማሰኑ ፡ ኵሎሙ ፡ ሀገረ ፡ ኀበ ፡ በጽሑ ፡ ወአስተጋብእዎሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወእምኀበሂ ፡ ተሞቅሑ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ቅፍርያ ፡ ወወሰድዎሙ ፡ ኀቡረ ፡ ለኵሎሙ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ወዘከመሰ ፡ ረሰይዎሙ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ገድሎሙ ፡ ሀሎ ።

ወለዝኩሰ ፡ አቡነ ፡ ኢረከብዎ ፡ እስመ ፡ ኀብአ ፡ እግዚአብሔር ።

[1] Ms. ውእ‵‵. — [2] Ms. ጽዌዔኒ. — [3] Textus corruptus videtur.

ወባሕቱ ፡ ኮነ ፡ ዲቤሁ ፡ ጽበተ ፡ ብሔር ፡ እንዘ ፡ ይሰድድዎ ፡ እምሀገር ፡ ውስተ ፡ ሀገር ። ወእምገዳም ፡ ውስተ ፡ ገዳም ። እስከ ፡ የኃጥእ[1] ፡ ምዕራፈ ።

p. 130. *ወእምዝ ፡ ከዕበ ፡ በይእቲ ፡ ዓመት ፡ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ዳግመ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ብሔር ፡ ከመ ፡ ያስተጋብእዎሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ እለ ፡ ተርፉ ፡ ውስተ ፡ አህጉር ፡ ወገዳማት ። ወአስተጋብኡ ፡ ኵሎ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ወአልበ ፡ ዘአትረፈ ፡ እንበለ ፡ ፯መነኮሳት ፡ ወ፪ቅዱሳን ፡ አዕሩግ ፡ ቀሲሳን ። አባ ፡ አቡናፍር ፡ ወካልኡኒ ፡ ዮሐንስ ። ወእሙንቱኒ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ምስለ ፡ ብዙኅ ፡ ምንዳቤ[2] ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ ቅዱስ ፡ እምህየ ፡ ይቤላሁ ፡ እማንቱ ፡ መነኮሳይታት ፤ እመሰ ፡ ተሐውር ፡ አንተ[3] ፡ እምዛቲ ፡ ሀገር ፡ ወኢኒ ፡ ንረክብ ፡ ካልአነ ፡ እምአኃዊነ ። ወይእዜኒ ፡ አአባ ፡ እፎ ፡ ንከውን ፡ ንሕነ ፡ ወኃበ ፡ ንተርፍ ። ወባሕቱ ፡ አብሐነ ፡ ከመ ፡ ንሙት ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ገዳም ፡ በጽሙናነ ። ወይቤሎን ፡ ቅዱስ ፤ ተዓገሣ ፡ አንስትስ ፡ ወተጋደላ ፡ እስከ ፡ ተአምራ ፡ ምብጻሐ ፡ ዚአነ ። ወበረኮን ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ እግዚአብሔር ፡ የሀሉ ፡ ምስሌክን ።

ወሖረ ፡ ፍኖቶ ፡ ወበጽሐ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ እምኔቶሙ ፡ ወህየኒ ፡ መጽኡ ፡ እለ ፡ ይእኅዝዎሙ ፡ ወኃብእዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ በዓት ፡ ምስለ ፡ አኃው ። አባ ፡ ይስሐቅ ፡ ወስምዖንሂ ፡ ዝኩ ፡ ዘእምቀዲሙ[4] ፡ ዘከነ ፡ ምስሌሁ ። ወረድኡኒ ፡ አብሮኮሮስኒ ። ወእንዘ ፡ ሀለዉ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ገዳም ፡ መጽኡ ፡ ሰብአ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ እንዘ ፡ ይሰርሑ ፡ ጥቀ ፡ በኃሢሥ ፡ ቅዱሳን ። ወረከብዎ ፡ ለዝኩ ፡ ስምዖን ፡ ወአኃዝዎ ፡ ወወሰድዎ ፡ ወፈጸመ ፡ ስምዖ ። ወለአቡነሰ ፡ ቅዱስ ፡ ሰወሮ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምአዕይንቲሆሙ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ምስካየ ፡ ነፍሶሙ ፡ ለብዙኃን ። ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለእልክቱ ፡ አኃው ፡ አባ ፡ ይስሐቅ ፡ ወአባ ፡ አብሮኮሮስኒ ፡ ረድኡ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ እንከ ፡ ንጸንሕ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ እፎ ፡ ይከውን ፡ እመ ፡ ኢተለውነ ፡ አሰረ ፡ አኃዊነ ። አው ፡ እመ ፡ ኢወሀበነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምዕራፈ ። ንሖር ፡ እንከሰ ፡ እስከ ፡ ኀበ ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይገብር ። ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ከሠተ ፡ ፍኖተ ፡ እንተ ፡ ወሰድዎሙ ፡ ለአኃው ። ወእንዘ ፡ የሐውሩ ፡ በጽሑ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ሃገር ፡ ወአዕረፉ ፡ ህየ ፡ ኅዳጠ ። ወረከበሙ ፡ መሃይምን ፡ ዘእምሰብአ ፡ ለከማ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወስሙ ፡ ዮሐ

[1] Ms. ያኃጥእ. — [2] Ms. add. ብዙኅ. — [3] Ms. አንታ. — [4] Ms. ዘእምቃዲሙ.

ንስ ። ወይቤሎሙ ፦ አይቴ ፡ ተሐውሩ ፡ ወምንት ፡ ዛቲ ፡ ፍኖትክሙ ። ወይቤሎ ፡ አረጋዊ ፦ ነሐውር ፡ አሰረ ፡ አኃዊነ ፡ ከመ ፡ ንሙት ፡ እስ*መ ፡ አስተጋብአሙ ፡ ንጉሥ ፡ እምኵሉ ፡ በሓውርት ፡ ወንሕነኒ ፡ p. 131. ኃጣእነ ፡ ምዕራፈ ። ወይቤሎሙ ፡ ውእቱ ፡ መሃይምን ፡ እስመ ፡ ገዳም ፡ ርኁብ ፡ ውስተ ፡ ብሔርነ ፡ ሃሎ ፡ ወሕዝብነኒ ፡ ሠናየ ፡ ግዕዝ ፡ እሙንቱ ። ወለሥዩመ ፡ ብሔርኒ ፡ አነ ፡ እነግሮ ፡ ወይእዜኒ ፡ ንንሥኡ ፡ ንሖር ። ወእምዝ ፡ ነሥአሙ ፡ ምስሌሁ ፡ ወወሰዶሙ ፡ ውስተ ፡ ገዳመ ፡ ብሔሩ ፡ ወነገሮ ፡ ለሥዩመ ፡ ውእቱ ፡ ብሔር ፡ ዘስሙ ፡ በኵረ ፡ ጽዮን ። ወሖረ ፡ ውስተ ፡ ገዳም[1] ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ቅዱሳን ፡ ወተራከበሙ ፡ ወይቤሎሙ ፦ ንዑ ፡ ኀቤነ ፡ እስመበ ፡ ውስተ ፡ ምድርነ ፡ ገዳማት ፡ ብዙኅ ፡ ኀበ ፡ ትትዓቀቡ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፦ ሠናይ ፡ ውእቱ ፡ ለእመ ፡ ትገብሩ ፡ ከመዝ ። ወነሥአሙ ፡ እምህየ ፡ ወአንበሮሙ ፡ ውስተ ፡ ገዳም[1] ፡ ዘቅሩብ ፡ ዚአሁ ። ወሰብአኒ ፡ ለይእቲ[2] ፡ ሀገር ፡ ተወከፍዎሙ ፡ ጥቀ ፡ እስመ ፡ አንቅሀ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልባቢሆሙ ፡ ከመ ፡ ይግበሩ ፡ ዘይበቍዖሙ ። ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ኀበ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤልዎ ፦ እስመ ፡ ረኪበነ ፡ ዘይትፈቀድ ፡ እመ ፡ ኢገበርናሁ ፡ ምንት ፡ ይበቍዓነ ። ከመሰ ፡ ትሬኢየነ ፡ አባግዐ ፡ ግዱፋነ ፡ ዘአልቦ ፡ ኖላዌ ። ወይእዜኒ ፡ ግበር ፡ ለነ ፡ ፍኖተ ፡ በዘነሐዩ ፡ እስመ ፡ ኀቤከ ፡ መራኁተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ።

ወእምዝ[3] ፡ ሐለየ ፡ አረጋዊ ፡ ወይቤ ፦ እመሰ ፡ ትብሉ ፡ ምንተኑ ፡ ሀልዎትነ ፡ ዝየ ፡ በጽሩዕ ። አው ፡ እመ ፡ ኢሞትነ ፡ ከመ ፡ አኃዊነ ። አው ፡ እመ ፡ ኢወሀብነ ፡ ጸጋ ፡ እንተ ፡ ነሣእነ ። ኢትመጥዋ ፡ ለአራዊት ፡ ነፍስ ፡ እንተ ፡ ትገኒ ፡ በከ[4] ፡ ዘይቤ ፡ አኮኑ ፡ ዝንቱ ። ወይእዜኒ ፡ ንግበር ፡ ኂሩተ ። ወይቤሎሙ ፦ አልብክሙኑ ፡ ቀሳውስተ ። ወይቤልዎ ፦ መኑ[5] ፡ እምቀሳውስት ፡ ዘይገብር ፡ ወዘይሜህር ፡ ዘበሕጉ ። ወይቤሎሙ ፦ አምጽእዎሙ ፡ ለእሉ ። ወሶበ ፡ መጽኡ ፡ ይቤሎሙ ፦ አንትሙ[6] ፡ ቀሳውስት ፡ ለምንት ፡ ኢትትዓቀቡ ፡ ለርእስክሙ ፡ ወመርዔተክሙሂ ፡ ዘኢትዓቅቡ ፡ በጽድቅ ። ወለምንት ፡ ዘኢትሌብዉ ፡ መጻልወ ፡ ቀኖና ፡ አኮኑ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ወንጌል ፡ ከመ ፡ ዔው ፡ ለእመ ፡ ለስሐ ፡ አልቦ ፡ ዘይበቍዕ ፡ ዘእንበለ ፡ ዘይትገደፍ ። ወይቤልዎ ፦ አለብወነ ፡ አባ ፡ ኵሎ ፡ በዘይኄይ

[1] Ms. ገዳመ. — [2] Ms. *bis* ለይእቲ. — [3] Ms. v. 21-24 corrupta videntur. — [4] Incertum an ለከ sit legendum videtur. — [5] Aliquid fortasse deest. — [6] Ms. ቅአንትሙ.

ስ ። ወነገሮሙ ፡ በዘይደሉ ፡ ወወሀቦሙ ፡ ከህነ ፡ እምአለ ፡ ምስሌሁ ፡ ከመ ፡ ይምሀሮሙ ፡ ኵሎ ፡ ዘይደሉ ፡ ወወሀቦሙ ፡ ንስሐ ። ወእምአሜሃ ፡ ኮነ ፡ ማህለ ፡ ለመሃይምናን ፡ በቃለ[1] ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ አረጋዊ ። ወነበረ ፡ ከማሁ ፡ እንዘ ፡ ይምዕዶሙ ፡ መጠነ ፡ ፲ወ፫ዓመ
p. 132. *ተ ፡ ወአውረኃ ።

ወብዙኃን ፡ እምይእቲ ፡ ሀገር ፡ እለ ፡ ፈጸሙ ፡ ጽድቀ ። ወበእለ ፡ ወፅኡ ፡ ኀበ ፡ ምንኵስና ፡ እለ ፡ ይከውኑ ፡ ለሕንጼ ። ዘሥርዓተ ፡ እድ ፡ ወአንስ ት ። ወስደታትሂ ፡ ብዙኃ[ተ] ፡ ዘረከቦሙ ፡ እንዘ ፡ ይትዔገሡ ፡ በተዘርብሮ ፡ ንዋዮሙ ፡ ወአውዕዮ ፡ በእሳት ፡ አብያቲሆሙ ። እስከ ፡ ለደም ፡ ወለመዊት ፡ ይበጽሑ ። እንዘ ፡ ይትባእሱ ፡ ምስለ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ በአንተ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ። ወበእንተ ፡ ሃይማኖቶሙ ። ወበእንተ ፡ ዝኩ ፡ አቡነ ፡ አረጋዊ ፡ ከመ ፡ ያድምዑ ፡ ብዕዐ ፡ ዘፍጻሜ ፡ ቃለ ፡ እግዚእ ፡ በሃሊት ፡ ብፁዕ ፡ ዘይሜጡ ፡ ነፍሶ ፡ ህየንተ ፡ ቢጹ ፡ ቤዛ ። ወስደታትሂ[2] ፡ ብዙኃ ፡ ዘረከቦ ፡ ለአቡነ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ብሔር ፡ እንዘ ፡ ያስተባሪ ፡ አምገዳም ፡ ውስተ ፡ ገዳም ። ወአማኅደር ፡ ውስተ ፡ ማኅደር[3] ።

ወአሐቲኒ ፡ ብእሲት ፡ እምሰብአ ፡ ሥዩማን ፡ ይእቲ ፡ ብሔር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ተብርሃላ ፡ ጽዮን ። ወእምዘመደ ፡ ነገሥት ፡ ይእቲ ፡ ኮነት ፡ ትትለአከ ፡ ለቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ስደታቲሁ[4] ። ወዓዲ ፡ ለኵሎሙ ፡ አኃው ፡ ወኢታፀርዕ ፡ እምኵሉ ፡ ውሂበ ፡ እምዘባ ፡ ወብዙኀ ፡ ምግባረ ፡ ሠናይ ፡ ትገብር ፡ እስከ ፡ ወፅአ ፡ ስሙዓታ ፡ ውስተ ፡ ኵላ ፡ ይእቲ ፡ ብሔር ። ወኮነ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ዝኩ ፡ አረጋዊ ፡ አቡነ ፤ ዛቲ ፡ ብእሲት ፡ አስለጠት ፡ ለብዙኃን ፡ ወሊተኒ ፡ አስለጠት ፡ ከመ ፡ ፌቤን ፡ ረድኤተ ፡ ጳውሎስ ፡ ላእክ ። እስመ ፡ ውእቱ ፡ ይቤ ፤ ይትወከፍዋ ፡ በፍሥሐ ፡ በከመ ፡ ይደልዎሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወይርድእዋ ፡ በኵሉ ፡ ዘፈቀደት ። ወይሥርዕዋ ፡ ለትካዘሙ ። ወአነሂ ፡ እብል ፡ ከማሁ ፡ ይትወከፍዋ ፡ በኵሉ ። ወይዝክርዋ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፍ ፡ እስመ ፡ ብዙኃ ፡ ጻመወት ፡ እንዘ ፡ ኢትደሉ ፡ ኢለዓቢይ ፡ ወኢለንኡስ ። ወኢለዘርሐቅ ፡ ወኢለቅሩብ ። ወአሐዱ ፡ ካህን ፡ ቅዱስ ፡ ዘኮነ ፡ ይነብብ ፡ ምስጢራተ ፡ ኅቡአተ ፡ ዘበጊዜ ፡ ዕረፍቱ[5] ፡ ይቤ ፡ በእንቲአሃ ፤ እብለክሙ ፡ ዛቲሰ ፡ ብእሲት ፡ ከመ ፡ ሰረጵታ ፡ ዘሴዶና ፡ እንተ ፡ ተወከፈቶ ፡ ለኤልያ

[1] Ms. በቀለ. — [2] Ms. ስደተትሂ. — [3] Haec omnia corrupta videntur. — [4] Ms. ስደተቲሁ. — [5] Fortasse ″ታ legendum.

ስ ፡ አመ ፡ ስደቱ ። ወዛቲ ፡ ብእሲት ፡ እስመ ፡ ተወክፈቶሙ ፡ ለዝንቱ ፡ አረጋዊ ፡ አቡነ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወለካልአንሂ ፡ ቅዱሳን ።

ወእምዝ ፡ እምድኅረ ፡ ዘመን ፡ ወመዋዕል ፡ አመ ፡ ፲ወ፫ዓመት ፡ እምዝ ፡ ወፅኡ ፡ ህየ ፡ ወሶበ ፡ አእመረ ፡ ቅዱስ ፡ ምጽአተ ፡ መን*ሱተ p. 133. ፡ ሰይጣን ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ። ይቤሎሙ ፡ ለአኃው ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ምስሌሁ ፤ እስመ [1] ፡ ይመጽእ ፡ መንሱት ፡ እምሰይጣን ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ብሔር ። ወይእዜኒ ፡ ለብዉ ፡ በእንተ ፡ ቃለ ፡ ግቡር ፡ ዘይሔይስ [2] ፡ ዘይትገበር ። እመሂ ፡ ይትከሀል ፡ ይሔይስ ፡ ትኅሥሡ ፡ አድባራተ ፡ ኀበ ፡ ትትዓቀቡ ፡ እስከ ፡ ጊዜሁ ። ወሰይጣንሰ ፡ አኮ ፡ ከመ ፡ ካልኣን ፡ ከመ ፡ ዘይፈቅድ ፡ ቀቲሎትየ ። እስመ ፡ በጽኑዕ ፡ ኮነ ፡ ይትጌየነኒ ፡ ወናሁ ፡ ሆከ ፡ ልበ ፡ ብዙኃን ። ወዛቲ ፡ ሀገር ፡ አብጽሐት ፡ ዕድሜሃ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፍ ፡ ኢትክል ፡ ጸዊረ ፡ ተስፋየ ፡ ለነዳያን ። ወበጽሐ ፡ ዘያጕጕእ ። ወምሉአ ፡ ፃእር ፡ ውስቴታ ። ወይቤልዎ ፡ አሃው ፤ ምንተ ፡ እንከ ፡ ንብል ። ወባሕቱ ፡ አንተ ፡ አመክረነ ፡ በዘይደሉ ፡ ወዘአርአየከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወንሕነኒ ፡ ንሰምዕ ፡ ወንገብር ።

ወእምዝ ፡ እምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ተጋብኡ ፡ ብዙኃን ፡ አኀው ፡ ለበዓል ፡ ዘዕለተ ፡ ኤጲፋንያ [3] ፡ ቅድስት ። ይቤሎሙ ፡ ከዐበ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፤ ናሁ ፡ አልጸቀ ፡ ዕድሜሃ ፡ ለመንሱት ፡ ወለሕማም ። ከመ ፡ ኢትበሉ ፡ ግብተ ፡ ረከበነ ፡ እንዘ ፡ ኢነአምር [4] ፡ ወይእዜኬ ፡ አእምሩ ፡ ዘይከውነክሙ ። ወእመሂ ፡ ጥቡዓን ፡ አንትሙ ፡ ለመዊት ። ወእመሂ ፡ አኮ ፡ እስመ ፡ ብክሙ ፡ ሥርዓት ፡ ከመ ፡ ትትዓቀቡ ፡ እስከ ፡ ይከውን ፡ ፈቃደ [5] ፡ እግዚአብሔር ። እስመ ፡ ዘአንበለ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልቦ ፡ ዘይከውን ። እስመ ፡ ንሕነ ፡ አኮ ፡ ዘለርእስነ ፡ ዘንመውት ፡ ወአኮ ፡ ዘለርእስነ ፡ ዘነሐዩ ። ወባሕቱ ፡ እመኒ ፡ ሞትነ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወእመኒ ፡ ሐየውነ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወባሕቱ ፡ ይከውን ፡ በከመ ፡ ውእቱ ፡ ፈቀደ ። ወይቤልዎ ፡ አኃው ፤ ንሕነኒ ፡ አኮኑ ፡ በእንተዝ ፡ ተጸዋዕነ ። ወይእዜኒ ፡ እመኒ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ወእመኒ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረድአነ ፡ ንመውት ፡ በሥርዓትነ ። ወባሕቱ ፡ በእንቲአከ [6] ፡ ምንተ ፡ ንግበር ። ቦሁ ፡ ዘንረክብ ፡ ገዳመ ፡ ኀበ ፡ ትትኃባእ ። ወይቤሎሙ ፡

[1] Ms. add. ግብር. — [2] Ms. ዘያሔይስ. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. ኢናአምር. — [5] Ms. ፈቀደ. — [6] Ms. ''ነ.

ቅዱስ ፤ በእንተ፡አየሰ ፡ ኢትተክዙ ፡ እስመ ፡ ሀለዎ ፡ ይኩን ፡ በዘ ፡ ውእቱ ፡ ፈቀደ ። ወእመሰ ፡ ይትከሃል ፡ እምፈተውኩ ፡ አጽንሖሙ ፡ ውስተ ፡ አንቀጸ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ኢትጥፉእ ። እስመ ፡ በእንቲአየ ፡ ይመጽእ ፡ መንሱት ፡ ላዕሌሃ ። ወእምድኅረ ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ እንበለ ፡ p. 134. ይጐንዲ ፡ አንሥአ ፡ ሰይጣን ፡ መ*ዋግዲሁ ፡ ወወደየ ፡ ሕምዘ ፡ ስክረቱ[1] ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ብዙኃን ።

ወሖሩ ፡ ሐበ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያስተዋድይዎሙ ፡ ለደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ እስመ ፡ ደቂቀ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ወረስዋ ፡ ለምድር ። ወሚጡ ፡ ብዙኃነ ፡ ውስተ ፡ ዕልወተ ፡ ትምህርቶሙ ። ወመልኡ ፡ ውስተ ፡ በሃውርተ ፡ መንግሥትነ ። ወአልቦ ፡ ዘይትቀነይ ፡ ለከ ፡ እስመ ፡ ዝንቱኒ ፡ አበክረዙን ፡ ኮነ ፡ ይሰብክ ፡ ገሃደ ። ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ጽጽስና ፡ ዘኢኮነት ፡ ዘዚአሁ ፡ ወመንበረ ፡ እሉኒ ፡ ሰቀላ ፡ ዓቢይ ፡ አዕማዲሁ ፡ ፫ ፡ እማንቱ ። ወሠራዊትኒ ፡ ብዙኅ ፡ እለ ፡ ሀየ ፡ ይትጋብኡ ፡ ዕደ ፡ ወአንስተ ። ወአሜኒ ፡ ገብረ ፡ ሎሙ ፡ ምሳሐ ፡ ሶበ ፡ ይጠብሑ ፡ ፻ አልህምተ ፡ ኢይአክሎሙ ፡ ከመ ፡ ይንሥኡ ፡ በበሕቅ ። ወወልደ ፡ ንጉሥኒ ፡ ኃቤሆሙ ፡ ሀሎ ፡ ወይትቀነይ ፡ ሎቱ ፡ ከመ ፡ ነጋሢ ። ወመነሰንሳተኒ ፡ ዘሐሬር ፡ ገብረ ፡ ሎቱ ። ወወዓልያኒሁኒ ፡ ኮኑ ፡ ሥዩማነ ፡ ምድር ፡ ወአልቦ ፡ ዘይትቀነይ ፡ ለዐዘዘ ፡ መንግሥትከ ። ወንሕነሰ ፡ ቀናእያን ፡ በእንቲአከ ፡ መጻእነ ፡ ንንግርከ ፡ እግዚእነ ፡ ንጉሥ ።

ወሰሚዖ ፡ ንጉሥ ፡ ይቤሎሙ ፤ ጠይቁአ ፡ እሙንቱአ ፡ ዝኩሉ ፡ ነገር[2] ። ወይቤ ፡ ፩ እመስተዋዲያን ፤ እወ ፡ እግዚእየ ፡ ንጉሥ ። ወባሕቱ ፡ ሀበኒ ፡ ላእካነ ፡ ወአነ ፡ አበጽሖሙ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ውእቱ ። ወእመሰ ፡ ኢረከብክዎ ፡ ኪያሁ ፡ ይቅትሉኒ ፡ ኪያየ ። ወእምዝ ፡ ፀውዐ ፡ ንጉሥ ፡ እምወዓልያኒሁ ፡ ወእምዓበይቱ ፡ እለ ፡ የአምሩ[3] ፡ ግዕዘ ፡ ብሔር ፡ ወብዙኃነ ፡ እምሰራዊቱኒ ። ወፈነዎሙ ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ፡ መስተዋድይ ፡ ወአዘዞሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ። ሖሩ ፡ ወአንፍሱኒ ፡ መዓትየ ፡ ወአማስኑ ፡ ውእተ[4] ፡ በሓውርተ ። ወአቡሆሙ ፡ አበክረዙን ፡ አምጽእዎ ፡ ኀቤየ ፡ ወእም ፡ ሖረ ፡ ይምነ ፡ ወፅግመ ፡ ኢይምሰጥክሙ ። ወተአዚዞሙ ፡ እምኀቤሁ ፡ በጽሑ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ጽምሚት ። ወረከብዎ ፡ ለአረጋዊ ፡ ቅዱስ ፡ ልቡሰ ፡ ጻማ ፡ ዘስሙ ፡ አቡነፍር ፡ ምስለ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ምስሌሁ ፡ ወአኃዝዎ ። ወአውደቅዎ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ለውእቱ ፡ አረጋዊ ፡ ወሰሐ

[1] Ms. ስክለቶ. — [2] Ms. ዘኵሎ ፡ ነገረ. — [3] Ms. ያአምሩ. — [4] Ms. ውእቶ.

ብዎ ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ ከመ ፡ ጕንድ ። ወገብሩ ፡ ይባቤ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አኃዝነ ፡ መምህሮሙ ። ወወሰድዎ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወዘከመሰ ፡ ረሰይዎ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ገድሉ ፡ ሀሎ ።

ወእሙንቱሰ ፡ ሰራዊት ፡ አጥፍኡ ፡ ይእተ ፡ ሀገረ [1] ። *ወአማሰኑ ፡ p. 135. በሐውርተ ፡ እንዘ ፡ ይኀሥሥዎ ፡ ለቅዱስ ፡ ወኢረከብዎ ፡ እስመ ፡ ሰወሮ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምቅድመ ፡ አዕይንቲሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይሬእይዎ ፡ ወኀለፈ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወአኃውኒ ፡ ብዙኃን ፡ ምስሌሁ ። ወሰብአ ፡ ሀገርኒ ፡ ኮኑ ፡ የኀሥሥዎ ፡ ሰሚዖሙ ፡ ትእዛዘ ፡ ንጉሥ ፡ ዘይቤ ፡ ዘአምጽአ ፡ ኪያሁኒ ፡ ክብረኒአ ፡ ወሞገሰ ፡ ይረክብ ፡ በኀቤነአ ። ወእመኒ ፡ ኮነ ፡ ሥዩመ ፡ ብሔር ፡ እንበለ ፡ ተባርዮ ፡ ወእንበለ ፡ ግብር ፡ ይንበር ፡ ስብዓተ ፡ ዓመተ ። ወእንበይነዝ ፡ አጽንዑ ፡ በኅሚሠ ፡ ኪያሁ [2] ። ወሶበ ፡ አእመርዎ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ይበጽሑ ፡ ወይበረብሩ ፡ አብያተ ፡ ሰብእ ። ወእመኒ ፡ ይቤልዎ ፡ ሀሎ ፡ ዝየ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ይወፅኡ ፡ ዝየኒ ፡ እንዘ ፡ የኀሥሥዎ ። ወኢረከቢበሙ ፡ ኪያሁ ፡ ይወዲዩ ፡ እሳተ ፡ ወያውዕዩ ፡ አሕማላተ ፡ ገዳም ፡ ወአድባር ፡ ወያውዕዩ ፡ ሀገረ ፡ በአውዕዮ ፡ እሳት ። ወለውእቱሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዐቅቦ ፡ ወይሜግቦ ፡ በየማኑ ። በዕለተ ፡ አመ ፡ ይረክብዎ ። ወየኀድግዎ ፡ ፈሪሆሙ ፡ በእንተ ፡ ግርማ ፡ ዘላዕሌሁ ። ወበዕለተ ፡ እንዘ ፡ ይሬእይዎ [3] ፡ ሰወሮ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምአዕይንቲሆሙ ። ወእሙንቱሰ ፡ ይጥህሩ ፡ በእንተ ፡ ዘ[ኢ]ይረክብዎ ። ወሶበ ፡ ይቤልዎሙ ፤ ሖረ ፡ ውስተ ፡ ካልእተ ፡ ብሔር ፤ ይበጽሑ ፡ ህየኒ ፡ እንዘ ፡ ይተልውዎ ፡ ፍጡነ ፡ ድኅሬሁ ። ወሰይጣንሰ ፡ ይቀድም ፡ ሰቢከ ፡ በእንቲአሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በአፈ ፡ ላእኩ [4] ፤ ናሁ ፡ በጽሐ ፡ ዝብእሲ ፡ ዘበእንቲአሁ ፡ ይማስን ፡ ብሔር ። ወውእቱሰ ፡ ምጉብ ፡ በኃይለ ፡ አምላኩ ። ወይትፌሣሕ ፡ በእንተ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይብል ፡ ወሶበኒ ፡ ይሰድዱክሙ ፡ እምዛቲ ፡ ሀገር ፡ ጕዩ ፡ ኃበ ፡ ካልእታ ። ወዘይቤ ፡ ኒ ፤ ወበትዕግሥትክሙ ፡ ትጠርይዋ ፡ ለነፍስክሙ ። ወምዕዳነ ፡ ቃሎሙኒ ፡ ለአበው ፡ ይብል ፡ ምንተ ፡ ይሬስዮ ፡ እንከ ፡ አንበሳ ፡ ጽኑዕ ፡ ለዖፍ ፡ ድኩም ፡ እንዘ ፡ ሶበ ፡ ይሰርር ። ወዝኩኒ ፡ አረጋዊ ፡ ዘበኀይለ ፡ ሥጋ ፡ ድኩም ፡ ወወልደ ፡ ፳ወ፬ዓም ፡ ውእቱ ፡ ወውርዝው ፡ በኃይለ ፡ መንፈስ ፡ ወበቱ ፡ ይሰርር ፡ ኀበ ፡ ይትዓቀብ ። ወበዘከመዝ ፡ ግብር ፡ እንዘ ፡ ይሰደድ ፡

[1] Ms. ″ቲ ፡ ″ር. — [2] Ms. ወእንበይነ ፡ ዝአ ፡ ጽንኡ ፡ በኅሚሥ ፡ ኪ‶. — [3] Ms. ይሬኢሮ. — [4] Ms. ላእክኑ.

በምንዳቤ ፡ ብዙኅ ። በኀሩረ ፡ ፀሐይ ፡ መዓልተ ፡ ወበዘጽልመተ [1] ፡ ሌሊት ። ወበጽሐ ፡ ውስተ ፡ ቈላተ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ አልቤታ ። ወበአ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ በዓት ። ወአዕረፉ ፡ ህየ ፡ ሰቡዐ ፡ መዋዕለ ። ወአኅውሰ ፡ እለ ፡ ምስሌሁ ፡ ሀለዉ ፡ ብዙኃን ፡ እሙንቱ ። ወሰበ ፡ ርእዩ ፡ ከመ ፡ ኢተከብተ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ሐደግዎ ፡ p. 136. ህየ ፡ ከመ ፡ *ያዕርፍ ፡ እስከ ፡ ይትመየጡ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይዜንውዎ ፡ ኵነተ ፡ ብሔር ።

ወእምዝ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ህየ ፡ ምስለ ፡ ገዘንቱ ፡ ረድኡ ፡ አብሮኮሮስ ፡ ዘኮነ ፡ ሱቱፈ ፡ ምስሌሁ ፡ በኵሉ ፡ ስደታቲሁ ። ወካልአንሂ ፡ እምአኃው ። ወሰበ ፡ አእመሩ ፡ ሰብአ ፡ ውእቱ ፡ ብሔር ፡ ከመ ፡ ሀሎ ፡ ህየ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሆሙ ፡ ጽምሚተ ። ወነሥኡ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ወስንቆሙ ፡ ወንዋዮሙሂ ፡ ዘእንተ ፡ ንዴቶሙ ፡ እስከ ፡ ኢኃደጉ ፡ መሴጠሁ ፡ ለገዘንቱ ፡ አረጋዊ ። ወዓዲ ፡ መጽሐፉሂ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ። ወመላዒኒ ፡ ዘእንቲአሁ ፡ ነሥኡ ፡ እምኃበ ፡ ረድኡ ፡ ወአውዓዩ ፡ በእሳት ፡ ምስካቦሂ [2] ፡ ዘሣዕር ፡ ዘውስተ ፡ በዓት ። ወይቤሎሙ ፡ አረጋዊ ፤ ለምንት ፡ ትገብሩ ፡ ከመዝ ። ኢትፈርህዎኑ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወተናገሮ ፡ ለቅዱስ ፡ [፩]እምኔሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይነብብ ፡ ድሩከ ፡ በነገረ ፡ ጽርፈት ፡ እንዘ ፡ ኢይኄፍር ፡ ስነ ፡ ሞገሱ ፡ ወኢሰበተ ፡ ርስአኑ ፡ ቅድስት ። ወይቤሎ ፤ ምንተ ፡ ይብል ፡ ዝአረጋዊ ። አበየ ፡ ያርምም ። ወይቤ ፡ ቅዱስ ፤ ገደፍክነኑ ፡ እግዚአ ፡ ለትዕይርተ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ ይገብሩ [3] ፡ ዲቤነ ፡ ኵሎ [4] ፡ ዘፈቀዱ ። ወለአኃውኒ ፡ ይቤሎሙ ፤ ሀብዎሙ ፡ አንትሙሰ ፡ ወኢትክልእዎሙ ፡ ምንተኒ ። እስመ ፡ ከማሁ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ትእዛዘ ፤ እግዚእ ። ወነሢአሙ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ሖሩ ፡ ውስተ ፡ ሀገሮሙ ። ወሰደድዎሙ ፡ ለቅዱሳንሂ ፡ እምህየ ። ወአውጽእዎሙ ፡ በአተክሎ ። ወሖሩ ፡ ካዕበ ፡ እንዘ ፡ ይሰደዱ ፡ በከመ ፡ ልማዶሙ ። ወእንዘኒ ፡ የሐውሩ ፡ በፍኖት ፡ ኮነ ፡ ይምዕዶሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለደቂቁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ኢትተክዙ ፡ በእንተዝ ። ወኢትናፍቁ ፡ እስመ ፡ ለዛቲ ፡ ተጸዋዕክሙ ፡ ከመ ፡ ትሳተፍዎ ፡ ለክርስቶስ ፡ በሕማሙ ። ወዓዲ ፡ እስመ ፡ ለአበዊነሂ ፡ ሐዋርያት ፡ ቅዱሳን ፡ ከመዝ ፡ ውእቱ ፡ ፍኖቶሙ ፡ እንዘ ፡ ይሰደዱ ። ወይትቀሠፉ ። ወይትመነደቡ ፡ ዘልፈ ። ወእሙንቱኒ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ፈድፋደ ። እስመ ፡ ከፈሎሙ ፡ ከመ ፡ ያኅስርዎሙ ፡ በእንተ ፡ ስሙ ። ወይቤ

[1] Ms. *sic.* — [2] Ms. "ቡ". — [3] Ms. ይገብቡ. — [4] Ms. ዅሉ.

ሎ ፡ ረድኡ ፡ አብሮኮሮስ ፤ ጎድግሰ ፡ እንዘ ፡ አንተ[1] ፡ ምስሌነ ፡ አአብ ። ዓዲ ፡ እመ ፡ ኮነ ፡ ባሕቲትነ ። ጥቡዓን ፡ ንሕነ ፡ ለመዊት ፡ እንዘ ፡ ትረድአነ ፡ ኃይለ ፡ ጸሎትከ ። ወእምዝ ፡ ወጽአ ፡ እምይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወኀለፈ ፡ ቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ። ወዝንቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ዘነሥአ ፡ ንዋዮሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወለአበ*ነሂ ፡ ዘተናገሮ ፡ ሐሱመ ። p. 137. ወእምድኅረዝ ፡ እስመ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ እንዘ ፡ የሐውር ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ፡ ወወድቀ ፡ ውስተ ፡ ጸድፍ ፡ ወተነጽሐ ፡ ላዕለ ፡ ምድር ፡ ወወፅአ[2] ፡ ልሳኑ ፡ እምውስተ ፡ አፉሁ ። ወይእቲኒ[3] ፡ መላጼ ፡ እንተ ፡ ነሥአ ፡ እምቅዱሳን ፡ ወሰበ ፡ ወድቀ ፡ እምላዕለ ፡ ጸድፍ ፡ ተተክለት ፡ ዲበ ፡ ክሳዱ ፡ ከመ ፡ ዕፅ ፡ ወሞተ ፡ በህየ ። እንዘ ፡ ያስተርኢ ፡ በላዕሉ ፡ እደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ዘይትቄበል[4] ፡ ለግፉዓን ። ወሰበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ ሰብአ ፡ ይእቲ ፡ ብሔር ፡ ወአህጉርኒ ፡ ዘአድያሚሃ ፡ ፈርሁ ፡ ጥቀ ። ወኮነ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ድንጋፄ ፡ ወግርማ ፡ ዐቢይ ። ወአግብኡ ፡ ዝክቱኒ ፡ ንዋያቲሆሙ ፡ ለቅዱሳን ። ወዓዲ ፡ አልባሲሆሙ ። ወቅዱሳንሂ ፡ ሖሩ ፡ ፍኖቶሙ ፡ በሰላም ። እስከ ፡ በጽሑ ፡ ቅሩበ ፡ ተከዜ ። ኀበ ፡ መካን ፡ ዘስሙ ፡ ደወልወላ ። ወአዕረፉ ፡ ህዬ ።

ወይቤ ፡ ቅዱስ ፤ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘአብጽሐነ ፡ እስከ ፡ ዝየ ፡ እንዘ ፡ ይፀውር ፡ ድካመነ[5] ። ወለአኃዊኒ ፡ ይቤሎሙ ፤ ኢትፍርሁ ። እስመ ፡ ተኃፍረ ፡ ሰይጣን ፡ ወኢይክል ፡ ተሊዎተነ ። አዕርፉ ፡ እምይእዜሰ ። ወአእኰትዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። እስመ ፡ ኤልያስሂ ፡ ነቢየ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመዝ ፡ ተሰደ ፡ እምኀበ ፡ እስራኤል ። ወአክአብ ፡ ንጉሥ ። እምበይነ ፡ ቅንአተ ፡ እግዚአብሔር ። እስከ ፡ ሖረ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘደብረ ፡ ኮሬብ ። ወነበረ ፡ ህየ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ሕዝብ ። ወሰበ ፡ ሰምዑ ፡ አኃው ፡ ዘንተ ፡ እምቃሉ ፡ አእኰትዎ ፡ ወሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወአዕረፉ ፡ ህየ ፡ መጠነ ፡ ፫ ሰንበታት ።

ወእምድኅረዝ ፡ ወፅኡ ፡ እምህየ ፡ ወሖሩ ፡ ኀበ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘተንቤን ። ወነበረ ፡ ቅዱስ ፡ ህየ ፡ መጠነ ፡ ፫ አውራኅ ።

ወሰሚዖሙ ፡ አኃው ፡ ካልአን ፡ ዜናሁ ፡ ከመ ፡ ሀሎ ፡ ህየ ፡ መጽኡ ፡ ኃቤሁ ። ዘአምርሑቅ ፡ ወዘቅሩብኒ ። በከመ ፡ ያለምድ ። ወ

[1] Ms. አንታ. — [2] Ms. ወወጽኡ. — [3] Ms. ወይእትኒ.. — [4] Ms. ዘይትጌባል. — [5] Ms. ድከምነ.

ተጸጊዎሙ ፡ ምዕዳነ ፡ ቃሉ[1] ፡ ወበረከታቲሁ ፡ ወየአትዉ ፡ ውስተ ፡ ምኔታቲሆሙ ። ወእምድኅረዝ ፡ አዘዞሙ ፡ ቅዱስ ፡ ለአኃው ፡ እለ ፡ ዝየ ፡ ይግበሩ ፡ ምሥዋዐ ። ወገብሩ ፡ ከማሁ ።

ወእምዝ ፡ እምድኅረ ፡ ዝንቱ ፡ ሖረ ፡ እምህየ ፡ ውስተ ፡ [፩]እምኔታቲሆሙ ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ኮከዋ ። ወእምአመ ፡ ወፅአ ፡ እምኔሃ ፡ ፲ወ፱ዓመት ፡ ወ፱አውራኅ ፡ ኮነ ፡ ሎቱ ። ወተጋብኡ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ብሔር ፡ ወአእኰትዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በአንቲአሁ ፡ p. 138. *ወተፈሥሐ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሐ ፡ በረኪቦ ፡ ዚአሁ ። ወነበረ ፡ ኀቤሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይዋሕዮሙ ፡ ዘበምዕዳን ፡ እስከ ፡ ያበርህ[2] ፡ አልባቢሆሙ ። ወሰርሐ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ[3] ፡ ተግባረ ፡ እደዊሆሙ ፡ ዘአፍአ ፡ ወዘውስጥ ። ወእምድኅረዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፤ አቅሙ ፡ ማእከሌከሙ ፡ ምሥዋዐ ፡ ኀበ ፡ ታዓርጉ ፡ ስብሐተ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤልዎ ፡ አኃው ፤ እስመ ፡ ቀዳሚኒ[4] ፡ አማሰኑ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአውዐይዋ ፡ እንዘ ፡ ክርስቲያን ፡ እሙንቱ ። ወይእዜኒ ፡ መኑ ፡ የሐድግ[5] ፡ ለነ ፡ ዘንጸሙ ፡ እንዘ ፡ ምሉዓነ ፡ መዓት ፡ ወቅንአት ፡ በእንቲአነ ፡ ወፈድፋደሰ ፡ በእንተ ፡ ዛቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፤ ኢሰማዕክሙኑ ፡ ዘይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ሐዋርያ ፡ በውስተ ፡ መልእክቱ ። እስመ ፡ አኮ ፡ ዘብነ ፡ በዝየ ፡ ሀገር[6] ፡ ዘንጸንሕ ። አላ ፡ እንተ ፡ ትመጽእ ፡ ዘንህሥሥ ። ወአንትሙኒ ፡ ግበሩ ፡ ዘንተ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ስምዐ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወኢትበሉ ፡ ለእመ ፡ ኢይሐድጉ ፡ ለነ ፡ ኢንፃሙ ። እ[ስ]መ ፡ አከለክሙ[7] ፡ ዘታዓርጉ ፡ ውስቴታ[8] ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ መሥዋዕተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ትብሉ ፤ ፩አብ ፡ ቅዱስ ፡ ፩ወልድ ፡ ቅዱስ ፡ ፩ውእቱ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። እስመ ፡ በበይነ ፡ ከመዝ ፡ ይብል ፡ መጽሐፍ ፤ ወሐነፀ ፡ አብርሃም ፡ ምሥዋዓ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአዕረገ ፡ ቍርባነ[9] ። አእምሩ ፡ ዘይብል ፡ ዘንተ ፡ ከመ ፡ ዘለምዕር ፡ ውእቱ ፡ ወአኮ ፡ ዘይነብር ፡ ለዝሉፉ ። ወይእዜኒ ፡ ዘፈቀደ[10] ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይግበር ። ወባሕቱ ፡ አንትሙሰ ፡ ኢታድክሙ ፡ ልበክሙ ፡ ወኢትኅድጉ ፡ ጻምዎ ፡ በእንተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወይፈድፍድ ፡ ለክሙ ፡ ዓስበ ፡ ጻማክሙ ፡ በሰማያት ። ተዘከሩ ፡ በእንተ ፡ ቃለ ፡ ነቢይ ፡ ዘይቤ ፡ ወበእንተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ ኃሠሥኩ ፡ ሠናያቲከ[11] ፡ ወአንትሙኒ ፡ ኢይኩ

[1] Ms. ቀሉ. — [2] Ms. ይ``. — [3] Ms. ኵሉ. — [4] Ms. ቃ``. — [5] Ms. ተ``. — [6] Ms. ሀገረ. — [7] Ms. ኢአ``. — [8] Ms. ውስቴተ. — [9] Ms. ቅርባነ. — [10] Ms. ዘፈቃደ. — [11] Ms. ሠናይትከ.

ን ፡ ላዕሌክሙ ፡ ሀኬት [1] ፡ በእንተ ፡ ስደት ። ወታቦተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢትኅድጉ ፡ በኃበ ፡ ኵሉ ፡ ዘበጻሕክሙ ። ወለክሙኒ ፡ ኃይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረድአክሙ ፡ ወያጸንዓክሙ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ፍናዎት ። እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢይፈቅድ ፡ ሕንጻ ፡ ዘበሰርጕ ፡ ወርቅ ፡ ወብሩር ። አላ ፡ ይፈቅድ ፡ አዕርጎ ፡ ስብሐት ፡ በንጹሕ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ በነቢይ ፤ መሥዋዕት ፡ ክብርት ፡ ትሴብ*ሐኒ ። p. 139.
ወፈጺሞ ፡ ዘንተ ፡ ምዕዳነ ፡ ወእምዝ ፡ አመ ፡ ፲ወ፪ለጥር ፡ ቆመ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ መካን ፡ ኀበ ፡ አውዓዩ ፡ ቀዳሚ [2] ፡ ወርኢዮ [3] ፡ ይቤ ፤ ከመዝኑ ፡ ይገብሩ ፡ ክርስቲያን ፡ ላዕለ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ ጣዖትኑ ፡ መሰሎሙ ፡ ወሚመ [4] ፡ እፎ ።

ወሰፈሩ ፡ ህየ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ወአቀሙ [5] ፡ በከመ ፡ ንዴቶሙ ፡ ዘየአክሎሙ ፡ ለአዕርጎ ፡ ስብሐት ፡ ወጸሎት ። ወአቡነሂ ፡ ቅዱስ ፡ ነበረ ፡ እንዘ ፡ ያሌብዎሙ ፡ ኵሎ ፡ ሥርዓተ ፡ ሕጉ ፡ ለምሥዋዕ ፡ እንዘ ፡ ኢየሐጽጽ ፡ ገስጾ ፡ ወምህሮ ። በከመ ፡ ዝኩ ፡ አባ ፡ እስጢፋኖስ ፡ አቡሁ ። በከመ ፡ ኤልሳዕ ፡ ኢሐጸ ፡ እምህሮ [6] ። ወለዝኩሂ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ፡ አጽንዖ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እስከ ፡ ያጸንዖሙ ፡ ለደቂቁ ።

ወነበረ ፡ ህየ ፡ መጠነ ፡ ፫ዓመት ፡ ከመ ፡ መጋቢ ፡ ጠቢብ ፡ እንዘ ፡ ያቀልል [7] ፡ ዕዳ ፡ ለአግብርተ ፡ እግዚኡ ፡ እለ ፡ ይትአመኑ ፡ ዘላዕሌሆሙ ፡ ከመ ፡ ይኅበር ፡ ምስለ ፡ ስምአ ፡ ወንጌል ፡ ቅዱስ ፡ ዘየሐድግ ፡ ለዘ ፡ በ[፩]መስፈርተ ፡ ባዶስ ፡ ላዕሌሁ ፡ ፵ ፡ ወለዘኒ ፡ በ[፩]መስፈርተ ፡ ቆሮስ ፡ ፷ላዕሌሁ ። ውእቶሙኒ ፡ ከነት ፡ ትጌሩ ፡ ነፍሳቲሆሙ ፡ በእንተ ፡ ኅድገት ። ወለዘሰ ፡ ተጽሕፈ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ከኑ ፡ ዘይሁብዎ ፡ በትፍሥሕት ፡ ወበኃሤት ። ወይጼንዕዋ ፡ ለነፍሶሙ ፡ ኵሎ ፡ ጊዜ ፡ ለገቢር ፡ ዘይፈትሕ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ በኵሉ ፡ ፍትሐ ፡ ጽድቅ ፡ ወይከሥት ፡ ሎሙ ፡ ዘአናቅጽ ፡ ዘመከነ ፡ ባሕር ። ወፍኖተ ፡ ምብዋኢሁ ፡ ጸባብ ፡ ዘመጠነ ፡ ምክያደ ፡ እግረ ፡ ብእሲ ፡ ማእከለ [8] ፡ ቀላይ [9] ፡ ወእሳት ።

ዛቲ ፡ ይእቲ ፡ ቃል ፡ ዘውስተ ፡ ሕግ ፡ ቀዳሚት [10] ፡ አፍቅር ፡ ቢጸከ [11] ፡ ከመ ፡ ነፍስከ ። ወህዋራቲሃኒ ፡ ዘእምርት ፡ ጉባሬሃ ፡ ውስተ ፡ መልዕክተ ፡ ዮሐንስ ፡ ወንጌላዊ ፡ መጠየቂት ፡ ለብእሲ ፡ ዘይብል ፡ መፍቀሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ አነ ፡ ወይጸልእ ፡ ቢጾ ።

[1] Ms. ሀኬተ — [2] Ms. ቃዳሚ. — [3] Ms. ወርእዮ. — [4] Ms. ወሚማ. — [5] Ms. ወአቃሙ. — [6] Ms. እመምህሩ. — [7] Ms. ያቃልል. — [8] Ms. መእከለ. — [9] Ms. ቃላይ. — [10] Ms. ቃዳሚት. — [11] Ms. ቢጽከ.

ወከመዝ ፡ ይመርሐሙ ፡ ፍኖተ ፡ ለአለ ፡ ይስሕቱ ። ወይሜህሮሙ ፡ ፍትሐ ፡ ለየዋሃን ። ወይኤምሮሙ ፡ ፍኖተ ፡ ለልቡባን ። ወይብል ፤ እንከሰ ፡ ደቂቅየ ፡ እብለክሙ ፡ ከመ ፡ ቃለ ፡ ዮሐንስ ፡ ወንጌላዊ ፡ ዘኢትክሉ ፡ አፍቅሮቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘኢትሬእዩ[1] ፡ እፎ ፡ ትክሉ ፡ አፍቅሮ ፡ ቢጸኪሙ[2] ፡ ዘትሬእዩ ፡ ወይእዜሰ ፡ እመሰ ፡ ተፋቀርክሙ[3] ፡ በበይናቲክሙ ፡ አእምሩ ፡ ከመ ፡ ምስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትነብሩ ፡ ወውእቱኒ ፡ ይነብር ፡ ምስሌክሙ ፡ እስመ ፡ p. 140. ጽድቅ ፡ *ወአሚን ፡ ቃሉ ፡ ለእግዚአብሔር ። ናአምር ፡ ዘይቤ ፡ ወአነ ፡ ሀለውኩ ፡ ምስሌክሙ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕል ። እስከ ፡ ኅልቀተ[4] ፡ ዓለም ። ወበዝንቱ ፡ አእመርናሁ ፡ እግዚአብሔር[7] ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ይሄሉ ፡ ምስሌነ ። እስመ ፡ ውእቱ ፡ መጠወ ፡ ነፍሶ ፡ በእንቲአነ ። ወንሕነኒ ፡ ይደልወነ ፡ ንመጡ ፡ ነፍሰነ ፡ ህየንተ ፡ ቢጽነ[5] ። ወከዕበ ፡ ዘኢንፈቅድ ፡ ለርእስነ ፡ ኢን[ግ]በር ፡ ዲበ ፡ ቢጽነ ። ወበዝንቱ ፡ ንመውኦ ፡ ለዓለም ። እስመ ፡ ኵሉ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ፡ ፍትወቱ ፡ ለሥጋ ፡ ወፍትወቱ ፡ ለዓይን ። እስመ ፡ ሕገ ፡ ሥጋ ፡ እማንቱ ፡ እለ ፡ ተብህለ ፡ በእንቲአሆን[6] ፡ ከመ ፡ ውእቶን ፡ ፀረ ፡ እግዚአብሔር ። ወለነሰ ፡ ይደልወነ ፡ ከመ ፡ በሕገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነሃሉ ። እስመ ፡ ይቤ ፤ ይኄይሰኒ ፡ ሕገ ፡ አፉከ ፡ እምአእላፈ ፡ ወርቅ ፡ ወብሩር ። እስመ ፡ በዓቂበ ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሉ ፡ ይትዋሃብ ። በከመ ፡ ብህሎ ፡ ሎቱ[7] ፡ መቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ኅሡ ፡ መንግሥቶ ፡ ወጽድቆ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወዝንቱሰ ፡ ይትዌሰከክሙ ። እስመ ፡ ወልድ ፡ መንፈሳዊ ፡ ርቱዕ ፡ ይትዓቀብ[8] ፡ ነገረ ፡ አቡሁ ፡ መንፈሳዊ ፡ ወይሌቡ ፡ ስምዐ ፡ ቃሉ ። ወይተሉ ፡ መዓዛ ፡ እሰሩ ። እስከ ፡ ይበጽሕ ፡ ወየዓርግ ፡ ወይቀውም[9] ፡ ቈመተ ፡ ዘሎቱ ፡ በዓቅሙ ። ወይረክብ ፡ ሞገሠ ፡ በቅድሜሁ ፡ አመ ፡ ይመጽእ ፡ ወኢትኃፈር ። እስመ ፡ ይቤ ፡ ለሊሁ ፡ ዘያፈቅራ ፡ ለነፍሱ ፡ ለይግድፋ ። ወዘሰ ፡ ገደፋ ፡ ለነፍሱ ፡ በእንቲአየ ፡ ወበእንተ ፡ ወንጌልየ ፡ ይረክብ ፡ ወመትሎሁ ፡ ይብል ፡ ወምንተ ፡ ይበቍዖ ፡ ለሰብእ[7] ፡ ለእመ ፡ ኵሎ ፡ ዓለመ ፡ ረብሐ ፡ ወነፍሶ ፡ ሐጕለ ። ወበተፍጻሜተ ፡ ዝንቱ ፡ ተግሣጽ ፡ ይብል ፡ ካዕበ ፡ ወዘኒ ፡ ኃፍረኒ ፡ ወኀፍረ ፡ ቃልየ ፡ ወልደ ፡ እጓለ ፡ እመሕያውኒ ፡ ይኃፍሮ ፡ ሎቱ ፡ አመ ፡ ይመጽእ ፡ በስብሐቲሁ ፡ ምስለ ፡ መላእክቲሁ ፡ ቅዱሳን ።

[1] Ms. ″ትሬኢዩ. — [2] Ms. ቢጽክሙ. — [3] Ms. ተፋቃርክሙ. — [4] Ms. ሕልቃተ. — [5] Ms. ቢጸነ. — [6] Ms. ″ሙ. — [7] Ms. *sic*. — [8] Ms. ይትዓቃብ. — [9] Ms. ″ቃ″.

ወከዐበ ፡ ይብል ፤ ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ እስመ ፡ ብእሲ ፡ መሥተኃሥሠ ፡ ሥርዓት ፡ ለእመ ፡ ኢያጥረያ ፡ ለኀበስተ ፡ ጽድቅ ፡ በሃይማኖት ፡ ኢይረክብ ፡ ሕይወታ ፡ ለነፍሱ ፡ ወበረከተ ፡ ተግባሩ ፡ አልቦ ፡ አሰረ[1] ፡ ወበኃይለ ፡ አፍአ ፡ እትወቱ ። እስመ ፡ መንፈስ ፡ ያስተሳቍቍ ፡ [ወ]ያማስኖ ፡ ወኢይፀዕእ ፡ እምሐሪጽ ፡ እምውስቴቱ ። ወእመኒ ፡ ወጽአ ፡ ፀር ፡ ይበልዖ ። እስመ ፡ በኃይለ ፡ ነፍስት ፡ ግብረቱ ። ወአኮ ፡ በአሚን ፡ ወተስፋ ። ወበእንተዝ ፡ አልቦ ፡ ኃይለ ፡ ውስቴቱ ። እስመ ፡ እሳተ ፡ ቅንአት ፡ ትመስዎ ፡ እስመ ፡ ዘልፈ ፡ ድልወቱ ፡ ውስተ ፡ እሳት ። ወኢኮነ ፡ p. 141. *ውስተ ፡ ፀሐይ ። ኃበ ፡ ወድቀት ፡ እሳት ፡ ኢትትራአይ ፡ ፀሐይ ። እስመ ፡ ደመና ፡ ሐዘን ፡ ይደፍና ። ወይእዜኒ ፡ ትኄይስ ፡ ቅድመ ፡ እስተጋብአ ፡ ኀብስተ ፡ ጽድቅ ። እስመ ፡ መሰረተ ፡ ማኅበር ፡ ይእቲ ። እስመ ፡ ይብል ፡ መጽሐፍ ፤ ዘየሐንጽ ፡ ቤቶ ፡ በንዋየ ፡ ልቃሕ ። ይከውን ፡ ግብሩ ፡ ከመ ፡ ሕንጻ ፡ ክረምት ። ወይእዜኒ ፡ ከማሁ ፡ እስመ ፡ አስተጋብአ ፡ ኅብስተ ፡ ጽድቅ ፡ አኮ ፡ በኃይል ፡ ወአኮ ፡ በአፍአዊ ። ዘአንበለ ፡ በአሚን ፡ ወበሃይማኖት ፡ ወበተፋቅሮ ። እንዘ ፡ አልቦ ፡ ውስቴቱ ፡ ቅንአት ፡ ወሐዘን ። እስመ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ተቀንአ ፡ ህየ ፡ የሐድር ፡ ጋእዝ ። ወዘኒ ፡ ይሬኢ ፡ ጸጋ ፡ ላዕለ ፡ ካልኡ ፡ ዘተውህበት ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቀንእ[2] ፡ ላዕሌሃ ፡ ቀታሌ[3] ፡ ነፍስ ፡ ውእቱ ። ወበእንተዝ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ስምዐ ፡ ሕግ ፡ ዘኮነ ፡ በእንተ ፡ አቤል ። ወዘኒ ፡ ዘተውህበት ፡ ሎቱ ፡ ኢይበል ፡ እንቲአየ ፡ ዛቲ ። ወዛዚአየ ፡ ዘባሕቲትየ ። ወያእምር ፡ ከመ ፡ ቃለ ፡ ያገብእ ፡ በእንቲአሃ ። እስመ ፡ ተብህለ ፡ በከንቱ ፡ ዘነሣእክሙ ፡ በከንቱ ፡ ሀቡ ። ወበውስተ ፡ ካልእኒ ፡ ይብል ፡ በከመ ፡ ነሣእክሙ ፡ ፍቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተላአኩ ፡ ከመ ፡ ላእክ ፡ ኄር ። ወለእመኒ ፡ ጸውዓቶ ፡ ዛቲ ፡ ጸጋ ፡ በነዋኅ ፡ ስብከት ፡ እመ ፡ አኮ ፡ በመንፈስ ፡ ወእመ ፡ አኮ ፡ በአእምሮ ፡ እንዘ ፡ ኢታስተርኢ ፡ በተግህሶ ፡ ማእከለ ፡ ውእቱ ፡ አንቀጸ[4] ፡ ሥርዓት ፡ ወመንፈስ[5] ፡ ሀለወ ፡ እመ ፡ አኮ ፡ መንፈስ ፡ አልዓለ ፡ ባሕቲቱ ፡ ትትሃየድ ፡ እምኔሁ[1] ። ወበእንተዝ ፡ ስምዕ ፡ ጽሑፍ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ዘይክል ፡ ነሢአ ፡ ምንተኒ ፡ እመ ፡ ኢተውህበ ፡ ሎቱ ፡ እምሰማይ ። እስመ ፡ ኵሉ ፡ ዘትእዛዘ ፡ ሕይወት ፡ ዓቀበ ፡ ይትዋሃብ ፡ ሎቱ ። ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ እመሰ ፡ ይትሐነጽ ፡

[1] Textus corruptus esse videtur. — [2] Ms. ወይቃንእ. — [3] Ms. ቃታሌ. — [4] Ms. አንቃጸ. — [5] Ms. ወአኮ ፡ መ``.

ትካዝክሙ ፡ እስመ ፡ በኅብስተ ፡ ጽድቅ ፡ ይኩን ፡ ሕይወትክሙ ፡ ወአኮ ፡ በፃማ ፡ ባዕድ ። እስመ ፡ ይቤ ፡ ፍሬ ፡ ጻማከ ፡ ትሴሰይ ፡ ብፁዕ ፡ አንተ [1] ፡ ወሠናይ ፡ ለከ ። ወእምተወርዎ ፡ ውስተ ፡ ጻማ ፡ ባዕድ ፡ በዕረፍት ፡ ይሔይስ ፡ ሐሚም ፡ እምነ ፡ ተግባር ፡ እምነ ፡ ዕረፍት ፡ በማዕደ ፡ ባዕድ ፡ ይሔይስ ፡ ሐሊዮ ፡ እንበይነ ፡ ኅብስተ ፡ ጽድቅ ። እስመ ፡ ይቤ ፡ ዘሰ ፡ ይሔሊ ፡ ለቤቱ ፡ ወይክሕድ ፡ አዝማዲሁ ፡ ውእቱ ፡ የአኪ ፡ እምዘ ፡ ኢያአምን ። ወበውስተ ፡ ካልእኒ ፡ ይብል ፡ ኃፍረት ፡ በሊዐ ፡ እክለ ፡ ባዕድ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ይሔይስ ፡ መዊት ፡ እምነ ፡ ስኢል ። ወበእንተዝ ፡ እብለክሙ ፡ ከመ ፡ ተሀል[ዩ ፡
p. 142. ለ]*ክሙ ። ወዘሰ ፡ ይትሄየዮ ፡ ለዘጸውዖ ። ወድኅረ ፡ ይቴክዝ ፡ በተግሣጼ ፡ አምጣነ ፡ ነዳይ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ። ኢይትከሃል ፡ ለመልእክተ ፡ ባዕል ። እስመ ፡ እሜት ፡ ቦቱ ፡ በዘይትፌደይ ። እስመ ፡ ዓሰበ ዊኒ ፡ በሰዓት ፡ ዘተአዘዘ ፡ ይትለአክ ፡ ወይረክብ ፡ ተስፋሁ ። ወባዕልኒ ፡ ኢይክል ፡ ከሊአ ፡ ዘአሰፈወ ። ወብውሕ ፡ ሎቱ ፡ ዲበ ፡ ንዋይ ፡ ይግበር ፡ ዘፈቀደ ። ወበእንተዝ ፡ ኢትትሃከዩ [2] ፡ ለገቢረ ፡ ሠናይ ፡ እስመ ፡ በዕድሜሁ ፡ ተአርርዎ ። ወይኩን ፡ ዕፅወ ፡ መሰከወ ፡ ሕሊናክሙ ። ወኢይርአይ ፡ ውስቴቱ ፡ ዓይነ ፡ ሠራቂ ። ወይኩን ፡ ደመ ፡ ትእምርት ፡ ውስተ ፡ ራግዛቱ ፡ ከመ ፡ በለብዎቱ ፡ ኢይባእ ፡ ቀታሊ [3] ። እስመ ፡ ዘየሐድር ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ይትዓሠይ ። እስመ ፡ ርሑቅ [4] ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ብዙኃን ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ያበውእዎ [5] ። ወእምርሑቅ ፡ ይሔውጻ ፡ አዕይንቲሆሙ ፡ ኀበ ፡ ንዋይ ። ወእንበይነ ፡ ዘከመ ፡ እሉ ፡ ዘከመዝ ፡ ይብል ፡ ውስተ ፡ ስምዐ ፡ አበው ፤ አልቦ ፡ ማዕፆ ፡ ለቤቶሙ ፤ ይበውእ ፡ ወይፈትሕ ፡ አድኅሙ ። ወይነሥእ ። ወይእዜኒ ፡ ከመዝ ፡ [ይቤ ፡] አቡነ ፡ ቅዱስ ። ወንግበር ፡ ዘንተ ፡ ከመዝ ። ወከመዝ ፡ ይመስለኒ ፡ እስመ ፡ ሐፁረ ፡ ዳኅፅ ፡ ይእቲ ፡ እምአስተኃይጸ ፡ ጸላኢ ። ወአዕርጎ ፡ ጸሎትኒ ፡ እብለክሙ ፡ ከመ ፡ በጊዜሁ ፡ ይትገበር ፡ በአስተጋብአ ፡ ኀሊናት ፡ እምኵለሄ ። ወምቅዋሙኒ ፡ ኀበ ፡ ዘያለምድ ፡ ወትረ ፡ ከመ ፡ ኢይ[ት]ሀወክ ፡ ኀሊናሁ ፡ በነጽሮ ፡ ዘኢልማድ [6] ። እስመ ፡ መልአክ ፡ ምሥዋዕ ፡ ይትማኅፅ ፡ ዲቤሁ ። ወበእንተዝ ፡ ያስተጋብእ ፡ ኀሊናሁ ፡ እምኵሉ ፡ መስተላውልት ፡ ከመ ፡ ዘውስተ ፡ ስምዐ ፡ ሕግ ። እስመ ፡ ይቤ ፡ አስተጋብኡ ፡ ሎቱ ፡ ጻድቃነ ። እለ ፡ ይገብሩ ፡ መሥዋዕተ ፡ ዘበሕጉ ።

[1] Ms. አንታ. — [2] Ms. ኢይት˝. — [3] Ms. ቃታሊ. — [4] Textus corruptus videtur. — [5] Ms. ይ˝. — [6] Ms. ዘኢልመድ.

ወኀበ ፡ ይትገበር ፡ ሕገ ፡ ጸሎት ፡ ህየ ፡ ይሄሉ ፡ እግዚአብሔር ፡፡ ወበእንተዝ ፡ ለያፍጥን ፡ ሐዊረ ፡ ውስቴታ ፡ በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ነገረ ፡ አበው ፡፡ ወኢይአብደከ ፡ ግብረ ፡ እደዊከ ፡፡ ወበእንተኒ ፡ አክብሮ ፡ ሰናብት ፡፡ ወበዓላት ፡፡ ዘመፍትው ፡ ከመ ፡ እምሰርኩ ፡ ቅድመ ፡ ጊዜሁ ፡ ይትገበር ፡፡ እስመ ፡ ከማሁ ፡ አዘዘነ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ያቀውም[1] ፡ ለነ ፡ ስምዐ ፡ መጻሕፍት ፡፡ ወከመዝ ፡ ኮነ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮሙ ፡ በኵሉ ፡ የውሃት ፡፡ ከመ ፡ ይኅበሩ ፡ በ፩ልብ ፡ ለአእምሮ ፡ ርትዕ ፡ ወከመ ፡ ይትሐቱ ፡ ፩፩ለከልኡ ፡ በቃል ፡ ወበምግበር ፡፡ እንዘ ፡ በሥምረተ ፡ ልብ ፡ በሑረት ፡ ወበግብአት ፡ እስመ ፡ ሕዝበ[2] ፡ ሐዲሳን ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ተወል*ዱ ፡ በዜና ፡ ትምህርቱ ፡ p. 143. ለቅዱስ ፡ ብፁዓዊ ፡ እስጢፋኖስ ፡፡

ወእምዝ ፡ ሰርሐ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ ግብረ ፡ እደዊሆሙ ፡፡ ወኵሎ ፡ ፃማሆሙ ፡ ዘውስጥ ፡ ወዘአፍአ ፡፡ ወኮኑ ፡ ሕያዋነ ፡ ሕይወት ፡ መንፈሳዊያን ፡፡ እስመ ፡ ኮነ ፡ ውእቱ ፡ ይውዕል ፡ ወየሐድር ፡ ኃቤሆሙ ፡፡ ወይወፍር ፡ ምስሌሆሙ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ሙፋራቲሆሙ ፡፡ ወያሌብዎሙ ፡ ኪዮ ፡ ለተግባር ፡፡ ወኵሉ ፡ መዳልወ ፡ አልባስ ፡ ወዓፅፍ ፡ ወቆብዕ ፡ ወመዳልወ ፡ ኅብስት ፡ ወሐምል ፡ ወያርእዮ[ሙ] ፡፡ ወውስተ ፡ ክህናት ፡ ወዲያቆናት ፡ ላእካነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ የሐውር ፡፡ ወያሌብዎሙ ፡ ግብረ ፡ መልእክት ፡ ወኵሎ ፡ መዳልወ ፡ ንስሐ ፡ ዘውሳንት[3] ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡፡ ወይብል ፤ ከመዝ ፡ ግበሩ ፡ ከመ ፡ ትድኃኑ ፡ እምሐሜ[ት] ፡ ወኑፋቄ ፡ ወጋእዝ ፡፡ እስመ ፡ ኀበ ፡ ሃሎ ፡ ጋእዝ ፡ ኢይወርድ ፡ ሣህሉ ፡ ሥርወ ፡ ለንዴት ፡ ጋእዝ ፡ ውእቱ ፡፡ ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ ከመ ፡ ቃለ ፡ ቅዱስ ፡ ያዕቆብ ፡ ሐዋርያ ፤ መኑ ፡ እምኔክሙ ፡ ጠቢብ ፡ ከመ ፡ ያርኢ ፡ ምግባረ ፡ በየውሃት ፡፡ ወበጥበብ ፡ እምስነ ፡ ግዕዝ ፡፡ ወእመሰ ፡ ተቃንአ ፡ ወክሕድ[4] ፡ ብክሙ ፡ መሪር ፡ ውስተ ፡ ልብክሙ ፡ ኢትትሜክሑ ፡ ወኢተሐሰውዋ ፡ ለጽድቅ ፡፡ ወኢኮነት ፡ ዛቲ ፡ ጥበብ ፡ በእንተ ፡ እምላዕሉ ፡ ይእቲ ፡ አላ ፡ እምድር ፡ እንተ ፡ ነፍሰ ፡ አጋንንት ፡ ይእቲ ፡ እስመ ፡ ኀበ ፡ ሃለወ ፡ ተቃንአ ፡ ህየ ፡ ሀለወት ፡ ክሕድ ፡ ወጋእዝ ፡ ወኵሉ ፡ እከየ ፡ ምግባር ፡፡ ወእንተሰ ፡ እምላዕሉ ፡ ትወርድ ፡ ጥበብ ፡ ቀዳሚሃ[5] ፡ ንጽሕት ፡ ይእቲ ፡ እንተ ፡ ታስተሰናኡ ፡፡ እንተ ፡ በዓቅም ፡ አሆ ፡ በሃሊት ፡፡ ወምልእተ[6] ፡ ምሕረት ፡፡ ወፍሬሃኒ ፡ ለጽ

[1] Ms. ″ቃ″. — [2] Ms. ሕዝብ. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. ክሕደ. — [5] Ms. ቃ″. — [6] Ms. ት″.

ድቅ[1] ። በሰላም ፡ ትዘራእ ፡ ለእለ ፡ ይገብርዋ ፡ ለሰላም ። ወይእዜኒ ፡
አኮ ፡ ሀልዎትየ ፡ ዳእሙ ፡ እንዘ ፡ ኢሀልዎትየ ፡ ከመ ፡ ትዘከርዎ ፡
ለቃልየ ። ወትዕቀብዎ[2] ፡ ለሥርዓትየ ። ወይእቲ ፡ ተስፋክሙ ፡ እ
ንተ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ። እስመ ፡ ግብሩ ፡ ለመነኮስ ፡ ከመ ፡
ይትጋደል ፡ በአሚን ፡ ወተስፋ ፡ እንዘ ፡ ይሬኢ ፡ በአዕይንቲሁ ።
ወገድልሰ ፡ በአሚን ፡ አልቦ ፡ ድካም ፡ ውስቴቱ ። እስመ ፡ ለሕማ
ም ፡ ዘበ ፡ ኀዳጥ ፡ ክብረ ፡ ወስብሐት ፡ ቦቱ ፡ እምከመ ፡ ኀለፈ ። ወ
በእንተዝ ፡ ይጼውዓነ ፡ መልእክተ ፡ ጳውሎስ ፡ ስቡሕ ፡ እንዘ ፡ ይ
ብል ፤ እመሰ ፡ እንዘ ፡ ኢንሬኢ ፡ ተአመነ ፡ ይትዓወቅ ፡ ትዕግሥ
ትነ ። ከመ ፡ ተሰፎናሁ ። ወበእንተዝ ፡ ይጸውር ፡ ለነ ፡ ድካመነ ፡ በ
መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወከማሁ ፡ ካዕበ ፡ ያጐጕአነ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ጐ
p. 144. ጕኡ ፡ ከመ ፡ በጽንዓ ፡ ምግባሪክሙ ፡ *ጽንዕት ፡ ትኩን ፡ ምግባሪክ
ሙ ። ወፄዋዔክሙ ። ወታወፍዩ ፡ ሐሳበክሙ ። ወበእን[ተ]ዝ ፡ እ
ብለክሙ ፡ ኢትሖልዩ ፡ በኀበ ፡ አንኖ ፡ ንብረት ። ወበዝንቱ ፡ ይደ
ክም ፡ ልበ ፡ መነኮስ ፡ እምዝ ፡ ወጠነ ። ወሶበኒ ፡ ሐለየ ፡ ዘወጠነ ፡
ወሐለፈ ፡ መዋዕሊሁ ። ወለዘይመጽእኒ ። እምከመ ፡ ተኀዘበ ፡ ለነ
ዊኅ ፡ ወይብል ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ አነ ፡ ለነዊኅ ። ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡
ይመጽእ ፡ ሞት ፡ ግብተ ፡ እንዘ ፡ ኢያአምር ። ወለዘከመዝ ፡ ተብ
ህለ ፡ ከመ ፡ ይትጋሀ ። እስመ ፡ ኢያአምር ፡ አይ ፡ ዕለተ ፡ ይመጽእ ፡
ሐዲስ ፡ በዓለ[3] ፡ ቤት ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ዑቁ ፡ ርእሰክሙ ። ወኢታክ
ብዱ ፡ ልበክሙ ፡ በበሊዕ ፡ ወበሰቲይ ፡ ወበሐልዮ ፡ መንበርተዝ ፡
ዓለም ፡ ወትመጽአክሙ ፡ ይእቲ ፡ ዕለት ፡ ግብተ ፡ ከመ ፡ መስገርት ፡
ዲበ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ትግሁ ፡ እንከ ፡ ከ
መ ፡ ትክሀሉ ፡ አምስጦ ፡ በጸሎትክሙ ። እስመ ፡ ለእለ ፡ ቦሙ ፡
አእምሮ ፡ እለ[4] ፡ ለነዋኅ ፡ ይሔልዩ ፡ ሎሙ ፡ ትጼንዖሙ ፡ ሥርዓ
ተ ፡ ጽድቅ ፡ ዳእሙ ፡ እለ ፡ አጥብዑ ፡ ይዓድውዋ ። ወእለሰ ፡ የዋ
ሃን ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ በተአምኖ ፡ ይነብሩ ፡ እንዘ ፡ ኢየአምሩ ፡ ክ
በደ ፡ የሐልፉ ። ወበእንተዝ ፡ እብለክሙ ፡ ትኩኑ ፡ የዋሃነ ። ወሔ
ራነ ። ወአማኒያነ ፡ ለቃለ ፡ እግዚአብሔር ። ወገባሪያነ ፡ ለነገረ ፡
አኃዊክሙ ፡ እስመ ፡ ግ[ብ]ረት ፡ ዘሥጋ ፡ ዘኀዳጥ ፡ ትበቍዕ ፡ ወታሰ
ልጥ ፡ ብዙኀ ። ወኀበ ፡ ምክረ ፡ ጥቡብ ፡ ታበጽሕ ። ወኵሎ ፡ ትክዘ ፡
ነፍስ ፡ ወሥጋ ፡ ትፌጽም ። ወአኮ ፡ ኀበ ፡ ብዙኃን ፡ ዘተኀድር ፡ ይ
እቲ ፡ ዳእሙ ፡ ኀበ ፡ ውኁዳን ፡ ተኀድር ። ወብእሲ ፡ ዘይድኅዕ ፡

[1] Ms. ዘጽ``. — [2] Ms. ወትዕቃብዎ. — [3] Ms. ባዕለ. — [4] Ms. add. ለእለ.

በቃሉ ፡ ለእመ ፡ ተአመነ ፡ ኪያሃ ፡ ዘእንበለ ፡ ሰውሮ ። ወቅድመ ፡ ይነሥእ ፡ በረከተ ፡ እምኀበ ፡ ዘይሰምዖ ። ወስርየቱ ፡ በከመ ፡ ቃሉ ። ወሑረቱ ፡ በከመ ፡ የውሃቱ ። ወዝኒ ፡ አኮ ፡ ዘይትረከብ ፡ በኃበ ፡ ብዙኃን ፡ ዳእሙ ፡ እምዕፁብ ፡ ኃበ ፡ ውሑዳን ። ወይሔይስ ፡ ከመ ፡ ይትዓቀብዎ[1] ፡ ለቃል ፡ እምዳኅፅ ። ወእመኒ ፡ ኮነ ፡ እምዳኅፅ ። ኢይኅፈር ፡ ኪያሃ ፡ ተአምኖ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ኢትኅፈር ፡ ነጊረ ፡ ጌጋይከ ። ወቦ ፡ ዘይቤ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጸንዕ ፡ ሑረቱ ፡ ለሰብእ ። ለዘይፈቅድ ፡ ፍኖቶ ፡ ፈድፋደ ፡ ወእመኒ ፡ ወድቀ ፡ ኢይደነግፅ ። እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰውቆ ፡ [በ]እደዊሁ ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ኮነ ፡ ፩እኁ ፡ እምአኃው ፡ ይትጋአዝ ፡ ዘበእንተ ፡ ነገረ ፡ ሥርዓት ፡ ወይወፍር ፡ ኀሊናሁ ፡ ውስተ ፡ ብዙኅ ፡ ሁከት ፡ ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፧ ስምዓኒ ፡ ወእሴአለከ ፡ አሐተ ፡ ከመ ፡ ትንግረኒ ፡ ኃጢአቱ ፡ ለጻድቅ ፡ ምንት ፡ ይእቲ ። ወውእቱሰ ፡ እኁ ፡ የአምር ፡ ኀሊናሁ ፡ ለአረጋዊ ። ወይቤ ፧ ኃ*ጢአቱሰ ፡ ለጻድቅ ፡ ሶበ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ ይብል ፡ p. 145. አአምር ። ወይብል ፡ አረጋዊ ፧ ወበእንተ ፡ ዝንቱኬ ፡ ኀበ ፡ ዕቡያን ፡ ይትኖለቍ ። ወኢይረክብ ፡ ሞገሠ ፡ በኀበ ፡ ዘይሰምዖ ። ወኢታፈጥን ፡ መጺአ ፡ ረድኤቱ ። እንተ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ወይበጽሕ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቃል ፡ ዘተብህለ ፡ ይትሄየዮሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዕቡያን ። ወጳውሎስኒ ፡ ሐዋርያ ፡ ይብለከ ፡ በእንተዝ ፡ አእምሮ ፡ ያስተዔቢ ። ወተፋቅሮ ፡ የሐንጽ[2] ። እስመ ፡ ተፋቅሮ ፡ ለዝሉፉ ፡ ኢያሐስር ፡ ወኢያወድቅ ። ወበእንተ ፡ ካልአንኒ ፡ ዕቡያን ፡ እለ ፡ የኀሡ[3] ፡ ዕበየ ፡ ርእሶሙ ፡ ወይፈቅዱ ፡ ይኩኑ ፡ መምህራነ ፡ ከመዝ ፡ ይብል ። አእምሮ ፡ ለብእሲ ፡ ኢትበቍዕ ። ወምግባርኒ ፡ እንበለ ፡ መዓዛ ፡ ኢትሔውዝ ። ወአእምሮ ፡ ለእመ ፡ በምግባር ፡ ተምዕዘት ፡ ብዙኃን ፡ ይትጋብኡ ፡ በመዓዛሃ ። ወመርዔቱሰ ፡ ለክርስቶስ ፡ እስመ ፡ ልበ ፡ ቦሙ ፡ በኀበ ፡ ኖላዊ ፡ ዘቦቱ ፡ መዓዛ ፡ ይተልዉ ። ወይእዜኒ ፡ ቅድመ ፡ አስተርአዩ ፡ መዓዛክሙ ፡ ወእመ ፡ አኮሰ ፡ በከ ፡ ኢትጻምዉ ። ወኢትኩኑ ፡ ዕቅፍተ ፡ ለሰብእ ። እስመ ፡ ሥርዓተ ፡ ጽድቅሰ ፡ አኮ ፡ ዘይትሐነጽ ፡ በነገር ፡ ዳእሙ ፡ በምግባር ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ እመቦ ፡ ብእሲ ፡ ጠቢብ ፡ ለእመ ፡ ፈቀደ ፡ ይሕንጽ ፡ ዐጸደ ፡ ወይን ፡ አኮኑ ፡ ይቀድም ፡ ወይሔሊ ፡ በዘይገብር ፡ ኃበ ፡ ዘይተክል ። ወኀበ ፡ ዘይበጽሕ ፡ ሐረጉ ። ወእመሂ ፡ ኃበ ፡ ይቀውም[1] ፡ አስዋቁ ። ወእመሂ ፡ ኃበ ፡ ይትዓወቅ ፡

[1] Ms. ″ቃ``. — [2] Ms. ዖ``. — [3] Ms. *sic.*

ሕንባባቲሁ ። ወእመሰ ፡ ኢገብረ ፡ ከመዝ ፡ ኢይበቍዕ ፡ ዓጸደ ፡ ወይኑ ። ወጻማሁኒ ፡ ይከውን ፡ ለከንቱ ፡ ወለሐዘን ። እስመ ፡ ኢገብረ ፡ በዘ ፡ ይትዓቀብ[1] ። ወከማሁ ፡ ዘኒ ፡ ዘይብል ፡ ዓቀውም ፡ ሥርዓተ ፡ ወእገብር ፡ ማኅበረ ፡ እንበለ ፡ ያእምር ፡ በዘ[2] ፡ ይገብር ። ወበዘየሐንጽ ። ወእንበለ ፡ ይርከብ ፡ በዘ[2] ፡ የሐዩ ። ወኢትቀውም ፡ ሎቱ ፡ መፍቅዱ ። ወከንቱ ፡ ይከውን ፡ ጻማሁ ። ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ እስመ ፡ ምግባር ፡ ዘባቲ ፡ መዓዛ ፡ እምርሑቅ ፡ ታስተርኢ ። ወብዙኃን ፡ ይትጋብኡ ፡ ኀቤሃ ። ወበእንተ ፡ ዝንቱኬ ፡ እብለክሙ ፡ ቅድመሰ ፡ ተሐልዩ ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት[3] ፡ ወምግባር ፡ ወተፋቅሮ ። እስመ ፡ ሃይማኖት ፡ ትረድእ ። ወምግባር ፡ ታሰልጥ ። ወተፋቅሮ ፡ ትፈጽም[4] ። ወካዕበ ፡ ይብል ፤ ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ እስመ ፡ ተፍጻሜተ ፡ ገድሉሰ ፡ ለብእሲ ፡ መስተኀሥሠ ፡ ጽድቅ ። ለእመ ፡ ኮነ ፡ መፍቀሬ ፡ ንዴት ። እንከሰኬ ፡ ታእምሩ ፡ አንትሙ ፡ ከመ ፡ p. 146. ቀዳሚሃ ፡ ለሥርዓትክሙ ፡ ገዲፈ ፡ ነፍ*ስ ፡ ወኀዲገ ፡ ሥምረት ። ወኢያጥርዮ ፡ ንዋየ ፡ እስመ ፡ እሉንቱ ፡ ፲መሰረታተ ፡ ሕግ ፡ ወሕንጻ ፡ ነፍስ ፡ እማንቱ ። ወእመሰ ፡ ተሐንጸ ፡ በዝንቱ ፡ ኢያንቀልቀልዎ ፡ መዋግደ ፡ አዝማን ፡ ወሐዘን ፡ ወሁከት ፡ ወድንጋጼ ። እስመ ፡ ኮነ ፡ መሰረቱ ፡ ዲበ ፡ ንዴት ። ወለእመ ፡ መጽአ ፡ ድንጋጼ ፡ ሞት ፡ ያአምር ፡ ከመ ፡ መሰረቱ ፡ ገዲፈ ፡ ነፍስ ። ወለእመኒ ፡ ሐዘን ፡ ወመዓት ፡ ያአምር ፡ ከመ ፡ መሰረቱ ፡ ኀዲገ ፡ ሥምረቱ ። ወለእመኒ ፡ መጽአ ፡ ሁከት ፡ ወፍቅረ ፡ ንዋይ ፡ ያአምር ፡ ከመ ፡ መሰረቱ ፡ ንዴት ። ወለእመ ፡ አጥረዮን ፡ ብእሲ ፡ ለእሉ ፡ ፺ሀብታት ፡ በፈቲው ። እምኵሉ ፡ ሰብእ ። ወለእመኒ ፡ መጽእዎ ፡ ብዕል ፡ ወፍሥሐ ፡ ወዕረፍት ፡ ያአምሮሙ ፡ ከመ ፡ ኢኮናሁ ፡ እንቲአሁ ። ወከመሂ ፡ ኢተሳረረ ፡ ዲቤሆን ፡ ወኢይገብር ፡ ትፍሥሕተ ፡ ኀቤሆን ። ወለእመኒ ፡ ኢረከቦሙ ፡ ኢይሐዝን ፡ በእንቲአሆሙ ፡ እስመ ፡ ሱራሬሁ ፡ ዲበ ፡ ንዴት ። ወአነሂ ፡ እመሰ ፡ ኢያብደርክዋ ፡ ለንዴት ። እመ ፡ ኢተክ[ህ]ለኒ ፡ ነቢረ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ።

ይካዕበ ፡ ይብል ፤ ወይእዜኒ ፤ እብለክሙ ፡ አንትሙ ፡ አኃዊነ ፡ እፎ ፡ እንከ ፡ ንብረቱ ፡ ለብእሲ ፡ ውስተ ፡ ሥርዓት ፡ ዘእንበለ ፡ ይትፋተን ፡ ምስለ ፡ እግዚአብሔር ። ወእንበለ ፡ ያእምር ፡ ዘይከውን ። እንከሰኬ ፡ እብለክሙ ፡ ይሔይስ ፡ ትፍትንዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። እስመ ፡ ይቤ ፡ ሰአሉ ፡ ወይሁበክሙ ፡ ወትነሥኡ ፡ እስመ ፡ ስእለ

[1] Ms. ″ቃ‶. — [2] Ms. ዘበ. — [3] Ms. በይማኖት. — [4] Ms. *sic*.

ትክሙ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አኮ ፡ ለምዕር ። ወለእመ ፡ ኢያስለጠት ፡ በጊዜሁ ፡ ኢይበል ፡ እስመ ፡ ኢተሰጥወኒ ፡ እግዚአብሔር ። እስመ ፡ ይብሉ[1] ፡ መጻሕፍት ፡ እስመ ፡ ይመጽእ ፡ ወኢይጐነዲ ። ወለእመኒ ፡ ጐንደየ ፡ አጽንሖ ። ወውስተ ፡ ካልእኒ ፡ ይብል ፤ ጸኒሐ ፡ ጸናሕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወሰምዓኒ ፡ ወተመይጠኒ ። ወበእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ኢይትአነተል ፡ ብእሲ ፡ ለእመ ፡ ጐንደየት ፡ ስእለቱ ። ወኢያአምር ፡ በዘከነ ። ወበሕቱ ፡ ኢያንትግ ፡ ስእለቶ ። እስከ ፡ ይፈጽም ፡ ስእለቶ ፡ ወዕድሜሁ[2] ። ወእምዝ ፡ ኮነ ፡ ዘይብል ፡ ካዕበ ፤ ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ እመሰ ፡ ለበውክምዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ ሀብት ፡ እንተ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምጸናሕክሙ[3] ፡ ለብዙኀ ፡ ዓመታት ። ወይእዜኒ ፡ ለብዉ ፡ አኮ ፡ ከመዝ ፡ ዘይትረከብ ፡ ኵሉ ፡ ጊዜ ፡ ዘመነ ፡ ዕረፍት ። ወእመ ፡ ኮነ ፡ ጊዜሁ ፡ ከመ ፡ ተዘከርዎ ። ወበእንተዝ ፡ *ገድለ ፡ አኃዊክሙ ። ወኵሉ ፡ ጻማሆሙ ፡ ለእለ ፡ እምቅድሜክሙ ፡ ጸሐፍዎ ፡ ይእዜ ፡ ከመ ፡ ያኅትን ፡ ስምዐ ፡ ለእለ ፡ እምድኅሬክሙ ፡ ወከመ ፡ ርእዮሙ ፡ ይትፈሥሑ ፡ ቦቱ ፡ ወይግበሩ ፡ ከማሁ ። p. 147.

ወነበረ ፡ ከመዝ ፡ እንዘ ፡ ያሌብዎሙ ፡ ነገረ ፡ ጽድቅ ፡ በዘ ፡ ይደሉ ፡ ለነፍሶሙ ። ወሰይጣንሰ ፡ ኢኀደገ ፡ ተሀውኮ[4] ፡ በከመ ፡ ያለምድ ። ወዝኩሂ ፡ ቅዱስ ፡ በአመ ፡ ይወፅእ ፡ ገዳመ ። ወበጊዜ ፡ አመ ፡ የአቱ ፡ ውስተ ፡ ደብር ።

ወበፍጻሜ ፡ ሣልስ ፡ ዓመት ፡ እንዘ ፡ ሃሎ ፡ ውስተ ፡ ማኅበር ፡ በጽሐ ፡ መነኮስ ፡ ዘይብል ፤ ናሁ ፡ መጽአ ፡ ብስልዮስ ፡ ዘተፈልጠ ፡ እምኔክሙ ፡ ተሰርጊዎ ፡ በአልባስ ። ወነሢአ ፡ ወዓሌ ፡ ንጉሥ ። ወብዙኀ ፡ ሠራዊት ፡ ምስሌሁ ። ወሰሚዖሙ ፡ አኀው ፡ ደንገጹ ፡ ጥቀ ። ወይቤሉ ፤ ናሁ ፡ መጽአ ፡ ዝብእሲ ፡ እንዘ ፡ የኀሥሥ ፡ ለአረጋዊ ፡ ከመ ፡ ያግብአ ፡ ለሞት ። እስመ ፡ ኮነ ፡ ይትቤቀል[5] ፡ ኪያሁ ። ወጸላኤ ፡ ተግሣጽ ፡ ወመፍቀሬ[6] ፡ መዊአ ፡ ነገር ፡ ውእቱ ። ወበእንተዝ ፡ ይትቤቀሎ[7] ፡ ለአቡነ ፡ ሶበ ፡ ኢኀደጎ ፡ ይመብል ፡ ላዕለ ፡ ማኅበር ፡ ወለውእቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ብዙኀ ፡ ነገሩ ። ወይትናገር[8] ፡ በእንተ ፡ ዘአቅተለ ፡ አኀዊሁ ። ወሖረ ፡ ኀበ ፡ ቅዱስ ፡ ወነገርዎ ፡ እንዘ ፡ ሃሎ ፡ ቀዊሞ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ጊዜሁ ፡ ቅድመ ፡

[1] Ms. ″ል. — [2] Aliquid desideratur. — [3] Ms. እምአጽና″. — [4] Ms. *sic*. — [5] Ms. ይትቤቃ″. — [6] Ms. ″ቃ″. — [7] Ms. ይትቤቃሎ. — [8] Ms. ወበካል ፡ እ ፡ ገጽ ፡ ይትናገር ; textus corruptus videtur.

፫ሰዓት ። ወይቤልዎ ፤ ፃእ ፡ እምገዘየ ፤ እስመ ፡ አገ‌ጕአሙ ፡ ውእቱ ፡ ላእከ ። ወአምሰለ ፡ ሎሙ ፡ ከመ ፡ ዘበጽሑ ፡ ቅሩበ ፡ ዘ.አሆሙ ። ወአእኰቶ ፡ ለእግዚ.አብሔር ፡ በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ወይቤ ፡ አባ ፤ በጽሐ ፡ ጊዜሁ ፡ ወስ[ብ]ሐት ፡ ለእግዚ.አብሔር ። እስመ ፡ በግዕ ፡ ይቀትሎ [1] ፡ ለኖላዊ ። ወገዘኒ ፡ ዓቢይ ፡ ግፍዕ ፡ ውእቱ ። ወወፅአ ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ ወአዕረጉ ፡ መሥዋዕተ ፡ አኰው ። ወፈጺሞሙ ፡ ተጋብኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ወኮኑ ፡ ውስተ ፡ ብካይ ፡ ወላሕ ፡ ወሰቆቃው ፡ በከመ ፡ ኅፃን ፡ ሶበ ፡ ተፈልጠቶ ፡ እሙ ፡ የዓወዩ ፡ ወይኬልሕ ። ወይቤሎሙ ፤ ምንትኑ ፡ ያሐዝነክሙ [2] ፡ እስመ ፡ ተስፋነ ፡ መዊት ፡ በእንተ ፡ እግዚ.አብሔር ። ወይእዜኒ ፡ እስመ ፡ አልቦ ፡ ዘይሔይሶ ፡ ለመነኮስ ፡ እምነ ፡ መዊት ፡ በሥርዓቱ ። እስመ ፡ ሥርዓትሰ ፡ ለዘይመውት ፡ ጽንዕት ፡ ይእቲ ። ወእምዝ ፡ አመ ፡ ሣልስት ፡ ዕለት ፡ ወዕአ ፡ ወሖረ ፡ እምህየ ።

ውብዙኅ ፡ ምንዳቤ ፡ ዘረከበ ፡ በፍኖት ፡ እስመ ፡ ዐድፍ ፡ ብሔሩ ። ወክረምት ፡ ውእቱ ። ጠጽልመተ ፡ ሌሊትኒ ፡ ኮነ ፡ ጥቀ ። ወምሕዋረ ፡ ፍኖቱኒ ፡ ምድረ ፡ አረሚ ፡ ውእቱ ። ወሰርሐ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ኵሎ ፡ ፍኖቶ [3] ። ወአልቦ ፡ ዘተኀበለ ፡ ያዕቅፎ ። ወይቤሉ [4] ፡ በአውሥአ ፡ ቃል ፡ አኪ.ት ፤ እምአይቴ ፡ መጻእከ ፡ ወአይቴ ፡ ተሐ p. 148. ውር ። እስመ ፡ ያፈርሆሙ ፡ ግርማ ፡ መንፈስ ፡ *ዘላዕሌሁ ፡ ወይኤድሞሙ ፡ ሥነ ፡ ሞገሱ ፡ ለርእይ ። እስመ ፡ መገበ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ በእድ ፡ ዕንዕት ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ ምስሌሁ ፡ አኀው ፡ ሀለዉ ፡ እለ ፡ ይመርሕዎ ፡ [በ]ፍኖት ። ወበጽሐ ፡ በሰላም ፡ በሰንበት [5] ፡ ሣልስ ፡ ውስተ ፡ ብሔር ፡ ኀበ ፡ ፈቀደ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ይክብቶ ፡ እስከ ፡ ጊዜሁ ። ወነበረ ፡ ህየ ፡ መጠነ ፡ አሐቲ ፡ ዓመት ። እንዘ ፡ አልቦ ፡ ዘያአምሮ ፡ ዘእንበለ ፡ ቀሳውስት ፡ ወልሂቃነ ፡ ማኅበር ። ወእምድኅረ ፡ ዝንቱ ፡ በጽሑ ፡ ኀቤሁ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ መነኮሳት ፡ ወመነኮሳይያት ። ወመሃይምናንሂ ፡ በጽሑ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ገዳም ፡ ዘነበረ ፡ ኀቤሁ ። ወሶበ ፡ ርእይዎ ፡ ተፈሥሑ ፡ ዓቢየ ፡ ፍሥሐ ። ወይቤሉ ፤ ስብሐት ፡ ለእግዚ.አብሔር ፡ ለዘውስተ ፡ እዴሁ ፡ ኵሉ ፡ ሀብት ፡ ከመ ፡ ሶበ ፡ ፈቀደ ፡ ይግበር ፡ ሠናየ ፡ አልቦ ፡ ዘይከልአ ። ወውእቱ ፡ የሀብ ፡ ጸሎቶ ፡ ለዘጸለየ ። ወይእዜኒ ፡ እስመ ፡ ብዙኅ ፡ ዓመታት ፡ ገዘንቱ ፡ እንዘ ፡ ንስእል ፡ ኀበ ፡ እግዚ.አ

[1] Ms. ይቃትሎ. — [2] Ms. የ". — [3] Ms. "ቶ. — [4] Ms. ወይቤሎ. — [5] Ms. ዘበሰንበት.

ብሔር ፡ በእንተ፡አከ ፡ ከመ ፡ ያርእየነ ፡ ገጸከ [1] ፡ ማእከለ ፡ ማኅበርነ ፡ ወከመ ፡ በዝንቱ ፡ ከዕበ ፡ ይትአኰት ፡ ወይሴባሕ ፡ እስመ ፡ እግዚ.ኦብሔር ፡ ዘኢ.ተሃየየ ፡ ስእለተነ ፡ ወአርአየነ ። ወይእዜኒ ፡ መዓደነ ፡ ወገሥጸነ ፡ በዘ ፡ ትክል ፡ እስመ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ረሰየከ ፡ ጽድቀ ።

ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፤ አማንኬ ፡ ስብሐት ፡ ለእግዚ.አብሔር ። እስመ ፡ [illegible]ወ[illegible]ዓመት ፡ ዝዝንቱ ፡ እምአመ ፡ ወፃእነ ፡ እምዝንቱ ፡ ሀገር ። ወይእዜኒ ፡ አኮ ፡ በኦስትቶ ፡ ዘገመንደይነ ፡ እስከ ፡ ይእዜ ፡ ወአኮ ፡ በሀኬት ። እስመ ፡ ለሊ.ክሙ ፡ ታአምሩ ፡ ንብረተነ [2] ፡ ከመ ፡ ውስተ ፡ ስደት ፡ ወግፍዕ ። ወኢ.ይትከሃለነ ፡ ንብጻሕ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ከመ ፡ ሐለይነ ። ወባሕቱ ፡ ኮንኩ ፡ እብል ፡ አነኒ ፡ ከማክሙ ፡ በውስተ ፡ ጸሎትየ ። እፎ ፡ እግዚ.አ ፡ እግዚ.አ ፡ ከመ ፡ ታብጽሖኒ ፡ ወታቅመኒ ፡ ማእከሌሆሙ ። ከመ ፡ እርአይ ፡ ወአእምር ፡ ህላዌሆሙ ። ወናሁ ፡ ይእዜ ፡ ተፈጸመ ፡ ሥምረቱ ፡ ለእግዚ.ኦብሔር ። ወይእዜኒ ፡ ከመ ፡ ምንትኑ ፡ ህላዌክሙ ። ወይቤልዎ ፤ ህላዌነሰ ፡ አኮ ፡ በምግባር ፡ ዳእሙ ፡ በተስፋ ፡ ቃለ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ በአሚን ። ወይቤሎሙ ፤ አልቦ ፡ ዘይሔይስ ፡ እምነ ፡ ቃለ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ እስመ ፡ ይቤ ፡ ለሊ.ሁ ፡ ለዘ ፡ የአምን ፡ ኵሉ ፡ ይትከሃል ። ወይእዜኒ ፡ ከመሰ ፡ ትኅየዉ ፡ በነፍስክሙ ፡ ኅድግዎ ፡ ለአንሶስዎ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ። እስመ ፡ ይብል ፡ ነገረ ፡ አበው ፡ እስመ ፡ ርእዩ ፡ ሕዝባዊያን ፡ ይደክም ፡ ልበ ፡ መነኮሳት ። ወአንትሙሰ ፡ ውስተ ፡ ገዳምክሙ ፡ በጻማክሙ ፡ ሕየዉ [3] ። እስመ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ለዘፈቀደ [4] ፡ ያሐይ*ዎ ፡ ለሊ.ሁ ። እስኩኬ ፡ ፍትንዎ ፡ ለእግዚ.አብሔር ። ወኢ.ይትከሃ p. 149. ሎኑ ፡ ገቢረ ፡ ከመዝ ። ወባሕቱ ፡ ጽንኡ ፡ በዝንቱ ፡ ወእመኑ ፡ ከመ ፡ ይክል ፡ ገቢረ ፡ በእንተ ፡ እለ ፡ ይፈቅርዎ ፡ ወየዓቅቡ ፡ ትእዛዞ ። ወይእዜኒ ፡ እብለክሙ ፡ እስመ ፡ ሀብት ፡ ሰማያዊ ፡ ዘተፈነወ ፡ ለብዙኃ ፡ ጽዉዓን ፡ ይትወሃብ [5] ፡ ለኅሩያን ፡ ኅዳጣን ፡ እለ ፡ ይትዔገሥዎ ፡ ለመጽብብ ፡ እንዘ ፡ ይሴፈውዎ ፡ ለመርኅብ ። ወበእንተዝ ፡ ጽሑፍ ፡ ዘከመ ፡ ርእየ ፩እምአበው ፡ መስተጋድላን ፡ ለአመ ፡ ተአንተሉ ፡ ይትወሃብ [5] ፡ ለእለ ፡ ተዓገሡ ። ወይእዜ ፡ ስምዕዎ ፡ ለዘ ፡ ይቤ ። ከመ ፡ በትዕግሥትነ ፡ ወበተወክሎ ፡ መጻሕፍት ፡ ንረክብ [6] ፡ ተስፋነ ። ወባሕቱ ፡ እብለክሙ ፡ እመሰ ፡ ኢ.ተዓገሥክሙ ፡ በዝንቱ ፡ አኮ ፡ አንትሙ ፡ ሊ.ተ ። ወአነሂ ፡ አኮ ፡ ለክሙ ። እስመ ፡ ከመዝ ፡

[1] Ms. ገጽከ. — [2] Ms. ″ትነ. — [3] Ms. ሕያው. — [4] Ms. በዘፈቃደ. — [5] Ms. ይትዋሃብ. — [6] Ms. *sic*.

ሡርዓነ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ። ከመ ፡ ኢንኅድግ ፡ ፩፩ክልኤ ፡ ይሖር ፡ ውስተ ፡ ስሕተት ። ወበእንተዝ ፡ እብለክሙ ፡ ከመ ፡ ኢትስሕቱ ፡ በንዋየ ፡ ባዕድ ።

ወነበረ ፡ ከመዝ ፡ እንዘ ፡ ያስተማውቆሙ ፡ በኵሉ ፡ ምዕዳን ፡ ወተግሣጽ ። ወእምድኅረዝ ፡ ገብአ ፡ ኀበ ፡ ደብር ። ወአስተራትዐ ፡ ኵሎ ፡ ሥርዓተ ፡ ማኅበሮሙ ፡ ለአኃው ። እመሂ ፡ እንበይነ ፡ ተግባር ፡ ወእመሂ ፡ እንበይነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወእመሂ ፡ ዘሙፋር ፡ ወዘአቲው ። ለመነኮሳት ። ወለመነኮሳይታት ። ይብል ፤ ቁሙ ፡ በሥርዓተ[1] ፡ ጽድቅ ፡ እንዘ ፡ ትዌስኩ ፡ ወኢታንትጉ ፡ እስመ ፡ ይሔይሰክሙ ፡ መዊት ፡ በሥርዓትክሙ ። ወለእመ ፡ ፈቀደ[2] ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሥራዕ ፡ ሕይወተክሙ ፡ በዘተሐይዉ ፡ በሥርዓትክሙ ። ወውእቱ ፡ ይባርክ ፡ ግብረ ፡ እደዊክሙ ። ወኢትናፍቁ ፡ እንከ ፡ እስመ ፡ ይሔይሰክሙ ፡ ሀልዎ ፡ ምስለ ፡ እግዚአብሔር ።

ወለአኃው ፡ ርኁቃን ፡ ፈነወ ፡ ከማሁ ፡ ጽሒፎ ፡ መጽሐፈ ፡ ተግሣጽ ፡ ዘይብል ። ወይእዜኒ ፡ አንትሙአ ፡ ለእመ ፡ ሀለውክሙአ ፡ በሥርዓተ ፡ ጽድቅአ ፡ አነሂ ፡ ሀለውኩ ፡ ምስሌክሙ ። ወአንትሙሂ ፡ ምስሌየ ። ወእመሰ ፡ ኢሖርክሙ ፡ በሥርዓት ፡ ዘአበዊክሙ ፡ ንጹሕ ፡ አነ ፡ እምስራኅክሙአ ። ወኢይኴንነኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእንቲአሃ ። እስመ ፡ እነግርአ ፡ ዘከመ ፡ መሐርኩ ። ወዘከመ ፡ እብለክሙአ ። ወይእዜኒ ፡ ይሔይሰክሙ ፡ ትሙቱ ፡ በሥርዓተ ፡ አቡክሙ ፡ መንፈሳዊአ ። እመኒ ፡ መነኮሳትአ ፡ ወእመኒ ፡ መነኮሳይታትአ ። እስመ ፡ ይብል ፡ መጽሐፍአ ፤ ዘነሰተ ፡ ፀቈነአ ፡ ይነስኮ ፡ አርዌ ፡ ምድር ። ወበውስተ ፡ ካልእኒ ፡ ይብል ፤ ኢትንሥት ፡ ሕገ ፡ ዘሠርዑ ፡ አበዊከ ። ወከማሁአ ፡ ይእዜኒአ ፡ ከመ ፡ ኢትባኡ ፡ ውስተ ፡ መንሱት ። ወኢትንስቱ ፡ ሥርዓተ ፡ አቡክሙአ ፡ መንፈሳዊአ ። ወይእዜኒአ ፡ እመ ፡ ፈቀድክምዎአ[3] ፡ p. 150. *ለሙስናአ ፡ ትረክብዎ ፡ ድኅረአ ፡ ወይጸንሐክሙአ ፡ ንስቲተአ ። ይእዜሰአ ። ወአንተኒ ፡ እለ ፡ ይትጋአዙክሙአ ፡ አንትሙአ ፡ ተዓገሡአ ፡ እስመ ፡ ለዘበ ፡ ትዕግሥት ፡ ኢይኅድጎ ፡ እግዚአብሔርአ ። ወብዙኃን ፡ ቀደምት ፡ እለ ፡ በአንጦ ፡ ትዕግሥቶሙ ፡ ረከቡ ፡ ትፍሥሕተአ ፡ ዘጽኑዕ ፡ ሎሙአ ። ወይእዜኒአ ፡ እስመ ፡ ኀበ ፡ ሠምረ ፡ ጽንሓሑ ፡ ይሄሉ ፡ እግዚአብሔር ። ወያገርሮ ፡ ለዘይትዔበይአ ፡ ታሕተ ፡ እዴሁአ ፡ ለዘይቴሐትአ ።

ወከመዝ ፡ ኮነ ፡ ዘልፈ ፡ ይምዕድ ፡ በኵሉ ፡ ቃለ ፡ ጽድቅ ። ወይ

[1] Ms. በሥርዓት. — [2] Ms. ፈቃደ. — [3] Ms. ፈቃድክምዎአ.

ብል ፡ ትግሁ ፡ እንከ ፡ አንትሙ ፡ አኃው ። እስመ ፡ አከ ፡ ኵሎ ፡ ጊዜ ፡ ዘይትከሃል ፡ ልባዌ ። ወኢትንበሩ ፡ ውስተ ፡ ሕፅን ፡ ዶብር ፡ አላ ፡ ትግሁ ፡ ከመ ፡ ትዕርጉ ፡ ውስተ ፡ ርእሰ ፡ ዶብር ፡ መልዕልቶ ። ወሰሚዖ ፡ ፩እኁ ፡ ይቤ ፤ አንሰ ፡ እብል ፡ እምሐየሰኒ ፡ እትራከብ ፡ ውስተ ፡ ሕፅን ፡ ዶብር ፡ እምነ ፡ በፍአ ፡ ሀገር ። ወዐሪገ ፡ ዶብርሰ ፡ እስመ ፡ ይርኅቀነ [1] ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፤ እስመ ፡ አራዊትአ [2] ፡ ይረክቡከሙ ። ወወገርተ ፡ አእባንኒ ፡ ውሕዱ ፡ እምዶብር [3] ። ወከመዝ ፡ ከነ ፡ ይነግር ፡ ለዘ ፡ ቅሩብኒ ፡ ወለዘ ፡ ርሑቅኒ ። ወአሐደ ፡ ጊዜ ፡ ይወጽእ ፡ ገዳመ ፡ ወአሐደ ፡ ጊዜ ፡ የአቱ ፡ ውስተ ፡ ዶብር ።

ወዝኩ ፡ መስተዋድይ ፡ ሀሎ ፡ ያስሕፅ [4] ፡ ዜናሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ኀበ ፡ በጽሐ ፡ ከመ ፡ ያማስን ፡ ሀገረ ፡ በከመ ፡ ገብረ ፡ ቀዳሚ [5] ። እስመ ፡ አውዓየ ፡ ምሥዋዐ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወአማሰነ ፡ ኵሎ ፡ ጻማሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ በተሐይጦ ፡ ሠራዊተ ፡ ንጉሥ ፡ እለ ፡ አምጽኡ ፡ ረድኤተ ። ወፈጺሞ ፡ ኵሎ ፡ ዘፈቀደ [6] ፡ ገብአ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወከዕበ ፡ ይቤሉ ፤ መጽአ ፡ ኅሢአ ፡ ረድኤተ ፡ እስመ ፡ ፈድፋደ ፡ ያስተዋድዮ ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ። ወኀበ ፡ መነከሳትኒ ፡ በእንተ ፡ ዘኢረከበ ፡ ቀዳሚ [5] ።

ወሰበ ፡ ሰምዑ ፡ አኃው ፡ ይቤልዎ ፤ ካዕበ ፡ ተግኅሰ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ እስመ ፡ ተሰምዐ ፡ ሀላዌከ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ። ወወጽአ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ህየ ፡ አእመረ [7] ፡ በመንፈስ ፡ ኵሎ ፡ ዘይከውን ፡ እስመ ፡ አርአዮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወብዙኀ ፡ ተናገረ ፡ ዘአንበበ ፡ መንፈስ ። ወይተግህ ፡ ጥቀ ፡ ወይጸሙ ፡ በእንተ ፡ ሥርዓተ ፡ ሕጉ ፡ ለልዑል ። ወለእመበ ፡ ዘሰምዐ ፡ በሰርክ ፡ ኢይብል ፡ እፌጽማ ፡ በነግህ ። ወዘአእመረ ፡ በነግህ ፡ ኢይፌጽማ ፡ በሰርክ ። ወይብል ፤ እስመ ፡ ኢታአምር ፡ ዘትወልድ ፡ ሳኒታ ።

ወእንዘ ፡ ይብል ፡ ከመዝ ፡ አመ፳ወ፱ ለወርሃ ፡ ሚያዝያ ፡ ከነ ፡ ላዕሌሁ ፡ ዶዌ ፡ እስከ ፡ ፈድፋደ ፡ አጽንዐ ፡ ምዕዳነ ፡ ቃል ። ወከነ ፡ ይሠርዖሙ ፡ ለደቂቁ ፡ እስመ ፡ አእመረ ፡ ከመ ፡ ይነሥእዎ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ በ*ከመ ፡ ይቤሎ ፡ መልአክ ፡ ለዕዝራ ፤ ሥራዕ ፡ ቤተ ፡ p. 151. እስመ ፡ ይነሥኡከ ፡ እምእጓለ ፡ እመሕያው ። ወከማሁ ፡ ዝኩኒ ፡ አቡነ ፡ እምቅድመ ፡ ዝንቱ ፡ ሶደ ፡ ኀበ ፡ ኵሉ ፡ በሐውርት ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ምድረ ፡ ትግራይ ። ከመ ፡ ኢይበሉ ፡ ደቂቁ ። ኢሰማዕነ ፡

[1] Ms. ይርኅቃነ. — [2] Ms. አራዊትከ. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. ያስይፅ. — [5] Ms. ቀዳሚ. — [6] Ms. ዘፈቃደ. — [7] Ms. add. ኵሎ.

ቃሎ ፡ ወኢሬእኒ ፡ ገጾ ። አላ ፡ አደ ፡ ኀበ ፡ ኵሎሙ ፡ ወአለበዎሙ ፡ ኵሎ ፡ ፍናዋተ ፡ ጽድቅ ፡ ርቱዕ [1] ፡ እንተ ፡ ታበጽሖሙ ፡ ኃበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ይፈቅዱ ፡ ገቢሮቶ ። ወለዘኒ ፡ ኢይፈቅድ ፡ ገቢሮቶ ፡ ከመ ፡ ይኵን ፡ ስምዐ ፡ ላዕሌሁ ፡ ውእቱ ፡ ቃል ፡ ዘሰምዐ ። ወለዘርሑቅኒ ፡ ኃበ ፡ ዘኢይክል ፡ በጺሐ ፡ በአንተ ፡ ርስአኑ ፡ ወድካሙ ፡ ይፌኑ ፡ ቃሎ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ለእመ ፡ ፈቀድክሙ [2] ፡ ንዑ ፡ ዝየ ፡ ኃበ ፡ አኃዊክሙ ። ወለእመ ፡ ኢፈቀድክሙ [3] ፡ መጺአ ፡ ዕቀቡ [3] ፡ ነፍሰክሙ ፡ ወሥጋክሙ ፡ ወአንጽሑ ፡ ኅሊናክሙ ፡ ወአርትዑ ፡ ፍናዊክሙ ፡ ወኢታማስኑ ፡ ፈጣሬክሙ ። ወሕየዉ ፡ በግብረ ፡ እደዊክሙ ። ወኢትንሥኡ ፡ ጻማ ፡ ለባዕድ ። ወኢተሳተፉ ፡ በኃጢአተ ፡ ሰብእ ። ወኢትሕንጹ ፡ አብያተ ፡ በዓመፃ ። እስመ ፡ አልቦ ፡ ዘይበቍዐክሙ ፡ ሐኒጸ ፡ አብያት ፡ በዓመፃ ፡ እንዘ ፡ ትጸልእሙ ፡ አኃዊክሙ ። እስመ ፡ አልቦ ፡ ዓመፃ ፡ በውስተ ፡ ሥርዓተ ፡ አቡክሙ ። ወለእመ ፡ ይትከሃለክሙ ፡ ዕቀቡ ፡ ዘንተ ፡ ወንበሩ ፡ ኃበ ፡ ሀለውክሙ ። ወእመሰ ፡ ኢትክሉ ፡ ይሔይሰክሙ ፡ መዊት ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ምስለ ፡ አኃዊክሙ ፡ በሥርዓተ ፡ አቡክሙ ፡ መንፈሳዊ ።

ወዘንተ ፡ ያሰምዖሙ ፡ ብዙኃ ፡ ጊዜ ፡ እመሂ ፡ ለዘርሑቅ ፡ ወእመሂ ፡ ለዘ ፡ ቅሩብ ። ወአልቦ ፡ ዘይብል ፤ ኢሰማዕኩ ፡ ቃሎ ፡ ወኢነገረኒ ። ወይብል ፡ ለሊሁ ። እነግሮሙ ፡ ከመ ፡ ይኵን ፡ ስምዐ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ውእቱ ፡ ቃል ። ወአነኒ ፡ ከመ ፡ ኢይኵን ፡ መስተቴ ። ወይቤ ፤ ምንትኑ ፡ እንከ ፡ ዘተረፈኒ ፡ ዘኢነገርክዎሙ ። ከመ ፡ አነሂ ፡ ኢይትኴነን ፡ በኃጢአተ ፡ ሰብእ ። እስመ ፡ ያፈርሃኒ ፡ ፈድፋደ ፡ እንበይነ ፡ ቃሉ ፡ ለውእቱ ፡ አብ ፡ መንፈሳዊ ። እስመ ፡ አጽንዐ ፡ ማእሰረ ፡ ቃል ፡ ላዕሌየ ። ወይቤለኒ ፤ እመ ፡ ኃደጉ ፡ ኵሎሙ ፡ ዘንተ ፡ ሥርዓተ ፡ ኢትብል ፤ በሕቲትየ ፡ ተረፍኩ ፡ ወአሐውር ፡ አነኒ ፡ ወኢይቀውም [3] ፡ በሕቲትየ ። ወዘንተ ፡ ማእሰረ ፡ ቃል ፡ ሐደገ ፡ ላዕሌየ ። ወይእዜ ፡ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘአብጽሐኒ ፡ እስከ ፡ ዛቲ ፡ ሰዓት ፡ ወዓቀበኒ ፡ ከመ ፡ ኢይጕየይ ፡ እማእሰሩ ፡ ለውእቱ ፡ አብ ፡ መንፈሳዊ ። አልቦ ፡ ለዘአክበድኩ ፡ ላዕሌሁ ። ኢለዓቢይ ፡ ወኢለንኡስ ። ኢለዘርሑቅ ፡ ወኢለዘቅሩብ ፡ ሀሎ ። እመሂ ፡ በልብስ ፡ ወእመሂ ፡ በሲሳይ ፡ ወእመሂ ፡ በዘኮነ ፡ ከዊኖ ። አልቦ ፡ ለዘ p. 152. አጽሐብ*ክዎ ፡ ወለዘ ፡ አግበርክዎ ፡ ወለዘ ፡ አስራሕክዎ ። አላ ፡ ዳእ

[1] Ms. ርቱዐ. — [2] Ms. ፈቃድክሙ. — [3] Ms. ″ቃ‶.

ሙ ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘጸመውኩ ፡ በማእከሎሙ [1] ። ወአልቦ ፡ በዘይትሜከሐ ፡ ላዕሌየ ። ወለዘ ፡ ረድአኒ ፡ ይርድኦ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ወልደ ፡ ፺ወ፩ዓም ፡ አነ ፡ ዮም ። ወአልቦ ፡ ዘይፌውሰኒ ፡ እምሐዊረ ፡ ኀቤሁ ፡ ለእመ ፡ ፈቀደ [2] ፡ ለሊሁ ፡ እምላክ ። ወአልቦ ፡ ለዘ ፡ አድለውኩ ። ወአልቦ ፡ ለዘ ፡ አሕሰምኩ ፡ ላዕሌሁ ። ወአልቦ ፡ ለዘ ፡ ተዓወርኩ ። አላ ፡ ሰፋሕክዋ ፡ ለልብየ ፡ ማእከሎሙ ፡ በከመ ፡ ተክህለኒ ።

ወዘንተ ፡ ይቤሎሙ ፡ ወዘይመስሎ ፡ ብዙኀ ፡ ተናገሮሙ ። እመሂ ፡ በእንተ ፡ ዘኀለፈ ፡ ወእመሂ ፡ በእንተ ፡ ዘይመጽእ ። ወአኮ ፡ ኵሎ ፡ ዘንከል ፡ አጽንዖቶ ፡ አላ ፡ ዳእሙ ፡ ኅዳጠ ፡ ዘንዜክር ፡ ዘንተ ፡ እለ ፡ አኀዝነ ። እስመ ፡ ኵሉ ፡ ገብአ ፡ ውስተ ፡ ትካዝ ፡ ወሐዘን ። ወለሊሁሰ ፡ ይጌሥጽ ፡ ወይብል ፤ ኢይሔይሰክሙ ፡ ትግብኡ ፡ ውስተ ፡ ሐዘን ፡ ወትካዝ ። እምትስምዑ ፡ ቃልየ ። ወእምትምዓዱ ፡ አኃዊክሙ ።

ወእምዝ ፡ ከብደ ፡ ላዕሌሁ ፡ ደዌ ። ወተጋብኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ቅሩበ ፡ ዚአሁ ። ቀሳውስት ፡ ወዲያቆናት ፡ ወአኃው ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ምስሌሁ ፡ ወልሂቃንኒ ፡ እምነ ፡ ማኅበር ። ወበጽሑ ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ የሐውጽዎ ፡ ወይርአዩ ፡ ህላዌሁ ። ወእምአመ ፡ ይደዊ ፡ እስከ ፡ አሚሃ ፡ ፳ወ፪ዕለት ። ወአሚሃ ፡ ፲ወ፱ለግንቦት ።

ወእምዝ ፡ እምድኅረዝ ፡ ይቤልዎ ፡ አኃው ፤ ንሕነሰ ፡ ንመውት ፡ በገዳምነ ፡ በከመ ፡ ሥርዓትነ ። እስመ ፡ ኢይትከሃለነ ፡ ሐዪወ ፡ ዘእንበሌከ ። ወአርአዮሙ ፡ ውእቱኒ ፡ ወይቤሎሙ ፤ አናቅጽ ፡ ድልው ፡ ሀለዉ ፡ ለክሙ ። ፍኖተ ፡ ምንኵስና ። ዝውእቱ ፡ ተጋድሎ ፡ በሥርዓት ፡ ጽድቅ ። ወፍኖተ ፡ ስምዕኒ ፡ በዓውደ ፡ ነገሥት ። ወፍኖተ ፡ ተዘግሖ ፡ ከዕበ ፡ በውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘከሠቱ ፡ አበው ፡ ኄራን ። ወዘይረትዓክሙ ፡ እምዝ ፡ ፍናው ፡ ሖሩ ፡ ወግበሩ ። ወይብልዎ ፡ አኃው ፤ ዛቲ ፡ ትሔይሰነ ፡ መዊት ፡ በውስተ ፡ ገዳም ። ወቦ ፡ እለ ፡ ይቤሉ ፤ ንትጋደል ፡ በሥርዓት ።

ወእምዝ ፡ ከዕበ ፡ አመ ፡ ፳ወ፪ለወርኀ ፡ አርአዮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወይቤሎሙ ፤ አምጽኡ ፡ መጻሕፍታተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘብሉይ ፡ ወዘሐዲስ ፡ ከመ ፡ እንግርክሙ ፡ አቂምየ ፡ ስምዐ ። ከመ ፡ ኢትበሉ ፤ ለሊሁ ፡ በቃሉ ፡ ይነግረነ ፤ ከመ ፡ ታዕምሩ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ዘተዓዕወ ፡ አሰራ ፡ ለጽድቅ ። ወይእዜኒ ፡ ግበሩ ፡ ጉባኤ ፡ ወይምጻእ ፡ ኵሉ ፡ ወኢይትረፍ [3] ፡ ዘእንበለ ፡ ዘቦ ፡ ደዌ ። ወእለ ፡

[1] Ms. ″መእ″. — [2] Ms. ″ቃ″. — [3] Ms. ወኢይትሬፍ.

ያጸንዑ ፡ ማኅደረ ። ከመ ፡ ኢይበሉ ፤ ኢሰማዕነ ፡ እምቃሉ ። እመሂ ፡ መነከሳት ፡ ወእመሂ ፡ መነከሳይታት ። ወእምዝ ፡ ገብሩ ፡ ጉባኤ ፡ p. 153. *ዓቢየ[1] ፡ አመ ፡ [illegible]ለውእቱ ፡ ወርኅ ፡ ወአምጽኡ ፡ መጻሕፍተሂ[2] ፡ በከመ ፡ ይቤሎሙ ። ወሰበ ፡ ርእየ ፡ ከመ ፡ መጽኡ ፡ ኵሎሙ ፡ ማኅበር ፡ አንሥአ ፡ ቃሎ[3] ፡ ወይቤ ፡ ለዘ ፡ ከመዝ ፤ ዮምኬ ፡ ተሠርዓ ፡ መንበር ፡ ልዑል ፡ ለእለ ፡ ይትናገሩ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይስምዑ ፡ ሕዝብ ፡ ወለዘከመ ፡ ዮምኬ ፡ ተሠርዑ ፡ ዲያቆናት ፡ ከመ ፡ ያለብዉ ፡ ለሕዝብ ፡ ቃለ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ። ወዘንተ ፡ ዘይቤ ፡ በእንተ ፡ ዘሃሎ ፡ በውስተ ፡ ዓራተ ፡ ደዌሁ ። እስመ ፡ ስእነ ፡ አልዕሎ ፡ ቃሉ ፡ በእንተ ፡ ድካሙ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ለ[ዕ]እምአኃው ፤ ተንሥእ ፡ ከመ ፡ ታይድዕ ፡ ቃለ ፡ በዘ ፡ ይሰምዑ ። ወተንሥአ ፡ ውእቱ ፡ ከመ ፡ ያይድዕ ፡ ቃላቲሁ ፡ ለጉቡኣን ። ወለሊሁሰ ፡ ስእነ ፡ አልዕሎ ። ወዳእሙ ፡ ይነግሮሙ ፡ በቃል ፡ ድኩም ፡ ኵሎ ። ወውእቱኒ ፡ እኅ ፡ ያሌዕል ፡ ቃሎ ። ወይነግር ፡ በኃይለ ፡ ቃል ። ወእምዝ ፡ ተኃየለ ፡ ወጸንዐ ፡ በኃይለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። በከመ ፡ ተኀየለ ፡ ያዕቆብ ፡ እስራኤል ፡ ሶበ ፡ ቀርበ[4] ፡ ለመዊት ። ወይቤሎሙ ፤ ተጋብኡ ፡ ደቂቅየ ፡ ወእነግረክሙ ፡ ዘይረክበክሙ ፡ በደኃሪ ፡ መዋዕል ። ወከማሁ ፡ ዝኒ ፡ አቡነ ፡ አረጋዊ ፡ ተኀየለ ። ወጸንዓ ፡ በኃይለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወይቤ ፤ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘወሀበነ ፡ ዘንተ ፡ ገዳመ[5] ፡ ርኂበ ፡ ዘያስተጋብእ ፡ ኵለነ ። ከመ ፡ ንትናገር ፡ ዕበያቲሁ ። ወአልዓለ ፡ ቅድመ ፡ ዝክረ ፡ ውዳሴሁ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ብፁዓዊ ፡ እስጢፋኖስ ፡ ምስለ ፡ ሥርዓቱ ። ወይቤ ፤ አነ ፡ ዮም ፡ ሰማዕቱ ፡ ከመ ፡ አልቦቱ ፡ ነውረ ፡ ለሥርዓቱ ። ወኢምንተኒ ። ወወደሰ ፡ ጥቀ ፡ በከመ ፡ ይደሉ ። ወይቤሎሙ ፡ ካዕበ ፡ ለደቂቁ ፤ ወይእዜኒ ፡ አንትሙ ፡ ዘትብሉ ፡ ንመውት ። ወኢይትከሃለነ[6] ፡ ሐይወ ፡ ዘእንበሌከ ። ወይቤ ፡ ዛቲ ፡ ታሐዝነኒ ፡ እምኵሉ ፤ በኀቤየኑ ፡ ይትዓፀው ፡ አሰረ ፡ ጽድቅ ። ዘአስተዳለወ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምቅድመ ፡ ይሖሩ ፡ ባቲ ፡ እለ ፡ ያፈቅርዎ ።

ወእምዝ ፡ አልዓለ ፡ ዝክረ ፡ ጻድቃን ። ወወጠነ ፡ እምአቤል ፡ ጻድቅ ፡ በኵሉ ፡ ሙታን ። ወይቤ ፤ ሶበ ፡ ሞተ ፡ አቤል ፡ ቦኑ ፡ ተዓፅወ ፡ እምድኅሬሁ ፡ አሰረ ፡ ጽድቅ ፤ አኮኑ ፡ ተወልደ ፡ እምድኅሬሁ ፡ ሴት ፡ ተክለ[7] ፡ ጽድቅ ። ወይቤ ፡ አዳም ፡ አቡሁ ፡ አንሥአ ፡

[1] Ms. ″ደ. — [2] Ms. ″ፍትሂ. — [3] Ms. ቃሉ. — [4] Ms. ቃርበ. — [5] Ms. ገዳም. — [6] Ms. ወይከለኒ. — [7] Ms. ለተክለ.

ለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘርአ ፡ ካልአ ፡ ህየንተ ፡ አቤል ። ወእምድኅሬሁኒ ፡ ቆመ ፡ ሄኖክ ። እስመ ፡ ኮነ ፡ መልአከ ፡ ምድራዊ ፡ እስከ ፡ ዘለፎሙ ፡ ለመላእክት ፡ እንበይነ ፡ ኃጢአቶሙ ። ወእምድኅሬሁኒ ፡ ኖኅ ፡ ተተክለ ፡ እስመ ፡ በቱ ፡ ተሐደሰት ፡ ምድር ፡ ወኮነ ፡ ሐዳሲሃ ፡ ለጽድ*ቅ ፡ ፈድፋደ ። ወጥቀ ፡ ጸ'ንዐ ፡ ኪዳኑ ። ወእምድኅሬሁ ፡ p. 154. ከዕበ ፡ አብርሃም ፡ ዘተሰምየ ፡ አርከ ፡ ፈጣሪ ። ወእምዝ ፡ ካዕበ ፡ ይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ፡ እለ ፡ መሐለ ፡ ሎሙ ፡ ወአቀመ ፡ ስምዐ ፡ ምስሌሆሙ ። ወእምድኅሬሆሙ[1] ፡ ሙሴ ፡ ዘተወፈየ ፡ ሕገ ። ወኢያሱኒ ፡ ዘካዕበ ፡ አውረሶሙ ፡ ምድረ ፡ ርስት ። ዘተወፈየ ፡ መንፈስ ፡ [ለ]ሙሴ ፡ ወኵሎሙ ፡ ነቢያት ፡ እለ ፡ አስመርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሕይወቶሙ ። ወኤልያስኒ ፡ አመ ፡ የዓርግ ፡ ሰማየ ፡ አኮኑ ፡ ሐደረት ፡ መንፈሱ ፡ ላዕለ ፡ ኤልሳዕ ፡ ረድኡ ። ወእምድኅረ ፡ እግዚእነሂ ፡ ተሰይመ ፡ ጴጥሮስ ፡ ኰኵሐ ፡ ሃይማኖት ። ወእምድኅሬሁ ፡ ቃላሚንጦስ[2] ፡ ዘነበረ ፡ ዲበ ፡ መንበሩ ። ወእምድኅረ ፡ ጳውሎስኒ ፡ ጢሞቴዎስ ። ወእምድኅሬሆሙኒ ፡ ካዕበ ፡ ሊቃውንት ። ወመምህራነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወከመዝ ፡ ትትፋለስ ፡ በበትውልድ ፡ ውስተ ፡ ነፍሰ ፡ ጻድቃን ። አኮ ፡ ለምዕር ፡ ይእቲ ፡ መንፈሰ ፡ እግዚአብሔር ። አላ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ። ወእምድኅረ ፡ እሉ ፡ ካዕበ ፡ አንሥአ ፡ ለነ ፡ በመዋዕሊነ ፡ እግዚአብሔር ፡ [ለ]ዝኩ ፡ አቡነ ፡ እስጢፋኖስ ። ከመ ፡ ይኩነነ ፡ ረዳኤ ፡ በጊዜ ፡ ምንዳቤነ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ይቤ ፤ አንብቡ ፡ መጻሕፍፈ ፡ እለ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ አልዓለ ፡ ዝክሮሙ[2] ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ከመ ፡ ያንብቡ ፡ እምወንጌለ ፡ ማቴዎስ ፡ ቃል ፡ እንተ ፡ ይቤ ፡ እግዚእ ፡ ለአርዳኢሁ ፡ አመ ፡ አስተርአዮሙ ፡ እምድኅረ ፡ ተንሥአ ፡ ተውህበ ፡ ሊተ ፡ ኵነኔ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ። ሑሩኬ ፡ ወመሃሩ ፡ ለኵሉ ፡ አሕዛብ ። ወእንዘ ፡ ታጠምቅዎሙ ፡ በሉ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወመሀርዎሙ ፡ ይዕቀቡ[3] ፡ ኵሎ ፡ ዘአዘዝኩክሙ ። ወናሁ ፡ አነ ፡ ሀለውኩ ፡ ምስሌክሙ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕል ፡ እስከ ፡ ኅልቀተ ፡ ዓለም ።

ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፤ ዝኵሉ ፡ ቃለ ፡ መለኮት ፡ ዘተነበ ፡ አኮ ፡ በእንተ ፡ መዋዕል ፡ ዘአሜሃ ፡ ባሕቲቱ ፡ አላ ፡ በእንተ ፡ መዋዕሊነሂ ፡ ለነ ፡ ይእዜ ። እስመ ፡ ብእሲ ፡ ሶበ ፡ ርእየ ፡ ጸጋ ፡ ላዕለ ፡ ካልኡ ፡ ወሶበ ፡ አእመረ ፡ ከመ ፡ ኢተከ[ሀ]ለት ፡ ሎቱ ፡ ኪያሃ ፡ ለረኪብ ፡ ቀንአ ፡ ላዕሌሁ ። ወቀተሎ[4] ፡ ወሰትየት ፡ ምድር ፡ እምነ ፡ ደሙ ፡

[1] Ms. ''ሬሁ. — [2] Ms. *sic*. — [3] Ms. ይዕቃቡ. — [4] Ms. ወቃተታሎ.

ለዘተቀትለ ። ወበእንተዝ ፡ ኮነ ፡ ላዕሌሃ ፡ ቃል ፡ ዘበሃሊ ፡ ርግምት ፡ ለትኩን ፡ ምድር ፡ እንተ ፡ አብቀወት [1] ፡ አፉሃ ፡ ከመ ፡ ትስተይ ፡ ደሞ ፡ ለአቤል ። ወከማሁ ፡ ለዘ ፡ ይእዜኒ [2] ። እስመ ፡ ኵሉ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ፡ ዘይፈቅድ ፡ ይንሣእ ፡ ዘኢተውህበት ፡ ሎቱ ፡ እምኅበ ፡ እግዚአብሔር ። ወኢይሔሊ ፡ ሠናየ ፡ ላዕለ ፡ ቢጹ ። አኮ ፡ p. 155. *ባሕቲቱ ፡ ለቢጹ ፡ ሰብእ ። አላ ፡ ለእግዚአብሔርኒ ፡ እምፈቀደ [3] ፡ ከመ ፡ ይኅበር ፡ ሎቱ ፡ በግዕዙ ። በከመ ፡ ይብል ፡ ዘጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ነቢይ ። ወለኃጥእሰ ፡ ይቤሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ አደመተከኑ ፡ ኀጢአት ፡ ተሐዘብከኑ ፡ እኩን ፡ ከማከ ። እስመ ፡ ሕጉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘጽሕፍት ፡ ውስተ ፡ ጽሌ ፡ እብን ፡ ትብል ፤ አፍቅር ፡ ቢጸከ [4] ፡ ከመ ፡ ነፍስከ ። ወይእዜኒ ፡ እስመ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፈቅድ ፡ ይንሣእ ፡ ሀብተ ፡ ካልኡ ። ወሶበ ፡ ኢተክህሎ ፡ ይመጽእ ፡ ላዕሌሁ ፡ ፍትወት ። ቅንአት ። መዓት ። ወሀውክ ። ወዝኩኒ ፡ ብእሲ ፡ ለያአምር ፡ ዝንቱ ፡ ከመ ፡ እምሰይጣን ፡ ውእቶሙ ። ወይትሜጠዎሙ ። ወሰርበሙ ፡ በሕሊናሁ ። ከመ ፡ ምድር ። ወበእንተዝ ፡ ይመጽእ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቃል ፡ እንተ ፡ ይቤ ፡ በእንተ ፡ ደመ ፡ አቤል ። ወይእዜኒ ፡ ናሁ ፡ ለክሙ ፡ ስምዐ ፡ መጻሕፍት ፡ በእንተ ፡ ዘይገብር ፡ ሠናየ ። ወለምንት ፡ እንከ ፡ ትብሉ ፡ ንመውት ። ወትፈቅዱ ፡ ትዕዕዉ ፡ አሰርየ ። ቦኑ ፡ ዘአኅፀፅኵክሙ ፡ እምፍኖተ ፡ ጽድቅ ። አይድዑኒ ፡ የዎም ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ወንግሩ ፡ ኵሎ ፡ በቅድሜየ ። አኮኑ ፡ ድልው ፡ ለክሙ ፡ ፍኖተ ፡ ጽድቅ ፡ ምሉእ ፡ ዘኢይቀብል ። ወይቤልዎ ፡ አኃው ፤ አልበ ፡ ዘአሕፀፅከነ ፡ አንተ [5] ፡ ወሥርዓተ ፡ አቡነኒ ፡ ምሉእ ፡ ዘአልቦ ፡ ጕድሎ ። ወቦኑ ፡ ዘአሕፀፀ ፡ ኢያሱ ፡ እምነ ፡ ሙሴ ፡ አኮኑ ፡ ኮነ ፡ ተዋራሴ ፡ ምድረ ፡ ርስት ። ወከፈሌ ፡ በሕዝብ ። ወሰፈሬ ፡ ለብሔረ ፡ ፀር ። እስከ ፡ ረሰዮሙ ፡ መጽብሔ ፡ እለ ፡ ተርፉ ፡ እምኩናት ። ወሐየለ ፡ ከመዝ ፡ በኃይለ ፡ አሚኖቱ ። ወኤልሳዕኒ ፡ ካዕበ ፡ ኢሐፀ ፡ እመምህሩ ። ኤልያስ ፡ ዓደወ ፡ ባሕረ ፡ ምዕረ ፡ አመ ፡ የዓርግ ፡ ሰማየ ። ወኤልሳዕሰ ፡ ምዕረ ፡ ወካዕበ ። ወከመዘእሉ ፡ ጸንዐ ፡ ለከኒ ፡ ሐይለ ፡ ሃይማኖትከ ፡ ወተሰፍሐት ፡ ጥቀ ፡ ስነ ፡ ትምህርትከ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድረ ፡ ኢትዮጵያ ። ወባሕቱ ፡ ንፈርህ ፡ ሶበ ፡ አእመርነ ፡ እመጻሕፍት ፡ ዘኮነ ፡ ኀበ ፡ ሕዝብ ፡ አመ ፡ ኃልቁ ፡ መፈክራን ፡ እምእስራኤል ። ወካዕበ [6] ፡ ዘይቤ ፡ እግዚእ ፡ እንተ ፡ ዘአ

[1] Ms. አብቃወት. — [2] Ms. ለዘይእዚኒ. — [3] Ms. "ቃ". — [4] Ms. ጺክ. — [5] Ms. አንታ. — [6] Ms. ወካዕበማ.

መ ፡ ያለጽቅ ፡ ዓለም ። ወብዙኃን ፡ ይሐድጉ ፡ ሃይማኖቶሙ ፡ ወፍቅሮሙ ። ወእምብዝኃ[1] ፡ ለእከይ[2] ፡ ትረኵስ[3] ፡ ፍቅር ፡ በኀበ ፡ ብዙኃን ። ወእምገ ፡ ይቤሎሙ ፤ በእንተሰ ፡ ዘትብሉ ፡ ዘኮነ ፡ ኀበ ፡ እስራኤል ። ወ[በ]ኃጢአተ ፡ ሕዝቡኑ ፡ ወሚመ[4] ፡ በነቢይ ። ወይቤልዎ[5] ፤ አልቦ ፡ በኃጢአተ ፡ ነቢይ ፡ ዘኮነ ። አላ ፡ በስሕተተ ፡ ሕዝብ ። ወይቤሎሙ ፤ እሞሰኬ[6] ፡ አንከ ፡ ተአምሩ ፡ ዘኮነ ፡ ቀዳሚ[7] ፡ ፩ውእቱ ፡ ሕጎሙ ፡ ሕገ ፡ ፍትሕ ፡ ወሥርዓት ፡ በከመ ፡ ጽሑፍ ፡ ውስተ ፡ ስ*ምዐ ፡ ሕግ ። ይትፈደይ ፡ በከመ ፡ ገብረ ። ወይእዜሰ ፡ አኮ ፡ p. 156.
ከማሁ ፡ ለክሙ ፡ ውእቱ ፡ ኵሉ ፡ በረከታት ፡ ከመ ፡ ትትመጠውዎ ፡ በግፍዕ ፡ እምኀበ ፡ ሰብእ ። ወለክሙ ፡ ውእቱ ፡ ፍናዋት ። እንከሰ ፡ ተወከፍዎን ፡ በፈቲወ ፡ ሥርዓተ ፡ ምንኵስና ፡ ቅድስት ፡ ዘኅብእት ፡ እምአፍአዊት ። ዘፍኖታ ፡ ጸባብ ፡ ወመቃዓን ። ዘኢትትረከብ ፡ ዘእንበለ ፡ በግፍዕ ። ወካልእታኒ ፡ ዝውእቲ ፡ ስምዐ ፡ ባቲ ፡ ይመውት ፡ ብእሲ ፡ እምይኅድግ ፡ ብፅዓቲሁ ። እንዘ ፡ ኢይፈርህ ፡ እምግርማ ፡ ነገሥት ፡ ወመኳንንት ። እንዘ ፡ ቦሙ ፡ ውጊተ ፡ እደዊሆሙ ፡ ኵናተ ። ወመጥባሕተ ። ወዓዲ ፡ እሳተ ። ወውግረተ ፡ እብን ። ወኃይለ ፡ አናብስት ። ወካልአኒ ፡ ኵነኔያተ[8] ። እንዘ ፡ በመቅሠፍት ፡ ወመዋቅሕት ፡ ወመናግንተ ፡ ኀፂን ፡ ወብርት ። ወውእቱኒ ፡ ዘይትረከብ ፡ በግፍዕ ። ወሣልስ ፡ ዝውእቱ ፡ ጽሙና ። በፊሊስ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘርሕቅት ፡ እምሰብእ ። ወውእቱሂ ፡ ዘይትረከብ ፡ በግፍ[ዕ] ። ናሁ ፡ ፫እሙንቱ ፡ ምስካየ ፡ ግፉዓን ፡ ኵሉ[9] ፡ ዘይጕይይ ፡ እምኃጢአት ፡ የሐውር ፡ ኀቤሆሙ ። ወይሰኪ ፡ ነፍሶ ። ከመ ፡ ኢይቅትሎ ፡ ፀላኢሁ ። ወይእዜኒ ፡ ስምዑኒ ፡ ቃልየ ። ወለቡ ። እስመ ፡ ይሰማዕ ፡ ነገሩ ፡ ለዘ ፡ ይመውት ። ወለእመ ፡ ሰማዕክሙኒ ፡ ትረክቡ ፡ ሕይወተ ። ወለእመ ፡ ኢሰማዕክሙኒ ፡ ትረክቡ ፡ ደይነ ። ወአንሰ ፡ በዘ[10] ፡ ዘእፈርህ ፡ አሐውር ። ወበእንተዝ ፡ በድፍረት ፡ እትናገረክሙ ፡ እንዘ ፡ ይመርረኒ ፡ ጕርዔየ ። ከመ ፡ ኢትበሉ ፤ ኢሰማዕነ ፡ እምቃሉ ። እስመ ፡ አአምር ፡ ዘይፀንሐክሙ ። ወውእቶሙኒ ፡ ይቤልዎ ፡ በአምጣነ ፡ ይትከሃሎሙ ፤ በኵሉ ፡ ነገራተ ፡ ጽድቅ ። ወእግዚአብሔር ፡ ይረድአነ ። አይቴኑ ፡ ነሐውር ፡ እምዛቲ ፡ ሥርዓት ። እስመ ፡ ተና

[1] Ms. ወእምብዝኊ. — [2] Ms. *bis*. — [3] Ms. ትሰዙስ. — [4] Ms. ወሚማ. — [5] Ms. ወይቤሎሙ. — [6] Ms. *sic*. Dubium habeo utrum in እመሰኬ corrigendum sit, aut potius auctor tigraica locutione (እሞ « sed ») sit usus. — [7] Ms. ቃዳሚ. — [8] Ms. "ኔያያተ. — [9] Ms. "ሎ. — [10] Ms. *sic*.

ዘዘ፡ ልብነ፡ በቃልከ። እመኒ፡ ሞትከ፡ ወእመኒ፡ ሐየውከ፡ ዝንቱ፡ ቃል[1]፡ የአክለነ። ወሰሚዖ፡ ቃሎሙ፡ ይቤ፤ ወይእዜኒ፡ ጸልዩ፡ ኀበ፡ እግዚአብሔር፡ ከመ፡ ይግበር፡ ዘይረትዕ። ወይቤልዎ፡ አኃው፤ አርእየነ፡ አንተ፡ ዘከመ፡ ንጸሊ። እስመቦ፡ እለ፡ ይብሉ፡ በኀርመተ፡ ቀኖና[2]፡ ንወስን፡ ለኵልነ፡ ከመ፡ ንጸሊ። ወቦ፡ እለ፡ ንብል፡ ኵሉ፡ በከመ፡ ይትከሃሎ፡ ለይጸሊ። ወበእንተዝ፡ አርእየነ፡ አርእየነ፡ በዘይረትዕ። ወይቤሎሙ፡ ቅዱስ፤ ኀበ፡ አሐቲሰ፡ ኀርመት፡ አኮ፡ ኵሉ፡ ዘይክል፡ በጺሐ፡ አላ፡ ለለ፩ኵሉ፡ በከመ፡ ይትከ[ሀ]ሎ፡ ሃሎ[4]፡ ለይጸሊ። ወበእንተሰ፡ ብካይክሙ፡ ዘእሬኢ፡ p. 157. ኢይ*ኵን፡ ከመዝሰ። ወኢይኵን፡ ከመዘ፡ ያሜክሮ፡ ለእግዚአብሔር። እስመ፡ ለዘ፡ ይነሥእዎ፡ እመ፡ ይከውኖ፡ ዘይኄይስ፡ ኢይትከለከል፡ በእንተ፡ እለ፡ ይተርፉ። ወይእዜኒ፡ ዕቀቡ፡ ባሕቱ፡ ዘንተ፡ ኪዳነ፡ ዘሰማዕክሙ፡ እምኔየ። እስመ፡ አልቦ፡ ዘተርፈ፡ ዘኢነገርኩክሙ፡ እመኒ፡ በገሥጸ። ወእመኒ፡ በምዒድ። ወእመኒ፡ እንበይነ፡ ቤተ፡ ክርስቲያን። ወእመኒ፡ ሥርዓተ፡ ማኅበር። እመኒ፡ ለቅሩብ[3]። ወእመኒ፡ ለዘርሑቅ። እስመ፡ ዝርዋን፡ እሙንቱ፡ ውስተ፡ ኵሉ፡ በሓውርት፡ ብዙኅ። ቦእለ፡ በኃጢአ፡ ፍቅር፡ ከመ፡ ኢያቅንዩ፡ ርእሰሙ፡ ለአኃዊሆሙ፡ ወቦ፡ እለ፡ በኃጢአ፡ ዘበመስቀል፡ ወኵሉ፡ ያአምሩ፡ ለሊሆሙ፡ እንተ፡ ትሔይሰሙ፡ ወአንሰ፡ ዘርኢኩ፡ ኵሎ፡ ፅለተ፡ እብል። ወይእዜኒ፡ እብል፡ እምውስተ፡ ብዙኃን፡ አኃው፡ እለ፡ እመነኮሳይያትኒ፡ ብዙኃን[4]፡ አአምር፡ ህላዌሆን። ለአሐቲሰ፡ አአምር፡ ህላዌሃ፡ ዘልፈ፡ ትበውእ፡ አንቀጸ፡ ሰማይ፡ ግሩመ። ዘእንበለ፡ ሐተታ፡ እምቃል፡ ዘይብል፡ እምኀበ፡ መኑ፡ አንተ፡ ወመኑ፡ ስምከ። ወከልአንሰ፡ ብዙኃን፡ ጻድቃን፡ ወንጹሓን፡ አልቦ፡ ዘይበውእ፡ ዘእንበለ፡ ሐተታ፡ ወዘእንበለ፡ ያይድዕ፡ እምኃበ፡ ዘኮነ። ወእመሂ፡ ዕለተ፡ ጥምቀት[5]። አው፡ ዘእምንኵስና። ወይእቲሰ፡ አልቦ፡ ዘተረከበ፡ ላዕሌሃ፡ ነውረ፡ እምኵሉ፡ ፍትወት፡ ዘሥጋ። ወአነ፡ ስምዕ፡ በእንቲአሃ። ወሰማዕታትሰ፡ እለ፡ አብደሩ[6]፡ ነፍሰሙ፡ ለሞት፡ በእንተ፡ ደመ፡ በግዑ፡ ይበውኡ፡ ኪያሃ፡ አንቀጸ[7]፡ ዘእንበለ፡ ሐተታ።

ወዘንተ፡ ብሂሎ፡ አስተፋነዎሙ፡ በሰላም። ከመ፡ ይእትዉ፡ ለለአድባሪሆሙ። ወይቤ፤ እምይእዜሰ፡ ኅድጉኒ፡ አዕርፍ። ወስ

[1] Ms. ዘንተ፡ ቃለ. — [2] Ms. ቃኖና. — [3] Ms. በቅ``. — [4] Textus corruptus videtur. — [5] Ms. ጥምቃት. — [6] Ms. ኢየብ``. — [7] Ms. አንቃጽ.

ብኅት ፡ ለእግዚአብሔር ። አድኩ ፡ ብዙኀ ፡ በሓውርተ ። ወወሀበኒ ፡ ዘንተ ፡ ገዳመ ፡ ለምዕራፍየ ። ወይእዜኒ ፡ ሑሩ ፡ በሰላም ፡ ወእግዚአብሔር ፡ የሃሉ ፡ ምስሌክሙ ። ወተአምኅዎ ፡ ወአተዉ ፡ ለለአድባሪሆሙ ። ወአኀዙ ፡ ይጹሙ ፡ ወይጸልዩ ፡ ውእቶን ፡ ሰቡዐ ፡ መዋዕለ[1] ፡ በከመ ፡ አመሮሙ ፡ ለለ፩በከመ ፡ ይትከሃሎሙ ። በአምጣነ ፡ ኃይሎሙ ። እንዘ ፡ ይብሉ ፤ እግዚኦ ፡ እመሰ ፡ ይትከሃል ፡ ኅድጎ ፡ ለነ ፡ ኪያሁ ፡ ከመ ፡ ንትናዘዝ ፡ ቦቱ ። ወእመ ፡ አኮሰ ፡ ይኩን ፡ ሥምረትከ ። ወሰበኒ ፡ ነሣእከ ፡ ፈኑ ፡ ለነ ፡ መንፈሰከ ፡ ቅዱሰ ፡ ናዛዜ ፡ ዘየሐድር ፡ ላዕሌነ ። እስመ ፡ አንተ ፡ ትቤ ፡ በነቢያቲከ ፡ ቅዱሳን ፡ ቀዳሚ ፡ በእንተ ፡ እሉ ፡ ይእዜ ፡ አኃድር ፡ ኃቤሆሙ ፡ ወአንሶሱ ፡ ማዕከሎሙ ፡ ወእከው*ኖሙ ። ወአመ ፡ አስተርአይከ ፡ በውስተ ፡ p. 158. ዓለም ፡ ትቤ ፡ ለእለ ፡ ሐረይክሙ ፡ አንተ ። አንሰ ፡ እሄሉ ፡ ኀቤክሙ ። ወኢይሐድገክሙ ፡ እጓለ ፡ ማውታ ፡ ትኩኑ ።

ወእምዝ ፡ አመ ፡ ሣልሥት ፡ ኮነ ፡ ይብል ፡ ፩እኅ ፤ አንሰ ፡ እንዘ ፡ እጼሊ ፡ ቀዊምየ[2] ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ታሕተ ፡ ዕፅ ፡ ከብደኒ ፡ አዕይንትየ ፡ ከመ ፡ ዘበ ፡ ንዋም ። ወኮነ ፡ ራእይ ፡ ዲቤየ ። ከመ ፡ ዘነሥእዎ ፡ ለዝኩ ፡ ኦቡን ፡ አረጋዊ ፡ እማእከሌነ ፡ ወአንበርዎ ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ልዑል ፡ ዘአንጻርየ ፡ ኅበ ፡ እሬኢ ፡ አነ ፡ ወይለብስ ፡ ልብሰ ፡ ዘኅብረ ፡ ጽጌ ። ወዓጽፋኒ ፡ ጸዓዳ ፡ ከመ ፡ በረድ ። ወርኢክዎ ፡ ይነብር ፡ በግርማ ፡ ዓቢይ ፡ ወምሉእ ፡ ሞገሰ ። ወአዘዘሙ ፡ በቃሉ ፡ ለእለ ፡ ቀዲሙ[3] ፡ ምስሌሁ ፡ ኮኑ ። ከመ ፡ ይንሥእዎ ፡ ለእገሌ ። ወያንብርዎ ፡ ውስተ ፡ ምስካቡ ። ወነሥእዎ ፡ እንዘ ፡ እሬኢ ። ወአንበርዎ ፡ ውስተ ፡ ምስካቡ ። ወርኢክዎ ፡ ለውእቱ ፡ እንዘ ፡ የሐምም ፡ ከማሁ ። ወኮነ ፡ ላዕሌየ ፡ ፍርሃት ፡ ወረዓድ ። ወሰበኒ ፡ ፈቀድኩ[4] ፡ እሑር[5] ፡ ኃበ ፡ ሃሎ ፡ ዝኩ ፡ አረጋዊ ። እስመ ፡ ጸድፍ ፡ ይከልአኒ ። ወእምዝ ፡ ደንገጽኩ ፡ ጥቀ ። ወአእመርኩ ፡ ከመ ፡ ይነሥእዎ ፡ ለዝኩ ፡ አረጋዊ ፡ እምኔነ ። ወእምዝ ፡ በከይኩ ፡ መሪረ ። ወእቤ ፤ ምንትኑ ፡ እንጋ ፡ ሕይወትየ ፡ እግዚኦ ። እመሰ ፡ ይትከሀል ፡ ኢትግበር ፡ ዘንተ ። ወእመአኮ ፡ ይኩን ፡ ፈቃድከ ። እስመ ፡ አንተ ፡ ታአምር ፡ ዘይከውን ፡ ወዘይሔይስ ። ወከልአንኒ ፡ ርእዩ ፡ ከማሁ ፡ አምጣነ ፡ ይትከሃሎሙ ። ቦዘ ፡ ይብል ፤ ርኢኩ ፡ ሰብአ ፡ ቅዱሳነ[6] ። ወይነብሩ ፡ ዲበ ፡ መናብርት ፡ ብሩሃት ፡ እንዘ ፡

[1] Lectio dubia: ms. መከርል. – [2] Ms. ቃዊምየ. — [3] Ms. ቃደሙ. — [4] Ms. ፈቃድኩ. — [5] Ms. እሖሖር. — [6] Ms. ''እ ፡ ''ን.

ምሉኣን ፡ በስነ ፡ ሞገስ ፡ ወክብር * ወአእመርኩ ፡ በዘከሠተ ፡ ሊተ ፡ ወአርአየኒ ፡ ከመ ፡ ፩እምኔሆሙ ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ አበክረዙን ። ወበዝ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ ይነሥእዎ ፡ እምኔነ ። ወዓዲ ፡ ቦዘ ፡ ይብል ፤ ርኢክዎ ፡ አነሂ ፡ ለገዝኩ ፡ አረጋዊ ፡ ምስለ ፡ ሰማዕታት ፡ አኃዊነ ፡ እለ ፡ አእምሮሙ ። ወበዝ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ ይነሥእዎ ። ወከልኣንኒ ፡ አኃው ፡ ብዙኃን ፡ ዘሂ ፡ እለ ፡ ቅሩባን ። ወእለ ፡ ርሑቃን ፡ ኮኑ ፡ ያአምሩ ፡ ትእምርተ ፡ ፍጻሜሁ ። ወውእቱሂ ፡ ኮነ ፡ ዘይብል ፤ እንከሰ ፡ ተፈጸመት ፡ ሕይወትየ ፡ ለከ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ በጽዮን ።

ወእምድኅረዝ ፡ ተወለጠ ፡ ሥነ ፡ ራእዩ ። ወበርሃ ፡ ገጹ ፡ እምኑዛዜሃ ፡ ለልቡ ። ወኮነ ፡ ይዛዋዕ ፡ ምስለ ፡ መላእክት ፡ ቅዱሳን ፡ እለ ፡ p. 159. ኢያስተርእዩ ፡ ወያነክር ፡ እምንጻሬሆሙ ፡ ለእሳታዊያን ። *ወያገብእ ፡ ሎሙ ፡ ቃለ ፡ ወአውሥአሙ [1] ። ወአኃውሰ ፡ እለ ፡ ኮኑ ፡ ይሄልዉ ፡ ምስሌሁ ፡ ይፈርህዎ ። ወኢያጠብዑ ፡ ተስእሎቶ [2] ። ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡ ሃሎ ፡ ውእቶን ፡ መዋዕል ፡ ይቤሎ ፡ [ለ]፩እኁ ፡ እምአርድእቱ ፡ ሰበ ፡ ቦአ ፡ የሐውጾ ፤ አለ ፡ መኑ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ምስሌከ ፡ እሬኢ ። ወይቤ ፡ ገዝኩ ፡ እኁ ፤ አንሰ ፡ ባሕቲቲየ [3] ፡ ኦአበ ። ወአልቦ ፡ ዘመጽአ ፡ ምስሌየ ። ወይቤሎ ፡ አረጋዊ ፤ አንሰኬ ፡ እሬኢ ፡ እለ ፡ ይበውኡ ፡ ምስሌከ ፡ ዝየ ፡ እንዘ ፡ ይዘርኡ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ኅጠታተ ፡ ወርቅ ። ወይቤ ፡ ውእቱ ፡ እኁ ፤ ምንትኑ ፡ ውእቱ ፡ ግብሩ ። አንሰ ፡ እፈቅድ ፡ ትንግረኒ ። ወይቤሎ ፡ አረጋዊ ፤ እንከሰኬ ፡ ተዓገሥ ፡ ወአርምም ።

ወእምዝ ፡ አመ ፡ ፳ወ፰ለውእቱ ፡ ወርኅ ፡ በጊዜ ፡ ፲ወ፩ሰዓት ፡ ዘመዓልት [4] ፡ ኮነ ፡ ክዕበ ፡ ይትዋሣእ ፡ በነገር ፡ ከመዘ ፡ ይትፋታሕ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ። እንዘ ፡ ኢይትዓወቅ ፡ ትእምርተ ፡ ነገሩ ። ወይቤልዎ ፡ አኃው ፤ ምንተ [5] ፡ ትብል ፡ ኦአበ ። እስመ ፡ ንሬኢየከ ፡ ከመ ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ፡ ትትዋሣእ ። ወከሠተ ፡ እራሁ ፡ ወይቤ ፤ ምንተ ፡ እንከ ፡ ትብሉ ። እስመ ፡ ውስተ ፡ ፍትሕ ፡ ሀለውኩ ። ወይቤልዎ ፤ ምስለ ፡ መኑኬ ፡ ትትዋሣእ ። ወአልቦ ፡ ዘንሬኢ ፡ ውስተዝ ፡ እለ ፡ እምከልኣን ። ወይቤሎሙ ፤ አንሰ ፡ ምስለ ፡ ኵሉ ፡ ኢትዮጵያ ፡ እትፋታሕ ። ወአኃውኒ ፡ ኅደጉ ፡ አውሥአቶ ፡ እስመ ፡ ኮነ ፡ ኀሉፈ ፡ ሀላዌሁ ፡ እምኔሆሙ ። ወዳእሙ ፡ ይሬእዩ ፡ ወያነክሩ ፡ ግብሮ ።

[1] Ms. ለአው". — [2] Ms. "ሎቶመ. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. ዘማዓልት. — [5] Ms. ምንከ.

ወዓዲ ፡ ኮነ ፡ ዘይብል ። አንሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይርድአኒ[1] ። ወይርድአኒ ፡ እግዚአብሔር[1] ። ወእግዚአብሔር ፡ ይርድአኒ[1] ።

ወዘንተ ፡ ቃላተ ፡ አኮ ፡ ዘይብል ፡ ምዕራተ ። ወካዕበ ፡ ወሥልሰ ። አላ ፡ ዳእሙ ፡ ዘአንበለ ፡ ኖልቍ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎሙ ፡ ለአኃው ፤ ወእምይእዜሰ ፡ አልቦሙ ፡ ለኢትዮጵያ ፡ በዘ ፡ ይትሚከሑ ፡ ላዕሌክሙ ። ወባሕቱ ፡ ኢትትመውኡ ፡ አንትሙ ። ውብክሙ ፡ ትእምርተ ፡ እመልእክት ፡ ረድእ ፡ ቡሩክ ፡ ቃል ፡ መጽንዒ ፡ ዘበሃሊ ፡ እመኒ ፡ ዕብራዊያን ፡ አነሂ ፡ ከማሆሙ ፡ ዕብራዊ ። ወእመኒ ፡ እስራኤላዊያን ፡ እሙንቱ ፡ አነሂ ፡ እስራኤላዊ ፡ ከማሆሙ ። ኢገደፈ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝበ ፡ ዘአቅደመ ፡ አእምሮ ። ወባሕቱ ፡ ጽንዑ ፡ በእግዚአብሔር ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አርመመ ።

ወበይእቲ ፡ ሰዓት ፡ እንተ ፡ ኮነ ፡ ባቲ ፡ ይትናገር ፡ ቅዱስ ፡ ምስለ ፡ ሰይጣን ። ወሰብእ ። በከመ ፡ ኮነ ፡ ቀዲሙ[2] ፡ ኀበ ፡ ብፁዕ ፡ አባ ፡ መቃርስ ። እስመ ፡ ፈቀደ[3] ፡ አስተዋድዮቶ[4] ፡ ሰይጣን ። p. 160. *እምንእሱ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ። ወአልቦ ፡ ዘተረክበ ፡ በላዕሌሁ ፡ በዘ ፡ ይትወቀስ[5] ። እስመ ፡ ብእሲ ፡ ፍጹም ፡ ውእቱ ፡ በኵሉ ። ወአመ ፡ ፀአተ ፡ ነፍሱ ፡ ይቤሎ ፡ ካዕበ ፡ ሰይጣን ፡ በውስተ ፡ አየር ። መቃሪ ፡ መቃሪ ፡ አምሰጥከኒ ። ወይቤሎ ፡ ዓዲ ፤ ይእዜሂ ፡ ኢየአምነከ ። ወከማሁ ፡ ዝንቱኒ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ሶበ ፡ ኮነ ፡ ላዕሌሁ ፡ ግርማ ፡ በድንጋጼ ። በከመ ፡ ኮነ ፡ ላዕሌሁ ፡ አመ ፡ ተባሕትዎቱ ፡ እምሰብእ ፡ ቀዳሚ[6] ። ዓተበ ፡ ላዕሌሁ ፡ በስመ ፡ ሥሉሥ ፡ ቅዱስ ። ወወፅአ ፡ ተኃፊሮ ፡ ውእቱ ፡ መስተዋድይ ። ወዘልፈ ፡ ይመውኦ ፡ በበኵሉ ፡ ጊዜ ፡ በዘ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ተመንጊኖ ። ወአሜሃኒ ፡ሞኦ ፡ ወሰደዶ ፡ በኃይለ ፡ መንፈስ ፡ ወነፍጸ ፡ እምኔሁ ፡ ነዋኀ ፡ ለዓለም ።

ወሶቤሃ ፡ አርመመ ፡ ቅዱስ ። ወኮነት ፡ ኵላ ፡ ይእቲ ፡ ሌሊት ፡ መፍርህት ፡ ወግርምት ፡ ጥቀ ። ወአልቦ ፡ ውስቴቱ ፡ ድምፀ ፡ ሰብእ ። ወድምፀ ፡ አራዊት ። ወርሑቅ ፡ ገዳሙ ፡ እምነ ፡ ሀገር ። ወአልቦ ፡ መኑሂ ፡ ዘአንበለ ፡ እልክቱ ፡ ሕዳጣን ፡ አኀው ፡ እለ ፡ ይዓቅብዎ ።

ወከዊኖ ፡ ጊዜ ፡ ስሱ ፡ ሰዓተ ፡ ሌሊት ፡ አዕረፈ ። ማእከለ ፡ እደዊሆሙ ፡ ለአኃው ። ከመ ፡ ዘበ ፡ ንዋም ፡ ጥዕምት ። በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፀባአት ። ዘኮነ ፡ ይዐቅብ ፡ ዘልፈ ፡ እምአደ ፡ ሰብእ ፡ ወሰይጣናት ። በኵሉ ፡ ጊዜ ፡ ወሰዓት ። ዘሎቱ ፡ ስብሐት ። በእሬ ፡

[1] Ms. ''ረ''. — [2] Ms. ቃዲሙ. [3] Ms. ፈቃደ. — [4] Ms. አስተዊዲዮቶ. — [5] Ms. ''ቃ''. — [6] Ms. ቃዳሚ.

ኵሉ ፡ ፍጥረት ። ለዓለም ፡ አሜን ። ወኮነ ፡ ዲቤሁ ፡ መዓዛ ፡ ሠናይ ፡ ጥቀ ፡ እስከ ፡ አንከሩ ፡ አኃው ፡ እለ ፡ ተምዕዙ ፡ እምኔናሁ ።

ወእምዝ ፡ ተጋብኡ ፡ አኃው ፡ ቅዱሳን ። ወገነዝዎ ፡ በክብር ፡ በሕግ ፡ አበው ፡ እንዘ ፡ ይበክይዎ ፡ መሪረ ። ወቀደሱ ፡ ቍርባነ ፡ ቅድሜ[ሁ] ፡ ዝውእቱ ፡ ተስፋ ፡ ጻድቃን ፡ መስተጋድላን ። ወመንሥኤ ፡ ነፍስ ፡ ቀዳሚት ፡ እምቅድመ ፡ ትንሣኤ ፡ ዳግም ። ወፈጺሞሙ ፡ ኵሎ ፡ ዘጽሑፍ ፡ ቀበርዎ [1] ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘጽምው ፡ እምሰብእ ። አመ ፡ ፳ወ፱ለወርኃ ፡ አየር ። ዝውእቱ ፡ ግንቦት ። በሰላመ ፡ እግዚእ ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሃሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ለዘጸሐፎ ፡ ወለዘአጽሐፎ ። ወለዘአንበቦ ። ወለዘተርጐሞ ። ወለዘሰምዐ ፡ ቃላቲሁ ፡ በአሚን ፡ ኅቡረ ፡ ይምሐሮሙ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] Ms. ቃበርዎ.

II

GADLA TAKLA ḤAWĀRYĀT

SIVE

ACTA SANCTI TAKLA ḤAWĀRYĀT

EDIDIT

KAROLUS CONTI ROSSINI

Monachus Takla Ḥawāryāt, e loco Enarʿet dicto in provincia Šawā oriundus, in Dabra Libānos monachatum professus est. Re quidem vera, eius Acta vanis narrationibus redundant; nonnulla tamen notatu digna referunt, inter alia quae de christianae fidei evulgatione apud gentes Falāšā, seu Aethiopiae Iudaeos, traduntur. Quae de magicis artificiis et de Maqawazāy hariolis enarrantur, opportunum magnique momenti commentarium videntur in librum Maṣḥafa Berhān, a rege Zar'a Yāʿqob conscriptum.

Huius regis, eiusque successoris Ba'eda Māryām temporibus Takla Ḥawāryāt floruisse putamus. Secundum Acta, monachus Endreyās in abbatem coenobii Dabra Libānos electus est, cum Takla Ḥawāryāt adhuc puer esset; atque Endreyās hoc munus Zar'a Yāʿqob regnante accepisse scimus. Sabbati observantia celebratur, et quidem sine perturbatione peracta etiam inter Dabra Libānos asseclas fuisse videtur; quod post leges a rege Zar'a Yāʿqob sub annum 1450 latas accidit: de Yoḥannes Sewur, Dabra Libānos magistro, qui, rege Zar'a Yāʿqob iubente, interfectus

esse putatur ob suam in sabbati observantiam oppositionem, et qui post Yoḥannes Kamā, ante Endreyās munus acceperat, Acta silent. Takla Ḥawāryāt regiones Ṣallamt, Semēn et Wagarā pacifico itinere visitare potuit; has autem regiones a rege Yesḥaq subiectas, primis regis Zar'a Yā'qob annis discessisse, et iterum regis Ba'eda Māryām tempore subiectas esse compertum habemus [1]. Denique, codex e quo Acta eruimus saeculo xv tribuendus est.

Auctoris Actorum nomen patriamque ignoramus. Discipulus fuit monachi Takla Ḥawāryāt. Hunc puer in Wagarā sequebatur; ei usque ad supremum diem in coenobio Mugar adfuit. Nonnulla, et saepius quidem futiliora, ipso Takla Ḥawāryāt enarrante refert; aliquando testes, a quibus accepit, nominat; complura propriis oculis auribusque se vidisse et audivisse testatur.

Acta in uno codice nobis nota sunt, nempe ms. d'Abbadie n. 63. Constat foliis 44; sed cum codice n. 62 colligatus fuit, et glutinatoris inscitia foliorum ordo perturbatus est. Folia enim quae numeris 9-44 designanda erant signata sunt 170-206, quasi pertinerent ad codicem n. 62, et praeposita fuerunt foliis 1-8, quae nunc ad libri finem reponuntur.

Le Raincy, mense augusto, anno MDCCCCVIII.

[1] De successione abbatum monasterii Dabra Libānos, et de gente Falāšā in saeculo xv, cfr. quae scripsimus in *Appunti ed osservazioni sui re Zāguē e Takla Hāymānot*, Romae, 1895, p. 38 et 12-13.

ገድለ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ።

Coll. d'Abbad., n° 63, f. 1 r.

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ። መጽሐፈ ፡ መክብብ ፡ ከመዝ ፡ ስሩክ[1] ። በጕንደ ፡ ሃይማኖት ፡ እንዘ ፡ ናሰምክ ። በጸልዮ ፡ ዋሕድ ፡ እንዘ ፡ ንትባ[ረ]ክ ።

በስመ ፡ ወላዲቱ ፡ ድንግል ፡ በክልኤ ፡ በሕሊናሃ ፡ ወበሥጋሃ ። ለወይነ ፡ ትፍሥሕት ፡ ማእከክ ። በትንባሌ ፡ ዚአሃ ፡ እንዘ ፡ ንትመሐክ ። እምነ ፡ አርዌ ፡ ድሩክ ። ወእማየ ፡ ኃጢአት ፡ ሐከክ ። ከመ ፡ እንግር ፡ እንከ ፡ ዜናሁ ፡ ለብእሲ ፡ ለባሴ ፡ አምላክ ። ዘይትነበብ ፡ አመ ፡ ፳ወ፬ለወርኃ ፡ ኅዳር ፡ በሰላመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አሜን ።

ነዓ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ መጥበቤ ፡ አብዳን ፡ ከመ ፡ ታጥብበነ ። እስመ ፡ ትቤ ፡ በወንጌል ፤ ወዘእንበሌየሰ ፡ አልቦ ፡ ዘትክሉ ፡ ገቢረ ። ጰራቅሊጦስሃ ፡ ፈኑ ፡ መንፈሰ[2] ፡ ቅዱሰ[2] ፡ ከመ ፡ ይቅሥም ፡ ልስሐተነ ። አብርሀ ፡ እግዚአ ፡ አዕይንተ ፡ አልባቢነ ፡ ከመ ፡ ይርሐቅ ፡ እምኔነ ፡ ኵሉ ፡ ምግባረ ፡ ጽልመት ። በማኅቶተ ፡ ጥበብከ ፥ ዘኢይደምን ። ከመ ፡ ንንግር ፡ ትሩፋተ ፡ ገድሉ[3] ፡ ለብፁዕ ፡ ወለቅዱስ ፡ ማር ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አቡነ ።

ስምዑኬ ፡ አጉባኤ ፡ ማኅበራ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ቅድስት ፡ እለ ፡ ተጋባእክሙ ፡ በእንተ ፡ ፍቅሩ ፡ ለዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ለባሴ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ።

f. 1 v.

ወሀሎ ፡ ፩ብእሲ ፡ በምድረ ፡ ሴዋ ፡ ዘስሙ ፡ እንድርያስ ፡ ወሚመቱሂ ፡ በምድረ ፡ እናርዕት ። ወስመ ፡ ብእሲቱ ፡ እሌኒ ። *ወሶበ ፡ ተደመሩ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ወፀንሰት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ። ወሶበ ፡ ፀንሰት ፡ ወሖረት ፡ ኀበ ፡ አዝማዲሃ ። ወሰብአ ፡ ሀገራሰ ፡ ወያመልኩ ፡ ጣዖተ ። ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ በዓለ ፡ ማሬት ፡ ወተጋብኡ ፡ እድ ፡ ወአንስት ፡ ለ[በ]ዓለ ፡ ማሬት ። ወወሰዱ ፡ አምኅኖሙ[4] ፡ ከመ ፡ ይዝብኑ ፡ ለአማልክቲሆሙ ። ወጸውዕዋ ፡ ለይእቲ ፡ እሌኒ ፡ ወይቤልዋ ፤ ለምንት ፡ ኢትሰግዲ ፡ ለአማልክትኒ[5] ። ንዒ ፡ ንሖር ፡ ምስለ ፡ አምኃ ። ወተንሥአት ፡ እሌኒ ። ወሖረት ፡ ምስሌሆሙ ። ወሶበ ፡ ርእያ ፡ ው

[1] Ms. ሲሩክ. — [2] Ms. ″ስ. — [3] Ms. ″ሎ. — [4] Ms. *sic*, etiam aliis locis. — [5] Ms. ″ክት ፡ ኒ.

እቱ ፡ ማሪት ፡ እምርጐቅ ፡ እንዘ ፡ ትመጽእ ፡ ኀቤሁ ፡ ከልሐ ፡ ወይቤ ። ኢትምጽእዋ ፡ ለዛቲ ፡ ብእሲት ። ወተንሥኡ ፡ ጉቡአን [1] ፡ ወይቤልዎ ፡ ለማሪት ፤ ምንተ ፡ ከንከ ፡ ወበእንተ ፡ ምንት ፡ ግብር ፡ ተዐወዩ ። ወይቤሎሙ ፤ ኢትኅድግዋ ፡ ለዛቲ ፡ ብእሲት ፡ ከመ ፡ ትምጻእ ፡ ኀቤየ ፡ እስመ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ከርሣ ፡ እሳት ፡ ውእቱ ። ወሶበ ፡ ቀርበት ፡ ኀቤሁ ፡ ጐየ ፡ እንዘ ፡ ይሬውጽ ፡ እስመ ፡ አውዐዮ ፡ እሳተ [2] ፡ መንፈስ ፡ ዘሀሎ ፡ ላዕለ ፡ ዝ ፡ ሕፃን ፡ እስመ ፡ እምከርሠ ፡ እሙ ፡ ቀደሶ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኤርምያስ ፡ ነቢይ ፡ ወከመ ፡ ዮሐንስ ፡ መጥምቀ [3] ፡ መለኮት ፡ ድንግል ። እስመ ፡ ዮሐንስ ፡ አእመረ ፡ ወሰገደ ፡ ለፈጣሪሁ ፡ እምከርሠ ፡ እሙ ፡ ወዝንቱኒ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ከርሠ ፡ እሙ ፡ አጕየዮ ፡ ለጋኔን ፡ እስመ ፡ ደጐፆ ፡ ሐጸ ፡ መንፈስ ፡ ዘሀሎ ፡ ላዕለ ፡ ሕፃን ። ወሶበ ፡ በጽሐት ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ጉቡአን ፡ ወነገርዋ ፡ ዘከመ ፡ ተናገረ ፡ ማሪት ፡ ወዘከመ ፡ ጐየ ፡ እምኔሃ ። ወተመይጠት ፡ ምስለ ፡ አምኃ ፡ ኀበ ፡ ቤታ ። ወወፅአት ፡ f. 2r. *ወተመይጠት ፡ ኀበ ፡ ምታ ፡ ምድረ ፡ እናርእት ። ይእቲ ፡ እሌኒ ፡ እምዘመደ ፡ ክቡራን [4] ።

ወሀሎ [5] ፡ ፩ብእሲ ፡ ዘስሙ ፡ አክሐዱም ፡ መኰንነ ፡ ትግሬ ። ወወለደት ፡ ወለተ ፡ ዘስማ ፡ ማርያም ፡ ሰምራ ። ወአውሰበ ፡ አተፌየሐን [6] ፡ ዘስማ ፡ ቀጽ ፡ ይእቲ ፡ ወለደታ ፡ ለእሌኒ ፡ ወወለደት ፡ ወልደ ። ወሐፀንዎ ፡ በሕፅነተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወልህቀ ፡ በበሕቅ ። ወወሀብዎ ፡ ለ፩መምህር ፡ ከመ ፡ ይትመሀር [7] ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ ወመጻሕፍተ ፡ ነቢያተ ፡ ወሐ[ዋ]ርያት ። ወተምህረ ፡ ኵሎ ፡ ሕገ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወሐጸዩ ፡ ሎቱ ፡ ብእሲተ ፡ እምዘመደ ፡ መንግሥት ። ወአዕተውዋ ፡ ለይእቲ ፡ መርዓት ፡ በብዙኅ ፡ ከብካብ ። ውእቱሰ ፡ ሕፃን ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መምህሩ ። ወልህቀት ፡ ይእቲ ፡ መርዓት ። ወይቤሎ ፡ አቡሃ ፡ ለመርዓት ፤ ናሁ ፡ ልህቀት ፡ ወለትየ ፡ ወበጽሐት ፡ ኀበ ፡ ውርዙት ። ወወልድከኒ ፡ ንኡስ ። እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ትጸንሕ ፡ ወለትየ ። ንዑ ፡ ንትፋታሕ ። ወይቤሎ ፡ አቡሁ ፡ ለሕፃን ፡ እንድርያስ ፤ ወአንሰ ፡ ኢይፈትሕ [8] ፡ መርዓትየ ፡ ይፍትሐ ፡ ማእከሌየ ፡ ወማእከሌከ ። ወይቤሉ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፤ ለምንት ፡ ትትፋትሐ ፡ እንበይነ ፡ ልህቀታ ፡ ለመርዓት ። ወእንበይነዝ ፡ ተበዓሱ ፡

[1] Ms. ″ቡኡን. — [2] Ms. ″ት. — [3] Ms. ″ቅ. — [4] Aliquid fortasse deest. — [5] Sequentia usque ad v. 21 mutila sunt. — [6] Ms. *sic*. — [7] Ms. ″ም፟. — [8] Ms. ″ፍ፟.

ክልኤሆሙ ። ወነሥአ ፡ ብዙኃ ፡ ንዋየ ፡ አቡሁ ፡ ለሕፃን ። ወወሰ
ዳ ፡ [ለ]አቡሃ ፡ ለይእቲ ፡ መርዓት ። ኮነ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመ ፡ ይኩን ፡ ድንግለ ፡ ከመ ፡ ዮሐንስ ፡ መጥምቅ ፡ በዕቅበተ ፡ መ
ንፈስ ፡ ቅዱስ ።

ወወሰድዎ ፡ ለውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወሤሞ ፡ ዲያቆነ ።
ወገብአ ፡ ኀበ ፡ ሀገሩ ፡ ወኮነ ፡ መጸንግለ ፡ መጻሕፍት ፡ ወኮነ ፡ ፍ
ቁረ ፡ በኀበ ፡ ኵሉ ፡ *እምኀበ ፡ ካህናት ፡ ወእምኀበ ፡ መሃይምናን ። f. 2 v.
ካህናት ፡ ያፈቅርዎ ፡ በእንተ ፡ ጣዕመ ፡ ቃሉ ፡ ወመዐርዒር ፡ ጐር
ዔሁ ። መሃይምናን ፡ በእንተ ፡ ፍትሐ ፡ ወርትዑ ።

ወኮነ ፡ መ[ስ]ተጽዕነ ፡ ፈረስ ፡ ወሶበሂ ፡ ይነድፍ ፡ ቀስተ ። ወሶ
በሂ ፡ ይንዑ ፡ አራዊተ ። ወኮነ ፡ ምሑረ ፡ በኀበ ፡ ኵሉ ፡ በኀበ ፡
አክሀሎ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወራእዩኒ ፡ አዳም ፡ ጥቀ ፡ ወአዕይን
ቲሁኒ ፡ ፍሡሓት ፡ እምወይን ፡ ወቈናዝዒሁ ፡ ጸሊም ፡ ከመ ፡ ቆዕ ።
ወላሕየ ፡ ገጹ ፡ ግሩም ፡ ከመ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ። ወማእከ
ላይ ፡ ቆሙ ። ወሣእሣእ ፡ አፉሁ ፡ ይጥዕም ፡ እ[ም]ከመ ፡ መዐር ፡
ወሦከር ። ወአእጋሪሁ ፡ ሕፁባት ፡ በዘይት ፡ ሃይማኖት ። ወእደዊ
ሁ ፡ ንጹሓት ። ወይቀድሕ ፡ ደመ ፡ በግዑ ፡ ማሕየዊ ። ትንባሌ ፡
ዚአሁ ፡ ይዕቀበነ ፡ እምተኰላ ፡ ነዓዊ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወተስእሎ ፡ አቡሁ ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ ወይቤሎ ፤ ወልድየ ፡ እኅ
ጺ ፡ ለከ ፡ ብእሲተ ። ወይቤሎ ፡ ወልዱ ፤ ለምንት ፡ ሊተ ፡ ብእሲት ።
ወበእንተዝ ፡ አጽሀበ ፡ አቡሁ ፡ በእንተ ፡ አውስቦ ፡ ብእሲት ። ወ
ሐለየ ፡ በልቡ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ይረትዕኑ ፡ አኀዊነ ። እስ
መ ፡ አልጸቀ ፡ ይኀልፍ ፡ ንብረተዝ ፡ ዓለም ። ወይእዜኒ ፡ እለኒ ፡
አውሰቡ ፡ ይከውኑ ፡ ከመ ፡ ዘኢያውሰቡ ። ወእለኒ ፡ ይበኪዩ ፡ ይ
ከውኑ ፡ ከመዘ ፡ ኢይበኪዩ ። ወእለኒ ፡ ይዴለዉ ፡ ይከውኑ ፡ ከመዘ ፡
ኢይዴለዉ ። ወእለኒ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ከመ ፡ ኢ[ይ]ትፌሥሑ ። ወእ
ለኒ ፡ ይሠይጡ ፡ ይከውኑ ፡ ከመዘ ፡ ኢይሣይጡ ። ወእለኒ ፡ ያመ
ልኩ ፡ ይከውኑ ፡ ከመዘ ፡ ኢያመልኩ ። ወእለኒ ፡ ይበልዑ ፡ ይከ
ውኑ ፡ ከመዘ ፡ ኢይበ*ልዑ ። ወእለኒ ፡ ይሰትዩ ፡ ይከውኑ ፡ ከመዘ ፡ f. 3 r.
ኢ[ይ]ሰትዩ ። እስመ ፡ ኵሉ ፡ የኀልፍ ፡ ዓለም ፡ ወየኀልቅ ። ወአንሰ ፡
እፈቅድ ፡ ለክሙ ፡ ዘእንበለ ፡ ሐዘን ፡ ተሀልዉ ። ወዘሰ ፡ ኢያውሰ
በ ፡ ይሔልዮ ፡ ለእግዚአብሔር ። በዘ ፡ ያሠምሮ ፡ ለእግዚአብሔ
ር ። ወዘሰ ፡ አውሰበ ፡ ይሔሊ ፡ ንብረተ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ በዘ ፡ ያ
ሠምራ ፡ ለብእሲቱ ፡ ወባሕቱ ፡ ተናፈቀ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ እም
ልሳነ ፡ ዕፍረት ፡ አንበራ ፡ በ[አ]ስካሬነ ፡ ልቡ ። ወካዕበ ፡ እምዮሐ

ንስ ፡ ወልደ ፡ ነጐድጓድ ፡ ሰምዐ ፡ እንተ ፡ ትመስላ ፡ ቀዳማት ። ኢታፍቅርዎ ፡ ለዓለም ፡ ወኢዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ። ወዓለምኒ ፡ የኅልፍ ። ወዘሰ ፡ አፍቀሮ ፡ ለዓለም ፡ ወይከውን ፡ ጸላኢሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ፡ ፍትወቱ ፡ ለሥጋ ፡ ወፍትወቱ ፡ ለዓይን ። ወሥራሁ ፡ ለመንበርተዝ ፡ ዓለም[1] ። ወካዕበ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሰምዐ ፡ እምኅበ ፡ ዮሐንስ ፡ በውስተ ፡ ራእዩ ፡ እንዘ ፡ ይብል[2] ። ወዘሰ ፡ ሞአ ፡ እሁቦ ፡ መንበረ ፡ ውስተ ፡ መንበርየ ፡ ዘከመ ፡ አነ ፡ ሞእኩ ። ወነበርኩ ፡ ውስተ ፡ መንበሩ ፡ ለአቡየ ። ወካዕበ ፡ ሰምዐ ፡ ዘይቤ ፡ ዮሐንስ ፤ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘየዐቅብ ፡ አልባሲሁ ። ከመ ፡ ኢያስተርኢ ፡ ኃፍረቱ ። ምንት ፡ ውእቱ ፡ ዘይቤ ፡ አልባሲሁ ፡ ዘእንበለ ፡ ልብሰ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ዘነሣእነ ፡ በዕለተ ፡ ጥምቀት ። ወካዕበ ፡ ሰምዐ ፡ እመድኃኒነ ፡ እንዘ ፡ ይብል[3] ፡ በውስተ ፡ ወንጌል ፤ ምንት ፡ ይበቍዖ ፡ ለሰብእ ፡ ለእመ ፡ ኵሎ[4] ፡ ዓለመ ፡ ረብሐ[5] ፡ ወነፍሶ ፡ ሐጕለ ። ወምንት ፡ እመ ፡ ኢወሀበ ፡ ለነ
f. 3 v. ፍሱ ፡ ቤዛሃ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ በወንጌል ፡ ዘኢሐደገ ፡ *አባሁ ፡ ወእሞ ፡ አኃወ ፡ ወአኀተ[2] ። ወብእሲተ ፡ ወውሉደ ። ወገራውሀ ፡ ወአብያተ ። ዘኢይክል ፡ ተፀምዶትየ ። ወዘኢነሥአ ፡ መስቀለ ፡ ሞቱ[6] ። ኢይክሉ ፡ ሊተ ፡ ከዊነ ፡ ረድእየ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እምኅበ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወጐድአ[2] ፡ ልበ ፡ ሐጸ ፡ ፍቅሩ ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወነደ ፡ ሕሊናሁ ፡ በእሳተ ፡ መንፈስ ፡ አምላካዊ ፡ ወኢያቍረራ ፡ በማየ ፡ ኃጢአት ። መንፈሳዊ ፡ ሀብተ ፡ ረድኤቱ ፡ ይኩነነ ፡ ረዳኤ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወበእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ወፅአ ፡ መንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ እምቤተ ፡ አቡሁ ፡ አብሪሆ ፡ በማኅቶተ ፡ ስላሴ ። ወኢነሥአ ፡ ምስሌሁ ፡ ወርቀ ፡ ወብሩረ ፡ ወኢአልባሰ ፡ ክቡረ ። ዘእንበለ ፡ ፩ወልድ ፡ ዘይጸውር ፡ ንዋየ ፡ ሐቅሉ ። ወልታ ፡ ጽድቅ ፡ ተወልቲዎ ፡ ወፈረ ፡ ከመ ፡ ኄር ፡ ገባራዊ ። ከመ ፡ ይኅርስ ፡ ገራህተ ፡ ወንጌል ፡ ወይዝራእ ፡ ውስቴታ ፡ ዘርአ ፡ ስርናይ[7] ። ወነሥአ ፡ ስንቀ ፡ እምኅበ ፡ መክብብ ፡ ዘይቤ ። ከንቶ ፡ ከንቶ ፡ ንብረተ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ከንቶ ፡ ውእቱ ። ወይእቲ ፡ ስንቅ ፡ አብጽሐቶ ፡ ኅበ ፡ ማእረረ ፡ እክሉ ።

ወበጽሐ ፡ ኅበ ፡ ጾማዕቱ ፡ ለአባ ፡ ዮሐንስ ፡ በደብረ ፡ ዊፋት ። ወጐድጐደ ፡ ኆኅቶ ፡ ወይቤ ፡ አውሎግሶን ፡ ፫ጊዜ ፡ በከመ ፡ ሥር

[1] Ms. ለዓለም. — [2] Ms. *sic.* — [3] Ms. add. ወውተ ፡ ይብል. — [4] Ms. ኵሉ. — [5] Ms. "ሖ. — [6] Ms. ሞቶ. — [7] Ms. "ናየ.

ዓተ ፡ ቅዱሳን ። ወይቤሎ ፡ አባ ፡ ዮሐንስ ፤ መኑ ፡ አንተ ። ወይቤሎ ፤ አነ ፡ ገብሩ ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወይቤሎ ፤ በእ ፡ ገብሩ ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወወድቀ ፡ በእገሪሁ ፡ ወሐቀፎ ፡ ክሳዶ ፡ ወሰአሞ ። ወይቤሎ ፡ አረጋዊ ፤ ምጽአትከ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ ወልድየ ። ወነገሮ ፡ ዘከመ ፡ ይፈቅድ ፡ ግብረ ፡ ምንኵስና ። ወይቤሎ ፤ አባ ፡ አልብሰኒ ፡ አስኬማ ፡ ዘመነኮሳት ። ወይቤሎ ፡ አባ ፡ ዮሐንስ ፤ ወአንተ ፡ ተአምር ፡ ወልድ*የ ፡ ከመ ፡ አቡከ ፡ ቍጡዕ ፡ f. 4 *r.* ወይከውን ፡ በእሰ ፡ ማእከሌየ ፡ ወማእከሌሁ ። ሖር ፡ ኀበ ፡ ምኔተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። በህየ ፡ ያልብስከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ[1] ፡ ሐዋርያት ፤ ባርከ ፡ አባ ፡ ፍኖትየ ። ወይቤሎ ፤ እግዚአብሔር ፡ ያርትዕ ፡ ፍኖተከ ፡ ወሑረተከ ። በከመ ፡ ዓርትአ ፡ ፍኖቶሙ ፡ ለአበው ፡ ቀደምት ።

ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ደብረ ፡ ሊባኖስ ። ወነገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ ዮሐንስ ፡ ከማ ፡ ለባሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዐቃ[ቤ ፡] ቤቱ[2] ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ፡ ወይቤልዎ ፤ ሀሎ ፡ እንግዳ ፡ ወሬዛ ፡ እኁሁ ፡ ለእንድርያስ ፡ ቀሲስ ። ወይቤሎሙ ፡ አበ ፡ ምኔት ፤ ወአምጽኡ ፡ ሊተ ። አእሚሮ ፡ በመንፈስ ፡ ምጽአቶ ። ወአልበሶ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና ። ወውእቱሰ ፡ ዮሐንስ ፡ ከማ ፡ አቡነ ፡ ያአምር ፡ ኵሎ ። ኮከብ ፡ ብሩህ ፡ ዘኢይደምን ። ትንባሌሁ ፡ ያድኅነነ ፡ እምእኩይ ፡ አዝማን ። ወበጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ[3] ፡ ሃይማኖት ፡ አምደ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘጳዝዮን ። ወአመ ፡ በዓሉ ፡ [ለ]ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አቡነ ፡ እለ ፡ ተጋባእነ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ መካን ። ይክድነነ ፡ ዘሎሙ ፡ ዘነለጳሰ[4] ፡ ብርሃን ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወከዐበ ፡ ስምዑ ፡ እንከ ፡ ዜናሁ ፡ ለብፁዕ ፡ ወለቅዱስ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወሶበ ፡ ለብሰ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና ፡ ወጾረ ፡ ኵሎ ፡ አርዑተ ፡ ወንጌሉ ፡ ለልዑል ። ወኢያጽነነ ፡ ትልመ ፡ ወኢገብአ ፡ ድኅረ ። ሰሚዖ ፡ እምዳዊት ፡ ነቢይ ፤ ዘጸመወ[4] ፡ በዓለም ፡ የሐዩ ፡ ለዝሉፉ ። ወኢይሬኢ ፡ ሙስና ። አጻመወ ፡ ሥጋሁ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ ወበትጋህ ፡ ወበጽሙና ፡ በተፋቅሮ ፡ ወበትዕግሥት ፡ በትሕትና ፡ ወበየውሀት ፡ በሰጊድ ፡ ወበአንብዕ ። ወወጠነ ፡ ጾመ ፡ *በበ ፡ ፵እንዘ ፡ ኢይሰቲ ፡ ማየ ፡ ወገብረ ፡ ሠቀ ፡ መትሕተ ፡ f. 4 *v.* አልባሲሁ ። ወወጠነ ፡ በበ ፡ ፵ወአጥረየ[5] ፡ ትህርምታተ ። ወኀደገ ፡

[1] Ms. ተክተ. — [2] Ms. ዐቃቤቱ. — [3] Ms. ለተክለ. — [4] Ms. *sic.* — [5] Textus corruptus videtur.

በሊዓ ፡ እክል ። ዘእንበለ ፡ ፍረያተ[1] ፡ አተር ፡ ዘአርሐስዎ ፡ በማይ ። ወኮነ ፡ መፍቀሬ ፡ ነግድ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በዲቍና ፡ ዘእንበለ ፡ ይሚምዎ ፡ ቀሲሰ ። ወቦ ፡ አመሂ ፡ ይወፅእ ፡ ገዳማተ ፡ ባሕቲቱ ፡ እንዘ ፡ የኀሥሥ ፡ ቅዱሳነ ። እለ ፡ ሀለዉ[2] ፡ ውስተ ፡ ገዳም ። ወረኪቦሂ ፡ ያስተዓፅብ ፡ ንብረቶሙ ፡ [ለ]እለ ፡ ሕያዋን ። ወቦ ፡ አመ ፡ ረከበ ፡ ሙታነ ፡ ይቀብሮሙ ። ወያስተጋብኦሙ ፡ አዕጽምቲሆሙ ፡ ወያመጽኦሙ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ወይቀብሮሙ ። ወቦ ፡ አመሂ ፡ ይወጽእ ፡ እምኀበ ፡ ጸማዕቱ ፡ መንፈቀ ፡ ሌሊት ። ከመ ፡ ይትራከብ ፡ ምስለ ፡ ስውራን ፡ ልቡሳን ፡ ጸጕረ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ነገሩነ ፡ ዘደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ ቅዱሳን ፡ እለ ፡ ይብሉ ፡ ነበርነ ፡ ምስሌሁ ።

ወእምድኅሬሁ ፡ ለዮሐንስ ፡ ከማ ፡ አቡነ ፡ ተሠይመ ፡ አቡነ ፡ እንድርያስ ፡ ጸዋሬ ፡ መስቀሉ[3] ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ብዙኃ ፡ አስተዋደይዎ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ወልድ[4] ፡ እኁከ ፡ ዘይብልዎ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ነሥአ ፡ ለወለትነ ። ወወሰዳ ፡ ኀበ ፡ ምኔታተ[5] ፡ መበለታት ፡ ወሐብአ ። ወጸውዕዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወመጽአ ። ወይቤሎ ፡ አበ ፡ ምኔት ፤ እሙንቱ ፡ ይብሉ ፡ በእንቲአከ ፡ ወሚመ ፡ አልቦ ። ወይቤሎ ፤ እወ ፡ ወወሰድክዋ ፡ ወትቤለኒ ፡ ሰደኒ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክከ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ማሳኒ ። ወበእንተዝ ፡ ነገር ፡ ተምዕዓ ፡ አበ ፡ ምኔት ። ወይቤ
f. 5 r. ሎ ፤ ኢታመጽኣኑ ። *ወይቤ ፡ ኢያመጽኣ ፡ ወኀደረት ፡ ኀበ ፡ ንጉሥ ፡ ሰማያዊ ፡ ለብሰት ፡ ልብሰ ፡ ቅድስና ። ወበእንተዝ ፡ አዘዘ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ይቅሥፍዎ ፡ ብዙኃ ፡ ቅሥፈታተ ። ወውእቱሰ ፡ ተወክፈ ፡ ቅሥፈታተ ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ ቢጹ ፡ ተዘኪሮ ፡ ዘይቤ ፡ በወንጌል ፡ ዮሐንስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ አልቦ ፡ ዘየዐቢ ፡ ወዘይኄይስ ፡ እምዝ ፡ ፍቅር ። ከመ ፡ ዘይሜጡ ፡ ነፍሶ ፡ ህየንተ ፡ አዕርክቲሁ ፡ ቤዛ ። እንዘ ፡ ይቀሥፍዎ ፡ ኢያውሥአ ፡ ቃለ ፡ ወኢምንተኒ ። አላ ፡ ያንቀዓድዋ[6] ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ አዕይንቲሁ ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ህየ ፡ አንከሩ ፡ ወተደሙ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ሚዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ኢያወሥእ ፡ ቃለ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ እንዘ ፡ ይቀሥፍዎ ። ወአዘዘ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ከመ ፡ ይእስርዎ ፡ ወአሰርዎ ፡ ብዙኃ ፡ መዋቅሕተ[7] ። እንዘ ፡ ሙቁሑ ፡ ወተንሥአ ፡ በጊዜ ፡ ቀትር ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ ከመ ፡ ይጸሊ[8] ፡ ወመሠጥዎ ፡ ወአርአይዎ ፡ ኵሎ ፡

[1] Ms. ″ት. — [2] Ms. ሀሎው. — [3] Ms. ″ሎ. — [4] Ms. *sic*: cfr. p. 71 v. 15. — [5] Ms. ″ት. — [6] Ms. ″ቃ″. — [7] Ms. መዋዕል. — [8] Ms. ″ጼ″.

ኅቡአተ ፡ ሰማይ ። ወተመይጠ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ ወአንከረ ፡ እምዘርእየ ፡ ወይቤ ፤ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ። አምላከ ፡ እስራኤል ፡ ውእቱ ፡ ይሁብ ፡ ኀይለ ፡ ወጽንዐ ፡ ለሕዝቡ ። ወይትባ[ረ]ክ ፡ እግዚአብሔር ። እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ። ወበእንተዝ ፡ ጽሕቀ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ሰማዕተ ። ወእምዝ ፡ ፈትሕዎ ፡ እማዕሰሩ ፡ በብዙኅ ፡ መዋዕል ። ወይእቲሰ ፡ ወለት ፡ ኮነ ፡ መነከሳይተ ፡ ወአዕረፈት ።

ወእምይእቲ ፡ ሰዓት ፡ ወገብረ ፡ ምህላ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለቅዱሳን ፤ ሰአሉ ፡ ሊተ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ። ወኢያስተ[ሐ]ፍረኒ ፡ እምተስፋየ ። ወይቤልዎ ፡ ቅዱሳን ፤ ምንተ ፡ ትፈቅድ ። ወይቤሎሙ ፤ ፈቂደሰ ፡ እፈቅድ ፡ ከመ ፡ ይትከዐው [1] ፡ ደምየ ፡ በእንተ ፡ *ስርየተ ፡ ኃጢአትየ ። ወይቤልዎ ፤ ይክፍልከ ፡ ዘተመነይከ ። f. 5 r

ወይቤሎ ፡ አበ ፡ ምኔት ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ወሖር ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ከመ ፡ ትሠየም ፡ ቀሲሰ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፤ ሊተሰ ፡ ይኄይሰኒ ፡ ግብረ ፡ ዲቍና ፡ ወእመአከሰ ፡ ግብረ ፡ ምንኵስና ። ወከዕበ ፡ ይቤሎ ፡ አበ ፡ ምኔት ፤ ሶበ ፡ ጸላእከ ፡ ትኩን ፡ ቀሲሰ ፡ ነዓኬ ፡ ሖር ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ እላአከ [1] ። ወይቤ ፡ አሆ ። ውእቱሰ ፡ ፈቀደ ፡ ይፈንዎ ፡ በምክንያተ ፡ መልእክት ፡ ኀበ ፡ ቀስስና ። ውእቱሰ ፡ ኢያእመረ ፡ አላ ፡ ተአዘዘ ፡ [ወ]ሖረ ፡ ለትእዛዘ ፡ መምህሩ ፡ ምስለ ፡ አኃው ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ጳጳስ ፡ ወነገረ ፡ መልእክቶ ። ወአእሚሮ ፡ ጳጳስ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወሤሞ ፡ ቀሲሰ ። ወባረከ ፡ ላዕሌሁ ። ወይቤሎ ፤ እግዚአብሔር ፡ ይባርክ ፡ ክህነተከ ፡ በከመ ፡ ባረከ ፡ ክህነተ ፡ ሙሴ ፡ ወአሮን ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ፈነዎ ፡ ኀበ ፡ ደብሩ ። ወሶበ ፡ [አእመረ ፡] አበ ፡ ምኔት ፡ ከመ ፡ ተሠይመ ፡ ቀሲሰ ፡ ተፈሥሐ ፡ ዓቢየ ፡ ፍሥሐ ። ወበክህነቱሂ ፡ ምዕዘ ፡ ወኮነ ፡ ፍጹመ ፡ በኵሉ ። ወበምግባረ ፡ ምንኵስናሂ ፡ ፍጹመ ፡ ወስርግወ [2] ፡ ከመ ፡ እንጦንዮስ ፡ ወመቃርስ ።

ወሀሎ [፡] ፩ፍቁሩ ። እንዘ ፡ ይዜያንው ፡ ክልኤሆሙ ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤሎ ፡ አባ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ [ለ]ውእቱ ፡ አባ ፤ ታአምርኑ ፡ ስምየ ። ወይቤሎ [3] ፡ ውእቱኒ ፤ ስምከሰ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ውእቱ ። ወይቤሎ ፤ ኢያእመርከ ፡ ክልእ ፡ ውእቱ ፡ ስምየ ። ወይቤሎ ፤ ንግረኒ ፡ ስመከ [4] ። [ወይቤሎ ፤] አንሰ ፡ ኢይነግረከ ፡ ስምየሂ ፡ አላ ፡ ሰአል ፡ ኀበ ፡ እግ

[1] Ms. *sic*. — [2] Ms. ″ው. — [3] Ms. *bis*. — [4] Ms. ስምከ.

ዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይክስት ፡ ለከ ፡ ስምየ ። ወእምዝ ፡ አተዉ ፡ በበ ፡ ማኅደሮሙ ። ወውእቱ ፡ ማሕታዊ[1] ፡ ሰአለ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ f. 6 r. ከመ ፡ ይክ*ሥት ፡ ሎቱ ። ወመጽአ ፡ ቃል ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፤ ስሙሰ ፡ ዘሰአልከኒ ። ወይቤ[2] ። ዘመደ ፡ ነቢያት ፡ ወዘመደ ፡ አሪኒ ፡ ወዘመደ ፡ አሮን ። ዝውእቱ ፡ ስሙ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘተሠ[ም]የ ። ወእምዝ ፡ ተራከቡ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ወይቤሎ ፤ ረከብኩ ፡ ስምየ ። ወአክሞሰሰ ፡ ወይቤ ፤ እወ ፡ ከሠተ ፡ ሊተ ፡ እግዚአብሔር ። ወነገሮ ፡ ውእቱ ፡ ስመ ፡ ወውእቱኒ ፡ አእመረ ። ወይቤሎ ፤ ዝ ፡ እወ ፡ ዘመደ ፡ ነቢያት ፡ ወዘመደ ፡ አሮን ። ወዘመደ ፡ አሪኒ ። ዘመደ ፡ ነቢያት ፡ ተሠምየ ፡ በእንተ ፡ ትንቢቱ ፡ ያአምር ፡ ዘኀለፈ ፡ ወዘይከውን ፡ ድኅረ ። ወዘመደ ፡ አሮን ፡ ተሠምየ ፡ በእንተ ፡ ክህነቱ ። ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ተሠምየ ፡ በእንተ ፡ ስብከቱ ። ዘመደ ፡ ኦሪኒ ፡ ተሠምየ ፡ በእንተ ፡ ትዕግሥታ ፡ [ወ]ገድላ ። ዘውገ ፡ መላእክት ፡ በእንተ ፡ ቅድስናሁ ። አመ ፡ በዓሉ ፡ ለእለ ፡ ተጋባእነ ፡ ለሰሚዓ[3] ፡ ዜናሁ ፡ ክምረ ፡ ክምረ ፡ ይክድነነ ፡ በረከተ[4] ፡ ጸጋሁ ፡ ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ስምዑ ፡ ካዕበ ፡ ዘንተ ፡ ጉባኤ ፡ ማኅበሩ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወይቤ ፤ በአሐቲ ፡ ዕለት ፡ አገበረኒ ፡ ሕሊናየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ፃእ ፡ ገዳመ ። ወእምዝ ፡ ወፃእኩ ፡ ወአንሶሰውኩ ፡ ወበህየ ፡ ረከብኩ ፡ ብእሲተ ፡ ዘስማ ፡ አርዋ ። ወእቤላ ፤ እስፍንቱ ፡ መዋዕልኪ ። እምዝ ፡ ቦእኪ ፡ ውስተዝ ፡ ገዳም ። ወትቤለኒ ፤ ፸ዓመት ። ምንትኑ ፡ ሲሳይኪ ። ወትቤለኒ ፤ ዝንቱ ፡ ቈጽል ። ወእቤላ ፤ ይጥዕምኑ ። ወትቤለኒ ፤ እስኩ ፡ ጠዓማ ። ወሶበ ፡ ጥዕምክዋ ፡ ለይእቲ ፡ ቈጽል ፡ እምታሕቴሃ ፡ ወመረረተኒ ፡ ከመ ፡ አጕስታር ። ወሶበ ፡ መረረተኒ[5] ፡ f. 6 v. ከ*ላህኩ ። ወትቤለኒ[6] ፤ ካዕበ ፡ ንሣእ ፡ ጣዕማ[2] ፡ እምላዕሌሃ ። ወጥዕመተኒ ፡ ከመ ፡ መዐር ። ወሶቤሃ ፡ ሰባሕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘይገብር ፡ ከመዝ ፡ ለእለ ፡ ያፈቅርዎ ። ወከመዝ ፡ አይድዓተኒ ፡ ኵሎ ። ወካዕበ ፡ አንሶሰውኩ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ገዳም ። ወረከብኩ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ። ዓቢይ ፡ ክቡር ፡ ውእቱ ፡ ዘስሙ ፡ አርከሌድስ ፡ ወይተልውዎ ፡ ፪አናብስት ። ወተባረኩ ፡ እምኔሁ ። ወሰዓምክዎ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ። ወውእቱኒ ፡ አ[ይ]ድዓኒ ፡ ኵሎ ። ጸሎቶሙ ፡ ወበረከቶሙ ፡ ለእሉ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] Ms. *sic*: fortasse vulgaris forma pro ባሕታዊ. — [2] Ms. *sic*. — [3] Ms. ለሰምዓ: cfr. p. 75, v. 2. — [4] Ms. ″ት. — [5] Ms. ″ት``. — [6] Ms. ″ሊ``.

ወእምድኅረዝ ፡ ወፅአ ፡ እምደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ ወበጽሐ ፡ ሀገረ ፡ ሙገር ፡ እንተ ፡ ትሠመይ ፡ ሀገረ ፡ በቈላት ። ወቦአ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወሰገደ ፡ ወተአምኀ ፡ ወጸለየ ፡ በህየ ። ወፈጺሞ ፡ ጸሎቶ ፡ ወፅአ ፡ እምቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወረከበ ፡ አሐተ ፡ መበለተ[1] ፡ ዓመተ ፡ እግዚአብሔር ። እንተ ፡ ስማ ፡ እግዚእ ፡ ክብራ ። ወተአምኃ ፡ በአምኃ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወተናገሩ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ። ወሶቤሃ ፡ ነገረቶ ፡ መቃብረ ፡ ጻጻስ ፡ ወዘከመ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ ጐል ፡ ወቅሩብ ፡ ውእቱ ፡ ምስለ ፡ ሀገረ ፡ በቈላት ። ወስሙ ፡ ለውእቱ ፡ ጻጻስ ፡ አትናቴዎስ ። ወሰሚዖ[2] ፡ አቡነ ፡ ነገራ ፡ ወይቤላ ፤ ምርህኒ ፡ ከመ ፡ እብጻሕ ፡ ህየ ፡ ወአአምር ፡ ዝኅሮ ። ወይእቲ ፡ ጸውዓት ፡ ወልዳ ፡ ዘስሙ ፡ ሀብተ ፡ ሚካኤል ። ወወሀበቶ ፡ ከመ ፡ ይምርሖ ፡ ወያብጽሖ ፡ ውስተ ፡ መቃብረ ፡ ጻጻስ ። ወበጽሐ ፡ አቡነ ፡ ህየ ፡ ወሰገደ ፡ ወተአምኆ ፡ ዝሕሮ ። ወነበረ ፡ በህየ ፡ ሰቡዐ ፡ መዋዕለ ፡ ወተመሐለለ ። ወገብረ ፡ ተአምራተ ፡ ወመንከራተ ። (f. 7r.) *ወርእየ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ እንዘ ፡ ይፈልሕ ፡ ማይ ፡ ዘሀሎ ፡ በጽዋዕ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እምኀይለ ፡ ጸሎቱ ። ወሶበ ፡ ፈቀደ ፡ ይትከዐው ፡ ወነሥአ ፡ ወአንበሮ ፡ ኀበ ፡ መልበሱ ፡ በዘብድወ[3] ፡ ጠሊ ። ወሶቤሃ ፡ ጸውዖ ፡ ለውእቱ ፡ ወልድ ፡ ወይቤሎ ፤ አምጽእ ፡ ጸኽለ ። ወአምጽአ ፡ ሎቱ ፡ ወወደየ ፡ ውስቴቱ ። ወኮነ ፡ ጸዓዳ ፡ ከመ ፡ በረድ ፡ ወወሀበ ፡ ለውእቱ ፡ ወልድ ፡ ወውእቱኒ ፡ ወልድ ፡ ወሰዶ ፡ ለእሙ ። ወምድርኒ ፡ ዘለከፈ ፡ ውእቱ ፡ ማይ ፡ ነስአ[4] ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በእዴሁ ። ወወሀበ ፡ ለእግዚእ ፡ ክብራ ፡ ወይእቲ ፡ ወሀበታ ፡ ለዓመታ ፡ ከመ ፡ ትሰድ ፡ እስመ ፡ መከን ፡ ይእቲ ፡ ወወለት ፡ ይእቲ ፡ ዓመታ ።

በኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እምዝ ፡ ይብል ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ፡ በእንተ ፡ ተአምራቲሁ ፡ ለተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አቡነ ፤ ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ እንዘ ፡ ይጼሊ[5] ፡ ነቢርየ ፡ ታሕተ ፡ ጥቃ ፡ እግሩ ፡ ተከዲንየ ፡ እምልብሱ ። ወሶበ ፡ አልዐልኩ ፡ አዕይንትየ ፡ ወርኢኩ ፡ ብርሃነ ፡ ዓቢየ ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ፡ ኵለንታሃ ፡ ይእቲ ፡ ደብር ። ወአቡነኒ ፡ እንዘ ፡ ያንበለብል ፡ በአምሳለ ፡ እሳት ፡ ወቆሙ ፡ ይነውኅ ፡ እምአዕዋመ ፡ ይእቲ ፡ ምድር ።

ወእምድኅረዝ ፡ ሀልዮ[6] ፡ በዜና ፡ ቅዱሳን ፡ ዘይነብር ፡ ገዳመ ፡ የዐ

[1] Ms. ″ቲ ፡ ″ት. — [2] Ms. ″ዎ″. Id aliis locis; forsan vulgaris eloquii est. — [3] Ms. ″ደ″. — [4] Ms. ነሰአ. — [5] Ms. እንዘ ፡ ይጼሉ (!). — [6] Ms. *sic*.

ርፉ ፡ ለነፍሱ ፡ እም፫ፀብእ ፡ ፩እምሐሜት ፡ ወ፩እምሰሚዕ ፡ ወ፩እምራእይ ፡ ሕሡም ። ወእንበይነ ፡ ዝንቱ ፡ ሰሚያ ፡ ወጽአ ፡ ገዳመ ፡ ወሖረ ፡ ሀገረ ፡ ዓጋይ ፡ ወነበረ ፡ በምድረ ፡ ዛይ ። ወረከበ ፡ በውስቴታ ፡ ዓቢየ ፡ ጾላአ ። ወቤተ ፡ ወረሰየ ፡ ማኅደሮ ፡ ህየ ፡ በጾም ፡ f. 7 r. ወበጸሎት ፡ በሰጊድ ፡ ወበተጋንዮ ፡ በአንብ*ዕ ፡ ወበብካይ ። ወበዝ ፡ ግብር ፡ ነበረ ፡ ብዙኃ ፡ መዋዕለ ፡ ወኢያዓርፋ ፡ ለሥጋሁ ፡ መዐልተ ፡ ወሌሊተ ። ጾመሂ ፡ ይጸውም ፡ በበ ፡ ሰሙን ፡ ወኢይጥዕም ፡ እክለ ፡ ዘእንበለ ፡ በሰንበት ፡ ባሕቲታ ። ወበሰንበትሂ [1] ፡ ፍረያተ ፡ ገዳም ፡ ወአሕማላተ ፡ ወማይሂ ፡ ከማሁ ። ወእም[ብ]ዝኃ ፡ ሰጊድ ፡ ተሰብረ ፡ ክልኤሆን ፡ አዕጽምተ ፡ ዕዱ ። ወእምብ[ዝ]ኃ ፡ ቀዊምሂ ፡ የሐብጥ ፡ እገሪሁ ። ወገብረ ፡ ጋጋ ፡ ዘኅጺን ፡ ውስተ ፡ ሐቌሁ ፡ ዘቦቱ ፡ ውስቴቱ ፡ ቅትራተ ፡ ሐጻውተ ፡ በሊሓተ ፡ ፳ክልኤቱ ፡ እንተ ፡ ፍጽም ፡ ወ፪እንተ ፡ ድኅሬሁ ፡ ወ፪በይምኑ ፡ ወ፪በጽግሙ ። ዘእንበለ ፡ በልደተ ፡ ክርስቶስ ፡ ወበኤጲፋንያ [2] ፡ ወበፋሲካ ። ወኢያወፅእ ፡ እምሐቌሁ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሞቱ ። ወሶበሂ ፡ ይቀውም ፡ ወይነብር ፡ ወሶበሂ ፡ ይሰግድ ፡ ወእንዘ ፡ የሐውርሂ ፡ ወእሙንቱ ፡ ይደጉፁ [2] ፡ ሥጋሁ ። ወሶበሂ ፡ የሐምም ፡ ያዜክራ ፡ [ለ]ነፍሱ ፡ ሕማመ ፡ ወልድ ። እንዘ ፡ ይብል ፤ አንቲሰ ፡ ኃጥእት ፡ ወዘማዊት ። ኢሰማዕኪኑ ፡ ዘከመ ፡ ቀነውዎ ፡ አይሁድ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ለፈጣሬ ፡ ሰማያት ፡ ወምድር ፡ ዘንጹሕ ፡ እምኃጢአት ። ወተኈለቈ ፡ ምስለ ፡ ገበርተ ፡ ዓመፃ ፡ በእንቲአነ ፡ ሐመ ፡ ከመ ፡ ይኅድግ ፡ ለነ ፡ አሰሮ ። ወዘንተ ፡ ሶበ ፡ ይዜክር ፡ ወያውሕዝ ፡ አንብዓ ፡ ከመ ፡ ማይ ። ወሥዕርተ ፡ ርእሱሂ ፡ ኢተላጸየ ፡ ዘእንበለ ፡ በስቅለተ ፡ ዋሕድ ። ወበዕለተ ፡ ስቅለትሂ ፡ ያውዒ ፡ በእሳት ፡ እስከ ፡ ይነድድ ፡ ሥጋሁ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ተሰአልዎ ፤ ለምንት ፡ አበ ፡ f. 8 r. ከመዝ ፡ ትገብር ። *ወይቤለኒ [2] ፤ በከመ ፡ አስተቀጸልዎ ፡ ለእግዚእየ ፡ ወአምላክየ ፡ አክሊለ ፡ ዘሦክ ፡ ወሊተኒ ፡ ይደልወኒ ፡ በእንተ ፡ ስርየቱ ፡ ኃጢአትየ ። ወዘንተ ፡ ነገረነ ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ዘንተ ፡ እስከ ፡ አዕረፈ ። ወበእንተዝ ፡ ተውህበ ፡ ዓቢየ ፡ ጸጋ ፡ ሰማያዊ ። ይኄውጽዎ ፡ ወትረ ፡ መላእክት ። ወበ ፡ እመሂ ፡ ተሐውጾ ፡ ድንግል ፡ ለዋሕድ ፡ እሙ ። ወሐዋርያትኒ ፡ ይሔውጽዎ ፡ ወጊዮርጊስሂ ፡ ይሔውጾ ። ወመድኃኒነ ፡ ሂ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ምስለ ፡ መላእክቲሁ ፡ ቅዱሳን ። ወይቤሎ ፤ ሰላም ፡ ለከ ፡ አፍቁርየ ፡ ተክለ ፡

[1] Aliquid (ex. gr. ይበልዕ ፡) desiderari videtur. — [2] Ms. *sic*.

ሐዋርያት ። ወሰበ ፡ ርእዮ ፡ ቅዱስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገደ ፡ በገጹ ። ወወድቀ ፡ ኀበ ፡ እገሪሁ ። ወይቤሎ ፡ መድኀን ፩ ፡ ተንሥእ ፡ ወቁም ፡ በእገሪከ ። ወወሀበ ፡ ዓሥራተ ፡ ወይቤ ፩ ዘጸመውከ [1] ፡ በእንቲአየ ፡ በውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሰዓት ። ወአነሂ ፡ እሁበከ ፡ ኵሎ ፡ ዘፈቀድከ ፡ ወ[ለ] ኵሉ [2] ፡ ዘጸመ ፡ ፵እው ፡ ዘሰገደ ፡ በገጹ ፡ አው ፡ ዘጸለየ ፡ [እሁብ ፡ ከማሁ ።] ወወሀበ ፡ አሥራተ ፡ ወዐርገ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ሰሎሞን ፡ በመኃልየ ፡ መኃልይ ። ዕፍረት ፡ ዘተሠውጠ ፡ ስምከ ። ወበእንተዝ ፡ ደናግል ፡ አፍቀራከ ። ወሰሐበከ [3] ፡ ድኅሬከ ። በመዓዛ [4] ፡ ዕፍረትከ ፡ ንረውጽ ። በአማን ፡ ዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ በመዓዛ [1] ፡ ዕፍረቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ርጸ ። በደነሰ ፡ ዘማ ፡ ኢድኅጸ ። ወበእንተዝ ፡ ወበማእከ[ለ] ፡ አድባር ፡ ቀነጸ ። ወበማእከለ ፡ አውግር ፡ ቤቶ ፡ ሐነጸ ። በፈረሰ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ተረየጸ ። እምራደ ፡ ፀሩ ፡ ኢገገጸ ። ሰይፈ ፡ ሥላሴ ፡ ነሚአ ፡ ከሳ*ደ ፡ አርዌ ፡ አዕቀጸ ። ወበማየ ፡ ሠርቅ ፡ አስተዋሐዘ ። ኀብስተ ፡ f. 8 v.
መለኮት ፡ ለፈጸ ። ሀብተ ፡ ረድኤቱ ፡ ያርኁ ፡ ለነ ፡ ዘገነት ፡ አንቀጸ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ወፅአ ፡ እምውስተ ፡ ገዳም ፡ በሥምረተ ፡ መንፈስ ፡ ተ[ዘ]ኪሮ ፡ ዘይቤሉ ፡ ሐዋርያት ፡ በሲኖዶሶሙ ። ዘይቄር[ብ] ፡ በኀበ ፡ ቅዱሳን ፡ ውእቱኒ ፡ ይከውን ፡ ቅዱሰ ። ወበእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ኀሠሤ ፡ ቅዱሳን ፡ ኮነ ፡ እንዘ ፡ የዐውድ ፡ በሐውርተ ። ምሥራቀ ፡ ወምዕራብ ፡ ሰሚን [5] ፡ ወደቡብ ። ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ቅዱሳን ። እመሂ ፡ ገዳማተ ፡ አው ፡ ምኔታተ ። አው ፡ ጾማዕታተ ። ወይትባረክ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወይትመኀፀን [6] ፡ በጸሎቶሙ ። ወያመኀፅኖሙ [6] ፡ ለእለ ፡ ተማኅፀኑ ፡ ኀቤሁ ።

ስምዑኬ ፡ አመርዔቱ [7] ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእዝነ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ዘገብረ [8] ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዝንቱ ፡ ብእሲ ። ወይቤ ። እንዘ ፡ አሐውር ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ ኀበ ፡ ቅዱሳን ፡ ወበጻሕኩ ፡ ኀበ ፡ ዓቢይ ፡ ፈለግ ፡ ማዕዶት [5] ። ወሰበ ፡ በእኩ ፡ ማእከለ ፡ ቀላይ ፡ ወኮነተኒ ፡ ከመ ፡ ለእንተ ፡ ሐመር ፡ ወወሰደኒ ፡ መንገለ ፡ ጽንፈ ፡ ምዕራብ ፡ ፀሐይ ። ወሖርኩ ፡ ፫ሰናብተ ። ወሰበ ፡ መስየ ፡ ዕለተ ፡ ዓርብ ፡ ወያቀውሙኒ ፡ መልዕልቴሃ ፡ ለማይ ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ ሐመር ፡ እስከ ፡

[1] Ms. *sic* : cfr. p. 71 l. 27, etc. — [2] Ms. add. ወኵሎ ፡ ዘጸመውከ ፡ በውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሰዓት ፡ አው. Textus, vero, corruptus vel mutilus est. — [3] Ms. "ሳ". — [4] Ms. "ማ" etiam aliis locis. — [5] Ms. *sic*. — [6] Ms. "ማ". — [7] Ms. "ዓ". — [8] Ms, ለገ".

ይበጽሕ ፡ ሰኑይ ። ወዝንቱኒ ፡ ዘኮነ ፡ በእንተ ፡ ክልኤሆን ፡ ክብረ[1] ፡
ሰንበታት ። ወሴሰየኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምውእቱ ፡ ማይ ፡ ሐረፋ ።
ወርእየቱ ፡ ጸዓዳ ፡ ከመ ፡ በረድ ። ወሶበ ፡ ተፈጸመ ፡ ፫ሰናብት ፡ መ
ጽአ ፡ ጸዓዳ ፡ ዖፍ ፡ እመንገለ ፡ ምሥራቅ ፡ ወኀለፈ ፡ መልዕልተ ፡
ርእስየ ፡ መንገለ ፡ ዓርብ ፡ ወተመይጠ ፡ መንገለ ፡ ደቡብ ፡ ወአመ
Coll. d'Abbad., nº 62, fol. 170 r. ሰቂሎ ፡ መንገለ ፡ ሰሚን[2] ፡ አውዕአኒ ። *ወተለውክዎ ፡ ለውእቱ ፡
ዖፍ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወአብጽሐኒ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ ደ
ብር ፡ ወበህየ ፡ ረከብኩ ፡ ቅዱሳነ ፡ ልቡሳነ ፡ ጸጕር ። እለ ፡ አልበ
ሙ ፡ ኖልቄ ። ወበህየ ፡ አንከርኩ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ። እን
ዘ ፡ አነክር[3] ፡ ዘንተ ፡ ወናሁ ፡ እንተ ፡ ማእከሌሆሙ ፡ ወተተክለ ፡
ደብተራ ፡ ወበህየ ፡ ተገብረ ፡ ሎሙ ፡ መሥዋዕት ፡ ሰማያዊ ። ወመ
ጽአት ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ እመ ፡ ብርሃን ፡ ምስለ ፡ መላእክት ፡
ቅዱሳን ። ወሶበ ፡ ተፈጸመ ፡ ቅዳሴ ፡ ቍርባን ፡ ወተስእልዋ ፡ መላ
እክት ፡ ለእግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ወይቤልዋ ፤ መኑ ፡ ይቀድም ፡ እ
ምኔሆሙ ፡ ተመጥዎ ፡ ቍርባን ፡ እምእሉ ፡ ቅዱሳን ። ወትቤ ፡ እግ
ዝእትነ ፡ ማርያም ፤ ይንሣእ ፡ ቅድመ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወይቤ
ሉ ፡ ቅዱሳን ፤ በእንተ ፡ ምንት ፡ ይቀድም ፡ እምኔነ ፡ ነሢአ ፡ ቍር
ባን ። ወትቤሎሙ[4] ፤ በእንተ ፡ ንግደቱ ፡ እምአድባር ፡ ውስተ ፡ አ
ድባር ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ ወልድየ ። ወሶቤሃ ፡ ተመጠውኩ ፡ ቍር
ባነ ፡ ቅድመ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ። ወሶበ ፡ ተፈጸመ ፡ መሥዋዕት ፡
አ[ም]ጽአ ፡ ሊቀ ፡ ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ቈጽለ ፡ ገነት ፡ እ
ኂዞ ፡ በእደዊሁ ። ወአጼነወኒ ፡ ውስተ ፡ አንፍየ ። እምይእቲ ፡ ዕለት ፡
ጠፍአ ፡ ሊተ ፡ ኵሉ ፡ ፍትወታተ ፡ ምድር ፡ ዘሥጋ ፡ እምጼና ፡ መ
ዓዛሃ ፡ ለይእቲ ፡ ቈጽለ ፡ ገነት ። ወበእንተዝ ፡ ተመሰጠ ፡ ሕሊናየ ፡
ውስተ ፡ ሰማይ ። ርእዩኬ ፡ ዘይገብር ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ያፈ
ቅርዎ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡
f. 170 v. ቅዱሳኒሁ ። እስመ ፡ ለ*ገዘንቱ ፡ ቅዱስ ፡ አቡነ ፡ ቅዱስ ፡ አዕደዎ ፡
ባሕረ ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ የብስ ፡ በሐመረ ፡ መንፈስ ፡ ወአብጽሐ ፡ ኀበ ፡
ቅዱሳኒሁ ፡ እለ ፡ መነንዎ ፡ ለርኵስ ፡ ከመ ፡ ይትአምኅ[1] ፡ ምስሌሆ
ሙ ፡ በአምኅ[4] ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ ይትመጠው ፡ ሥጋሁ ፡
ቅዱሰ ፡ ወደሞ[5] ፡ ክቡረ ፡ መንጽሔ ፡ ደነስ ። ኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ያድ
ኅነነ ፡ እምተኵላ ፡ ርኩስ ፡ ወያርፍቀነ ፡ ምስሌሁ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ።
በዓለም ፡ ሐዳስ ። መንግሥቶ ፡ ወጽድቆ ፡ ከመ ፡ ንትዋረስ ። እግዝ

[1] Ms. *sic*. — [2] Cfr. p. 77, v. 21. — [3] Ms. ″ን‵. — [4] Ms. *bis*. — [5] Ms. ″ሙ.

እትነ ፡ ማርያም ፡ ምስለ ፡ ወልዳ ፡ አመ ፡ ትነግሥ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምድኅረ ፡ አጼነወ ፡ ጼና ፡ ገነት ፡ በእደ ፡ መልአኩ ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ሚካኤል ፡ ገደፎ ፡ ለጣዕመ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ሥሥዐተ ፡ ሥጋ ፡ [ወረሰየ ፡] ረሐበሂ ፡ ወጽምአ ፡ ማይሂ ። ወኢይጥዕም ፡ ምንተኒ ፡ እምአክልሂ ፡ እመሂ ፡ ጼወ ። ወእመሂ ፡ መዓረ ፡ ወፍረያተ ፡ ዕፅሂ ። ዘይጥዕም [1] ። ዘእንበለ ፡ ዘባረከት ፡ ሎቱ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ አተረ ፡ ዘአርሐስዎ ፡ በማይ ። ወይቤሉ ፡ ደቂቁ ፤ ለምንትኑ [2] ፡ አባ ፡ ዘኢትበልዕ ፡ መዓረ [3] ፡ ወጼወ ። ወይቤሎሙ ፤ አደቂቅየ ፡ ምንትኑ ፡ ይጥዕም ፡ እመዐር ፡ ወጼው ፡ በውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ። ለምንትኑ ፡ አስተፈግዖ ፡ ለዝንቱ ፡ ሥጋየ ፡ መዋቲ [4] ። ወሊተሰ ፡ ይመስለኒ ፡ እምፍረያተ ፡ ዕፅሂ ፡ ዘይጥዕም ። ሶበ ፡ ይበውእ ፡ ውስተ ፡ አፉየ ፡ ይመስለኒ ፡ ከመ ፡ ዘይነስከኒ ፡ ከልብ ፡ ሥጋየ ። ኢሰማዕክሙኑ ፡ አውሉድየ ፡ ዘከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፤ ሊተሰ ፡ ይኄይሰኒ ፡ መዊት ፡ *እምይትበሐነኒ ፡ ምዝጋናየ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎሙ ፡ f. 171 r. ለደቂቁ ፡ እንዘ ፡ የሐስራ ፡ ለነፍሱ ። ኃጥእ ፡ ወርኩስ ፡ አነ ፡ እንዘ ፡ አንሶሱ ፡ በግዕዘ ፡ ከልብ ። ወዘንተ ፡ ዘይቤ ፡ ሰሚዖ ፡ ዘይቤሉ ፡ ቅዱሳን ፤ ዘኢሐጸጸ ፡ ነፍሶ ፡ እምኵሉ ፡ ፍጥረት ። ወእምከመ ፡ አዕዋፍ ፡ ወአራዊት ። ኢትክል ፡ ዐሪገ ፡ ጸሎቱ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፤ ይኄይሱ ፡ እምኔነ ፡ አራዊት ፡ ወእንስሳ ፡ አልቦሙ ፡ ደይን ፡ ዘይጸንሖሙ ። አውሉድየ ፡ በምንትኑ ፡ እድኅን ፡ አነ ፡ ወለእመ ፡ ኢጸገወኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ ሰማዕተ ። ወከመ ፡ እትቀተል ፡ በሰይፍ ። ወዘንተኒ ፡ ዘአኀሥሥ ። ወአከ ፡ እትወሰክ ፡ ክብረ ፡ አላ ፡ በእንተ ፡ ስርየተ ፡ ኃጢአትየ ። ስምዑኬ ፡ አአኀዊየ ፡ ውሉደ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ዘከመዝ ፡ ትሕትና ፡ ዘምስለ ፡ ምግባር ፡ ዘከመ ፡ አቅደመ ። እስመ ፡ በዝንቱ ፡ ትሕትና ፤ ረከበ ፡ ልዕልና ። ኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ያድኅነነ ፡ እምዓለም ፡ ሙስና ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ስምዑ ፡ ዘይቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወአሐተ ፡ ዕለተ [5] ፡ ወኀደርኩ ፡ እንዘ ፡ እተግህ ፡ በብዙኅ ፡ ጻማ ። ወአኀዘኒ ፡ ድካመ ፡ ሥጋ ፡ ወኖምኩ ። ወሶበ ፡ ነቃህኩ ፡ ወረከብኩ ፡ ጸቢሐ ፡ ብሔር ። ወደንገፅኩ ፡ ወአኀዝኩ ፡ እስግድ ፡ እንበለ ፡ እፈጽም ፡ ሥላሴ ። ወመልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግብተ ፡ አኀዘኒ ፡ ክሳድየ ፡ ወአብጽ

[1] Ms. *sic*. — [2] Ms. ʺቱ‶. — [3] Ms. ማ‶. — [4] Ms. መዊት. — [5] Ms. ʺት.

ሐኒ ፡ በቅጽበት ፡ ቅድመ ፡ መንበረ ፡ አብ ፡ ወአስገደኒ ፡ ሠልሰ ፡ f. 171 v. ወአቀመ*ኒ ፡ ወተናገረኒ ፡ ወይቤለኒ ። ሰጊድሰ ፡ ከመዝ ፡ ይደሉ ፡ ለሥሉስ ፡ ቅዱስ ። ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ገጻተ ፡ ሥላሴ ። ወነጸሩኒ ፡ ክልኤቱ ፡ እምኔሆሙ ፡ በፍሡሓት ፡ አዕይንት ፡ ወበብሩህ ፡ ገጽ[1] ። ወሣልሳይሰ ፡ ማእከላይ ፡ ገጽ ፡ ወነጸረኒ ፡ በመዐት ። ወእቤሎ ፤ [ምንት ፡] ውእቱ ፡ ኃጢአትየ ። ወይቤለኒ ፤ ፈለጥከኒ ፡ እምክልአንየ ። ወእቤሎ ፤ በምንትኑ ፡ ፈለጥኩከ ፡ እግዚኦ ። ወይቤለኒ ፤ ኢያርታዕከ ፡ ሰጊደ ፡ ሥላሴ ፡ እንዘ ፡ ትብል ። እሰግድ ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወእቤሎ ፤ ሶበ ፡ ኀለፈ ፡ ጊዜ ፡ ጽባሕ ፡ ደንገፅኩ ፡ እንዘ ፡ አፈጥን ፡ ሰጊደ ። ወይቤለኒ[2] ፤ ግብረ ፡ መኰንን ፡ አው ፡ ግብረ ፡ ንጉሥኑ ፡ ያጔጕዓከ ፡ ለብዙኀኒ ፡ ንሕነ ፡ ናውሕዶ ፡ ለሕዳጥኒ ፡ ናፈደፍዶ ፡ ወናዝተባዝኆ ። ወእቤሎ ፤ ስረይ ፡ ሊተ ፡ እግዚኦ ፡ በኢያእምሮ ፡ ገበርኩ ። ወይቤለኒ ፤ ሰረይኩ ፡ ለከ ። ወይቤለኒ ፤ ዑቅ ፡ እንዘ ፡ ትሰግድ ፡ አርቲዐከ ፡ ስግድ ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ እሰግድ ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወእቤሎ ፡ ለመልአክ ፡ ዘአዕረገኒ ፤ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘይትናገር ፡ ምስሌየ ። ወይቤለኒ ፤ ውእቱ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ መንፈሰ ፡ ጽድቅ ። ወእቤሎ ፤ ማእከላይኑ ፡ ንብረቱ ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወይቤለኒ ፤ ኢሰማዕከኑ ፡ ዘይቤ ፡ ነቢይ ፤ ከሀን ፡ ይነብር ፡ በየማኑ ፡ ፍቅር ፡ ወሰላም ፡ ማእከለ ፡ ክልኤሆሙ ። ወዘንተ ፡ ለቢዎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ መሐረ ፡ ለውሉዱ ፡ አርf. 172 r. ቲአ[3] ፡ ሰጊደ ፡ ስላሴ ፡ አምላክ*ነ ።

ስምዑ ፡ አኀዊነ ፡ ዜናሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ዘከመ ፡ ተውህበ ፡ ሎቱ ፡ ጸጋ ፡ ሰማያዊት[4] ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ወሀሎ ፡ ፩ድውይ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ሀገር ፡ ብእሲ[4] ፡ ወደወየ ፡ ዓመተ ፡ ፍጹመ ። ወሕማሙሰ ፡ ዓቢይ ፡ ጥቀ ፡ ለሰሚዕ[5] ፡ ወዕፁብ ፡ ለተናግሮ ። ወተናገረ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤ ፤ ሰዱኒ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ከመ ፡ እንሣእ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሞ[6] ፡ ለክርስቶስ ፡ ዘእንበለ ፡ ትጻእ ፡ ነፍስየ ፡ እምሥጋየ ። ወእምዝ ፡ ወሰድዎ ፡ ጸዊሮሙ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወተመጠወ ፡ እምሥጢር ፡ ቅዱስ ፡ ወተጠብሐ[7] ፡ ለቤዛ ፡ ብዙኃን ። ወሶበ ፡ ተመጠወ ፡ ቍዓ ፡ ወወፅአ ፡ እም[ው]ስተ ፡ ከብዱ ፡ ደም ፡ ዘምስለ ፡ መግል ።.

[1] Ms. add. ማልስ. — [2] Ms. ወይቤሎኒ. — [3] Ms. አርቶአ. — [4] Ms. *sic.* — [5] Ms. ለሚዕ. — [6] Ms. ወደሙ. — [7] Ms. corruptus vel mutilus videtur: fortasse ዘተጠብሐ፡ legendum est.

ወሐሞትሂ ፡ ምስሌሁ ፡ ከማሁ ። ቦቀይሕ ፡ ወቦ ፡ ሐመልሚል ፡ ወቦ ፡ ኀብረ ፡ ጸሊም ። ወአቅረቡ ፡ ሎቱ ፡ ላእከነ ፡ ምሥጢር ፡ ዓቢየ ፡ መቅደመ ። ዘእንበለ ፡ ይልክፍ ፡ ምድረ ። በእንተ ፡ ክብረ ፡ ምሥዋዕ ። ወኮነ ፡ ፍጉግ ፡ ጼና ፡ ጺአቱ ፡ ወመልአ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አንከረ ፡ ወተደመ ፡ በእንተ ፡ ጼና ፡ ጺአቱ [1] ። ወካህናትሰ ፡ ኀጥኡ ፡ ዘይገብሩ ። ወአቡነሰ ፡ ኀለየ ፡ በልቡ ፡ ወይቤ ፤ አኮኑ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለክርስቶስ ። ወዝንቱኒ ፡ እጉየ ፡ ውእቱ ፡ ድዉየ [2] ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ እምኔሆሙ ፡ አቡነ ፡ ብፁዕ [3] ፡ ወቅዱስ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወሰትየ ፡ በቅድሜሆ*ሙ ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ አምላኩ ፡ ተዘኪሮ ፡ ሕማ f. 172 v. መ ፡ መስቀል ፡ ዘወልድ ፡ ዘዕለተ ፡ ዓርብ ፡ ዘከመ ፡ ሰትየ ፡ ሐሞተ ፡ ወብሒአ ። ርእዩ ፡ አኣኃው ፡ ዘከመ ፡ አገበረቶ ፡ ፍቅረ ፡ መለኮት ፡ አምላካዊት ፡ ለብእሲ ፡ መዋቲ ፡ ወረሰየቶ ፡ ይዕርግ ፡ መልዕልተ ፡ ሰማያት ። አሜሃ ፡ ዘኮነት ፡ በዕለተ ፡ ሰንበት ፡ ውእቱ ። ወእምዝ ፡ ወዓለ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ እንዘ ፡ ኢይጥዕም ፡ እክለ ፡ ወኢወፅአ ፡ እምቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወበጊዜሃ ፡ ወመጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ መድኃኒነ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወይቤሎ ፤ ሰላም ፡ ለከ ፡ ፍቁርየ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። በከመ ፡ አክበርከኒ ፡ በቅድመ ፡ ሰብእ ፡ ወአነሂ ፡ አከብረከ ፡ በቅድመ ፡ ሰማያዊያን ፡ ወምድራዊያን ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ እመድኅን ፡ ደንገፀ ፡ ወፈርሀ ፡ ወወድቀ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወእ[ም]ዝ ፡ አንሥአ ፡ መድኅን ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወአተቦ ፡ በአጽባዕቱ ፡ [በ]ፍጽም ። ወኮነ ፡ ፀሐይ ፡ ውስተ ፡ ገጹ ፡ ወአስተርአየ ፡ ጸዳለ ፡ ብርሃኑ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ኢትግበር ፡ ዘንተ ፡ እግዚእየ ፡ ብርሃነ [4] ፡ ውስተ ፡ ፍጽምየ ። ከመ ፡ ኢይኩን ፡ ትምክሕተ ፡ ውስተ ፡ ልብየ ። ወከመ ፡ ኢይወድሱኒ [5] ፡ ሰብእ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ በሥጋየ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ከመ ፡ ኢይኩነኒ ፡ ውዳሴ ፡ ወትምክሕተ ። አንሰ ፡ ኃጥእ ፡ ወአባሲ ፡ ዘኢድልወትየ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ እግዚእ ፡ ወሐተሞ ፡ ለፀሐይ ፡ በእራሁ ፡ ከመ ፡ ኢይኩን ፡ ክሡተ ፡ ውስተ ፡ ገጹ ። ወወሀቦ ፡ ሀየንቴሁ ፡ ሞገሰ ፡ ወግርማ ፡ ወጣዕመ ፡ ቃል ። ወከደኖ ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ ልብሰ ፡ ጸጋ ፡ ሰማያዊት ። ከመ ፡ ተሰብሐ ፡ ሙሴ ፡ በቅድመ ፡ እስራኤል ፡ *ከማሁ ፡ ተሰብሐ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አጻብዒሁ ፡ f. 173 r. ሶበ ፡ አንበረ ፡ መድኅን ፡ ውስተ ፡ ገጹ ። ወሙሴሰ ፡ ሶበ ፡ ርእየ ፡

[1] Ms. ጼ". — [2] Ms. ድውይ. — [3] Ms. ወፁዕ. — [4] Ms. *sic*: cfr. p. 107, v. 13. — [5] Ms. "ዌ".

ሱራሔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምርሑቅ ። ወአቡነ ፡ ተመጠወ ፡ ብርሃነ ፡ መለኮት ፡ እምእደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸባኦት ። ወሙሴ ፡ ተመጠወ ፡ ጽላተ ፡ ሕግ ፡ ወትእዛዝ ። ወበሕቱ ፡ ይደልዎ ፡ ውዳሴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘይሁብ ፡ ጸጋ ፡ ለእጓለ ፡ እመሕያው ፡ ለአበሲ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ተከየደ ፡ መድኃን ፡ ኪዳነ ፡ ወወሀበ ፡ ዓሥራተ ፡ ምሕረት ። ዘገብረ ፡ ተዝካሮ ፡ ወዘጸውዓ ፡ ስሞ ፡ ወዘጸሐፈ ፡ ገድሎ ፡ ወዘተማኅፀነ ፡ በጸሎቱ ። ወእምዝ ፡ ዐርገ ፡ እግዚእነ ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ፡ በዐቢይ ፡ ስብሐት ። ወሎቱ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ ወአኰቴት ፡ ወትረ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ፡ አሜን ።

ወበይእቲ ፡ ጸጋ ፡ ነበረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይፌውስ ፡ ድውያነ ፡ ወያወፅእ ፡ አጋንንተ[1] ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ ነቢያት ፡ ወሐዋርያት ። ወበትዕግሥተ ፡ ገድሉሂ ፡ ከመ ፡ ጻድቃን ፡ ወሰማዕት ። ወበመንኖ ፡ ዓለም ፡ ከመ ፡ ደናግል ፡ ወመነኮሳት ። ወነፍሱሂ ፡ እንቲአሁ ፡ ገደፋ ፡ በአዝልፎ ፡ ትእግሥት ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ሙሴ ፡ በኦሪት ፤ አፍቅሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክከ ፡ በኵሉ ፡ ልብከ ፡ ወበኵሉ ፡ ነፍስከ ። ወአፍቅር ፡ ቢጸከ ፡ ከመ ፡ ነፍስከ ። ወአቡነሰ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ፈጸማ ፡ ለዛቲ ፡ ቃል ፡ ወይፌጽማ[2] ፡ ለኵሉ ፡ ሕግ ። አማን ፡ አምላክሂ ፡ f. 173 v. አክበረ ፤ ወቢጸሂ ፡ አፍቀረ ፤ በእሳተ ፡ *መንፈስ ፡ ሐረረ ። ለሰትየ ፡ ደም ፡ ወመግል ፡ ወሐሞት ፡ ተባደረ ፤ ወጼና ፡ ጺአቱ ፡ ኢተዘከረ ። ወሊተሰ ፡ ኃጥእ ፡ ወአበሲ ፡ ሶበ ፡ ሰማዕኩ ፡ አንሶጠጠ ፡ ለልብየ ፡ ሐመረ ፤ ሶበ ፡ ሰሐበኒ ፡ ሐብለ ፡ ኃጢአት ፡ ድኅረ ። ወበሕቱ ፡ ሀብተ ፡ ረድኤቱ ፡ ይኩነነ ፡ እምሐጸ ፡ ጸላኢ ፡ ኀጼረ ፤ ወይከልለነ ፡ ከመ ፡ ሥሙረ ፤ ከመ ፡ ንባእ ፡ ውስተ ፡ ርስትከ ፡ እንተ ፡ ታከፍእ ፡ አሚረ ፤ ዘኅብረ ፡ ማህው ፡ ሀገረ ። ወይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወዓዲ ፡ ወሀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ኪዳነ ፡ ከመ ፡ ይርአይ ፡ ነፍሳተ ፡ በዕለተ ፡ ጸአቶሙ ፡ እምሥጋሆሙ ፡ [ለ]እድ ፡ ወ[ለ]አንስት[3] ። ወነፍሳተ ፡ ኵሉ ፡ ክርስቲያን ። ወዓቢየ ፡ ወንኡሰ ። እመሂ ፡ ጻድቅ ፡ ከመ ፡ ይትአሰይ ፡ በምግባሩ ፡ እምኀበ ፡ ፈጣሪሁ ። ወእመሂ ፡ ኃጥእ ፡ ከመ ፡ ይትፈደይ ፡ በኃጢአቱ ። ወይቤልዎ ፡ መላእክት ፤ ባርክ ፡ እሎንተ ፡ ነፍሳተ ፤ ወይባርኮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ሶቤሃ ።

[1] Ms. ″ት. — [2] Ms. ″ፈ". — [3] Ms. ደ ፡ ተ.

ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ በደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ጻማሁ ፡ ለ፩መነኮስ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንከረ ፡ ፈድፋደ ። ውእተ ፡ ጊዜ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ መድኅን ። ወይቤሎ ፤ ሰላም ፡ ለከ ፡ አተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ፍቁርየ ፡ ታነክርኑ ፡ ጻማሁ ፡ ለዝንቱ ፡ መነኮስ ። ወይቤ ፤ እወ ፡ አንከርኩ ። ወኢታንክር ፡ በእንተዝሰ ፡ ወአነ ፡ አርእየከ ፡ ዘየዐቢ ፡ እምዝ ። ወሀለወ ፡ ሊተ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ሀገር ፡ ዘይሰመይ ፡ ሲኖዳ ፡ ዳግማይ ። ወከመ ፡ *ትርአይ [1] ፡ ኪያሁ ፡ f. 174 r. ጸዐን [2] ፡ በላዕለ ፡ እግረ ፡ ፀሐይ ። ወእምዝ ፡ ተጽዕነ ፡ ላዕለ ፡ እግረ ፡ ፀሐይ ። ወአብጽሖ ፡ በቅጽበት ፡ ኀበ ፡ አንቀጸ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ለ፩ብእሲ ፤ ንግርዎ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ እትራከብ ፡ ምስሌሁ ። ወይቤሎ ፡ ብእሲ ፤ ኢይትከሀለከ ፡ ከመ ፡ ትትራከብ ፡ መምህሩሂ ፡ ኢይበውእ ፡ ግሙራ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፤ ወአንተሰ ፡ ንግር ። ወሶበ ፡ አጽሐበ ፡ ወሖረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወነገሮ ። ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ውእቱ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤ ፤ ኢታቅዋ ፡ ወአምጽእዎ ፡ ፍጡነ ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ አቡነ ። ወውእቱሰ ፡ ብሕታዊ ፡ በዓቱ ፡ ግበ ፡ ምድር ፡ ወኢይወፅእ ፡ መዐልተ ፡ ወሌሊተ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፤ ሰላም ፡ ለከ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱኒ ፤ ሰላመ [3] ፡ እግዚአብሔር ፡ የሀሉ ፡ ምስሌከ ። ወእምዝ ፡ አልዓለ ፡ እዴሁ ፡ ውእቱ ፡ ብሕታዊ ፡ እምኀበ ፡ ግቡ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ። ወአቡነሰ ፡ ወረደ ፡ ውስተ ፡ ግቡ ፡ እስከ ፡ ሐቌሁ ። ወተላከፉ ፡ ጽንፈ ፡ አጽባዕተ ፡ እደው ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፤ ምንት ፡ ግብርከ ። ወይቤሎ ፤ ወለከሂ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምጽአከ ። ወሊተኒ ፡ አዘዘኒ ፡ ከመ ፡ አይድዕከ ፡ ግብርየ ፡ እስከ ፡ ጥንቱ ፡ ወተፍጻሜቱ ። ወሙላድየ ፡ ሰ [4] ፡ ሀገረ ፡ አምሐራ ፡ ወአቡየሂ ፡ ወእምየ ፡ ሂ [4] ፡ እሙንቱ [5] ፡ ወሐጸዩ ፡ ሊተ ፡ ብእሲተ ፡ ወአእተውዋ ፡ በጊዜሁ ፡ በዓቢይ ፡ ክብር ። ወምጻእየሰ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከ*መ ፡ ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወበጻሕኩ ፡ ዝየ ፡ በብዙኅ ፡ ዘመን ፡ ወነ f. 174 v. ሣእኩ ፡ አርዑተ ፡ ምንኵስና ። ወእምዝ ፡ ቦእኩ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ግብ ፡ ወኢወፃ[እ]ኩ ። ወከነ ፡ ሊተ ፡ መዋዕሊሁ [4] ፡ ፶ወ፭ዓመተ ። ወኢርኢኩ ፡ ሰብአ ፡ ግሙራ ፡ ዘእንበሌከ ። ወእቤሎ ፤ ምንተ ፡ ይቤሉ ፡ አቡከ ፡ ወእምከ ። ወይቤለኒ ፤ እመሂ ፡ ይረከቦሙ ፡ እኩይ ፡ ወእመሂ ፡ ሠናይ ፡ ኢያእመርኩ ። ወወዓሉ ፡ እንዘ ፡ ይትናገሩ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስከ ፡ ሰርከ ። ወእምዝ ፡ አውረደ ፡ ሎሙ ፡

[1] Ms. ወርአይ. — [2] Ms. ጸዕነ. — [3] Ms. ሰላም. — [4] Ms. *sic*. — [5] Aliquid deesse videtur.

እግዚአብሔር ፡ ግምዔ ፡ ምሉአ ፡ ሐሊብ ። እኍዝ ፡ በሐብለ ፡ ወርቅ ፡ ዘምስለ ፡ ሠለስቱ ፡ መኃትው[1] ። ወሰትዩ ፡ ኅቡረ ፡ እንዘ ፡ ያአኵትዎ[2] ፡ ለእግዚአብሔር ። ርእዩ ፡ አኦኃው ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ እግዚአብሔር ፡ ለፍቁራኒሁ ። ወፍኖቱሰ ፡ ወምሕዋረ ፡ ፪ሰሙን ።

ወካዕበ ፡ ትቤ ፡ አሐቲ ፡ መበለት ፡ ዓመተ ፡ እግዚአብሔር ። እንዘ ፡ ይበይት ፡ አቡነ ፡ መጠነ ፡ ምሕዋረ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ፡ ወዓዲ ፡ እስከ ፡ ሠለስቱ ፡ ሰዓት ፡ እምጽንፈ ፡ ባሕረ ፡ ሳፍ ። ወመጽኡ ፡ ሊቃነ ፡ መላእክት ፡ ምስለ ፡ ሰራዊቶሙ ። ወአምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ ልብሰ ፡ ብርሃን ፡ ዘግቡር ፡ በናርዱ[3] ፡ ወበጸናጽለ[4] ፡ ወርቅ ፡ ኵለንታሁ[5] ። አክሊለ ፡ አሰርገውዎ ። ወአሣእነ ፡ እገሪሁ ፡ ከማሁ ። ወአጸዓንዎ[6] ፡ በሰረገላ ፡ መንፈስ ። ወወሰድዎ ፡ መንገለ ፡ ጽንፈ ፡ ባሕር ። መጠነ ፡ ምሕዋረ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ። ወመጽአ ፡ ዮሐንስ ፡ ፍቁረ ፡ እግዚእ ፡ ኀቤሁ ፡ ምስለ ፡ ብዙኃ ፡ ሰራዊት ፡ ወተአምኁ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወ
f. 175 r. ተናገሩ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚ*አብሔር ፡ ንስቲተ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ማኅደሪሁ ፡ በሰላመ ፡ እግዚአብሔር ። ወዮሐንስኒ ፡ ተመይጠ ፡ ኀበ ፡ ማኅደሪሁ ፡ በሰላመ ፡ እግዚአብሔር ። እስመ ፡ ለክልኤሆሙ ፡ ፍቁራን ፡ ጸሎቶሙ ፡ ይብጽሐነ[7] ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወካዕበ ፡ እንዘ ፡ ይሐውር ፡ በፍኖቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ከመ ፡ ይረድ ፡ ምድረ ፡ እንፍራዝ ፡ ለሐውጾ ፡ ቅዱሳን ። ሰሚዖ ፡ ቃለ ፡ መጽሐፍ ፡ ዘይቤ ፡ ሐውጽ ፡ ቅዱሳነ ፡ ኵሎ ፡ ዕለተ[8] ። ወተባረከ ፡ እምነ ፡ አዕጽምተ ፡ ጻድቃን ። ወእምዝ ፡ በጽሐ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ ሀገር ። ከመ ፡ ይቢት ፡ ወይኅድር ፡ ህየ ፡ እስመ ፡ ምሴተ ፡ ዓርብ ፡ ውእቱ ፡ ከመ ፡ ይብጻሕ ፡ ሰንበት ። ወበዊአ ፡ ሀገረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ አሐዱ ፡ ብእሲ ፡ ኅደረ ፡ እቱተ ፡ እምኔሁ ፡ በንስቲት ፡ በዓት ። ወእምዝ ፡ በሳኒታ ፡ ዕለት ፡ ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ ሰንበት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በጽባሕ ፡ በጊዜ ፡ ጸሎት ፡ በከመ ፡ ያለምድ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ዶሮሆ[9] ፡ እንዘ ፡ ይጐይይ ፡ እምነ ፡ አጋእዝቲሁ ። አምሲጦ ፡ ሶበ ፡ አገትዎ ፡ ከመ ፡ ያእኅዝዎ[3] ፡ ወይኅርድዎ ፡ ይብልዕዎ ። ወበጽሐ ፡ ኀቤሁ ። ወይቤሎ ፤ ምንተ ፡ ኮንከ ፡ ወምንተ ፡ ርኢከ ። ወበእንተ ፡ ምንት ፡ ጐየይከ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ከሠተ ፡ አፉሁ ፡ ወውእቱ ፡ ዶሮሆ ፡ ከመ ፡ ሰብእ ፡ ወተናገሮ ፡ ለአቡ

[1] Ms. ማኅተው. — [2] Ms. ″ዋ. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. ″ል. — [5] Ms. ″ል‵‵: *sic* saepe aliis locis. — [6] Ms. ″ጻ‵‵. — [7] Ms. ″ጸ‵‵. — [8] Ms. ″ት. — [9] Ms. *sic* saepe aliis locis.

ን ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤሎ ፤ ቅዱስ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡
ኅሩይ ፡ ስማዕ[1] ። ዮምሰ ፡ ሰንበት ፡ ውእቱ ፡ ዘገብረ ፡ እግዚአብሔ
ር ፡ ዕረፍተ[2] ፡ ለኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ ከመ ፡ ያዕርፉ ፡ *ወይሕየው ፡ ኵ f. 175 v.
ሉ ፡ እሞት ። ወሊተኒ ፡ ናሁ ፡ ይዴግኑኒ ፡ ይሕርዱኒ ፡ ወይቅትሉ
ኒ ፡ በሰንበት ። ወይሬስዩኒ ፡ ምሳሐ ፡ ለእግዚእየ ። ወይአዜኒ ፡ ተማ
ኅፀንኩ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡ ታድኅነኒ ፡ አገብረ ፡ እግዚአብሔር ። ኄር ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ሰንበት ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ተናገረ ፡ ዶሮሆ ፡ በፍ
ርሀት ፡ ወበረዓድ[3] ። እንዘ ፡ ይገኒ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወ
ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እምዶሮሆ ፡ አንከረ ፡ ተደመ ፡ ወይ
ቤ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፤ መንክር ፡ ግብርከ ፡ እግዚኦ ። ወእ
ሙቅ ፡ ቃልከ ፡ ወምክርከ ፡ ዘትሬሲ ፡ ወዘይነብብ ፡ ወይትናገር ፡
ለእጓለ ፡ እመሕያው ፡ ነቢበ ፡ ወትሬስዮ ፡ በሐመ ፡ ለእመ ፡ ኢፈቀድ
ከ ። ወለእንስሳ ፡ ወለአራዊት ፡ ወለአዕዋፈ ፡ ሰማይ ፡ እለ ፡ ኢይነቡ ፡
ትሬስዮሙ ፡ በፈቃድከ ፡ ከመ ፡ ይትናገሩ ። ወገዞኒ ፡ ኵሉ ፡ ይትገበ
ር ፡ በፈቃድከ ። ወአኮሰ ፡ እም[ፍ]ጥረተ ፡ ዓለም ፡ ለግሙራ ፡ ዘ[ኢ]
ይነቡ ፡ ወኢይትናገሩ ፡ እንስሳ ፡ ወአራዊት ፡ ወአዕዋፍ ፡ አላ ፡ ዳ
እሙ ፡ ቅድመሰ ፡ ይትናገሩ ፡ ከመ ፡ ዘይትናገር ፡ ሰብእ ፡ አሐዱ ፡
ምስለ ፡ ካልኡ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ አሪት ፡ ዘፍጥረት ። ወትቤላ ፡ አር
ዌ ፡ ምድር ፡ ለብእሲት ፤ ም[ን]ትኑ ፡ ውእቱ ። ወአዘዘክሙ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ከመ ፡ [ትብልዑ ፡ እምኵሎሙ ፡ ዕፀው ፡ ዘገነት ። ወ
ትቤሎ ፤ ውእቱ ፡ አዘዘነ ፡] እምዕፅ ፡ ዘሀሎ ፡ ማእከለ ፡ ገነት ፡ ከመ ፡
ኢንብላዕ ፡ እምኔሁ ፡ ወኢንልክፎ ፡ ወይቤለነ[4] ፤ እስመ ፡ በዕለት ፡
ትበልዑ ፡ ሞተ ፡ ትመውቱ ። ወእምዝ ፡ ትቤላ ፡ አርዌ ፡ ምድር ፡
ለብእሲት ፤ አኮ ፡ ሞ*ተ ፡ ዘትመውቱ ፡ አላ ፡ ያአምር ፡ እግዚአብ f. 176 r.
ሔር ፡ ከመ ፡ አመ ፡ ትበልዑ ፡ ይትከሠት ፡ አዕይንቲክሙ ። ወታ
አምሩ ፡ ሠናየ ፡ ወእኩየ ፡ ወትከውኑ ፡ አምላከ ። ወካዕበ ፡ ተብህ
ለ ፡ በመጽሐፈ ፡ ኩፋሌ ፡ በእንተ ፡ አራዊት ፡ ወእንስሳ ፡ ወአዕዋ
ፍ ። ዘአሜ ፡ ፍጥረት ፡ አፈ ፡ በሙ ፡ ፩ወቃለ ፡ በሙ ፡ ፩ወልሳነ ፡ በ
ሙ ፡ [፩]ወይትናገሩ ፡ ፩ምስለ ፡ ካልኡ ፡ ከመ ፡ ዘይትናገር ፡ ሰብእ ፡
ምስለ ፡ ቢጹ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፉ[5] ፡ ለበለዓም ፡ አመ ፡ ተናግ
ረቶ ፡ አድግ ፡ እንዘ ፡ የሐውር ፡ በፍኖት ። ወሶበ ፡ ዘበጣ ፡ ሥልሰ ፡
በበትሩ ፡ አመ ፡ ርእየቶ ፡ ለመልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ የሐ
ውር ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ መጽብብ ፡ ወሰይፍ ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡ ደ

[1] Ms. ሰምዐ. — [2] Ms. ″ት. — [3] Ms. ″ሬ″. — [4] Ms. ″ኒ. — [5] ″ፍ.

ንገፀት ፡ ወበረከት ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወፈትሐት ፡ ወከሠተት ፡ አ
ፉሃ ። ወተናገረቶ ፡ ወዘለፈቶ ፡ ዘይቤ ፡ ሐዋርያ ፡ በእንቲአሁ ፡ ወ
ዘኢይነብብ ፡ አድግ ፡ ነቀወ ፡ በቃለ ፡ እጓለ ፡ እመሕ[ያ]ው ፡ ወተዘለ
ፎ ፡ ለበለዓም ፡ ወልደ ፡ በሶር ፡ ዘአፍቀራ ፡ ለዓስበ ፡ ዓመፃሁ ፡ ወከ
ልአ ፡ ለነቢይ ፡ እበዲሁ ። ወኖኅኒ ፡ ጸውዓ ፡ ለርግብ ፡ ሠናይ ። ወ
ፈነዋ ፡ በነገረ ፡ መልእክት ፡ ከመ ፡ ትርአይ ፡ ከመ ፡ ነትገ ፡ ማይ ፡
እምድር ። ወሰምዓት ፡ ነገሮ ፡ ወሖረት ፡ ወነሥአት ፡ በአፉሃ ፡ ቈጽ
ለ ፡ ዘይት ፡ ወገብአት ፡ ኀቤሁ ፡ ውስተ ፡ ታቦት ፡ ፍና ፡ ሰርከ ፡ ምስ
ለ ፡ ብስራት ። ወዓዲ ፡ ባሮክ ፡ ወልደ ፡ ኔርዩ ፡ ለአከ ፡ ንስረ ፡ ዘም
f. 176 v. ስለ ፡ መጽሐፍ ፡ እምኢየሩሳሌም ፡ ውስተ ፡ ብሔረ ፡ ፋር*ስ ፡ በከ
መ ፡ ተብህለ ፡ በኤርምያስ ፡ ነቢይ ። ወፈልሞናኒ ፡ ለአከ ፡ ያፈ ፡ ኀ
በ ፡ መምህሩ ፡ እንድርያስ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በምቍናኑ ፡ ከመ ፡ ትንግ
ሮ ፡ ከሚታ ፡ አፉሃ ፡ ኵሎ ፡ ዘበጽሐ ፡ ላዕሌሁ ። ወለአቡነ ፡ ተክለ ፡
ሐዋርያት ፡ ሰበ ፡ ጕየ ፡ ዖርሆ ፡ እመጥበሕተ ፡ አጋእዝቲሁ ። ከመ ፡
ኢይኅርድዎ[1] ። ወነገሮ ፡ ዘከመ ፡ አምሰጠ ፡ ወተማኅፀነ ፡ ኀቤሁ ፡ ከ
መ ፡ ያድኅኖ ። ወአምዝ ፡ [ጸውዖ ፡] አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ለእግ
ዚአ ፡ ውእቱ ፡ ዖርሆ ። ወመጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ወቆመ ፡ ቅድሜሁ ። ወሰበ ፡
ቆመ ፡ ቅድሜሁ ፡ ነጸረ ፡ ገጾ ፡ አቡነ ፡ ወሰሐቆ ። ወተናገሮ ፡ በነገ
ረ ፡ የውሀት ፡ ወይቤሎ ፤ ምንተኑ ፡ አዘዝከ ፡ ላዕለ ፡ ዝንቱ ፡ ዖር
ሆ ። እስመ ፡ ኀቤየ ፡ ተማኅፀነ ፡ ወናሁ ፡ ሀሎ ፡ ዝየ ፡ በከመ ፡ ትሬ
እዮ ። ወሰቤሃ ፡ ሰሐቀ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ በዐለ ፡ ቤት ፡ ወተናገሮ ፡
ለአቡነ ፡ ኄር ። ወይቤሎ ፤ አዘዝኩ ፡ ለምሳሕየ ፡ ከመ ፡ ይሕርድዎ ፡
ወያስተዳል[ው]ዎ ፡ ሊተ ፡ ዮም ፡ ሰንበተ ። ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እ
ምአፉሁ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ [ይቤሎ ፤]
መሐር ፡ ሊተ ፡ በእንተ ፡ ሰንበት ፤ እስመ ፡ ሰንበት ፡ ፍሥሐ ፡ ዕረ
ፍት ፡ ይእቲ ፡ ለኵሉ ፡ ፍጥረት ። ለሰብእ ፡ ለእንስሳ ፡ ወለአራዊት ።
ወለአዕዋፍ ፡ ከመ ፡ ኢያስግርዎሙ ፡ ወለአራዊትኒ ፡ ከመ ፡ ኢይ
ንእውዎሙ ፡ ወለእንስሳኒ ፡ ከመ ፡ ያዕርፍዎሙ ። ወለሰብእኒ ፡ ከ
መ ፡ ኢይቅንይዎሙ ። እስመ ፡ ከመዝ ፡ አዘዙ ፡ አበዊነ ፡ ሐዋርያ
f. 177 r. ት ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ እንዘ ፡ ይትናገሮ ፡ አቡነ ፡ *ተክለ ፡ ሐዋርያ
ት ፡ ለው[እ]ቱ ፡ ብእሲ ፡ በእንተ ፡ ምክንያተ ፡ ክብረ ፡ ሰንበት ፡ ከመ ፡
ያድኅኖ ፡ ለውእቱ ፡ ዖርሆ ። ኢበአ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ወኢፈቀደ ፡
ይኅድጎ ። አጥብዓ ፡ ላዕሌሁ ፡ ከመ ፡ ይብልዖ ፡ እስከ ፡ ጥቡዕ ፡ ል

[1] Ms. ''ዋ.

ቡ ፡ ለበሊዖቱ ። ወአቡነሰ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ብእሲ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኄሩይ ፡ ኢነገሮ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘከመ ፡ ተናገሮ ፡ ውእቱ ፡ ዶርሆ ፡ በነገረ ፡ ልሳነ ፡ ሰብእ ፡ አላ ፡ ኀብአ ፡ እስመ ፡ ዝንቱ[1] ፡ ኅቡእ ፡ ነገረ ፡ ለሥጋዊያን ፡ ወለመንፈሳዊያን ፡ ክሡት ፡ ሎሙ ፡ ኵሉ ፡ መንክራተ ፡ እግዚአብሔር ። ወለሐዋርያትኒ ፡ አመ ፡ ወረደ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ በጽርሐ ፡ ጽዮን ፡ ቅድስት ፡ ወአስተርአየ ፡ በማእከሎሙ ፡ ከመ ፡ ልሳናተ ፡ እሳት ፡ ለለ፩፩እምኔሆሙ ። ወተናገሩ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ። ወአእመሩ ፡ ነገረ[2] ፡ ልሳ[ና]ተ ፡ ሰብእ ፡ ወአዕዋፍ[3] ፡ ወእንስሳ ፡ ወአራዊት ። ወከማሁ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አእመረ ፡ ነገረ ፡ ልሳነ ፡ ዶርሆ ፡ በመንፈስ ፡ አሶት ። ወውእቱሰ ፡ ዶርሆ ፡ ኢተመይጠ ፡ ወኢሖረ ፡ ለፌ ፡ ወለፌ ፡ ኢለየማን ፡ ወለፀጋም ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። እስከ ፡ ይሬኢ ፡ ማህለቅቶ ፡ ለዝ ፡ ነገር ። ወሶበ ፡ አበየ ፡ ኀዲጎቶ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ለውእቱ ፡ ዶርሆ ፡ ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ አነ ፡ እሁበከ ፡ ቤዛሁ ። ወይቤሎ ፡ አሆ ፡ ወተሰናአዉ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ኅቡረ ፡ በበይናቲሆሙ ። ወነሥአ ፡ ልብሶ ፡ ወወሀቦ ፡ ለብእሲ ፡ ቤዛሁ ፡ ለውእቱ ፡ ዶርሆ ፡ *ዘየዐቢ ፡ እምነ ፡ ሐሳበ ፡ f. 177 v. ርእሱ ፡ ክዕበተ ፡ ክዕበተ ፡ ወቤዘዎ ፡ ወአድኅኖ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ለእግዚእ ፡ ውእቱ ፡ ዶርሆ ፤ ዘንተሰ ፡ ልብሰ ፡ ዘእሁበከ ፡ አኮ ፡ ባሕቲቶ ፡ በእንተ ፡ ምሕኮቶ[4] ፡ ዘዮም ፡ አላ ፡ ከመ ፡ ኢትልክፎ ፡ ወኢታንሥእ ፡ መጥባሕተ ፡ ላዕሌሁ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ይመውት ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወአመ ፡ ሞቱሂ ፡ ቅብሮ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወኢትግድፎ ፡ አፍአ ፡ ከመ ፡ ኢ[ይ]ንሥእዎ ፡ አዕዋፍ ፡ ወኢይብልዕዎ ፡ አራዊት ። እስመ ፡ ቤዛሁ ፡ ወሀብኩከ ፡ ዘየዐቢ ፡ እምዐሳበ ፡ ሤጠ ፡ ርእሱ ፡ ክዕበት ፡ ክዕበት[4] ። ወአምሐሎ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ከመ ፡ ኢይልክፎ ፡ ዳግመ ፡ ኢውእቱ ፡ ወኢውሉዱ ፡ እስከ ፡ ዕለተ[5] ፡ ሞቱ ። ወፈጺሞ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ነገረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አዘዘ ፡ ለውእቱ ፡ ዶርሆ ፡ ከመ ፡ ይሖር ፡ ወይኅሥሥ ፡ ዘይበልዕ ። ወይቤሎ ፤ ሖር ፡ እስመ ፡ አድኅነከ ፡ እግዚአብሔር ። ወሰሚዖ ፡ ውእቱ ፡ ዶርሆ ፡ ደነነ ፡ ወአትሐተ ፡ ርእሶ ። ወሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወወጽአ ፡ እምኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሣሕ ፡ እስመ ፡ ረከበ ፡ ሕይወተ ። ወእመሰበ ፡ ዘይብል ፡ ይትናገርኑ ፡ ዶርሆ ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ። ወአነሂ ፡ ዓቀምኩ ፡ ሎቱ ፡ ስም

[1] Ms. ዘንቱ. — [2] Ms. ነገገረ. — [3] Ms. ″ፊ. — [4] Ms. *sic*. — [5] Ms. ″ት.

ዓ ፡ እመጻሕፍት ፡ ቅዱሳት ። ከመ ፡ ይትናገሩ ፡ አዕዋፍ ፡ ወእንስሳ ፡ ወአራዊት ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ፡ ሶበ ፡ አዘዘሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪሆሙ ። ኀድግሰ ፡ ዘበ ፡ ነፍስ ፡ ወዘአልቦኒ ፡ ነፍስ ፡ ተናገረ ፡ f. 178 r. *እብን ፡ በሀገረ ፡ ሮሜ ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ ተጥራብሎን ። ወሶበ ፡ ሰበከ ፡ ጴጥሮስ ፡ በእንተ ፡ ብፁዓን ፡ በሐዲስ ፡ ልሳን ። ወይቤሎ ፡ አዕማድ ፡ አእባን[1] ፡ አሜን ፡ አሜን ። ፀኑ ፡ ነገር ፡ ዘይሰአኖ[2] ፡ ለእግዚአብሔር ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ወአሶቱ ፡ ወሀብተ ፡ ረድኤቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ የሀሉ ፡ ምስለ[3] ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ተጋብኡ ፡ ለበዓለ ፡ ተዝካሩ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምድኅረ ፡ ዝንቱ ፡ ዓዲ ፡ ስምዑ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ መንክረ ፡ ወመድምመ ፡ ዘገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወላዕለ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አቡነ ። ስምዓ ፡ ኮነ ፡ ፩ወልድ ፡ ወሬዛ ፡ ዘስሙ ፡ ዘርአ ፡ ሃይማኖት ። ወይቤ ፤ እንዘ ፡ አሐውር ፡ አነ ፡ ምስለ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በፍኖት ፡ እመንገለ ፡ ገጸ ፡ ምሥራቅ ። ወተፋዕኩ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ምራቅየ ፡ እምአፉየ[4] ፡ በቅድሜሁ ። ወርእዮ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ደንገፀ ፡ ወፈርሀ ። ወተናገረኒ ፡ ወይቤለኒ ፤ አወልድየ ፡ ምንተኑ ፡ እኩየ ፡ ዘገበርከ ፡ ላዕለ ፡ ነፍስከ ። ወተፋዕከ ፡ ምራቀከ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። እስመ ፡ ምራቀ ፡ ሰብአ[1] ፡ ክርስቲያናዊ ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ ። እስመ ፡ ተቀደሰ ፡ በሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ አመ ፡ ተወልደ ፡ በዳግም ፡ ልደት ። በጥምቀ[ተ] ፡ ክርስትና ፡ እማይ ፡ ወእመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወሶበ ፡ ይሜጥዎ ፡ ካህን ፡ በቅድስት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን[5] ፡ ይብል ፤ ዝውእቱ ፡ ቅዱስ ፡ ሥጋሁ ፡ ለክርስቶስ ። ወዘይትሜጦ ፡ ይብል ፤ አሜን ። ወካዕበ ፡ ይብል ፡ ዲያቆን ፡ እንዘ ፡ ይሜጡ ፡ እምጽዋዕ ፤ ዝውእቱ ፡ ቅዱስ ፡ ደሙ ፡ ለክርስቶስ ። ወይብል ፡ ካዕበ ፡ ዘይትሜጦ ፤ አሜን ፡ ወአሜን ። ወሶቤሃ ፡ ይትቄደስ ፡ ነፍሱ ፡ ወሥጋሁ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ። እስመ ፡ ነሥአ ፡ ቅድሳተ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአፉሁ ። ወበልዓ ፡ ኅብስተ ፡ ሕይወት ፡ ሥጋሁ ፡ ለእግዚእነ ፡ ወሰትየ ፡ ጽዋዓ ፡ መድኃኒት ፡ ደሙ ፡ ለመድኃኒነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወተቀደሰ ፡ ወተባረከ ፡ በስሙ ፡ f. 178 v. ቅዱስ ፡ ወቡሩክ ። ወአንሰ ፡ ሰሚዕየ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ *እምአፉሁ ፡ ለአቡነ[6] ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ደንገፅኩ ፡ ወአትሐትኩ ፡ ርእስየ ፡

[1] Ms. *sic*. — [2] Ms. ″ሳ‵‵. — [3] Ms. om. የሀሉ et add. ለጸሐፊሁ ፡ ሐራ ፡ ክርስቶስ ፡ ወለአጻሐፊሁ ፡ (*sic*) ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወዙሎ‵‵. — [4] Ms. በእም‵‵. — [5] Ms. add. እንዘ. — [6] Ms. ወለ‵‵.

በፍርሀት ፡ ወበረዓድ ። ወውእቱሰ ፡ አንሥአ ፡ እዴሁ ፡ ወአተበ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ክቡር ፡ ወአንሥአ ፡ ለውእቱ ፡ ምራቅ ፡ ምስለ ፡ መሬት ፡ እምነ ፡ ምድር ። ወአንበሮ ፡ ውስተ ፡ እራሑ ፡ ወአዝፈኖ ፡ ስልሠ ፡ ሰፊሖ ፡ እዴሁ ። ወሶበ ፡ አዝፈኖ ፡ ተከፍለ ፡ ወተሌለየ ፡ መሬተ[1] ፡ ምድር ፡ እምኔሁ ። በከመ ፡ ይትሌለይ ፡ ወርቅ ፡ እመሬት ። ወሶቤሃ[2] ፡ ወድቀ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወበከመ ፡ ይትከፈል ፡ ወ[ይ]ትፈለጥ ፡ እማእከለ ፡ ብዙኅ ፡ አረር ፡ ከማሁ ፡ ፈለጠ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ለትፍአተ ፡ ምራቅየ ፡ ሰፊሖ ፡ እዴሁ ፡ ሶበ ፡ አዝፈኖ ፡ ላዕለ ፡ ወታሕተ ፡ ሠለስተ ፡ ጊዜ ፡ እስከ ፡ ይፈልጥ ፡ መሬተ ፡ እምኔሁ ። ወእምድኅረ ፡ ተፈልጠ ፡ ወተረፈ ፡ ምራቅ ፡ በሕቲቱ ፡ ቀልዓ ፡ ቆብአ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በእዴሁ ፡ ዘፀጋም ፡ ወአዕረገ ፡ መልዕልተ ፡ ርእሱ ፡ ለውእቱ ፡ ምራቅ ፡ በእዴሁ ፡ ዘየማን ፡ ወአንበሮ ፡ ከተማሁ ፡ ወሜጠ ፡ ቆብዖ ፡ ወከደኖ ፡ ላዕሌሁ ። ወአንሥአ ፡ እገሪሁ ፡ ወሖረ ፡ ፍኖቶ ፡ መንገለ ፡ ምሥራቅ ። ወአነሂ ፡ ሖርኩ ፡ ምስሌሁ ። እንዘ ፡ እተልዎ ፡ ለአቡነ ፡ ቅዱስ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወአልዓልኩ ፡ ምስሌሁ ፡ እምጊዜ ፡ ሠለስቱ ፡ ሰዓት ፡ እስከ ፡ ተስዓቱ ፡ ሰዓት ፡ እንዘ ፡ እሔሊ ፡ ወአነክር ፡ በእንተ ፡ ዘነሥአ ፡ እምድር ፡ ወአዕረገ ፡ ወአንበሮ ፡ መልዕልተ ፡ ከተማ ፡ ርእሱ ። እስመ ፡ ጊዜ ፡ ሠለስቱ ፡ ሰዓት ፡ ውእቱ ፡ አሚሃ ፡ ዕለት ። ወመዋዕሊሁኒ ፡ መዋዕለ ፡ ጰንጠቈስጤ ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ በጽሐ ፡ ወኮነ ፡ ጊዜሁ ፡ ፱ሰዓት ፡ ወአልዓለ ፡ እዴሁ ፡ ዘየማን ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወአዕረገ ፡ ላዕለ ፡ ርእሱ ፡ ወነሥአ ፡ ለውእቱ ፡ ምራቅ ፡ እምውስተ ፡ ከተማሁ ፡ ወአውረዶ ፡ ወአርአየኒ ፡ ወይቤለኒ ፤ ርኢ ፡ ወልድየ ፡ ዘንተ ፡ ምራቀ ፡ ዘተፋእከ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወሶበ ፡ እሬእዮ ፡ ናሁ ፡ ኮነ ፡ ሥጋ ፡ ምውቀ ፡ ወልምሉመ ፡ ከመ ፡ ሥጋ ፡ በግዕ ፡ ንጹሕ[3] ፡ ወየዋህ ። ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ርእይየ[4] ፡ ዘንተ ፡ መንክረ ፡ ወዕፁበ ፡ ግብረ ፡ ዘገብረ ፡ እግዚአብ*ሔር ፡ [179 r. ዘአርአየ ፡ በእደዊሁ[5] ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ደንገፅኩ ፡ ጥቀ ፡ ወአንከርኩ ፡ ፈድፋደ ፡ ዕበዮ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወሶበ ፡ ደንገፅኩ ፡ ወአንከርኩ ፡ ወይቤለኒ ፤ አንክሮኑ ፡ አንከረ ፡ ልብከ ፡ በእንተዝ ፡ ነገር ። ወእቤሎ ፤ እወ ፡ አባ ፡ ፈድፋደ ፡ አንከርኩ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ግሩም ፡ ግብሩ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወሶቤሃ ፡ አውሥ

[1] Ms. ″ቱ. — [2] Ms, ወሶበ. — [3] Ms. ንጽሕ ፡ *sic* etiam p. 90 v. 4. — [4] Ms. *sic*. — [5] Ms. ″ዴ‵‵.

አኒ ፡ ወይቤለኒ ፤ እመሰ ፡ ታነክር ፡ ዘንተ ፡ በእንተ ፡ ዘርኢከ ፡፡ ወከዕበ ፡ ያሬኢ[1] ፡ ፈድፋደ ፡ ኀበ ፡ ሀለወ ፡ ወኮነ ፡ ዝንቱ ፡ ምራቅ ፡ ዘኮነ ፡ ሥጋ ፡ ምውቀ ፡ ወልምሉመ ፡ ከመ ፡ ሥጋ ፡ በግዕ ፡ የዋህ ፡ ወንጹሕ ፡፡ ወበጊዜሃ ፡ አንበረ ፡ እዴሁ ፡ መዓል[ዐ]ለ ፡ ውስተ ፡ ርእሱ ፡፡ ወአኀዘ ፡ ቆብዖ ፡ ወቀልዓ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወአመ ፡ አዕረገ ፡ ምራቆ ፡ ውስተ ፡ ከተማ ፡ ርእሱ ፡ ነሢኦ ፡ እምድር ፡፡ ወሶበ ፡ ቀልዓ ፡ ቆብዖ ፡ አርአየኒ ፡ ክበበ ፡ ሥዕርተ ፡ ርእሱ ፡ እምከተማሁ ፡ እስከ ፡ ፍጽሙ ፡ ያንበለብል ፡ ኵለንታሁ ፡ ከመ ፡ አፍሓመ ፡ እሳት ፡ እስመ ፡ ኮነ ፡ ከመ ፡ አፍሓመ ፡ እሳት ፡ ውእቱ ፡ ከተማ ፡ ርእሱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ኀበ ፡ ነበረ ፡ ውእቱ ፡ ምራቅየ ፡ ዘኮነ ፡ ሥጋ ፡፡ ወሶቤሃ ፡ በይእቲ ፡ ሰዓት ፡ ወደቁ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ እንዘ ፡ ዕርእድ ፡ ጥቀ ፡፡ ወእቤሎ[2] ፤ አአበ ፡ ስረይ ፡ ሊተ ፡ ለኃጥእ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡፡ እስመ ፡ አበስኩ ፡ ፈድፋደ ፡ በኢያእምሮትየ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡፡ ዘቲ ፡ ተግሣጽ ፡ ትኩነኒ ፡ እምዮም ፡ እስከ ፡ ጻአተ ፡ ነፍስየ ፡፡ ወኢይተፍእ ፡ ምራቅየ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡፡ አማን ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ ምራቀ ፡ ብእሲ ፡ ክርስቲያናዊ ፡ ዘተቀደሰ ፡ በቅድሳት ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ አምላክነ ፡፡ ወሰሚዖ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ እምአፉየ[3] ፡ አኀዘኒ ፡ በእዴሁ ፡ ወአንሥአኒ ፡ ወተሰጥወኒ ፡ ወይቤለኒ ፤ ተንሥእ ፡ ወልድየ ፡ ወስማዕ ፡ ቃልየ ፡፡ ወተዐቀብ ፡ እምራቅከ ፡ ወኢትትፋእ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወኢታውዕእ ፡ በመንኖ ፡ ዳግመ ፡፡ ከመ ፡ ኢይኩንከ ፡ አበሳ ፡ ዓቢየ[4] ፡ ወብዙኃ ፡ ጌጋየ[4] ፡ እስመ ፡ ምራቁ ፡ ለብእሲ ፡ ክርስቲያናዊ ፡ ይከውኖ ፡ ከመ ፡ ጥምቀት ፡ ወያንጽሐ ፡ እምኃጢአቱ ፡፡ በከመ ፡ ይቤሉ ፡ ሐዋርያት ፡ በሲኖዶሶሙ ፡ f. 179 v. *በሥርዓተ[5] ፡ ጊዜ ፡ ጸሎት ፡ ወንፋሕ ፡ ውስተ ፡ እደዊከ[6] ፡ ወተዐቀብ ፡ በምራቅ ፡ ዘይወጽእ ፡ እምአፉከ ፡፡ ወትከውን ፡ ንጹሐ ፡ እስከ ፡ እገሪከ ፡ ዝውእቱ ፡ አምኃ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡፡ ወያዓርግ ፡ እምልበ ፡ መሃይምናን ፡ ከመ ፡ ፈልፈለ ፡ ነጠብጣብ ፡ ነቅዐ ፡ ጥምቀት ፡፡ ወእመሰ ፡ ተብህለ[7] ፡ ነቅዐ ፡ ፈልፈለ ፡ ጥምቀት ፡ ምራቀ ፡ ብእሲ ፡ ክርስቲያናዊ ፡፡ ወአምኃ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡፡ ወእፎኬ ፡ ይትኀየይዎ ፡ ወይገድፍዎ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ በመንኖ ፡፡ ለዘይቄድስ ፡ ሥጋ ፡ ወነፍስ ፡፡ ዘያነጽሕ ፡ እምርእስ ፡ እስከ ፡ እግር ፡፡ ሶበ ፡ ተዐትብ ፡ ሥልሰ ፡ ወትነፍሕ ፡ ምራቀ ፡ ወኮነ ፡ አምኀሁ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡፡ አንሰ ፡ እቤ ፡ ከመ ፡ ያከብርዎ ፡ በተዐቅቦ ፡ ከመ ፡ ሥጋ ፡ ወደሙ ፡ ቅ

[1] Ms. ያርኢ. — [2] Ms. ወይቤሎ. — [3] Ms. እምአፍየ. — [4] Ms. ″ይ. — [5] Ms. በበሥ``. — [6] Ms. ″ዴ``. — [7] Sequentia corrupta videntur.

ዱስ፡ ለክርስቶስ። እስመ፡ ተቀደሰ፡ በሥጋሁ፡ ወደሙ፡ ቅዱስ። ለክርስቶስ። ብእሲ፡ ክርስቲያናዊ፡ አርአያሁ፡ ወአምሳሊሁ[1]፡ ለክርስቶስ፡ ውእቱ፡ ለእመ፡ ዐቀበ፡ ሥርዓቶ፡ በንጽሕ፡ በከመ፡ ይቤ፡ ጳውሎስ፤ እስመ፡ ከመ፡ ክርስቶስ፡ ኮነ፡ ለእመ፡ ዐቀብነ፡ ዘቀዲሙ፡ ሥርዓተነ፡ እንተ፡ ውስጡ፡ ለሰብእ፡ የኀድር፡ ክርስቶስ። ወካዕበ፡ ይቤ፡ እግዚእነ፡ በወንጌል፡ ቅዱስ፤ ዘያፈቅረኒ፡ ይዕቀብ፡ ቃልየ። ወያፈቅሮ፡ አቡየ፡ ወንመጽእ፡ ኀቤሁ፡ ወንገብር፡ ምዕራፈ[2]፡ ኀቤሁ፡ ወንኀድር፡ ኀቤሁ፡ ኀቡረ። ወእመሰ፡ ኮነ፡ ብእሲ፡ ክርስቲያናዊ፡ ምዕራፈ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ። እፎኑ፡ እንከ፡ ፈድፋደ፡ ይገድፍዎ፡ ለምራቅ፡ ዘተቀደሰ፡ በመንፈስ፡ ቅዱስ።

ዜነወኒ፡ ፩ብእሲ፡ እምቅዱሳን፡ አኀው፡ በእንተ፡ እበየ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ ዘሀሎ፡ ላዕለ፡ ምራቀ፡ ብእሲ፡ ክርስቲያናዊ። ወይቤለኒ፤ እንዘ፡ አሐውር፡ በፍኖተ[3]፡ ሐቅል፡ ውስተ፡ ገዳም፡ ወሀሎ፡ ፩ወልድ፡ ንኡስ፡ ዘይተልወኒ፡ ወየሐውር፡ ቅድመ፡ ገጽየ። ወመጽአ፡ ከይሲ፡ ጸዋግ፡ ግብተ፡ እምነ፡ ውእቱ፡ በድው፡ ወነሰኮ፡ እገሪሁ፡ ለውእቱ፡ ወልድ። ወሶበ፡ ነሰኮ፡ ወድቀ፡ በጊዜሁ፡ ወእም[ብ]ዝኃ፡ ሕማም፡ እስመ፡ ተመልአ፡ ኵለንታሁ፡ በሕምዘ ከይሲ። ወኮነ፡ ልቡ፡ ከመ፡ ስኩር፡ ወአንበዘ፡ ወበጽሐ፡ ለመዊት። ወባሕቱ፡ ነፍሱሰ፡ ኢወጽአት። አላ፡ ዳእሙ፡ ታስተናፍስ፡ ሕቀ፡ እስመ፡ በሕምዘ፡ ከይሲ፡ *ጸዋግ፡ ተሐይጸት፡ ወጸበበ፡ ኵሉ፡ (f. 180 r.) ሥጋሃ። ወእምዝ፡ ወሶበ፡ ርኢኩ፡ ዘንተ፡ ኵሎ፡ ሕማመ፡ ዘረከበ፡ ለወልድየ፡ ደንገፅኩ፡ ወአኀዘኒ፡ ፍርሀት፡ ወረዓድ። ወበከይኩ፡ ብከየ፡ መሪረ፡ እንዘ፡ እብል፤ ዮጊ፡ ይመውተኒ፡ ወልድየ። ወእምዝ፡ መጽአ፡ ላዕሌየ፡ [ኀሊና፡] መንፈሳዊ፡ ወሰፋሕኩ፡ እራሐ፡ እዴየ፡ ዘፀጋም፡ ወተፋእኩ፡ ውስቴቱ፡ ምራቅየ፡ ወአተብክዎ፡ እንዘ፡ እብል፤ በስመ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ። ወነፋሕክዎ፡ ሥልሰ፡ ለውእቱ፡ ምራቅ፡ ዘወፅአ፡ እምአፉየ። ወጠማዕኩ፡ አጽባዕተ፡ እዴየ፡ ዘየማን፡ ኀበ፡ ምራቅየ፡ ወአውፃእኩ[4]፡ እምኔሁ፡ ወቀባዕክዎ፡ ለውእቱ፡ እገሪሁ፡ ኀበ፡ ተነስከ። ወእምዝ፡ ኀይወ፡ ውእቱ፡ ወልድ፡ እምሕማሙ፡ ዓቢይ፡ ዘረከበ፡ [በ]ሕምዘ፡ ከይሲ፡ ጸዋግ። ወተንሥአ፡ ሶቤሃ፡ ወሖረ፡ ፍኖቶ፡ እንዘ፡ ይትፌሣሕ። እስመ፡ ለስሐ፡ እምኔሁ፡ ሕምዘ፡ ከይሲ፡ ጸዋግ። ወኀደጎ፡ ሕማም፡ ወኢተርፈ፡ ላዕሌሁ፡ ወኢምንተኒ። ዘንተ፡ ኵ

[1] Ms. ወበእ". — [2] Ms. "ረ". — [3] Ms. "ት. — [4] Ms. ወእውፅኩ.

ሎ ፡ ነገረ ፡ ዜነወኒ ፡ ፩እምቅዱሳን ፡ አኃው ። ወእግዚእነሂ ፡ በምራቁ ፡ ከሠተ ፡ አዕይንተ ፡ ዕውራን ። ወአስምዓ ፡ ጽሙማነ ፡ ወአ[ስ]ተናገረ ፡ በሐማነ ። ወበእንተዝ ፡ አዘዘ ፡ ይትዓቀቡ ፡ ምራቀ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አቡነ ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ሐለየ ፡ ከመ ፡ ይሖር ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከመ ፡ ይስግድ ፡ ኀበ ፡ ተሰቅለ ፡ ወኀበ ፡ ተቀብረ ፡ እግዚእነ ። ወወፅአ ፡ ወሖረ ፡ ምድረ ፡ እንፍራዝ ፡ ወአንሶሰወ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምኔታት ፡ ወመነከሳት ፡ ከመ ፡ ይትባረክ ፡ እምኔሆሙ ። ወያስተበቍዖሙ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ሰአሉ ፡ ሊተ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያርትዕ ፡ ፍኖትየ ፡ ከመ ፡ እሖር ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ ሰማዕተ ፡ በህየ ። ጸልዩ ፡ በእንቲአየ ፡ ከመ ፡ ያጽንዓኒ ፡ ዘአጽንዖሙ ፡ ለሰማዕት ፡ ወባርኩ ፡ ደቂቅየ ። ወያዜክር ፡ ኵሎ ፡ ዘተማኅፀነ ፡ ኀቤሁ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ፬ደብር ፡ ወረከበ ፡ በህየ ፡ አሐደ ፡ ባሕታዌ ፡ መራሄ ፡ እግዚአብሔር ። ወቆመ ፡ ኀበ ፡ ዴዴ ፡ ወይቤ ፤ ንግርዎ ፡ ለአብ ፡ በእንቲ
f. 180 v. አየ ። ወውእቱሰ ፡ አመረ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ። *ወወፅአ ፡ እንዘ ፡ ይጔጕዕ ። ወይቤ ፤ ለምንት ፡ ታቀምዎ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወአክሞሰሰ ፡ ወተአምኆ ፡ ከመ ፡ ዘያአምሮ ፡ ቀዳሚ ። ወይቤሎ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አቡነ ፤ በአይቴ ፡ ተ[አ]ምረኒ ፡ ወትጼውዓኒ ፡ ስምየ ። ወይቤሎ ፤ አነ ፡ አአምረከ ፡ እንዘ ፡ ሀሎከ ፡ በደብረ ፡ ሊባኖስ ፡ ተሞቂሐከ ። በጊዜ ፡ ስሱ ፡ ሰዓት ፡ መሰጡከ ፡ ወአዕረጉከ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ። ወኪያየኒ ፡ ወአቀሙኒ ፡ ምስሌከ ፡ ወወሀቡከ ፡ ፫ልብሰ ፡ ብርሃን ፡ ለስርጋዌከ ፡ ወሊተኒ ፡ ወሀቡኒ ፡ ፪ ። ወእቤሎ ፡ ለመልአክ ፡ ዘያቀውመኒ ፤ በእንተ ፡ ምንትኑ ፡ ዘተውህበ ፡ ሎቱ ፡ ፫ልብስ ፡ ወሊተኒ ፡ ፪ወይቤለኒ ፡ መልአክ ፤ ሀለወከ ፡ ወለከሂ ፡ ፫ወለውእቱኒ ፡ ሀለዎ ፡ ፪ወለክልኤክሙ ፡ ስርጋዌክሙ ፡ በበ፯ ። ወእቤሎ ፡ ለመልአክ ፤ መኑ ፡ ስሙ ፡ ወአይቴ ፡ ብሔሩ ። ወይቤለኒ ፤ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ዘደብረ ፡ ሊባኖስ ። ወአሜሃ ፡ አእመርኩከ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አእመረ ፡ ውእቱኒ ፡ በውእቱ ፡ ጊዜ ፡ ዘመሰጥዎ ። ወተናገሩ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ።

ወወፅአ ፡ ወሖረ ፡ ብሔረ ፡ ትግሬ ። ወአንሶሰወ ፡ ኀበ ፡ ምኔታተ[1] ፡ መነኮሳት ። ወኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ገዳማዊያን ፡ ወጸማዕታት ፡ ወተባረከ ፡ እምኔሆሙ ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ በፍኖት ፡ ወአርዳኢሁኒ ፡ ምስሌ

[1] Ms. ″ቱ.

ሁ ፡ ወይቀድሙ ፡ ውእቶሙ ፡ ውእቱኒ ፡ ይተሉ ፡ ድኅሬሆሙ ። ወሶበ ፡ ተመይጡ ፡ ርእይዎ ፡ እንዘ ፡ ይቀውም ፡ ምስለ ፡ ፩መነኮስ ። ወእሙ[ን]ቱሰ ፡ ኢያእመሩ ፡ እምኀበ ፡ አይቴ ፡ ዘመጽአ ፡ ወአንከሩ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ አይቴ ፡ ተሐውር ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፤ ኀበ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ እግዚእነ ፡ ወእሰግድ ፡ በህየ ። ወዓዲ ፡ እፈቅድ ፡ ሰማዕተ ፡ እኩን ። ወከመ ፡ እትቀተል ፡ በሰይፍ ፡ አው ፡ ከመ ፡ እትወገር ፡ በእብን ፡ አው ፡ ከመ ፡ ይደዩኒ ፡ ውስተ ፡ እሳት ፡ አው ፡ እሳተፍ ፡ ሕማሞ ፡ ለክርስቶስ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ልሳነ ፡ ዕፍረት ። እመሰ ፡ አረይነ ፡ ትዕግሥተ ፡ ንዔሪ ፡ ክብረ ፡ ነጊሥ ። ወእመሂ ፡ አረይነ ፡ ሕማመ ፡ ንዔሪ ፡ ክብረ ። ወእመኒ ፡ አረይነ ፡ *መዊተ ፡ ንዔሪ ፡ [f. 181 r.] ሕይወተ ። ወውእቱ ፡ መነኮስ ፡ የአምር ፡ ኵሎ ፡ ኀቡአተ ፡ ከመ ፡ ስምዓ ፡ ኮነ ፡ ብፁዕ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። እንዘ ፡ ይብል ፤ እስመ ፡ ዝንቱ ፡ መነኮስ ፡ ያአምር ፡ እምቅድመ ፡ ይፍልስ ፡ አድባር[1] ። እመሂ ፡ ይፈልስ ፡ ወኀበ ፡ ይነብር ፡ ዕፀዊሁኒ ፡ ወአበኒሁኒ ፡ ኀበ ፡ ይበጽሕ ። እስመ ፡ ዘበ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ያአምር ፡ ኵሎ ። ወይቤሎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ኢኮነከ ፡ ክፍልከ ፡ ከመ ፡ ትሖር ፡ ኢየሩሳሌም ። ወተመየጥ ፡ ኀበ ፡ ምድረ ፡ ሴዋ ፡ ወበህየ ፡ ትፌጽም ፡ ገድለከ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ኢይትመየጥ ፡ ድኅረ ፡ መኑ ፡ ዘይእኀ[ዝ] ፡ ዕርፈ ፡ ወየሐርስ ፡ ድኅሬተ ። ርትዕት ፡ ይእቲ ፡ መንግሥተ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መነከስ ፤ አንሰ ፡ እሙነ ፡ እነግረከ ፡ ወለእመ ፡ ኢአመንከኒ ፡ ነገርየ ፡ እነግረከ ፡ ትእምርተ ፡ ዘይከውን ፡ ለከ ። ወአን[ተ]ሰ ፡ ትገብእ ፡ ድኅረ ፡ ወትትመየጥ ፡ ኀበ ፡ ሀገርከ ። ወእምከመ ፡ ዮም ፡ ትበጽሕ ፡ ዝየ ፡ ወትትራከብ[1] ፡ በዝንቱ ፡ መከን ። እሉ ፡ ደቂቅከ ፡ ኢይትመየጡ ፡ ዘእንበለ ፡ ፩እምኔሆሙ ፡ ወ፩ሶበ ፡ ትበጽሕ ፡ እንፍራዝ[2] ፡ ይደዊ ፡ ወተሐድጎ ፡ በህየ ። ወ፪ደቂቅከ ፡ የሐውሩ ፡ ምስሌከ ፡ ወተመይጠሰ ፡ ኢይትመየጡ ። ወባሕቱሰ ፡ ይመጽኡ ፡ ምስሌከ ፡ ምስለ ፡ ዘይንእስ ፡ ወልድከ ። ወዝንተ ፡ ሰሚዖ ፤ ተአምኑ ፡ በበይናቲሆሙ ።

ወሐረ ፡ ከመ ፡ ይትአማኅ ፡ ዝኅሮሙ ፡ ለ፱ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይንሣእ ፡ በረከቶሙ ። ወበጽሐ ፡ ለለ፩፩ ፡ ኀበ ፡ መካናቲሆሙ ፡ ወተአምኆ ፡ ዝኅሮሙ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ወበጽሐ ፡ ምድረ ፡ እንፍራዝ ፡ ወበጽሐ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ደብር ፡ ዘመነኮሳት ። ወደወየ ፡

[1] Ms. *sic*. — [2] Ms. ″ዘ.

ውእቱ ፡ ወልድ ፡ ወሐደጎ ፡ በህየ ። ወሖረ ፡ ብሔረ ፡ ሴዋ ። ወአንሶሰወ ፡ ውስተ ፡ አድያሚሃ ። ወቅድመ ፡ በአ ፡ ኀበ ፡ ምኔተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሃይማኖት ። ወተአምኆ ፡ ዝኀር[1] ፡ ወሐወጸሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ አኀዊሁ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ምድረ ፡ ትግሬ[2] ፡ ምስለ ፡ ካልአን ፡ ደቂቁ ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ፡ ወልድ ። ወተራከበ ፡ ምስለ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ዘይቤ ፩ እሙነ ፡ ኮነ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ አክሞሰሰ ፡ ወተአምኁ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወአንከሩ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ፡
f. 181 v. ወሰብሕዎ ። *ወእምዝ ፡ ኀለፈ ፡ ወበጽሐ ፡ ገዳመ ፡ ጽ[ም]ብላ ።

ወይቤ ፡ ውእቱ ፩ ወበህየ ፡ ረከብኩ[3] ፡ ፵፻ወ፺ ፡ ቅዱሳነ ፡ እለ ፡ መነንዎ ፡ ወጸልእዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ። ወአልቦሙ ፡ አልባሰ ፡ ለከዳኖሙ ፡ ወኢበትረ ፡ ለእዴሆሙ ፡ ወኢአሣእነ ፡ ለእገሪሆሙ[4] ። ዘእንበለ ፡ ጸጕር ፡ በሕቲቱ ፡ ወቅናት ፡ ዘአዲም ፡ ዘውስተ ፡ ሐቌሆሙ ። ወተባረኩ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወተአማኀክዎሙ ። ወነገሩኒ ፡ ኵሎ ፡ ነገረ[5] ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘኮነኒ ፡ ወዘይከውንኒ ። ወእምዝ ፡ ሖርኩ ፡ ወኀለፍኩ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ገዳም ፡ ወበህየ ፡ ረከብኩ ፡ ፹፻ወ፵፪ ፡ ቅዱሳነ ፡ እለ ፡ ኀብኦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኀላፊ ፡ ወኢያእመርዎ[6] ፡ ለፍትወቱ ። ወአልቦሙ ፡ አልባሰ ፡ ወኢበትረ ። ወኢየዓርፉ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ፡ እንዘ ፡ ይሴብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወሶበ ፡ በጻሕኩ[7] ፡ ኀቤሆሙ ፡ ተአማኀክዎሙ ። ወተቀበሉኒ ፡ ከመዘ ፡ ያአምሩኒ ፡ ትካት ፡ ወዜነዉኒ ፡ ኵሎ ። ወወረደ ፡ መድኀኒነ ፡ ምስለ ፡ መላእክቲሁ ፡ ወተተክለ ፡ ደብተራ ፡ ብርሃን ። ወወረደ ፡ በዕድ ፡ እምሰማይ ፡ ሥሩዕ ፡ ወተክህነ ፡ ለሊሁ ፡ መድኀኒነ ፡ ወአነኒ ፡ ቀረብኩ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ቀዲምየ ፡ እምኵሎሙ ። ወእምዝ ፡ አምጽአ ፡ መድኀኒነ ፡ ፫ኅብስተ ፡ እኂዞ ፡ በእደዊሁ ፡ ወቅድመ ፡ አኀዝክዎ ፡ ለውእቱ ፡ ኅብስት ፡ በእዴየ ፡ ወፈቀድኩ ፡ ከመ ፡ እብላዕ ። ወይቤለኒ ፩ ኢይደሉ ፡ በሊዕ ፡ በዝ ፡ ዓለም ። ወጼነወኒ ፡ መዐዛሁ ፡ ለውእቱ ፡ ኅብስት ፡ ፴ዕለተ ። ወኢፈቀድኩ ፡ እክለ ፡ ለበሊዕ ፡ ወማየ ፡ ለሰትይ ። ወእምዝ ፡ ኀለፍኩ ፡ ኀበ ፡ አሐቲ ፡ ገዳም ፡ ወረከብኩ ፡ በህየኒ ፡ ካልአነ ፡ ቅዱሳነ ፡ እለ ፡ መነንዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኀላፊ ። ወኆልቆሙ ፡ ፲፻፼ዘከመ ፡ ቀዳሚ ፡ እለ ፡ ይሴሰዩ ፡ ወይበልዑ ፡ በእደ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ፡ ሕይወተ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ ለለ ፡ ዕለቱ ፡ ወትረ ፡ ወተአማኀ

[1] Ms. ″ሮሙ. — [2] Ms. ድግሬ. — [3] Ms. ረከበ. — [4] Ms. እገሪሁ. — [5] Ms. ነገሩኒ. — [6] Ms. ″ሙ″. — [7] Ms. በጽሐኩ : cfr. p. 97 n. 1.

ክዎሙ ። ወእምዝ ፡ ሖርኩ ፡ እምህየ ፡ ወኀለፍኩ ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ ገዳም ። ወረከብኩ ፡ መነኮሰ [1] ፡ ዕሡረ ፡ በመታክል ፡ ኵለንታሁ ። ወተአማኀክዎ ፡ ወሶበ ፡ ርኢክዎ ፡ እደዊሁ ፡ ስፉሐ ፡ ደንገፀኒ ፡ ልብየ ። ወተዘከርኩ ፡ ዕ*በዮ ። ወይቤለኒ ፤ ኢትፍራህ ፡ ወኢትደንግፅ ፡ f. 182 r. እግዚአብሔር ፡ ዘአምጽአ[ከ] ፡ ኀቤየ ። ወዜነወኒ ፡ ነገራተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአነሂ [2] ፡ ዜነውክዎ ፡ ዘከመ ፡ እሄሊ [3] ፡ ከመ ፡ እረድ ፡ ኢየሩሳሌም ። ወይቤለኒ ፤ አምጽእ ፡ ዕጣነ ። ወወሀብክዎ ፡ ዕጣነ ፡ ንጹሐ ፡ ወኅሩየ ፡ ዘእንበለ ፡ እእኀዝ ፡ በእዴየ ፡ ወአንብዓ ፡ ዲቤሁ ፡ ደመ ፡ ህየንተ ፡ አንብዕ ። እስመ ፡ ኀልቀ ፡ አንብው ፡ እምብዝኃ ፡ ብካዩ ። እስመ ፡ ይፀኪ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ። ወይቤለኒ ፤ ኢተሀብ ፡ ለካልእ ፡ ቀሲስ ፡ ወአንተ ፡ ዕጥን ፡ በእዴከ ። ወኀበ ፡ አንጸረ ፡ ጢሰ [4] ፡ ዕጣን ፡ ይእቲ ፡ ፍኖትከ ፡ ዘተሐውር ፡ ባቲ ። ወአጠንኩ ፡ በጸሒየ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያኖሙ ፡ ለ፱እንስሳ ፡ በዕለተ ፡ በዓሎሙ ። ወአንጸረ ፡ ጢሰ ፡ ዕጣን ፡ መንገለ ፡ ሴዋ ፡ በከመ ፡ ነገረኒ ፡ ውእቱ ። ወተፈወሱ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ፻መጻጕዕ ። ወእምዝ ፡ አእመርኩ ፡ ክፍልየ ፡ ከመ ፡ ኢከነ ፡ ነጊደ ፡ ኢየሩሳሌም ። ወይእዜኒ ፡ ኢሐደገ ፡ ጽሒቀ ፡ ሕሊናየ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ እንዘ ፡ አሐውር ፡ በፍኖት ፡ ረከብክዎ ፡ ለ፩ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ይጕይይ ። ውእቱሰ ፡ ልቡሰ ፡ ጸጕር ፡ ውእቱ ። ወእቤሎ ፤ አአባ ፡ በእንተ ፡ ምንት ፡ ትጕይይ ። ወውእቱኒ ፡ ነገረኒ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ እግዚእን ፡ ይቤለኒ ፡ ትመውት ፡ በሰይፍ ፡ በእንቲአየ ፡ ወበእንተ ፡ ስመ ፡ ዚአየ ። ወእቤሎ ፡ አነ ፤ ይትሐሰው ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይቤ ፡ በእንቲአከ ፤ ኢትጕየይ ፡ ካዕበ ፡ እምይእዜ ። ወውእቱ ፡ ይቤለኒ ፡ በቃለ ፡ ትንቢት ፤ እምከመሰ ፡ ሞትኩ ፡ አንተ ፡ ት*ቀብር ፡ ሥጋየ ። f. 182 v. ወኀለፍኩ ፡ እምኔሁ ። ወእምድኅረ ፡ ጕንዱይ ፡ መዋዕል ፡ ተመየጥኩ ፡ ኀቤሁ ፡ ወረከብክዎ ፡ ቅቱለ ፡ በሰይፍ ፡ ወገነዝክዎ ፡ ወቀበርክዎ ። ወመጠንክዎ ፡ ለጸጕረ ፡ አባሉ ፡ ወኮነ ፡ ፳ወ፪ስገዘረ ።

ወዘንተኒ ፡ ዘከሠተ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያጥብአ ፡ ለገድል ፡ በከመ ፡ ኀያል ፡ መ[ስ]ተቃትል ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ጻማሆሙ ፡ ይጌሥጽ ፡ ለነፍሱ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ኦነፍስየ ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ትሔልዊ ፡ በንዝሕላል ። ኀይለ ፡ ጸሎቶሙ ፡ ለእሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ጽሙዳን ፡ በዐርኦት ። በጸሎተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ካህን ፡ ወድንግል ። ዕፀ ፡ ገነት ፡ ሐመልሚል ። ኀበ ፡ ሙሐዘ ፡ ማይ ፡ ትኩል ።

[1] Ms. ″ስ. — [2] Ms. ለንሂ. — [3] Ms. ″ሂ‵. — [4] Ms. ″ስ.

በዘይተ ፡ ሃይማኖት ፡ ጥሉል ። ያርፍቀነ ፡ ምስሌሁ ። በሐዳስ ፡ በዓል ። ለእለ ፡ ሀለውነ ፡ ውስተዛ ፡ መርጡል ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ወፅአ ፡ ወሖረ ፡ በፈረሰ ፡ መንፈስ ፡ ተጽዒኖ ። አሣእነ ፡ ወንጌል ፡ ተስኢኖ ። ወአሪተ ፡ ቅድስተ ፡ ገቢሮ ፡ ቆተኖ ። ድርዓ ፡ ሐጺን ፡ ዘእንግድዓሁ ፤ ተረሲዮ ። ወጌራ ፡ መድኃኒት ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ተሰርዲኖ ። ወነሥአ ፡ ቀስታመ ፡ መዊእ ፡ ዘውእቱ ፡ አምሳለ ፡ ፀልበሁ ፡ ለወልድ ፡ ትእምርተ ፡ አድኅኖ ። ወወፅአ ፡ ይፅበእ ፡ ፅድወ ፡ አቡሁ ። አሰረ ፡ እግዚኡ ፡ በዴግኖ ። ትብዐ [1] ፡ ወልድ ፡ አግብአ ፡ ወፈደየ ፡ በቀለ ፡ መዋዔ ፡ ከዊኖ ። በተ[ና]ገሮ ፡ አርብሐ ፡ ምናኖ ። ለእለ ፡ ተጋባእነ ፡ በዕለተ ፡ ተዝካሩ ፡ በተአምኖ ። ትንበሌ ፡ ረድኤቱ ፡ ይኩነነ ፡ ከመ ፡ ደርከኖ ። ወይባርከነ ፡ ሰፊሐ ፡ የማኖ [2] ። f. 183 r. *ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ስምዑኬ ፡ አኃዊየ ፡ ከመ ፡ ይኩንክሙ ፡ ተግሣጸ ፡ ወበቍዔተ ፡ ለኵልክሙ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ እንዘ ፡ አሐውር [3] ፡ በፍኖት ፡ ወሰማዕኩ ፡ ድምፀ ፡ ጽራሕ ፡ እንዘ ፡ ይኬልሑ ፡ ሕፃናት ፡ ወሰከዩ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ እግዚኦ ፡ ኢትትበቀል ፡ በእንተ ፡ ደምነ ፡ እስመ ፡ ኢያብጽሑነ ፡ መጠነ ፡ አካል ፡ ከመ ፡ ንግበር ፡ ሥምረተከ ። ከመ ፡ ትእስየነ ፡ በእንተ ፡ ሠናይ ፡ ምግባሪቲነ ፡ ወከመ ፡ ትፍድየነ ፡ እኩየ ፡ በእንተ ፡ እከየ ፡ ምግባሪቲነ ፡ እስመ ፡ ቀተለተነ ፡ እምነ ፡ እንዘ ፡ ሀሎነ ፡ በውስተ ፡ ማኅፀና ፡ በሥራይ ። ወዘንተ ፡ ሶበ ፤ ሰማዕኩ ፡ ደንገፅኩ ፡ ወፈራህኩ ፡ ወአንከርኩ ። ወእቤ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ ዝንቱ ። ወተማኅለልኩ ፡ ከመ ፡ ይክሥት ፡ ሊተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍካሬሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ነገር ። ወበጻሕኩ ፡ ብሔረ ፡ እንፍራዝ ፡ ወቦእኩ ፡ ኀበ ፡ ምኔተ ፡ መነኮሳት ። ወሀለወት ፡ በህየ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ኀሪት ፡ መበለት ፡ ዓመተ ፡ እግዚአብሔር ። ዘስማ ፡ ፍሬ ፡ ማርያም ። ወነገር[ክ]ዋ ፡ ለዝንቱ ፡ ነገር ። ወእቤላ ፤ ግበሪ ፡ ምህልላ [4] ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ እግዚአብሔር ። ወገበርነ ፡ ምህልላ ፡ ክልኤነ ፡ በዓቢይ ፡ ትጋህ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ ወበአን[ብ]ዕ ፡ ብዙኅ ። ወተወክፈ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸሎተነ ፡ ወምህልላነ ። ወሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ እንዘ ፡ ይጸርኅ ፡ ወይብል ። ዘገብረት ፤

[1] Ms. ተብዐ. — [2] Ms. add. ለጸሐፊሁ ፡ ሐራ ፡ ክርስቶስ ፡ ወለአጽሐፊሁ ፡ ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ያርፍቀሙ ፡ ማእከለ ፡ ሕፅኖ. — [3] Ms. የሐውር. — [4] Ms. ምህለላ; id saepe aliis locis.

ዘንተ ፡ እገሊት ፡ መበለት ። ወእምዝ ፡ ተንሣእኩ [1] ፡ ወ*ሐርኩ ፡ f. 183 v. ከመ ፡ እኅሥሣ ፡ ለይእቲ ፡ መበለት ፤ ወኀሠሥክዋ ፡ በብዙኀ ፡ ጽሕቅ ፡ ወረከብክዋ ። ወእቤላ ፤ ንግርኒ ፡ ዘገበርኪ ፡ ከመ ፡ እናዝዝኪ ። ወነገረተኒ ፡ ኵሎ ፡ ዘከመ ፡ ፀንሰት ፡ ፫ጊዜ ፡ ወዘከመ ፡ ቀተለቶሙ ፡ በሥራይ ፡ እንበይነ ፡ ፍርሀተ ፡ ሰብእ ። ወእምዝ ፡ ናዘዝክዋ [2] ፡ ወወሀብ[ክ]ዋ ፡ ንስሐ ፡ ዘከመ ፡ ቀኖና ፡ ሐዋርያት ። ወእቤላ ፤ ጸልዩ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይስረይ ፡ ለኪ ፡ ኃጢአተኪ ። ወአነሂ ፡ ሐርኩ ፡ ወተማኅለልኩ [3] ፡ ከመ ፡ ይስረይ ፡ ኃጣውኢሃ ። ወእምዝ ፡ አርመሙ [4] ፡ ሕፃናት ፡ እምጽራኆሙ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ወእምዝ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ ሰረየ ፡ ላቲ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጣውኢሃ ። ርእዩ ፡ አኀዊ ፡ መጠነ ፡ ፍቅር ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ለአቡነ ፡ ብፁዕ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወለእመ ፡ ርእየ ፡ ፩እምነ ፡ አኃው ፡ አው ፡ እምነ ፡ አኃት ፡ ዘወድቀ ፡ ውስተ ፡ ኃጢአት ፡ ይመስሎ ፡ አበሉ ፡ ዘተገ[ድ]ፈ ፡ ወያነሥኦሙ ፡ እምድቀቶሙ ። ወያነጽሖሙ ፡ እምርስሐቶሙ ፡ ወይናዝዞሙ ፡ በየውሀት ፡ ወኢያዐብዝኀ ፡ ቀኖና ፡ በላዕሌሆሙ ። ወበከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፤ ኢታሰከምዎሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ጾረ ፡ ክቡደ ፡ ዘኢይክሉ ፡ ጸዊሮቶ ። ወባሕቱ ፡ ያከብድ ፡ ለርእሱ ፡ ብዙኃ ፡ ጻማ ፡ በእንቲአሆሙ ።

ስምዑ ፡ አኃው ፡ ዘንተ ፡ መንክረ ፡ ዘከሠተ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዝንቱ ፡ ማር ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ይቤ ፡ ውእቱ ፡ እንዘ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሰማዕትየ ። ወሐርኩ ፡ ወበጻሕኩ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ሀገር ፡ ወረከብክዋ ፡ *ለአሐቲ ፡ f. 184 r. መበለት ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ደብር ። ወዜነወተኒ ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ላቲ ፡ እግዚአብሔር ። አንሰ ፡ ነበርኩ ፡ በብሕትውና ፡ እንዘ ፡ እበኪ ፡ በእንተ ፡ ስርየተ ፡ ኃጢአትየ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ወፃእኩ [5] ፡ እምደብርየ ፡ ከ[መ ፡] እኅሥሥ ፡ መፍቀድየ ። ወእንዘ ፡ አሐውር ፡ በፍኖት ፡ ረከበኒ ፡ ፩ብእሲ ፡ ወተንሥአ ፡ ላዕሌየ ፡ በፍትወተ ፡ ዝሙት ። ወአንሰ ፡ ጸራኅኩ ፡ ወኃጣእኩ ፡ ዘይረድአኒ ። ወአማሰነ ፡ ድንግልናየ ፡ ዘእንበለ ፡ ፈቃድየ ። ወፀነስኩ ። ወገባእኩ ፡ ኀበ ፡ ማኅደርየ ፡ ወነበርኩ ፡ በዓቢይ ፡ ገዓር ፡ ብዙኀ ። እንዘ ፡ አስተበቍዖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወለወላዲቱ ፡ ድንግል ። ወእቤ ፤ አንተ ፡ ታአምር ፡ እግዚኦ ፡ ከመ ፡ ኢገበርክዎ ፡ በፈቃድየ ። ወእፈቅድ ፡ ከመ ፡ ኢያእምረኒ ፡ ሰብእ ፡

[1] Ms. ተንሥአኩ : eadem saepe aliis locis. Fortasse, haec vulgari cuidam eloquio tribuenda sunt. — [2] Ms. ነዘ''. — [3] Ms. ተማኅልልኩ. — [4] Ms. add. ከመ. — [5] Ms. ወፀአኩ : cfr. p. 90 n. 2.

ወኢይዘርክዩኒ : በእንተ : ኃጢአትየ : እስመ : ባሕታዊት : ወነዳይ[1] : አነ ። ወሶበ : አልጸቀ : ጊዜ : ወሊዶትየ : ወፈድፋደ : ደንገፀኒ : ልብየ ። ወበአሐቲ : ዕለት : እንዘ : እጼሊ : ቀዊምየ : ወእበኪ : ብዙኃ : ወአስተብቍዓክዋ : ለእግዝእትየ : ማርያም : እንዘ : እብል ፤ አንቲ : ተስፋሆሙ : ለቅቡፃን : መናዝዚሆሙ : ለሕዙናን ። በምንት : ተሀብዒ : ሊተ : ዘውስተ : ከርሥየ ። ወእንዘ : ዘንተ : እትናገር : መጽአት : ኀቤየ : ተሞጢሐ[1] : ሞጣሕተ : ብርሃን ። ወበረቀት : ቅድሜየ : ከመ : መብረቅ : ወምስሌሃ : ሊቀ : መላእክት : ሚካኤል : ወገብርኤል : ዜናዌ : ትፍሥሕት ። ወሰገድኩ : ታሕተ : እገሪሃ : ወአንሥአተኒ : ወትቤለኒ ፤ ለምንት : ትበኪዪ : አእገሊት ። ወእቤላ ፤ እስመ : አንቲ : ተአምሪ : አእግዝእትየ : ዘሀሎ : ውስተ : f. 184 v. ከርሥየ ። ወእምዝ : አዘዞ : ለሚካኤል : ወትቤ*ሎ ፤ አውፅእ : ዘውስተ : ከርሣ : ሕፃን[1] ። ወሐቀፊኒ : በእዴሁ : ወኢተሠጠ : ከርሥየ : ወአልባስኒ : ከማሁ ። ወተመይጠ : ማሕተመ : ድንግልናየ ። ወእምዝ : ተሰወረት : እምኔየ ። ወለሕፃንሰ : ኢያእመርኩ[2] : ኀበ : ወሰድዎ ። ወዘንተ : ሰሚዕየ : ሰባሕክዎ : ለእግዚአብሔር ። ዘይሁብ : ለቅዱሳኒሁ : ዓቢየ : ጸጋ ። ወአእኰትክዋ : ለማርያም : ድንግል : ወላዲተ : አምላክ : በሥጋ ፤ መላዒተ : ቅብል : ወፈጻሚተ : ንትጋ ። እምቄላተ : ላሕ : ውስተ : ብሔረ[3] : ናሕይ : ለነፍሳቲነ : ታዕርጋ ፤ ወትምጻእ : ዮጊ : ለባርከ : ዝንቱ : እንግልጋ ፤ ምስለ : ሚካኤል : ወገብርኤል : መንፈሳዊያን : ዘእንበለ : ሥጋ ። ወምስለ : ዝንቱ : ብእሲ : ለባሴ : መንፈስ : አቡነ : ተክለ : ሐዋርያት ። ትንብልናሁ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን ።

ወእምዝ : ሖርኩ : ብሔረ : ትግራይ : ጸዊምየ : በሀየ : ጾመ : ፵ወበጸሕኩ[4] : በዓርበ : ሆሳዕና : ገበዘ : አክሱም ። እንተ : ይእቲ : እሞን : ለአህጉር ። ከመ : እንሣእ : በረከተ : እምአዕጽምቲሆሙ : ለጻድቃን[5] : ወለመምለኪያነ : እግዚአብሔር : ነገሥታት : አርባሃ : ወአጽብሐ : ወኵሎሙ : ጳጳሳት ። ወቦእኩ : ወተማኅፀንኩ : ዝኅሮሙ ። ወበዕለተ : እሑድ : ሰንበት : ሆሳዕናሁ : ለክርስቶስ : እንዘ : እጼሊ : ቀዊምየ : ውስተ : ቤተ : ክርስቲያን : ወእንዘ : እዜምር : ዳዊት ። ወመጽአት : ኀቤየ : አሐቲ : መበለት : ኅሪት : ዓመተ : እግዚአብሔር ። ተመሢጣ : በመንፈስ : እምደብረ : ሊባኖስ : እምኔተ : አቡነ : ተክለ : ሃይማኖት ። ዘስማ : ጽዮን : ዘ

[1] Ms. *sic*. — [2] Ms. ″ም˝. — [3] Ms. ″ር. — [4] Ms. በጽሐኩ : cfr. p. 96 n. 2. — [5] Ms. ወለ˝.

መዳ ። ወትቤለኒ ፤ ሰላም ፡ ለከ ። ወእቤላ ፡ አነሂ ፤ ሰላመ ፡ *እግዚ f. 185 r. አብሔር [1] ፡ የሀሉ ፡ ምስሌኪ ። ወእምዝ ፡ አንከርነ ፡ ወሰባሕናሁ ። ወወጠንኩ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ፡ እምጥንቱ ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜቱ [2] ። ወሰበ ፡ እበጽሕ ፡ ለለ ፡ አሐዱ ፡ እምነ ፡ መዝሙረ ፡ ዳዊት ። ወይእቲ ፡ ትብል ፤ ስብሐት ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፤ ወዘንተኒ ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜቱ ። ወእምድኅረ[ዝ] ፡ ተሰወረት [3] ፡ እምኔየ ። ወእቤ ፤ ይትነከር ፡ እግዚአብሔር ፡ ይትነከር ።

ርእዩ ፡ አኃው ። ያስተጋብኦሙ ፡ ለገባሬ [4] ፡ ሥምረቱ ። ለእግዚአብሔር ፡ አልቦ ፡ ዘይሰአኖ ። ዕፁብኒ ፡ ቀሊል ፡ በኀ[ቤ]ሁ ። ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ወትረ ፡ እስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ስምዑ ፡ ካዕበ ፡ እነግረክሙ ፡ አእርቶዶክሳዊያን ፡ ውሉዳ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ። ዘገብረ ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ፀሐየ ፡ ጽድቅ ፡ ወኮከበ ፡ ክብር ፡ ብእሲ ፡ ሰማያዊ ፡ ወመልአከ ፡ ዘበምድር ፡ ወዓቃቤ ፡ ሕጉ ፡ ለልዑል ፡ ወረዓዩ [5] ፡ መርዔቱ ፡ ወገባሬ ፡ ሥምረቱ ። በኀበ ፡ ንወፍር ፡ ወነዓቱ ፡ ይትኖለወነ ፡ ኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወእንዘ ፡ አሐውር [4] ፡ በፍኖት ፡ ቅሩበ ፡ ተከዜ ፡ ወመጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ብእሲ ። ወይቤሎ ፤ አስተበቍዓከ ፡ አባ ፡ ከመ ፡ ትትመጠው ፡ ስእለትየ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፤ በል ። ወአስተጋሐሠ ፡ ወይቤሎ ፤ ናዝዘኒ ፡ እስመ ፡ ዓቢይ ፡ ይእቲ ፡ ኃጢአትየ ። ወእቤሎ ፤ አልብከኑ ፡ መምህረ ። ወይቤሎ [6] ፤ መምህርየሰ ፡ ሀሎ ፡ ወባሕቱ ፡ እፈርህ ፡ በእንተ ፡ ብዙኀ ፡ ኃጢአትየ ። ወነገርክሙ ፡ ለብዙኃን ፡ ካህናት ፡ ወይቤሉኒ ፡ ኢንክል ፡ ናዝዞተከ ፡ እስመ ፡ ዓቢይ ፡ ኃ*ጢአትከ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፤ እንዘ ፡ ሀ f. 185 v. ሎኩ ፡ ውስተ ፡ ብሔርየ ፡ ወሖርኩ ፡ ኀበ ፡ ማሪት ። ወተስእልክዎ ፡ ወእቤሎ ፤ በምንትኑ ፡ እብዕል ። ወይቤለኒ [7] ፤ ኅርዳ ፡ ለብእሲትከ ፡ ወአውዕእ ፡ ከብዳ ፡ ወአማዑታ ፡ ወብላዕ ፡ ወበዝ ፡ ትብዕል ። ወእቤሎ ፤ ተዓብየኒ ፡ ከመ ፡ አሕርዳ ። ወይቤለኒ ፤ አስትያ ፡ ፈውሰ ። ወሰበ [8] ፡ ደክመት ፡ ተሐርዳ ። ወገበርኩ ፡ በከመ ፡ ይቤለኒ ፡ ወሐረድክዋ [9] ። ወአውፃእኩ ፡ ከብዳ ፡ ወአማዑታ ፡ ወበላዕኩ ። ወእምዝ ፡ በከይኩ ፡ ወከላሕኩ ፡ ከመ ፡ ይስምዑ ፡ አግዋርየ ። ወለይእቲሰ ፡ ገነዝክዋ ፡ ወጠብለልክዋ ፡ በልብስ ፡ ከመ ፡ ኢያእ[ም]ሩ ፡ ሰ

[1] Ms. እግዚአአብ″. — [2] Ms. ″ጽ″. — [3] Ms. ት″. — [4] Ms. *sic*. — [5] Ms. ወሬዩ. — [6] Ms. ወእቤሎ. — [7] Ms. ″ሎ″. — [8] Ms. ወሶቤሃ. — [9] Ms. ″ክሙ.

ብእ ። ወሶበ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ እቤሎሙ ፦ ብእሲትየ ፡ ሞተት ፡ ሰትያ[1] ፡ ፈውሰ ። ወእምዝ ፡ ቀበርክዋ ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ተዘከርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወፈራህኩ ። ወወፃእኩ ፡ እምብሔርየ ፡ ከመ ፡ እኅሥሥ ፡ መድኀኒተ ፡ ነፍስየ ። ወሶበ ፡ ዘንተ ፡ ነገሮ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ይቤሎ ፡ አቡነሂ ፦ ኢትፍራህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰሪ ፡ ለከ ። ወበሕቱ ፡ ጸሊ ፡ ኀቤሁ ፡ ወንበር ፡ ዝየ ፡ እስከ ፡ እገብእ ፡ ኀቤከ ። ወይእዜኒ ፡ እትመየጥ ። ወወረደ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ኀበ ፡ ተከዚ ፡ ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ጽንፈ ፡ ባሕር ። ወአንበረ ፡ አልባሲሁ ፡ ወቦአ ፡ ዕራቁ ፡ ውስተ ፡ ኖፃ ። ወኖፃሰ ፡ ውዑይ ፡ ጥቀ ፡ ወብቍጽ ፡ ከመ ፡ አፍሓመ ፡ እሳት ። ወገደፋ ፡ ለነፍሱ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወበከየ ። ወኖፃሰ ፡ አር f. 186 r. መጸ ፡ ለሥጋሁ ። *ወኮነ ፡ ጥቡሰ ፡ ከመ ፡ ዓሣ ። ወጸለየ ፡ ወይቤ ፦ እግዚኦ ፡ አኀዜ[1] ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜቱ ። ወከዕበ ፡ ጸለየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፦ አስተርእየኒ ፡ እግዚኦ ፡ ወአይድዓኒ ፡ በዘ ፡ እናዝዞ ፡ ለዝንቱ ፡ ኃጥእ ፡ ዘከማየ ። ወሶቤሃ ፡ ጸውዖ ፡ ቃል ፡ እምሰማይ ። ወይቤሎ ፦ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ፍቁርየ ፡ እስመ ፡ አጸመውከ ፡ ሥጋከ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ኃጥእ ፡ ሰሚዓከ ፡ ዘይቤ ፡ በወንጌል ፤ አልቦ ፡ ዘያዐቢ ፡ እምዝ ፡ ፍቅር ፡ ከመ ፡ ዘቦ[1] ፡ ይሜጡ ፡ ነፍሶ ፡ ቤዛ ፡ ቢጹ ፤ ወአነሂ ፡ ሰረይኩ ፡ ሎቱ ፡ ኃጢአቶ ፡ በእንቲአከ ። ወበሕቱ ፡ አዝዞ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይረድ ፡ በከመ ፡ ቀኖናሆሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይትሉ ፡ ድንጋገ ፡ ዝንቱ ፡ ፈለግ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ወለብሰ ፡ አልባሲሁ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወይቤሎ ፦ ትገብርኑ ፡ ዘአዘዝኩከ ። እወ ፡ እገብር ፡ ኵሎ ፡ ዘትቤለኒ ፡ አአበ ፡ ወበሕቱ ፡ አድኅና ፡ ለነፍስየ ፡ እመ ፡ ዕለተ ፡ ደይን ፡ ወኵነኔ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፦ ሖር ፡ ወልድየ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ውስተዛ ፡ ፍኖተ[2] ፡ ተከዚ ። ወእግዚአብሔር ፡ የሀሉ ፡ ምስሌከ ። ኢትፍራህ ፡ ወኢትደንግፅ ፡ ወልድየ ፡ እመኒ ፡ አንበሳ ፡ ወእመኒ ፡ ፈያት ፡ ረከብከ ፡ ይቅትሉ ፡ ሥጋከ ። ኢትፍራህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰሪ ፡ ኃጢአተከ ፡ ወያጸንዓከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ አጽንዖሙ ፡ ለ[ሰ]ማዕት ። ወሶቤሃ ፡ ፈትሐ ፡ አቡነ ፡ ወይቤሎ ፦ ፍቱሐ ፡ ኩን ፡ ወልድየ ፡ በአፈ ፡ ሥሉስ ፡ ቅዱስ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ፈነዎ ። ወሖረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ። ወእምዝ ፡ ወጠነ ፡ ጾመ ፡ ወጸሎተ ፡ በእንቲአሁ ፡ እስከ ፡ ያአምር ፡ ዘኮነ ። ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አእመረ ፡

[1] Ms. *sic*. — [2] Ms. ″ት.

አቡነ ፡ በመንፈስ ፡ ከመ ፡ ሞተ ፡ በስምዕ ፡ በእደ ፡ ፈያት ፡ ወአዕኰቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጸባኦት ።

አአበዊየ ፡ ዝንቱሰ ፡ ነገር ፡ ይመስል ፡ አበ ፡ ለትፁን ፡ አበ ፡ መነከሳት ፡ በእንተ ፡ ፩ ፡ ረሲዕ ፡ ዘመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ለሞት ፡ እስከ ፡ ፫ ፡ ጊዜያት ። ወዝንቱሰ ፡ አቡነ ፡ ተከለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወሰአለ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸባኦት ፡ በእንተ ፡ ፩ ፡ ብእሲ ፡ ኃጥእ ፡ ዘረከበ ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ። ወበእንቲአሁሰ[1] ፡ መጠወ ፡ ሥጋሁ ፡ ለሐሩረ ፡ ፀሐይ ፡ ዘመዓልት ። እስከ ፡ አበሎ ፡ ከመ ፡ ዘአውዓይዎ ፡ በእሳት ። ወኢተ[ን]ሥአ ፡ እምድቀቱ ፡ *እስከ ፡ ይሰምዕ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ f. 186 v. እምሰማያት ፡ ወይቤሎ ፤ ሰረይኩ ፡ ሎቱ ፡ ኃጢአተ ፡ በእንቲአከ ፡ አፍቁርየ ፡ ተከለ ፡ ሐዋርያት ። እስመ ፡ እግዚአብሔርሰ ፡ ርሑቀ ፡ መዓት ፡ ወብዙኃ ፡ ምሕረት ፡ ወጻድቅ ። ወኢይፈቅድ ፡ ሞቶ ፡ ለኃጥእ ፡ ዘእንበለ ፡ ግብአቶ ፡ ዘይትመየጥ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይፈቅድ ፡ መድኃኒተ ፡ ሰብእ ፡ ይክሥት ፡ ሎቱ ። ወእመኒቦ ፡ ዘአበሰ ፡ ወእመኒ ፡ ቅሩበ ፡ ዘሀሎ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ይትናገሮ ፡ ኃጢአቶ ፡ ከመ ፡ ኢይኅበእ ፡ ኵሎ ፡ እምኔሁ ፡ ወይቤ ፤ አነ ፡ ዘአገብር ፡ የዐቢ ፡ እምኔሁ ፡ ወእምዝ ። ወለእመ ፡ ርኁቀ ፡ ዘገብረ ፡ ኃጢአተ[2] ፡ የኀሥሥ ፡ በአስተሐምሞ ፡ እስከ ፡ ይረከብ ፡ በቃለ ፡ ትእምርት ፡ ዘነገሮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወለእመ ፡ ረከበ ፡ ይናዝዞ ፡ በየውሆ ፡ ወያነሥአ ፡ እምድቀቱ ፡ ወይገብር ፡ ምህ[ል]ላ ፡ ከመ ፡ ዘለነፍሱ ። ወየዐውድ[3] ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ቅዱሳን ፡ ወያስተበቍዖሙ ፡ በብዙኅ ፡ ጽሂቅ ፡ ከመ ፡ ይትራድእዎ ። ወኢየኀድግ ፡ ዘእንበለ ፡ ያእምር ፡ ዘከመ ፡ ሰረየ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአቶ ፡ ለውእቱ ፡ ኃጥእ ። አንከሮ ፡ አነክረከ[4] ፡ አስተበፅአከ ፡ አአበ ። ፍሬ ፡ ዚአከ ፡ ብዙኅ ፡ ከመ ፡ በቀልት ፡ ወከመ ፡ ዘሊባኖስ ፡ ዘግበ ። እስመ ፡ እምንእስከ ፡ ዘሐጸነተከ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በጥበ ። በመላጼ ፡ መንፈስ ፡ ለቍልፈተ ፡ ጌጋይ ፡ ትከስበ ። ለርስሐተ ፡ ነፍስየ ፡ በማየ[5] ፡ ሕይወት[6] ፡ ሕጽብ ። እስመ ፡ መርዓዊ ፡ መርዓት ፡ ሐጼሃ ፡ ከመ ፡ ታቅርብ[7] ። ወትሕየው ፡ በረድኤትከ ፡ መግበ ። ኀይለ ፡ ጸሎትከ ፡ ለቅድስና ፡ ታጽሕብ ። እምቀዊም ፡ ጽግም ፡ ለየማን ፡ ትቅጽብ ። ወትትፌሣሕ ፡ ምስሌከ ፡ በውስተ ፡ ርስትከ ፡ ተምኔታ ፡ ረኪበ ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] Ms. ወበእንቲሰሁ. — [2] Ms. ″ት. — [3] Ms. ወየወዐውድ. — [4] Ms. ″ር. — [5] Ms. ″ይ. — [6] Ms. ″ተ. — [7] Haec corrupta videntur.

ወእምዝ ፡ አንሶሰወ ፡ ሐቅለ ፡ ዋልድባ ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ገዳማዊያን ፡ ከመ ፡ የሐውጾሙ ። ወበጽሐ ፡ ኀበ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ወተአምኖ[ሙ] ። ወቦአ ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ [እም]አድባር ፡ ወበህየ ፡ ገብረ ፡ ምህላ ፡ ወነበረ ፡ በህየ ፡ ክልኤ ፡ ፵ተአሲሮ ፡ ድኅሪተ ፡ እደዊሁ ፡ ወአስተአኃዘ ፡ በሐብል ፡ ኀበ ፡ ጕንደ ፡ ዖም ፡ ዐቢይ ፡ እንዘ ፡ f. 187 r. *ኢለብሰ ፡ ልብሶ ፡ መዓልተ ፡ እንዘ ፡ ያውዕዮ ፡ ሐሩረ ፡ ፀሐይ ፡ ወሌሊተ ፡ ቍረ ፡ አስሐትያ ። ወእንዘ ፡ ኢይጥዕም ፡ እምፍረያተ ፡ ዕፅ ፡ እስከ ፡ ይትፌጸማ ፡ እላንቱ ፡ መዋዕል ፡ ወማየኒ ፡ እንዘ ፡ ኢይሰቲ ። ወባሕቱ ፡ ኮነቶ ፡ሲሳዩ ፡ አንብዕ ፡ ወብካይ ፡ ወስብሐተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወ፫ቅዳስያት ። ወበከመ ፡ ይቤ ፡ አሳፍ ፡ በትንቢቱ ፡ ወኅብስተ ፡ መላእክቲሁ ፡ በልዐ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ። እንዘ ፡ ኢይነብር ፡ ወኢይነውም ፡ ወአንሰ ፡ ኃጥእ ፡ እንዘ ፡ እበልዕ ፡ በሰርክ ፡ ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ እርኅብ ። ወእንዘ ፡ እሰቲ ፡ እጸምእ ። ወባሕቱ ፡ በከመ ፡ ሃይማኖቱ ፡ ይከውኖ ፡ ለብእሲ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፡ አኮ ፡ ከመ ፡ ዘየሐዩ ፡ በኅብስት ፡ ሰብእ ። አላ ፡ በኵሉ ፡ ቃል ፡ ዘይወፅእ [1] ፡ እምአፉሁ ፡ [ለ]እግዚአብሔር ። እስመ ፡ ለዝንቱኒ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ነደፈቶ ፡ ልበ ፡ ሐጸ ፡ ፍቅር ፡ ዘመለኮት ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ሰሎሞን ፡ በቃለ ፡ ማኅሌት ፤ እስመ ፡ ፍቅር ፡ ከመ ፡ ሞት ፡ ጽንዕት ፡ ወድርክት ፡ ከመ ፡ ሲኦል ፡ ቅንአት ። ክነፊሃ ፡ ክነፈ ፡ እሳት ፡ ላህበ [2] ፡ ወኢይክሉ ፡ አጥፍአታ ፡ ለፍቅር ፡ ብዙኅ ፡ ማያት ፡ ኢያንቀለቅልዋ ፡ ወአፍላጋት [2] ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ ለጣዕመ ፡ ዓለም ፡ ገደፉ ፡ ከመ ፡ ዕድዋት ። ኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ይባልሐነ ፡ እሞተ ፡ ኃጢአት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ ዐደወ ፡ ደብረ ፡ ደርባ ፡ ኀበ ፡ ምኔት [3] ፡ መነኮሳት ፡ ወጾመ ፡ በህየ ፡ ፵ቅድስተ ። እንዘ ፡ ኢይጥዕም ፡ ምንተኒ ፡ ዘእንበለ ፡ በሰንበት ፡ ወበበዓላት [4] ፡ እምፍረያተ ፡ ዕፅ ፡ አጻመዋ ፡ ለነፍሱ ፡ በዐቢይ ፡ ትጋህ ፡ ወበአን[ብ]ዕ ፡ ውዑይ ። ወሰጊደሂ ፡ ይሰግድ ፡ ከመ ፡ መንኰራኵረ [5] ፡ ሰረገላ ፡ እምሰርክ ፡ እስከ ፡ ነግህ ። ወኢያ[ዐ]ርፍ ፡ መዐልተ ፡ ወሌሊተ ፡ ወእንዘ ፡ ይቀውም ፡ ይዜምር ፡ ስብሐተ ፡ ከመ ፡ መላእክት ። ወኢይበውእ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ነገር ፡ ዘእንበለ ፡ ስባሔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአእኵቶ ። ወይቀውም ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ እስከ ፡ ዕቅበተ ፡ ሌሊት ፡ ዝውእቱ ፡ አፈ ፡ ጽባሕ ። ወእምነጠብጣበ ፡ አንብዑ ፡ ትደምፅ ፡ ባሕር ፡ ወእምብዝኀ ፡ ሰጊዱ [6] ፡ ሐ

[1] Ms. ″ው″. — [2] Textus corruptus est. — [3] Ms. ″ት. — [4] Ms. ባዕላት. — [5] Ms. ″ር. — [6] Ms. *sic*.

ልቀ ፡ ናላሁ ፡ ወይውኅዝ ፡ ውስተ ፡ አፉሁ ። ወበዘ ፡ ከመዝ ፡ ግብር ፡ ፈጸመ ፡ ፵ጾመ ፡ ቅድስ*ት ። f. 187 v.

ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ቃል ፡ ወይቤሎ ፦ ተንሥእ ፡ ወሑር ፡ ብሔረ ፡ ጸለምት ። እስመ ፡ በህየ ፡ ትረክብ ፡ ብዙኃ ፡ አሕዛበ[1] ፡ ዘይበውኡ ፡ በእዴከ ። ሑር ፡ ወስብክ ፡ በስምየ ። ወእምድኅረ ፡ በዓለ ፡ ፋሲካ ፡ ተንሥአ ፡ ወሖረ[2] ፡ ብሔረ ፡ ጸለምት ፡ ወበጽሐ ፡ ህየ ። ወበሳኒታ ፡ ረከበቶ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እሙ ፡ ለስዩመ[3] ፡ ጸለምት ። ወነገረቶ ፡ ወትቤሎ ፦ ናሁ ፡ ወልድየ ፡ የሐውር ፡ ይጽብአሙ ፡ ለክርስቲያን ፡ ወበሎ ፡ ተመየጥ ፡ ለእመ ፡ ይሰምዓከ[1] ። ወተንሥአ ፡ ወሖረ ፡ ወረከበ ፡ ለስዩመ ፡ ጸለምት ፡ ምስለ ፡ ብዙኃን ፡ ትዕይንተ[5] ፡ መስተቃትላን ። ወይቤሎ ፦ አይቴኑ ፡ ተሐውር ። ወይቤሎ ፡ ስዩመ ፡ ጸለምት ፦ ከመ ፡ እፅብአሙ ፡ ለክርስቲያን ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ሞገሰ ፡ ቃሉ ፡ ወጣዕመ ፡ ነገሩ[6] ፡ ወሣእሣአ[7] ፡ አፉሁ ፡ ወብርሃነ[8] ፡ ዘውስተ ፡ ገጹ ። ወገጹ ፡ ከመ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ። አንከረ ፡ ወአፍቀሮ ፡ ወተአዘዘ ፡ ሎቱ ። በከመ ፡ ይትኤዘዝ ፡ ገብር ፡ ለእግዚኡ ፡ ወዓመት[9] ፡ ለእግዝእታ ። እስመ ፡ ወሀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሞገሰ ፡ ከመ ፡ ሙሴ ፡ ነቢይ ፡ በቅድመ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ። ወሶበ ፡ ተመይጡ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ኵሎሙ ፡ ተዓይን ፡ ምስለ ፡ ወልታቲሆሙ ፡ ወኵያኒሆሙ ። ወተአምኅዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እለ ፡ በሙ ፡ ክርስትና ። ወይቤልዎ ፦ አአቡነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘአምጻእከ ፡ ኀቤነ ። ወንሕነኒ ፡ ንፈርህ ፡ ነበርነ ፡ በእንተ ፡ ፀቢአቶሙ ፡ ለክርስቲያን ። ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ስዩመ ፡ ጸለምት ፡ ውስተ ፦ ማኅደሩ[10] ፡ ወይቤሎ ፡ ለአቡነ ፦ በሳኒታ ፡ እትመየጥ ፡ ኀቤከ ። ወአቡነኒ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ኀበ ፡ ማኅደሩ ፡ ተመይጠ ።

ወነገርዎ ፡ ለነቢየ[11] ፡ አይሁድ ። ወይቤልዎ ፦ ሀሎ ፡ ፩መነኮስ ፡ ዘያሰትት ፡ ሕገነ ፡ ወይሜህር ፡ ሕገ ፡ ክርስቲያን ። ወየአምር ፡ መጻሕፍተ ። ወተምዓ ፡ ወይቤ ፦ አነ ፡ እመጽእ ፡ ወእመውኦ ። ወበሕዳጥ[12] ፡ እመዋዕል ፡ መጽአ ፡ ነቢየ ፡ አይሁድ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወያነብብ ፡ ቀዊሞ ፡ ወንጌለ ፡ ዮሐንስ ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ግርማሁ ፡ ወብርሃነ[8] ፡ ዘውስተ ፡ ገጹ ፡ ደንገፀ ፡ ወፈርሀ ። ወበጽሐ ፡ ኀቤሁ[13] ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወይቤሎ ፦ አንተኑ ፡ ነቢዮሙ ፡ ለአይሁድ ፡ ዘት

[1] Ms. ″ብ. — [2] Ms. ″ር. — [3] Ms. ″ሙ. — [4] Ms. ″መ‵‵ — [5] Ms. ″ት. — [6] Ms. ″ሮ. — [7] Ms. ″ሥአ. — [8] Ms. ″ን. — [9] Ms. ″ቱ. — [10] Ms. ″ሪሁ, antea vero ″ራቲሁ. — [11] Ms. ″ይ. — [12] Ms. ወባሕቱ. — [13] Ms. ″በ‵‵.

f. 188 r. ሜ*ህሮሙ ፡ እሳተ[1] ። ወይቤሎ ፦ አነ ፡ ውእቱ ። ወወሀቦ ፡ ወንጌለ ፡
ወይቤሎ ፦ አንብብ ። ወመጠዎ ፡ እምኔሁ ፡ መጽሐፈ ፡ ወአንበበ ፡
ኀበ ፡ ይብል ፦ ቀዳሚሁ ፡ ቃል ፡ ውእቱ ፡ ቃል ። ወውእቱ ፡ ቃል ፡
ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡ ቃል ። ወሶበ ፡ አንበበ ፡ ዘንተ ፡ አ
ንከረ ፡ ወይቤ ፡ በነገረ ፡ ብሔሩ ፡ ያድራ ። ወበትርጓሜሁ ፡ እግዚ
እ ፡ ብሂል ። ወተናገሩ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ነገረ ፡ መጻሕፍት[2] ፡ እም[ብ]
ሉይ ፡ ወእምሐዲስ ። ወይፌክር ፡ ሎቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያ
ት ፡ ወኵሎ ፡ ዘተነበዩ ፡ ነቢያት ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ። ወዘከመ ፡
ተወልደ ፡ እምቅድስት ፡ ድንግል ። ወዘከመ ፡ ተጠምቀ ። ወዘከመ ፡
ተሰቅለ ፡ ወሞተ ፡ ወተቀብረ ፡ ወተንሥአ ፡ እሙታን ፡ በሣልስ ፡ ዕ
ለት ። ወበከመ ፡ ዐርገ ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ፡ ወነበረ ፡ በየማነ ፡ አቡ
ሁ ። ወአምነ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወይቤሎ ፦ አጥምቀኒ ፡ አባ ፡ ወ
ጸግወኒ ፡ ማዕተበ ፡ ክርስትና ።

ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ስዩመ ፡ ጸለምት ፡ ወዜነዎ ፡ አቡነ ፡
ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ትምህርተ ፡ ሕይወት ። ወተናገሮ ፡ በምክንያ
ተ ፡ ክርስትና ፡ ያጠምቆሙ ፡ ለሕዝብ ። ወይቤሎ ፡ ስዩመ ፡ ጸለም
ት ፦ ንሖር ፡ ኀበ ፡ ብሔረ ፡ ሱመ ፡ አርዋ ፡ ወይኄይሰነ ፡ ህየ ፡ እስ
መ ፡ ማእከላይ ፡ ውእቱ ። ወበህየ ፡ እኤዝዝ ፡ ከመ ፡ ይትጋብኡ ፡ ሕ
ዝብ ፡ ወታጠምቆሙ ፡ ወትነግሮሙ ፡ ነገረ ፡ ሕይወት ። ወእምዝ ፡
ወፅአ ፡ ህየ ፡ ወቦአ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወመጽአ ፡ ስዩመ ፡
ጸለምትሂ ፡ ወአስ[ተ]ጋብአሙ ፡ እምርሑቅ ፡ ወእምቅሩብ ። ወወፅአ ፡
ኀቤሆሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ኀበ ፡ ዐውድ ፡ ወተቀበል
ዎ ፡ ኵሎሙ ፡ ወአፍቀርዎ ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡ ብርሃነ ፡ ገጹ ። ወዜነዎ
ሙ ፡ ትምህርተ ፡ ሕይወት ፡ ወይቤሎሙ ፦ ተመየጡ ፡ ኀበ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ወአእምርዎ[3] ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ጣዕመ ፡ ነገሩ[4] ፡ ተሰቅለ ፡
አልባቢሆሙ ፡ በሥነ ፡ ምህሮሁ ። ወይቤልዎ ፦ እግዚአብሔር ፡ ዘአ
ምጽአከ[5] ፡ ኀቤነ ፡ ዳግማዊ ፡ ኤልያስ ። ወአምኑ ፡ ኵሎሙ ፡ እምን
ኡሶሙ ፡ እስከ ፡ ዐቢዮሙ ። ወቦ ፡ እለ ፡ ተጠምቁ ፡ እምኔሆሙ ፡ ቀ
ዳሚ ፡ እምግብርናተ ፡ ትእዛዘ ፡ ንጉሥ ፡ ፈሪሆሙ ፡ በኀቡእ ፡ ይገ
ብሩ ፡ ግብረ ፡ አበዊሆሙ ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ጣዕመ ፡ ነገሩ[4] ፡ ወሥ
f. 188 v. ነ ፡ *ምህሮሁ ፡ ወይቤልዎ ፦ ንሕነሂ ፡ ክርስቲያን ፡ አከ ፡ እምልብነ ፡
አላ ፡ ፈሪሀነ ፡ ትእዛዘ ፡ ንጉሥ ፡ ወመኳንንት ። ወይእዜ ፡ ሰ ፡ አመነ ፡
በቃል ፡ ወአጥምቀነ[6] ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፦

[1] Ms. *sic*: fortasse ሐሰተ legendum est. — [2] Ms. ″ጽሐ‵‵. — [3] Ms. ″መ‵‵. — [4] Ms. ″ሮ. — [5] Ms. ″ጸ‵‵. — [6] Ms. ″ኒ.

መሐሉ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢትትመየጡ ፡ ውስተ ፡ ሃይማኖትክሙ ። ወይቤልዎ ፡ አሆ ። ወአምሐሎሙ ፡ በአሪተ[1] ፡ ሙሴ ፡ እስመ ፡ ይፈርሁ ፡ አሪተ ፡ በከመ ፡ ሕገ ፡ አይሁድ ። ወአጥመቆሙ ፡ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወመጠዎሙ ፡ እምሥጢር ፡ ቅዱስ ። ወከነ ፡ ኖልቆሙ ፡ ለእለ ፡ ተጠምቁ ፡ ፪፻ወእስተፋንዎሙ ፡ ውስተ ፡ ማኅበሮሙ ፡ በሰላም ።

ወሀሎ ፡ ፩አረጋዊ ፡ ዘስሙ ፡ ይሣህለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምእለ ፡ ተጠምቁ ። ወሰመዮ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ይሣህለነ ፡ ክርስቶስ ። ወይቤ ፡ እምድኅረ ፡ ተጠምቀ ፤ እም[እ]ጸውም ፡ ጾመ ፡ ዓርበ ፡ ወረቡዕ ። ወይቤሉ ፤ ለምንት ፡ ኢትጸውም ። ወይቤሎ ፤ ኢይክል ፡ ጸዊመ ፡ ወበሕገ ፡ አበዊየኒ ፡ ነበርኩ ፡ እንዘ ፡ ዕበልእ ፡ ወበመዋዕለ ፡ ምህልላነ[2] ፡ ከመ ፡ ኢያእምረነ ፡ ሰብእ ፡ ወእቀውም ፡ ርትዑቀ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አንከረ ። ወይቤሎ ፤ ነዓ ፡ ጹም ፡ በኀቤየ ፡ ለእመ ፡ ትክል ፡ ወለእመ ፡ ኢክህልከ ፡ እፈትሐከ ፡ አነ ። ወይቤ ፡ አሆ ። ወአብእ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ ወገብረ ፡ በእንቲአሁ ፡ ምህላ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ወይየውሆ ፡ እስከ ፡ ይበጽሕ ፡ ድራር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ እምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ ዘይበልዕ ። ወእምዝ ፡ ይእኅዝ ፡ በነገረ[3] ፤ መጻሕፍት ፡ ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፀሰዓት ፡ ያበልዖ ። ወነበረ ፡ ሰኑየ ፡ መዋዕለ ፡ ወአጽንዖ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወከነ ፡ ኄረ ፡ ወፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ።

ወእምድኅሬሁኒ ፡ አጥመቀ ፡ ብዙኃነ ፡ አሕዛበ ፡ ዕደ ፡ ወአንስተ ፡ አዕሩገ ፡ ወሕፃናተ ። ወበእማንቱ ፡ መዋዕል ፡ ኢበልዓ ፡ ወኢምንተኒ ፡ ዘእንበለ ፡ በሰንበታት ። ከመ ፡ ይርድአ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወከመ ፡ ይሚጥ ፡ ሕሊናሆሙ ፡ ለሕዝብ ፡ [ውስተ ፡ ት]ምህርቱ ፡ ወያጽንዖሙ ፡ ውስተ ፡ አሚን ፡ ዚአሁ ። ወበአሐቲ ፡ እመዋዕል[4] ፡ ወጽአ ፡ ወልደ ፡ ቀበንታይ ፡ ዘመዱ ፡ ለሥዩመ ፡ ጸለምት ፡ *ዝሁር ። f. 189 r. ወበአ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ቀሲስ ፡ በህየ ፡ ከመ ፡ ይቢት ፡ በተሐይሎ ። ወተናገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤልዎ ፤ ይበረብር ፡ አብያቲነ ። ወየሐርድ ፡ በግዓ ። ወለአከ ፡ ኀቤሁ[5] ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ኢትግበርአ ፡ ወኢትጌምዮሙ ፡ ለከህናት ። ሶበ ፡ በጽሑ ፡ ልኡከን ፡ ወኢያብአሙ ፡ ኀቤሁ ፡ ለአርድእቱ ። ወተመይጡ ፡ ወነገርዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወይቤ ፤ ናሁ ፡ ያወድቆ ፡ እግዚአብሔር ፡

[1] Ms. ″ት. — [2] Ms. ″ለ". — [3] Ms. ″ሩ. — [4] Ms. እመዋዋል. — [5] Ms. ኀቤ ፡ ሁ.

በከመ ፡ አውደቆ ፡ ለፈርዖን ፡ ወአስጠሞ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ። ወበሳኒታሁ ፡ ሖረ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወአኀዘ ፡ ደዌ ። ወለአከ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይብል ። እስመ ፡ አነ ፡ ተዐደውኩ ፡ ቃለከ ፡ ወበእንተዝ ፡ አኀዘኒ ፡ ደዌ ። ወይእዜኒ ፡ መሐረኒ ፡ አአቡየ ፡ ወሰአሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይፈውሰኒ ፡ በጸሎትከ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፤ በምንት ፡ ይክል ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀቲሎተከ[1] ፡ ወወአሕልቆተከ[2] ። ወዘንተ ፡ ይቤ ፡ እንዘ ፡ ይትቀጸበ ። ወሞተ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ በእኩይ ፡ ሞት ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ሕዝብ ፡ ደንገፁ ፡ ወፈርሁ ። ወሥዩመ ፡ ጸለምትሂ ፡ ሰሚዖ ፡ ፈርሀ ፡ ወደንገፀ ። ወይቤሉ ፡ ኵሎሙ ፤ ዝንቱ ፡ ገባሬ ፡ ተአምር[3] ፡ ውእቱ ። ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ኀበ ፡ አቡነ ፡ ወነገርዎ ፡ ዘከመ ፡ ሞተ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዕቡይ ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አንከረ ፡ ወይቤ ፤ ይትአኰት ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይትአኰት ፡ ስሙ ፡ በድቀተ ፡ ዕቡያን ፡ ወይሴብሕ ፡ በአፈ ፡ ቅዱሳን ። ወእምዝ ፡ ሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አቡነ ፡ አዝማዲሁ ፡ ወአግዋሪሁ ፡ ወኮነ ፡ ግርማ ፡ ዐቢይ ፡ ውስተ ፡ ብሔረ ፡ ጸለምት ። ወይቤሉ ፡ ብዙኃን ፤ አመነ ፡ በአምላከ ፡ ዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወመጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሉ ፤ አጥምቀኒ ፤ እድ ፡ ወአንስት ። ወእምዝ ፡ ወሀቦሙ ፡ እምነተ ፡ ሥላሴ ፡ ፍጹመ ፡ ወተጠምቁ ፡ ወብዙኃ ፡ ሕዝብ ።

ወነበረ ፡ ህየ ፡ አቡነ ፡ መጠነ ፡ ፳አውራኀ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮሙ ፡ እምአቅማሐ[4] ፡ መጻሕፍት ፡ ለርኁባነ ፡ ነፍስ ፡ እምሐዲስ ፡ ወብሉይ ። ወእምዝ ፡ አስተጋብአሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ለእድ ፡ f. 189 v. ወለአንስት ፡ ወለኵሎሙ ፡ እለ ፡ አምኑ ፡ *በቃሉ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ዕቀቡ ፡ ሃይማኖተ ፡ ሥላሴ ፡ ዘመ[ሀ]ርኩክሙ ፡ ወአንሰ ፡ አሐውር ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ብሔር ። ወይቤሉ ፡ እለ ፡ አምኑ ፤ ለምንት ፡ ተኀድገነ[5] ፡ አባ ፡ እስመ ፡ ሐዲስ ፡ ተክል ፡ ንሕነ ፡ እንበለ ፡ ንጽጉብ ፡ ለጣዕመ ፡ ቃልከ ፡ ወሣእሣአ ፡ አፉከ ። ወገጸ ፡ ዚአከ ፡ አዳም ፡ ወትምህርትከ ፡ ጥዑም ። ወአውሥ[አ ፡] አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤሎሙ ፤ ዝየሂ ፡ አምጽአኒ[6] ፡ ፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዮምኒ ፡ አሐውር ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወአልቦ ፡ ዘይከውን ፡ በዲበ ፡ ምድር ፡ ዘኢያእመረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ[7] ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖሙ ፡ አውየዉ ፡ ወበከዩ ፡ ወበይእቲ ፡ ዕ

[1] Ms. ″ለ‶. — [2] Ms. ወአሕሎተከ. — [3] Ms. ታአ‶. — [4] Ms. ″ሕ. — [5] Ms. ታ‶. — [6] Ms. ″ጻ‶. — [7] Ms. *sic*.

ለት ፡ እምነግሀ ፡ እስከ ፡ ሰርክ ፡ እድ ፡ ወአንስት ፡ አዕሩግ ፡ ወሕፃናት ። እንዘ ፡ ይብሉ ፤ አበ ፡ አበ ፡ ዳግማይ ፡ ኤልያስ ፡ በአይቴ ፡ ንረክብ ፡ ዘከማከ ፡ መምህረ ፡ የዋሀ[1] ፡ ወትሑተ[2] ። ዘይሜህር ፡ ፍኖተ ፡ እግዚአብሔር ። ሙሴኑ[3] ፡ ንብለከ ፡ ሊቀ ፡ ነቢያት ፡ እንበይነ[4] ፡ ይዋሄከ ፡ ወሚመ ፡ ኢሳይያስኑ[3] ፡ በሊሐ ፡ ልሳን ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፤ ለምንት ፡ ታነክሩ ፡ ኪያየ ። ወአንክሮሰ ፡ አንክሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘገብረ ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ። ወኀደረ ፡ አቡነ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ህየ ፡ እምብዙኀ ፡ አፍቅሮቶሙ ፡ ኪያሁ ። ወበሳኒታ ፡ ሖረ ፡ ወአስተፋነውዎ ፡ እንዘ ፡ ይውሕዝ ፡ አንብዖሙ ። ወሜመ ፡ ሎሙ ፡ መምህራነ ፡ ወባረከሙ ፡ ቡሩኬ ፡ እንዘ ፡ ይብል ። ያጽንዕክሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ አሚን ፡ ዚአሁ ።

ወዘንተ ፡ ብሂሎ[5] ፡ ሖረ ፡ ሰሜን ። ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ በፍኖት[6] ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ተናገረተኒ ፡ ይቤ[7] ፡ እግዝእትየ ፡ ማርያም ፡ ወትቤለኒ ፤ ሖር ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ መከን ። ወትረክብ ፡ ፫ቅዱሳነ ፡ ስሙራነ ። ወሰሚዕየ ፡ ቃላ ፡ ወሖርኩ ፡ ወረከብክዎሙ ፡ በከመ ፡ ትቤለኒ ፡ እመ ፡ ብርሃን ። ወተአማኅክዎሙ ፡ ወነገሩኒ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ። ወትቤለኒ[8] ፤ ሖር ፡ ውስተ ፡ ውሳጣይ ፡ ገዳም ፡ ወትረክብ ፡ ፪ቅዱሳነ ፡ ክቡራነ ። ወሶበ ፡ በጻሕኩ ፡ ረከብ[ክ]ዎሙ ፡ ውስተ ፡ ይእ*ቲ ፡ ገዳም ፡ ወተአማኅኩ ፡ ወነገሩኒ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብ f. 190 r. ሔር ። ወይቤሉኒ ፡ እሉኒ ፤ ተመየጥ ፡ ውስተ ፡ ሀገርከ ፡ ወበህየ ፡ ትረክብ ፡ ዘተመነይከ ። ወእምዝ ፡ ተመየጥኩ ፡ ውስተ ፡ ማኅደርየ ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ ሰሜን ።

ወበህየ ፡ መሐረ ፡ ብዙኃ ፡ ሕዝበ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እስመ ፡ ኢጸንዓት ፡ እምነቶሙ ፡ ለብሔረ ፡ ሰሜን ። ወበህየ ፡ ነበረ ፡ ብዙኃ ፡ መዋዕለ ፡ እንዘ ፡ ይሜህሮሙ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎት ፡ እስከ ፡ ይጸንዕ ፡ እምነቶሙ ። ወሀሎ ፡ ፩አይሁዳዊ ፡ መምህረ ፡ አይሁድ ፡ ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ድምፀ ፡ ትምህርቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይሜህር ፡ ትምህርተ ፡ ሐዲሰ ፡ ጐየ ፡ ውእቱ ፡ አይሁዳዊ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወአዘዘሙ ፡ ለእለ ፡ አምኑ ፡ በቃሉ ፡ ከመ ፡ ይእኅዝዎ[9] ፡ ለውእቱ ፡ አይሁዳዊ ፡ ወያምጽእዎ ፡ ኀቤሁ ። ወተአዚዘሙ ፡ ሖሩ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብአ ፡ ወነገርዎ ፡ ለአይሁዳዊ ፡ ከመ ፡ ይኅሥሦ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡

[1] Ms. ″ህ. — [2] Ms. ″ት. — [3] Ms. ″ኒ. — [4] Ms. እንበለ. — [5] Ms. ብሎሂ. — [6] Ms. *bis* የሐ" ፡ በፍ". — [7] Ms. *sic* : cfr. pp. 81 v. 23 et 93 v. 14. — [8] Ms. ወይቤ". — [9] Ms. ያእኅ".

ሐዋርያት ፡ ወይቤልዎ[1] ፤ አዘዘነ ፡ አቡነ ፡ ከመ ፡ ናቅርብከ ፡ ኀቤሁ ። ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ አይሁዳዊ ፡ ወይቤሎሙ ፤ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ኢያስሕትክሙ[2] ። ወበሕቱ ፡ ትምህርተክሙ ፡ ዕቀቡ ፡ ዘመሀርኩክሙ ። ወአንሰ ፡ ኢየሐውር[3] ፡ ኀበ ፡ ሀለወ[4] ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ወኢይሬኢ ፡ ገጾ ፡ ወኢይሰምዕ ፡ ነገሮ ። ወእምዝ ፡ ቦአ ፡ ውእቱ ፡ ውስተ ፡ ማኅደሩ ፡ ወገብረ ፡ ሐብለ ፡ ውስተ ፡ ክሳዱ ፡ ወተሐንቀ ፡ ወሞተ ። ወነገርዎ ፡ ላእካን ፡ ለአቡነ[5] ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወይቤ ፡ አቡነ ፤ ኢትልክፉ ፡ በድኖ ፡ ወኢትግሥሡ ፡ በእደዊክሙ ፡ እስመ ፡ ርኩስ ፡ ውእቱ ፡ ቀታሌ ፡ ነፍሱ ። ወመከፈልተ ፡ ይሁዳ ። ወሰሐብዎ ፡ ውስተ ፡ ጸድፍ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ ፩አይሁዳዊ ፡ እምእለ ፡ አምኑ ፡ ወይቤሎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ስማዕ ፡ እንግርከ ፡ ዝኒ ፡ አባ ፡ ዘኮነ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ለሊሁ ፡ ዘሞተ ፡ እምክርስቲያን ፡ ወይብል ፡ ኢትልክፍዎ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፍ ፡ ዘከረየ ፡ ግበ ፡ ለቢጹ ፡ [ይወድቅ ፡] ውስቴቱ ። አን[ተ]ሰ[6] ፡ ዘት f. 190 v. ሜህረነ ፡ ፍኖተ ፡ ሕይወት ፡ መዓልተ ። ወውእቱ*ኒ ፡ ያስሕት ፡ ሌሊተ ፡ ከመ ፡ ኢይእመኑ ፡ ሕዝብ ፡ በቃልከ ። ወዮምኒ ፡ ገብአ ፡ ጻማሁ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ወአዘዞሙ ፡ ለአይሁድ ፡ ከመ ፡ ይቅረብዎ ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ። ወበከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፡ ዘኢሰሀበ[7] ፡ አቡየ ፡ ኢይክል ፡ መጺአ ፡ ኀቤየ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ እስመ ፡ ብዙኃን ፡ ጽውዓን ፡ ወሕዳጣን ፡ ኅሩያን ። ርእዩ ፡ ኦአኃው ፡ ለዝንቱኒ ፡ ወልደ ፡ ሐጕል ፡ ኢሰሐበቶ ፡ ሐብለ ፡ ምሕረቱ ፡ እላ ፡ ገደፈቶ ፡ ውስተ ፡ ሐጕል ፡ ወበእንተዝ ፡ ኢክህለ ፡ ይልበስ ፡ ልብሰ ፡ ጥምቀት ። ወእለሰ ፡ ደለዎሙ ፡ ትምህርት ፡ አድኅኖ[ሙ] ።

ወበአሐቲ ፡ እመዋዕል ፡ በዓለ ፡ ዕረፍታ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ድንግል ። ወእንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቀዊሞ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወካህናትኒ ፡ እንዘ ፡ ይትቀነዩ ። ቦአ ፡ ፩ነቢየ ፡ አይሁድ ፡ ዘስሙ ፡ ይሣህሉ ፡ ክርስቶስ ። ዘሰመዮ ፡ አቡነ ፡ አመ ፡ አጥመቆ ፡ እንተ ፡ ዘከርከዎ ፡ ቀዳሚ ። ወፈቀደ ፡ ይባእ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወከልእዎ ፡ ዲያቆ[ና]ት ፡ እስመ ፡ ንኡስ ፡ ክርስቲያን ፡ ውእቱ ። ወኢጐንደየ ፡ እምነቱ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ኢክል[እ]ዎ ፡ ከመ ፡ ይባእ ። ወቦአ ፡ መንጦላዕተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወቅሉዕ ፡ ውእቱ ፡ መንጦላዕ

[1] Ms. ″ሎሙ. — [2] Ms ″ተ``. — [3] Ms. ያ``. — [4] Ms. ሀለዉ. — [5] Ms. ኑ. — [6] Ms. አንሰ ፡ ሰ. — [7] Ms. ″ሳ``.

ቱ ። ወበጽሐ ፡ ቅድመ ፡ መንበረ ፡ ታቦት ። ወሰገደ ፡ ሥልሰ ፤ አመንኩ ፡ አመንኩ ፡ አመንኩ ። ወከዕበ ፡ አውሥአ ፡ እመጽሐፈ ፡ ኢሳይያስ ፡ ነቢይ ፡ ወይቤ ፤ በዐመተ[1] ፡ ሞተ ፡ ዖዝያን ፡ ንጉሥ ፡ ርኢክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ንጉሥ ፡ ዲበ ፡ መንበሩ ፡ ነዋኅ ፡ ወልዑል ። ወምሉአ ፡ ቤት ፡ ስብሐቲሁ ፡ ሱራፌል ፡ ይቀውሙ ፡ አውዶ ። ወይብሉ ፤ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፀባኦት ፡ መልአ ፡ ሰማያተ ፡ ወምድረ ፡ ስብሐቲሁ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ተፈሥሐ ፡ ከመ ፡ ዘረከበ ፡ ምሕርካ ፡ ብዙኀ ። እስመ ፡ ምህርከሁ ፡ ውእቱ ፡ እስመ ፡ ጸገዎ ፡ እምንጉሡ ፡ ፋርስ ፡ ዝውእቱ ፡ ዲያብሎስ ። ወአግብአ ፡ ኀበ ፡ ንጉሡ ፡ ሰማይ ። ወበጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይረው*ጽ ፡ ወይቤሎ ፤ አወልድየ ፡ ቅዱስ ፡ ዘይቤ ፡ ቀዳሚ ፡ በ f. 191 r. እንተ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ። ወአውሥአ ፡ ወይቤሎ ፡ ለአቡነ ፤ በከመ ፡ ሕግየኑ ፡ ዘትካት ፡ ዘትስእለኒ ፡ አው ፡ በከመ ፡ ሕገ ፡ ክርስትናየ ። ወይቤሎ ፤ ቅዱስ ፡ ዘይቤ ፡ ቀዳሚ ፡ በእንተ ፡ አብ ፡ ወዳግመ[2] ፡ ቅዱስ ፡ ዘይቤ ፡ በእንተ ፡ ወልድ ፡ ወሣልስ ፡ ቅዱስ ፡ በእንተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወእምዝ ፡ ባረከ ፡ ወይቤሎ ፤ አወልድየ ፡ ይባርክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወያጽንዕከ ፡ ውስተ ፡ አሚነ ፡ ዚአሁ ። ወከነ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ሔረ[3] ፡ ወፈራሄ ፡ እግዚአብሔር ።

አአበ ፡ [እም]ሰሚዓ ፡ ዜናከ ፡ ምንት[4] ፡ ይሜኒ ፤ እምፀቃዓ[5] ፡ መዓር ፡ ጥዕመኒ ፤ ጸሎተ ፡ ዚአከ ፡ ይርከበኒ ፤ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ስምዑ ፡ ካዕበ ፡ እነግረክሙ ፡ አኀው ፡ በከመ ፡ ነገረኒ ፡ ለሊሁ ። ወአምዝ ፡ ተማኅለልኩ ፡ ከመ ፡ ያርእየኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቃብሪሁ ፡ ለሙሴ ፡ ሊቀ ፡ ነቢያት ፡ ቍልዔሁ ፡ ለእግዚአብሔር ። ከመ ፡ እትአማኅ ፡ ለዝኅሩ ። እስመ ፡ ያፈቅሮ ፡ ልብየ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ዘተናገረ ፡ ምስለ ፡ ፈጣሪሁ ፡ ገጸ ፡ በገጽ ፡ ከመ ፡ ዘይትናገር ፡ ብእሲ ፡ ምስለ ፡ ቢጹ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ እመዋዕል ፡ እንዘ ፡ አሐውር ፡ ውስተ ፡ ፍኖት[6] ፡ ወበጻሕኩ ፡ ውስተ ፡ ጽንፈ ፡ ፈለግ ፡ ዐቢይ ። ወመስየ ፡ ብሔር ፡ ወኃደርነ ፡ ህየ ፡ ምስለ ፡ አርዳእየ[1] ። ወቤትኩ ፡ ኵሎ ፡ ኑኃ ፡ ሌሊት ፡ እንዘ ፡ እስእሎ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወመጽአ ፡ ኀቤየ ፡ መድኃኒነ ፡ ወይቤለኒ ፤ ሰላም ፡ ለከ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ፍቁርየ ። ወይቤለኒ ፤ ነዓ ፡ አርኢከ ፡ ዘሰአልከኒ ። ወአኀዘኒ ፡ እዴየ ፡ ዘየማን ። ወወሰደኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወአደ ፡ ወይቤ

[1] Ms. *sic*. — [2] Ms. ወደገመ. — [3] Ms. ″ር. — [4] Ms. ″ተ. — [5] Ms. ″ቀ``. — [6] Ms. ″ተ.

ለኒ ፤ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ መቃብሪሁ ፡ ለሙሴ ፡ ቍልዔየ ። ወሀለወት ፡ ኀበ ፡ ትርአሰ ፡ ዝጎኑ ፡ ዐቢይ ፡ አም ፡ ወአልቦ ፡ ዘይትማሰሎ ፡ እምአእዋመ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ። ዘሠናይ ፡ አቍጻሊሁ ። ወእምዝ ፡ ሰባሕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘከፈለኒ ፡ ጸጋ ፡ ዐቢየ ። ወእቤ[1] ፤ ስብሐት ፡ ለከ ፡ አመፍቀሬ ፡ ሰብእ ፡ ውዳሴ ፡ ወግናይ ፡ ለሥሉስ ፡ ቅዱስ ። ወእምዝ ፡ ዐርገ ፡ መድኃኒነ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወአንሃ ፡ ገባእኩ ፡ ኀበ ፡ አርድእትየ ።

f. 191 v. ወከዕበ ፡ ይቤ ፡ አቡነ ፡ *ተከለ ፡ ሐዋርያት ፤ ወበጻሕኩ ፡ ገዳመ ፡ ዋልድባ ። ወረከብኩ ፡ በውስቴታ ፡ ፲መነኮሳ[ይ‍ታ]ተ ፡ ገዳማዊያነ[2] ፡ ወተአማኅክዎን ። ወእማንቱሰ ፡ ይቡሳት ፡ አጥባቲሆን ፡ እም[ብ]ዝኃ ፡ ጻማሆን ። አሐቲ ፡ እምኔሆን ፡ ዘባቲ ፡ ወለት ፡ ንእስት[3] ፡ ወሠናይ ፡ አርአያሃ ፡ ወአዳም ፡ ቆማ ። ወእማሰ ፡ ተሐዝን ፡ በእንቲአሃ ፡ በእንተ ፡ ላሕየ ፡ ገጻ ። ወተስእለቶ[4] ፡ [ለ]እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ትብል ፤ ተመጥዋ ፡ ለነፍሰ ፡ ዛቲ ፡ ሕፃን ፡ ዘእንበለ ፡ ይርአይ ፡ ጸላኢ ፡ ማሕጐሌ[5] ፡ ነፍሳት ። ወዘንተ ፡ ሰሚዕየ ፡ አንከርኩ ፡ ጥብዓተ ፡ ለይእቲ ፡ እም ። ወነገራኒ ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ። ወኀለፍኩ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ገዳም ፡ ወኀደርኩ ፡ ውስቴታ ። ወበሳኒታ ፡ ተመየጥኩ ፡ ኀቤሆን ፡ እምብዝኀ ፡ አፍቅሮቶን ፡ ኪያሆን ። ወረከብክዋ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ዘሞተት ፡ ወእማኒ ፡ እንዘ ፡ ትእኅዝ ፡ ለአንበሳ ፡ ወወትጸፍዖ ፡ ውእቱኒ ፡ ድኑን ፡ ታሕተ ፡ እገሪሃ ። ወእምዝ ፡ አይድ[ዐ]ተኒ ፡ ዘከመ ፡ አልተማ ፡ ወቀተላ ፡ አንበሳ ፡ ዘእንበለ ፡ ያውፅእ ፡ ደመ ። ወትቤላኒ ፤ በአይቴ ፡ ነሣእከ ፡ ቍርባነ ፡ ትማልም ። ወእቤሎን ፤ እፎኑ ፡ በገዳም ፡ እነሥእ ፡ ቍርባነ ። ወትቤላኒ ፤ ጸሩከ[6] ፡ ስውራን[7] ፡ በክነፊሆሙ ፡ ወወሰዱከ ፡ ገበዘ ፡ አክሱም ፡ ወተመጠውከ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ቍርባነ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዕየ ፡ ወእቤ ፤ ኃጥእ ፡ ወአባሲ ፡ ዘኢይድልወትየ ፡ ለምንት ፡ ትብሉኒ ፡ ከመ ፡ ዝ ። ወባሕቱ ፡ ይደልዎ ፡ ውዳሴ ፡ [ለ]ዘይሁብ ፡ ጸጋ ፡ በከንቱ ፡ ለእጓለ ፡ እመሕያው ፡ አባሲ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ስምዐ ፡ ጽድቅ ፤ ለዘ ፡ ጸምአ ፡ እሁብ ፡ ማየ ፡ ሕይወት ፡ በከንቱ ። ኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ያድኅነነ ፡ እምሰይጣን ፡ መሥገርቱ ። ወስብሐት ፡ ለሊቅከ ፡ ለዘኢያንቀለቅል ፡ መንግሥቱ ። ወሰጊድ ፡ ለዘ ፡ ኀረየከ ፡ እምነ ፡ ጥንቱ ። እስከ ፡ ተፍጻሜቱ ። አኰቴት ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለዘ ፡ ቀደሰከ ፡ ለስብሐቱ ። ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] Ms. ወይቤ. — [2] Ms. ት ፡ ን. — [3] Ms. ″ት ፡ ″ት. — [4] Ms. ″ወተስእሎ. — [5] Ms. መ‵‵. — [6] Ms. ″ር‵‵. — [7] Ms. ″ን.

ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ ብሔረ ፡ ወግረ[1] ፡ ወበህየ ፡ መሐረ ፡ ፍኖተ ፡ እግ
ዚአብሔር ። ወበአሐቲ ፡ *ዕለት ፡ ሖረ ፡ ምድረ ፡ እንተ ፡ ትሰመይ ፡ f. 192 r.
አበኖር[2] ። ወቤተ ፡ በይእቲ ፡ ሌሊት ፡ ቀዊሞ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡
ጸሎተ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአርዳኢሁሰ ፡ ኖሙ ። ወአንሰ ፡
ንዑስ ፡ ወልድ ፡ እምነ ፡ አርዳኢሁ ። ወኖምኩ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡
ለአቡነ ። ወአንቅሀኒ ፡ ወተንሣእኩ ። ወይቤለኒ ፤ ማኅቶተ ፡ አም
ጽእ ። ወአምጻእኩ[3] ፡ ማኅቶተ ፡ ወርኢኩ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአ
ቡየ ፡ ዐቢየ ፡ ከይሴ[4] ፡ ተጠብሊሎ ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ ሐብል ። ወአ
ኀዘኒ ፡ ድንጋፄ ። ወፈቀድኩ ፡ እግድፎ ፡ ለማኅቶት ፡ ውስተ ፡ ም
ድር ። ወይቤለኒ ፡ አቡየ ፤ ኢትፍራህ ፡ ወልድየ ፡ ወኢትደንግፅ ።
ወአንቅህ ፡ አኀዊከ ። ወተመጠወኒ ፡ አቡነ ፡ ማኅቶተ ፡ ውስተ ፡ እ
ዴሁ ። ወአነሂ ፡ አንቃህክዎሙ ፡ ወመጽኡ ፡ ኵሎሙ ፡ ወርእይዎ ፡
ለከይሲ ፡ ወደንገፁ ። ወይቤለነ ፤ ኢትፍርሁ ፡ ወኢትደንግፁ ። ኢ
ሰማዕክሙኑ ፡ ዘይብል ፡ ካህን ፡ በውስተ ፡ ጸሎተ ፡ አኰቴት ። እስ
መ ፡ አንተ ፡ ዘወሀብከነ ፡ ስልጣነ ፡ ከመ ፡ ንኪድ ፡ ከይሴ ፡ ወአቃር
ብተ ፡ ወዲበ ፡ ኵሉ ፡ ኀይለ ፡ ጸላኢ ። ወኢታብአነ ፡ ውስተ ፡ መን
ሱት ። ወንቤ ፤ እምአይቴ ፡ መጽአ ፡ ዝንቱ ፡ ከይሲ ፡ አአባ ። ወው
እቱሰ ፡ ሀሎ ፡ እንዘ ፡ ይትሐወስ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡
ሐዋርያት ። ወእምዝ ፡ አምጽአ ፡ ፩እምአርዳኢሁ ፡ በትረ ፡ ወቀጥ
ቀጠ ፡ ርእሶ ፡ ወሞተ ። ወእምዝ ፡ አይድዓነ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ዘከ
መ ፡ መጽአ ፡ ውእቱ ፡ ከይሲ ። ወአንሰ ፡ ሀሎኩ ፡ ቀዊምየ ፡ እንዘ ፡
እጼሊ ፡ ወሰማዕኩ ፡ ድምፀ ፡ መንገለ ፡ እንግድዓየ ፡ ወሰረረ ፡ ዲበ ፡
አልባስየ ። ወአነሂ ፡ አተብኩ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ወበጊዜሃ ፡
ወድቀ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወእምዝ ፡ አንከርነ ፡ ወአውጻእኖ ፡ እም
ይእቲ ፡ በዐት ፡ ወሰበ ፡ ጸብሐ ፡ ሰቀልኖ ፡ ውስተ ፡ ዐቢይ ፡ ኦም ።
ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ ዐቢይ ፡ ወንዑስ ፡ እድ ፡ ወአን
ስት ። ወሰበ ፡ ርእዩ ፡ ስቁለ ፡ ደንገፁ ፡ ወተሰአሉነ ፡ ወነገርኖሙ ፡
ዘከመ ፡ ኮነ ። ወእሙንቱኒ ፡ አንከሩ ፡ ምስሌነ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ f. 192 v.
እምላኩ ፡ ለዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ገብ*ረ ፡ ዘንተ ። ወአሜሃ ፡ ተፈጸመ ፡
ዘይብል[5] ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌለ ፡ ማርቆስ ፤ እለ ፡ የአምኑ ፡ በስ
መ ፡ ዚአየ ፡ አጋንንተ ፡ ያወፅኡ ፡ ወይትናገሩ ፡ በልሳናት ፡ ሐዲ
ስ ፡ ወአራዊተ ፡ ምድር ፡ ይእኅዙ ። ወዘሂ ፡ ይቀትል ፡ ለእመ ፡ ሰ

[1] Ms. *sic*. — [2] Lectio dubia: fortasse አበ ፡ ኖር legendum est. — [3] Ms. "ጽ". — [4] Ms. "ይ ፡ "ሲ — [5] Ms. እንዘ ፡ ይብል.

ትዩ ፡ አልቦ ፡ ዘይነክዮሙ ፡ ወዲበ ፡ ድውያን ፡ እደዊሆሙ ፡ ያንብሩ ፡ ወይትፌወሱ ። ወዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በእምነተ ፡ ሥላሴ ፡ ገብረ ፡ ተአምራተ ፡ ወመንክራተ ፡ ወብዙኃተ ፡ ኃይላተ ፡ በኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ አስገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ፡ ለከይሲ ። ፈቂዶ ፤ ዘመጽአ ፡ ከመ ፡ ይንስኮ ። አልቦ ፤ ዘረሰዮ ፤ ወአልቦ ፡ ዘነከዮ ።

ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ምኔተ ፡ መነኮሳት ፡ ከመ ፡ የሐውጾሙ ፡ ለአግብርተ ፡ እግዚአብሔር ። ወሐፀብዎ ፡ እገሪሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወሶበ ፡ ተረቅየ ፡ መነኮስ ፡ እምጸበለ ፡ እገሪሁ ፡ ወአውየወ ፡ በዐቢይ ፡ ክላህ ፡ ዘነበረ ፡ ላዕሌሁ ፡ ጋኔን ፡ ወነጽሖ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ አኀዞ ፡ በእዴሁ ። ወከልሖ ፡ ጋኔኑ ፡ ወይቤ ፤ አውዐይከኒ ፡ በእሳት ፡ እንዘ ፡ ተዓውድ [1] ፡ በሐውርተ ፡ እምሀገር ፡ ለሀገር ፡ ወአነሂ ፡ እንዘ ፡ አዐውድ ፡ ምስሌከ ፡ ብዙኃ ፡ ጊዜ ። ወይእዜኒ ፡ አስተኃፈርከኒ ፡ ኅድገኒ ፡ እሐር ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ብሔር ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ አርኩስ ፡ ማኅጐሌ ፡ ነፍሳት ፡ ኢተኃድጎኑ ፡ ለዝንቱ ፡ መነኮስ ። ወይቤ ፡ ጋኔን ፤ ሐደጉ ፡ ለከ ። ወመሐለ ፡ ወጐየ ። ወሐይወ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ሶቤሃ ። ወአንከሩ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ህየ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ወዝንቱ ፡ ኢኮነ ፡ ሰብአ ፡ አላ ፡ መልአክ ፡ ዘበምድር ። ወእመአኮሰ ፡ እምሐዋርያት ፡ ፩ ።

ወዘንተ ፡ ጸሐፍኩ ፡ ለክሙ ፡ ንስቲተ ፡ እምብዙኅ ፡ ተአምሪሁ ። ወሶበ ፡ ጸሐፍኩ ፡ ኵሎ ፡ እምኖኃ ፡ ነገር ፡ እስፍንተ ፡ እዜኑ ፡ በእንቲአከ ። አባ ፡ ፀሐይኑ ፡ ንብለከ ፡ ዘያበርህ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ። ወሚመ ፡ ባሕርይኑ ፡ ንብለከ ፡ ዘያበርህ ፡ ውስተ ፡ ቀላይ ። ዘኢይትረክብ ፡ f. 193 r. በ*ብዙኅ ፡ ንዋይ ። ማኅቶትኑ ፡ ንብለከ ፡ ዘትሰድድ ፡ ጽልመተ ፡ ጌጋይ ። ወሚመ ፡ ጼው ፡ ንብለከ ፡ ዘትቀሥም ፡ ልሱሐ ። ወዳእሙ ፡ ትንባሌ ፡ ዚአከ ፡ ይስቅየነ ፡ ከመ ፡ ማይ ። ውስተ ፡ አማውቲነ ። ወከመ ፡ ቅብእ ፡ ውስተ ፡ አዕጽምቲነ [2] ። ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ አንሶሰወ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ። እንዘ ፡ ይሰብክ ፡ ወንጌለ ፡ መንግሥት ፡ እንዘ ፡ ያስተዓፅብ ፡ ዘተነበዩ ፡ ነቢያት ። እንዘ ፡ ያነክር ፡ ዘሰበኩ ፡ ሐዋርያት ። ወእንዘ ፡ ይፈቱ ፡ ክዕወተ ፡ ደሞሙ ፡ ለሰማዕታት ። ወእንዘ ፡ ይዴግን ፡ ደሞሙ ፡ ወንጽሕናሐ[ሙ] ፡ ለደናግል ፡ ወመነኮሳት ። ወእንዘ ፡ ይሰርር ፡

[1] Ms. ታ``. — [2] Ms. ''ቲሁ.

ሕሊናሁ ፡ ከመ ፡ መላእክት ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ጸታ ፡ ሥላሴ ፡ ዘበአሐቲ ፡ ጽምረት ። ወዘንተ [1] ፡ ኵሎ ፡ በከመ ፡ መሀረቶ ፡ ጥበበ ፡ ኅሬተ [2] ፡ እንዘ ፡ ይሴሰይ ፡ ኅብስተ ፡ ወይሰቲ ፡ ደመ ፡ በግዕ ፡ ወይን ፡ ትፍሥሕት ፡ ወይዌድስ ፡ ለድንግል ፡ ንጽሕት ፡ እምኵሉ ፡ ርስሐት ። ወእንዘ ፡ ይበውእ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ይሴአሎሙ ፡ ለሰብአ ፡ ሀገር ፡ ወይዜንዉዎ ፡ ሃይማኖቶሙ ። ወእመሰ ፡ ሠናየ ፡ ኮነ ፡ ሃይማኖቶሙ ፡ ይባርኮሙ ። ወእመሰ ፡ ኢኮነ ፡ ሠናየ ፡ ያስተጋብእ ፡ ወይሜህሮሙ ፡ ለሊቃውንተ [3] ፡ ቤተ ፡ ክርሲቲያን ። ወከመዝ ፡ ይነግር ፡ እምሐዲስ ፡ ወእምብሉይ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘምስለ ፡ ምግባር ። ወሰበ ፡ ሰምዑ ፡ ጣዕመ ፡ ቃሉ ፡ ወይቤሉ ፡ ኵሎሙ ፤ አሆ ፡ አባ ፡ ወዳእሙ ፡ ጸሊ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክከ ። ወንበር ፡ ምስሌነ ። ወውእቱሰ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት[፡ ይቤሎሙ] ፤ እምከመ ፡ ጸንዓት ፡ ሃይማኖትክሙ ፡ እትመየጥ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ። ወይበውእ ፡ ኀበ ፡ ምኔተ ፡ መነኮሳት ፡ ወይምዕዶሙ ፡ ግብረ ፡ ምንኵስና ፡ በከመ ፡ ወሀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አሶተ ፡ ወያነክርዎ ፡ እምጣዕመ ፡ ቃሉ ፡ [ወ]እምሥነ ፡ ግዕዙ ፡ ወይትኤዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ኵሎሙ ። አልቦ ፡ ዘይትቃወሞ [1] ። እመሂ ፡ መኰንን ፡ ወእመሂ ፡ ካህን ፡ ወእመሂ ፡ ንቡረ ፡ ዕድ ፡ ወእመሂ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ። ወኵሉ ፡ ይት*ኤዘዝ [5] ፡ ለቃሉ ። ወለአግብርተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመዝ ፡ f. 193 v. ልማዶሙ ። ወአንበሳኒ ፡ ይትኤዘዝ ፡ ወኵሉ ፡ እንስሳ ፡ ገዳም ፡ ይገንዩ ፡ ሎሙ ። ኅድጉዕ ፡ ሰብአ ፡ መዋቲያን [6] ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ወንጌላዊ ፡ መቅደመ ፡ ኵሉ ፡ ኅሡ ፡ መንግሥቶ ፡ ወጽድቆ ። ወእምዝ ፡ ይትዌሰከክሙ ፡ ኵሉ ፡ ዘፈቀድክሙ ። ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አማን ፡ ኀሠሠ [7] ፡ መንግሥቶ ፡ ወጽድቆ ፡ ለእግዚእነ ፡ ወመድኃኒነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወበእንተዝ ፡ ተውህበ ፡ አሶተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወጣዕመ ፡ ቃል ። እስመ ፡ ከመ ፡ መኰንን ፡ ወይሜህሮሙ ፡ ወአኮ ፡ ከመ ፡ ጸሐፍቶሙ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ አስከለ ፡ በረከት ፡ ጸዊሮ ፡ አንሶሰወ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ብሔረ ፡ ኢትዮጵያ ። ወ[በ]በትሩሂ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ ከመ ፡ ሙሴ ፡ ሊቀ ፡ ነቢያት ። ዘዘበጣ ፡ ለባሕረ ፡ ኤርትራ ። በከመ ፡ አይድዓኒ ፡ ፩መነኮስ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ። ወነሣእኩ ፡ ይቤ [8] ፡ በትሮ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ከመ ፡ ይኵንኒ ፡ ተስፋ ፡ ወአንበርክዎ ፡

[1] Ms. *bis*. — [2] Ms. ″ብ ፡ ″ት. — [3] Ms. ወሊሊቃ‶. — [4] Ms. ″ቀ‶ — [5] Ms. ወይት*ትኤ‶. — [6] Ms. መዋት. — [7] Ms. ኀሠሥከ. — [8] Ms. *sic*: cfr. p. 107 n. 7.

ውስተ ፡ ማኅደርየ ፡ ወገብረ ፡ ሊተ ፡ ብዙኃ ፡ ተአምራተ [1] ፡ ወብዙኃን ፡ መጽኡ ፡ ድውያን ፡ ኀቤየ ፡ ወአንሂ ፡ አኀጽብ ፡ ለውእቱ ፡ በትር ፡ ተዘኪርየ ፡ ጻማሁ ፡ ለማር ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወአሰትዮሙ ፡ ወበ ፡ ዘአረቅዮሙ ፡ ወይትፌወሱ ፡ እምደዌሆሙ ።

ወካዕበ ፡ ስምዑ ፡ ዘትቤለኒ ፡ አሐቲ ፡ ብሕታዊት ፡ ዐመተ ፡ እግዚአብሔር ። ዘስማ ፡ ጽዮን ፡ ዘመዳ ። ወሰበ ፡ በጽሐ ፡ ኀቤየ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አሐተ ፡ ዕለተ ፡ ሰአልክዎ ፡ ማዕተበ ፡ ዕዱ [2] ፡ ከመ ፡ ይኅድር ፡ ሊተ ፡ ውስተ ፡ ማኅደርያ ። ወወሀበኒ [3] ። ወእምዝ ፡ አንበርክዎ ፡ ውስተ ፡ ማኅደርየ ። ወሰበ ፡ ኮነ ፡ ጊዜ ፡ መንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ወበርሃ ፡ ውእቱ ፡ በዓት ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ መብረቅ ፡ ወደንገፀኒ ፡ ልብየ ፡ ወአተብኩ ፡ ገጽየ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ። ወሰቤሃ ፡ ርኢኩ ፡ ማዕተበ ፡ ዕዱ [2] ፡ ነቢሮ ፡ በሰረገላ ፡ ብርሃን ፡ እስመ ፡ መልዕልቴሁ ፡ ቀስተ ፡ ደመና ፡ ይመስል ፡ ኀብሩ ። [f. 194 r.] ወእምዝ ፡ አእኰትክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘ[ይ]ገብር ፡ *ኀይለ ፡ ለእለ ፡ ተወከሉ ፡ ቦቱ ። ወሰበ ፡ ጸብሐ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወተናገርነ [4] ፡ ዕበያተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወወሀብክዎ ፡ ለውእቱ ፡ ማዕተበ ፡ ዕዱ [2] ። ሥዑል ፡ በዲቤሁ ፡ ብሉየ ፡ መዋዕል ፡ ወምስሌሁ ፡ ፬እንስሳ ፡ ወ፳ወ፬ከህናት [5] ፡ ሰማይ ፡ ወማርያም ፡ ምስለ ፡ ፍቁር ፡ ወልዳ ። ሚካኤል ፡ ወገብርኤል ፡ ወሩፋኤል ፡ ፲ሊቃነ ፡ መላእክት ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ ጊዮርጊስ ፡ ወመርቆርዮስ ፡ ሰማዕታት ። ወውእቱኒ ፡ ይቤለኒ ፡ እንዘ ፡ የሐስር ፡ ርእሶ ፤ አንሰ ፡ እጸውሮ ፡ ለዝንቱ ፡ መስቀል ፡ በኢድልወትየ ። ወውእቱሰ ፡ ብዙኃ ፡ ጊዜ ፡ አጋንንተ ፡ ያወፅእ ። ዝንቱ ፡ መስቀል ፡ መቅለሌ ፡ ዕፁብ ፡ ረዳኤ ፡ ምንዱብ ። ወዘንተ ፡ ሰበ ፡ ሰማዕኩ ። ሰዓምክዎ ፡ ወተባረኩ ፡ እምኔሁ ፡ ወአማኅፀንኩ ፡ ነፍስየ ፡ ወሥጋየ ፡ ኀቤሁ ። ወሰበ ፡ ሰማዕነ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አንከርነ ፡ ዕበያቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ።

ወካዕበ ፡ ስምዑ ፡ ዕበያቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወዜናሁ ፡ ለብፁዕ ፡ ለባሴ ፡ ክርስቶስ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። እምብዙኅ ፡ ተአምራቲሁ [6] ፡ ንስቲተ ፡ እነግረክሙ ፡ ከመ ፡ ኢይኩን ፡ ዝንጋዔ ። በከመ ፡ ዜነወኒ ፡ ፩ብእሲ ፡ መሃይምን ፡ ዘስሙ ፡ ገብረ ፡ ማርያም ። ወአኀዘሙ ፡ ሕማመ ፡ ፈጸንት ፡ ለሰብአ ፡ ቤትየ ፡ አግብርትየ ፡ ወአእማትየ ። ወበእንተዝ ፡ በከይኩ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወነገርዎ ፡ ኵሎ ፡ ዘበጽሐ ፡

[1] Ms. ታ". — [2] Ms. ዕዶ. — [3] Ms. ወው፡ሀ". — [4] Ms. "ኒ". — [5] Ms. "ት. — [6] Ms. ታ".

ኀቤየ ። ወሰበ ፡ ሰምዓ ፡ አቡነ ፡ ዘንተ ፡ ሐዘንየ ፡ ወቦአ ፡ ኀቤሆሙ ። ወአተበ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ወሐፀበ ፡ ማዕተበ ፡ እዴሁ ። ወአስተዮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ወተፈወሱ ፡ እምደዌሆሙ ፡ ሶቤሃ ፡ ሰብአ ፡ ቤትየ ። ወእምዝ ፡ ሰበሕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአስተብፃእክዎ ፡ ለግብሩ ፡ ለተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወይቤለኒ [1] ፤ ለምንት ፡ ታነክር ፡ እንሰ ፡ መሬታዊ ፡ ኃጥእ ፡ ወአባሲ ። ወአንክሮሰ ፡ ይደሉ ፡ ለሥሉስ ፡ ቅዱስ ፡ ከሓሊ ፡ በኵሉ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይሰአኖ ። ይክልኑ ፡ ግብር ፡ ለገባሪሁ ፡ ኢትግበረኒ[2] ፡ አላ ፡ ተወከል ፡ ቦቱ ፡ ውእቱ ፡ ይገብር ፡ ለከ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዕየ ፡ አስተፋነውክዎ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ።

ስምዑኬ ፡ ዘይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፤ ቀስታመ ፡ ዮናታን ፡ ኢታገብእ ፡ ዕራቃ ፡ ዘእንበለ ፡ ደመ ፡ ቅቱላን ። ወውእቱኒ ፡ አቡነ ፡ ወሰቀ ፡ ቀሥቶ ፡ ኀበ ፡ እግዚአ*ብሔር ፡ አምላኩ ፡ ወቀሥቱሰ ፡ እ f. 194 v. ምነተ ፡ ሥላሴ ፡ ውእቱ ፡ ወአሕፃሁኒ ፡ ግብረ[3] ፡ ጸሎቱ ፡ ወጸሎቱሰ ፡ ኢገብአት ፡ ዕራቃ ፡ ዘእንበለ ፡ ኀይላተ ፡ [ወ]መንክራተ ፡ ብዙኃ ።

ወበጽሐ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ብሔረ ፡ ሙገር ፡ እንተ ፡ ይቤልዎ ፡ አደደ[2] ። ወመሀረ ፡ ውስቴታ ፡ ቃለ ፡ ሃይማኖት ። ወሀለወት ፡ በሀየ ፡ አሐቲ ፡ አድባር[2] ፡ ዘይብል ፡ ገበርማ ። ወሰምዓ ፡ አቡነ ፡ ከመ ፡ ይንበሩ ፡ መቃውዚ ፡ አግዋረ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይትዓረኩ ፡ ምስለ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አስተጋብአሙ ፡ ለሰብአ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ለእድ ፡ ወለአንስት ፡ ወምስለ ፡ ካህናት ፡ ወተስእሎሙ ፡ ሃይማኖቶሙ ። ወነገርዎ ፡ ዘከመ ፡ ያመልኩ ፡ መቃውዜይ[4] ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፤ ምንተ ፡ ይሜህረክሙ ፡ ውእቱ ፡ መቃወዜይ ። ወይቤልዎ ፡ ለማር ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ወውእቱሰ ፡ ይብለነ ፤ እምከመ ፡ ገበርክሙ ፡ ፈቃድየ ፡ ተሐይዉ ፡ እባርከክሙ ። ወእመሰ ፡ አበይክሙ ፡ ትእዛዝየ ፡ ትመውቱ ፡ ምስለ ፡ ደቂቅክሙ ፡ ወአዋልዲክሙ ፡ ወእንስሳክሙ ። ወበእን[ተ]ዝ ፡ ንሕነኒ ፡ ንፈርህ ፡ ወንሁብ ፡ ዘፈቀደ ፡ ኵሎ ። ወእመኒ ፡ አልባሰ ፡ አው ፡ አልህምተ ፡ አው ፡ እክለ ። ወሰበሂ ፡ ይመጽእ ፡ ኀበ ፡ ማኅደርነ ፡ ይበልዕ ፡ ወይሰቲ ። ወደቂቅነሂ ፡ ነሀብአሙ ፡ ከመ ፡ ኢይርአይ ፡ ወኢይሙቱ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤሎሙ ፤ ይመውቱ ፡ ደቂቅክሙ ፡ በከመ ፡ ይቤሉ ፡ ውእቶሙ ፡ ርጉማን ። ወይቤልዎ ፤ እወ ፡ ይመውቱ ። ወአክሞሰሰ ፡ አቡነ ፡ ወይቤሎሙ ፤ በከመ ፡ አምላክ[ክ]ሙ ፡

[1] Ms. ″ሎ". — [2] Ms. *sic*. — [3] Ms. ገ". — [4] Ms. ወመ".

ይኩንክሙ ፡ አምላከ ። ወእምዝ ፡ መሀሮሙ ፡ ቃለ ፡ ሃይማኖት [1] ፡
እ[ም]ብሊተ ፡ ወሐዲስ [2] ። ወአልቦ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበለ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በሕቲቱ ። ወምስለ ፡ ወልዱ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እግዚእነ ፡
f. 195 r. ወመድኃኒነ ። ወመጽአ ፡ ተአዚዞ ፡ በሐዳስ ፡ ትስብእት ፡ ወም*ስለ ፡
መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ እንዘ ፡ ሠለስቱ ፡ አሐዱ ። ሎቱ ፡
ስብሐት ፡ ወአኰቴት ፡ ወላዕሌነ ፡ ይኩን ፡ ሣህሉ ፡ ወምሕረቱ ፡ ለ
ዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ኢሰማዕክሙኑ ፡ አን
ትሙ ፡ ካህናት ፡ ዘይቤ ፡ በነቢይ ። አነ ፡ እቀትል ፡ ወአሐዩ ፡ ኢታ
ምልኩ ፡ በዕደ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበሌየ ፡ ኢበሰማይ ፡ በላዕሉ ፡ ወ[ኢ]
በምድር ፡ በታሕቱ [3] ። ወኢበውስተ ፡ ቀላይ ፡ በታሕቴሃ ። ኢታም
ልክዎሙ ። ወኢትስግዱ ፡ ሎሙ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ብፁዕ ፡ ወቅ
ዱስ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ነደ ፡ ልቡ ፡ በእሳተ ፡ መንፈስ ፡
ቅዱስ ። ወአምሐሎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ለለ፩፩ ፡ ለእድ ፡ ወለአንስት ፡
ምስለ ፡ ካህናት ፡ ከመ ፡ ኢያምልክዎ ፡ ለመቃወዛይ ፡ ወከመ ፡ ኢየ
ሀብዎ ፡ ንዋየ ። ወእምከመሰ ፡ መጽአ ፡ ኀቤክሙ ፡ ከመ ፡ ትንግሩኒ ፡
ሊተ ፡ ወከመ ፡ ኢትኅብኡ ፡ እምኔየ ፡ አምሐልክሙ [2] ። ወይቤሉ ፡
ሰብእ ፤ እሆ ፡ አባ ።

ወረከበ ፡ እምውስቴቶሙ ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡
እምካህናት ፡ [ወ]እመሃይምናን ፡ በኢያእምሮ ፡ መጻሕፍት ። ወእም
ዝ ፡ መሀሮሙ ፡ አቡነ ፡ ከመ ፡ ይትነሥኡ ፡ ሙታን ፡ በነፍስ ፡ ወሥ
ጋሆሙ ፡ ወኃጥ[አ]ን ፡ ከመ ፡ ይትኰነኑ ፡ በከመ ፡ ምግባሮሙ ፡ ወጻድ
ቃንሂ ፡ ከመ ፡ ይንሥኡ ፡ አስበሙ ፡ ዕሤተ ፡ ሠናየ ፡ ዘዓይን ፡ ኢር
ዐየ ፡ ወዕዝን ፡ ኢሰምዓ ። ውስተ ፡ ልበ ፡ ሰብእ ፡ ዘኢተሐለየ ። ዘአ
ስተዳለወ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ያፈቅርዎ ። ወዘንተ ፡ ሶበ ፡ ይቤ ፡
አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አምኑ ፡ ቦቱ ፡ በቃሉ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡
እምሐዲስ ፡ ሐዋርያ ። ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ባሕርያ ። ኀይለ ፡ ጸሎ
ቱ ፡ ያድኅነነ ፡ እምእኩይ ፡ ጕሕልያ ። ወእምዕለት ፡ እከያ ። ዓሥ
ራተ ፡ ዚአሁ ፡ ይክፍለነ ፡ ወልደ ፡ አብ ፡ ኬንያ ። በሠረ ፡ ድንግል ፡
ማርያ ። ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

f. 195 v. ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ወበጽ*ሐ ፡ ዓቢይ ፡ ጾም ፡ ወበሕተወ ፡ ውስ
ተ ፡ ጾማዕት ። ወመጽአ ፡ ፩እምአርድእቱ ፡ ከመ ፡ ያውርድ ፡ ማየ ፡
ያስቲ ፡ አትክልተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወርእዮ ፡ ለውእቱ ፡ መቃ

[1] Ms. ″ቲ. — [2] Ms. *sic.* — [3] Ms. በሕታሕቱ.

ውዘይ ፡ እምርኁቅ ፡ እንዘ ፡ የሐውር ፡ በፍኖት ። ወጸርኃ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ መኑ ፡ አንተ ፡ ብእሲ ፡ ዘተሐውር ፡ ፍኖተ ። ወይቤሎ ፡ ውእቱ ፡ መቃወዘይ ፤ ሶበ ፡ ብከ ፡ ዘትብለኒ ፡ መቃሰሬ ፡ አነ ፡ ስምየ ። ወዘንተ ፡ እንዘ ፡ ይብሎ ፡ ያፈርሆ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ ውእቱ ፡ መነኮስ ፡ ሮጸ ፡ በኃይለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወዴገኖ ፡ ለውእቱ ፡ መቃወዘይ ፡ ወሐነቆ ፡ ክሳዶ ፡ ወጸፍዖ ፡ መልታሕቶ ፡ እስከ ፡ ይሰረይ ፡ ዓይኑ ፡ በደም ። ወጸርኃ ፡ በዓቢይ ፡ ቃል ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ጽራኆ ፡ ለመነኮስ ፡ መጽኡ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ ይትራድእዎ ። ወሶበ ፡ ርእይዎ ፡ ለውእቱ ፡ መቃወዘይ ፡ ሕኑቀ ፡ በእደ ፡ መነኮስ ፡ ወሬዛ ፡ ደንገፁ ፡ ኵሎሙ ። በእለ ፡ ይብሉ ፤ ሶበ ፡ ተራዳእናሁ[1] ፡ ለመነኮስ ፡ ይቀትለነ ፡ መቃወዘይ ፡ በሥራዊ ። ወቦ ፡ እለ ፡ ይቤሉ ፤ እመሂ ፡ ኢተራዳእናሁ ፡ ለመነኮስ ፡ ንፈርሆ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። በእንተ ፡ ዘመሐልነ ፡ ስመ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎሙ ፡ መነኮስ ፤ ኢትፍርሁ ፡ ወኢትደንግፁ ። አነ ፡ አበጽሖ[2] ፡ ኀበ ፡ መምህርየ ፡ በኃይለ ፡ አምላኪየ ። አንትሙሰ ፡ ትልዉኒ ፡ ድኅሬየ ። ወአርጸ ፡ ሐኒቆ ፡ ወአብጽሖ ፡ ኀበ ፡ አፈ ፡ ቅጽር ፡ ወጸርኃ ፡ ሊተ ፡ ወአነሂ ፡ ሀለውኩ ፡ ውስተ ፡ ዴዴሁ ፡ ለአቡነ ። ወይቤለኒ ፤ ንግሮ ፡ ሊተ ፡ ለአቡነ ፤ ወአምጻእክዎ ፡ ለመቃወዘይ ። ወሰምዓ ፡ አቡነ ፡ ዘእንበለ ፡ ይንግርዎ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በውስተ ፡ ጸማዕቱ ። ወይቤለኒ ፤ በሎ ፤ ኢታብእ ፡ ዓጸደ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። እስመ ፡ ርኩስ ፡ ውእቱ ። ወበሕቱ ፡ አነ ፡ እመጽእ[3] ፡ ኀበ ፡ ሀለውክሙ ። ወነገርክዎ ፡ ለመነኮስ ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ አቡነ ፡ እምውስተ ፡ ጸማዕቱ ፡ በጕጕአ ፡ ወአነሂ ፡ ቀደምክዎ ፡ ወበጻሕነ[4] ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ መሠርይ ። ወለእከ ፡ ኀ*በ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ f. 196 r.
ይትጋብኡ ፡ ኀቤሁ ። ወኮነ ፡ ጉባኤ ። ወአቀመ ፡ ማእከሌሆሙ ። ወአውሥአ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ማእከለ ፡ ጉቡአን ፡ ተሞጢሖ ፡ ሜላተ ፡ ሃይማኖት ። ዘተአንመ ፡ በዕለተ ፡ ጥምቀት[5] ። እንዘ ፡ በእዴሁ ፡ ቀስታመ ፡ መስቀል ፡ ዘመዊእ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ለመሠርይ ፤ ንግረኒ ፡ ስመከ ። አንተ ፡ መንፈስ ፡ ርኩስ ፡ ወልዱ ፡ ለሰይጣን ፡ ጸራ ፡ ለጽድቅ ፡ ርጉም ፡ ወኀሡር ፡ እመርዔተ ፡ እግዚአብሔር ። አንተሰአ ፡ ትብል ፤ እመ ፡ አሕሰምክሙኒ ፡ እቀትለክሙ ፡ ወለእመ ፡ አሰነይክሙ ፡ ላዕሌየ ፡ ተሐይዉ ። እሙንኑ ፡ ትብል ። ወሚመ ፡ አልቦ ። ምንት ፡ ግብርከ ፡ ወምንት ፡ ኪንከ ፡ ወምንትኑ ፡

[1] Ms. ታራ˝. — [2] Ms. ˝ሖሙ. — [3] Ms. አምጽእ. — [4] Ms. ወበጽሕነ፡ cfr. p. 94 n. 2 etc. — [5] Ms. ˝ቅ˝.

ስምከ ። ወተሰጥዎ ፡ እንዘ ፡ ኅፉሩ ፡ ወይቤ ፡ በሕገ ፡ አቡሁ ፡ መቃወዘይ ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፤ በመኑ ፡ ታመልኩ ፡ ወመኑ ፡ አምላክክሙ ። ወይቤ ፡ መሠርይ ፤ አምላክነሰ ፡ ዘይቤልዎ ፡ ጎር ። ወዘንተ ፡ ሰበ ፡ ሰምዓ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እምአፈ ፡ ውእቱ ፡ መሠርይ ፡ አተበ ፡ ገጾ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ቅዱስ ። ወይቤ ፤ በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመን[ፈ]ስ ፡ ቅዱስ ፡ ፩አምላክ ። ወእምዝ ፡ ከዕበ ፡ ይቤሎ ፤ ለእግዚአብሔርሰ ፡ አምላከ[1] ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ ኢታአምርዎኑ ። ወሚመ ፡ በውእቱ ፡ ጎር ፡ ርኩስ ፡ ለግሙራ ፡ ተወከልክሙ ። ወአውሥአ ፡ ወይቤሎ ፤ እወ ፡ ለእግዚአብሔርሰ ፡ ኢናአምሮ ፡ አላ ፡ በሕቱ ፡ ጎር ፡ አምላክነ ። ወምንትኑ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ። ወጎርሰ ፡ ከመዝ ፡ ውእቱ ፡ ጣዖተ ፡ ግብጽ ፡ ወሰማርያ ። ወበግብጽ ፡ ይሠመይ ፡ በስመ ፡ ዲያብሎስ ፡ ርኩስ ፡ ወይጼዋዕ ፡ ከመዝ ። ወይትበሐል ፡ ዲያጎሮር ። ወበሰምራዊንሂ ፡ ይትበሐል ፡ ጎር ። ወእለ ፡ ፪ጽዋዔ[2] ፡ ስሞሙ ፡ ለዲያጎሮር ፡ ዘግብጻዊያን ፡ ወለ f. 196 v. ጎር ፡ ዘሰምራዊያ*ን ። ወበእንተዝ ፡ ተሠምዩ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ዲያጎራራዊያን ፡ ወጎሮታዊያን ። ወይነቡ ፡ ሐሰተ ፡ እምልበሙ ፡ ወያስሕቱ ፡ ብዙኃ ፡ ሰብአ ፡ በሥራዮሙ ። እሙንቱ ፡ እለ ፡ ኮንዎ ፡ አፍራሰ ፡ ለሰይጣን ፡ ርኩስ ። ወእሙንቱሰ ፡ ሰብእ ፡ መሠርያን ፡ እለ ፡ ይብልዎሙ ፡ መቃወዘይ ፡ መሰብእያን ፡ ዘአልቦ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። እስመ ፡ እምተረፈ ፡ ዚአሆሙ ፡ ይነቡ ፡ ለእሙንቱ ፡ ርኩሳን ፡ ዲያጎሮሕርቃሴስ ፡ ዘግብጻዊያን ። ወጎረቲኖን ፡ ዘሰምራዊያን ። ወሰበ ፡ ተስእሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ለ፩እምኔሆሙ ። ወይቤሎ[3] ፤ መኑ ፡ አምላክከ ። አዝመረ ፡ በዲያጎሮራዊያን ፡ ዘግብጻዊያን[4] ፡ ወበጎር ፡ ዘሰምራዊያን ። ወአኮ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ ኵሉ ፡ ክርስቲያን ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ከመ ፡ ተዘመረ ፡ ብእሴ[5] ፡ መቃወዘይ ፡ በስመ ፡ ጎር ፡ አምላኩ ፡ ርኩስ ። ወይቤሎ ፤ ለእመሰ ፡ ጎር ፡ አምላክከ ፡ ወያድኅንከ ። ወተምዐ ፡ ዓቢየ ፡ መዐተ ። ወአዘዘ ፡ አርድእቲሁ ፡ ያምጽኡ ፡ በትረ ፡ ወጥብጣቤ ። ወአምጽኡ ፡ ፍጡነ ፡ አሕባላተ ፡ ወአዘዘ ፡ ይእስርዎ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ ፬ዕደው ፡ ጽኑዓን ፡ በ፬አኅባል ፡ ወሰሐብዎ ፡ በ፬ማዕዝን ፡ ወነጽሕዎ ፡ ድኅሪተ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወይቤ ፤ ይምጻእኬ ፡ ይእዜ ፡ አምላክከ ፡ ጎር ፡ ያድኅንከ ፡ እም[እ]ዴየ ፡ ሰበሰበ ፡ ስልጣነ ፡ ወይእመኑ ፡ ብከ ፡ እለ ፡ ያመልኩ

[1] Ms. ″ኩ. — [2] Ms. ፮``. — [3] Ms. ″ሎሙ. — [4] Ms. በግ``. — [5] Ms. *sic*.

ኪ[1] ። ወእመአኮሰ ፡ ይቅትለኒ ፡ ሊተ ፡ አምላኪየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ናሁ ፡ አኀሰር[ኩ]ከ[2] ፡ በእዴየ ፡ ወአነሂ ፡ እቀሥፈከ ፡ በብዙኅ ፡ መቅሠፍት ። ወሕዝብከኒ ፡ ነሣእኩ ፡ ጼዋ ፡ ለአምላኪየ ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ይቅሥፍዎ ፡ በአንዳ ፡ ላህም ፡ ይቡስ ። ወዘበጥዎ ፡ ክቡደ ፡ እስከ ፡ ይትገደፍ ፡ ወይትነተፍ ፡ ማእሰ ፡ ክርሡ ፡ ወኵለንታሁ ፡ እምርእ*ሱ ፡ እስከ ፡ ሐቌሁ ፡ f. 197 r. ወውሕዘ ፡ ደም ፡ እስከ ፡ ይርሕስ ፡ ምድር ። ወኮነ ፡ ግርማ ፡ ዓቢይ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ማእከለ ፡ ጉቡኣን ፡ ወአኀዘሙ ፡ ፍርሀት ፡ ወረዓድ ፡ ወድንጋፄ ። ወደከሙ ፡ እለ ፡ ይቀሥፍዎ ፡ ወአዘዘ ፡ በበ ፡ ፪ወተነትፈ ፡ ሥጋሁ ፡ ለለ ፡ ንስቲት ። ወአዘዘ ፡ በተባርዮ ፡ ይቅሥፍዎ ። ወከዕበ ፡ አዘዘ ፡ ይፍትሑ ፡ ማእሰሪሁ ፡ ወይኅድግዎ ፡ ግዱፈ ። ወአዘዘ ፡ ይኅፅቡ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ኀበ ፡ ለከፈ ፡ ደሙ ፡ ለውእቱ ፡ ርኩስ ፡ መሠርይ ፡ እደዊሆሙ ፡ ወአሕባላቲሆሙ ። ወእምዝ ፡ ጾውዎ ፡ ለውእቱ ፡ መሠርይ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይሖር ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ንግሮ ፡ ለአምላክከ ፡ ጎር ፡ ወለአቡከ ፡ ኅሡር ፡ ለአኃዊከ ፡ ወለአዝማዲከ ፡ ርኩሳን ፡ አንትሙ ። ምስለ ፡ አምላክክሙ ፡ ርኩሳን ፡ እምነ ፡ ከልብ ። ከልብሰ ፡ ያአምር ፡ እግዚኡ ፡ አንትሙሰ ፡ [ኢ]ዘፈጠረክሙ ። ወሶበ ፡ ተስእሉከ ፡ እንበይነ ፡ ቅሥፈትከ ፡ በሉሙ ፡ ዘይብልዎ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ፈላሴ[3] ፡ መነኮስ ፡ ይቤለክሙ ፡ ጕዩ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ ሀገር ። ወእመሰ ፡ አበይክሙ ፡ እመጽእ ፡ በኀይለ ፡ አምላኪየ ፡ አጠፍአክሙ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ ሖረ ፡ አሐተ ፡ ጊዜ ፡ ይሴግር ፡ ወአሐተ ፡ ጊዜ ፡ ይወድቅ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወዘንተ ፡ ሶበ ፡ ርኢነ ፡ አእኰትናሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ተወከልነ ፡ በስመ ፡ ዚአሁ ። ዘይጸጉ ፡ ኀይለ ፡ ወመዊአ ፡ ለአግብርቲሁ ። ወእምዝ ፡ አተውነ[4] ፡ ኀበ ፡ ማኀደሪነ[5] ።

ወበጽሐ ፡ ውእቱ ፡ መሠርይ ፡ ኀበ ፡ አዝማዲሁ ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ቅሥፈታቲሁ ፡ ደንገፁ ፡ ወመሰሎሙ ፡ ብልዐ ፡ አርዌ ። ወተዋከሁ ፡ በበይናቲሆሙ ። ወተጋብኡ ፡ ኀቤሁ ፡ እድ ፡ ወአንስት ፡ ወይቤሉ ፤ ምንተ ፡ ኮንከ ። ወነገሮሙ ፡ ዘከመ ፡ ኮነ ፡ ወዘከመ ፡ ለአኮ ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ቅሥፈታቲሁ ፡ ወሶ*በሂ ፡ ሰምዑ ፡ ነገረ ፡ መልእክቱ[6] ፡ f. 197 v. ሖሩ ፡ ፀዊሮሙ ፡ ኪያሁ ፡ ኀበ ፡ ስዩመ ፡ ሙገር ፡ ዘስሙ ፡ ባቤ ። ወነገርዎ ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ወዘከመ ፡ ቀሠፈ ፡ ወዘከመ ፡ አማሰነ ፡ ሥ

[1] Ms. *sic*: fortasse auctor 2ª pers. fem. usus est, ut Maqawazay contemneret. — [2] Ms. ″ረ‵‵. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. አተወተነ. — [5] Ms. መ‵‵. — [6] Ms. ″ቶ.

ጋሁ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ። ወሰሚዖ ፡ ውእቱ ፡ ስዩም ፡ ወአንገርገረ ፡ ወይቤ ፤ መኑ ፡ ሤሞ ፡ ለውእቱ ፡ መነከስ ፡ መምህረ ፡ ንቡረ ፡ እድ ፡ ወሐዋርያ ፡ ወሰበኬ ። ወአርአዮ ፡ ለውእቱ ፡ ቍሱል ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ መድበል ፡ ወኀበ ፡ ሀለዉ ፡ ምሥያጥ ። ወደንገፁ ፡ ኵሎሙ ፡ ወሰበ ፡ ርእይዎ ፡ ለመሠርይ ፡ ወኮነ ፡ ሥጋሁ ፡ ኅብረ ፡ ለምጽ ፡ ጸዓዳ ፡ ወይቤሉ ፤ ሰብእሰ ፡ ይቀሥፍዎ ፡ ዘበነ ፡ ዝንቱሰ ፡ ተቀሥፈ ፡ ከሳዱ ፡ ወፍጽሙ ። ወአልበ ፡ ዘርኢነ ፡ ወዘከመዝ ፡ ቅሥፈተ ፡ እመሂ ፡ በዐውደ ፡ ንጉሥ ፡ ወእመሂ ፡ በዓውደ ፡ መኳንንት ። ወአቅጸረ ፡ ውእቱ ፡ ሥዩም ፡ ብዙኃነ ፡ ሰራዊተ ፡ ከመ ፡ ይኅዝ [1] ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወሰብአ ፡ ገበርማ [2] ። ዘንተ ፡ ሰሚዖ [3] ፡ መጽአ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምሰብአ ፡ ምሥያጥ ፡ ወረከበ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ይሜህር ፡ መጻሕፍተ ፡ ነቢሮ ፡ ማእከለ ፡ ጉቡአን ። ወነገሮ ፡ ኵሎ ፡ ዘሰምዓ ፡ እምኀበ ፡ ሥዩም ፡ ዘከመ ፡ ይቤ ፡ ውእቱ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ተንሥአ ፡ ወቀነተ ፡ ሐቌሁ ፡ በፍሥሐ ። ወመልአ ፡ ላዕሌሁ ፡ እሳተ ፡ ቅንአቱ ፡ ለእግዚአብሔር ። ተዘኪሮ ፡ ዘይቤ ፡ ነቢይ ፤ አኮኑ ፡ ጸላእተከ ፡ ጸላእኩ ፡ እግዚኦ ፡ ወተመንሰውኩ ፡ በእንተ ፡ ፀርከ ። ፍጹመ ፡ ጸልአ ፡ ጸላእክዎሙ ። ወኮኑኒ ፡ ፀርየ ። ወከዐበ ፡ ሐለየ ፡ ወይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፤ ቅንአተ ፡ ቤትከ ፡ በልዐኒ ። አመ ፡ ረከበ ፡ በምኵራብ ፡ እለ ፡ ይሠይጡ ፡ አልህምተ ፡ ወአርጋበ ፡ ወአባግዓ ። ወአመ ፡ ፳ወ፱ ፡ በወርኃ ፡ መጋቢት ፡ በዕለተ ፡ ትስብእት ፡ [f. 198 r.] *በዐሉ ፡ ለእግዚእነ ፡ ወአስተጋብአሙ ፡ ለአርዳኢሁ ። ወይቤሎሙ ፤ ንዑ ፡ ትልዉኒ ፡ ሰበ ፡ ሖርኩ ፡ አነ ። ወተለውዎ ፡ ካህናት ፡ ወዲያቆናት ፡ ወመነኮሳት ፡ ወዐደውኒ ፡ ወመሃይምናን ፡ እለ ፡ አምኑ ፡ በቃሉ ፡ ከመ ፡ ኢያምልኩ ፡ በዕደ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበለ ፡ ሥሉስ ፡ ቅዱስ ። ወቀደመ ፡ ብፁዕ ፡ ወቅዱስ ፡ ማር ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። እንዘ ፡ ይደግም ፡ ቃለ ፡ መለኮት ። ተጽዒኖ ፡ በፈረሰ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወተአጺፎ ፡ ድርዓ ፡ ሐጺን ፡ ዘሃይማኖት ። ከመ ፡ ይትበአስ ፡ ምስለ ፡ ንጉሥነ ፡ ወአምላክነ ፡ ወመድኃኒነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። አኀዘ ፡ በእዴሁ ፡ ሰይፈ ፡ ሥላሴ ፡ ዘመዊእ ፡ በዘበቱ [2] ፡ የአቅጾ ፡ ለመልአከ ፡ ፋርስ ። ሀብተ ፡ ረድኤተ ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ይሱቀነ ፡ በባሕር ፡ ወበየብስ ፡ ለእለ ፡ ተጋባእነ ፡ ለሰሚዓ ፡ ገድሉ ፡ ወለገቢረ ፡ ተዝካረ ፡ በዓሉ ፡ እምርጉቅ ፡ ወ

[1] Ms. ″ኍ. — [2] Ms. *sic*. — [3] Ms. correctum ″ያሙ.

እ[ም]ቅሩብ ፡ ውስተዝ ፡ መቅደስ ፡ ወያርፍቀነ ፡ ምስሌሁ ፡ በዓለም ፡ ሐዳስ ። ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወበጽሐ ፡ ህየ ፡ ኀበ ፡ ሀለዉ ፡ መሠርያን ። ወአዘዘሙ ፡ ለአርዳኢሁ ፡ ይውዱ ፡ በከመ ፡ አደ ፡ ኢያሱ ፡ ወልደ ፡ ነዌ ፡ አመ ፡ ደምሰሰሙ ፡ ለቈላፋን ፡ ሕዝብ ፡ በስምዓ[1] ፡ ውደት ። ወአንሐለ ፡ ሶቤሃ ፡ ጥቅማ ፡ ለኢያሪኮ ። ከማሁ ፡ ገብረ ፡ ዝንቱኒ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ መሠርያን ፡ ድምፀ ፡ ከላሕ ፡ ወተመስዉ ፡ ከመ ፡ ስምዐ ፡ ዘቅድመ ፡ ገጸ ፡ እሳት ። ወቦ ፡ እለ ፡ ይብሉ ፤ ርኢነ ፤ ወወረዱ ፡ ውስተ ፡ ጸድፍ ። ወቦ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ርኢነ ፤ ይደሐሉ ፡ በሥራያቲሆሙ ። ወኢተረክበ ፡ በውስቴታ ፡ ዘእንበለ ፡ አንስት ፡ ወደቂቆን ። ወተእኅዛ ፡ እላንቱ ፡ አንስት ፡ ወተረከ*በ ፡ በውስቴታ ፡ ብዙኀ ፡ ንዋይ ፡ ወአልባስ ። ወይ f. 198 v. ቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ አምጽኡ ፡ እሳተ ፡ ከመ ፡ ናውዒ ፡ አብያቲሆሙ ። ወይቤልዎ ፡ ሰብአ ፡ ሀገር ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ቅድመሰ ፡ አባ ፡ ናውዕእ ፡ ንዋዮሙ ፡ ከመ ፡ ንግበር ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አው ፡ ለቤተ ፡ ንጉሥ ፡ ወለግብር ፡ እስመ ፡ ሀለዎሙ ፡ ብዙኀ ፡ ንዋይ ። ወይቤሎሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ኢሰማዕክሙኑ ፡ ዘይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ በውስተ ፡ መልእክቱ ፡ ኵሎ ፡ ብልዑ ፡ ወኢትእትቱ ። ወባሕቱ ፡ ዘይቤሉክሙ ፡ ዝቡሐ ፡ ለአማልክት[2] ፡ ኢትብልዑ ። ወካዕበ ፡ ኢሰማዕክሙኑ ፡ በመዝሙር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ወቅብአ ፡ ኃጥአንሰ ፡ ኢይትቀባእ[3] ፡ ርእስየ ። ወይቤሎ ፡ ሳሙኤል ፡ አመ ፡ የሐውር ፡ ውስተ ፡ ፀብእ ፡ ከመ ፡ ይትቃተል ፡ ምስለ ፡ ኢሎፍሊ ። ወአዘዘከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢትንሣእ ፡ ወርቀ ፡ ወብሩረ ፡ ወኢአልባሰ ፡ ወኢ[illegible]ሰ ፡ ወኢዔዋዌ ፡ እምሰብእ ፡ ወኢታምጽእ ፡ እምንዋየ ፡ ዓመፃ ። ወውእቱሰ ፡ ሳኦል ፡ ተዐደወ ፡ ቃለ ፡ ሳሙኤል ፡ ነቢይ ፡ ወአምጽአ ፡ እንበይነ ፡ መሥዋዕት ፡ ንዋየ ። ወበእንተዝ ፡ ተምዖ ፡ ሳሙኤል ፡ ለሳኦል ። ወይቤሎ ፤ ይኄይስ ፡ ሰሚዕ ፡ እምሰዊዕ ፡ እምስብሐ ፡ አባግዕ ፡ ወአልህምት ፡ ከመ ፡ ትስማዕ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎ ፡ ሳሙኤል ፡ ለሳኦል ፤ ሠጠጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመንግሥትከ ። ወበጊዜሃ ፡ ተሀይደ ፡ መንግሥተ ፡ ሳኦል ። ወይቤ ፡ እግዚአብሔር ፤ ፈነውክዎ ፡ ለዳዊት ፡ ገብርየ ። ወቀባእክዎ ፡ ቅብአ ፡ ቅዱሰ[4] ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለሰብአ ፡ ሀገር ፤

[1] Ms. ″ዑ. — [2] Ms. ለአማልክሙ. — [3] Ms. ″ብአ. — [4] Ms. ″ስ.

f. 199 r. ወአንትሙሰ ፡ ኢትንሥኡ ፡ ወኢምንተኒ ፡ *እምንዋዮሙ ፡ ለመቃወዘይ ፡ ከመ ፡ ኢይትመዓዓክሙ[1] ፡ እግዚአብሔር ። ወዳእሙ ፡ አውዕዩ ፡ በእሳት ። ወገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዘሙ ፡ ወአውዓዩ ፡ ሶቤሃ ፡ አብያተ ፡ መሠርያን ፡ ፳ቤተ ፡ ምስለ ፡ አቅጽሪሆሙ ፡ ወአቅዋሚሆሙ ። ወዓዲ ፡ ተረከበ ፡ ንዋይ ፡ እምውስተ ፡ ጽርሕ ፡ ወእምውስተ ፡ ሐቅል ። ወአዘዘ ፡ ይደዩ ፡ ውስተ ፡ እሳት ፡ ወተደምሰሱ ፡ አብያት ፡ ጣዖቶሙ ። ወአዘዘ ፡ ያምጽእዎን ፡ ለአንስትያሆሙ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወአምጽእዎን ፡ ወገሠጽዎን ፡ በዐቢይ ፡ ተግሣጽ ። ወይቤ ፤ አይቴ ፡ ውእቱ ፡ አምላክክሙ ፡ ዘይብልዎ ፡ ኀር ፡ ለምንት ፡ ኢያድኅነክሙ ፡ ሶበ[2] ፡ ይቀሥፉክሙ ። ወሶበ[3] ፡ ያውዕዩ ፡ በእሳት ፡ አብያቲክሙ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ሰደዶሙ[1] ፡ እምአብያቲሆሙ ፡ ወእምይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወወረዱ[1] ፡ ውስተ ፡ ቈላተ ፡ ብካይ ። ወበጽሑ[1] ፡ ውስተ ፡ ጽንፈ ፡ ፈለግ ፡ ዐቢይ ፡ ዘይብልዎ ፡ ዐባዊ ፡ ወተራከባ ፡ ምስለ ፡ አምታቲሆን ። ወአኅለቆሙ ፡ ንዳድ ፡ በኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ መፍቀሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ መጋቤ ፡ ሃይማኖት ፡ ወዘውገ ፡ መላእክት ። ወልደ ፡ ትምህርቶሙ ፡ ለነቢያት ። ወሐዋርያት ። ወሱታፌ ፡ ሕማሞሙ ፡ ለጸናጽለ ፡ ወርቅ ፡ ሰማዕታት ። ወፈጻሚ ፡ ትዕግሥቶሙ ፡ ለደናግል ፡ ወመነኮሳት ። ኀይለ ፡ ጸሎቱ ፡ ይባልሐነ[4] ፡ እምዕለተ ፡ እኪት ፡ እምዕፅብት ፡ ሰዓት ። ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወእምዝ ፡ አተወ ፡ ምስለ ፡ አርዳኢሁ ፡ ውስተ ፡ በዐቱ[5] ፡ ገበርማ ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ውእቱ ፡ ስዩም ፡ ዘስሙ ፡ ባቤ ፡ ምስለ ፡ ሰብኡ ፡ ከመ ፡ ፈከረ ። ወአይድዕዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ዘከመ ፡ መጽአ ፡ ተዐቢዮ ፡ ወመሰሎ ፡ ከመ ፡ የአኅዘ[6] ። ወይቤ ፤ f. 199 v. ይም*ጻእኬ ፡ ባሕቱ ። ወእምዝ ፡ አባእናሁ ፡ በከመ ፡ አዘዘነ ፡ አቡነ ፡ ወሰብኡሰ ፡ ኵሎሙ ፡ አፍአ ፡ ቅጽር ፡ ቆሙ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ውእቱ ፡ ሥዩም ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ አኀዘ ፡ ፍርሃት ፡ ወድንጋጼ ፡ ወወድቀ ፡ ኀበ ፡ እገሪሁ ። ወይቤሎ ፤ ስረይ ፡ ሊተ ፡ አአባ ፡ ወመሰልከኒ ፡ ከመ ፡ ፩ሰብአ ፡ ሀገር ። ዘንተ ፡ ይቤ ፡ ስዩም ፡ ሶበ ፡ ርእየ ፡ ግርማ ፡ ገጹ ፡ ከመ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ለውእቱ ፤ ተንሥእ ፡ ወቁም ፡ በእገሪከ ። አንተሰአ ፡ ትብል ፤ መኑ ፡ ሤሞ ፡ ንቡረ[7] ፡ እድ ፡ ወመምህረ ፡ ሰባ

[1] Ms. *sic.* — [2] Ms. ወሶቤሃ. — [3] Ms. ወሶቤሂ. — [4] Ms. ″ብ‶. — [5] Ms. ″ቴ. — [6] Ms. ″ኝ‶. — [7] Ms. ″በ‶.

ኬ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ አነ ፡ መኰንን ፡ ሶበ ፡ ይትከሀለከ ፡ በል ፡ በከመ ፡ ፈከርከ ። ወ፱ንተ ፡ ሰሚያ ፡ ድንገፀ ፡ ስዩም ፡ ወይቤሉ ፤ ኢይምሰልከ ፡ አባ ፡ ሶበ ፡ ያስተዋድዩኒ ፡ ሰብእ ። ወገሠጸ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወመሀሮ ፡ ኵሎ ፡ ቃለ ፡ እግዚ.አብሔር ። ወይቤሉ ፡ አሆ ። ወእምዝ ፡ ተአዚዞ ፡ ሖረ ።

ወተሰምዓ ፡ ኵሉ ፡ ስሙዓተ[1] ፡ ነገሩ ፡ አድያማተ ፡ ሙገር ። ወአስተብፅዕዎ ፡ ለሐዲስ ፡ ሐዋርያ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወመምህር ፡ ወሰባኪ[2] ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ አማን ፡ ቀናኢ ፡ ከመ ፡ ኤልያስ ። ወመምህር ፡ ከመ ፡ ጳውሎስ ። ምሉእ ፡ ልቡና ፡ ከመ ፡ እስጢፋኖስ ። ወኰኵሐ[3] ፡ ሃይማኖት ፡ ከመ ፡ ጴጥሮስ ። ወሰባኬ ፡ ወንጌል ፡ ከመ ፡ ኵሎሙ ፡ ሐዋርያት ፡ አፍራሰ ፡ መንፈስ ። ወመፍቀሬ ፡ ጽሙና ፡ ከመ ፡ እንጦንዮስ ። ወመቃርስ ። ውዳሴ ፡ ዝከሩ ፡ ጥዑም ፡ ለዐቢይ ፡ ወለንኡስ ። በረከተ ፡ ረድኤቱ ፡ ይኩነነ ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ ልብስ ። ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ስምዑ ፡ እንከ ፡ አበዊነ ፡ ወአኀዊነ ፡ እለ ፡ ተጋባእክሙ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ቅድስት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ዕፁበ ፡ ወ[መ]ንክረ ፡ ዘገብረ ፡ ሎቱ ፡ *እግዚ.አብሔር ፡ ለገዘንቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ድንግል ፡ f. 200 r. ወካህን ፡ ብፁዕ ፡ ወቅዱስ ። ወበአሐቲ ፡ እመዋ[ዕ]ል ፡ አጽዋም ፡ በዕለተ ፡ ሰንበት ፡ ለጸቢሐ ፡ እሑድ ፡ ቀዲሞ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ እንዘ ፡ ያነብብ ፡ ነገራተ ፡ መለኮት ፡ ወወጠነ ፡ ወንጌለ ፡ ዮሐንስ ። ወይቤ ፡ ቀዳሚሁ ፡ ቃል ፡ ውእቱ ፡ ወውእቱ ፡ ቃል ፡ ኀበ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ውእቱ ። ወዘንተ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ወአንብዑ ፡ ይውሕዝ ፡ ከመ ፡ ማይ ። ወያንጸፈጽፍ ፡ ዲበ ፡ መልበሱ ። ወመጽአ ፡ ሰይጣን ፡ ወቆመ ፡ እንተ ፡ ድኅሬሁ ፡ ርኁቀ ። ወአምጽአ ፡ ቃለ ፡ ንባብ ፡ ወተናገረ ፡ ወይቤ ፡ ሰይጣን ፤ አድከምከኒ ፡ እምሀገር ፡ ለሀገር ፡ እንዘ ፡ ትበይት ፡ በጸሎት ፡ ወመዐልተ ፡ ከማሁ ። ወዮምሰ ፡ እዘብጠከ ፡ ሐቌከ ፡ እስከ ፡ ይሰበር ፡ አዕጽምቲከ ። ኢትቁም ፡ እምይእዜ ፡ ወከመ ፡ ኢትግበር ፡ ጸሎተ ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ተመይጠ ፡ ሰይጣን ፡ መንገለ ፡ ድኅሬሁ ፡ ወነሥአ ፡ በእዴሁ ፡ ዐቢየ ፡ ኦመ ፡ መጠነ ፡ ሰርዌ ፡ ቤት ፡ ወጾረ ፡ በክልኤሆን ፡ እደዊሁ ፡ ወመጽአ ፡ እንተ ፡ ቅድሜ ፡ ፍኖቱ ፡ እንዘ ፡ ይሰግር ፡ ዘእንበለ ፡ ድምፅ ። ፈቀደ ፡ ይዝብጠ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። መጠነ ፡ ቆሙሰ ፡ ለሰይጣን ፡ ነዊኅ ፡ ወርእየቱ ፡ ጸሊም ፡ ከመ ፡ ቋዕ ። ወይቤ ፡ ፩ነዳይ ፡ እምአርድእ

[1] Ms. ስምዓቱ. — [2] Ms. ወሰበከ. — [3] Ms. add. ከመ.

ቱ ፤ ወአነሂ ፡ ሀሎኩ ፡ ምስሌሁ ፡ ውስተ ፡ ጾማዕቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በይእቲ ፡ ሌሊት ፡ ወዘንተ ፡ ርኢኩ ። አኀዘኒ ፡ ድንጋፄ ። ወመሰለኒ ፡ ከመ ፡ ዘይዘብጦ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወሊተሂ ፡ ምስሌሁ ። ወአልዓለ ፡ ፪እደዊሁ ፡ ሰይጣን ፡ ከመ ፡ ይደርብዮ ፡ ውስተ ፡ ሐቌሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወወፅአ ፡ ሰቤሃ ፡ ኀጺን ፡ እምሐቌሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወነጠረ ፡ ከመ ፡ መብረቅ ፡ ኀጺንሰ ፡ ዘዘከርነ ፡ ቀዳሚ ፡ ቦቱ ፡ ቅትራተ ፡ ፳ ፡ f. 200 v. በዘቦቱ ፡ ይደጕጾ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በመዋዕለ ፡ *ሕይወቱ ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ አምላኩ ፡ ተዘኪሮ ፡ ቅንዋቲሁ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘዕለተ ፡ ዐርብ ። ወውእተ[1] ፡ ጊዜ ፡ ኮነ ፡ ዓቢይ ፡ ደብተራ ፡ ብርሃን ፡ ኀበ ፡ ሀሎነ ፡ ወተመስወት ፡ ይእቲ ፡ ጾማዕቱ ፡ ወተኃጥአት ፡ አሰራ ፡ ወኮነ ፡ መጠነ[2] ፡ ዐቢይ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ውእቱ ፡ ደብተራ ፡ ብርሃን ። ወአብርሀ ፡ ጸዳለ ፡ ብርሃኑ ፡ እምፀሐይ ፡ ወወርኀ ። እንተ ፡ ውስጡሰ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ቀዊሞ ፡ እንዘ ፡ ይደግም ፡ ወንጌለ ፡ መለኮት ፡ ወረድኩሂ ፡ ምስሌሁ ። ወገደፈ ፡ ሰይጣን ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ውእተ ፡ ሰርዌ ፡ ዕፅ ፡ ወጐየ ፡ እንዘ ፡ ይረውጽ ፡ ወአውየወ ። ወይቤ ፤ አምሰጥከኒ ፡ አሌሊተ ፡ እምዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ለባሴ ፡ ኀጺን ። ወከዐበ ፡ አመጽአ ፡ ምስሌየ ፡ አብያጽየ ፡ እለ ፡ ይፀውጉ ፡ እምኔየ ። ወእምዝ ፡ አምጽአ ፡ ምስሌሁ ፡ ብዙኃ ፡ ሰይጣናተ ፡ እመንገለ ፡ ዐረብ ። ከመዝ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ለሰይጣናት ፡ በከመ ፡ ሰመዮሙ ፡ ነቢይ ፡ ተዘላተ ፡ ዐረብ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ እምርኁቅ ፡ ለደብተራ ፡ ብርሃን ። ወአውየዉ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ዝንቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ድርዓ ፡ ኃጺን ፡ ልብሱ ፡ ኢይትክሀለኒ ፡ አሕስሞ[3] ፡ ላዕሌሁ ፡ ወኢምንተኒ ። ወድምፀ ፡ ነጐድጓዶሙ ፡ መሰለኒ ፡ ከመ ፡ ነጐድጓደ[4] ፡ ክረምት ። ወእምዝ ፡ ጐዩ ፡ ዐረብ ፡ ሶበ ፡ ነደፎሙ ፡ ሐጸ ፡ ጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ከመዝ ፡ ልማዱ ፡ ለሰይጣን ፡ ወሶበሂ ፡ ይመጽእ ፡ ከመ ፡ ይትቃረኖሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ሶበ ፡ ይገብሩ ፡ ጸሎተ ፡ እንተ ፡ ድኅሬሆሙ ፡ እመንገለ ፡ ዐረብ ። እንተ ፡ ፍጽሞሙሰ ፡ ኢይመጽእ ፡ ኢይትክሀሎ ፡ ይርአይ ፡ መልከዐ ፡ ገጹ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወቅብአተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስሂ ፡ ከማሁ ፡ ውስተ ፡ ፍጽሞሙ ፡ ብርሃነ ፡ ጸጋሁ ፡ ለክርስቶስ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ በወንጌል ፤ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ዘእኩይ ፡ ምግባሩ ፡ ይጸልእ ፡ ብርሃነ ። ወኢይመጽእ ፡ ኀበ ፡ ብርሃን ፡ ከመ ፡

[1] Ms. ″ቱ. — [2] Ms. *bis*. — [3] Ms. ″ም. — [4] Ms. ″ደ.

ኢይት*ከሠቶ ፡ ምግባሩ ፡ እኩይ ፡ ምግባረ ፡ ዚአሁ ። ወመኑ ፡ ውእቱ ፡ f. 201 r. ዘእኩይ ፡ ምግባሪሁ ፡ ዘእንበለ ፡ ሰይጣን ፡ ዘይትቃረኖሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይትማልአሙ[1] ፡ ውስተ ፡ ጽልመት ። ወጽልመትሰ ፡ ምግባረ ፡ ኃጢአት ፡ ውእቱ ። ወዘሰ ፡ ጽድቅ ፡ ምግባሩ[2] ፡ ወይመጽእ ፡ ኀበ ፡ ብርሃን ፡ ከመ ፡ ያስተርኢ ፡ ምግባሩ ፡ እስመ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይገብር ። አማንኬ ፡ ዝንቱ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ድንግል ፡ ወካህን ፡ ወነቢይ ፡ ወሐዋርያ ። ወያስተርኢ ፡ ምግባሩ ፡ ከመ ፡ ብርሃን ፡ ዘምስለ ፡ ሃይማኖት ። ወሥጋሁኒ ፡ ቅንው ፡ በምግባረ ፡ ኀጺን ፡ በሐጻውንት ፡ ተዘኪሮ ፡ ቅንዋተ ፡ መስቀሉ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ [ለ]እግዚእ ፡ ኃይላት ፡ ወንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ አምላከ ፡ አማልክት ። ወበእንተዝ ፡ ውዕየ ፡ አባሉ ፡ በፍቅረ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘእሳት ። ወኢያቀረረ ፡ ለነፍሱ ፡ ወሥጋሁ ፡ ኀቡረ ፡ በማየ ፡ ኃጢአት ። ወበእንተዘ ፡ ተውህበ ፡ በምድር ፡ ዘመላእክት ፡ ሕይወት[3] ። ወሰይጣንሂ ፡ ኢክህሎ ፡ በአሰግሮ ፡ ስሕተታት ፡ ወበትምይንት ፡ ወበአንሥኦ ፡ መራድ ፡ በገሃድ ፡ ወበትግርምት ። አመሂ ፡ መጽአ ፡ ከዊኖ ፡ ከይሴ ፡ እንተ ፡ ድኅሬሁ ፡ በመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ወአመሂ ፡ መጽአ ፡ ከሡተ ፡ ጸዊሮ ፡ ዕፀ ። ከመ ፡ ይስብሮ ፡ በትግርምት ። ወጽአ ፡ ኃጺን[4] ፡ እምታሕተ ፡ መልበሱ ፡ ግብተ ፡ ወከደኖ ፡ ከመ ፡ ሃይመት[5] ። ሶቤሃ ፡ ተፈጸመ ፡ ዘይቤ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በአፈ ፡ ዳዊት ። ዘየኀድር ፡ በረድኤተ ፡ ልዑል ፡ ወይነብር ፡ ውስተ ፡ ጽላሎቱ ፡ ለአምላከ ፡ ሰማይ ። እብሎ[6] ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስካይየ ፡ ወጸወንየ ፡ አምላኪየ ፡ ረዳኢየ ፡ ወእትዌከል ፡ ቦቱ ። እስከ ፡ ተፍጻሜቱ ። ወዘንተ ፡ ይነግር ፡ በእንተ ፡ ኀሩያኒሁ ።

ወከዕበ ፡ ስምዑ[7] ፡ አኃው ፡ ዕፁበ[8] ፡ ነገረ ። ወመጽአ ፡ ፩እምደቂቁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ብሔረ ፡ ጸለምት ፡ ጸዊሮ ፡ መልእክተ ። ወይቤ ፡ ወከመዝ ፤ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ ለአከት ፡ እንዘ ፡*ታስተበቍዕ[9] ፡ ኀቤሁ ፡ በእንተ ፡ ዘረከበ ፡ ሐዘን ፡ በእንተ ፡ f. 201 v. ንስተተ ፡ ቤታ ። ወከልአኒ ፡ መልእክተ ፡ ነገረ ፡ በበጸታሆሙ ። ወሰሚዖ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ተዐገሠ ፡ እስከ ፡ ሠሉስ ፡ ዕለት ። ወእምዝ ፡ አይድዓኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ወውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘፈቀደ ፡ ይሕንጽ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ቅድመ ፡ አቡሁ ፡ ይመውት ፡ ወድኅረ ፡ አቡሁ ፡ ወለሊሁኒ ፡ ይመውት ፡ ዘእንበለ ፡ ይግበር ፡ ዘፈቀደ ። ወከ

[1] Ms. ″መ″. — [2] Ms. add. in altum ወይገብር. — [3] Ms. ″ተ. — [4] Ms. ወጽሕ ፡ ጸማሁ ፡ ተኀጺን. — [5] Ms. ″ማ″ — [6] Ms. ይ″. — [7] Ms. ወከዕበ ፡ ሶበ ፡ ስምዑ. — [8] Ms. ″ብ. — [9] Ms. ታስብቍዕ.

ዕበ ፡ ስማዕ ፡ እንግርከ ፡ ፍከሬሆሙ ፡ ለብእሲ ፡ ወለብእሲቱ ፡ ቦአ ፡ ስእለቶሙ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ወለብእሲቱሰ ፡ ልብሰ ፡ ከመ ፡ ትልበስ ፡ ምንኵስና ። ወለብእሴሃ ፡ ኢተውህበ ፡ እንበለ ፡ ደም ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ርእሱ ። ወበሕቱ ፡ ኢይነጽሕ ፡ ደም ፡ ዘእንበለ ፡ በደም ። ወበእንተዝ ፡ ኢተውህበ ፡ ልብሰ ፡ ምንኵስና ። ወዓዲ ፡ እነግረከ ፡ ወለውእቱኒ ፡ መነኮስ ፡ ኢኮነ ፡ ከፍሉ ፡ ፈላሴ[1] ፡ ገዳም ። አላ ፡ ጸመ ፡ በዐት ፡ ውእቱ ። ወዘንተ ፡ ነገረ ፡ አይድዓኒ ፡ አመ ፡ ሣልስት ፡ ዕለት ፡ ዘከሠተ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ። ርእዩ ፡ አኃው ፡ ዘከመዝ ፡ ፍቅረ ፡ ፈወሰ ፡ ወበቀኑዔተ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ያዕቆብ ፡ ሐዋርያ ፡ እስመ ፡ ጸሎተ ፡ ጻድቅ ፡ ትክል ፡ ወታሰልጥ ። አማንኬ ፡ ዝንቱኒ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በጸሎቱ ፡ አስለጠ ፡ ብዙኃ ፡ ነገረ ፡ በፈውሶ[2] ፡ ሕሙማን ፡ ወበናዝዞ ፡ ሕዙናን ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ።

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ እንዘ ፡ ነሐውር ፡ ፍኖተ ፡ መጽአ ፡ ብእሲ ፡ ወአገበረነ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ተገሐሡ ፡ ኀበ ፡ ቤትየ ። ወኀደሩ ። ወአነ ፡ አስተፈንወክሙ ፡ ጌሠመ ። ወማየኒ ፡ አዐድወክሙ ፡ አነ ። ወይቤለነ[3] ፡ አቡነ ፤ ምንተ ፡ ንገብር ፡ አደቂቅየ ። ወንቤ ፤ አአብ ፡ ዘመጠነዝ[4] ፡ አገበረነ ፡ ወንበሎ ፡ እሆ ። ወተግሕሥነ ፡ ሶቤሃ ። ወውእቱሰ ፡ ብእሲ ፡ ተኃጥአ ፡ ኀበ ፡ ሖረ ፡ ወአእመረ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐ
f. 202 r. ዋርያት ፡ *በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘከመ ፡ አገበሮ ፡ ሰይጣን ፡ ለስሒተ ፡ ነፍሱ ። ወበሳኒታ ፡ በጺሕነ ፡ ኀበ ፡ ጽንፈ ፡ ፈለግ ። ወማይሰ ፡ ምሉእ ፡ እምድንጋጉ ፡ እስከ ፡ ድንጋጉ ። ዘመነ ፡ ክረምት ፡ ውእቱ ፡ ዘወርኀ ፡ ሐምሌ ። ወሐዘነ ፡ ዐቢየ ፡ ሐዘነ ። ወበእንተዝ ፡ ሰ[አ]ሎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ። ወንሕነሰ ፡ ጸራኃነ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ያእድወነ ። አኮኑ ፡ አንተ ፡ እግዚአ ፡ ዘአዕደውኮሙ ፡ ለእስራኤል ፡ ባሕረ ፡ ኤርትራ ። ቀሊአከ ፡ ለፌ ፡ ወለፌ ። ወለነኒ ፡ ኢትትሃየየነ ፡ እግዚአ ፡ በእንተ ፡ ኃጣውኢነ ። ፈኑ ፡ ለነ ፡ መላእከከ ፡ ኄረ ፡ እስመ ፡ መሐሪ ፡ አንተ ፡ ወመስተሣህል ፡ ርሑቀ ፡ መዐት ፡ ወብዙኃ ፡ ምሕረት ። ወለከ ፡ ስብሐት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ፩ብእሲ ፡ ወሬዛ ፡ ዘሠናይ ፡ ራእዩ ። ወተአማኀነ ፡ ወተናገርኖ ፡ ዘበጽሐ ፡ ኀቤሁ ፡ በሐዊረ ፡ ሐቅል ፡ ወበምልአ ፡ ማይ ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ[5] ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ማይ ፡ ውእቱ ፡ ወሬዛ ። ወይቤለነ ፤ ንዑ ፡ ትልዉኒ ። ወተለውኖ ፡

[1] Ms. ″ሲ. — [2] Ms. ወፈውሶ. — [3] Ms. ″ኒ. — [4] Ms. ″ኒ″. — [5] Ms. ″ምዎ″.

ወዓዶውን ፡ ምስሌሁ ፡ ዘእንበለ ፡ ይክፍል ፡ ማይ ፡ አልባሲነ ። ወሰበ ፡ በጻሕነ[1] ፡ ጽንፈ ፡ ባሕር ፡ ወአእኰትናሁ ። ወወሬዛሰ ፡ ተመይጠ ፡ ማዕዶተ ፡ ወተሰወረ ፡ እምኔነ ። እመሂ ፡ መልአክ ፡ ወእመሂ ፡ ብእሲ ፡ ያአምር ፡ እግዚአብሔር ። ወአንከርነ ፡ ወአስተዓጸብነ ፡ ዘከመ ፡ ገብረ ፡ ለነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘክሮ[2] ፡ ስሙ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ አሜን ።

ወከዕበ ፡ ስምዑ ። ወይቤ ፡ ፩መነኮስ ፡ ፈራሔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘስሙ ፡ ዘርአ ፡ ጽዮን ። ርኢክዎ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ በዕለተ ፡ ኤጺፋንያሁ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወወረድኩ ፡ ምስሌሁ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወቤትነ ፡ ሀየ ፡ በጸሎት ፡ በከመ ፡ ሥርዓተ ፡ ጥምቀት ። ከዊኖ ፡ መንፈቀ ፡ *ሌሊት ፡ ቦአ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ውስተ ፡ f. 202 r. ባሕር ፡ ቅድመ ፡ ኵሎሙ ፡ ክህናት ፡ ወቆመ ፡ ማእከለ ፡ ባሕር ፡ ወሰፍሐ ፡ እደዊሁ ፡ መንገለ ፡ ምሥራቅ ፡ ወጸለየ ። ወይቤ ፤ አንተ ፡ ውእቱ ፡ እግዚእነ ፡ ወአምላክነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘአእተትከ ፡ ኃጢአተ ፡ ዓለም ፡ በሕፅበተ ፡ ማየ ፡ ዮርዳኖስ ። እንዘ ፡ ስምዐ ፡ ይከውን ፡ አቡከ ፡ በጽርሐ ፡ አርያም ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ወልድየ ፡ ዘአፈቅር ፡ ወኪያሁ ፡ ሠመርኩ ፡ ቦቱ ። ወወረደ ፡ ሰቤሃ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጰራቅሊጦስ ፡ በአምሳለ ፡ ርግብ ፡ ፀዓዳ ። ወነበረ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ እስመ ፡ አሜሃ ፡ ተከሥተ ፡ ሥላሴ ። ተቀደሱ ፡ ማያት ፡ ወደምፁ ፡ ማያት ፡ አድባር ፡ አንፈርዓፁ ፡ ከመ ፡ ሐራጊት ። ወአውግርኒ ፡ ከመ ፡ መኃሥአ ፡ አባግዕ ። ዮሐንስ ፡ ፈርሀ ፡ ወደንገፀ ፡ እምራ[እ]የ ፡ ዝንቱ ። ወባሕቱ ፡ አጽናዕከ ፡ በስልጣንከ ፡ ከመ ፡ ትፈጽም ፡ ሕገ ፡ ትስብእት[3] ፡ ሰቤሃ ። ወአንበረ ፡ እዴሁ ፡ ዮሐንስ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ዓምደ ፡ እሳት ። ይእተ ፡ ጊዜ ፡ ተጠምቀ ፡ ከመ ፡ ይፈጽም ፡ ትሕትና ። ወለከልአንኒ ፡ ጸሎታት ፡ ውስተ ፡ ፬ወንጌላዊያን ፡ ወዘ ፡ ይመስሎ ፡ ለዝንቱ ። ወሰበ ፡ ፈጸመ ፡ ዘንተ ፡ ጸሎተ[4] ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ሰቤሃ ፡ ተሰጥቀ ፡ ማይ[5] ፡ ወወረደ ፡ ጸዓዳ[6] ፡ ርግብ ፡ እምሰማይ ፡ ወነበረ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወበርሀ ፡ ጸዳለ ፡ ብርሃኑ ፡ ዲበ ፡ ማይ ። ወአንሂ ፡ ቦእኩ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወእቤ ፤ አጥምቀኒ ፡ አባ ። ወውእቱኒ ፡ ወይቤለኒ ፤ አንተ ፡ ቅደም ፡ አጥምቀኒ ። ወአነሂ ፡ አጥመቅዎ ፡ ወውእቱኒ ፡ አጥመቀኒ ፡ ኪያየ[7] ። ወእምዝ ፡ ሰባሕክዎ ፡ ለእግዚአብሔ

[1] Ms. ″ጽ″. — [2] Ms. ለዘ ፡ ክሮ. — [3] Ms. ″ተ. — [4] Ms. ″ት. — [5] Ms. ማየ. — [6] Ms. ጻዓዳ. — [7] Ms. ኪያከ.

ር ፡ ወሃቤ[1] ፡ ጸጋ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ተወከሉ ፡ ኀቤሁ ። ወአዘዝክዎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ደቂቅየ ፡ ለእድ ፡ ወአንስት ፡ እለ ፡ f. 203 r. ወለድክምሙ[2] ፡ በመንፈስ ። ከመ ፡ ይጠ*መቁ ፡ በእዴሁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወተጠምቁ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ ብዙኅ ፡ ሕዝብ ፡ በእዴሁ ። ወዘንተ ፡ ነገረ ፡ ነገረነ ፡ እምድኅረ ፡ ዕረፍቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወውእቱሰ ፡ አቡነ ፡ ዘርአ ፡ ጽዮን ፡ አበ ፡ ብዙኃን ። ከመ ፡ እስ፡ራኤል ። ዘሰመዮ ፡ አቡሁ ፡ እንድርያስ ፡ ኮከበ ፡ ምዕራብ ፡ ወኢይዴምን ፡ ጸዳሉ ። ወአዘዘሙ ፡ ለደቂቁ ፡ ከመ ፡ ይግበሩ ፡ ተዝ[ካ]ሮ ፡ ለለ ፡ ፩ውሉዱ ። ወአነሂ ፡ ተከየድኩ ፡ ምስሌሁ ፡ ሶበ ፡ ርኢኩ ፡ ትእምርተ ፡ በዕለተ ፡ ጥምቀት ። ወይቤሉ ፡ አሆ ። ወገብሩ ፡ ተዝካሮ ፡ በዓቢይ ፡ ክብር ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ መምህሮሙ ። ወእምድኅረ ፡ ዕረፍቱሂ ፡ ከማሁ ። አእዋመ ፡ ዘኢይትነገፍ ፡ ቈጽሎሙ ፡ ስቁያን ፡ በዘይተ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘአርያም ፡ ጠል ። ይሱቁነ ፡ ዘእሞት ፡ ዳግም ፡ ሐኰል ። ወያርፍቁነ ፡ ምስሌሆሙ ፡ በሐዳስ ፡ በዓል ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወ፩መነኮስ ፡ ብእሲ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነገረ ፡ ዕፁበ ፡ ወመንክረ ። ወይቤ ፤ እንዘ ፤ ሀሎኩ ፡ በቤትየ ፡ ጼነወኒ ፡ ጼና ፡ ሠናይ ። ወተሠውጠ ፡ ውስተ ፡ ልብየ ፡ ወሕሊናየ ፡ ሰረረ ፡ ላዕለ ፡ ወገረመኒ ፡ ግርማ ፡ ዓቢይ ። ወጸዋዕክዎ ፡ ለ፩ወልድ ፡ ወእቤሎ ፤ ሑር ፡ ባእ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወነጽር ፡ ኵሎ ፡ ዘኮነ ። ወተአዘዘ ፡ ወሖረ ፡ ወተመይጠ ፡ በፍሥሐ ፡ እንዘ ፡ ይጔጕዕ ። ወእቤ ፤ ምንት[3] ፡ ዘኮነ ። ወይቤ ፤ ቦአ ፡ ፩እንግዳ ፡ ዘይብልዎ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ። ወዘንተ ፡ እንዘ ፡ ይዜንወኒ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ወተባረክዎ ፡ ወተአማኅክዎ ። ወተፈሣሕኩ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሐ ፡ በእንተ ፡ መዐዛ[4] ፡ ጼና ፡ ዘሀሎ ፡ ኀቤሁ ፡ እምቅድመ ፡ ይምጻእ ፡ ዘአጥለሎ ፡ ለልብየ ። ወእቤ ፤ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ። አምላከ ፡ እስራኤል ፡ ውእቱ ፡ ይሁብ ፡ ኀይለ ፡ ወጽንዓ ፡ ለሕዝቡ ። ወእቤ ፡ ዳግመ ፤ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ በሥጋ ፡ ዘመጠነዝ ፡ አምአዝኮ[5] ፡ ለዝንቱ ፡ f. 203 v. ጻድቅ ። እፎኑ ፡ ዘበ*ሰማያት ፡ ምንተኑ[6] ፡ ተአስዮ ፡ ወይትባ[ረ]ክ ፡ ሲምከ ፡ እግዚአ ። ወውእቱኒ ፡ ነገረነ ፡ ነገረ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፤ ስቡሕ ፡ ጽድቁ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ።

ወኢይትፈጸማ ፡ እንከ ፡ ውዳሴ ፡ ክብሩ ፡ ለአቡነ ። ሐደግነ ፡ መ

[1] Ms. ወሀቤ. — [2] Ms. "ል". — [3] Ms. ምንተ. — [4] Ms. ማዐዛ. — [5] Ms. አማአዝኮ. — [6] Ms. መንተኑ.

ብዝኀቶ ፡ ከመ ፡ ኢይኩን ፡ ዝንጋዔ ፡ ለሰማዕያን ። ወዘንተሂ ፡ ጸሐፍነ ፡ ከመ ፡ ኢይትረሳዕ ፡ ዝክረ ፡ ሠናይቱ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ተስፋ ፡ ወበቍዔተ ፡ ለመሃይምናን ። አኮ ፡ ለውዳሴ ፡ ከንቶ ፡ ከመ ፡ ዘርኢነ ፡ ወዘከመ ፡ ሰማዕነ[1] ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ወንጌላዊ ፤ ኢትክል ፡ ተከብቶ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ተሐንጸት ፡ መልዕልተ ፡ ደብር ። ወአልቦ ፡ ዘይክል ፡ ከቢቶቶ ፡ ዜና ፡ ክብሮሙ ፡ ለጻድቃን ። ወአልቦ ፡ ዘየሐቱ[2] ፡ ማኅቶት[3] ፡ ታሕተ ፡ ከፊር ፡ ዘእንበለ ፡ ያንብርዋ ፡ ዲበ ፡ ተቅዋማ ፡ ዘያበርሕ ፡ ለኵሉ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ ያንሶስዉ ፡ ውስተ ፡ ቤት ። ንሕነሂ ፡ ኢክህልነ ፡ አግምሮተ ፡ ዜናሁ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ። ቦእለ ፡ ይብሉ ፤ ርኢኖ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ የሐውር ፡ ተጽዒኖ ፡ ዲበ ፡ ደመና ፡ ብርሃን ። ወቦእለ ፡ ይቤሉ ፤ ርኢነ ፡ በሰረገላ ፡ ብርሃን ፡ እንዘ ፡ የሐውር ፡ ኀበ ፡ ቅዱሳን ። ወቦ ፡ ዘይቤ ፤ ርኢክዎ ፡ እንዘ ፡ ያነብብ ፡ ወንጌለ ፡ መለኮት ፡ እንዘ ፡ ይጼልሎ ፡ መልአክ ፡ በአክናፈ ፡ ብርሃን ፡ እስከ ፡ ይፌጽም ፡ ወንጌለ ፡ መለኮት ። ወበዘይቤ ፤ ፲ወ፮መላእክት ፡ ዘተውህብዎ[4] ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ዓቃብያተ[5] ፡ አክይሥት ፡ እንዘ ፡ የሐውሩ ፡ ምስሌሁ ። ወቦ[6] ፡ ዘይቤ ፤ ፯መላእክት ፡ ዘይቀውሙ ፡ ቅድሜሁ ፡ እኍዛነ ፡ አስ[ይ]ፍት ። እለ ፡ ይሰድዱ ፡ አጋንንተ ። ወቦ ፡ ዘይቤ ፤ ርኢክዎ ፡ ለዮሐንስ ፡ ፍቁረ ፡ እግዚእ ፡ እንዘ ፡ ያነብብ ፡ ራእዮ ፡ ዘውእቱ ፡ አቡቀለምሲስ ።

ወሶበ ፡ ቀርበ ፡ ፍልሰቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ኀላፊ ፡ ወመጽአት ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ተጽዒና ፡ በሰረገላ ፡ ብርሃን ። ሚካኤል ፡ ወገብርኤል ፡ በየማና ፡ ወበፀጋማ ። ወጊዮርጊስ ፡ ተጽዒኖ ፡ ዲበ ፡ ፈረስ ፡ ጸዓዳ[7] ። *ወሐወጽዎ ፡ ለአቡነ ፡ f. 204 r. ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወተናገርዎ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ ፡ ቀዊሞ ፡ በዕለተ ፡ እሑድ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ጸሎተ ። ወትቤሎ ፡ እመ ፡ ብርሃን ፤ ሰላም ፡ ለከ ፡ ፍቁርየ ፡ ተክል ፡ ዘወልድየ ። አስካል ፡ ዘጴጥሮስ ። ወጽጌ ፡ ዘጳውሎስ ። ናሁ ፡ ትረክብ ፡ ዘተመነይከ ። ወቀርበ ፡ ጊዜሁ ። ጽናዕ ፡ ወኀይል ፡ ተዘከር ፡ ዘሰአልከ ፡ ለወልድየ ፡ ወሊተሂ ። ወእምዝ ፡ ተሰወረቶ ፡ እምኔሁ ፡ እግዝእተ ፡ ኵልነ ። ወእምዝ ፡ ካዕበ ፡ ሶበ ፡ ጸለየ ፡ ወይቤ ፤ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ አጽንዓኒ ፡ ዘአጽናዕከሙ ፡ ለነቢያት ፡ ወሐዋርያት ። ዘረዳእከሙ ፡ ለጻድቃን ፡ ወሰማዕት ። ር

[1] Ms. add. ወዘከመ ፡ ኢሰማዕነ ፡ ወዘከመ ፡ ሰማዕነ. — [2] Ms. ዘያሕቱ. — [3] Ms. ″ተ. — [4] Ms. ″ቦ. — [5] Ms. ″ት. — [6] Ms. ወሶበ. — [7] Ms. ጻዓደ : cfr. p. 127 n. 6 etc.

ድአኒ ፡ ወይኩን ፡ ፈቃድከ[1] ፡ ወሥምረትከ[2] ። በዘ ፡ ትክል ፡ መግበኒ ፡ ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወእምድኅረ ፡ አዝለፈ ፡ ትዕግሥቶ ፡ ወሖረ ፡ አንቀጸ ፡ ጸባበ ፡ ከመ ፡ ይባእ ፡ ሀገረ ፡ ብርሀተ ፡ እንተ ፡ ኢርእያ ፡ ዓይን ፡ ንስር ፡ ኆዲጎ ፡ ርኂበ ፡ ፍኖተ ፡ እንተ ፡ ትወስድ ፡ ኀበ ፡ ሐጕል ።

ወከዕበ ፡ ሐወፀቶ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ድንግል ፡ ወትቤሎ ፤ ናሁ ፡ ፈጸምከ ፡ ትእዛዘ ፡ ወልድየ ፡ ወተረፈከ ፡ ባሕቱ ፡ አንቀጸ ፡ ትዕግሥት ፡ ፪ሕማም ። ወሶበ ፡ ፈጸምከ ፡ ዘንተ ፡ ያዓርፈከ ፡ ወልድየ ፡ እምዓለም ፡ ኀላፊ ። ወይቤላ ፡ ብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፤ ተንብሊኬ ፡ ያጽንዓኒ ፡ ለፈጽሞ ።

ወሶበ ፡ ቀርበ ፡ ፍልሰቱ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ መሰጥዎ ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ። ወነበረ ፡ በህየ ፡ ፫ሰናብተ ፡ እንዘ ፡ ያርእይዎ ፡ ኀቡኣተ ፡ ኵሎ ። ወእምድኅረዝ ፡ ይቤ ፤ ርኢክዎ ፡ ለእግዚእነ ። ወሶበ ፡ ርኢክዎ ፡ ወደቁ ፡ በገጽየ ። ወሰገድኩ ፡ ሎቱ ። ወውእቱኒ ፡ ተናገረኒ ፡ ብዙኃ ፡ ነገረ ፡ ሕይወት ። ወወሀበኒ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ ሀገረ ፡ ብርሀተ ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ። ወመጠንክዋ ። ስፍሓ ፡ ለይእቲ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ፬መአዝኒሃ ፡ ለምድር ፡ ያክል[3] ። ወአነኒ ፡ ርእይየ ፡ f. 204 v. *ዘንተ ፡ ሰባሕክዎ ፡ ወአእኰትክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ። ወእቤሎ[4] ፤ እግዚኦ ፡ ዘምስለ ፡ መኑ ፡ እበውእ ፡ ወአኀድር ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ሀገር ፡ ዘወሀብከኒ ፡ ወምስለ ፡ መኑ ፡ እትፌሣሕ ። ወይቤለኒ ፡ እግዚእ ፡ ዘኢይትሔሰው ፡ ቃሉ ፤ ዘገብረ ፡ ተዝካረከ ፡ ወዘጸውዓ ፡ ስመከ ፡ ወዘተናዘዘ ፡ በቃልከ ፡ ዘተአመነ ፡ በጸሎትከ ፡ ወአነ ፡ እሬሲ ፡ ክፍሎ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊተ ። እንዘ ፡ ይብል ፡ ዘንተ ፡ ወሀበኒ ፡ ኪዳነ ። ወአነኒ ፡ ዘንተ ፡ ሰሚዕየ[5] ፡ እምአፉሁ ፡ ለአምላኪየ ፡ ወእቤሎ ፤ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ኪዳነ ፡ ዘወሀብከኒ ፡ ምንተ ፡ ገቢርየ ፡ ዘያሠምረከ ፡ ወአነ ፡ ገብር ፡ ዕሩዕ ። ወይቤለኒ ፡ ካዕበ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ ወመድኃንየ[3] ፤ ወከፍልከኒ ፡ ይኩን ፡ ምስለ ፡ ጊዮርጊስ ፡ ሰማዕትየ ፡ ወምስለ ፡ ዮሐንስ ፡ ፍቁርየ ። ወአነሂ ፡ እቤሎ ፤ ምንት ፡ ድልወትየ ፡ ምስለ ፡ ጊዮርጊስ ፡ ኮከበ ፡ ክብር ። ወውእቱኒ ፡ ፺ዓመተ ፡ በእንተ ፡ ስመ ፡ ዚአከ[6] ፡ ወአንሰ ፡ ገብር ፡ ጽሩዕ ፡ ወሐ[ከ]ይ ። ወይቤለኒ ፡ መድኃኒነ ፤ ወአነ ፡ አጽናዕክዎ ፡ ለጊዮርጊስ ፡ ውእቱ ፡ ከመ ፡ ይሴባሕ ፡ ስምየ ፡

[1] Ms. ″ደ‶. — [2] Ms. ″ተ‶. — [3] Ms. *sic*. — [4] Ms. ወይ‶. — [5] Ms. ስም‶. — [6] Aliquid desideratur, ex gr. ጻመወ.

በላዕሌሁ ። ወለከሂ ፡ አነ ፡ አስተዳለውኩ ፡ ለከ ፡ ምስሌሁ ፡ በፈቃድየ ። ወእቤሎ ፤ በከመ [1] ፡ ሥምረትከ ፡ እግዚኦ ፡ ለይኩን ። ወወሀበኒ ፡ ፯አክሊላተ ፡ ወይቤለኒ ፤ ፩በእንተ ፡ ድንግልናከ ። ወ፩በእንተ ፡ ኪዳተ ፡ እግርከ ፡ በእንቲአየ ። ወ፩በእንተ ፡ ትሕ[ት]ናከ ። ወ፩በእንተ ፡ የውሀትከ ። ወ፩በእንተ ፡ ኀላፌ ፡ ዓለም ፡ ዘመንንከ ። ወ፩በእንተ ፡ ትዕግሥተ ፡ ገድልከ ። ወ፩በእንተ ፡ ክዕወተ ፡ ደም ። አብእሲ ፡ ወሶበ ፡ ይመጽአከ ፡ ሕሊና ፡ ኑፋቄ ፡ በእንተ ፡ ፯አክሊላት ፡ ዘተውህበ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይዘልፈከ ፡ ቃለ ፡ ወንጌል ። እንዘ ፡ ዓይንከኒ ፡ ሐማሚ ፡ ውእቱ ፡ ዘዚአየ ፡ ንዋይየ ። ወዘንተ ፡ ይቤ ፡ መድኅን ፡ በእንተ ፡ እለ ፡ ይትቀነዩ ፡ ዓጸደ ፡ ወይኑ ። ለቡኬ ፡ አብእሲ [2] ፡ ወነጽር ፡ ኀበ ፡ መጽሐፈ፡ ቀሌምንጦስ ፡ ዘከመ ፡ ተውህበ ፡ አክሊላት ። ወከዕበ ፡ ሐሊ ፡ ኀበ ፡ ገድለ [3] ፡ *ዮሐንስ ፡ ሐጺር ፡ f. 205 r. ዘከመ ፡ ተውህበ ፡ ፯አክሊል ፡ እንበለ ፡ ስምዕ ። በእንተ ፡ ዘአፈድፈደ ፡ ገድለ ፡ በቃለ ፡ መምህሩ ። ዝንቱኒ ፡ አፈድፈደ ፡ ገድለ ፡ ከማሆሙ ። ለእግዚአብሔርሰ ፡ አልቦ ፡ ዘይሰአኖ ፡ አፈድፍዶሂ ፡ ወአውህቦሂ ፡ ወይክል ፡ ዘቦ ፡ ስልጣነ ።

ንግባእኬ ፡ ኀበ ፡ ተናገረ ፡ እግዚእ ፡ ከመ ፡ ኢይኑኅ ፡ ነገር ፡ ወለጠቢብሰ ፡ አሐቲ ፡ ቃል ፡ ትበቍዖ ። ወይቤ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፤ ወሶበ ፡ ሰማዕኩ ፡ ዘንተ ፡ እምአፉሁ ፡ ለአምላኪየ ፡ ተፈሥሐ ፡ ልብየ ። ወይቤለኒ ፡ መድኅን ፤ አዓርፈከ ፡ ፍቁርየ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ማሳኒ ። ወእቤሎ ፤ ትብጽሐኒ ፡ ምሕረትከ ፡ እግዚኦ ። ወዘንተ ፡ ነገረ ፡ ነገሮ ፡ ለ፩ቀሲስ ፡ ነዊሞ ፡ ፫ሰናብተ ፡ አመ ፡ ተመስጠ ፡ ሰማያተ ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ኀቡአተ ፡ ኵሎ ፡ ነቂሆ ፡ ጊዜ ፡ ፫ሰዓት ፡ እንዘ ፡ ይበርህ ፡ ገጹ ፡ በብርሃነ ፡ መለኮት ። ወይቤ ፡ ሣህሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በጊዜሁ ። ወወዐለ ፡ ውእተ ፡ ዕለተ [4] ፡ እንዘ ፡ ይምዕዶሙ ፡ ለለ፩፩እምኔሆሙ ፡ እለ ፡ ሀለዉ ፡ ህየ ፡ ነገረ ፡ በቍዔት ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ መድኅን ፡ በጊዜ ፡ ንዋም ። ምስለ ፡ ፯ሊቃነ ፡ መላእክት ፡ ወ፬እንስሳ ፡ ፳ወ፬ካህናተ ፡ ሰማይ ፡ ነቢያት ፡ ወሐዋርያት ፡ ጻድቃን ፡ ወሰማዕት ። ወማርያም ፡ እሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ምስለ ፡ ኵሎን ፡ ቅዱሳት ፡ አንስት ። ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ዘንተ ፡ አቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ተፈሥሐ ፡ ዓቢየ ፡ ፍሥሐ ፡ ወይቤ ፤ ቡርክት ፡ ዘቲ ፡ ዕለት ፡ ወሰዓት ። ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ አዕረፈ ። ወተመጠውዋ ፡ ነፍሶ ፡ መላእክት ፡ ብርሃናውያን ፡ በክነፊሆሙ ፡ ወአዕረግዋ ፡ በክ

[1] Ms. በመመ. — [2] Ms. ″ሴ. — [3] Ms. ″ደ″. — [4] Ms. ″ቱ ፡ ″ት.

ብር ፡ ወበስብሐት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ዝክረ ፡ ጻድቅ ፡ ዘውዳሴ ፡ እምንዴት ፡ ውስተ ፡ ብዕል ፡ እምኀስር ፡ ውስተ ፡ ብዕል ፡ እምኀስር ፡ ውስተ ፡ ክብር ። ወኮኑ ፡ ሰማዕት ፡ ብዙኃን [1] ፡ እለ ፡ ርእዩ ፡ ብርሃነ ፡
f. 205 r. ዘወረደ ፡ ኀበ ፡ ሥጋሁ ፡ ለብእሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአብር*ሃ ፡ ጸዳለ ፡ ብርሃን ፡ በይእቲ ፡ ሌሊት ። ወብዙ[ኃ]ን ፡ ርእዩ ፡ ዘንተ ፡ አንከሩ ፡ ወተደሙ ፡ ወይቤሉ ፤ አማን ፡ ስቡሕ ፡ ጽድቅከ ። ወገነዝዎ ፡ ሥጋሁ ፡ ካህናት ፡ ወቀበርዎ ፡ ዕደው ፡ መሃይምናን ።

ስብሐት ፡ ለአብ ፡ ለዘ ፡ ኀረዮ ፡ እምከርሠ ፡ እሙ ። ወሰጊድ ፡ ለወልድ ፡ ለዘ ፡ አጥብዖ ፡ ለገድል ፡ በሰሪበ ፡ ደሙ ። አኰቴት ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘቀሰሞ ፡ በጼወ ፡ መለኮት ፡ በጣዕሙ ። ይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ወናሁ ፡ ተሰወረ ፡ እምኔነ ፡ ዐቢይ ፡ ኮከብ ፡ ዘኢያደምም [2] ፡ ርስሐተ ፡ ዓለም ፡ ጸዳለ ፡ ብርሃነ ፡ ዚአሁ ፡ ዘያበርህ ፡ ኀበ ፡ ፀሐየ ፡ ጽድቅ ፡ ዘውእቱ ፡ ክርስቶስ ። ንትከፈል ፡ ብዕሎ ። ዮም ፡ ተገዝመ ፡ ዐቢይ ፡ ኦም ፡ ዐቢይ ፡ ቆሙ ፡ ወነዊኅ ፡ ቈጽሉ ፡ ነፋሳት ፡ ኢይክሉ ፡ አንቀልቅሎ ። ሐሩረ ፡ ጌጋይ ፡ በዋዕይ ፡ ኢያኀልሎ ። የማነ ፡ አብ ፡ ዘተከሎ ። ወመዝራዕተ ፡ ወልድ ፡ ዘአብቈሎ ። ሥምረተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በበትረ ፡ ምሥጢር ፡ ዘአጥለሎ ። ወይእዜኒ ፡ አበ ፡ አበ ፡ ድክቱማን ፡ ዘንብሎ ። ወውእቱ ፡ ይቤለነ ፤ ነየ ፡ አነ ፡ ደቂቅየ ፡ ዘወሀበኒ ፡ እግዚአብሔር ፤ ያስምዓነ ፡ ዘይጥዕም ፡ ቃሎ ። ለእለ ፡ አስተጋብአነ [3] ፡ በጽሂቅ ፡ ገድሎ ። እምርሑቅ ፡ ወእምቅሩብ [4] ፡ ዘሰማዕነ ፡ ወዘርኢነ ፡ በአመድብሎ ። ወይስአል ፡ በእንቲአነ ፡ ቅድመ ፡ አምላኩ ፡ በተንብሎ ። ወዘአጽሐፈ ፡ በአፍቅሮ ። ኪያሁ ፡ ውስተ ፡ ርስቱ ፡ ይክሎ ። ወያቢተነ ፡ ለኵልነ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ በተሣህሎ ። ወምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይገብሩ ፡ ተዝካሮ [5] ፡ በአብሎ ። ወለእለ ፡ ይጼውዑ ፡ ስሞ ። ወይትመኀፀኑ [6] ፡ በጸሎቱ ፡ በአልዕሎ ። ወይእዜኒ ፡ ወዘልፈኒ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

የኀድግነ ፡ አብ ፡ ኖላዊ ፡ አባግዒሁ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ዘእንበለ ፡ ያብእ ፡ ውስተ ፡ ምብያተ ፡ አባግዕ ። አኮኑ ፡ ይዘርዎን ፡ ተኵላ ። ትኀድግነ ፡ እም ፡ ውሉዳ ፡ ዘእንበለ ፡ ይጽገቡ ፡ አጥባቲሃ ። አኮኑ ፡
f. 206 r. ታበጽሕ ፡ አካሎሙ ። ትረስዕኑ ፡ *መርዓት ፡ መዝገኖሃ [7] ፡ ወድጐል

[1] Ms. ″ኃነ. — [2] Ms. ″መ″. — [3] Ms. አስተጋብአነ. — [4] Ms. ወእብቅሩብ. — [5] Ms. ተስካሮ. — [6] Ms. ″ማ″. — [7] Ms. *sic*.

ማሃ[1] ። ናሁ ፡ ኅደገ ፡ መርዓዊ ፡ መርዔቶ ። ወመምህር ፡ አርድእቶ ። ሊቀ ፡ ሰርዌ ፡ ሰራዊቶ ። ናሁ ፡ አርመመ ፡ ቀርነ ፡ ወንጌል ፡ ዘይነቁ ፡ ለአስተጋብአ ፡ መሃይምናን ። ናሁ ፡ ተሰወረ ፡ እምኔነ ፡ ማኅቶተ ፡ ዓለም ፡ ዘያበርህ[2] ፡ በትምህርቱ ። ነፍፁ ፡ ጽልሙታን ፡ እለ ፡ አስሐቶሙ ፡ ሰይጣን ፡ በመሥገርቱ ። ወናሁ ፡ ተኀጥአ ፡ ዐቃቤ ፡ ሥራይ ፡ ዘይፌውስ ፡ ነፍሰ ፡ ዘቈሰለ ፡ በሐጸ ፡ ጸላኢ ። ቀቢአ ፡ በኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በመዓዛ ፡ ዕፍረቱ ። ናሁ ፡ ተዘግበ ፡ ባሕርይ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ፡ ዘኢይትረከብ ፡ በብዙኅ ፡ ተሣይጦቱ ። አሌለነ ፡ ወይለነ ፡ ዘኅደገነ ፡ መምህርነ ፡ ዘኢንረክብ ፡ ዘከማከ ፡ አበ[3] ። ዘይሜሀረነ ፡ ፍኖተ ፡ ሕይወት ፡ ወቃለ ፡ ሃይማኖት ። ትንብልናከ ፡ ይ[ዕ]ቀበነ ፡ በኵሉ[4] ፡ ጊዜ ፡ ወበኵሉ ፡ ሰዓት ። ወለአጽሐፊሁ[5] ፡ ወጸሓፊሁ[6] ፡ ወለአንባቢሁ ፡ ወለሰማዒሁ ፡ ኅቡረ ፡ ይምሐረነ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። በጸሎታ ፡ ለማ[ር]ያም ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ፡ ወበጸሎቱ ፡ ለአቡነ ፡ ተክለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወበጸሎተ ፡ ጻድቃን ፡ ወሰማዕት ፡ ደናግል ፡ ወመነኮሳት ። ወበትንብልናሆሙ ፡ ለትጉሃን ፡ መላእክት ። ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወአሜን ። ለይኩን ፡ ለይኩን ፡ ለይኩን ። ። ። ። ።

[1] Ms. ወድግል ፡ ድጐልማሃ. — [2] Ms. ያበር ፡ ህ. — [3] Ms. አብ. — [4] Ms. ወዙሎ. — [5] Ms. አጻ``, et add. ገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወለውሉዱ ፡ ዜና ፡ ሐዋርያት ፡ ወሀብተ ፡ ማርያም. — [6] Ms. add. ሐራ ፡ ክርስቶስ.

Errata.

Pag. 5 v. 15	ወዝርኡኒ ፡|	lege	ወዘርኡኒ ፡
» 10 » 16	ዘመጠነ ፡	»	ዘወጠነ ፡
» 16 » 25	ዘአጸንዓክሙ ፡	»	ዘአጽንዓክሙ ፡
» 28 » 6	አበክራዙን ፡	»	አበክረዙን ፡
» 38 » 29	ተጻዋዕክሙ ፡	»	ተጸዋዕክሙ ፡
» » » 31-32	ወይትመነደቡ ፡	»	ወይትመነድቡ ፡
» 45 » 16	ወሡሉ ፡	»	ወሡሎ ፡
» 49 » 13	እኅዊክሙ ፡	»	አኅዊክሙ ፡
» 54 » 26	ኢትብል ፡	»	ኢትበል ፡
» 61 » 12	ኀረይክሙ ፡	»	ኀረይ[ከ]ክሙ ፡

SCRIPTORES AETHIOPICI

[SERIES ALTERA — TOMUS XXIV]

Tomus 26,

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

CORPUS

SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

CURANTIBUS

I.-B. CHABOT, I. GUIDI, H. HYVERNAT.

SCRIPTORES AETHIOPICI

VERSIO

[SERIES ALTERA — TOMUS XXIV]

Tomus 26

VITAE SANCTORUM INDIGENARUM

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS
CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCX

I

GADLA ABUNA ABAKERAZUN

SEU

ACTA SANCTI ABAKERAZUN

INTERPRETATUS EST

KAROLUS CONTI ROSSINI

Legitur in historia regis Zar'a Yā'qob: « Paucos post dies, Stephanitae (= daqiqa Esṭifā, filii vel discipuli Esṭifā seu Esṭifānos) surrexerunt, qui dicebant: Dominam nostram Mariam et crucem Filii eius non veneramur. Quapropter rex eos coram se convocavit, de eorum sententiis interrogavit et cum magistris ipsius disputare iussit: eosdem vicit et ignominia affecit. Pravum autem ingenium huius rei causa non dimiserunt. Tum rex, universo christiano populo et peregrinis qui Hierosolymis venerant convocatis, de illis iudicium ferri iussit. Iudicium ediderunt, ut unusquisque cruciatibus poenas lueret. Tum eis nares et linguas amputaverunt, saxisque eos lapidaverunt, secunda feria mensis yakātit (ian.-febr. 1454) ». De haereticis Stephanitarum opinionibus disseruit ipse rex Zar'a Yā'qob in libro Maṣḥafa Berhān, quem proxime, annuente Deo, evulgaturi sumus, nec non in libro Maṣḥafa Milād, qui praesertim in Iudaeos et in Stephanitas scriptus est. Recentissima, ni fallor, de Stephanitis mentio occurrit

in commentariis Francisci Alvarez de Lusitanica legatione (A. D. 1520-27) ad Presbyterum Iohannem (ed. Ulissypone, 1889, p. 43, v. 12): « Ex hac monastica regula, altera egressa est, Estefarruz (= Esṭifānos) vocata. Isti mali esse et haereticas opiniones sequi, ex. gr. crucem non adorare, putantur. Ipsi cruces componunt quas clerici et monachi omnes in manu, laici ad pectus ferunt; sed unam tantum crucem, illam nempe super quam Christus passus est, adorandam esse ducunt, et ceteras ab ipsis vel ab aliis confectas precibus colendas non esse existimant, quia hominum manibus factae sunt. Alias haereticas opiniones proferunt et sequuntur ».

Stephanitae multa de sua doctrina nec non de clarioribus viris sectae (cfr. pp. 9, 14, 18, 29, 33 etc.) scripserunt. Omnia autem deperdita videntur, praeter Acta monachi Abakerazun.

Abakerazun, e familia Degnu stirpis Madabāy, in Nā'edēr, prope Aksum, sub annum Domini 1390 ortum habuit. Monasticam disciplinam primum in Dabra Ḥayguemzē (Tambēn), dein in Dabra Quayaṣā apud abbatem Sāmu'ēl professus est; sub annum 1409 opiniones monachi Esṭifānos amplexus est. Cum autem Esṭifānos, in vincula coniectus, in terra Agbarā, ultra flumen Kasam, mortuus esset, ipse omnium huius viri asseclarum princeps evasit, et sectatores in exilio, in persecutione, in dispersione consilio sustinuit et rexit, perpetuo fuga salutem petere et in montium latebris se abdere coactus. Annis gravatus, Aethiopia universa ad iudicium coram Domino evocata, sub annum 1471 mortuus est.

De nomine, aetate, patria auctoris huius documenti ni-

hil aperte traditum est; liquet tamen eum monachum Tigrensem, Stephanitam, et Abakerazun discipulum fuisse, qui statim post magistri mortem libellum composuit.

Acta in uno tantum codice ad nos pervenerunt, nempe n° 174 collectionis d'Abbadie. Manuscriptus ipso Antonio d'Abbadie iubente ab apographo exaratus est, fortasse in Gundagundi, in finibus orientalibus provinciae Agāmē, in praeruptis saltibus Dancaliam versus, quo Stephanitae saepe refugia invenisse videntur. A mendis haud immunis est; nonnulla tamen, e. gr. frequens usurpatio *qa* pro *qā*, *antā* pro *anta* et huius generis alia, amanuensis dialecto adscribenda videntur. Hic illic textum restituere vix possibile est.

Lutetiae Parisiorum, kalend. Iun. MDCCCCIX.

In nomine sanctae Trinitatis viventis, sine principio, et potentis in aeternum, sine fine; *quae* trina est in modis et personis, una in divinitate indivisibili, omnia implens, ut exinaniri non possit.

Referamus nonnulla de historia spiritalis certaminis beati et sancti patris nostri Abakerazun, qui antistes fuit christianae ecclesiae, tranquillus coram haereticorum fluctibus, occultus prae multorum cogitationibus, pastor gregis *coenobii* Dabra Garizān: in pulchra senectute certamen *suum* explevit *die* xxviii post calendas *mensis* ayar secundum computum Hebraeorum, xxviii *mensis* genbot secundum computum aethiopicum, in pace Domini nostri Iesus Christi, amen.

Hic vir fundamentum fuit doctrinae *evulgatae* a beato et sancto patre Esṭifānos, christianorum lumen et antistes coenobiorum quae Esṭifānos vestigia sequuntur, *monachos* cum doceret intimas legis rationes, ut sancto mos erat. Eius genus fuit e regione Aksum quae Nāʿedēr vocatur, e stirpe Madabāy, e familia Degnu. Nomen eius patris Tasfāna Masqal; eius matris, Tadeḫnana Māryām. Ortus est in terra quae appellatur ...[1] Ei nomen Esṭifānos indiderunt. Duos fratres habuit; alter ante eum, alter post eum *natus est*. Antequam pueri adolescerent, eorum avus[2] mortuus est, et regionis *gubernandae* munus ab eorum patre ablatum est. Tum pater, haereditariis terris dimissis, regionem petiit quae Zongui dicitur, cum uxore et tribus liberis. Paulisper ibi moratus est; ibique ad mortem pervenit.

Inde, mulier, acceptis pueris, ad sui patris terram, Tanbēn, profecta est: erat enim orta e genere Anānā, eiusque pater munus gerebat *terrae* Dambālā. Illic in viduitate vixit; nam Dominum timebat. Cum illic, virum suum lugens, incoleret, eius pater et e liberis minor natu mortui sunt: moeror moerori, fletus fletui additus est.

Ibi in moestitia cum duobus filiis habitavit. Eos *pulchros p. 6.
agendi modos docuit. Postea, ad scholam misit, ut discerent

[1] Nomen deest in ms. — [2] In ms. « patris pater ».

psalterium Davidis et Domino ministrarent. Ab hoc tempore nunquam eorum facies vidit. Ipsa quidem monasticam vitam aggressa, in monialium monasterio diem supremum obiit: pueri vero in coenobio archipresbyteri (l i q a k ā h n ā t), cui nomen est Ḥayguemzē, manserunt. Hunc beatum, cum ad aetatem psalterio discendo aptam pervenisset, ad metropolitam a b b ā Bartalomēwos deduxerunt, ut in diaconum eligeretur. Habebat tunc annos xv. Diaconali munere suscepto, ad coenobium rediit. Eo tempore, cum illic commoraretur, animo cogitavit, iustitiae adipiscendae causa, coenobium a b b ā Sāmuʿēl eremitae petere; et socios, eodem desiderio flagrantes, invenit. Tum, noctu e coenobio illo egressi sunt. Viam vero cum ignorarent, ad abruptos locos[1] pervenerunt: illic viam quaesiverunt, sed non invenerunt. Unus eorum regressus est; ceteris autem, in loco inculto incolisque destituto cum essent, Dominus auxilium misit, ut viam demonstraret qua progrederentur, monachum nempe, qui in solitudine fuerat ad quadragesimale ieiunium explendum et tunc ad coenobium cum sociis et cum tabernaculo redibat. *Ipsis* dixit: « Ad quid huc venistis? quid quaeritis? ubi itis? ». Responderunt: « Coenobium a b b ā Sāmu'ēl eremitae petere volumus, sed viam non invenimus ». Monachus ait eis: « Ne timeatis, filii mei: ipse vobis viam monstrabo et indicabo ». Quemadmodum dixerat, ita fecit, et viam monstravit. Ad coenobium, ut sibi proposuerant, pervenerunt. Monachus quidam eos excepit et secum consistere fecit; sed ad coenobii abbatem non deduxit eos. Eo tempore, coenobii abbas mortuus est; et coenobii incolae in contrarias partes disputabant num monachus iste in abbatem eligeretur. Nonnulli autem dicebant: « Nobis *abbas* non sit qui ex hoc coenobio non est ortus »; ille enim e Dabra Quayaṣā erat. His auditis, monachus, ira accensus, pueros secum sumpsit, et ad a b b ā Sāmu'ēl *superiorem coenobii* Dabra Quayaṣā deduxit.

Huic dixit: « Pueros hos excipe, quaeso, et monachali veste
p. 7. indue, ut tui sint discipuli; nam monachis *coenobii* *Dabra Digā mos est in abbatem non eligere, sed reiicere eum qui non e coenobio eorum ortus sit[2]. Idcirco amore erga domum meam

[1] Ms. w e s t a w a r ' e. Hoc vocabulum, incertae significationis, in hoc tantum loco Augustus Dillmann (*Lex. aeth.* s. v.) invenit. — [2] Interpretatio dubia.

motus, pueros istos ad te adduxi ». *Abbas* eos excepit, et secum consistere fecit. Paucos post dies, abbā Sāmu'ēl eis cucullum suum tradidit, et monachali veste eos indit, die XXIV mensis ḥamlē, id est in festo abbā Nob martyris, et die post *festum* Abakerazun martyris[1]. Hac de causa, alteri nomen Nob, huic beato nomen Abakerazun imposuit. Hic, vero, erat tunc annos XVII natus. Illic, in pulchra agendi ratione magnaque virtute commorati sunt.

Multos post annos, abbā Nob mortuus est: apud enim Dominum est vocatus.

Abbas hunc beatum cum coctoribus herbarum coenobii ministrare iussit. *Hunc ad modum*, annum integrum explevit, cum obedientiam sociis suis praestaret.

Postea, illo tempore, accidit ut adveniret pater noster Esṭifānos ad hoc coenobium. Brevi, Sāmu'ēl ei sanctum cucullum dedit. Erat tum *Abakerazun* natus annos XIX. Iugum Christi collo appendit, atque ab hoc tempore in corporis delubrum[2] iucunda cibaria, quae mundus appetit, nunquam immisit, sed seipsum pane et aqua sustentabat, ut laudes Domino persolveret. Multi vero eum diligenter observabant utrum progredi posset an retrograderetur. Visionem de auxilio a lege sumendo in suae animae commodum habuit. Vires colligebat, animum excitabat corpusque submittebat. Certamen crescente virtute certabat, ut[3] ad altum ascenderet adeo ut excelsum locum suum assequeretur.

Anno tertio postquam certamen hoc commiserat, auxilium e sancto Spiritu invenit. — Hunc ad modum cum ageret, venit pater noster Esṭifānos: beatus Abakerazun illius dicta et gesta observabat et explorabat. Postea, coenobii abbas eum e munere coctorum herbarum exemit, *et sportulas contexere iussit. p. 8.
Abakerazun pulcherrima obedientia operam dedit. Paulo post, *abbas* eum ab hoc officio avocavit, et in diaconali ministerio ecclesiae eum praeposuit.

[1] Is est Abkirğūn (ابكرجون), Aegyptius, qui martyrium passus est sub Maximiano imperatore. Cfr. E. AMÉLINEAU, *Les actes des martyrs de l'Église copte*, Paris 1890, p. 94. Synaxarium aethiopicum festum Nob et Abakerazun adscribit diebus XXIV et XXV mensis ḥamlē. — [2] Ms. westa mekuerāba segāhu. — [3] Textus corruptus est.

Pulcherrimo studio, magna virtute, perfecta humilitate Domino ministrabat; paupertatis enim amator erat. Seipsum occultabat, ne ceteri eum cognoscerent: nam nobili erat genere. Coenobii vero incolae eum non cognoscebant, et minimus apud illos habebatur. Omnia quae ei superveniebant, magnam necessitudinem, famem et nuditatem, strenue patiebatur. In ecclesiae ministerio annos v peregit. Cum in hoc ecclesiae ministerio esset, ad sancti *Eṣṭifānos* doctrinam audiendam ibat: ab illo quae idonea sunt perspecta habebat, et legis praescripta nec non statuta discebat, quibus animam a peccati servitute servaret, sicut scriptum est in libro praeceptorum Apostolorum, qui fidelibus ait: ' Unusquisque ad scholam petendam festinet '. Ille haec sponte faciebat, ut promissionem assequeretur quae dicit[1]: ' Sitientes eant ad aquam '. Ab *Eṣṭifānos* edoctus, eius sectator in agendi rationibus factus est, et spiritalis amoris vinculo trahebatur. Multi, eius instar, in vestigia doctrinae sancti Eṣṭifānos adiecti sunt, propter suavem eius constantiae odorem; nam sanctorum odor est quasi flos lilium in valle[2] et quasi punicae mali flos in horto, ut scriptum est in dictis prophetae: ' Hortus est domus aromatum '. Si in horto suave aroma est, hortus suavem spirat odorem, et perambulantes in eo bonis odoribus perfunduntur. Beatus, cum hortum iucundis odoribus praeditum invenisset, semper ad eum currebat, quasi ad regis palatium proficisceretur, et eius sponsi[3] nuptiis laetaretur. Coenobii abbas, *Abakerazun* accedere ad sancti Eṣṭifānos rationem certior factus, eum e diaconali ecclesiae ministerio removit, et inter famulos, in communitatis famulatu, collocavit. p. 9. *Ille paruit, abbatis praecepta non contemnens: cum fratribus rus egrediebatur et domum regrediebatur; etenim delicias oculis eius praebebat occultus thesaurus, in obedientiae agris reconditus.

Tum, coenobitae concitati sunt dissensionibus propter patris nostri sancti Eṣṭifānos agendi rationem, et propter illos, qui in pulchra eius ratione consociabantur, adeo ut in ecclesiae hymnis, *quae* die festo canuntur, de eo canerent: « Vae ei qui mendacium in iustum dicit ».

Quidam *monachus*, oculis tectus[4] cui nomen erat Ṭēmāy,

[1] Is., LV, 1. — [2] Cfr. *Cant.*, II, 1. — [3] *Sic* in textu. — [4] Textus: sewera ʿāyn. Ad Iericuntinum caecum alludere videtur, qui in Evangelio vocatur Bar Tīmai.

dixit: « Homo egressus est, qui ex *huius* coenobii regulis genitus non est, neque in *coenobii* libro *eius nomen* invenitur ». His auditis, qui patris nostri sancti rationem amplexi erant responderunt: « Non est ut dicitis; sed illum pulcherrime agentem iusteque facientem inspicimus ».

Ab illa die, dissensiones antea occultae iam patefactae sunt. *Monachi*, vino simultatis, qua replebantur, inebriati, *sanctum Esṭifānos* apud coenobii abbatem calumniati sunt, cum dicerent: « Ecce, *monachus iste*, suo consilio, a coenobii regulis alieno, surrexit et ceteros ad insanum desiderium anachoreticae suae vitae seducit ». Abbas eorum verba excepit. Tum sancti asseclas e mysterio sacrificii et e mensa expellere ceperunt, ipsumque expulerunt. *Sanctus*, oppressionem patienter ferens, profectus est; fratres multi cum eo sunt expulsi, et usque ad mare (*seu lacum*) Sāf [1] pervenerunt. Narratio de *sancti Esṭifānos* exilio et de eius reditu invenitur in libro de eius spiritali certamine.

In itinere, cum regrederentur [2], magna adflictio eis supervenit; magnorum enim imbrium tempus erat. Takāzē *flumen* aqua plenissimum pertransire nequiverunt. At Dominus auxilium ad eos misit, et... [3]. Coenobium, unde olim expulsi fuerant, attigerunt; ecclesiam osculati sunt, et coenobii abbatem, quem in ecclesiae septo invenerunt, salutaverunt. *Cum eo (= *Esṭifānos ?*) p. 10. praefecti satelles erat. Satelles, ecclesiae constructionis magnificentia adspecta, sancto dixit: « Pater, huius *ecclesiae* magnificentiam nonne vidisti? quomodo eam relinquis aliamque petis? ». Sanctus ei respondit: « Aedificium quod vides, si sancti sanctificant, sanctificatur; si autem polluunt, immundum censetur ». Haec e sancti ore cum audivisset, coenobii abbas dixit « Nonne audivisti hunc in ecclesiam blasphemasse? ». Ira accensus, *abbas* surrexit et socios allocutus est, quid dicat nesciens: « Cur siletis? ». Tum omnes, ut antea consilium coeperant, abstulerunt; nam, cum eorum reditum praestolarentur, eis vim inferre parati erant. Sanctum in vincula coniectum domi clauserunt, et reliquos fratres collegae eorum, in vincula quoque

[1] Antiquum nomen lacus Ṣānā. — [2] Narratio mutila est. Ni fallor, haec intelligenda sunt: Qui expulsi fuerunt a provinciae praefecto praesidium petunt; praefectus annuit, et satellites suos cum monachis mittit, qui ipsos in coenobio restituerent. — [3] Ms. w a a ḫ m u.

coniecerunt; *viri* enim iusti doctrinam vinculis se subversuros putabant. Coenobii abbas beatum Abakerazun manibus suis percussit et expulit, cum diceret: « Nonne tu eius discipulus fuisti in omnibus quae aggressus est itineribus? ». Tum *Abakerazun* profectus est, persecutionem cum fide patiens; et socium habuit, nomine Yoḥannes, qui in huius communitatis institutione ei auxilium praebuit. Erat tunc annos XXXIII natus.

Coenobium ad ripas *fluminis* Takazē, Zērānāqua appellatum, petiverunt, et coenobii abbatem deprecati sunt, ut ipsis habitaculum prope se concederet, quo in exercitationibus peragendis commorarentur. *Abbas* eis sedem in Takazē eremo assignavit. Postea, cum quattuor alii fratres e coenobio, e quo prius expulsi fuerant, advenissent, sex facti sunt. Ibi, habitaculum elegerunt. Tum, pater noster Gabra Krestos, e vinculis absolutus, eos adiit certioresque fecit quomodo sanctum in carcere vinctum clausissent et interficere vellent. His auditis, magna aegritudine et tristitia affecti sunt.

Tum, pater noster Abakerazun et sancti discipulus surrexerunt, profecti sunt et coenobium a b b ā Bartalomēwos petiverunt. Hunc non invenerunt. Coenobii incolis dixerunt: « Ecce, mise-
p. 11. rum sine peccato et sine crimine interficere volunt. *Nunc vero deprecamur ut auxilium nobis praestaturi veniatis, et provinciae praefectum moneatis ». Responderunt: « Ad coenobii abbatem ite, et haec enarrate; ille enim abest ». Fratres, cum eos nihil boni acturos neque auxilium concessuros cognovissent, secum collocuti sunt: « Si hic manebimus, pater noster morietur; proficiscamur, ergo, ipsi ad provinciae praefectum; cum eo loquamur et *omnia* ei referamus ».

Tum ad huius provinciae praefectum progressi, ei rettulerunt quomodo eorum patrem in carcerem coniecissent, ut in vinculis diem supremum obiret. His auditis, *praefectus* dixit: « Si res ita se habet, vobiscum ipse proficiscar et ibi vobis iudicium faciam ». Tum cum eis profectus est. Cum prope coenobium pervenissent, fratrem, qui tertius cum ipsis erat, praemiserunt, ut sancti condicionem exploraret, utrum mortuus sit an vivat.

In coenobio erat monachus pacificus et senes. Is noctu visionem vidit: angelum nempe Domini, qui a coelo patrem nostrum sanctum Esṭifānos in carcere inclusum visitabat. Solis instar in carcere quo sanctus detinebatur resplendebat, eum

spiritali amplexu amplectebatur, et eius vultum sanctissimum, pulcherrima luce perfusum, osculabatur. *Sancti* constantiam et visionem quam viderat miratus, *monachus* coenobii abbatem adiit eique dixit: « Si vir iste moriatur, provinciae praefectus coenobium vestrum delebit; cum eo pacem componite eumque a vinculis solvite! ». His auditis, coenobii abbas et incolae consilium gratum habuerunt, et sanctum e carcere eduxerunt.

Frater igitur, quem exploratorem praemiserant, cum pervenisset, sanctum a vinculis solutum invenit. Eum de ipsorum aditu ad provinciae praefectum certiorem fecit; et *coenobii incolae* omnia *monacho* exposuerunt, et quomodo angelus Domini ad *sanctum* ex eorum manibus liberandum venisset. Sanctus, his auditis, fratri dixit: « *Fratribus dic: Provinciae praefectum p. 12 ne adducatis, quaeso, me enim e vinculis eduxerunt, et cum illis pacem composuimus ». *Frater* rem *sociis* narravit, et hi *sanctum* e vinculis liberatum esse provinciae praefecto rettulerunt. Et ille: « Optimum est, ait, pacem et foedus composuisse ».

Tum fratres ad dimidium montem venerunt, ut eorum patrem exciperent. Sanctus e coenobio egressus est, et sibi discipulum addidit comitem, Aron nomine, qui ei iam olim panem et aquam ministraverat, donec eum a *sancto* separaverant. Sanctus filiis obviam cucurrit, ad dimidium montem. Pater noster Abakerazun sanctum ibi invenit. Ambo profecti sunt, ut coenobia multa eremosque visitarent. Locum, in quo fratres a patre nostro Abakerazun constituti erant, attigerunt, Dominus enim ante ceteros *Abakerazun* praemiserat, ut *hic* suo patri fratribusque asylum pararet. Sicut *Dominus* Iosephum in terram Aegypti, diebus egestatis et morbi magni, ante ceteros miserat, sed fratres Iosephum vendiderunt, invidia flagrantes, quod Dominus ei quae novis diebus futura erant revelaverat; et Dominus ei sapientiam consiliumque concessit, ubi venditus erat; et gratiam invenit coram Pharaone Aegypti rege; hunc ad modum, beatum Abakerazun, cum inter gentes natu viliores stetisset, eius fratres expulerunt in oppressione. Sicut Ioseph solus, e parte matris, inter fratres suos stetit, die quo venditus est; ita iste beatus Abakerazun solus inter *monachos*, qui nobili genere orti non erant, fuit; idcirco, spretus et in exilium expulsus est. Sed propterea Dominus ei sapientiam consiliumque

concessit, ubi expulsus est, ut fratribus constitueret refugium, in quo sanctissimae huius institutionis fundamentum, manibus istius beati qui sancto patre nostro Esṭifānos magistro usus est, poneretur usque ad hoc tempus et in omnia saecula. Nunc vero dicimus quae Paulus ait, minister iustitiae [1]: ‘ Adspicite ergo, p. 13 fratres nostri! quae stulta sunt mundi elegit *Dominus *ut confundat sapientiam*, contemptabilia mundi elegit Dominus ut confudat fortia, ne glorietur omnis caro coram Domino ’.

Tum vero, cum sedem in illo eremo constituere coepit, fuit annus LXXXI Misericordiae [2]; et rex erat Yesḥaq, regio nomine Gabra Masqal dictus, et metropolita abbā Bartalomēwos. Illo tempore, semen non seruerunt, ferrum enim quo terram colerent non habebant; sed aliena arva percurrebant, operam impendebant, et mercedem accipiebant; messis enim tempus erat. Si tamen parum obtinebant, non tristabantur. Ex eremo, arborum fructus et radices, ceteraque eremitis idonea colligebant. Sic in egestate manserunt, in angustiis et in necessitudine, evangelii agros dum colebant, ut eis fructus optimi duplicarentur, pro uno triginta, aut sexaginta, aut centum [3]. Tum, sequenti anno, terram coluerunt et arva seminaverunt: Dominus eos gratos habuit, quod eorum egestatem viderat. Et benedixit Dominus omnibus eorum manuum operibus.

Postea, alii fratres, e finitimis locis coenobii, e quo olim expulsi erant, egressi, illuc pervenerunt: eos apud ceteros fratres consistere iussit. Erant abbā Nātnā'ēl et eius socii. *Iam* duae domus (māḫdar) fuerunt.

Postea, rursum, *alii* e proximis coenobiis advenerunt. Hos vero in tres domos distribuit. Quinque domus fuerunt.

Ab illo loco discesserunt, et in locum cui erat nomen Yebārā steterunt. Inde denuo egressi, in locum cui est nomen Ṭāfāt commorati sunt: ibi pomaria, olitoria omnis generis et hortos condiderunt. Eos *Dominus* gratos habuit valde, ita ut quaecumque peterent suppeditaret.

Sancti fama audita, fratres multi e ceteris regionibus advenerunt: isti quattuor domibus *constituendis* idonei erant. Eos in propriis domibus consistere iussit. Novem domus fuerunt.

[1] I *Cor.*, I, 27. — [2] A. D. 1421: haec optime congruunt cum illis quae pag. 15 referuntur. — [3] Cfr. MARC., IV, 20.

*Tum, hunc ad modum cum in loco illo commorarentur, cuius- p. 14.
dam coenobii abbas ad sanctum misit, qui diceret: « Coeno-
bium meum excipe, me ipsum tege, propter Dominum! regulam
enim tuam amplecti ipse volo ». Tum, sanctus beatum Abake-
razun misit, qui illuc cum viris suae domus procederet. Secun-
dum iussa, profectus est, et cum fratribus, sociis suis, illic stetit.
Tum, sanctus communitati dixit: « Ecce, fratres vestri illic soli
manebunt! nunc vero, ad eos nonnullos ex vobis mittite ». Sortes
coniecerunt, ut tres domus proficiscerentur, quinque vero istic
manerent. Postea, tres domus profectae sunt: itaque, quattuor
domus illic *in nova sede* fuerunt. Sanctus illuc descendit, ad
monachos visitandos et inspiciendos; cunctas rectas institutiones
eis ostendebat eorumque condicionem perscrutabatur.

Postea dixit eis: « Ad fratres vestros redibo ». Fratres re-
sponderunt: « Si proficiscaris, quemnam hic tui loco relinques,
qui nobis necessaria omnia, et quae ministerio communitatis
nostrae requiruntur, peragat, sicut tu nunc? ». Sanctus ait eis:
« Unum ex vobis ministerio idoneum eligite! ». Inter omnes
beatum Abakerazun, qui iam communitatis institutioni initium
dederat, elegerunt. Sanctus hunc *suo loco institui* gratum habuit,
namque a principio eius agendi rationem ministerio idoneam
cognoverat; et dixit: « Ecce, cuncti fratres tui concordi animo
te magistrum in seipsos fieri gratum habent! ». Ille autem re-
nuebat; tristabatur et acerbe flebat, cum sciret quae ab illa
die et in aeternum futura erant.

Tum cum sociis domus suae commorabatur. Omnia commu-
nitatis negotia explebat: his absolutis, ad laborem suum, id
est ad operam sociorum suorum procedebat. Hac ratione agens,
diu mansit. Olim, socii eius domus et communitas ob eum iurga-
verunt: iudicium ad patrem nostrum sanctum detulerunt. Re
audita, sanctus iustum iudicium et congruum exposuit; at de
Abakerazun dixit: « Deinceps *hic communitatis magister, qui p. 15.
cum viris suae domus vivit, ab illis egrediatur, in medio com-
munitatis stet, et omnibus imperet. Communitas ei nutrimentum
et vestimentum suppeditet ».

Postea, hac ratione cum viverent, ad solitudines in finibus
Sīrē, quibus nomen est Barakā, migraverunt. — Ex novem
domibus, quae duo caenobia efformabant [1], quinque domus col-

[1] I. e. coenobium, in quo Esṭifānos cum quinque domibus, et coe-

ligendas esse censerunt. Uniuscuiusque domus ministri ecclesiam ibi condiderunt, in qua sacrificium Domini offerrent. Fuerunt coenobia tria, domus xv [1]. Sanctus *fratres* visitabat, atque omnibus parabolis de semine et agris, etiam parabolis de tritici arvis eos hortabatur, ut scriptum est in omnibus libris de eius adhortationibus.

Tum diabolus fluctus suos, manibus monachorum qui coenobia incolebant, excitavit, ut sanctorum coenobium, in quo beatus Abakerazun erat, turbaretur. Provinciae praefectum adierunt eique dixerunt: « Num requiem invenies si illos exciperis? num tributa ab illis accipies? Age, ergo! quae facis scito, si calamitas magna in te illorum causa veniet! ». His auditis, provinciae praefectus *sanctos* expelli iussit.

Tum eos illinc expulerunt. Ad fratres in Bārakā solitudinibus degentes progressi sunt: beatus Abakerazun omnia super decem communitates explebat.

Tum, Tegrāy *provinciae* antistes, cum sanctum accusatum esse audivisset, ad eum misit, qui diceret: « Ecce! pacem inter te et regem componam, ut in gratiam redeas. Nunc vero, discipulorum tuorum nonnulli veniant, verba tua regi relaturi, qui mecum iter faciant ». His auditis, sanctus huic beato dixit: « Age! i ad regem cum antistite, pacem enim componere vult; quae rex tibi dicet audi, utrum sint fide digna an non. Sed caveas; verba quae vincta sunt solvere noli, ne in hypocrisim devenias ». Obtemperavit, et profectus est.

p. 16. Antistes, cum pervenisset, regem allocutus est, ut pacem *cum sancto componeret. Rex, his auditis, antistitis verba grata non habuit, neque reconciliari voluit cum sancto. Beatus Abakerazun, verba antistitis nihil proficere cum videret, ad communitatem rediit, postquam sacerdotale munus e patre clarissimo abbā Gabre'ēl obtinuerat: erat tunc natus... annos [2]. Sancto omnia retulit, et quomodo rex antistitis verba non accepisset. His auditis, sanctus dixit: « Quid haec ad me? voluntas Do-

nobium, in quo Abakerazun cum quattuor domibus vivebat. Quo loco haec coenobia erant, auctor non dicit: haud dubie, in septentrionali regione occidentem versus Tigrè, in Sirē provincia vel in terris finitimis. — [1] *Sic* ms.: XVI legendum esse videtur. — [2] Lacuna in ms. Gabre'ēl metropolita ex Aegypto in Aethiopiam venit sub annum 1437.

mini fiat! nam, quando propheta potens suscitatur, pariter rex potens suscitatur ».

Cum ad normam huius sancti instituti viverent, rex ad sanctum misit, qui diceret: « Veni, ut de fide disseramus ». Regionis autem praefecto mandavit: « Monachum istum vi[1] mitte ».

Antistes, cum venisset, *sanctum* apprehendit et in vincula coniecit. Sanctus vero cum se a sociis amovendum esse cognovisset, communitatis magistro, quem sui loco pastorem elegerat, dixit: « Scito ergo: si *ceteri* dissipantur, ne dicas: Ipse unus manebo! Cave: ab eis recedere noli, ne tibi sit crimen si Domini gregis oves disperguntur ». Haec ei dixit, quia eum nullam *muneris* cupidinem habere, sed obedientiae causa agere sciebat. Fratribus dixit: « In doctrina Christi usque ad mortem perseverate; ne sint inter vos dissensiones, sed secundum constitutiones vestras persistite. Quando ad Dominum proficiscar, tristari nolite, quia tum vobis melius erit. Dominus post me protectorem, in quem manus eius erit, vobis concedet. Vos autem firmiter credite, dubitare nolite ». His ab eius ore auditis, fratres contristati sunt valde et acerbe fleverunt, quasi mater quae a filiis suis separatur. — Beatus pater noster Abakerazun fratres, secundum sancti praecepta, hortabatur. Cum autem *sanctum* in vincula coniectum abduxissent, *fratres* solabatur, et necessaria, interna et externa, eis ministrabat, non vi aut superbia, sed humiliter, reverenter et studiose, ita ut *multis p. 17.
exemplum fieret. Neminem, magnum aut parvum, perpendebat; sed tranquillo corde, in iustitia et aequitate, *agebat*. Eius mandata non imperanti voce, sed suasione proponebantur; et placide loquebatur, ne qui *verba* accipiebat gravaretur. In Petri enim spiritu incedebat, Pauli virtute ministrabat, et voce sua dicebat: « Nullum ex humanis praeceptis formido, sed vocem Domini quae ait[2]: Discedite a me, maledicti, in ignem aeternum, diabolo eiusque ministris paratum ».

Tunc, anno XCVI misericordiae[3], anno XVI postquam communitatem constituerant, cum esset sanctus in exilii loco, Melāzo dicto, regis legatus, die sanctae Epiphaniae, advenit, sanctos discipulosque deprehendit, et ad regem traxit. Iterum, rex ad sancti discipulos misit, qui diceret: « Si patris vestri

[1] Aut « cum tributis ». — [2] MATTH., XXV, 41. — [3] Anno Domini 1487.

agendi rationem abiuratis, ubi estis manete; si ita non feceritis, e terris meis egredimini! ». Una voce responderunt: « Patris nostri instituto non renuntiabimus; sed profecturi sumus, sicut nos docuit ». *Regis* legatus eos e coenobiis expelli et omnibus molestiis vexari iussit.

Tum pater noster Abakerazun in medio fratrum stetit, et locutus est, illos fidei verbis confirmans: « Audite ergo, fratres nostri sancti! In veritate, beati qui prophetarum temporibus fuerunt, in eorum verba crediderunt, illos secuti sunt, et animae salutem invenerunt! Beati rursum, qui tempore adventus Christi exstiterunt, in eius vocem vivificantem crediderunt, et vitam aeternam invenerunt! Rursum, beati qui Apostolorum tempore fuere, eorum praedicationem exceperunt, in eorum verba crediderunt, eorumque socii in regno caelorum facti sunt! Beati rursum, qui tempore impiorum regum facti sunt martyres, et pro Christi nomine semetipsos morti commiserunt! Rursum, beati monachi, qui suis temporibus in via iustitiae decertarunt, qui diabolum vicerunt et a peccato servati sunt! Beatitudo igitur fiat nobis, si quidem *Dominus* nobis, nostris diebus, prophetam suscitavit, qui nos per vias iustitiae deduceret,
p. 18. antiquorum *patrum nostrorum instar! Nos Dominus elegit, ut cum eo in eius passione consociaremur, et partem nostram in eius haereditate inveniremus ». Haec fratribus dicebat, ut in Christi fide confirmarentur, ne corde dubitarent, neve eorum religio deficeret.

Tum, feria quinta, eos ex eorum coenobio expulerunt. Egressi sunt, et adflictionem suam patienter sustinerunt, ut Dominus noster ait in Evangelio[1]: ' Cum expellent vos e civitate ista, fugite in aliam; in veritate vobis dico, civitates Israel consumendas non esse ' [2].

Tum, illinc egressi, paulisper in loco deserto, quem Ḥamlo vocant, steterunt. Fratres alii, qui in coenobio quodam morabantur, advenerunt, et illic cum tabernaculo et sacra supellectile manserunt. Erat autem magnorum imbrium tempus. Postea, alias civitates petere cum cogitarent, ad fratres in alio coenobio degentes miserunt, cum dicerent: « Olim, pater noster nobis suasit ut iter orientem versus faceremus; quod quidem

[1] Cfr. MATTH., x, 23. — [2] *Sic* in textu aethiopico.

nunc concordi consilio faciamus. Homines mittamus, qui terram explorarent, num locum quietis congruum invenirent. Tabernacula sancta, quae pater noster nobis commisit, non relinquemus, sed quo tuta sint deponemus, ne iste regis satelles ea inveniret et vi a nobis auferret ». Tum legati profecti sunt, et haec fratribus exposuerunt. His auditis, alii dicebant: « Optimum hoc est, et sic nobis est faciendum ». Alii autem obiiciebant: « Non ita est; ante omnia, proficisci oportet, ut quo pater noster sit et quo eum expulerunt investigaremus ». Reversi sunt, et haec fratribus patrique nostro Abakerazun rettulerunt. Iterum *iste* ad illos misit, cum diceret: « Pro quiete nostra asylum quaerendum est, nam multi apud nos sunt senes et iuniores infirmi; inde, quo pater noster sit, ibimus ». His auditis, pauci eorum ad fratres, qui ad eos miserant, venerunt: nonnulli vero profecti sunt, ut quo sanctum traxerint scrutarentur. Tum, Abakerazun multos fratres ad terram explorandam misit, *num p. 19. locum quo consisterent invenirent. Asylo locoque inventis, reversi sunt. Tum surrexerunt ut proficiscerentur et illic egrederentur. Sanctus fratrum communitatem turmatim, per singulas domos, iter facere iussit, sicut Moyses filios Israel, e terra Aegypti cum egrederentur, secundum vocem Domini, per tribus, et per familias, et per agmina incedere iussit. Hunc ad modum, secundum mandata, egerunt: sortitione facta, alteri cum praecederent, alteri cum sequerentur, progressi sunt, usque ad locum a Domino eis paratum, quo quiescerent. Tabernaculum vero secum vexerunt.

Urbem Maṭarā [1] attigerunt. In tres partes, secundum domos, partiti, civitates quae eos benigne excipiebant in tres partes diviserunt, et, sortitione peracta, sibi tribuerunt.

Hac ratione, unusquisque in parte sua, steterunt. Pater noster Abakerazun alternis vicibus omnes visitabat, et continuo admonitionis vel reprehensionis verbis eos adhortabatur. Rursum, nonnulli e fratribus, ad quos antea nuntium miserant et qui *in coenobio* manserant, illuc venerunt, et in domibus eorum steterunt.

Tum, pater noster sex fratres misit, qui de eorum patre sci-

[1] Oppidum et mons in provincia Seimezana. Notatu dignum est, Franciscum Alvarez, saeculo XVI ineunte, Stephanitus in finibus Seimezanae invenisse.

scitarentur. Hi, cum profecti essent, apud eum, ubi erat, pervenerunt: duos, qui eum visitarent, miserunt. Accesserunt, atque eum viventem invenerunt. Ad eum tamen non sunt ingressi, medio quo in domum se introducerent deficiente. Foris cum starent, collocuti sunt cum eo: « Salve, pater! ». Et sanctus eis: « Salvete! pax Domini sit vobiscum! ». Haec cum dicerent, custodes supervenerunt, *fratres* deprehenderunt et ad regem traxerunt. — Quae illis acciderunt, in Actis de illorum spiritali certamine inveniuntur.

Quattuor fratres, qui illic aderant, eorum patrem ad finem pervenisse cum audivissent, cuidam *diacono* illic degenti suaserunt, ut proficisceretur, *sanctum* in solitudine procul ab hominibus tumularet, et eius linteorum reliquias ad eos afferret, quae p. 20. eis salutaris pulvis *essent. Hunc ad modum diaconus ille egit: ivit, sanctum linteis involvit et sepulturae mandavit: quae ex eius linteis superfuerant fratribus tradidit. Fratres illi, cum reversi essent, communitatis magistro rettulerunt quo modo sanctus, in vinculis cum esset, martyrium suum explevit. Pater noster Abakerazun et fratres, eius socii, cum de sancti fine certiores facti essent, magnis fletibus magnisque eiulationibus indulserunt; et de *sancto* lamentati sunt valde.

Fratres beato dixerunt: « Nonne patris nostri corpus nunc hic transferendum est? eius enim sepulcrum procul ab incolis est ». Respondit: « Nunc vero praestolamini: tempus nondum advenit. Ipse enim, adhuc vivens, haec nobis mandavit: 'Corpus meum detegere nolite vel cuilibet ostendere, de possessione vestra gloriantes; neque ipsum pro qualibet corporis vestri necessitate venundare '. Sed Dominum humiliter deprecemur ut rebus nostris secundet ». Fratres hoc consilium gratum habuerunt et dixerunt: « Sane, sic fiat ». Ille eos docuit hanc agendi rationem: unumquemque a ceteris segregari, neminem cum socio manere, singulos pro se solum deprecari et ad Dominum flere, ut quae futura essent eis revelarentur; tempore precum horarum, pro more, omnes simul convenire, continuo orare, genuflexiones multiplicare; precibus absolutis, unumquemque locum suum petere, ut solus oraret et genuflexiones - numero DC - singulis diebus expleret; spiritalem vigiliam, magno cum studio lacrimisque ardentibus, vigilare, animo trepidantes propter ea quae acciderant et quae futura erant. Coenae tempus cum esset,

vespere, *sanctus* eos unius diei cibum pro tribus diebus partire iubebat; hac ratione usque ad finem dierum rogationum egit. Ceteris fratribus mandavit, ut similia, magna cum sollicitudine, peragerent, non quasi qui huius mundi mercedem cupiunt, sed ut *Dominus* e sanctuario suo auxilium mitteret, et eorum patris vestigia sequerentur, ut illius instar crucem conscendere possent, utque eorum fidei praedicatio in universos orbis fines sublimior evaderet.

Postea, eo tempore, cum in suis sedibus, in sancti Spiritus disciplina, manerent, Domino *eos denuo per regiones, ad quas p. 21. nondum pervenerant, dispergi placuit, ut per eos animas permultas ad legis studium colligeret. Vir quidam, ad regem progressus, mendaciter sanctos de crimine arguit, cum diceret: « Quo illi et illorum magister Abakerazun sunt, ipse vos ducam; quoniam *magister novus* praecedenti illorum patre firmior et peior est ». His auditis, rex, ira exardescens, satellites suos, qui eius iram exhalant, misit; calumniator cum eis aderat. Ad Tegrāy praesulem cum pervenissent, nuntium regis de sanctis apprehendendis, qui in eius regione commorabantur, exposuerunt. Audito nuntio, praesul profectus est sanctosque apprehendit: hunc patrem nostrum requisiverunt paululum, sed non invenerunt, quia Dominus prae eorum manibus illum occultaverat. Tum fratres qui periculum vitaverant ei dixerunt: « Accede: hinc ad aliam regionem proficiscere, et te in occultum usque ad opportunum tempus abde; quia rex te nobis eripere studet ». Et ei fratrem quendam, nomine Esṭifānos, *socium* dederunt.

Illinc profecti, terram Tanbēn et coenobium Dabra Samāʿet petiverunt: coenobitae hunc Esṭifānos iam olim noverant. Ei dixerunt: « Tu vero in ecclesia, eremitae instar, mane; nemo te cognoscet. Socius tuus extra manebit, et agros custodiet ». Consentierunt; namque illorum penuriam cognoscebant. *Frater* in coenobio mansit; pater noster beatus ad arva custodienda egressus est. Ei parvulam aediculam ibi fecerunt: hac ratione, patienter, magna in egestate, mansit. Esṭifānos ad eum visitandum e coenobio veniebat, et cibum, herbarum caulibus radicibusque confectum, ferebat. Interdum, aliquantulum tritici tosti, et nonnunquam pultem inveniebat; panem autem rarius inveniebat, quod egestatis tempus erat. Magnum experimentum extra et intus passus est: extra, propter nutrimenti et indu-

mentorum penuriam: intus vero, propter perversos nocturnos p. 22. diabolos. *Multa de omnibus cogitabat, sive de coenobiis sive de fratribus dispersis, et dicebat: « Quanti erunt dies vitae meae[1]? Membra mea sunt quasi nihil essent[2]. Ne me proiicias a facie tua, Domine[3]! ». Dicebat iterum: « Haec probatio similis est ei, de qua pater meus sanctus mihi locutus est, cum separaremur: ‘ Si omnes te dereliquerint, et solus fueris, timere noli! ’ ». Qua de causa, in constantiae trunco innixus, spei suae auxilium expectabat. Hac ratione dies multos egit.

Deinde, monachus quidem, quem Matār[4] vocabant, advenit, patrem nostrum sanctum vidit et recognovit, atque coenobii incolis dixit: « Hunc virum non cognoscitis? nonne magister est sectatorum *sancti* Esṭifānos? ». His auditis, tristati sunt, et dicebant: « Sic erga Domini virum egimus, cum eius condicionem ignoraremus? ». Postea, monachus sanctum secum sumpsit, illinc traxit et ad fratres deduxit. *Abakerazun igitur* communitati iunctus est.

Tum sanctus fratribus dixit: « Quid nobis agendum est? Nam patris nostri finem cognoscitis, nec non fratrum nostrorum dispersionem. Nunc vero, quaeso, mihi veniam concedite ut precibus operam dem — omnia enim precibus efficiuntur — et nobis Dominus iter paret de quo cogitamus ». Fratres responderunt ei: « Sane; quae dicis fiant ».

Tum, ei fratres duos diaconos, Atenātēwos et Bartalomēwos, comites dederunt. In solitudinem, iter trium horarum, profecti sunt; et cibum quadraginta diebus necessarium sumpserunt, ita ut cotidie quartam panis partem haberent. Illic cum pervenissent, sanctus in speluncam solus ingressus est: *sociorum* alter ab altero secessit. Die nocteque in spiritali vigilantia, laudum verbis ministrantes, orare inceperunt, pro ipsis et pro ceteris fra- p. 23. tribus. Sicut oravit Iacobus, terram Aegypti cum peteret, *vocem enim audiverat dicentem: ‘ Ne timeas in Aegyptum descendere, quia tecum ero[5] ’; sicut oravit Daniel propheta pro semetipso et pro populo suo, usque dum vocem angeli perciperet dicentem: ‘ Egressus sum, ut te scientiam doceam; veni,

[1] Cfr. *Ps.* CXVIII, 84. — [2] Cfr. *Ps.* XXXVIII, 6. — [3] Cfr. *Ps.* L, 13. — [4] Nomen insuetum; sed lectura haud dubia in ms. est. — [5] Cfr. *Gen.*, XLVI, 3.

ut te certiorem faciam, nam vir desideriorum es; intellige verba, et cognosce quae vidisti[1] '; sicut oravit Ezras in deserto, propter populi sui exilium[2]: hunc ad modum, pater noster sanctus oravit et deprecatus est pro semetipso et pro fratribus suis; *hunc ad modum, oraverunt* fratres illi, continuo dicentes: « Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam; da nobis, Domine noster, salutem tuam ». In his precibus usque ad tempus constitutum manserunt. Pater noster sanctus gratiam Spiritus sibi aptam invenit; de *duobus illis* fratribus, ipse testatus est cum diceret: « Magnum gratiae munus invenerunt ». — Diebus beatitudinis absolutis, ad coenobium regressi sunt in laetitia. — Cum e solitudine regressi essent, coram communitate steterunt; *sanctus* locutus est, et dixit: « Nunc vero, fratres mei, in solitudinem egressi non sumus ut tempus hac hora aptius inveniremus, vel ut aedes inveniremus hoc iustissimo coenobio praestantiores, at quidem paululum deprecati sumus ob fratrum dispersionem. Olim enim pater noster, cum, postquam ad solitudinem egressus erat, rediret, fratribus dixit: « Ego quidem quae sanctus Spiritus mihi ostendit facturus sum. Si quis dixerit: ' Haec faciam ' .....[3]. Nos vero, non illius verba spernentes, sed, vobis assentientibus, haec fecimus ». Tum, sanctus fratrum communitati dixit: « Nunc vero, fratres in vinculis detentos quo dispersi sunt visitare volo. Quae Liber dicat noscitis, o fratres nostri: ' Quaecumque vultis faciant vobis, et vos facitis illis '[4]. Ait iterum: ' Quodcumque iter ad Dominum elegistis, ministrate tamquam servi boni ' ». Fratres ei responderunt: « Optime; quae dixisti fiant ». Ei fratres duos *socios* dederunt, nempe Semʿon presbyterum, qui eius discipulus semper fuit usque dum ab eo *in cruce separatus est, et alterum, Gabra Krestos vocatum. *Fratres discedentibus* dixerunt: « Benedicat Dominus vobis; angelum suum coram vobis mittat; itineri vestro, quocumque perveniatis, secundet, et vos a certamine osoris salvet. Amen ». p. 24.

Tum surrexerunt ut proficiscerentur. Cum regionis portam, Bēta Māryā dictam, attigissent. fratres, qui cum *sancto iter faciebant*, clamorem audiverunt magnae vocis genii seductoris, qui dicebat: « Ecce, egressus est! profectus est, ut quo non-

[1] Cfr. DAN., IX, 23. — [2] Cfr. IV ESDR., XII. — [3] Textus corruptus videtur. — [4] MATTH., VII, 12.

dum venerat veniat! ». *Sanctum* interrogaverunt: « Qui clamorem vocis audire facit, utrum in nos clamat, an in alios? ». Sanctus respondit eis: « Silete, vero! ». Vociferatio autem eodem modo iteratis verbis eum persequebatur; et fratres ei dixerunt: « Si clamor iste in nos est, quid agamus? nonne nos abdere oporteat, o pater? ». Ille vero diaboli machinationem esse cognoverat, et eis respondit: « Silete vero: iter nostrum ne interrumpamus, nihil enim apparebit ». Fratres ei fidem praestaverunt atque progressi sunt: nihil mali eis accidit, ita ut omnes locos quos *sanctus* sibi proposuerat attingerent; nam dextera Domini eos comitabatur, sicut Moysem prophetam, tempore quo ad terram Aegypti ivit ad fratres suos visitandos, secundum vocem Domini qui ei in deserto apparuerat; cum in itinere locum nocturnae stationis attigisset, angelus, is est zelotipiae spiritus, eum interficere voluit, sed Dominus non permisit. Hunc ad modum, pater noster secundum vocem Domini iter fecit, ut boves[1] disperditos colligeret; nam prophetiae surculus erat a Filio Domini Patris genitus, ut ait Apostolus[2]. Erat ei propheticus odor prophetae; per quem (?) Dominus[3]. Hierosolymas exstruxerat, ut Israelitas dispersos colligeret, vulneratos cordibus sanaret et vulnera consanando alligaret[4]. Hac ratione, in hoc itinere multorum vulnera alligata sunt. Quemadmodum corporali noxio morbo qui cruciatur, invento medico, ab aegritudine sanatur atque e morbo liberatur; ita fratres
p. 25. multi, *eo invento, laetati sunt, qui mortalis corporis concitationibus agitabantur, quod est morbus animae immortalis, a diabolo in viris qui secundum propria sua consilia procedunt excitatus.

Dum iter hac ratione faciunt, pervenerunt ad terram *provinciae* Ēfāt, ubi abbā Bartalomēwos et abbā Abunafer in vinculis et in exilio vitam agebant: huic *loco* erat nomen Deror. Cum illis de omnibus quae acciderant et quae futura erant collocuti sunt, Domino gratias agentes.

Tum illinc transiverunt ad iter Sarmāt, ad descensum Arso,

[1] Ms. aḥāta, tigraice. — [2] Ms. ḥāwāryā lā'ek. cfr. n. 4. — [3] Ms. maʿāzā tenbit zanabiy lāʿelēhu enta yeḥanṣo etc. Textus corruptus videtur, et interpretatio dubia est. — [4] Cfr. *Ps.* CXLVI, 2-3.

qui Dabra Fārān clivus est, Sagabi versus, ubi magnae portae sunt. Ad flumen pervenerunt, cui est nomen Kasam, et *huius provinciae* urbem, cui nomen est Guenṣ (?), ingressi sunt: *haec urbs* est... missorum, qui... regionis magni et strenui praefecti[1]. Ibi invenerunt abbā Tawalda Madḫen eiusque socios. Cum illis de omnibus quae acciderant collocuti sunt, et quo modo olim legatos ad eos misisset, et nunc ipse veniret, communitatis consilio, ad vinctos visitandos dispersosque colligendos. *Tawalda Madḫen* dixit ei: « Optimus adventus tuus est: Dominus tibi prosperum iter concedat ».

Benedictione accepta, petiverunt quo corpus patris nostri Esṭifānos combustum fuerat[2], in regione Agbarā vocata. Eius ossa susceperunt et quo custodirentur deposuerunt.

Inde *Abakerazun* quo fratres dispersi et sub manus infidelium relegati erant progressus est. Cum terram Gāsā attigisset, *fratribus* congregatis dixit: « Pax vobis! ». Illi, vero, ei salutationem reddiderunt. Dominum simul oraverunt, se invicem osculati sunt, et magno gaudio sunt gavisi, sicut puer laetatur cum matrem invenit postquam diu sine illa fuerat: laetatur valde, ea inventa, ipsaque *puerum* lacte uberum suorum lactat. Ita, et illi in infidelium manibus commorantes tristi erant et afflicti: at laetati sunt valde, *sanctum* cum vidissent. Tum *sanctus eis dixit: « Qualis est condicio vestra in hac infidelium p. 26.
terra? ». Omnia ei retulerunt. Sanctus eis dixit: « Hic manere vobis non licet: egredimini ad christianorum terram. Moriamini vel vivatis, melius erit vobis quam hic manere ». Ei responderunt: « Optime locutus es, pater: antea, quidem, *in christianorum terra* non mansimus, quia consensum *incolarum* non invenimus; nunc autem nihil nobis tristitiam infundet. Fiat sicut nobis dixisti ». Et sanctus dixit eis: « Nos, vero, non voluntate nostra, sed Deo annuente venimus. Nunc autem, egredimini; tristes esse nolite, melius enim vobis erit verba Domini

[1] Textus valde corruptus videtur: zasemā guenṣ meḥyāka malā'ekt ela heya tagamru 'ābiyān waṣenu'ān makuānenta beḥēr. — [2] In textu aw'ayu. Sed Aethiopes mortuos non cremant: de Esṭifānos sepulcro, cfr. p. 18, l. 15. Fortasse, christiani, odio in Stephanitarum haeresim moti, cadaver sepulcro eruerant et combusserant; quod tamen cum Aethiopum moribus minime congruit.

audire ». Eos de omnibus monuit, cum disciplinae restituendae addictus eos visitaret, et purissimum spiritale nutrimentum eis dedit, quod intelligentes reddit.

Ex hoc loco, rursum, ad alios fratres relegatos processit. qui in Guāter[1] commorabantur; cum eis locutus est, sicut cum illorum fratribus locutus erat. Et ei dixerunt: « Optime, o pater! laus Domino, qui nobis auxilium per vocem tuam concessit! ».

Tum fines pererravit, et regiones, in quas fratres relegati et dispersi erant, unam post alteram scrutatus est. Illos visitabat, salutabat, in omnibus rebus hortabatur; illorum corda contra vacillationem fulciebat, *eos* baculo auxilii ditabat et in fide firmabat, ut in crucem conscendere possent.

Deinde, ab eis benedictione suscepta, rediit ad civitatem Saguerā[2], in qua senex Bartalomēwos relegatus degebat. Ei omnia quae gesserat rettulit, et ab eo idoneam benedictionem accepit. Sanctus ei dixit: « Hic cum iter facerem, locum mihi quo precibus vacarem idoneum, elegi, communitatis consilio, ut *Dominus* me salvum ad vos deduceret, et omnia quae de vinctis fratribus mihi proposueram perficeret: Dominus mihi bona omnia concessit, neque malum ullum in me actum est. Nunc vero apud te eadem ratione agere volo ». Post haec, senex ille ei veniam dedit ut se in solitudinem reciperet et oraret.
p. 27. Pro eo habitaculum a semetipsis remotum paraverunt, et *ibi magnas preces per quadraginta dies persolvit. Quinque dies, cibo et aqua omnino reiectis, ieiunabat; diebus festis, paullulo aquae et foliorum vescebatur, ne ieiunium servaret. — Tum, magna diaboli tentatio ei accidit. Continuo *diabolus* explorabat utrum expavesceret an strenue ageret. Spiritus perversos, qui metum iniiciunt, quasi clamorem multorum militum in proelio *edentes*, ad eum misit; *sed* hi, cum palam adversis oculis eum intuerentur, expavescebant et in fugam vertebantur, quoniam lux Domini, quae super *sanctum* erat, eos dissipabat et signum crucis eius brachio *delineatum* expellebat, ut scriptum est in testimonio prophetae: ‘ Gladius tuus in hostes manus tuae ’. Denuo, paulo post, convenire festinabant, perinde ac muscae ad cadaver, ut eius animam turbarent; sed ei nocere non valebant,

[1] Num nomen proprium sit, incertum habeo. — [2] Fortasse = amhar š ā g u r ā; š ā g i y ā (?).

quia dextera Domini eum tuebatur. Neque pravorum hominum, neque immundorum spirituum manus eum impure tetigerunt, donec mortus est, ut beati Esṭifānos dicta confirmarentur: ‘ Dominus vobis virum concedet, super quem manus suas posuit ’. — Tum *diabolus* ad eum minis plenus palam veniebat, adeo ut *sanctus* diceret: « Scias autem te nihil mali in me agere posse, nisi Domino permittente. Si propter *Dei* nomen in mortis tenebris procederem, malum non timerem ». *Diabolus* eum continuo visitabat et armis instructum inveniebat, quasi militem bello paratum. — Fratres, apud eum incolentes, quotiescumque *ad sanctum* ibant dicebant: « Quae sunt quae nocte audivimus, quasi clamorem multorum? si autem accedimus, neminem invenimus ». Sanctus illis respondebat: « Nihil accidit; recedite ergo » ; haec enim malorum spirituum opus esse, sed eos nihil invito Domino posse, cognoverat.

Tum, quadraginta dierum fine adveniente, diabolus terribilis spiritus vires, magno cum turbine, attulit, *sancti* habitaculum evertit, et super eum ruere fecit, quoniam semper eum interficere studebat; mos enim eius est sanctis bellum inferre. Sicut fecit antiquitus apud patrem nostrum Antonium, puerum agens, *et eius domum suffodiens; et, denuo, sicut super sanctum Si- p. 28.
nuthium Arsyamateydes, in magnis finibus Aegypti, parvam ecclesiam terrae motu et turbine ruere fecit [1], sed Domini angelus illum expulit et *sancti* ecclesiae aedificium, fundamentis usque ad viginti cubitos in terra perductis, firmavit: hunc ad modum, *diabolus* cum sancto patre nostro Abakerazun bellum, magnis cum tentationibus et minis, nocte dieque, clam et palam, gessit; et, his omnibus rationibus cum superior nullo modo evaderet, ira motus, magni turbinis vires in eum adduxit, et habitaculum super eum evertit, cum *sanctum* hac de causa periturum existimaret. Sed eius animam tangere non valebat, manus enim Domini eum tuebatur; quapropter ignominia affectus recedit. *Diabolus* vero viribus fatuus est et maledictus et letalibus vulneribus vulneratus; sed virtute sua apud suos sectatores sanatur, qua causa de eo dicitur: ‘ Plaga mortis eius curata est, et admirata est universa terra [2] ’. Rursum de eo dicitur: ‘ Bestia quam vidisti fuit et non fuit [3] ’. De eius existentia cum suis *fa-*

[1] Textus corruptus vel mutilus est. — [2] *Apoc.*, XIII, 3. — [3] *Apoc.*, XVII, 8.

miliaribus, *dicitur*: ‘Quia data est ei potestas in tribus, et populos, et gentes, et regiones: hi, qui in mundo sunt et quorum nomina in libro vitae Agni *Dei* non sunt scripta, *bestiam* adorant ’. Quod *diabolus* non adsit apud Christi gentes, sic dicitur[1]: ‘ Et qui non adoraverunt bestiam neque imaginem eius, et non accepèrunt signum eius in frontibus aut in manibus suis, illi vivent, et regnabunt cum Christo; ceteri mortui non resurgent ’.

Sanctus vero *diaboli* virtutem non mirabatur, sicut admirata est universa terra; scelerum enim arcana noscebat, quae antiquitus ille adversus iustos sanctosque patraverat, adversus Iob morbis, adversus Moysem in itinere, adversus Petrum in mari, adversus Georgium prae torturae instrumentis, adversus Antonium specie pueri, et adversus sanctos omnes unumquemque tentatione sua. Diebus nostris vero patrem nostrum sanctum Esṭifānos specie draconis et belluarum tentaverat; adversus ipsum (*Abakerazun*) magni turbinis viribus usus peregit,
p. 29. quoad *fratres quasi delabentis specus fragorem audiverunt. Diabolus autem victus abiit, vires enim in iustos sibi non esse sciebat: apud spiritales bellatores ignominia afficitur, et vulneratus discedit; sed ab eis quos vincit sanatur.

Tum fratres, cum accessissent, habitaculum super eum dirutum invenerunt, ita ut quo iaceret non viderent. Eum mortuum putaverunt, et expaverunt valde. Eum extraxerunt, et vivum invenerunt: ad eorum habitacula transtulerunt. Ex hac vigilia et ex hoc magno labore[2] perpetua infirmitas *sancto* fuit: vermes e cerebro exierunt, et hic morbus in eius capite usque ad mortis diem perduravit. Quemadmodum Dominus nuntio dixit[3]: ‘ Sufficit tibi gratia mea, virtus autem in infirmitate perficitur ’. Hic cotidie spiritale praelium committebat, neque vigiliam vel laborem omittebat.

Tum super eum divina gratia, liberorum dominatrix[4], fuit, et mysteria sua eum docuit. Ei futura antequam evenirent revelata sunt. Ad excelsum gradum *divina gratia* eum elevavit, adeo

[1] *Apoc.*, XX, 4-5. — [2] Ms. ṣ e m u n ā: de significatione, quam Aug. Dillmann incertam putabat, cfr. *Lex. aeth.*, s. v. — [3] II *Cor.*, XII, 9. — [4] In textu: m a l ā k i t ḫ a b a g e ʿ e z ā n. Aut « apud agendi rationes dominatrix ».

ut iam spiritalis senex fuerit: per lucem rursum *gratiae* virtute renovabatur, et a magno facinore ad facinus magnum progrediebatur, *gratiae* scientia animas permultas colligens.

Tum, paucos post dies, surrexit ut regionem Tegrāy peteret. Fratres instruxit, qui praeirent et qui in itinere succederent. Nonnullos qui *captivis* ministrarent reliquit: secum patrem nostrum Yesḥaq sumpsit: alios fratres, nec non moniales, secundum earum mores, iter facere iussit.

Dum iter faciunt, regionem cui nomen est terra Zēgā attigerunt. Sanctus incolas religionis verba docuit, et de Trinitatis fide locutus est: multi in hac doctrina ei adhaeserunt.

Illinc profectus, ad terram Gani pervenit. Domini sermones locutus est, et *incolis* Legis instituta *apostolorumque praecepta p. 30. exposuit. Eorum multi, viri et mulieres, monasticam vitam professi sunt.

Illinc ad terram Lakmā profecti sunt. Pariter *incolas* edocuit, et viam vitae indicavit, quoad, divitiis relictis, eius vestigia secuti sunt.

Hunc ad modum, cum iter facerent, ad terram Tegrāy, in sedes *pristinas*, pervenerunt; et fratres variis locis, persecutionis causa, dispersos invenerunt. De sancti adventu certiores facti, multi e locis in quibus dispersi erant convenerunt; *sanctus* illis ecclesiam in solitudine Wetāfā *vocata,* ad pagos huius regionis pertinente, paravit, et omnibus monasticae vitae necessariis instruxit, prout scriptum est in epistola Iacobi, episcopi Sarugensis.

Tum, eo tempore [1], diabolus surrexit, et suorum spirituum perturbationes excitavit, coenobia ad seditionem concitavit et in multorum cordibus consilia scelesta infudit ut regem adirent et *sanctum* calumniarentur, dum dicunt: « Fama Esṭifānos universam imperii tui terram replet; praeterea, populi tui optimates complures monasticam vitam amplectuntur. Multi *Stephanitarum* seditiosam doctrinam exceperunt, ne tibi parerent, o domine noster, o rex! ». Rex mandavit: « Illos deprehendite et ad me adducite! ». Multos e magnis sanctis congregaverunt, et cum illis, sicut est mos, disputaverunt; eos cum ad sententiam suam flectere non posset, *rex* ad coenobium, cui nomen est

[1] Haec sub annum 1440 accidisse videntur: cfr. p. 30, n. 4.

Qeferyā, ex omnibus eorum sedibus, quae in Tegrāy essent, expelli iussit.

Itaque, quos apprehenderunt ad coenobium illud traxerunt. Sed patrem nostrum sanctum non invenerunt. Postea, multi qui salvi evaserant, eo tempore, in tranquillitate fuerunt et pulcherrime steterunt in coenobiis suis: rus egrediebantur et domum revertebantur, secundum sancti patris nostri adhortationes. Ceteri fratres, qui in Dabra Qeferyā relegati erant, cum peragrarent, multas regiones et civitates edocuerunt, et animas
p. 31. permultas ad monasticam vitam collegerunt. *Secundum praecepta *libri* Sinodos *inscripti*, fidelium institutis operam dabant. *Sanctus fratres* in omnibus eorum locis visitabat.

Postea, olim, moniales, quae in *monachorum* coenobio erant, sancto dixerunt: « Quae est haec vita nostra, o pater? Quomodo vocatio nostra adimpletur? ». Sanctus respondit eis: « Ne timeatis, o mulieres; aegre ne feratis! est enim qui miserebitur vestrum ». Alio die, dixit rursum: « De virginibus purissimis, quae in Aethiopia inveniuntur, testis ero ipse, et testis sanctus Spiritus erit ». Deinde, illis diebus, Domini vocatio per morbum ad eas pervenit. Earum quaedam, cum morbo oppressa esset, ait: « In visione patrem nostrum Esṭifānos adspexi, stantem coram Domino: is venerabilis pater noster Abakerazun octoginta et unam moniales sumpsit et patri nostro sancto Esṭifānos tradidit, dixitque: ‘ Accipe, quaeso: virgines purissimae sunt, de quo testis sum ipse, et testis est sanctus Spiritus ’. Ille, vero, Domino eas tradidit ». Post haec sancti Abakerazun dicta, et istius monialis visionem, Domini vocatio advenit, et *omnes* octoginta et duae[1] vitam expleverunt: quoniam res in visione visae tempore constituto fiunt, et vir super quem est sanctus Spiritus omnia noscit, eum autem non cognoscunt. Hunc ad modum pater noster Abakerazun in silentio stetit, cum eius opus non vana gloria, sed apud scientia praeditos manifestaretur.

Deinde, hanc vitam cum gererent, die commemorationis patris nostri sancti Esṭifānos recurrente, eo loco quo ad commemorationis festum celebrandum sancti congregati erant, regis legati magnis cum copiis venerunt, sanctorum turmam circumdederunt, civitates omnes ad quas pervenerant vastarunt, sanctos

[1] I. e. LXXXI, quas monialis viderat, atque monialis ipsa.

conglobaverunt, et e loco in quo relegati erant, id est e coenobio cui nomen est Qeferyā, simul omnes ad regem traxerunt. Quae eis acciderunt, in libro de eorum spiritali certamine *scripta* sunt.

Patrem nostrum non invenerunt, quia Dominus eum celaverat; *sed ei terra nimis angusta fuit, cum e regione in regionem, e p. 32. coenobio in coenobium expelleretur, adeo ut locum quo quiesceret non inveniret.

Tum, denuo, eodem anno, rex *milites* in eamdem regionem misit, ut sanctos, qui in pagis et in eremis remanserant, congregarent. Omnes congregaverunt, prout dixerat: nemo relictus est, praeter novem monachos et duos sanctos aetate provectos, presbyteros, *quorum alter* abbā Abunāfer, alter Yoḥannes *vocabatur*: in eremo isti, magnis cum adflictationibus, manserunt. Cum sanctus huc proficisceretur, moniales ei dixerunt: « Si ex hac urbe proficisceris, alios e fratribus nostris non inveniemus. Nunc, pater, quales erimus? quo manebimus? nobis autem veniam concede, quaesumus, ut in hoc deserto, in tranquillitate nostra, moriamur ». Sanctus eis respondit: « Constanter tolerate, mulieres; spiritaliter certate, usque dum de adventu nostro certiores sitis ». Eis benedixit, cum diceret: « Dominus sit vobiscum ».

Iter prosecutus est, et quoddam e coenobiis suis attigit. Cum *milites* qui *fratres* apprehendebant illic pervenissent, sanctum in spelunca occultaverunt cum fratribus abbā Yesḥaq et Sem'on, qui iam antea cum eo fuerat, et cum discipulo Abrokoros. Cum in solitudine illa essent, incolae advenerunt, et magna cum diligentia de sanctis sciscitati sunt; Sem'on invenerunt, apprehenderunt et abduxerunt: suum certamen explevit. At vero patrem nostrum sanctum Dominus prae eorum oculis texit ut multis animis refugium fieret. Sanctus fratribus abbā Yesḥaq et abbā Abrokoros, discipulo suo, dixit: « Ad quid igitur in hac regione manebimus? quid fit si fratrum nostrorum vestigia non sequimur, aut si Dominus nobis quietem non concedit? Eamus, ergo, quousque Domini voluntas fiat ». Tum palam iter, quo fratres traxerant, aggressi sunt. Cum incederent, pagum attigerunt, ibique paullulum requieverunt. Fidelis ex incolis *pagi* Lakmā, cui nomen erat Yoḥannes, eos invenit, *et dixit: « Quo itis? p. 33. Ad quid hoc iter vestrum? ». Venerabilis respondit ei: « Fratrum nostrorum vestigia sequimur, ut mortem petamus; quoniam rex

illos ex omnibus regionibus congregavit, et quiescendi locum non reperimus ». Fidelis eis dixit: « In regione nostra solitudo amplissima est, et populus noster agendi ratione optimus. Ego cum praefecto provinciae collocuturus sum. Nunc, surgamus, eamus! ». Tum eos secum sumpsit, et ad solitudinem regionis suae deduxit. Provinciae cum praefecto, cui erat nomen Bakuera Şyon, *postea* locutus est. *Praefectus* in solitudinem venit, in qua sancti morabantur; illos invenit et dixit: « Ad nos venite, quoniam in terra nostra multi sunt eremi, in quibus latere vobis facile erit ». Sancti responderunt: « Optime erit, hunc ad modum si agetis ». Eos sumpsit et in eremo apud se consistere fecit. Incolae benignissime eos exceperunt. Dominus enim quae *fratribus* prodessent faciendi desiderium in eorum cordibus inspiraverat. Tum ad sanctos venerunt et dixerunt: « Ecce, vos invenimus! si quae decent non ageremus, quid nos iuvaret? Respice nos, derelictas oves sine pastore! Nunc vero, nobis viam explana, quaesumus, quae nos ad vitam deducet, quia tuae sunt claves regni caelorum ».

Venerabilis cogitatus est, et ait: « Si dicitis: Ad quid [1] otiosi manebimus, cum fratrum nostrorum instar mortem non poscimus, neque gratiam quam accepimus damus? Animalibus animam supplicantem frustra tradere noli [2]! *Ea* quae dicunt, nonne vera sunt? Nunc autem strenue agamus! ». *Incolis* dixit: « Num presbyteris caretis? ». Responderunt: « Quis e presbyteris recte agit et docet? ». Iussit: « Eos adducite! » Cum advenissent, eis dixit: « Vos, presbyteri, cur vosmetipsos non custoditis, neque gregem vestrum in iustitia custoditis? Cur poenitentiae pondus prae oculis non habetis? Nonne scriptum est in evangelio [3] de sale: ‘ Si evanuerit, ad nihil prodest, nisi ut mittatur foras ’? ». Responderunt: « Doce nos, pater, omnia
p. 34. quae decent ». *Idonea eis explicavit, et sacerdotem e sociis suis dedit, qui eis omnia idonea doceret. Poenitentiam ipsis imposuit. Ex hoc tempore, tranquillitas fidelibus fuit, propter huius sancti patris nostri venerabilis sermones. Hunc ad modum, illos docendo, tredecim annos [4] et menses egit.

Ex incolis multi vitam perfectissimam expleverunt. Nonnulli

[1] V. 29-33, textus corruptus, versio dubia est. — [2] Cfr. *Ps.* LXXIII, 19. — [3] MATTH., V, 13. — [4] Anni 1441-1453; cfr. p. 32, n. 1.

ad monachismum sunt egressi, qui fuerunt fundamentum institutorum pro viris et mulieribus: persecutiones magnas in constantia passi sunt, cum eorum bona raperentur et aedes igne comburerentur; usque ad sanguinem et ad mortem pervenerunt et cum regiis militibus dimicaverunt, propter Domini verba, propter fidem et propter hunc patrem nostrum venerabilem, ut beatitudinem adipiscerentur, ea est completio vocis Domini quae ait[1]: ‘ Beatus qui dat animam suam pro socio ’. Pater noster magnas persecutiones in hac regione invenit, cum ex eremo in eremum et e sede in sedem alternis vicibus aufugeret.

Mulier quaedam, e familia praefectorum huius provinciae, et cui erat nomen Taberhāllā Ṣyon[2], regio genere orta, in omnibus persecutionibus sancto nec non ceteris fratribus praesto erat; nec unquam omnibus suis bonis largiendis parcebat. Multa pulcherrima facinora gessit, adeo ut rumor de ea in universa regione fieret. Venerabilis pater noster dicebat: « Mulier ista multis profuit, et mihi profuit, ut Phoebe discipula Pauli ministri. Ille enim dixit[3]: ‘ Excipiant eam in laetitia digne sanctis, et adiuvent in omnibus quae ei necesse sint; eam constituant pro ipsorum necessitatibus[4] ’. Ego vero similiter dicam: Eam excipiant in omnibus *locis*, et in libro memorent, quia valde laboravit, nihil reputans vel magni vel parvi, vel remoti vel proximi ». — Sacerdos quidam, de arcanis mysteriis loquens, eius *(suae?)* mortis tempore, de ea ait: « Vobis dico, hanc mulierem fuisse similem *mulieri* Sareptae Sidoniae[5], quae Eliam *exulem excepit: haec mulier vero venerabilem p. 35. patrem nostrum, Domini virum, ceterosque sanctos excepit ».

Tum, post tempus et dies, anno XIII postquam hinc egressi erant, sanctus, cum tentationem diaboli huic regioni imminere cognovisset, fratribus, qui secum erant, dixit: « Sane; diaboli tentatio in hanc regionem adveniet! Nunc vero, agendi rationem perspectam de his quae facere melius est habeatis: si possibile sit, eremos petere vobis melius erit, in quibus usque ad constitutum tempus vobis ipsis consulatis. Diabolus is ceteris similis non est, qui me interficere vult; aegre enim me assidue intueri potest. Ecce, multorum corda turbavit. Civitas ista

[1] Cfr. IOH., XV, 13. — [2] Nomen tigraicum. — [3] *Rom.*, XVI, 2. — [4] Textus: w a y s e r e ' e w ā l a t e k ā z o m u. — [5] Cfr. I *Reg.*, XVII, 9.

ad tempus constitutum pervenit, sicut Liber ait: 'Spem meam ferre pauperes non possunt (?)'. Qui *gentes* in fugam vertit, advenit; plena est *terra* tribulationibus ». Dixerunt fratres: « Quid ergo dicamus? Tu autem quid agendum sit et quae tibi revelaverit Dominus nos moneas; nos vero audituri et acturi sumus »[1].

Tum, paucos post dies, fratres multi convenerunt ob sanctae Epiphaniae festum. Iterum, eis dixit pater noster sanctus: « Ecce, tentationis et doloris tempus imminet; ne haec improvise, vobis ignorantibus, venisse dicatis, nunc vero quae futura sunt cognoscite, morti parati sitis vel non; quoniam constitutum vobis est constanter vobis invigilare, ut voluntas Domini fiat. Nihil enim Domino nolente accidit. Nos non pro nobis morimur, non pro nobis vivimus; sed si moriamur opera Domini est, et si vivimus, Domini est: quae ille vult, fiunt ». Fratres ei responderunt: « Nonne ad hoc vocati sumus? Nunc vero, vel in civitate vel in solitudine, Domino adiuvante, in lege nostra moriemur. Sed quid de te agendum? num solitudinem inventuri
p. 36. sumus in qua latere possis? ». *Sanctus respondit eis: « De me sollicitos esse nolite; nam quae *Dominus* vult fiunt. Si possibile est, *hostes* ad portam civitatis expectare malo, ne pereat; quia calamitas in eam mei causa advenit ». Post haec diabolus confestim undas suas excitavit, et ebriaminis sui venenum in multorum corda infudit.

Ad regem progressi sunt, ut *Esṭifānos* discipulos accusarent, cum dicerent: « Esṭifānos liberi potiti sunt terra, multos ad apostaticam suam doctrinam traxerunt, regni nostri regiones impleverunt: nemo tibi obedientiam praestat, quoniam iste Abakerazun palam praedicat, et illegitime metropolitae munus usurpat. Eorum sedes[2] est tabernaculum[3] octo columnis fulcitum; milites multi, qui illic sunt, viros mulieresque congregant; et tunc epulas eis parat *Abakerazun*; si quinquaginta boves mactant, satis non est ut unusquisque frustulum accipiat. Apud eos est vir regio genere ortus[4], cui tamquam regi *Abakerazun* servit, et ei serica flabella fecit. Huius *viri* milites terrarum

[1] Haec est persecutio anni 1454, de qua in praefatione diximus: cfr. p. 30 n. 4. — [2] Textus: manbar. — [3] Textus: saqalā, quod nomen praecipue pro regis tabernaculo usurpatur. — [4] Textus: walda negus = « filius regis ».

praefecti facti sunt; nemo maiestatis regalis tuae missis paret. Nos vero de te solliciti venimus, ut te certiorem faceremus, o domine noster, o rex! ».

His auditis, rex dixit: « Sciscitamini utrum haec omnia vera sint ». Calumniatorum unus dixit: « Sane, domine noster, rex! satellites tantum da mihi, quaeso; ipse eos quo ille sit deducam; si illum non invenerim, interficiant me ». Tum rex e satellitibus suis et ex optimatibus morum regionis peritos multosque milites convocavit et cum calumniatore misit, cum iuberet: « Ite, iram meam exhalate, regiones illas vastate, illorum patrem Abakerazun ad me trahite! dextrorsum eat aut sinistrorsum, a vobis non aufugiat! ». Obediverunt. Clam ad civitatem illam pervenerunt, et senem sanctum, constantia indutum, cui erat nomen Abunafer, cum sociis eius invenerunt et deprehenderunt, in terram proiecerunt et *per viam tamquam arboris truncum p. 37. traxerunt, laetis clamoribus editis, cum dicerent: « Illorum magistrum deprehendimus! ». Illum ad regem adduxerunt: quae ei facta sunt inveniuntur in libro de eius spiritali certamine.

Milites civitatem deleverunt et regionem vastaverunt, cum sanctum persequerentur; sed non invenerunt, quia Dominus prae illorum oculis occultaverat, etiam cum eum viderent. Ultra progressus est: fratres multos secum habebat. Incolae eum quaerebant, regis edicta cum audivissent, quae dicebant: « Qui illum adduxerit honorem gratiamque apud nos inveniet: si provinciae est praefectus, non destituetur et a tributo immunis erit annos septem ». Quapropter diligentiam in eo requirendo auxerunt. Loco ubi erat cognito, veniebant, et incolarum aedes populabantur; si quis diceret « illic est, in solitudine », ad solitudinem egrediebantur, eum requirebant, et, cum non invenissent, ignem iniiciebant, solitudinis coenobiorumque olera comburebant, terram incendiis consumebant. At Dominus eum protegebat dexteraque manu tuebatur. Aliquando, eum invenerunt et dimiserunt, terrore percussi ob maiestatem quae in eo erat; aliquando, cum eum adspicerent, Dominus prae illorum oculis occultavit. Illi vero rugiebant, quod eum non invenerant. Si eis dicebant: « Ad aliam regionem profectus est », ibi adveniebant eumque statim sequebantur. Diabolus vero de eo nuntium praemittebat, cum diceret per os ministri sui: « Ecce,

homo advenit, cuius causa regio vastabitur! ». Sed *sanctus* Dei virtute tegebatur, et propter Domini vocem laetabatur, quae ait[1]: ‘ Si expellent vos e civitate ista, ad aliam fugite ’. Iterum ait[2]: ‘ In patientia vestra acquiretis animas vestras ’. Patrum exhortationes[3] dicunt: ‘ Quid fortissimus leo valeat in debilem avem, si haec volat? ’. Venerabilis iste, corporalibus viribus infirmus, annos LXIV natus[4], *sed* spiritalibus viribus adolescens, quo custodiretur volabat.
p. 38. Cum hunc ad modum, *magnis adflictationibus, per diem solis aestu et in nocturnis tenebris exagitaretur, *ipse et discipuli eius* pervenerunt ad imas regiones[5], quae Alebētā appellantur. In speluncam ingressi, septem dies quieverunt. Fratres, qui eum comitabantur, erant multi. Cum autem intellexissent *sanctum* si cum ipso manerent latere non posse, eum reliquerunt ut quiesceret, *et discesserunt, mox* reversuri et nuntium de statu regionis relaturi.

Tum, cum illic esset cum discipulo suo Abrokoros, qui eius socius in omnibus persecutionibus fuit, et cum nonnullis fratribus, incolae, de *sancto* certiores facti, clam ad eos venerunt, eorum vestes, viaticum resque miseras ceperunt; etiam huius senis meloten[6], Davidici psalterii librum, et novaculam ex eius discipulo abstulerunt, et eius cubiculum, herbis exstructum, in spelunca, igne incenderunt. Venerabilis eis dixit: « Ad quid haec agitis? num Dominum non timetis? ». Unus ex illis saevissime locutus et basphemias proferens, pulcherrimae gratiae sanctaeque canitiei veneratione amota, sancto dixit: « Quid senex iste blaterat? silere non vult! ». Ait sanctus: « Num nos reliquisti, Domine, illorum ludibrio, ut in nos omnia faciant quae cupiunt? ». Et ait fratribus: « *Omnia* date eis, nihil retinete; quia sic scriptum est in praeceptis Domini ». Incolae, *rebus omnibus* susceptis, ad pagum regressi sunt: sanctos, vero, illinc expulerunt et vi[7] eduxerunt. Rursum exules, ut mos erat eis, profecti sunt. Dum iter faciunt, sanctus liberos suos hortabatur et dicebat: « Propter ista nolite tristes esse, ista aegre ne feratis; quoniam ad haec vocati estis, ut Christi

[1] MATTH., X, 23. — [2] LUC., XXI, 19. — [3] Textus: Me'dāna qālomu la'abaw. — [4] I. e. anno Domini 1454, cum Abakerazun anno 1390 natus esset; quae cum regis Zar'a Yā'qob historia optime congruunt. — [5] Textus: qualāta hagar. — [6] Textus: malēṭo = μηλωτη. — [7] Ms. ba'atakelo.

socii in passione fiatis. Denuo, patres nostri, Apostoli sancti, hoc iter secuti sunt, continuo repulsi, vexati et calamitatibus pressi; sed laetabantur valde, quod *Dominus* eis assignaverat immerito contumelias propter nomen suum pati ». *Abrokoros, p. 39. eius discipulus, respondit: « Absit ut nobiscum sis, pater; sed morti parati erimus si soli fuerimus, et precum tuarum virtus nobis subveniat ». Tum sanctus, e regione illa egressus, ad aliam transiit.

Homo, qui sanctorum supellectilem abstulerat et prave cum sancto locutus erat, post haec, cum iter faceret, eadem die, in praecipitem locum cecidit, ad terram proiectus est, et eius lingua ex ore exiit. Novacula, quam e sanctis abstulerat, per praecipitium cadens in eius collo quasi in ligno infixa est. Ibi mortuus est, manu Domini excelsi, qui oppressos excipit, super eum manifestata. — His auditis, illius regionis et vicinorum pagorum incolae expaverunt valde: metus et reverentia magna eos invaserunt. Sanctorum bona et vestes restituerunt. Sancti iter fecerunt in pace, donec prope flumen Takazē, ad locum cui nomen est Dawalwalā, pervenirent; ibique constiterunt.

Dixit sanctus: « Laus Domino qui nos hic adduxit, debilitatem nostram sustinens! ». Fratribus ait: « Ne timeatis; quoniam diabolus ignominia affectus est, et nos persequi nequit. Ab hoc tempore quiescite, et Domino gratias agite; hunc enim ad modum Elias, Domini propheta, in exilium pulsus est ab Israel et ab Achab rege, propter Domini zelum, et ita ad desertum montis Horeb pervenit, et ibi mansit, donec ad populum rediit ». His verbis eius auditis, fratres Domino gratias egerunt, eumque magnificaverunt. Illic tres hebdomades steterunt.

Tum, inde profecti, fratres, qui solitudinem Tanbēn incolebant, petiverunt. Sanctus illic menses tres mansit.

Ceteri fratres, de eius praesentia in hoc loco certiores facti, e remotis et proximis locis convenerunt ad eum, pro more: *eius vocis adhortationibus et benedictionis muneribus susceptis, p. 40. ad coenobia sua regrediebantur. Tum, sanctus fratres, qui illic erant, altare parare iussit: paraverunt.

Postea vero illinc ad quoddam eorum coenobium, cui erat nomen Kokawā, profectus est: e *tempore* quo illinc est egressus,

anni x et menses iv fuerunt ei[1]. Fratres illam regionem incolentes, cum apud eum convenissent, Dominum, eius causa, celebraverunt; et valde gavisi sunt, quod eum invenerant. Cum eis moratus est, et adhortationibus eos prosequebatur, adeo ut eorum cordibus lumen inferret. Dominus omnibus eorum coeptis, internis et externis, prosperum successum dedit. Tum eis sanctus dixit: « Altare in medio exstruite, ad quod laudes Domino persolvere possitis ». Fratres responderunt: « Olim, Domini ecclesiam deleverunt, et, cum essent christiani, igne combusserunt. Nunc vero, quis nobis concedat ut operam impendamus, cum *omnes* ira et odio pleni sint in nos et maxime in hanc ecclesiam? ». Pater noster sanctus respondit illis: « Nonne audivistis quae Paulus apostolus in epistula sua ait?[2] ' Non enim habemus hic civitatem, in qua maneamus[3], sed futuram inquirimus '. Vos ergo haec facite, ut in testimonium super illos sint, neque dicatis: ' Si nobis non concesserint, operam non impendemus '. Vos enim una tantum vice sacrificium Domini celebrare *hic* sufficit, cum dicatis: ' Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, et unus Spiritus sanctus est '. De hoc Liber ait[4]: ' Abraham altare Domino fecit, et obtulit holocaustum '. Scitote haec pro una tantum vice, non in perpetuum dicta esse! Nunc vero fiat voluntas Domini. Sed vos cordium vires deprimere nolite; et sedulam operam de ecclesia *aedificanda* ne omittatis. Operae vestrae praemium in caelo multiplicabitur. Mementote verba prophetae, qui ait[5]: ' Propter domum Domini, Dei mei, quaesivi
p. 41. bona tibi '. Non sit vobis *socordia, persecutionis causa. Quocumque eatis, tabernaculum[6] Domini ne dimittatis. Vos virtus Domini iuvabit et in omnibus itineribus fortissimos reddet; nam Dominus aureas argenteasque aedes non diligit, sed laudes persolvendas, in puritate, sicut in propheta dicitur[7]: ' Sacrificium laudis honorificabit me ' ». His adhortationibus dictis, die xii *mensis* ṭ e r, locum quem antea combusserant petiit, et, cum vidisset: « Num sic, inquit, christiani in Domini domum egerunt? num idoli delubrum visa est eis, aut quid aliud? ».

Ibi illa die manserunt, et, pro sua egestate, *altare* ad laudes precesque persolvendas paraverunt. Pater noster omnia de al-

[1] Ni fallor, haec significant Abakerazun decem annos ab illo tempore vixisse (1462-1471). — [2] *Hebr.*, xiii, 14. — [3] *Sic* ms. — [4] Cfr. *Gen.*, xxii, 13. — [5] *Ps.* cxxii, 9. — [6] Ms. t ā b o t. — [7] *Ps.*, xlxi, 23.

taris praeceptis docebat, neque admonitionibus et argumentis unquam parcebat, instar abbā Esṭifānos, patris sui: sicut Eliseus nunquam ab argumento destitit; ita sanctus Spiritus patrem nostrum Abakerazun firmavit, ut discipulos suos ipse firmaret.

Ibi, annos tres stetit [1], sicut prudens custos, debita minuens fidelibus servis Domini, ut in ipsis sancti evangelii testimonium perficeretur: *evangelium, enim*, ei qui debet centum batos, quinquaginta dimittit, et ei qui debet centum coros dimittit viginti [2]; illi vero laetantur (?) propter remissionem, et dant quae in ipsos scripta sunt, in laetitia et gaudio. Animos ad ea agenda, quae ipsos ab omni iudicio liberarent, firmabant; et *sanctus* eis revelabat ianuas maritimae orae, ad cuius accessum iter angustum est sicut humani pedis solum, inter abyssum et ignem.

Haec verba in priori lege inveniuntur: 'Dilige amicum tuum sicut teipsum [3]'. Haec confirmantur [4] in Iohannis evangelistae epistula de homine. qui dixit: 'Dominum diligo', et amicum suum odit [5].

*Hunc ad modum, iter errantibus praemonstrabat; simplices p. 42.
iustitiam docebat, prudentibus viam ostendebat. Dicebat: « Loquar igitur vobis, filii mei, secundum verba Iohannis evangelistae! Vos, qui Dominum [6], quem non videtis, diligere nequitis, quomodo amicos vestros, quos videtis, diligere potestis? Nunc vero, si vosmetipsos invicem diligitis, scitote vos cum Domino esse et eum esse vobiscum; veridica enim et iusta est vox Domini. Scimus vero haec dixisse: 'Ero vobiscum omnibus diebus, usque ad finem mundi [7]'. Hoc modo, Dominum nobiscum esse scimus, namque seipsum dedit pro nobis. Nos vero decet pro sociis nostris nosmetipsos dare. Rursum, quae nobis non optamus, amicis nostris ne faciamus. Hac ratione cum agimus, nobis victoria de mundo erit. Etenim 'omnia quae in mundo sunt corporis voluptas sunt nec non oculorum voluptas [8]'; et corporalis lex

[1] Fortasse (cfr. p. 36, n. 1) anni 1462-1464. — [2] Cfr. Luc., xvi, 6-7. — [3] *Lev.*, xix, 18. — [4] Ms. wahewārātihāni (wameḥwārātihāni?) za'emert ḫubārēhā westa male'ekta Yoḥannes. — [5] Cfr. Ioh., iv, 20. — [6] *Sic* in textu, qui valde corruptus est. I Ioh., iv, 20: « Si enim non diligit fratrem suum, quem videt, Dominum, quem non videt, quomodo potest diligere ? » — [7] Matth., xxviii, 20. — [8] I Ioh., xi, 16; *Ps.* cxviii, 72.

ea sunt quae inimica Domini dicuntur. Nos vero secundum legem Domini vivere oportet, quia dicitur: ‘Bonum mihi lex oris tui super millia auri et argenti[1]’. In observantia legis Domini omnia dantur, ut ipse ait[2]: ‘Quaerite primum regnum et iustitiam Domini; haec adiicientur vobis’. Spiritalis enim filius iustissimus verba patris sui spiritalis sibi implenda imponit; eius vocis testimonia intelligit; eius vestigia aulentissima sequitur, ut perveniat, conscendat, et in loco sibi assignato stet; cum advenerit, gratiam apud eum inveniet, et ignominia non afficietur. Ipse ait: ‘Qui amat animam suam perdet eam[3]’ et ‘qui perdiderit animam suam pro me et pro evangelio meo, inveniet[4]’. Et deinceps ait: ‘Quid proderit homini si mundum universum lucretur et animam suam perdiderit?’. Huius exhortationis fine, ait iterum[5]: ‘Qui me confuderit, et confuderit verba mea, Filius hominis confundet eum, cum venerit in gloria *Patris sui*, cum angelis suis sanctis’.

p. 43. *Rursum dixit: « Nunc vero loquar vobis! Si quis, regularum studiosus, iustitiae panem in fide sibi non comparaverit, animae suae vitam et pro sua agendi ratione benedictionem non inveniet. Ligamen deest[6], et per vim externam est ingressus eius; spiritus incitat concupiscentiam[7] et corrumpit eum; quidquid farinae, quae ei intus est, non exit; si exit, hostes eam comedunt. Quoniam eius actiones virtute corporis, non in fide et spe fiunt, et idcirco virtus in eo non est. Simultatis ignis eum dissolvit, et hac de causa eum semper in igne vivere necesse est. Neque ad solem *erit*: quo ignis cecidit, sol non videtur, tristitiae enim nubila *solem* obtegunt. Nunc vero, melius est primo panem iustitiae colligere, hoc enim est communitatis fundamentum. Ait Liber[8]: ‘Qui domum suam rebus mutuo acceptis condit, eius opus tamquam hiemis structura erit’. Nunc vero, eodem modo, iustitiae panis collectio non fit vi aut externa ra-

[1] Matth., vi, 33. — [2] Ioh., xii, 25. — [3] Matth., ix, 39. — [4] Marc., viii, 36. — [5] Marc., viii, 38. — [6] Versio ad literam est, textus autem valde corruptus et inintelligibilis videtur: « albo asara wabaḫayla af’a etwatu, esma manfas yāstasāqueque [wa] yāmāseno wa’iyewaṣe’e emḥariṣ emwestētu, wa’emani waṣ’a ṣar ybal‘o ». — [7] Ms. yāstasāqueque: Aug. Dillmann vocem invenit in hoc tantum loco, quem obscurum declarat. — [8] *Eccl.*, xxi, 8.

tione, sed in fide, in religione et in benevolentia, sine tristitia et sine simultate; ubi enim simultas est, ibi est altercatio; et qui, gratiam a Domino concessam in socio suo videns, invidia flagrat, homicida est. Huius rei testimonium sunt quae in Lege de Abele sunt scripta. Qui adeptus est, ne dicat: “ Haec mea sunt, et mei unius ”; at sciat rationem de bonis reddendam esse, quia dicitur[1]: ‘ Quae gratis accepistis, gratis date ’. Alio loco, dicitur: ‘ Sicut accepistis donum Domini, ministrate ut servi boni ’. Si haec gratia[2] *virum* e longiquo[3] appellaverit, neque in spiritu neque in cognitione ostenditur quia deflexit intra ianuas regularum, attamen est spiritus: si spiritus non fuisset, *gratia* ab illo effugisset (?). Idcirco, testimonia scripta sunt, non posse hominem accipere, nisi fuerit ei datum de caelo[4]; quia qui praecepta vitae servaverit, dabitur ei. Nunc vero dicam vobis: *Sollicitudines vestrae augeantur, ut vita vestra pane p. 44.
vitae, non aliorum labore sustineatur. Dicitur enim: ‘ Fructum laborum tuorum manducabis, *quia* beatus es, et bene erit tibi[5] ’. Melius est laboris causa aegrotari quam otiose iacere ob ceterorum laborem; melius est de iustitiae pane sollicitum esse, quam ad aliorum mensam in otio procumbere. Namque dicitur: ‘ Qui de sua domo sollicitus est et reliquerit proximos suos, peior est infideli[6] ’. Alio loco dicitur: ‘ Dedecus est aliorum triticum edere ’. Dicitur iterum: ‘ Melius est mori quam mendicari ’. Quapropter dico vobis, ut circa vos solliciti sitis. Qui invocantem spreverit, et postea ob illius obiurgationes tristis fit, instar pauperis est qui diviti ministrare non potuit: merces ei idonea fuisset, quoniam mercenarius mandata accepta statim explet et quod sperat invenit, quia dives quae promiserat recusare non potest, et eum quid velit de rebus suis agere licet. Qua re in bonis agendis ne pigri sitis. Messis suo tempore advenit. Intelligentiae vestrae ianuae clausae non sint, et furis oculus per ipsas videre non valeat; scientiae sanguis sit

[1] MATTH., X, 8. — [2] Textus valde corruptus et obscurus est: wala'emani ṣaw'ato zāti ṣagā banawāḫ sebkat ema'ako bamanfas wa'ema ako ba'a'emro enza itāstar'i batageheso mā'ekala we'etu anqaṣa ser'at wamanfas halawa ema ako manfas al'āla bāḥtitu tethāyad emnēhu. — [3] In ms. banawāḫ sebkat: cfr. *Prov.*, IX, 3. — [4] IOH., III, 27. — [5] *Ps.* CXXVII, 2. — [6] I *Tim.*, V, 8.

in postibus, ut admonitus interfector non introeat[1]; qui autem in domibus erunt, gratiam accipient. Multi vero e longinquo illum in aedes suas introducunt; e longiquo enim eorum oculi bona speculantur. De ipsis dicitur in sermonibus Patrum[2]: 'Eorum domus ianua caret; introibit, eorum asinum solvet et abducet' ».

Hunc ad modum pater noster sanctus loquebatur: « Haec faciamus, et haec *bona* mihi videntur; quia moenia sunt contra osoris intuitus. — De precum oblatione, dico vobis, illas opportuno tempore, cogitationibus undique collectis, faciendas esse. *Qui orat* stet ubi semper stare solet, ne mens eius, cum insolita videret, confundatur, quia altaris angelus ei irasceretur. Quapropter, avocet mentem ab omnibus, quae eam perturbant et confundunt[3], ut habetur in testimonio Legis. Dicitur enim: 'Convenerunt iusti eius, ad holocaustum offerendum, secundum legem
p. 45. eius'. *Ubi regulae precum observantur, ibi est Dominus; quapropter, festinandum est illuc ingredi, sicut scriptum est in libro sermonum Patrum[4]: 'Manuum tuarum opera ne te stultum faciant'. — De sabbatorum[5] dierumque festorum celebratione, *dicam:* ipsa a vesperis ante constitutum diem festum celebrare decet, quia sic pater noster sanctus, testimoniis e Scriptura deductis, nobis praecepit ».

Hunc ad modum, *sanctus* perfecta mansuetudine *fratres* docebat, ut uno corde in iustitiae scientia unanimes essent, et alter alteri, voce et actione, submissus procederet, atque benevolentibus cordibus progrederentur et regrederentur: novus enim populus sunt, qui fama doctrinae sancti *et* beati Esṭifānos sunt geniti.

Deinde, Dominus omnibus illorum manuum operibus omnibusque laboribus, internis et externis, prosperos successus dedit: spiritalium vitam vivebant. *Sanctus* enim apud eos diem agebat et noctem explebat; cum ipsis ad arva, quotiescumque egrediebantur, egrediebatur, et agendi rationem omniaque idonea de vestibus, de tunica et de cucullo, atque omnia utilia de pane

[1] Cfr. *Ex.*, XII, 13. — [2] In textu: sem'a abaw. — [3] Ms. emkuelu mastalāwelt: cfr. DILLMANN, *Lex. aet.*, sub v. lawala. — [4] In textu: nagara abaw. — [5] In textu: akbero sanābet: Stephanitae, igitur, in hoc Eustathianorum doctrinam et regis Zar'a Yā'qob leges sequebantur.

et de oleribus explicabat et demonstrabat. Ad sacerdotes et diaconos, in ecclesiam ministrantes, ibat, eosque ministerii opus et omnia poenitentiae idonea docebat quae statuta in ecclesia sunt. Dicebat: « Ita agite, ut a calumnia, ab incredulitate et a discordia servemini; quia *Domini* benignitas quo sit discordia non descendit; discordia est egestatis nervus. Nunc vero, dicam vobis, secundum verba sancti Iacobi apostoli[1]: 'Quis vestrum est sapiens, ut ostendat operationem suam in mansuetudine et in sapientia, per bonam agendi rationem?. Si zelum amarum et dissensionem habetis in cordibus vestris, nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatem. Non est enim ista sapientia desursum, sed terrena, diabolica. Ubi enim est zelus, ibi est contentio, inconstantia et omne opus pravum. Quae autem desursum est sapientia, primum quidem pudica, deinde pacifica, modesta, *bonis* consentiens, et plena misericordia. Fructus autem *iustitiae p. 46. in pace seminatur facientibus pacem'. — Nunc vero, non me praesente, sed quasi abessem, verba mea mementote et constitutiones meas servate, quae sunt spes in *mercedem* a Domino *retribuendam*. Monachi enim officium est in fide spiritaliter certare, spe ante oculos eius praefixa. Sed in spiritali certamine lassitudo non est; quoniam aegritudini, quae brevi manet, gloria et laus retribuuntur postquam desiit. Quapropter, Pauli clarissimi epistula nos appellat, cum dicit[2]: 'Si quod non videmus speramus, ostendetur patientia nostra, ut expectemus, quapropter adiuvabit infirmitatem nostram per sanctum Spiritum'. Hunc ad modum nos properanter festinare facit, cum ait[3]: 'Festinate, ut per operum vestrorum firmitatem firma sit vestra agendi ratio et vocatio vestra, et pretium vestrum accipiatis'. — Quapropter dico vobis: Sollicitos esse nolite, ut commoratio in mundo protrahatur. Haec cor monachi, post initia, debilitant. Quis forte dies suos, qui iam inceperunt et transiverunt, meditabitur, et si de futuris, sollicitudine affectus, dicat «Quousque vivam?»; dum *haec* agit, statim mors, ipso nesciente, advenit. Hac de causa, ut dicunt, vigilare oportet; namque diem qua novus domus dominus adveniet nemo cognoscit ». Iterum dixit: « In vos vigilate! Corda vestra esu, potu, mundanarum rerum cogitatione gravare nolite. Dies illa in vos improviso veniet,

[1] Cfr. IAC., III, 13-18. — [2] *Rom.*, VIII, 25-26. — [3] II PETR., I, 10.

quasi rete in omnes qui terram incolunt. Vigilate ergo, ut precibus vestris aufugere possitis; illos enim qui, prudentia praediti, e longo tempore meditati erunt, iustitiae institutio iuvabit. Illi vero, qui constantes sunt ut transirent, et simplices, qui vitam agunt in fide, sine oneribus transibunt. Quapropter, dico vobis: Simplices estote, et boni; in verba Domini credite, et fratrum vestrorum dictis obedite. Corporalia officia, si parva sint, multum adiuvant et prosunt, prudentissima consilia adferunt, et omnes animae corporisque necessitates ad finem perducunt. Haec *virtus corporis spernendi* non multis, sed quidem
p. 47. paucis inest. Vir qui *verbis suis lapsus est, si *suum lapsum* confitetur, sine occultatione, in primis benedictionem ab eo, qui ipsum audit, accipiet; et remissionem obtinebit, secundum sua dicta, et viam *apertam* habebit, secundum simplicitatem suam. — Haec non apud multos, sed aegre apud paucos inveniuntur. Melius est verba retinere quam lapsum pati; si autem lapsu ceciderit, ne pigeat id confiteri; sicut dicitur: ‘Non pudeat te peccata tua exponere’. Dicitur etiam: ‘A Domino firmatur iter hominis qui iter suum attente respexerit; si ceciderit, non timebit, quia Dominus eum suis manibus sustinet’ ».

Olim, cum aliquis frater de regulis disputaret, et eius mens magna perturbatione afficeretur, sanctus ei dixit: « Audi me! te interrogo, unum tantum dicas: quid est iusti peccatum? ». Frater ille, Venerabilis mentem cum cognosceret, respondit: « Iusti peccatum est quando se scire dicit ». Ait Venerabilis: « Hac de causa, igitur, inter superbos recensebitur, neque gratiam apud eum, qui audit, inveniet, neque auxilium a Domino propere ad eum veniet. Sed in eum perficietur vox, quae ait: ‘Negligit Dominus superbos’. Paulus apostolus tibi ait [1]: ‘Scientia inflat, charitas vero aedificat’. Charitas enim numquam deprimit vel deiicit. De ceteris superbis, qui exaltationem sibi quaerunt et magistros fieri volunt, ita ait: ‘Scientia homini non prodest, et opus sine odore gratum non est’. Si autem scientia per operas bonos odores exhalat, multi eius odore conveniunt: hi sunt grex Christi, qui libenter (?) pastorem cui est odor suavis sequuntur [2]. Nunc vero, ante omnia, odorem vestrum revelate; si id non feceritis, frustra aerumnas ne feratis, et hominibus offendi-

[1] *Cor.*, VIII, 1. — [2] Cfr. II *Cor.*, II, 14.

culum ne sitis; quia iustitiae regulae non verbis, sed praxi firmantur ».

Rursum dixit: « Nunc vobis loquar! Si quis peritus vinearum septum extruere statuit, nonne antea omnia de agendis cogitat, circa terram quam plantavit, et quo vites pergant, et quo fulcra ponenda sint, ut *uvae videantur? Si ita non agit, p. 48. vineae non prosperant, eiusque labor vanus erit et tristitiae fons, quia prudenter non egit. Hunc ad modum *agit* qui dicit: 'Regulas condam et communitatem instituam', cum quae agenda et exstruenda sint ignoret; et quae vivificent non inveniet. Eius desideria non permanebunt; eius labor inutilis erit. Nunc vero dicam vobis: Agendi ratio, in qua suavis odor est, e longiquo manifestatur, et multi ad eam conveniunt. Quapropter, vobis dicam: Ante omnia, de fide, de agendi ratione et de benevolentia solliciti sitis, quia fides adiuvat, actio prodest et benevolentia ad finem perducit ».

Rursum dixit: « Nunc vero, vobis dicam! Perfectio spiritalis certaminis eius, qui iustitiam quaerit, est si paupertati studeat. Scitote ergo regularum vestrarum principium esse sibi renuntiare, grata repudiare et divitias non comparare: haec tria sunt legis fundamentum et spiritale aedificium. Si super haec conditum sit, neque temporum vicissitudinibus, neque dolore, neque perturbatione, neque metu commoveri poterit, quia fundamenta super paupertatem sunt. Si mortis periculum adveniet, noverit fundamentum suum esse ut sibi renuntiet. Si dolor vel ira, fundamentum suum esse ut grata repudiet cognoscet. Si advenerit perturbatio et divitiarum cupiditas, fundamentum suum esse ut paupertatem coleat cognoscet. Si quis comparaverit sibi centum illa bona, quaerendo ex omnibus hominibus, vel si opulentia, laetitia, quies ei advenerint, haec sua non esse cognoscit; cum super haec fundatus non sit, de his non gaudet. Si autem non invenit, de ipsis non tristatur; quoniam domus eius super paupertatem condita est. Ego ipse paupertatem festinans non persecutus essem, nisi in his *principiis* manere potuissem ».

Rursum ait: « Nunc vero dicam vobis, fratres nostri! Qualis erit vita hominum in regulis, nisi cum Domino experiatur [1]

[1] In textu za'enbala yetfātan mesla egzi'abeḥēr, quae Aug.

aut futura cognoscat? Dicam igitur vobis: Optimum est vos Dominum deprecari, qui ait 'Petite, et dabitur vobis'. Accipietis;
p. 49. quia preces *vestrae ad Dominum non una tantum vice *diriguntur*. Si statim vos non adiuvat, nolite dicere: 'Dominus me non exaudivit'. Scriptura enim dicit[1]: 'Veniet et non tardabit; si tardabit, expectabo eum'. Alio loco, ait[2]: 'Dominum exspectavi; exaudivit me, et ad me regressus est'. Quapropter, nemo impatiens sit, si eius preces non citius exauditae sunt; quid venturum sit, ignorat; ne tamen preces suas intermittat, quoad tempus constitutum adveniet[3] ».

Rursum dicebat: « Nunc vero loquar vobiscum! Si haec omnia munera a Domino concessa intellexeritis, annos multos manebitis. Intelligite nunc: non enim semper quietis tempus ita invenitur; occurrente tempore vos haec meminisse iuvabit. — De spiritali fratrum vestrorum certamine, et de omnibus praedecessorum vestrorum aerumnis, nunc *narrationes* scribete, ut in testimonium sint eis qui venient, ut videant, laetentur et simili modo agant ».

Illos ita iustitiam in omnibus quae animis prosunt docebat. At satanas, ut ei mos est, nunquam *sanctum* agitare intermisit. Sanctus, vero, modo in solitudines egrediebatur, modo in coenobium revertebatur.

Sub tertii anni finem[4], cum *sanctus* in communitate esset, monachus advenit, qui dixit: « Ecce! Bāselyos, qui a vobis discessit, advenit, *pulchris* vestibus exornatus et regium satellitem secum habens. Copiae multae cum eo sunt ». His auditis, fratres valde metuerunt, et dixerunt: « Ecce! vir iste venit, Venerabilem quaerens, ut eum morti tradat: ultionis enim cupidus est, et admonitionum osor, et victoriae avidus in disputationibus. Idcirco, a patre nostro ultionem repetere cupit, quia eum communitati imperari non sivit ». De hoc viro multa traduntur. Eum ut fratres suos necarentur praecepisse narrant[5]. Fratres ad *sanctum* accesserunt, et ei, dum in sanctuario (bēta maqdas) erat, quia

Dillmann in *Lex. aeth.*, sub v. fatana, vertit: « ehe er es mit Gott versucht hat, sc. ob es ihm gut gehe mit Gott ». — [1] Cfr. *Hebr.*, x, 37. — [2] Cfr. *Ps.* xxxix, 1. — [3] Textus mutilus esse videtur. — [4] Fortasse, sub annum 1464: cfr. p. 37 n. 1. — [5] In textu « in alio loco (i. e. pagina) ipse fratres suos » etc. Textus fortasse corruptus est: cfr. autem p. 47.

nondum advenerat *hora tertia, *audita* retulerunt. Dixerunt: p. 50. « Egredere hinc! ». Nuntius enim ut summo studio festinarent fecerat, et *milites* iam adstantes eis videbantur. *Abakerazun* gratias egit Domino, ut scriptum est, et dixit: « Pater, venit hora [1]: laus Deo! Agnus pastorem interficit, et id magna est iniuria ». Exiit, et in habitaculo suo stetit. Fratres sacrificium obtulerunt; *sacrificio* peracto, apud eum congregati sunt in magno fletu et luctu et in lamentationibus, sicut puer qui, discedente matre, eiulat et clamat. *Sanctus* eis dixit: « Quid vos contristavit? Spes quidem nostra est pro Domino mori. Nunc autem monacho nihil est praestantius quam pro regulis suis mori; regulae enim morituris firmissimae sunt ». Tum, die tertia, egressus, illuc profectus est.

Magnas adflictationes in via invenit, erat enim praerupta regio et magnorum imbrium tempus, et noctis tenebrae profundissimae. Eius cursus versus infidelium terram dirigebatur. Dominus iter eius omnino protexit. Nemo eum apprehendere ausus est; et maligna voce dicebant: « Unde venisti? quo is? »; Spiritus enim maiestas, quae super eum erat, metum illis iniiciebat, atque eius gratia, visu pulcherrima, ipsos captabat. Dominus autem eum, cum fratribus ipsum comitantibus et iter praemonstrantibus, strenuissima manu tuebatur. Feria tertia, incolumis terram attigit, in quam Dominus eum usque ad constitutum tempus latere statuerat. Ibi, annum circiter mansit [2], omnibus eum ignorantibus, praeter presbyteros et communitatis seniores. Postea, omnes, qui in regione erant, ad eum convenerunt, monachi et moniales; fideles etiam ad coenobium (*vel ad solitudinem*), apud eum venerunt. Cum eum vidissent, laetati sunt laetitia magna, et dixerunt: « Laus Domino! in eius manibus bona omnia sunt, ita ut ei, si bona concedere velit, nemo obsistere possit! Petenti quae postulavit ipse dat. Iam ab annis multis Dominum deprecati sumus, *ut nobis vultum tuum in communitate nostra p. 51. videre concederet. Qua de causa, rursum laudetur et magnificetur Dominus, quia deprecationes nostras non contempsit et nobis *te* videre concessit. Nunc, nos moneas, quaesumus, et corriges in *omnibus* quae possis, quoniam Dominus te ad iustitiam elegit ».

[1] Cfr. Ioh., xii, 1. — [2] Fortasse anno 1465.

Tum eis dixit: « Re vera, laudandus est Dominus! Anni...[1] nunc sunt a tempore, quo ex hac terra egressi sumus. Non quidem negligentiae causa, aut pigritia, usque ad hoc tempus tardavimus; vos enim vitam nostram cognoscitis, et quomodo persecutionibus iniuriisque plena fuerit. Quocumque cogitaverimus pervenire nobis non licuit. Sed, sicut vos, ego precibus meis dicebam: 'Utinam, Domine, Domine, me perduceres, et in medio eorum sistere me faceres, ut eorum condicionem viderem et noscerem!' Ecce, nunc Domini beneplacitum perfectum est. Nunc vero, qualis est condicio vestra? ». Responderunt: « Condicio nostra non est in praxi, sed in spe vocis Domini, cum fiducia ». Illis dixit: « Nihil voce Domini melius est; ipse enim ait: 'Credenti omnia possibilia erunt'. Nunc vero, ut pro animis vestris vivatis, a deambulationibus per mundum abstineatis, quia Sermones Patrum[2] aiunt: 'Laicos cum vident monachi, eorum corda debilitantur'. In eremo vestro ergo vivite vestris laboribus; Dominus enim quem vult vivificat. Agite, ergo! De Domino speculamini! Nonne haec agere potestis? Sed in hoc firmi sitis: credite *Dominum omnia* eis qui eum diligunt eiusque iussa servant facere posse. Nunc vobis dicam: Caeleste munus, quod multis vocatis missum est, paucis electis dabitur[3], qui per angusta constantes sunt, in ampla fidentes[4]. De hoc scripta sunt quae unus e patribus spiritaliter certantibus proposuit: 'Si fastidiunt, constantibus dabitur'. Nunc, quae ait audite, ut constantia nostra et Librorum observantia spei finem assequamur. Haec autem vos moneo: nisi in his perseverabitis, mei non
p. 52 eritis, neque ego vester ero. Sic enim *pater noster sanctus nobis constituit, ne unus alterum in errorem incurrere sineret. Quapropter, vos moneo, ne alienorum bonorum causa in errorem incidatis ». Hunc ad modum, illos omnibus adhortationibus reprehensionibusque incendebat.

Tum ad coenobium rediit, et omnes fratrum communitatis constitutiones sanxit, sive de agendis, sive de ecclesia, sive de fratrum monialiumque exitu et reditu. Aiebat: « In iustitiae lege manete; augete, nihil omittite: quia vobis optimum erit pro regulis vestris mori. At, si vult, Dominus vitam vestram

[1] Lacuna in ms. — [2] In textu: Nagara abaw. — [3] Cfr. MATTH., XX, 16-24. — [4] Cfr. MATTH., VII, 13 etc.

disponet, ut in regulis vestris vivatis, et manuum vestrarum operibus benedicet. In scissiones abire nolite, quia melius erit vobis cum Domino vivere ».

Hunc ad modum, pro fratribus, qui remota loca incolebant, epistulam adhortatoriam scribi mandavit. In ea dicebat: « Nunc vero, si in iustitiae regulis statis, ego vobiscum sum, et vos mecum *estis*. Si autem in via patrum vestrorum non ambulatis, mundus sum ab operibus vestris, et Dominus de his non in me iudicium feret; quae enim docui et quae vobis dixi exponam. Nunc vero vobis, sive monachis sive monialibus, optimum est in patris vestri spiritalis regulis mori. Liber enim ait[1]: 'Qui dissipat sepem, mordebit eum coluber'. Alio loco ait: 'Ne dissipes legem, quam patres tui proposuerunt'. Nolite ergo in perditionem ruere, nec spiritalis patris vestri constitutiones dissipare. Nunc autem forte corruptionem mavultis, sed postea *poenas* invenietis: paululum vos expectabunt. — Nunc vero, de his, qui vobis turbamentum afferunt, *moneam:* perseverate, quia eum, qui constans est, Dominus non dimittit. Ex antiquis multi, qui in constantia perstiterunt, perfectam laetitiam invenerunt. Nunc vero, ubi sacrificium gratum habuit, ibi Dominus erit, et superbum sub manum humilis rediget ».

Hunc ad modum semper omnibus iustitiae verbis hortabatur. *Dicebat: « Perseverate igitur, fratres! quoniam intelligentia non omni tempore conceditur. Ad montis dimidium manere nolite, sed perseverate, ut montis verticem attingatis ». Frater quidam, cum *haec* audivisset, dixit: « Ego autem dico: Melius mihi est ad dimidium montis sistere quam extra civitatem manere, montis enim *cacumen*, remotum a nobis est ». Pater noster respondit: « Ferae vos invenient, et pauci saxa proiicientes *expellent vos* e monte[2] ». Ita, cum remotis et cum proximis colloquebatur; dum modo in solitudinem egrediebatur, modo in coenobium ingrediebatur. p. 53.

At calumniator ille proterve adversus patrem nostrum, quocumque iret, loquebatur, et regioni, ut antea, vastationem minabatur. Regiis copiis, quae in auxilium venerant, seductis, Domini altare igne adusserat, omniaque sanctorum opera deleverat. Omnibus quae voluit confectis, ad regem redierat.

[1] *Eccl.*, x, 8. — [2] Textus: wagarta a'ebān weḥedu emdabr, litt.: « saxorum pauci satis sunt e monte ».

Iterum dixerunt: « Adiutoribus susceptis, advenit! »; nam apud regem et monachos *sanctum* valde accusaverat, cum ipsum antea non invenisset.

His auditis, fratres sancto dixerunt: « Paululum in desertum discede, quaesumus; rumor enim de tua commoratione in haç regione auditus est ». In desertum est egressus. Cum ibi esset, futura omnia spiritaliter cognovit; ipsa, enim, ei sanctus Spiritus revelavit. Multa exposuit, quae Spiritus ei locutus erat. Vigilabat assidue, et propter Altissimi legis constitutiones *multa* patiebatur. Si aliquid vespere audiebat, non dicebat: « Cras faciam »; aut, si mane cognoverat, usque ad vesperam non cunctabatur, dicebat enim: « Ignoras quae postera dies pariet ».

Haec cum diceret, die XXIX mensis miyāzyā, morbus eum invasit. Hac de causa, orales exhortationes firmavit, et discipulos instruxit: se enim ex hoc mundo eripiendum esse cognoverat, sicut Angelus dixit Esdrae: ‘ Domum dispone, quia te e filiis hominum eripiant ’.

Hunc ad modum, pater noster cunctas regiones, quae in terra
p. 54. Tegrāy sunt, peragravit, ne eius discipuli dicere possent: « *Eius vocem non audivimus, eius vultum non vidimus ». Sed apud *fideles* omnes circumivit, et eos docuit cunctas rectae iustitiae vias, quae ad Dominum deducunt eos qui secundum *iustitiam* agere volunt, atque ut quae audita fuerant in testimonium sint ceteris, qui *recte* agere recusarent. Ad remotos, quos propter senectutem et infirmitates adire non poterat, legatos mittebat qui dicerent: « Si vobis placeat, huc apud fratres vestros venite; si autem venire non vultis, animas et corpora vestra servate, mentes purificate, rectum iter sequimini, et Creatorem vestrum offendere nolite. Vestrarum manuum operibus vivite; ceterorum labores nolite accipere; neque hominum peccatis consociemini. Aedes in fraude condere nolite; quoniam in fraude condere aedes, cum fratrum vestrorum osores sitis, nihil vobis prodest. Fraus in patris vestri regulis non est. Si possitis, haec servate, et ubi estis manete. Si non possitis, melius est in desertis, cum fratribus vestris, secundum vestri spiritalis patris regulas, mori ».

Haec saepius remotis et proximis proponebat. Nemo est qui dicere potest: « Eius vocem non audivi; mecum collocutus non est ». Ipse aiebat: « Cum eis loquor, ut haec vox testis sit in

eos, et ne ego piger videar ». Et dixit: « Quid igitur mihi manet, de quo cum illis non collocutus sim, ne damnarer ob hominum peccata? Illius [1] enim spiritalis patris verba magnum mihi metum iniiciunt. Verborum vinculis fortissimis me circumdedit, et dixit mihi: ‘ Etiam si universi hanc disciplinam abiurassent, noli dicere: Solus mansi, ego igitur proficiscar; solus non ero ’. Haec verborum vincula mihi reliquit. Nunc, laus Domino, qui me usque ad hanc horam deduxit et tuitus est, ne e vinculis huius spiritalis patris aufugerem. Nemo est cui gravamini fuerim, sive magno sive parvo, sive remoto sive proximo, aut vestium aut cibi aut cuiusvis rei causa. Neminem defatigavi, coegi, afflixi; sed *inter *fratres* aerumnas p. 55. propter amorem Domini sum passus. Non habent quod mihi obiicere possint. Qui me iuvavit, Dominus iuvet eum. Nunc annos octoginta et unum natus sum [2], et nihil ne eam ad *Dominum* me sanare potest, si *ita* Deo placet. Nemini favi, nemini nocui. Neminem despexi. Sed, ut mihi possibile erat, cor meum inter illos expandi ».

Haec *monachis* dixit et multa similia cum *eis* locutus est, sive de rebus praeteritis, sive de venturis. Omnia referre non possumus; pauca tamen quae accipere potuimus memorabimus. *Adstantes* enim in luctu et tristitia omnes versati sunt. Ipse vero *eos* hortabatur, cum diceret: « Tristari et moerere non tam vos iuvabit quam vocem meam audire fratresque monere ».

Tum, morbus invaluit in eum. Omnes, qui finitima loca incolebant, presbyteri, diaconi, fratres cum eo commorantes, et communitatis seniores ad eum convenerunt, ut ipsum visitarent et de eius condicione certiores fierent. Iam ex quo aegrotaverat dies XXII elapsi erant: erat tunc dies XIX *mensis* genbot.

Tum, post haec, fratres ei dixerunt: « Nos vero in solitudine nostra moriemur, secundum constitutionem nostram; vivere enim sine te non possumus ». At *sanctus* eis lumen affulgere fecit, cum diceret: « Ianuae vobis paratae sunt: scilicet, monachalis vitae via, seu spiritale certamen pro regulis iustitiae; et via ad martyrium in regiis aulis; denique, via ad secessum in solitudine, ut patres optimi revelaverunt. Viam igitur, quae aptior vobis videtur, sequimini et perficite ». Responderunt ei fratres: « Nobis

[1] Esṭifānos. — [2] Erat tunc annus 1471.

melius erit iu solitudine mori ». Nonnulli dixerunt: « Pro regulis certabimus ».

Tum, die XXII, sanctus Spiritus ei visionem revelavit; et *fratribus* dixit: « Domini libros, vetus et novum Testamentum, adferte, ut vobis loquar et testimonia proferam, ne dicatis: 'Ipse, voce sua, nobis locutus est!' Scitote ergo nullum iustitiae ligamen adligatum esse. Nunc concilium facite: conveniant p. 56. omnes, et nemo, praeter infirmos *aediumque custodes, maneat; ne dicant: 'Ab ore eius non audivimus!' vel monachi vel moniales ». Postea, concilium magnum, die ... [1] eiusdem mensis, fecerunt; et libros, sicut dixerat, attulerunt. Communitatem universam convenisse cum vidisset, vocem elevavit, et sic locutus est: « Hodie vero thronus excelsus paratus est eis, qui secundum vocem Domini collocuturi sunt, ut populus audiat: sicut olim diaconi instituti sunt, ut episcopi vocem populo proponere possint ». Haec dicebat, quod in morbi lecto iacebat, et, debilitatis causa, vocem elevare non valebat. Tum, cuidam fratri dixit: « Surge, ut voce quam audire possint eis referas ». *Frater* surrexit, ut congregatis verba *sancti* referret: ille vocem elevare non valuit, sed debili voce ei omnia dixit; frater vero vocem elevabat, et magna voce loquebatur. Inde vires collegit, et validior fuit, sancti Spiritus virtute. Sicut Iacob Israel, morte imminente, vires collegit, et dixit: « Congregamini, filii mei, et vobis dicam quae ultimis diebus invenietis [2] »; hunc ad modum pater noster venerabilis vires collegit, et firmior fuit, sancti Spiritus virtute. Dixit: « Laus Domino, qui mihi hunc eremum remotum concessit, quo convenire possumus omnes, ut de eius magnitudine colloquamur! ». In primis, patris nostri sancti, beati Esṭifānos memoriam cum eius institutionibus celebravit: « Ego, inquit, hodie testis sum, in eius institutionibus nullam labem esse ». Illum valde celebravit, ut decet. Rursum, filiis suis dixit: « Nunc vero vos morituros esse, neque sine me vivere posse dicitis! Haec plus quam cetera me contristant. Num in me iustitiae vincula adligentur, quam Dominus paraverat antequam qui ipsum diligunt per eam procederent? ».

Tum, iustos celebravit. Ab Abele, inter omnes defunctos iusto, incepit, et dixit: « Num, Abele mortuo, iustitiae vincula

[1] Numerus deest in codice. — [2] Cfr. *Gen.*, XLIX, 1.

post eum colligata sunt? Nonne post eum Seth, iustitiae planta, genitus est? Adamus, eius pater, dixit: ‘Protulit *nobis Dominus aliud semen pro Abele[1]’. p. 57. Post eum, fuit Henoch, terrestris angelus, qui angelos, ipsorum peccatorum causa, redarguit. Post eum, fuit Noach, per quem terra renovata est; iustitiae fuit instaurator maximus, eiusque foedus firmissimum fuit. Post eum, adhuc, Abraham, qui Creatoris socius dictus est. Post eum, adhuc, Isaac et Iacob, quibuscum *Dominus* iuramentum fecit et pacta constituit. Post eos, Moyses, cui Lex tradita est, et Iosua, cui terra Moysi a Spiritu promissa in haereditatem concessa est; et prophetae omnes, qui in vita grati Domino exstiterunt. Cum Elias ad caelum conscenderet, eius spiritus super Eliseum discipulum nonne permansit? Post Dominum nostrum, Petrus, petra fidei, electus est; post eum, Clemens, qui in eius cathedra sedit. Post Paulum vero Timothaeus. Post hos, rursum, antistites et doctores ecclesiae. Hunc ad modum, Domini Spiritus per generationes in iustorum animas transit: non semel tantum *datus est*, sed per cunctas generationes. Post illos, denique, diebus nostris, Dominus hunc patrem nostrum Esṭifānos excitavit, ut nobis auxilium, nostrae adflictationis tempore, praeberet ». His dictis, scripturas legi iussit de illis, quorum memoriam celebraverat. Rursum, in Matthaei evangelio legere mandavit quae Dominus discipulis, quando post resurrectionem apparuit eis, dixit[2]: « Data est mihi potestas caeli et terrae; euntes, ergo, docete omnes populos, et baptizantes eos dicite: In nomine Patris, et Filii, et sancti Spiritus; docentes eos servare omnia quae vobis praecepi, et ecce, ego vobiscum sum, omnibus diebus, usque ad finem mundi ».

Tum eis dixit: « Haec omnia de divinitate verba, quae lecta sunt, non pro illis tantum diebus, sed etiam pro istis vitae nostrae diebus sunt. Etenim, homo, gratiam super socium suum cum videret, et sibi concessum non esse ut eam adipisceretur cum intelligeret, in *socium* invidia exarsit, eumque interfecit: terra interfecti sanguinem bibit. *Quapropter, in eam vox fuit quae p. 58. dixit: ‘Maledicta sit terra, quae fauces suas aperuit ut Abelis sanguinem biberet’[3]. Ita, etiam nunc; omnes enim quae sibi a

[1] Cfr. *Gen.*, IV, 25. — [2] MATTH., XXVIII, 18-19 — [3] Cfr. *Gen.*, IV, 11.

Domino data non sunt capere student, et bona erga socios suos non meditantur. Neque alios tantum, sed ipsum Dominum secum in sua agendi ratione consociari cupiunt, quemadmodum in propheta scriptum est[1]: 'Peccatori autem dixit Dominus: An tibi peccata grata sunt? putasne me sicut te esse?' Lex enim Domini, in saxeis tabulis inscripta, ait: 'Dilige socium tuum sicut te ipsum'. Nunc vero, si quis aliorum bona rapere velit et non valeat, cupiditas, invidia, odium, perturbatio eum invadunt: haec a diabolo ortum habere sciat. Haec accipit et sorbet[2] in mente sua, terrae instar; idcirco, quae de Abelis sanguine dicta sunt in eum perficientur. Nunc, ecce, vobis Librorum testimonia *tradidi* de his qui bene agunt. Ad quid igitur vobis melius esse mori dicitis, et vincula mea ut vinciantur vultis? Num e iustitiae via aliquid vobis minui? Hodie, coram Domino me certiorem facite, coram me omnia dicite! Nonne vobis via iustitiae integra, sine imminutione, parata est? ». Fratres responderunt: « Nihil nobis minuisti: patris nostri institutiones perfectae, sine defectu, sunt. Num Iosua aliquid minus quam Moyses habuit? Nonne haereditatis terram accepit, populoque distribuit, in hostium oras dominatus est, ita ut qui e bello supererant eos tributarios fecerit? Adeo, propter fidei suae virtutem, superior factus est. Neque Eliseus magistro suo minor fuit: Elias semel mare transiit, ut ad caelum adscenderet; sed Eliseus semel et iterum. Illorum instar, fidei tuae virtus te firmissimum reddidit, et doctrinae tuae pulchritudo per omnes Aethiopiae plagas valde diffusa est. Sed timemus; quoniam e Scripturis cognoscimus quae, interpretibus[3] ex Israel ablatis, populo ac-
p. 59. ciderint et rursum quae Dominus ait: 'Cum *mundi finis appropinquet, multi dimittent fidem et benignitatem; atque, propter magnitudinem mali, benignitas apud multos contaminabitur[4]' ». Tum eis dixit: « Quae dicitis accidisse in Israel, utrum populi peccatorum causa an prophetarum causa acciderunt? ». Responderunt: « Sane, non prophetarum causa, sed ob populi errores ». Dixit: « Scitote ergo quae fuerint. Primum quidem lex una fuit, lex iustitiae et constitutio, ut in Testamenti lege scriptum est: 'Praemium accipiet secundum quae fecerit'. Nunc,

[1] Cfr. *Ps.* XLIX, 16 et 21. — [2] Cfr. Iob., XV, 16. — [3] In textu: mafakerân. — [4] Cfr. Matth., XXIV, 12.

vero, nonne [1] eodem modo omnia illa munera sunt vobis, quae hominum oppressionem passi accepturi sitis? Sane eaedem viae vobis apertae sunt. Haec ergo accipite, diligentes sanctam monachismi institutionem, quae profanis occulta est, et cuius via est angusta et arcta, neque sine oppressionibus inveniri potest. In altera via est martyrium: vir, potius quam votis renuntiet, morietur, regum praefectorumque maiestatem cum non vereatur in quorum manibus sunt hastae et cultri, etiam ignis et lapidum ictus, leonum ferocitas, et omnia tormenta per verberationes, vincula, ferrea aeneaque instrumenta: quae *omnia* in oppressionibus inveniuntur. Tertia *via est* perseverantia, cum migravissent in solitudines ab hominibus remotas: haec *quoque* in oppressione invenitur. Ecce, haec sunt tria oppressorum refugia; unusquisque peccatum vitans ad ea progreditur et refugium petit, ne osor ipsum interimat. Nunc vero, vocem meam audite et intelligite; morientis enim verba audiuntur. Me si audiveritis, vitam invenietis; si non audiveritis, invenietis damnationem. Ego quo *ire* timeo profecturus sum; et idcirco audenter vobiscum loquor, dum guttur meum iam exsiccatur, ne dicatis: 'Ab ipsius ore non audivimus'! Quae enim vobis imminent, scio ». Hi vero, prout ipsis datum est, responderunt: « In omnibus quae spectant ad iustitiam, adiuvabit nos Dominus! Extra has regulas quo ire possemus? *Cordi p. 60.
enim nostro verba tua solatium attulerunt. Sive moriaris sive vivas, haec verba nobis satis erunt ». *Quae* cum audivisset, ait: « Nunc vero Dominum orate, ut quae congrua sunt faciat ». Responderunt fratres: « Tu nobis ostende quo modo orandum sit; aliqui, enim, secundum litteram scriptarum regularum eandem orandi rationem nobis omnibus praescribendam esse existimant; alii vero unicuique, prout potest, orationi vacandum affirmant. Quapropter, congrua ostende nobis! ostende nobis! ». Sanctus eis dixit: « Ad unam tantum literam omnes pervenire non possunt: unusquisque vero prout potest, orare debet. Sed fletui vestro, quem video, parcite! Non fiat, quasi Dominum tentaret; quoniam qui auferendus est propter reliquos non est retinendus, etiam si melius ei esset. Nunc autem, hanc promissionem, quam a me audivistis, servate, quaeso;

[1] In textu: fortasse a k o n u legendum est.

nihil enim praetermisi quod, reprehensione vel hortatione, circa ecclesiam aut communitatis institutiones non dixerim vobis, remotis vel proximis; dispersi enim per regiones innumeras *fratres* erant. Nonnulli charitate carebant, neque submisse erga fratres agebant; nonnulli, illo qui in cruce est (?) carebant [1]: *nunc* omnes quae sibi congruant cognoscunt. Ipse qui vidi omnibus diebus locutus sum. — Nunc verbum dicam: multorum monachorum multarumque monialium condicionem cognosco; unius autem *mulieris* condicionem cognovi continuo, et *haec* ianuam caeli mirabilem transitura est sine examine vocis interrogantis: ‘Unde venis? Quale nomen tuum est?’. Sed ceteri multi iusti et puri non ingredientur sine examine, et nisi rationem reddiderint de suis *gestis* a die baptismi aut post susceptam monachalem vitam. In ea, autem, nullum dedecus, ob quamlibet carnis concupiscentiam, inventum est: ego ipsi testis sum. Martyres vero, qui ad mortem lubenter propter Agni sanguinem cucurrerunt, sine examine per ianuam illam introibunt ».

His dictis, *fratribus* valedixit in pace, ut unusquisque coenobium suum repeteret. Et dixit: « Iam sinite me quiescere.
p. 61. Laus *Domino! Regiones multas peragravi, et mihi in requiem meam hunc eremum concessit. Tunc, ite in pace, et Dominus sit vobiscum ». Eum osculati sunt: coenobia sua petiverunt et per hebdomadam illam ieiunio et orationi vacaverunt, ut *sanctus* eos docuerat, quantum poterant, pro viribus suis, dicentes: « Domine, si possibile est, nobis eum relinque, ut in eo solatium inveniamus: si vero impossibile est, fiat voluntas tua, et, eo suscepto, Spiritum tuum sanctum consolatorem ad nos mitte, ut super nos maneat; tu enim per sanctos prophetas tuos olim dixisti: ‘Nunc apud eos maneam, et inter eos ambulabo [2]’. Cum te visibilem in mundum praebuisti, eis quos dilexisti dixisti: ‘Ego apud vos ero, et vos non relinquam orphanos [3]’ ».

Tum, die tertia, frater quidam dixit: « Cum in solitudine, sub arbore, starem et orarem, oculi mei gravati sunt, quasi somnio caperer. Et visio mihi data est: pater noster e nostrum medio auferebatur, super thronum in excelso monte, e

[1] Sensus fortasse est: « alii charitate, alii perfecta abnegatione destituebantur ». Cfr. Luc., xiv, 26-27. — [2] Cfr. *Lev.*, xxvi, 12. — [3] Ioh., xiv, 18.

regione loci ex quo ipse adspiciebam, ponebatur, et veste floridis coloribus insigni pallioque grandinis instar candido induebatur. Eum magna cum maiestate sedentem et gratia plenum vidi. Unum ab eis, qui iam secum erant, apprehendi et in lectum suum reponi iussit. Eum apprehenderunt, me vidente, et in lectum suum reponerunt: hunc sicut eum aegrotantem vidi. Metus et tremor invaserunt me. Ad locum quo Venerabilis erat accedere volui, sed cohibitus sum; praeruptus enim locus erat. Tunc expavi valde, et Venerabilem nobis auferendum esse cognovi. Acerrime flevi, dicens: ‘ Qualis ergo vita mea erit, Domine? Si possibile est, haec facere noli, quaeso: attamen, fiat voluntas tua, quia tu quae futura et quae meliora sunt noscis ’ ». — Alii similia, pro suo captu, viderunt. Est qui ait: « Viros sanctos super sedes fulgentissimas sedentes, *gratia p. 62.
gloriaque pulcherrima plenos adspexi; ab eo, qui mihi revelabat et monstrabat, ex illis unum esse patrem nostrum Abakerazun didici: ita, eum nobis auferendum novi ». Rursum, alii dicunt: « Ego hunc Venerabilem cum confessoribus fratribus nostris vidi, quos cognoscebam: ita eum esse auferendum novi ». Alii fratres multi, proximi et remoti, eius finem signis cognoverunt. Ipse dicebat: « Ecce, vita mea expleta est: te decet gloria in Sion ».

Postea, eius adspectus pulchritudo immutata est. Ob cordis solatium, vultus resplendebat. Cum angelis sanctis, qui invisibiles erant, confabulabatur, et propter igneorum *spirituum* faciem obstupescebat; cum illis sermonem habebat et respondebat: at fratres qui apud eum stabant timebant, neque eum interrogare audebant. Hunc ad modum cum dies ageret, uni ex fratribus, discipulis *suis*, qui visitandi causa ingrediebatur, dixit: « Qui sunt isti, quos tecum video? ». Frater ait ei: « Solus sum, pater; nemo mecum advenit ». Venerabilis ei dixit: « Qui autem tecum hic ingrediuntur, aurea grana in solum spargere video ». Ait frater: « Quid est? tu me edoceas velim ». Venerabilis autem dixit: « Firmus esto, et sileas ».

Tum, die XXVIII eiusdem mensis, hora diei XI, rursum locutus est, quasi cum multis litem haberet, sed eius verborum sensus non percipiebatur. Fratres ei dixerunt: « Quid dicis, pater? te enim tamquam cum aliis disceptare videmus ». Palmas aperuit, et dixit: « Quid ergo dicitis? in iudicio sum ».

Ei dixerunt: « Cum quo disceptas? Neminem peregrinum hic videmus ». Et ille: « Ego cum Aethiopia universa discepto! ». Fratres interrogare cessaverunt, quia mens eius ab ipsis re-
p. 63. mota erat; sed eius opera videbant, et mirabantur. *Rursum dixit: « Dominus adiuvet me! adiuvet me Dominus! Dominus adiuvet me! ».

Haec verba non semel, vel bis vel ter, sed innumeris vicibus dixit. Denuo fratribus dixit: « Ex nunc, nihil est Aethiopiae de quo erga vos iactari possint! Sed vos non vincemini. Signum habetis in epistula discipuli benedicti, in *sanctis* verbis, quae firmos faciunt, cum dicant [1]: Si Hebraei sunt, et ego sicut illi sum; si Israelitae sunt, et ego Israelita sicut illi; Dominus non dimittet populum suum, qui scientiam primus habuit; sed firmi estote in Domino ». His dictis, siluit.

Ea hora, in qua erat, sanctus cum diabolo et cum hominibus colloquebatur, ut olim beato abbā Macario accidit. Diabolus a pueritia ad mortis diem *Macarium* tentare voluit, sed nihil de quo eum argueret invenit; vir enim in omnibus rebus perfectus fuit. Idcirco, eius anima exeunte, diabolus ei rursum per aerem clamavit: « Macarie, Macarie, a me fugisti! »; et denuo ei dixit: « Nunc tibi non dabo fidem ». Simili modo, pater noster sanctus, quando terror et metus eum invaserunt, ut ei olim acciderat cum ab hominibus remotus erat, crucis signum in sanctae Trinitatis nomine adversus *diabolum* duxit, et calumniator ignominia affectus discessit. Semper illum vicit, quotiescumque insidiosus ad eum venerat; tunc vero illum vicit et expulit, Spiritus virtute, et a se longe in aeternum eiecit.

Tum sanctus siluit. Nox illa tota metu et reverentia plena fuit. Nullus hominum vel animalium rumor auditus est, eremus enim a civitate erat remotus; et nemo ibi aderat, praeter paucos illos fratres, qui de eo curabant.

Sexta hora noctis requievit, in manus fratrum, quasi dulcissimo somno caperetur, in nomine Domini Sabaoth, qui eum semper e manibus hominum malorumque spirituum, omni tempore et hora, eripuerat: ei laus ab ore omnium creaturarum, in sempiternum! Amen. Odor suavissimus super eum perfusus est, ita ut fratres, qui eius odorem olfaciebant, mirarentur.

[1] II *Cor.*, xi, 22.

Tum fratres sancti congressi sunt et eum honorabiliter linteis involverunt, secundum patrum legem, dum acerbe flebant. Coram eo sacrificium altaris celebraverunt, quod est spes iustorum bellatorum et quod primum animae subvenit, ante secundam resurrectionem. Omnibus quae scripta sunt perfectis, eum in solitudine tranquilla hominibus *vacua* tumulaverunt, die XXIX mensis ayar, id est genbot, in pace Domini. Eius preces et benedictio nobiscum sint, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Qui hunc librum scripserit, qui scribi mandaverit, qui legerit, qui interpretatus erit, et qui eius verba fidenter audiverit, parcat eis coniunctim Dominus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

II

GADLA TAKLA ḤAWĀRYĀT

SIVE

ACTA SANCTI TAKLA ḤAWĀRYĀT

INTERPRETATUS EST

KAROLUS CONTI ROSSINI

Monachus Takla Ḥawāryāt, e loco Enarʿet dicto in provincia Šawā oriundus, in Dabra Libānos monachatum professus est. Re quidem vera, eius Acta vanis narrationibus redundant; nonnulla tamen notatu digna referunt, inter alia quae de christianae fidei evulgatione apud gentes Falāšā, seu Aethiopiae Iudaeos, traduntur. Quae de magicis artificiis et de Maqawazāy hariolis enarrantur, opportunum magnique momenti commentarium videntur in librum Maṣḥafa Berhān, a rege Zar'a Yāʿqob conscriptum.

Huius regis, eiusque successoris Ba'eda Māryām temporibus Takla Ḥawāryāt floruisse putamus. Secundum Acta, monachus Endreyās in abbatem coenobii Dabra Libānos electus est, cum Takla Ḥawāryāt adhuc puer esset; atque Endreyās hoc munus Zar'a Yāʿqob regnante accepisse scimus. Sabbati observantia celebratur, et quidem sine perturbatione peracta etiam inter Dabra Libānos asseclas fuisse videtur; quod post leges a rege Zar'a Yāʿqob sub annum 1450 latas accidit. De Yoḥannes Sewur, Dabra Libānos magistro, qui, rege Zar'a Yāʿqob iubente, interfectus

esse putatur ob suam in sabbati observantiam oppositionem, et qui post Yoḥannes Kamā, ante Endreyās munus acceperat, Acta silent. Takla Ḥawāryāt regiones Ṣallamt, Semēn et Wagarā pacifico itinere visitare potuit; has autem regiones a rege Yesḥaq subiectas, primis regis Zar'a Yā'qob annis discessisse, et iterum regis Ba'eda Māryām tempore subiectas esse compertum habemus [1]. Denique, codex e quo Acta eruimus saeculo xv tribuendus est.

Auctoris Actorum nomen patriamque ignoramus. Discipulus fuit monachi Takla Ḥawāryāt. Hunc puer in Wagarā sequebatur; ei usque ad supremum diem in coenobio Mugar adfuit. Nonnulla, et saepius quidem futiliora, ipso Takla Ḥawāryāt enarrante refert; aliquando testes, a quibus accepit, nominat; complura propriis oculis auribusque se vidisse et audivisse testatur [2].

Acta in uno codice nobis nota sunt, nempe ms. d'Abbadie n. 63. Constat foliis 44; sed cum codice n. 62 colligatus fuit, et glutinatoris inscitia foliorum ordo perturbatus est. Folia enim quae numeris 9-44 designanda erant signata sunt 170-206, quasi pertinerent ad codicem n. 62, et praeposita fuerunt foliis 1-8, quae nunc ad libri finem reponuntur.

Le Raincy, mense augusto, anno MDCCCCVIII.

[1] De successione abbatum monasterii Dabra Libānos, et de gente Falāšā in saeculo xv, cfr. quae scripsimus in *Appunti ed osservazioni sui re Zāguē e Takla Hāymānot*, Romae, 1895, p. 38 et 12-13.

[2] Acta sancti Takla Ḥawāryāt russice interpretatus est B. TOURAIEFF in t. XIII n. 2 *Vizantiĭskago Vremennika*, 1906.

ACTA SANCTI TAKLA ḤAWĀRYĀT.

In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, unius Dei. p. 67.

Liber Concionatoris [1] hunc ad modum paratus est, dum fidei trunco innitimur; dum benedictionem, Unigenitum precando, petimus.

In nomine Genitricis eius, bis virginis, *id est* mente et corpore, crateris vini iucundissimi, siquidem eius intercessionis gratia salvamur e serpente saevo atque e tumultu aquae peccati. *Mihi vires concedat*, ut viri theophori historiam referam, quae die XXVII mensis ḫedār legenda est. In pace Domini, amen.

Veni, Domine noster, Iesu Christe, Fili Domini viventis, stultorum doctor, ut nos doceas. Dixisti enim in evangelio [2]: 'Sine me nihil potestis facere'. Paracletum sanctum Spiritum mitte, ut insulsitatem nostram colligat *et auferat*; illumina, Domine, cordium nostrorum oculos, ut omnia tenebrarum opera a nobis procul sint; *nos illumina*, scientiae tuae lampade quae obscurari non potest, ut praestantissimi beati et sancti mār Takla Ḥawāryāt, patris nostri, facinora enarremus.

Audite ergo, o conventus, o sanctae ecclesiae coetus, o *vos* hic congregati propter amorem erga hunc virum sancto Spiritu indutum!

Vir, Endreyās vocatus, in terra Sēwā erat; eius praefectura erat in terra Enār'et. Eius uxor Elēni appellabatur. Cum ambo simul convenissent, mulier concepit. Gravida, ad parentes ivit. Eius civitatis incolae idolum colebant. Incantatoris die festo [3] occurrente, homines et mulieres ad festum celebrandum congressi sunt et oblationes, ut diis suis sacrificarent, attulerunt. Elēni appellaverunt, eique dixerunt: « Cur deos non colis? Accede, dona afferentes eamus ». Elēni surrexit et cum eis ivit. Quam *venientem cum e longinquo adspexisset, p. 68.
incantator clamavit et: « Hanc mulierem adducere nolite! » ait. Congregati surrexerunt, atque incantatori dixerunt: « Quid tibi accidit? Cur eiulas? ». Ille vero: « Mulieri huic permittere

[1] In textu maṣḥafa makbeb = liber Ecclesiastes. Initium soluta oratione, quae سجع dicitur, concinnatum est. — [2] IOH., XV, 5. — [3] In textu ba'āla mārit.

nolite, ut ad me veniat! Nam quod in eius sinu est, ignis est». *Elēni* appropinquante, ipse celeriter currens fugae se commisit, Spiritus enim ignis, qui super hunc puerum commorabatur, eum adusserat. Dominus enim *hunc puerum*, sicut Ieremiam prophetam et sicut Iohannem divinitatis baptistam virginemque, e sinu matris sanctificavit: Iohannes e sinu matris Creatorem suum cognovit et coluit; hic Domini sanctus, pater noster Takla Ḥawāryāt, cum in sinu matris esset, malum genium fugavit, quem Spiritus, super puerum commorans, sagittis transfodit. Cum mulier advenisset quo congregati erant, ei quomodo incantator locutus esset et ab ea aufugisset retulerunt: ipsa domum suis cum oblationibus regressa est. Abiit, virumque suum petiit in terra Enārʿet. Elēni vero nobili genere orta erat.

Vir quidam, cui nomen Akḫadom inditum erat, *regionis* Tegrē praefectus erat. *Eius uxor* puellam, Māryām Samrā, pepererat. Atfēyaḫan *mulierem*, cui erat nomen Qaṣ, in matrimonium duxit: *haec* Elēni peperit. *Haec* peperit puerum. Sancti Spiritus cibo eum aluerunt. Sensim crevit. Eum magistro commiserunt, ut Davidis psalterium, et prophetarum apostolorumque libros disceret: omnes ecclesiae leges didicit. Mulierem e regia stirpe natam ei spoponderunt; et sponsam magna cum pompa adduxerunt. Puer autem in magistri aedibus commorabatur. Sponsa adolevit, et *puellae* pater *patri pueri* dixit: «Ecce, filia mea adolevit, ad pubertatem pervenit. Filius tuus vero parvulus est. Quousque filia mea praestolabitur? Accede, *pactum* rescindamus». Pueri pater Endreyās respondit: «Ipse *nuptias* non rescindam; inter me et te iudicent». Civitatis incolae dicebant: «Cur propter sponsae aetatis in-
p. 69. crementum rescinditis?». Hac autem de causa *ambo contenderunt. Et pueri pater, magnis divitiis collectis, *eas* patri sponsae tradidit. Haec voluntate Domini acciderunt, ut *puer*, sancto Spiritu tuente, virgo, instar Iohannis Baptistae, esset.

Puer, ad metropolitam adductus, in diaconum electus est. Ad civitatem suam regressus, sacrorum Librorum recitator fuit, omnibus, sacerdotibus fidelibusque, dilectus; eum sacerdotes propter vocis suavitatem gutturisque iucunditatem, fideles vero propter iustitiam rectitudinemque diligebant.

Equo insidebat, arcum tendebat et feras venabatur. Omnium rerum peritus erat, sancto Spiritu potestatem ei concedente.

Adspectu pulcherrimus erat: erant eius oculi vino iucundiores; comes [1] sicut *color* corvi nigri; corpus admirabile sicut *admirabilis est* Domini angelus; statura media; eloquium melli et saccharo dulcius; pedes oleo fidei abluti; manus purissimae. Agni vivificatoris sanguinem ipse miscebat. Eius intercessio nos contra lupum rapacem tueatur; per omnia saecula saeculorum. Amen.

Olim pater interrogavit eum et dixit ei: « Fili mi, tibi mulierem desponsurus sum ». Filius autem: « Ad quid uxor mihi? ». Attamen, pater eum, ut mulierem sibi desponderet, urgebat. In corde suo cogitavit, ut Paulus ait [2]: « Nonne iustum est, fratres mei? Nam prope est transitus huius mundi; nunc vero, qui habent uxorem, tamquam non habentes erunt; flentes, tamquam non flentes; possidentes, tamquam non possidentes; gaudentes, tamquam non gaudentes; vendentes, tamquam non lucrifacientes; dominantes, tamquam ii qui non dominantur; edentes, tamquam non edentes; bibentes, quasi non biberent [3], mundus enim omnino transibit et peribit. Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est *de iis quae* Domini *sunt*, quomodo placeat Domino; qui autem cum uxore est sollicitus est de iis quae sunt mundi, quomodo placeat uxori; sed incertus est ». Haec cum a suavissima lingua [4] audivisset in scrinio cordis sui deposuit. — Rursum, *similia accepit p. 70.
e Iohanne, tonitruum filio [5]: « Nolite diligere mundum neque ea quae in mundo sunt. Mundus vero transit. Si quis diligit mundum, Domini osor fit; quia omne quod in mundo est concupiscentia carnis est et concupiscentia oculorum et sollicitudo vitae huius mundi ». — Rursum, Iohannem audivit in eius Visione dicentem [6]: « Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut et ego vici, et sedi in throno patris mei ». — Rursum, quae Iohannes dicit audivit [7]: « Beatus qui custodit vestimenta sua, ne videant turpitudinem eius! ». Quid de vestimentis loquatur, nisi sint sancti Spiritus vestimenta, quae baptismatis die accepimus? — Rursum, Dominum nostrum audivit in evangelio dicentem [8]: 'Quid prodest homini si mundum universum

[1] In textu 'quanāz'ihu « eius cincinni, cirri ». — [2] I *Cor.*, VII, 29 seqq. — [3] In textu *sic.* — [4] In textu lesāna 'efrat, epithetum notissimum Pauli apostoli. — [5] IOH., II, 15 seqq. — [6] *Ap.*, III, 21. — [7] *Ap.*, XVI, 15. — [8] MATTH., XVI, 26.

lucratus sit et perdiderit animam suam? aut quid, si non dabit homo commutationem pro anima sua? » — Ait rursum in evangelio[1]: ‹ Qui non dimiserit patrem suum et matrem, fratres et sorores, uxorem et liberos, agros et aedes, non potest sequi me; et qui non baiulat crucem mortis suae, non potest meus esse discipulus ». — Haec cum e sancto Spiritu audivisset, cor eius amoris erga Iesum Christum sagittis transfossum est; mens eius igne divini Spiritus exarsit, nec peccati aqua eam sedavit. — Eius auxilii spiritale munus nobis auxilium concedat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Hac de causa, dimidia nocte, Trinitatis face accensa, e domo patris sui egressus est; neque aurum vel argentum vel praetiosas vestes abstulit, sed puer solus erat, arma sua ferens. Iustitiae scuto tectus, ad arva egressus est, boni agricolae instar, ut evangelii arva coleret, et tritici semina in his seminaret. Nutrimentum ex Ecclesiaste sumpsit, qui ait: « Vanitas, vanitas, vita huius mundi est vanitas ». Hoc nutrimentum ad tritici sui messem eum adduxit.

Ad cellam abbā Yoḥannes de Dabra Wifāt pervenit, ianuam percussit, et « awlogson[2] » ter dixit, secundum
p. 71. *sanctorum consuetudinem. Abbā Yoḥannes ei: « Quis es? ». Ipse vero: « Ego sum famulus Patris et Filii et Spiritus sancti ». Ei dixit: « Accede, o sancti Spiritus famule! ». Ad pedes eius cecidit. Senex, eius collum amplexus, eum osculatus est; et dixit: « Ad quid, fili mi, adventus tuus est? ». *Takla Ḥawāryāt* quomodo monachale opus exoptaret ei rettulit, et dixit: « Me monachorum veste indue, quaeso, o pater! ». Abbā Yoḥannes dixit ei: « Patrem tuum ira exarsurum, et litem inter me et illum movendam tu scis, fili mi. Coenobium patris nostri Takla Hāymānot pete; ibi Dominus te monachali veste induet ». Pater noster Takla Ḥawāryāt ait: « Itineri meo benedic, quaeso, o pater ». Atque ille: « Dominus iter et profectum tuum dirigat, sicut antiquorum patrum iter direxit! ».

Ad Dabra Libānos pervenit. Patri nostro Yoḥannes Kamā, *viro* Dominum induto, qui patris nostri Takla Hāymānot domus custos erat, de eo rettulerunt et dixerunt: « Advena puer,

[1] Luc., xiv, 26. — [2] I. e. εὐλόγησον, usitatissima monachalis salutatio in Aethiopia.

frater Andreyās sacerdotis, adest ». Respondit coenobii magister: « Ad me illum adducite »; nam de eius adventu certior in spiritu factus erat. *Puerum* monachali veste induit. — Hic Yoḥannes Kamā, pater noster, fulgentissimum astrum nunquam tenebris obscuratum, omnia cognoscebat: eius intercessio, necnon preces patris nostri Takla Hāymānot, columnae ecclesiae, topazi, nos e malis tempestatibus liberent! Dum, tempore festi Takla Ḥawāryāt patris nostri, in hoc loco congregamur, eorum fulgoris lampas nos tueatur, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Audite ergo, de beato et sancto patre nostro Takla Ḥawāryāt historiam! Cum monachalem vestem induisset, excelsi evangelii iugum integre sustulit, neque sulcum deflexit, neque retro conversus est [1]; e Davide propheta enim acceperat [2] « Qui in mundo passus est, vivet in aeternum et non videbit interitum ». Corpus ieiuniis et precibus, vigiliis et laboribus, amore et constantia, humilitate et mansuetudine, prostrationibus et lacrimis probavit. Saccum subter vestes induit. Singulis quadragesimis ieiunium incipiebat, se ab aqua abstinens; abstinentiam elegit, *tritici nutrimentum reliquit, et ciceribus, quos aqua diluerant, vescebatur; peregrinationes diligebat. Haec omnia gessit, cum in diaconali munere esset, et nondum in sacerdotem erat electus. Interdum, in deserta solus egrediebatur, ut sanctos in solitudinem degentes peteret; quibus inventis, eorum condicionem, quae est condicio viventium, beatam celebrabat. Interdum, mortuos cum inveniret, sepeliebat: eorum ossa colligebat, ad coenobium ferebat, ibique tumulo contegebat. Interdum, media nocte e cella egrediebatur, ut cum profugis, pellibus indutis, conveniret. Haec omnia nobis sancti de Dabra Libānos, qui se cum illo vixisse dicebant, nobis rettulerunt. p. 72.

Post Yoḥannes Kamā patrem nostrum, pater noster Endreyās, qui Domini nostri Iesu Christi crucem tulit, electus est. *Tum abbatem* magnis accusationibus urserunt: « Puer, frater tuus, quem Takla Ḥawāryāt nominant, puellam nostram deprehendit, ad monialium coenobia traxit, ibique abscondit ». Patrem nostrum Takla Ḥawāryāt appellaverunt. Cum venisset, coenobii

[1] Cfr. Luc., ix, 60. — [2] *Ps.* lxxxviii, 49.

abbas ait ei: « Utrum quae de te dicunt vera sint, nec ne? ». Respondit: « Sane, illam traxi! Ipsa vero mihi dixerat: 'Ex hoc mundo seductore me propter Dominum, Deum tuum, eripe, quaeso' ». Qua de causa, coenobii abbas, in iram concitatus, dixit: « Nonne illam huc adduces? ». Respondit: « Non adducam; apud Dominum caelestem commoratur, et sanctam vestem induit ». Propterea, coenobii abbas eum asperrime flagellari iussit. Flagellationes vero propter amorem in proximum recepit, cum eorum quae in evangelio Iohannes dicit meminisset [1]: « Maiorem et meliorem hac dilectionem nemo habet, quam qui pro amicis suis animam suam ponat ». Dum eum verberabant, ne unum quidem verbum protulit; sed oculos ad caelum extollebat. His visis, adstantes mirati et obstupefacti sunt, et dicebant: « Qui vero est hic vir, qui in tanta flagellatione verbum non profert? ». Coenobii magister eum in vincula coniici iussit: magnis vinculis vinxerunt. Cum vinculis constrictus esset, meridiano tempore, surrexit, et in habitaculum suum, orandi causa, ingressus est: eum *angeli*
p. 73. rapuerunt, et omnia *caeli mysteria ei revelaverunt. Ad habitaculum reversus, de his quae viderat miratus est, et dixit: « Mirabilis est Dominus super sanctos suos; Deus Israel est; ipse dabit virtutem et robur populo suo. Benedictus Dominus, nunc et in sempiternum [2]! ». Qua de causa, martyr fieri optavit. Inde, multos post dies, eum e vinculis dimiserunt: puella autem monialis fuit, et morte illico abrepta est.

Ille *vero* supplices preces egit, et sanctis dixit: « Pro me Dominum, Deum meum, orate, quaeso, ne spem meam decipiat ». Et sancti ei dixerunt: « Quid vis? ». Respondit: « Sanguinem meum in peccatorum meorum remissionem effundere volo ». Sancti ei dixerunt: « Quae tibi elegisti, tibi fiant, quaesumus ».

Coenobii abbas dixit patri nostro Takla Ḥawāryāt: « Ad metropolitam proficiscere, ut sacerdotale munus accipias ». Pater noster respondit: « Diaconalis gradus, aut monachalis condicio mihi melior est ». Sed denuo coenobii abbas: « Si presbyter fieri nolis, ait, accede tamen; ad metropolitam progredere: te nuntium mitto ». Obedivit. *Coenobii autem abbas* in speciem legati eum ad sacerdotale munus *accipiendum* mit-

[1] Ioh., xv, 13. — [2] *Ps.* lxvii, 36.

tere volebat: *sanctus* vero nesciebat, sed obedivit, et secundum magistri iussa cum fratribus profectus est, metropolitam petiit, eique nuncium rettulit. Metropolita, a sancto Spiritu edoctus, eum in sacerdotem elegit, et ei benedixit, dicens: « Tuo sacerdotio benedicat Dominus, ut Moisi et Aroni benedixit ». His dictis, ***novum sacerdotem*** ad coenobium remisit. Coenobii abbas, de eius electione in sacerdotem certior factus, gavisus est valde: ille vero fuit in sacerdotio suo olentissimus, in rebus omnibus perfectus, in monachali agendi ratione integer et exornatus, sicut Antonius et Macarius.

Olim, *sanctus* et quidam eius amicus de Domini magnitudine colloquebantur. Abbā pater noster Takla Ḥawāryāt patri illi dixit: « Num nomen meum cognoscis? ». Ille dixit ei: « Nomen tuum Takla Ḥawāryāt est ». Ait: « Nescis: aliud nomen meum est ». Ille dixit: « Nomen tuum dic mihi, quaeso ». Respondit: « Tibi nomen meum non dicam; sed *Dominum sup- p. 74.
pliciter ora, ut tibi nomen meum revelet ». Tum domum ingressi sunt. Eremita [1] ille Dominum suppliciter oravit, ut ei revelaret. Vox ad monachum descendit, et dixit: « Nomen de quo me orasti est Progenies prophetarum, Progenies *sanctae* Orini [2], Progenies Aronis; hoc est apud Dominum eius nomen, quo nominatur ». Postea, cum ambo convenissent, *Takla Ḥawāryāt* ei: « An nomen meum invenisti? ». Subrisit atque dixit: « Sane, mihi Dominus revelavit ». Nomen cum exposuisset, *Takla Ḥawāryāt socium vera dixisse* cognovit, et ei respondit: « Ita est: Progenies prophetarum, Progenies Aronis, et Progenies Orini ». Progenies prophetarum appellatus est, quia prophetica sua virtute praeterita et futura cognoscebat; Progenies Aronis, propter sacerdotium; Takla Ḥawaryāt [3] propter praedicationem; Progenies Orini, propter *sanctae* [4] constantiam et spiritale certamen. Angelis similis fuit, propter sanctitatem suam. Nos omnes, qui turmatim ad historiam eius audiendam convenimus, eius gratiae munus tueatur, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Audite haec denuo, o coetus, o ecclesiae communitas! Ipse dixit: « Olim cogitatio mea ad rus petendum me coegit.

[1] In ms. māḥtawi, fortasse pro bāḥtawi. — [2] Sancta, cuius Acta exstant, ex. gr. in ms. Abb. 179, Brit. Mus. Or. 686, 687, 692 etc. — [3] Id est « Planta Apostolorum ». — [4] Ms. *sic*.

Tum, egressus, cum ambularem, mulierem, cui nomen erat Arwā, inveni. Ei dixi: « Quot annos ab ingressu tuo in hanc solitudinem egisti? ». Mihi respondit: « Sexaginta annos ». « Quale nutrimentum tuum est? » Et illa mihi dixit: « Haec folia ». Ei dixi: « An dulcia sunt? ». Ait illa: « Degusta, quaeso ». Cum folia inferiora degustavissem, amara absynthii instar inveni. Amara cum invenissem, clamavi. Illa mihi dixit: « Denuo accipe superiora, et degusta ». Et dulcissima mellis instar inveni. Tum Dominum, quae haec pro dilectis suis agit, celebravi. Et *mulier* me de omnibus rebus certiorem fecit. Tum per aliam solitudinem deambulavi; et Domini virum celeberrimum, cui erat nomen Arkalēdes, inveni: duo leones illum sequebantur. Ab illo benedictus, illius manus pedesque osculatus sum; ipse de omnibus certiorem me fecit ». — Illorum preces et benedictio nobiscum sint, per omnia saecula saeculorum. Amen.

p. 75. *Postea, e Dabra Libānos egressus, civitatem *provinciae* Mugar, cui est nomen Baqualāt, attigit. In ecclesiam ingressus est, in genua procubuit, *terram* osculatus est, ibique oravit: precibus absolutis, ex ecclesia egressus est. Viduam, Domini ancillam, cui erat nomen Egzi' Kebrā, invenit, et sancti Spiritus osculo osculatus est. Ambo de Domini magnitudine sunt collocuti. Tum, *vidua* ei metropolitae sepulcrum ad terram Gual, prope civitatem Baqualāt, esse rettulit. Huius metropolitae nomen Atenātēwos fuerat. His auditis, pater noster dixit: « Me duc, quaeso, ut ibi pergam, et illius tumulum noscam ». Illa filium suum, cui erat nomen Habta Mikā'ēl, appellavit, et ei mandavit, ut ipsum ad metropolitae sepulcrum deduceret et pervenire faceret. Pater noster ibi pervenit, in genua procubuit, et sepulcrale monumentum osculatus est: quo loco septem dies egit, oravit, et miracula prodigiaque patravit.

Puer aquam in urceo, sub patris nostri Takla Hawāryāt pedibus, propter eius preces, ebullire vidit. Cum *aquam* attingere vellet, *urceum* cepit, et in suis vestibus, caprina pelle contextis, posuit. Tum *sanctus* puerum appellavit, et ei dixit: « Phialam trade ». Et *puer* tradidit. *Sanctus aquam* in eam immisit; et *aqua* alba, grandinis instar, erat. *Phialam* puero restituit, et puer matri suae tradidit. Pater noster Takla Ḥā-

wāryāt pulverem ab illa aqua tactum manibus suis suscepit, et *mulieri* Egzi' Kebrā tradidit; Egzi' Kebrā ancillae suae ut mitteret (?) dedit; sterilis enim erat, et adolescens erat eius ancilla [1].

Excerpta ex his quae puer ille, virtute precum patris nostri Takla Ḥawāryāt, de eius miraculis rettulit: « Illa nocte, cum *sanctus* oraret et ego ad eius pedes, in eius vestes amplectebar, oculis elatis, magnam lucem adspexi: totus mons soli similis erat, et pater noster sicut ignis exardescebat; eius altitudo arboribus illius terrae erat maior ».

Postea, *Takla Ḥawāryāt* cogitavit de historiis sanctorum: « qui deserta incolit, *animae requiem a tribus bellis, id est p. 76.
a murmuratione, auditu et impura visione, parat ». His auditis, solitudinem petiit. Ad civitatem 'Āgāy profectus est, et in terra Zāy stetit. Magna spelunca inventa, ibi stetit, et *speluncam* in habitaculum suum elegit, ieiuniis et precibus, genuflectionibus et ministerio, lacrimis et fletibus *addictus*. Ita multos dies illic mansit. Nunquam, die vel nocte, otium dabat corpori; singulis hebdomadibus ieiunabat, neque cibum, excepto tantum sabbato, sumebat; sabbato, ruris fructibus oleribusque vescebatur: eodem modo aqua *utebatur*. Prostrationum multitudinis causa, utriusque manus ossa fracta sunt; stationis causa, eius pedes intumescebant. Ferreum torquem, ferreis acutis clavis praeditum, quorum duo prorsus, duo retrorsum, duo ad dexteram et duo ad sinistram erant, ad lumbos suos cinxit, neque eum usque ad mortis diem dimisit, nisi in Christi nativitatis festo, in Epiphania et in Paschate; cum surgebat et stabat, vel cum in genua procumbebat, et cum ambulabat, *clavi* eius carnem lancinabant. Cum aegrotabat, Filii passionem in memoriam animae suae revocabat, et dicebat: « Tu, *anima*, peccatrix es et fornicatrix; nonne audisti quo modo Iudaei Iesum Christum, caelorum terraeque creatorem, a peccatis mundum, cruciatu affecerunt? cum criminosis hominibus numeratus est; nostra causa passus est, ut vestigia sua nobis relinqueret ». Horum cum meminisset, lacrimas aquae instar effundebat. Capitis capillos non tondebat, nisi in die crucifixionis Unigeniti; eo die, illos igne comburebat, ita ut eius caro

[1] Textus corruptus videtur.

ureretur. Olim eum interrogavimus[1]: « Cur haec facis, o pater? ». Mihi respondit: « Sicuti Domino meo, Deo meo, spinarum coronam imposuerunt, eodem modo me facere decet, ob peccatorum meorum remissionem », Haec nobis dixit, haec usque ad diem supremum gessit. Qua de causa ei magna caelestis gratia concessa est: angeli semper *sanctum* visitabant; interdum Virgo, Unigeniti mater, eum visitabat; et Apostoli et Georgius eum visitabant. Etiam Redemptor noster ad eum cum sanctis angelis suis venit, et dixit: « Pax tibi, dilecte mi, Takla
p. 77. *Ḥawāryāt! ». Domino adspecto, sanctus pronus procubuit, et ad eius pedes cecidit. Redemptor ait ei: « Surge, pedibus tuis sta ». Mercedem ei dedit, cum diceret: « Quia mei causa passus es, hac ora, egomet tibi omnia quae optas concedo; eademque omnibus, qui quadraginta dies ieiunaverint, vel proni se prostraverint, vel deprecati sint, concedam ». Mercede concessa, ad caelum adscendit. Ut Salomon in Cantico canticorum ait[2]: « Oleum effusum nomen tuum; ideo virgines dilexerunt te et tractae sunt post te; curremus in odorem olei tui ». In veritate, hic vir in odorem olei Domini, Dei nostri, Iesus Christi, cucurrit: in lubricam lascivitatem non est delapsus; ideo inter montes saliit et inter colles aedes suas condidit; Spiritus sancti equo insedit; in hostium clivo non formidavit; Trinitatis gladio suscepto, serpentis collum obtruncavit. Affluxit ad aquam orientis, Divinitatis panem fregit[3]. — Eius auxilii gratia nobis horti ianuam aperiat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Tum e deserto, Spiritu sancto favente, egressus est, cum Apostolorum dicta in Synodo meminisset: « Qui habet consuetudinem cum sanctis sanctus fit ». Hac de causa, sanctorum investigator fuit, cum regiones in oriente et in occasu, in septemtrionalibus plagis et meridiem versus, quocumque sancti in solitudinibus vel in coenobiis vel in cellis essent, peragraret; ab eis benedicebatur, illorum precibus semetipsum committebat, et eos qui in eius tutelam confugiebant excipiebat.

O grex Domini, quae Dominus gessit pro hoc viro audite ergo, auribus sancti Spiritus! Ipse ait: « Olim, cum iter ad sanctos facerem, magni fluminis ripam attigi. Cum in profundam aquam

[1] In textu, hic prima pers. vel plur., vel sing. usurpatur. — [2] *Cant.*, I, 2. — [3] In textu lafaṣa.

ingressus essem, mihi quasi cymba fuit, et ad occidentalem
plagam me vexit. Tres dies progressus sum. Quinta feria, ad
vesperam, me super aquam, ac si cymba esset, *usque ad fe- p. 78.
riam secundam sistere fecerunt: haec propter duorum sabba-
torum gloriam acciderunt. Dominus vitam meam illius aquae
spuma sustinuit: ut grando, candida visu erat. Tribus diebus
elapsis, candida avis ex oriente venit, et super caput meum,
occasum versus, transiit; meridiem versus regressa est, et, cum
crucem, septemtrionem versus *volitans*, perfecisset, me ex *aqua*
traxit. Avem, Domino iubente, secutus sum. *Illa* me ad coe-
nobium quoddam duxit, quo sanctos pellibus indutos et innu-
meros inveni. Ibi, ob magna Domini facinora obstupui. Cum haec
mirarer, ecce, tabernaculum in *sanctorum* medio positum est,
et caeleste sacrificium pro eis celebratum Domina nostra
Maria, Lucis genitrix, cum sanctis angelis advenit. Missa ab-
soluta, angeli Dominam nostram Mariam interrogaverunt, di-
centes: « Ex his sanctis, quis primus eucharistiam accipiet? ».
At Domina nostra Maria respondit: « Primus Takla Ḥawā-
ryāt accipiat ». Sancti vero dixerunt: « Cur ante nos primus
eucharistiam accipiet? ». Et illa dixit eis: « Propter eius pe-
regrinationem de coenobio ad coenobium, Filii mei amoris
gratia ». Tum eucharistiam accepi ante sanctos omnes. Eu-
charistico sacrificio perfecto, Michael archangelus horti folium
manibus suis ad me attulit et naribus meis olfaciendum prae-
buit: ab illo tempore, omnes carnis terrenas voluptates pro
odore huius folii horti demisi, et ea de causa mens mea ad
caelum rapta est ». — Videte ergo quae Dominus pro dilectis
suis agit! Sicut ait David [1]: « Mirabilis est Dominus super
sanctos suos ». Hunc enim sanctum patrem nostrum transire
magnum flumen, quasi esset arida terra, super spiritalem cym-
bam fecit, et ad sanctos, qui impura reiecerant, deduxit, ut
cum eis Spiritus sancti osculum acciperet et carnem sanctis-
simam sublimemque sanguinem impura purificantem reciperet.
Eius precum virtus nos contra lupos immundos tueatur et
cum eo ad mensam procumbere faciat, per omnia saecula sae-
culorum, ut in saeculo novo regnum iustitiamque Domini as-
sequamur, *tempore quo Domina nostra Maria cum Filio suo p. 79.
imperabit, per omnia saecula saeculorum. Amen.

[1] *Ps.* LXVII, 36.

Postquam hortì odorem, per archangeli Michaelis manus, odoratus est, huius mundi delicia, carnis cupiditates, reiecit; et famem sitimque elegit. Cibum nullum, nec triticum, nec sal, nec mel, nec dulces arborum fructus degustavit, praeter ciceres, quos aqua díluerant, et quibus Domina nostra Maria pro eo benedixerat. Eius discipuli quaesiverunt ab eo: « Ad quid, pater, mel et sal non comedis? ». Ille vero: « O filii mei, quid melle et sale dulcius in hoc mundo est? Cur ergo hoc corpus mortale deliciis afficiam? Si vero dulces arborum fructus in os meum ingrederentur, quasi a cane morderi viderer. Nonne audistis, filii mei, quae Paulus ait[1]: ‘Bonum est mihi mori magis quam praemium meum inane reddere’? ». Iterum, discipulis suis, semetipsum cum nihili faceret, dicebat: « Peccator sum et immundus; namque ad canis agendi rationem vitam gero ». Haec vero dicebat, sanctos cum audivisset qui aiunt: « Si quis cunctis creationis rebus, avibus animalibusque inferiorem se non facit, eius preces coram Domino adscendere nequeunt ». Propheta denuo ait: « Ferae et animalia nobis meliora sunt, illa enim iudicium non praestolantur ». « O fili mei, cur servabor, nisi Dominus mihi gratiam concedat ut martyr fiam et gladio interficiar? Haec verum cupio, non augendi honoris causa, sed propter peccatorum meorum remissionem ».

Audite rursum, fratres mei, ecclesiae filii, quantum in hac humilitate, actioni coniuncta, progressus sit! Namque in hac humilitate exaltationem invenit. — Eius precum virtus nos e mundi pravitate servet, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Audite quae pater noster Takla Ḥawāryāt dixit! — « Olim, cum noctem magna in vigilantia et aerumnis agerem, corporali lassitudine captus obdormivi. Expergefactus, mane illucescere inveni. Expavi, et deprecationes incepi, neque Trinitatis invocationem explebam. Angelus Domini repente me
p. 80. collo apprehendit, *et oculi ictu coram Patris throno detulit. Cum ter me in genua procumbere fecisset, me stare fecit et locutus est, et dixit: « Talis adorandi ritus pro sancta Trinitate requiritur ». Tum Trinitatis personas adspexi; quarum duae laetis oculis et splendenti vultu me adspexerunt; tertia autem,

[1] I *Cor.*, IX, 15.

in medio sedens, indignanter me adspexit. Ei dixi: « Quomodo peccavi? ». Respondit: « Me a sociis meis disiunxisti ». Ego autem dixi: « Quomodo te disiunxi, Domine? ». Et ait mihi: « Recte Trinitatis deprecationes non egisti, cum diceres: 'Deprecor Patrem et Filium et Spiritum sanctum' ». Ei dixi: « Cum primum diei tempus elapsum esset, expavi et deprecationes agere festinavi ». Et dixit mihi: « An praefecti aut regis opus te ad festinandum incitabat? Nos vero magna ad parvitatem reducimus, pauca multiplicamus et augemus ». Ei dixi: « Parce mihi, Domine! Ignorantia egi ». Ille vero dixit: « Tibi parco ». Tum ait: « Satage autem ut, cum deprecaris, recte depreceris, dicens: 'Deprecor Patrem et Filium et Spiritum sanctum' ». Ab angelo qui me sursum tulerat quaesivi: « Quis vero mecum collocutus est? ». Respondit: « Paraclitus, iustitiae Spiritus, est ». At: « Num sancti Spiritus sedes in medio est? » inquam. Ille vero: « Quae propheta ait non audisti? 'Sacerdos sedet ad dexteram eius; charitas et pax inter ambos' ». — His rebus cognitis, pater noster Takla Ḫawāryāt rectas deprecationes ad Trinitatem dominam nostram discipulos suos docuit.

Audite, fratres mei, patris nostri Takla Ḫawāryāt historiam, quomodo caelestis gratia a Domino data sit ei! — Erat in quadam civitate aegrotus. Per annum aegrotavit: eius morbus vero auditu asperrimus, dictu erat difficilis. Domino iubente, *aegrotus* locutus est: « Ad ecclesiam me ferte, quaeso, ut Christi carnem sanguinemque accipiam, antequam anima mea e corpore exeat ». Eum ad ecclesiam detulerunt. Sanctum mysterium, quod pro multis sacrificatum fuit, recepit. Cum recepisset, evomuit: ex eius ventre purulentus sanguis et fel egressa sunt; *alia rubra, alia viridia, alia nigro colore erant. p. 81.
Mysterii ministri ad illum magnam pelvim attulerunt, antequam *vomitus* terram tangeret, propter sacrificii honorem. Eius vomitus foetor ecclesiam implevit. His visis, pater noster Takla Ḫawāryāt obstupuit, et vomitus odorem miratus est. Sacerdotes quid facerent nesciebant. At pater noster in corde suo cogitavit, et ait: « Nonne haec sunt Christi caro et sanguis? Et iste frater meus aegrotus est ». Tum pater noster beatus et sanctus Takla Ḫawāryāt quae *aegrotus evomuerat* suscepit, et coram *adstantibus*, propter Domini amorem, bibit,

cum recordaretur crucis passionem, quam Filius feria sexta passus est, et quomodo fel et acetum bibisset. — Videte, fratres mei, quae caelestis Divinitatis amor viro mortali suasit, et ipsum dignum fecit, ut super caelos adscenderet!

Haec die sabbato acciderunt. Inde diem in cibi abstinentia explevit, neque egressus est ex ecclesia. Tum, Redemptor noster, Dominus noster Iesus Christus ad eum venit et dixit: « Salve, dilecte mi, Takla Ḥawāryāt! Sicut me coram hominibus coluisti, ipse vero te coram caelestibus et terrestribus colam ». Haec cum a Redemptore audivisset, expavit, timuit, ad terram cecidit. Tum Redemptor patrem nostrum Takla Ḥawāryāt sustulit et digitibus suis in frontem signavit: sol in eius fronte fuit, et eius fulgor in omnibus locis visus est. Pater noster Takla Ḥawāryāt dixit: « Hunc fulgorem in fronte mea facere noli, mi Domine, ne superbia cor meum apprehendat, et homines me viventem super terram celebrent, neque laus et gloria mihi sint. Ego autem peccator, improbus et indignus sum ». His auditis, Dominus solem palma sua clausit, ne in eius fronte visibilis esset, et pro *sole* eum benevolentia, venerabili adspectu, suavissimo eloquio locupletavit, et quasi caelestis gratiae veste induit. Ut Moises exaltatus est coram Israel, sic pater noster Takla Ḥawāryāt est exaltatus, cum Dominus digitos suos super eius vultum posuisset: at Moises
p. 82. *Domini magnificentiam e longinquo vidit. Pater noster vero divinitatis lucem e Domini Sabaoth manibus accepit: Moises leges et praecepti tabulas recepit. Tantum vero Dominum laudare decet, qui filiis hominum improbis gratiam concedit. Per omnia saecula saeculorum. Amen.

Tum, Redemptor pactum sanxit, et *sancto* misericordiae oblationem dedit, pro omnibus qui eius commemorationem celebraverint, vel eius nomen invocaverint, vel eius historiam scripserint, vel in eius preces confisi fuerint. Postea, Dominus noster ad caelos, magna cum gloria, adscendit. — Eum laudes et gratiae actiones decent, in aeternum. Amen.

Pater noster Takla Ḥawāryāt in illa gratia stetit, aegrotos sanans, maleficos genios expellens, miracula et prodigia agens sicut prophetae et apostoli, in proelii constantia sicut iusti et martyres, in mundi contemptione sicut virgines et monachi. Semetipsum, perpetua cum perseverantia, neglexit, ut Moises

in Pentateucho ait [1]: « Diliges Dominum, Deum tuum, ex toto corde tuo, et ex tota anima tua »: « Diliges [2] proximum tuum sicut te ipsum ». Pater noster Takla Ḫawāryāt haec observavit, et legem totam adimplevit. In veritate Dominum suum coluit, et proximum suum dilexit; spiritali igne exarsit; ad sanguinem, saniem, fel bibenda certavit, et vomitus foetorem non animadvertit. — Haec cum ipse, peccator et impius, audivissem, cordis mei navis horruit, et peccati mei funis me retro traxit; sed eius auxilii donum pro nobis contra hostis sagittas sicut vallum sit, et nos sicut . . . coronet [3], ut in tuam haereditatem, die *cuius fulgor oculos* perstringet [4], in urbem crystallino colore dotatam, ingrediamur, nunc et semper, et per omnia saecula saeculorum. Amen.

Iterum, Dominus patri nostro Takla Ḫawāryāt pactum (kidān) concessit, ut animas perspiceret, tempore quo ex virorum vel mulierum corporibus egrediuntur, quomodo omnium christianorum, magnorum et parvorum, animae pro agendi ratione a Creatore, si iustorum fuerunt, retribuantur aut, si peccatorum, pro peccatis poena afficiantur, cum angeli *Domino* « his animis benedic, quaesumus! » aiunt, et ipse omnibus benedicit.

*Olim, cum in Dabra Libānos esset, monachi cuiusdam, viri p. 83.
Domini, aerumnas miratus est valde. Statim ad eum Redemptor venit, et: « Salve, inquit, o Takla Ḫawāryāt, dilecte mi! num huius monachi aerumnas miraris? ». Respondit: « Sane, miratus sum! ». *At Dominus ei*: « De hoc mirari noli: his maiora ipse ostendam. In civitate quadam *vir*, Sinodā alter appellatus, mihi est: ut hunc adspicias, super solis radium conscende ». Tum *pater noster* super solis radium conscendit. Eum, oculi ictu, ad ecclesiae ostium attulit. Pater noster Takla Ḫawāryāt cuidam dixit: « Domini viro *de me* refer, quaeso, ut cum eo conveniam ». Ille respondit: « Cum eo convenire non potes: ne eius quidem magister unquam ingreditur ». At pater noster: « Tu, sane, ei refer ». Cum *pater noster* urgeret, ille, ad virum progressus, rettulit; et servus Domini, his auditis, ait: « Eum ne prohibeas! Statim huc adducite, quaeso! ». Pater noster advenit. Huius anachoretae receptaeulum erat terrae

[1] *Deut.*, VI, 5. — [2] *Lev.*, XIX, 18. — [3] In textu: waykalelana kama semura. — [4] In textu: enta tākafe'e amira. Cfr. SIR., XLIII, 4: ብርሃኑ ፡ ያከሥእ ፡ ዐይነ ።

fovea; et nunquam, die vel nocte, egrediebatur. Pater noster dixit ei: « Pax tibi! ». Et ille respondit: « Pax Domini sit tecum ». Tum anachoreta ad patrem nostrum manus e fovea sustulit, et pater noster in foveam usque ad lumbos descendit: manuum digitorum extremitates invicem tetigerunt. Pater noster dixit ei: « Quid agis? ». Et ille: « Te Dominus ad me adduxit! Ipse me de actis meis ab initio usque ad finem te certiorem facere iussit. Natus sum in regione Amḫarā. Pater et mater mihi uxorem despoponderunt, et, opportuno tempore, illam magna cum pompa adduxerunt. Sed adventus meus in *hunc locum* fuit propter Dominum; ut Gabra Krestos [1] *fugi et* huc longo tempore adveni: monachale iugum suscepi, in hanc foveam descendi, et nunquam egressus sum. Ita annos quinque et quadraginta egi. Nunquam hominem, praeter te, vidi ». Ego autem dixi [2] ei: « Quid pater et mater tui dixerunt? ». Et ille mihi: « Utrum bona aut mala invenerint, nescio ». Diem in colloquendo de Domini magnitudine usque ad ve-
p. 84. speram egerunt. *Inde Dominus eis urceum lacte plenum, aurea fune tribus cum lampadibus suspensum, demisit: simul biberunt, Domino gratias agentes. — Videte, fratres mei, quae Dominus pro dilectis suis facit! — Iter vero *quod sanctus super solis radium fecerat* duarum hebdomadum iter est.

Rursum, vidua quaedam, Domini ancilla, dixit: « Cum pater noster in itinere unius diei pernoctaret, usque ad horam tertiam, a lacus Sāf littore procul, archangeli, magnis cum copiis, advenerunt; fulgentissimam et pretiosissimam vestem, nardo et aureis tintinnabulis omnino decoratam, attulerunt, et eum diademate exornaverunt: eius pedum calcei similes erant. Eum super spiritalem currum vexerunt et ad lacus littora, quamquam diei iter esset, adduxerunt. Yoḫannes, Domino dilectus, ad eum magnis cum copiis venit, et, osculo dato, paululum de Domini magnitudine collocuti sunt. Tum *sanctus* in pace Domini regressus est, et Yoḫannes domum in pace Domini rediit. — Amborum dilectorum preces nos attingant, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Rursum, pater noster Takla Ḥawāryāt, cum iter faceret, terram Enfrāz petens, sanctos visitandi causa (Librum enim au-

[1] I. e. Alexius. — [2] Ms. *sic*.

diverat qui ait : ‘ Sanctos omnibus diebus visita ’), ex ossibus iustorum benedictionem recepit. Inde pagum attigit, quo pernoctaret et moraretur : sextae feriae vespera sabbatum versus erat. Pagum ingressus est, et e cuiusdam hominis aedibus paululum amotus in parvula spelunca noctem egit. Postero die, sabbato illucescente, cum pater noster Takla Ḥawāryāt pro more, matutino orationis tempore, oraret, gallus, quem heri circumdederant, edendi causa ut apprehenderent et interficerent, aufugit et ad *sanctum* venit. *Sanctus* dixit ei : « Quid tibi ? quid vidisti ? cur aufugis ? ». Tum gallus os suum aperuit, hominis instar, et cum patre *nostro Takla Ḥawāryāt collocutus est : p. 85. « O sancte, o Domini serve, electe, audi ! Hodie sabbatum est, quod Dominus pro creaturarum omnium quiete instituit, ut quiescant atque omnes e morte eripiantur. Me autem, ecce ! persequuntur, ut die sabbato iugularent et necarent, pro domino meo coenam de me paraturi. Nunc in tutelam tuam, o serve Domini, aufugio, ut salvum me facias. Pro Domino enim sabbatum est ». Haec omnia gallus, cum patrem nostrum Takla Ḥawāryāt supplicaret, in timore et tremore exposuit. His vero pater noster e gallo auditis, miratus est et obstupuit, et de Domino loquens ait : « Mirabilia sunt opera tua, Domine, et profunda est vox tua et consilium tuum ! Hominem loquendi facultate praeditum, si *loquaris* nolueris, mutum reddis. Animalibus, feris et caeli avibus, quae non loquuntur, loquendi virtutem tua voluntate tribuis. Haec omnia voluntate tua fiunt ! ». Sed non ab ipsa mundi creatione animalia, ferae et aves non loquuntur nec colloquuntur ; antea autem sicut homines alterum cum altero colloquebantur, ut Genesis ait [1] : « Et serpens mulieri dixit : Quid est ? Dominus vos ex omnibus lignis horti vesci concessit. *Mulier respondit* : *Dominus* prohibuit ne edamus ex arbore quae est in medio horti, neque eam tangamus ; nobis dixit : Die qua edetis, morte moriemini. At serpens dixit mulieri : Nequaquam morte moriemini ; sed Dominus scit oculos vestros, si ederitis, aperiendos esse et vos boni et mali cognitores et Deum fieri ». Rursum, in Iubilaeorum libro, de animalibus, feris et avibus dicitur : « Creationis tempore, unum os, una vox, una lingua erant illis ;

[1] Cfr. *Gen.*, III, 1 seq.

alterum cum altero colloquebantur, sicut homines cum sociis colloquuntur ». Rursum Balaami liber ait, dum asina in itinere cum *Balaamo* loquitur : « Cum tertio eam virga percussisset, cernit *asina* angelum Domini per angustam viam p. 86. progredientem, et gladium manu tenentem : *expavit, et ad terram in genua procubuit ; eius os solutum et apertum est, et cum Balaamo collocuta est, ipsumque admonuit ». De quibus ait Apostolus : « Asinus, loquendi facultate privatus, humano eloquio clamavit et admonuit Balaamum, filium Basor, qui mercedem iniquitatis cupiebat, et, magna voce, prophetae stultitiam exposuit ». Noah bonam columbam appellavit, et nuntii instar misit ad inspiciendum num aqua e terra effluxerit : *columba* eius dicta intellexit, ivit, olivi ramum ore suscepit, atque vespertino tempore ad arcam laeto cum nuntio regressa est. Rursum, Baruch, filius Neryu, aquilam librum ferentem Hierosolymis ad Persiam usque misit, sicut in Libro Ieremiae prophetae enarratur. Philemon, cum in supplicii loco esset, avem ad magistrum suum Andream misit, ut ore aperto omnia quae ei acciderant referret. Eodem modo, gallus, dominorum suorum cultrum aufugiens, ne mactaretur, de sua fuga cum patre nostro Takla Ḥawāryāt locutus est, et eius custodiae, ut servaretur, se commisit. Tum galli dominum pater noster Takla Ḥawāryāt appellavit. Cum advenisset et coram eo stetisset, pater noster, vultu illius adspecto, subrisit et placido eloquio eum allocutus est, dicens : « Quid in hunc gallum iussisti? in meam custodiam enim se commisit, et ecce ! ut vides, hic est ». Tum domus dominus subridens cum patre nostro optimo collocutus : « Illum pro coena mea iugulari et hodie, die sabbato, parari iussi ». His auditis ex huius hominis ore, pater noster Takla Ḥawāryāt dixit ei : « Parce mihi pro sabbati festo ! Hodie vero creatis omnibus quies est, hominibus, animalibus et feris : ne aves laqueis capiant aut belluas venentur ; ut animalibus quietem concedant, neque homines ad opera facienda adigantur. Haec enim patres nostri Apostoli statuerunt ». Ita de sabbati honore pater noster Takla Ḥawāryāt cum viro illo loquebatur ut gallum servaret ; sed haec in cor istius ingressa non sunt, neque ille gallo parcere consensit ; gallum quidem p. 87. comedere cupiebat ; eius enim cor *ad comissationem promptum erat. At pater noster Takla Ḥawāryāt, Domini servus electis-

simus, illi quomodo gallus humano eloquio usus erat non dixit, sed occultavit: haec enim corporalibus arcana sunt, dum vero omnia Domini miracula spiritalibus revelantur. Apostoli, cum sanctus Spiritus Paraclitus super eos in Sionis coenaculo descendisset, et, igneis linguis similis, unicuique eorum apparuisset, omnium creaturarum linguis in omnibus terris usi sunt, et hominum, avium, animalium, ferarum eloquia cognoverunt: hunc ad modum pater noster Takla Ḥawāryāt galli eloquium, gratia artis Spiritus, cognovit. Sed gallus neque retro reversus est, neque huc illuc, dextrorsum vel sinistrorsum abiit e patris nostri Takla Ḥawāryāt conspectu, donec finem respiceret. Cum vir gallum dimittere recusaret, pater noster Takla Ḥawāryāt ei dixit: « Redemptionis pretium tibi dabo ». Ille annuit, et ambo de re consenserunt. *Sanctus* vestem suam cepit et galli hero tradidit, pro galli pretio: vestis autem duplo magis longe aestimabatur. Sic gallum redemit et servavit. At pater noster galli domino dixit: « Hanc vero vestem tibi dedi, non tantum ut gallo hodie parcas, sed etiam ne ipsum tangas vel cultrum in eum extollas, donec, Domino volente, moriatur. Cum mortuus erit, eum in terra sepeli, quaeso, et extra domum proiicere noli, ne ab avibus auferatur vel a feris devoretur. Namque eius redemptionis pretium, venali pretio duplo maius longe tibi solvi ». Et *virum* ad iusiurandum in nomine Dei viventis adegit, ne ipse vel eius liberi gallum ad mortis diem usque iterum tangerent. His omnibus confectis, pater noster Takla Ḥawāryāt gallum egredi et quid edat quaerere iussit, et dixit: « Vade, Dominus enim te servavit ». Cum haec audivisset, gallus caput flexit et humiliavit, atque ad patris nostri Takla Ḥawāryat pedes se proiecit; *tum*, propter inventam salvationem laetissimus, ab eo discessit. — Si vero quis dicat: « Num gallus cum hominibus colloqui possit? », ego ei testes *e sacris p. 88. Libris adducam, aves, animalia, ferasque colloquentia cum hominibus secundum Domini, ipsorum creatoris, iussa. Sed animata dimitte: ipsa inanimata colloquuntur, *sicut* petra in Romani imperii civitate, cui nomen est Tripolis [1]. Cum Petrus novo eloquio de beatis praedicaret, saxeae columnae responderunt: « Amen! Amen! ». Num aliquid Domino impossibile est? —

[1] In textu Ṭaṭrābelon.

Patris nostri Takla Ḥawāryāt preces, benedictio, sanatio et auxilii munus sint [1] cum omnibus ob eius commemorationis festum congregatis, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Postea, hanc historiam de miraculo et stupendo facinore, quod Dominus propter Takla Ḥawāryāt patrem nostrum gessit, audite! Testis est puer, cui nomen est Zar'a Hāymānot. Dicit: « Cum iter ab occasu orientem versus facerem cum patre nostro Takla Ḥawāryāt, ore meo ante eum ad terram spui. Pater noster Takla Ḥawāryāt vidit, expavit, metuit, et, me allocutus, dixit: « Fili mi, quid mali in animam tuam patrasti? ad terram spuisti! Christiani autem saliva sancta est: talis enim facta est per corpus et sanguinem Christi, postquam secunda nativitas in christiano baptismate ex aqua et sancto Spiritu accepta est. Sacerdos in sancta ecclesia, cum *eucharistiam* dat, ait: 'Hoc est sanctum Christi corpus', et qui accipit respondet 'Amen'; iterum, diaconus cum det calicem ait: 'Hoc est sanctus Christi sanguis', et qui accipit respondet iterum 'Amen et amen'; tunc huius hominis anima et corpus sanctificantur: ille enim sancta Domini mysteria in os suum recepit; vitae panem, id est Domini corpus, edit, salvationis calicem, id est nostri redemptoris Iesu Christi sanguinem, bibit, et in eius sancto et benedicto nomine sanctificatus et benedictus est ». His e patris nostri Takla Ḥawāryāt ore auditis, expavi, et caput *cum metu et tremore demisi. Ille autem, manu elata, sanctum crucis signum super salivam fecit; *inde*, sputum illud simul cum pulvere e terra suscepit, in palmam deposuit, et extensa manu ter succussit: *id* cum fecisset, terrae pulvis e sputo disiuncta et separata est, sicut aurum a pulvere separatur, et statim ad terram cecidit. Sicut aurum e multi plumbi medio dissociatur, eodem modo pater noster Takla Ḥawāryāt sputum meum *e pulvere* dissociavit, cum extensa manu ter sursum deorsum iactasset ut pulvis dissociaretur. Cum sputum dissociatum esset et solum maneret, pater noster Takla Ḥawāryāt sinistra manu cucullum e capite amovit, atque dextera manu sputum illud super caput sustulit et in capitis verticem deposuit; tum cucullum remisit et *caput* texit. Festinante pede

p. 89.

[1] Ms. add.: « cum huius *libri* scriptore Ḥarrā Krestos et cum Gabra Krestos qui eum scribi iussit ».

iter orientem versus fecit; ego cum eo progressus sum. Cum sequerer sanctum patrem nostrum, Domini virum, montes cum eo a tertia hora usque ad horam nonam ascendi: cogitabam et de eo mirabar, quod sputum e terra susceperat, sustulerat et in sui capitis verticem deposuerat. Haec hora tertia acciderant: dies vero erat Pentecostes. Cum pervenisset *ad locum* (erat tunc nona hora), pater noster Takla Ḥawāryāt dexteram manum super caput admovit, sputum e capitis vertice cepit et deposuit, atque mihi ostendit cum diceret: « Respice hoc sputum quod ad terram spuisti, fili mi! ». Cum mihi ostenderet, ecce, sputum in tepidam teneramque carnem, quasi puri et placidi agni carnem, conversum est! Hoc facinus admirandum et stupendum, quod Dominus patraverat et per patris nostri Takla Ḥawāryāt manus revelaverat, cum adspexissem, expavi valde, et valde Domini magnitudinem miratus sum. Cum metu admirationeque tenerer, ille mihi dixit: « Nonne cor tuum haec miratum est? ». Respondi: « Sane, pater, hoc verendum Domini facinus miror valde ». Mihi respondit *et dixit: « Si hoc p. 90.
miratus es, propter ea quae vidisti, *Dominus* maiora revelaturus est, *in loco* quo erat hoc sputum in taepidam teneramque carnem conversum ». Tum, manu ad caput elata, cucullum cepit et amovit, sicut antea fecerat cum sputum e terra elatum in capitis verticem deposuerat. Cucullo detracto, caesariem e vertice capitis ad frontem ignei carbonis instar exardescentem mihi ostendit: etenim, vertex capitis patris nostri Takla Ḥawāryāt, quo fuerat sputum meum, in carnem conversum, carboni ignito similis erat. Statim ad eius pedes magno cum tremore cecidi, et dixi ei: « Pater, parce mihi peccatori, propter Dominum, quia in ignorantia mea hac in re multum peccavi; haec vero admonestatio usque ad animae exitum mihi erit, neque sputum ad terram proiiciam. Vere sanctum est sputum christiani, qui sanctis Domini, Dei nostri, mysteriis sanctificatus est! ». His ex ore meo auditis, me manu cepit, erexit, et mihi respondit: « Surge, fili mi, et vocem meam audi: a spuendo te abstineas; spuere et salivam denuo, spretus causa, ad solum eiicere noli, ne magnum peccatum errorque gravis tibi sint; quoniam christianorum saliva baptismo similis est, et eum a peccatis mundat, sicut Apostoli in Synodo aiunt: 'Precum tempore, in manus tuas infles et a saliva quae ex ore tuo emittitur te

abstineas: purus usque ad pedes es. Hoc enim est sancti Spiritus osculum, et prorumpere facit baptismi fontem e fidelium corde sicut aquarum scaturiginem'. Si vero dictum est quasi baptismi fontem christiani sputum esse et sancti Spiritus osculum; quomodo fiat, ut negligentiae causa spernantur atque ad terram proiiciantur quae corpus animamque sanctificant et *hominem* a capite ad pedes purificant? Si vero ter crucis signo consecras et spiras in sputum, sancti Spiritus munus fit. Ipse autem
p. 91. dicam illud quasi sanctam *Christi carnem et sanguinem custodiendum esse; nam factum est sanctum per eius sanctam carnem et sanguinem. Christianus est Christi imago et species si in puritate mores suos contineat, ut Paulus ait: 'Ut Christus erimus si mores nostros ab antiquo servamus, nam Christus in hominibus cohabitat'. Rursum ait Dominus noster in sancto evangelio[1]: 'Si quis diligit me, sermonem meum servabit; et Pater meus diliget eum; ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus; et manebimus apud eum coniunctim'. Si Christianus est Patris et Filii et sancti Spiritus mansio, quomodo fit ut salivam a sancto Spiritu sanctificatam eiicere possint?».

E sanctis fratribus unus me certiorem de sancti Spiritus maiestate reddidit, quae in christiani saliva est. Mihi dixit: «Cum per arva iter ad solitudinem facerem, puer mecum erat et ante me ibat. Statim, serpens truculentus e deserto egressus est et pueri pedes momordit. Morsum passus, illico ad terram propter doloris magnitudinem cecidit, totum enim eum serpentis venenum invaserat; cor eius quasi ebriosi erat, ipseque animo deficiente morti proximus erat. Eius autem anima nondum erat egressa: paullulum tantum respirabat, trucis enim serpentis venenum eum attigerat et corpus totum constrinxerat. Tum, cum morbum viderem qui puero meo acciderat, expavi: metu et tremore captus, amarissime flevi, cum dicerem: 'Num forte mihi moriturus est filius meus?' Postea, spiritale numen super me venit. Sinistram palmam protendi, in eam sputum spui, in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti signum crucis duxi, et ter in sputum illud, ex ore meo egressum, insufflavi; dexterae manus digitos in saliva mea immersi, protuli, et pedes,

[1] IOH., XIV, 23.

ubi vulnerati erant, unxi. Tum puer ille e magno suo morbo, quem propter trucis serpentis venenum patiebatur, sanatus est. Statim surrexit, et in laetitia iter suum perfecit; nam trucis serpentis venenum inane factum erat, morbus eum dimiserat et nihil in eo mansit ». — Haec *omnia unus sanctorum fratrum p. 92. mihi rettulit. — Dominus noster etiam sputo suo caeci oculos aperuit, surdos audire fecit, et mutis loquendi facultatem concessit. Hac de causa, Takla Ḥawāryāt pater noster salivam servari iussit: eius preces et benedictio nobiscum sint, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Tum Hierosolyma petere in animo habuit, ut quo Dominus noster crucifixus et sepultus fuit adoraret. Profectus, terram Enfrāz attigit, et ad coenobia omnesque monachos accessit, ut ab eis benediceretur. Illos suppliciter deprecabatur, cum diceret: « Pro me Dominum orate, ut iter meum dirigat, et Hierosolyma attingam ibique martyr fiam: pro me deprecamini, ut qui martyres corroboravit me corroboret. Filiis meis benedicite, quaeso! », et omnes qui in eum confisi erant *nominatim* memorabatur. Coenobium quoddam cum attigisset, et eremitam, Dominum timentem, invenisset, ad ianuam stetit et dixit: « Patrem de me certiorem facite ». Ille autem sancti Spiritus gratia noverat, et celeriter egressus ait: « Ad quid hunc Domini virum, Takla Ḥawāryāt, moramini? ». Atque subridens eum, quasi iam antea cognovisset, amplexus est. Takla Ḥawāryāt pater noster illi dixit: « Quomodo me cognovisti et nomen meum appellavisti? ». Respondit: « Te, cum in Dabra Libānos vinctus esses, cognovi. Hora sexta, te rapuerunt et ad caelum sustulerunt; et me tecum consistere fecerunt. Quinque lucentissimas vestes pro tuo ornamento, duas mihi dederunt. Angelo, qui me progredi fecerat, dixi: 'Cur ei quinque, mihi duae vestes datae sunt?' Atque angelus respondit: 'Tibi quoque quinque aliae, illi duae dabuntur: ambo septem vestibus decorabimini'. Et angelo dixi: 'Illius nomen quale est? et quae eius patria?' Mihi respondit: 'Takla Ḥawāryāt de Dabra Libānos est'. Inde te cognovi ». His auditis, se, tempore quo raptus fuerat, eum cognovisse meminit, et de Domini magnitudine collocuti sunt.

Ultra profectus, regionem Tegrē attigit. Ad monachorum coenobia et quo eremitae et anachoretae erant accessit, atque

ab illis benedictionem accepit. *Olim*, cum iter faceret, disci-
p. 93. puli *antei bant, ipse vero sequebatur. Cum retro se vertissent, eum cum monacho comite viderunt, neque unde hic venerat sciebant: obstupuerunt. Monachus patri nostro Takla Ḥawāryāt dixit: « Ubi is?». Pater noster ei: « Hierosolyma, Domini nostri sepulcrum, peto: ibi orabo, et martyr fieri cupio, sive gladio interfici, sive lapidibus obrutis necari, sive in ignem coniici, sive Domini consors in passione fieri, sicut Paulus, eloquio suavissimus, ait [1]: 'Si in constantia aequales sumus, aequales erimus in regno; si in passione aequales sumus, aequales erimus in gloria; at si in morte aequales sumus, aequales erimus in vita' ». Monachus ille omnia mysteria cognoscebat, sicut pater noster Takla Ḥawāryāt testatus est cum diceret: « Hic monachus, si aliquando e coenobio migrabat, antequam egrederetur cognoscebat, et ubi commoraturus erat, et arbores et saxa quae *migrando* inventurus erat; qui enim Spiritum sanctum habet, omnia cognoscit ». Ille patri nostro Takla Ḥawāryāt dixit: « Hierosolyma attingere tibi concessum non est: ad terram Sēwā regredere, quaeso; ibi spiritale certamen tuum perficies ». Pater noster Takla Ḥawāryāt ei respondit: « Non regrediar! quis aratrum capiet et retrorsum arabit? Domini regnum rectum est ». At monachus ille: « Tibi quidem verum dico; si in mea verba credere nolis, signa quae tibi accident dicam. Tu vero regredieris et ad civitatem tuam redibis: sicut hodie, reverteris et in hoc loco simul conveniemus. Isti discipuli tui non regredientur, uno excepto: qui, cum ad Enfrāz pervenerit, morbo afficietur, et ibi illum dimittes; ceteri duo tecum ibunt, sed *hic* non revertentur. *Alii* cum filio tuo iuniore, *qui aegrotus fuerat, huc* venient ». Haec cum pater noster audivisset, se mutuo amplexi sunt.

Pater noster profectus est, ut novem sanctorum sepulcra, benedictionem recipiendi causa, oscularetur: uniuscuiusque locum attigit, et sepulcrum osculatus est. Tum, regressus, ad terram Enfrāz pervenit, et ad monachorum coenobium di-
p. 94. vertit. *Ibi discipulus morbo affectus est: illum *sanctus* reliquit. Ad terram Sēwā ivit, et per eius fines pererravit. Antea, ad patris nostri Takla Hāymānot coenobium venit: eius sepulcrum osculatus est, et fratres suos omnes visitavit.

[1] Cfr. II *Cor.*, I, 5-7.

Inde cum ceteris discipulis et cum filio illo ad terram Tegrê [1] rediit. Ibi cum monacho, qui vera dicebat, convenit: quem cum videret, subrisit. Se amplexi sunt; Domini magnitudinem sunt mirati, eique laudes tribuerunt. Tum profectus est ultra, et ad eremum Ṣembelā transiit.

Dixit ipse: « Ibi, 400.000 sanctos inveni, qui hunc mundum spreverant et oderant. Vestes humeris, baculum manibus, calceos pedibus non habebant; pelles tantum et cingulum lumbis succinctum ferebant. Benedictione suscepta, eos salutavi. De omnibus Domini rebus, quae fuerant vel erunt, me certiorem fecerunt. Tum profectus sum, et ad eremum alium transivi. Ibi 840.000 sanctos inveni, quos Dominus prae hoc mundo transeunte occultaverat, et qui huius delectationes ignorabant: vestibus et baculo carebant, nec die aut nocte requiescebant, Dominum celebrantes. Cum pervenissem, illos salutavi: quasi iam antea me cognoscerent, me exceperunt omniaque docuerunt. Redemptor noster cum angelis descendit; tabernaculum fulgens positum est, et aliud paratum e caelo descendit; ibi Redemptor noster sacra ipse peregit, et ego cum sanctis *sed* ante omnes eucharistiam accepi. Tum Redemptor noster tres panes manibus suis attulit, et antequam panem manibus meis susciperem, cum edere vellem, mihi dixit: ‘ In hoc mundo comedere non licet ’; et panis odor mihi per triginta dies oluit, neque cibum edendum vel aquam bidendam appetivi. — Postea, ad eremum alium progressus, alios sanctos inveni, qui hoc mundum caducum spreverant; illorum numerus 600.000 erat. Sicut eos quos antea videram, e manibus Dominae nostrae Mariae, genitricis Dei, totius mundi vitae, nutrimentum quotidie accipiebant. *Eos salutavi. — Inde, profectus, alium ere- p. 95.
mum attigi, et monachum clavis fixum inveni. Illum salutavi. Cum illius manus expansas adspexissem, cor meum terrore percussum est, ipsius magnitudinem enim intellexeram. At mihi dixit: ‘ Timere noli, expavescere noli. Dominus te ad me duxit ’. Omnia de Domino mihi rettulit; et ipse quomodo Hierosolimytanum iter mihi proposuissem exposui. Ille respondit mihi: ‘ Tus adfer, quaeso ’. Tus purissimum et selectum, quod manus meae non tetigerant, dedi. Ille super tus sanguinem pro lacrimis flevit; lacrimae enim propter fletus magnitudinem

[1] Ms. Degrê.

ei deficiebant, cum per totam diem fleret. Mihi dixit: ‘Alii sacerdoti tradere noli: tu ipse, manibus tuis, suffimentum adfer, quaeso: quo turis fumus ibit, iter tuum, quod ages, erit’. Apud Quattuor Animalium *caelèstium* ecclesiam cum pervenissem, eorum die festo suffimentum feci: turis fumus ad Sēwā, ut ille dixerat, conversus est. Illa die, quattuor paralytici sanati sunt. Hierosolimytanum iter me non decere intellexi; sed tum consilium non dimisi. Olim, cum iter facerem, in sanctum Domini aufugientem incidi: pellibus indutus erat. Illi dixi: ‘Pater, cur aufugis?’. Et ille respondit mihi: ‘Dominus noster mihi dixit: Pro me et pro nomine meo moriturus es gladio’. Et ego: ‘Num vox Domini de te evacuabitur? Nunc vero, fugere noli!’. Ille mihi prophetica voce respondit: ‘Si moriar, tu corpus meum humabis’. Progressus sum. Multos post dies, cum regrederer, illum gladio interfectum inveni, linteo obvolvi et humavi. Illius corporis pilos demensus sum: viginti quattuor spithamas longi erant ».

Haec Dominus ei revelavit, ut spiritale certamen, strenui bellatoris instar, cuperet. Horum laboribus adspectis, semetipsum admonebat, cum diceret: « Quousque, anima mea, in dissoluta vita manebis? ». — Sanctorum illorum, sacro iugo subditorum, preces, ob preces patris nostri Takla Ḥawāryāt sacerdotis virginisque, qui est viridis horti arbor apud aquam fluentem
p. 96. infixa *et religionis oleo suffusa, nos ad novum festum celebrandum in hoc sacello congregatos ad *caelestes* mensas procumbere faciat, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Tum, spiritali equo insidens, evangelii calceos indutus, e sancto Pentateucho corrigias trahens, ferrea lorica pectori praeposita, et Redemptionis diademate capite exornato, profectus est et ivit: victoriae pedum, quod Filii patibuli effigies et salvationis signum est, suscepit, et egressus est, ut cum Patris osoribus praelium committeret. Domini vestigia sequens, Filii virtute restitit (?), et, superior factus, ultionem cepit: loquela minas suas lucratus est. — Nobis, eius festi die fidenter congregatis, intercessionis eius auxilium adsit, ut hyacinthina purpura sit, et, dextera protensa, benedicat nobis [1], per omnia saecula saeculorum. Amen.

[1] Ms. add.: « et huius libri scriptorem Ḥarā Krestos, et qui librum scribi iussit Gabra Krestos in sinu suo satiare dignetur ».

Audite ergo, fratres mei, ut haec vobis admonitio et utilitas fiant! *audite* quae pater noster Takla Ḫawāryāt ait: « Olim, cum iter facerem, magnum clamorem audivi: pueri vociferabantur, et ad Dominum confugiebant, dicentes: 'Quousque, Domine, de sanguine nostro ultionem non petis? Nam nos usque ad exteriorem vitam non adduxerunt, ut voluntatem tuam ageremus, et nobis secundum bonas res gestas praemium concederes, vel poenam pro mala nostra agendi ratione tribueres, quia mater nostra nos in eius sinu commorantes medicinis interfecit'. His auditis, expavi, metui, et miratus sum. Dixi: 'Quid est?' atque magnis efflagitationibus supplicavi Dominum ut mihi rei explicationem revelaret. Regionem Enfrāz attigi, et in monachorum coenobium ingressus sum. Mulier electissima, vidua, Domini ancilla, cui nomen erat Ferē Māryām, ibi commorabatur. Ei hanc rem rettuli, et dixi: 'Propter Domini amorem, suppliciter ora, quaeso!'. Oravimus ambo magna cum constantia, ieiuniis, supplicationibus, magnisque lacrimis. Dominus preces et deprecationes nostras exaudivit. Vocem clamantem percepi, quae dicebat: 'Haec *quaedam vidua p. 97.
patravit'. Tum surrexi, ad viduam illam requirendam profectus sum, magno cum studio de ea investigavi; et inveni. Illi dixi: 'Quae egisti mihi refer, ut tibi poenitentiam imponam'. Omnia exposuit: se ter concepisse, et *conceptus* medicinis, hominum metus causa, interfecisse. Tum eam solatus sum; poenitentiam pro Apostolorum canonibus imposui, et dixi: "Dominum deprecare, ut tibi peccata tua condonet". Ipsemet profectus sum, et suppliciter, ut illius peccata remitterentur, oravi. Tum pueri clamorem ad Dominum dimiserunt, et Dominum *mulieri* peccata remisisse cognovi ». — Videte, fratres mei, quantus amor in corde patris nostri beati Takla Ḫawāryāt erat! Cnm fratrem vel sororem in peccatum cecidisse videbat, ipsemet lapsus esse sibi videbatur; illos e lapsu erigebat, ab impuritate mundabat, benigne hortabatur, neque poenitentiam eis multiplicabat, ut Dominus in evangelio ait [1]: 'Ne alligetis populis onera gravia et intolerabilia'; sed magno labore semetipsum pro illis gravabat.

Audite, fratres, miraculum huic mār patri nostro Takla

[1] Cfr. MATTH., XXIII, 4.

Ḥawāryāt a Domino revelatum! — Ipse dixit: « Sanctus Spiritus mihi testis sit! Profectus, civitatem quandam attigi. Viduam in coenobio inveni, et illa mihi quae Dominus pro ea gesserat enarravit: 'Anachoreticam vitam agebam, propter peccatorum meorum remissionem lugens. Die quadam, e monasterio egressa sum ad res mihi necessarias requirendas. Cum iter facerem, quidam me invenit, et, libidine exardescens, apprehendit. Ego autem clamavi: auxilio carui et *ille* virginitatem meam, me nolente, corrupit. Concepi. Domum regressa, in maximis gemitibus steti. Dominum eiusque genitricem magnis efflagitationibus deprecabar et dicebam: 'Tu, Domine, haec me invita accidisse cognoscis! Incolas haec non cogno-
p. 98. scituros et mihi *non exprobraturos esse volo, anachoreta enim et pauper sum'. Pariendi tempore imminente, cor meum expavit valde. Die quadam, cum pedibus stans orarem et acerrime flerem, Dominam meam Mariam supplicavi, dicens: 'Tu adflictorum auxilium et miserorum solatium! cur quid in ventre meo sit mihi abdis?'. Haec cum dicerem, *Virgo*, fulgentissimis vestibus amicta, ad me venit, et fulminis instar ante me coruscavit. Michael archangelus et Gabriel laetitiae nuncius cum ea erant. Ad eius pedes cecidi. Illa vero me erexit, et dixit: 'Ad quid, o tu, fles?' Atque ego: 'Tu, domina mea, quid in ventre meo sit cognoscis!'. Tum *Virgo* Michaeli iussa dedit, dicens: 'Puerum, qui in eius sinu est, educ!'. *Archangelus* manibus suis me cinxit; sinus meus scissus non est, neque vestes; sed virginitatis sigillum rediit. Inde *Domina* a me evanuit [1]. Puerum quo eduxerunt nescio ». His auditis, Dominum laudavi, qui sanctis gratiam magnam concedit, et Mariam Virginem, Dei genitricem secundum carnem, benignitate [2] plenam, quietis datricem in lacrimarum vallibus, exaltavi. — Animas nostras ad terram solatii extollat; nunc veniat, ad hanc congregationem benedicendam, cum Michaele et Gabriele, spiritibus sine corpore, et cum hoc viro, Spiritu induto, patre nostro Takla Ḥawāryāt. Eius intercessio nobiscum sit, amen.

[1] Haec e Ta'amra Māryām, sive Libro de miraculis Mariae, qui Zar'a Yā'qob regnante ex arabico in aethiopicum sermonem versus est, excerpta videntur. — [2] In textu qebel: ni fallor, 'proclivitas ad accipiendum'.

« Tum, quadragesimali ieiunio perfecto, ad regionem Tegrāy profectus sum; et sexta feria sanctae hebdomadis cathedralem Aksum, civitatum matrem, attigi, ut benedictionem susciperem ex ossibus iustorum, et regum Dominum colentium Arbāhā et Aṣbāḥ, et omnium metropolitarum. Ingressus, illorum sepulcris commendavi me. Die dominica, festo Palmarum Christi, cum stans in ecclesia orarem *psalteriumque* Davidis canerem, vidua electissima, Domini ancilla, Ṣyon Zamadā vocata, ad me venit; in spiritu e Dabra Libānos, e coenobio patris nostri Takla Hāymānot, rapta erat. *Mihi dixit: 'Pax tibi!'. Ego p. 99.
respondi: 'Pax Domini sit tecum!'. Tum, admiratione pleni, *Deum* celebravimus. Davidis psalterium ab initio ad finem recitavi: cum ad *uniuscuiusque psalmi* initium perveniebam, illa dicebat: 'Laus Patri et Filio et sancto Spiritui!'. Haec fecit usque ad finem. Tum a me evanuit. Et dixi: 'Admirabilis est Dominus! Admirabilis est!' ».

Videte, fratres! Dominus simul colligit eos qui ipsius voluntatem explent. Ei nihil impossibile est; difficilia ei facilia fiunt. Ei gloria semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Audite rursum! Vobis, o orthodoxi, ecclesiae filii, referam quae pater noster Takla Ḥawāryāt, sol iustitiae, astrum gloriae, vir caelestis, angelus in terra, custos legis Altissimi, eius gregis pastor eiusque voluntatis operator, gessit! Cum ad arva eximus et domum regredimur, eius precum potestas nos ducat et custodiat, per omnia saecula. Amen. — Cum iter apud Takazē facerem, quidam ad eum venit et dixit[1]: « Te, pater, deprecor, ut preces meas accipias ». Pater noster respondit ei: « Dic! ». Recesserunt, et dixit ei *vir*: « Mihi solatium concede, quaeso, magnum enim peccatum mihi est ». Atque ego: « Nonne tibi magister est? ». Respondit: « Magister mihi est: sed propter peccatorum meorum multitudinem timeo. Multis presbyteris ea rettuli; et responderunt: 'Te absolvere non possumus, magna enim sunt peccata tua' ». Vir ille dixit: « Cum in regione mea essem, incantatorem adivi et interrogavi, dicens: 'Quomodo divitias mihi acquirere possim?'. Respondit mihi: 'Uxorem tuam iugula; eius iecur renesque extrahe et comede: hoc modo

[1] Narratio modo in tertia persona, modo in prima refertur.

res tuas augebis'. Dixi: 'Illa mihi obsistet, ne interficiatur'. Respondit mihi: 'Venenum illi pone in potu, et, debilis cum facta fuerit, iugula'. Quae dixit feci: *uxorem* iugulavi, eius iecur renesque extraxi et edi [1]. Tunc flevi et eiulavi ita ut proximi audirent. Eam linteo pollinxi et vestibus involvi, ne
p. 100. ceteri *cognoscerent. Cum advenissent, dixi: 'Uxor mea, veneno suscepto, mortua est!'. Tum eam sepelivi. Paucos post dies, memini Domini, timui, et e regione mea egressus sum, ad spiritalem medicinam requirendam ». Cum haec patri nostro Takla Ḥawāryāt exposuisset, pater noster ei dixit: « Ne timeas, Dominus parcet tibi; sed eum suppliciter ora, et hic mane, usque dum ad te veniam: mox regressurus sum ». Pater noster Takla Ḥawāryāt ad Takazē descendit, et aquae littus attigit: vestes deposuit, et nudus in arenam ingressus est. Arena vero calidissima et candens erat, quasi igneae prunae. Animam suam coram Domino proiecit, et flevit. Arena eius corpus adussit; *sanctus* assatus, quasi piscis, fuit. Oravit et preces "Domine, qui mundum universum accipis" usque ad finem recitavit; denuo oravit cum diceret: « Mihi revela, quaeso, Domine, et me certiorem fac quomodo hunc peccatorem, mihi similem, solari possim ». Tum vox e caelo eum appellavit et dixit: « Takla Ḥawāryāt, dilecte mi, quia propter hunc peccatorem laboribus defatigatus es, dictorum evangelii cum memor esses 'Non est dilectio maior quam animam suam ponere pro amicis' [2]; ego illi, tui gratia, parco. Sed illum Hierosolyma descendere, secundum Apostolorum canones, et huius fluminis ripas sequi iube ». Tum surrexit, et, vestibus indutis, ad virum illum progressus est, et ei dixit: « Utrum quae iubebo facturus es, an non? ». *Ait*: « Sane, omnia quae mihi dixeris faciam, pater; sed animam meam in die iudicii et poenae salvam fac, quaeso! ». Pater noster ei dixit: « Hierosolyma per hoc iter *fluminis* Takazē perge, fili mi: Dominus sit tecum! Timere noli, expavescere noli, fili mi, si leo vel latrones in te incident ut corpus tuum interficiant. Metuere noli: Dominus peccatis tuis parcet. Dominus, sicut martyres fortes fecit, fortem te faciet ». Tum pater noster eum absolvit, cum diceret: « Absolutus sis, fili mi, per os sanctae Trinita-

[1] Cfr. quae in libro Maṣḥafa Berhān de huiusmodi moribus in provincia Dāmot referuntur. — [2] Cfr. Ioh., xv, 13.

tis ». His dictis, illum dimisit. Vir profectus est. Tum *sanctus* ieiunium precesque pro illo inchoavit, ut quae acciderint sciret. Paucos post dies, *pater noster illum latronum manibus interfectum in martyrio esse spiritaliter cognovit, et Domino Sabaoth gratias egit. p. 101.

Patres mei, haec similia sunt gestis abbā Laṭesun, patris monachorum, qui pro immundo quodam semetipsum quinquies morti commisit. Pater noster Takla Ḥawāryāt pro quodam peccatore, in itinere invento, Dominum Sabaoth deprecatus est, et corpus suum diei solis aestui exposuit, adeo ut eius membra igne usta viderentur, neque e prostrationibus se erexit, priusquam vocem Domini e caelis perciperet, dicentem: « Propter te, peccatis eius peperci, dilecte mi, o Takla Ḥawāryāt! ». Dominus enim longanimis est, pietate insignis, iustus, peccatoris mortem non vult, sed ut ad ipsum redeat; hominum salvationem exoptat, ut illis ipse reveletur. Si quis peccaverat et prope erat, sanctus eius peccata ei referebat, ne aliquid abderetur, et dicebat: « Ipse quae facio his peiora sunt ». Si procul autem peccaverat, peccatorem magno studio petebat, ideo ut doctis verbis, quae sanctus Spiritus ipsi locutus erat, eum attingeret; cum eum invenisset, solabatur eum in mansuetudine, et e lapsu erigebat, atque suppliciter, quasi pro semetipso, deprecabatur. Quo sancti erant, pererrabat et magno studio illos precibus urgebat, ut eum consilio adiuvarent. *A supplicationibus* nunquam desinebat, quoad Dominum illius peccatoris peccatis pepercisse certior esset. Te valde miror! te beatum praedico, pater! Fructus tui sunt sicut palmae abundantes et sicut Libani cedri; quoniam ecclesia te a pueritia uberibus suis aluit. Cum sancti Spiritus novacula peccati praeputium circumcide; animae meae impuritates aqua vitae ablue; ut eam accedere facias, quasi sponsus sponsam sponsalitiis donis [1]. Auxilio tuo, vivat. Eam defende. Precum tuarum virtus eam ad sanctitatem deducat. E sinistro latere *ut eat* dextrorsum ei innue; et, optatis adeptis, tecum in haereditate tua laetabitur, per omnia saecula saeculorum. Amen.

*Tum Wāldebbā deserta, ubi anachoretae sunt, ad eos visitandos pererravit. Sanctos omnes adiit, et osculatus est. In p. 102.

[1] Textus corruptus et sensus dubius videtur.

coenobium ingressus, oravit, et, manibus post tergum vinctis, funibusque ad truncum magnae arboris consertis, bis quadraginta dies egit: vestes non induebat, quamquam die solis aestu nocteque pruinae frigore vexabatur, et usque ad finem dierum illorum neque arborum fructus edit, neque aquam bibit; lacrimis tantum et fletu, et Domini tribusque laudibus sacris officiis nutriebatur, sicut Asaph in prophetia sua ait [1]: 'Filii hominum panem angelorum manducaverunt'. Ille quidem non iacebat neque obdormiebat; ego vero peccator vespere edo, et die illucescente esurio; et cum biberim sitio! Homini autem secundum fidem suam accidit, sicut ait Dominus noster in evangelio [2]: 'Non de solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit ex ore Domini'; quia sagitta amoris erga Dominum patris nostri Takla Ḥawāryāt cor vulneravit; sicut ait Salomon in Cantico [3]: 'Quia fortis est ut mors dilectio, et dura sicut infernus aemulatio; eius alae sunt alae ignis; eius fervor... [4] Aquae multae non potuerunt extinguere dilectionem, neque flumina labefactare'. His auditis, mundi delicias, quasi quisquiliae essent, repudiavit. Eius precum virtus nos a morte peccati liberet, per omnia saecula. Amen.

Tum ad Dabra Darbā, ad monachorum coenobium, progressus est, ibique quadraginta sanctos dies ieiunavit: nihil ex arborum fructibus, nisi sabbato festisque, degustabat. Semetipsum, magno cum labore ardentissimisque lacrimis, defatigavit; a vesperis usque ad matutinum tempus, quasi rota esset, se prosternebat; die nocteque non requiescebat, et stans laudes, ut angeli, canebat; ad alium sermonem, praeter laudes Domino et gratiae actiones agendas, non ingrediebatur. In profunda aqua, usque ad vigiliam noctis, nempe ad primam lucem, noctem agebat; et aqua eius lacrimarum effusione resonabat. Propter pro-
p. 103. strationum frequentiam, *eius cerebrum corruptum est et ad os effluebat. Hunc ad modum quadraginta sanctorum dierum ieiunium absolvit.

Tum vox ad eum facta est, dicens: « Surge, ad terram Ṣalamt perge; ibi enim invenies ethnicos multos, per manum tuam *christianam fidem* ingressuros. Vade, et in nomine meo

[1] *Ps.* LXXVII, 25. — [2] MATTH., IV, 4. — [3] *Cant.*, VIII, 6, 7. — [4] Textus corruptus.

praedica ». Paschate absoluto, surrexit, terram Ṣalamt petiit *ibi*que pervenit. Postero die, Ṣalamt praefecti mater patri nostro Takla Ḥawāryāt obviam occurrit, cum eo collocuta est, et dixit: « Ecce, filius meus ad bellum in christianos profecturus est. Ei ut regrediatur manda, quaeso; fortasse, te audiet ». Surrexit, ivit, et Ṣalamt praefectum multis cum copiis invenit. Illi dixit: « Quo vadis? ». Ṣalamt praefectus respondit ei: « Ad bellum in christianos gerendum ». Eius vocis gratiam, loquelae suavitatem, oris eloquentiam cum adspexisset, nec non lucem in eius vultu diffusam (eius enim vultus angelo Domini similis erat), *praefectus* obstupuit. Eum gratum habuit, et ei paruit, sicut servus domino et ancilla dominae; Dominus enim gratiam ei, ut Moysi prophetae coram filiis Israelis, concesserat. Cum reversi essent, milites omnes cum clypeis hastisque advenerunt. Qui christianam fidem sequebantur, patrem nostrum Takla Ḥawāryāt salutaverunt, et dixerunt: « Pater noster, te Dominus ad nos misit; nos enim magno metu, ob bellum in christianos, tenebamur ». Tunc Ṣalamt praefectus domum regressus est, atque patri nostro dixit: « Mane ad te revertar ». Pater noster Takla Ḥawāryāt ad habitaculum suum rediit.

Haec Iudaeorum prophetae [1] rettulerunt. Dixerunt: « Monachus est qui legem nostram corrumpit, et christianam fidem docet librosque cognoscit ». *Propheta* ira exarsit et dixit: « Egomet ipse veniam illumque debellabo ». Paucos post dies, Iudaeorum propheta ad patrem nostrum Takla Ḥawāryāt venit, qui in ecclesia erat et pedibus stans Iohannis evangelium legebat. Eius gravitate et faciei luce adspectis, pavit et metuit. Sed pater noster Takla Ḥawāryāt ad illum progressus dixit: « Num tu Iudaeorum propheta sis, qui *incolas* ignem *infernalem* doces? ». p. 104.
Respondit: « Ipse sum ». *Pater noster* illi evangelium tradidit et dixit: « Lege, quaeso! ». *Iudaeus* ex eius manibus librum accepit et legit quo dicitur: ‘ In initio erat Verbum, et Verbum erat apud Dominum ’ [2]. Cum legeret, admiratione invasus est, et regionis suae idiomate dixit: « Yādерā! » hoc est « Mi Domine! » [3]. Ambo de libris veteris novique Te-

[1] Nostris etiam temporibus, gentium Falāšā sacerdotes « prophetae » appellantur. — [2] Ioh., I, 1. — [3] Id est, in agaw sermone secundum Semēn et Dambyā dialectum *y+adärā*; *y* = meus, *adärā* = dominus.

stamenti collocuti sunt: pater noster Takla Ḫawāryāt omnia ei explicuit; quae prophetae de Christo vaticinati sunt, et quomodo *Christus* e sancta Virgine natus est, baptismum recepit, crucifixus, mortuus et sepultus est, atque tertia die e mortuis resurrexit; quomodo ad caelum adscendit et ad patris sui dexteram sedet. Vir ille credidit, et dixit: « Me baptiza, pater, et mihi christianorum signum trade, quaeso ».

Postea, Ṣalamt praefectus advenit. Pater noster Takla Ḫawāryāt eum vitae doctrinam docuit, et de baptismo collocutus est, ut populum suum ad baptismum induceret. Ṣalamt praefectus ei dixit: « Terram Suma Arwā petimus; nobis aptior erit, in *provinciae* enim medio sita est. Ibi populum convenire iubebo; tu baptizabis et de vita colloqueris ». Tum, egressus, *pater noster* ecclesiam adiit; *provinciae* Ṣalamt praefectus etiam venit, atque omnes e finitimis remotisque locis convocavit. Pater noster Takla Ḫawāryāt ad illos in forum venit. Omnes, lucem in eius vultu diffusam cum adspexissent, eum benigne exceperunt et dilexerunt. Vitae doctrinam exposuit et dixit: « Redeatis ad Dominum et in eum credatis! ». Eius eloquii suavitate percepta, *Iudaeorum* corda eius doctrinae pulchritudine tacta sunt. Dixerunt: « In veritate Dominus te ad nos misit, o nove Elias! ». Omnes, parvuli et senes, crediderunt. Nonnulli, qui antea baptismum propter regis iussa in timore receperant sed clam patrum ritus colebànt, eius eloquii suavitate doctrinaeque iucunditate audita, ei dixerunt: « Nos vero non sponte, sed regis praefectorumque iussa cum timeremus, christiani facti sumus; nunc autem propter vocem (*suasionem*) credidimus! Nos baptiza, quaesumus! ». Pater noster
p. 105. Takla Ḫawāryāt *respondit eis: « Vos ad fidem vestram non redituros esse, in nomine Domini iurate! ». Confirmaverunt. *Pater noster* illos per Moisis Pentateucum iurare coegit, nam Pentateucum iuxta Iudaeorum legem timebant; et in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti baptizavit: tum, mysterium sanctissimum eis tradidit. Hominum vero, qui tunc baptismum receperunt, numerus cc fuit. Tum, *sanctus* ad eorum tribus redeundi veniam eis concessit in pace.

Senex, cui nomen erat Yesāhalana Egzi'abeḥēr, inter baptizatos erat: ei pater noster Takla Ḫawāryāt nomen Yesāhalana Krestos imposuit. *Senex* dixit: « Num post baptismum in sexta et quarta

feria ieiunium mihi faciendum est? » *Pater noster* ei: « Cur non ieiunares? ». Respondit: « Ieiunandi vis mihi deest; cum secundum patrum meorum leges vitam agerem, etiam diebus supplicationum nostrarum cibum sumebam, et ne populus rei gnarus esset, procul abibam ». His auditis, pater noster Takla Ḫawāryāt obstupuit, et ei dixit: « Veni, apud me ieiunabis; si vis tibi non erit, ipse te solvam ». *Senex* annuit. *Pater noster senem* ad habitaculum suum adduxit, et pro eo preces ad Dominum humiliter misit; senem vero usque ad vesperam permulsit, cum diceret: « Aliquid edendum ei tradite », et tum de sanctis libris loqui incipiebat. Cum nona hora advenisset, ei cibum dedit. Hunc ad modum duos dies egit; et Dominus *seni*, ob preces patris nostri Takla Ḫawāryāt, vires concessit. *Senex* vir optimus et Deum timens factus est.

Post illum, ethnicos permultos, viros et feminas, senes et pueros, baptizavit. Illis diebus, excepto sabbato, ut Dominus ei auxilium praeberet, et ethnicorum mentem ad doctrinam suam reduceret eosque in fide sua confirmaret, nihil comedit.

Olim, Walda Qabantāy[1], *provinciae* Ṣalamt praefecti genere ortus, insolens puer, egressus est, et aedes presbyteri, eo invito, ut noctem ibi ageret, petiit. Hac de re patrem nostrum Takla Ḫawāryāt certiorem fecerunt, et dixerunt: « Aedes nostras vastaturus et oves mactaturus est! ». Nuncium ei *sanctus* misit: « *Haec* facere et sacerdotes iniuria afficere noli! ». Nuntii cum advenissent, *puer sancti* discipulos in suo conspectu non admisit. Reversi sunt, et haec patri nostro Takla Ḫawāryāt rettulerunt. Dixit: « Ecce! Dominus, *quemadmodun Pharaonem deiecit ma- p. 106.
rique obruit, illum est deiecturus ». Postera die, mane, vir ille abiit; sed morbus eum invasit. Tum patri nostro Takla Ḫawāryāt misit qui diceret: « Vocem tuam transgressus sum, quapropter morbus me invasit. Nunc autem parce mihi, pater mi, et Dominum deprecare, quaeso, ut me precibus tuis in prosperam valetudinem restituat ». At pater noster: « Ad quid? Te interficiendi delendique potestas Domino est ». Haec, oculis nictans, dixit; et ille mala morte mortuus est. Ethnici, his auditis, timuerunt et metuerunt; *provinciae* Ṣalamt praefectus,

[1] Vel « filius *viri* Qabantāy *vocati* »; aut « filius cuiusdam q a b a n t ā y ».

re audita, metuit et timuit. Dixerunt omnes: « Iste thaumaturgus est! ». Inde ad patrem nostrum venerunt, eumque de superbi viri obitu certiorem fecerunt. Cum audivisset, pater noster Takla Ḥawāryāt obstupuit, et ait: « Dominus laudandus est; laudandum est nomen eius in clade superborum; magnificandum est ore sanctorum ». Mortui affines et propinqui patrem nostrum ita loquentem cum audivissent, terror magnus provinciam Ṣalamt invasit. Multi dixerunt: « In Deum huius viri Takla Ḥawāryāt credimus! », et ad eum venerunt, viri et mulieres, dicentes: « Nos baptiza, quaesumus ». Tum perfecta Trinitatis fide eos ditavit. Ethnici multi baptismum receperunt.

Pater noster illic menses viginti commoratus est, animos esurientes Librorum fruges e novo veterique Testamento cum doceret. Postea pater noster Takla Ḥawāryāt, viris et mulieribus et omnibus in eius vocem credentibus convocatis, dixit: « Trinitatis fidem, quam vos docui, servate. Domino iubente, ad aliam terram profecturus sum ». Fideles responderunt: « Ad quid, pater, nos dimittis, cum novae arbores simus, antequam voce tua dulcissima et suavissimo ore tuo satiaremur? Adspectus tuus pulcherrimus et doctrina tua dulcissima est ». Pater noster Takla Ḥawāryāt respondit eis: « Huc Domini voluntas me traxit; hodie, Domini voluntate, proficiscar. Nihil, Domino nesciente, super terram accidit ». His
p. 107. auditis, die illa, *a mane usque ad vesperam, viri et mulieres, senes et pueri, eiulaverunt et fleverunt, dicentes: « Pater, pater, o nove Elias, ubi inveniemus magistrum tibi similem, mansuetum et humilem, qui iter Domini doceat? Utrum te Moisem, prophetarum principem, propter mansuetudinem tuam appellabimus, an Isaiam, lingua acutissimum? ». Pater noster respondit: « Ad quid propter me miramini? Propter Dominum miramini, qui caelum creavit et terram! ». Pater noster ibi diem totam, ob magnum illorum amorem erga ipsum, stetit; mane profectus est. Illi, cum lacrimas fuderent, ei valedixerunt. Magistros super eos constituit, et eis benedixit, cum diceret: « Dominus vos in fide sua corroboret ».

His dictis, Samēn *regionem* petiit. Pater noster Takla Ḥawāryāt ait: « Cum iter facerem, Domina mea Maria mecum collocuta est: ‘ Ad terram istam accede: tres sanctos gratissimos invenies ’. Eius voce audita, ivi, et sanctos inveni, ut

Lucis genitrix mihi dixerat. Eos salutavi, et mecum de Domini magnitudine collocuti sunt. *Iterum Virgo* dixit: ‘Ad interiorem solitudinem procede, sanctos duos clarissimos invenies’. Ingressus, eos in solitudine inveni et salutavi: de Domini magnitudine mecum collocuti sunt. Hi mihi dixerunt: ‘Ad civitatem tuam regredere; ibi quae optas invenies’. Tum, ad sedem meam, quae in Samēn erat, regressus sum ».

Ibi pater noster Takla Ḫawāryāt ethnicos multos edocuit, nam *regionis* Samēn ad christianam fidem conversio firma non erat. — Illic, ieiuniis precibusque *addictus et* docens, multos dies mansit, quoad conversio confirmaretur. Iudaeus quidam, Iudaeorum magister, de patris nostri Takla Ḫawāryāt doctrina et de nova fide, quam docebat, cum auditu certior factus esset, in solitudinem aufugit. Id cum audivisset pater noster Takla Ḫawāryāt *incolas* qui in eius vocem crediderant Iudaeum illum apprehendere et coram se trahere iussit. Obediverunt, profecti sunt, et Iudaeo quomodo pater noster Takla *Ḫawāryāt eum quaereret rettulerunt. Et dixerunt: « Ut te ad p. 108. eum traheremus pater noster nobis imperavit ». Iudaeus, his auditis, respondit: « Ne monachus ille vos seducat! Sed fidem vestram, quam vos docui, servate. Ego autem nec quo monachus ille est ibo, nec vultum eius videbo, nec dicta eius audiam ». Tum, domum ingressus, et fune collo circumdato, semetipsum strangulavit, et mortuus est. Legati haec patri nostro Takla Ḫawāryāt rettulerunt. Pater noster dixit: « Illius cadaver manibus vestris tangere vel attrectare nolite; nam qui sibi mortem intulit immundus est ». Iudaei quidam illum per locum praeruptum vexerunt. Iudaeus autem, ex illorum numero qui ad christianam fidem conversi erant, his auditis, patri nostro Takla Ḫawāryāt locutus est: « Audi, pater! quae, Domino permittente, acciderunt tibi dicam. Cum christianum mortuum esse audiebat, ille dicebat: “Eum tangere nolite!”. Sicut Liber ait: ‘Qui foveam socio suo fodit, incidit in ipsam’. Tu per diem nos lucis iter docebas; ille per noctem satagebat ne populus in vocem tuam crederet. Hodie vero eius opera super caput eius reversa sunt ». Pater noster, his auditis, infideles Iudaeum illum humare iussit.

Sicut Dominus noster in evangelio ait:[1] « Nemo potest ve-

[1] Ioh., vi, 34.

nire ad me, nisi Pater meus traxerit eum »; denuo ait: [1] « Multi enim sunt vocati, pauci electi ». Adspicite, fratres! Perversus ille Domini misericordiae fune tractus non est, sed in perditionem est eiectus, et ideo christianam vestem induere non potuit. Qui autem salvationis doctrina digni fuerunt, illos *Dominus* servavit.

Olim, die festo Dominae nostrae Mariae, cum pater noster Takla Ḥawāryāt in ecclesia esset, et sacerdotes ministrarent, Iudaeorum propheta, cui pater noster, baptismi die, nomen Yesāhalo Krestos [2] imposuerat, ut antea dixi, in ecclesiam ingredi voluit. Diaconi eum prohibuerunt; neophita enim erat et fide recens. Pater noster Takla Ḥawāryāt illis dixit: « Aditum *ecclesiae* ei praecludere nolite! ». Ad sanctuarii aulaeum venit:
p. 109. aulaeum expansum erat. *Ante tabernaculi sellam venit, et ter se prostravit, dicens: « Credidi! Credidi! Credidi! » Denuo, secundum librum Isaiae prophetae, locutus est: [3] « Anno quo Oseas rex mortuus est, Dominum regem vidi sedentem super solium excelsum et altissimum; domus eius laudibus erat plena; Seraphim stabant circum eum et dicebant: 'Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Sabaoth! caeli et terra eius laudibus plena sunt ». His auditis, pater noster Takla Ḥawāryāt laetatus est, quasi praedam magnam invenisset; ille vero eius praeda erat, namque e rege Persidis, nempe e diabolo illum eripuerat, et ad caeli regem reduxerat. Celeriter currens ad eum venit, et dixit: « Fili mi, 'sanctus' quod primum dixisti ad quem pertineat? ». At patri nostro respondit: « Utrum secundum legem meam antiquam haec petis, an secundum legem christianam meam? ». Et dixit: « In primis 'sanctus' dicitur pro Patre; iterum 'sanctus' dicitur pro Filio; tertio 'sanctus' dicitur pro sancto Spiritu ». Tum *pater noster* ei benedixit: « Fili mi, tibi benedicat Dominus firmumque in fide sua te reddat ». Vir ille optimus et Deum timens fuit.

O pater, quid historiae tuae auditu iucundius est? Plus quam mel favorum liquidum mihi est dulcius! Preces tuae me attingant, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Audite rursus! Eius verba, ut mihi locutus est, vobis referam! « Tum Dominum suppliciter oravi, ut sepulcrum Moisis,

[1] MATTH., XX, 16. — [2] Cfr. p. 94. — [3] Cfr. Is., VI, 1-3.

prophetarum principis, Domini famuli, mihi ostenderet, et eius monumentum osculårer: cor meum enim illum diligebat, quia *Moises* cum creatore suo, sicut vir cum socio, collocutus est. Olim, cum iter facerem, magni fluminis ripam attigi. Vesperabat. Ibi cum discipulis meis noctem egimus; et noctem totam in supplicationibus ad Dominum consumpsi. Redemptor noster advenit et mihi dixit: 'Pax tibi, Takla Ḥawāryāt, dilecte mi!'. Et dixit: 'Accede; ea pro quibus me deprecatus es, ostendam'. Manum dexteram meam cepit, et me traxit et in solitudinem duxit; circumivit et dixit: *'Hic est sepulcrum Moisis, famuli p. 110. mei'. Ad sepulcralis monumenti caput arbor magna erat, cui nulla huius mundi arbor similis est, pulcherrimis foliis. Tum Dominus, qui maximam mihi gratiam concesserat, exaltavi, et dixi: 'Laus tibi, qui homines diligis! Encomium et gratiae actiones Trinitati sanctae!'. Tum Redemptor noster ad caelum adscendit: ego ad discipulos meos redii ».

Dixit rursum pater noster Takla Ḥawāryāt: « Solitudines Wāldebbā attigi; et septem mulieres anachoreticam vitam agentes inveni. Eas salutavi. Earum ubera magni laboris causa arida erant. Quaedam ex eis puellam tenerae adhuc aetatis, visu pulcherrimam, statura venustam habebat. Mater autem propter *filiae* pulchritudinem moerebatur, et Dominum oravit, cum diceret: 'Antequam osor, animarum seductor, *eam* videat, huius puellae animam accipe, quaeso!'. Quae cum audirem, matris voluntatem miratus sum. Illae mecum de magnitudine Domini sunt collocutae. Ad aliam solitudinem transivi, ibique pernoctavi: postera mane, ob magnum amorem erga illas, reversus sum, et puellam mortuam inveni: mater vero leonem tenebat et percutiebat, ad eius pedes pronum. *Mulier* leonem puellam contudisse et sine sanguinis effusione necavisse mihi enarravit. — Mihi dixerunt: 'Ubi eucharistiam heri recepisti?'. Respondi: 'Num eucharistiam in solitudinem recipiam?'. Dixerunt: 'Invisibiles *spiritus* te sustulerunt et ad Aksum cathedralem traxerunt: cum illis eucharistiam accepisti'. Hisce auditis, dixi: 'Peccator sum, improbus, indignus. Ad quid haec mihi dicitis? Encomium autem eum decet, qui gratis hominibus improbis gratiam concedit, sicut ait testis iustitiae: [1] 'Sitienti dabo gratis de aqua vitae' ». — Eius precum virtus liberet nos e Satanae

[1] *Apoc.*, XXI, 6.

laqueis! Laus magistro tuo, cuius imperium non vacillat! prostrationes ei qui te e principio ad finem elegit! gratiarum actiones Spiritui sancto, qui sanctum, pro laudibus suis, te fecit! Nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

p. 111. *Tum ad provinciam Wagerā profectus est. Ibi Domini viam docuit. Olim terram, cui nomen est Abaḫor [1], petiit, et noctem in precibus ad Dominum egit: discipuli autem dormiverunt. Ego puer parvulus inter eius discipulos eram; ad patris nostri pedes obdormivi. Ille me expergefecit: surrexi. Mihi dixit: « Lampadem affer! ». Attuli, et ad patris mei pedes serpentem magnum, funis instar obvolutum, adspexi. Expavi, et lampadem ad terram proiicere volui. Pater autem meus dixit: « Ne timeas, fili mi; ne expavescas! Fratres tuos expergefac! ». Pater noster a me suis manibus lampadem cepit. Ego vero illos expergefeci. Advenerunt omnes, serpentem viderunt, et metuerunt. Ille dixit nobis: « Nolite timere neque expavescere. Quae sacerdos in oratione gratiarum actionis dicit, nonne audivistis? ‘ Tu quidem virtutem nobis dedisti, ut super serpentes et scorpiones et omnes osorum vires eamus; et in perditionem ne nos adducas ’ ». Diximus: « Hic serpens unde venit, o pater? ». Ille autem sub patris nostri Takla Ḥawāryāt pedes agitabatur. Tum discipulus quidam scipionem attulit, et *serpentis* caput percussit: *serpens* mortuus est. Tum, quomodo serpens venisset nobis exposuit: « Cum stans orarem, retrorsum rumorem audivi, et *serpens* super vestes meas exsiliit. Crucis signo statim eum signavi; et illico ad terram cecidit ». Haec mirati sumus. Serpentem e spelunca eduximus, atque, die illucescente, ad magnam arborem suspendimus. Incolae, senes et parvuli, viri et mulieres, venerunt; *serpentem* suspensum cum viderent, metuerunt et nos interrogaverunt. Quae acciderant exposuimus, et nobiscum mirati sunt dicentes: « Huius viri Deus haec fecit! ». Tum quae Dominus noster in Marci evangelio ait [2] perfecta sunt: « Qui crediderint in nomine meo daemonia eiicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent; et si mortiferum quid
p. 112 biberint, *non eis nocebit; super aegros manus imponent, et sanabuntur ». — Pater noster Takla Ḥawāryāt in Trinitatis fide miracula et prodigia et facinora permulta patravit precum

[1] Lectio dubia: fortasse « Abba Nor » legendum. — [2] MARC., XVI, 18.

suarum virtute: serpentem, qui ad eum mordendum venerat, pedibus suis eiecit. Nihil eum laesit vel ei nocuit.

Olim in coenobium quoddam, ad servos Domini visitandos, ingressus est. Patris nostri Takla Ḥawāryāt pedes abluerunt. Cum monachus eius pedum pulvere exorcizatus esset, malus spiritus, qui in eo commorabatur, magna voce clamavit *monachumque* ad terram proiecit. His auditis, pater noster illius manum cepit. At spiritus clamavit et dixit: « Cum peragrares e regione ad regionem, igne me adussisti; ego vero saepe tecum pererravi. Nunč me ignominia affecisti! Me dimitte, quaeso, aliam regionem petam ». Pater noster Takla Ḥawāryāt ei dixit: « O immunde animarum seductor, nonne monachum hunc dimittes? ». Spiritus respondit: « Tibi *illum* reliqui! ». Blasphemavit et aufugit; monachus statim sanatus est. Omnes qui illic erant obstupuerunt, dicentes: « Vir is non est, sed angelus super terram aut unus apostolorum! ».

Ex eius miraculis pauca vobis scripsi; omnia si scripsissem, ob narrationis magnitudinem, quantum de te rettulissem? O pater, te solem dicemusne, qui in caelo splendet, aut margaritam, quae in profundo mari illucescit nec magno pretio invenitur? Aut lampadem, quae peccatorum tenebras expellit? Aut sal, insipida condiens? At tua intercessio quasi aqua in renibus nostris et quasi oleum in nostris ossibus nos permulceat, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Tum ecclesias omnes petiit. Evangelii regnum praedicabat; quae prophetae vaticinati sunt mirabatur; ob ea quae apostoli praedicaverant obstupescebat; martyrum sanguinis effusionem diligebat; virginum monachorumque sanguinem et puritatem sequebatur; et *cogitationem suam, Angelorum instar, quo Tri- p. 113. nitatis ordo coniunctim est, eo ponebat. Haec omnia cum eum doctrina electissima doceret, panem edebat, Agni sanguinem, laetitiae vinum, bibebat, et Virginem ab omni peccato mundam celebrabat. In ecclesiam ingressus, incolas interrogabat, qui eum de fide sua certiorem faciebant; si fides recta erat, illis benedicebat; si vero pulcherrima non erat, ecclesiae magistros convocabat et docebat; et hunc ad modum de fide cum actione, *multa* e novo veterique Testamento referebat: eius vocis suavitate audita, omnes dicebant: « Adsentimus, pater! sed Dominum, Deum tuum, ora, et nobiscum mane ». Sed pater noster

Takla Ḥawāryāt respondebat: « Si fides vestra firma erit, Domino annuente, revertar ». Coenobia petebat, et monachale opus monachos docebat, prout Dominus ei medendi artem concesserat: suavitatem eius vocis et pulchritudinem eius agendi rationis mirabantur, et omnes ei obediebant. Nemo ei restitit, neque praefectus, neque presbyter, neque nebura ed, neque regius miles: omnes eius voci parebant. Talis Domini servorum mos est. Leones parent, et omnes desertorum ferae ministrant eis: de hominibus mortalibus non est dicendum. Sicut Evangelista. ait [1]: « Ante omnia, quaerite regnum Domini et iustitiam eius; tum omnia quae vultis adiicientur vobis ». Hic pater noster Takla Ḥawāryāt vere regnum et iustitiam Domini et Redemptoris nostri Iesu Christi quaesivit! Quapropter sancti Spiritus ars sanandi et vocis suavitas ei concessae sunt, nam ' quasi praefectus, non quasi scriba docebat ' [2]. — Haec munera ferens, Aethiopiam universam perlustravit, miracula prodigiaque virga sua patrans, sicut Moises, prophetarum princeps, qui mare Erythraeum percussit. Hunc ad modum monachus, vir Domini, haec mihi rettulit. « Patris nostri Takla Ḥawāryāt virgam
p. 114. cepi, ut mihi divinae retributionis spes esset, et *in cellula mea deposui. At permulta mihi miracula fecit. Aegroti multi ad me venerunt: ego autem, mār patris nostri Takla Ḥawāryāt miraculorum memor, virgam abluebam, et *aquam qua ablueram* eis bibendam tradebam; nonnullos aqua adspersi, qui e morbis ad bonam valetudinem restituti sunt ».

Audite rursum, quae Domini ancilla, anachoreticam vitam agens, et Ṣyon Zamadā vocata, mihi rettulit. « Olim, cum pater noster Takla Ḥawāryāt ad me venisset, eum suppliciter efflagitavi, ut eius brachii ligamen [3] mihi daret, quod in domo mea mecum esset. Ille dedit, et in domo mea deposui. Dimidia nocte, spelunca fulminis instar coruscavit. Metuens, vultum cruce signavi. Tum brachii ligamen super lucis curriculum positum adspexi; et super illud quasi iris erat. Dominum laudavi qui facinora magna pro confitentibus in se agit. Die illucescente, pater noster Takla Ḥawāryāt ad me venit, et collocutus est de Domini magnitudine. Ei brachii ligamen reddidi;

[1] MATTH., VI, 33. — [2] Cfr. MARC., I, 22. — [3] Cfr. DILLMANN, *Lex. aeth.*, s. v.

in quo Antiquus dierum depictus erat, cum quattuor animalibus et viginti quattuor caeli senioribus, cum Maria et dilecto eius Filio, cum Michaele, Gabriele, Raphaele septemque archangelis, cum duodecim Apostolis, et cum Georgio et Mercurio confessoribus. Ille, submisse se gerens, mihi dixit: " Ego hanc crucem feram, etsi indignus sim: haec crux saepe daemonia eiicit, superborum est humiliatio atque adflictorum consolatio ". His auditis, *sanctum* amplexa sum, benedictionem accepi, eique corpus et animam meam commisi ». Cum haec audivissemus, magna Domini facinora mirati sumus.

Audite denuo res magnas a Domino gestas et historiam patris nostri Takla Ḥawāryāt theophori. E multis ab eo operatis miraculis perpauca, ne defatigaremini, enarrabo, ut mihi vir Domini, fidelis, cui nomen est Gabra Māryām, rettulit. — « Familiares mei, servi et ancillae, morbo faṣant dicto detinebantur. Quapropter ad Dominum flevi. Cum pater noster Takla Ḥawāryāt advenisset, eum de omnibus quae mihi acciderant certiorem fecerunt. *Tribulationes meas cum audivisset, pater p. 115.
noster, ad *familiares meos* progressus, crucis signo signavit, brachii ligamen abluit, et omnibus *aquam* ad bibendum tradidit [1]. E morbo statim familiares mei sanati sunt. Tum Dominum laudavi, et Takla Ḥawāryāt opera celebravi. Mihi dixit: ' Ad quid miraris? Pulvis ego sum, et peccator, et improbus; admiratio sanctam Trinitatem omnipotentem, cui nihil impossibile est, decet. An opus in artificem praevalere potest? Ne mihi aliquid tribuas; sed in *Dominum* confitere, ipse te exaudiet '. His auditis, Domini viro valedixi ».

Audite ergo quae Liber Regum ait! « Sagittae Ionathae nunquam redibant sine sanguine interfectorum » [2]. At pater noster Takla Ḥawāryāt arcum in Dominum, Deum suum, tetendit: sed eius arcus erat Trinitatis fides, sagittae vero eius preces. Eius preces non vacuae, sed quidem cum magnis facinoribus et miraculis revertebantur.

Pater noster Takla Ḥawāryāt ad terram Mugar, quae Adada dicitur, pervenit, et ibi fidei verba docuit. Mons erat Gabarmā

[1] Nostris etiam diebus, in Aethiopia aegroti aquam, in qua amuleta christiana immersa fuerunt et eorum atramentum solutum, pro medicina bibunt. — [2] II *Reg.*, I, 22.

vocatus: pater noster *ibi* maqāwzē[1] christianorum finitimos esse et cum incolis foedus sanxisse fama accepit. His auditis, pater noster Takla Ḥawāryāt incolas, viros et feminas, una cum presbyteris convocavit, et de eorum fide siscitatus est. Se maqāwzēy colere ipsi rettulerunt. Pater noster dixit eis: « Quid ille maqāwazēy vos doceat? ». Et *incolae* patri nostro mār Takla Ḥawāryāt responderunt: « Ille vero nobis dicit: 'Si voluntatem meam facietis, vivetis et vobis benedicam; si autem iussa mea reiicietis, cum vestris liberis, puellis et animalibus moriemini'. Hac de causa eum timemus, et omnia quae cupit, vestes, boves, triticum ei damus. Si domum nostram ingreditur, comedit et bibit; pueros vero nostros prae eo abdimus, ne *eos* videat, et hi moriantur ». Haec cum audivisset, pater noster Takla Ḥawāryāt eos interrogavit: « Num pueri vestri moriuntur, ut maledicti illi dicunt? ». Responderunt: « Sane, moriuntur ». Pater noster subrisit atque dixit
p. 116. eis: « Sicut Deus vester *sit vobis Deus ». Tum eos docuit fidei verba, e veteri novoque Testamento, et Deum non esse praeter Dominum tantum, cum Filio eius Iesu Christo, Domino et Redemptore nostro, qui, cum rursum hominem fieri iussa accepisset, advenit, et cum sancto Spirito Paraclito; qui, quamquam tres sint, unus sunt. Domino *sint* laudes et gratiarum actiones; et super nos sint eius misericordia et benignitas, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Pater noster Takla Ḥawāryāt illis dixit: « Nonne audistis, vos sacerdotes, quae propheta ait?[2] 'Ego interficio et vivifico; alium Deum praeter me ne colatis; quae in caelo sunt desuper aut in terra sunt deorsum, vel in aquis infra, non adorabitis et non coletis' ». His dictis, beatus et sanctus pater noster Takla Ḥawāryāt igne sancti Spiritus in corde suo exarsit, et unumquemque virum mulieremque simul cum sacerdotibus coegit ut iureiurando firmarent se maqāwazāy colituros non esse, neque ei aliquid daturos. « Si autem ille ad

[1] Certam huius nominis significationem ignoro: communiter pro « hariola » usurpatur, hic autem quasi nomen gentis occurrit. Forma saepe in hoc textu mutatur: cum veram ignoremus, codicis variationes etiam in versione servandas putavimus. De maqawazāy et de divinis cfr. quae Zar'a Yā'qob rex in libro Maṣḥafa Berhān ait. — [2] *Deut.*, v, 8.

vos veniet, ait, vos mihi relaturos neque id me celaturos iuramento firmate! ». Incolae dixerunt: « Sane, pater! ».

Illorum nonnullos invenit, e sacerdotibus fidelibusque, qui in mortuorum resurrectionem, propter Librorum ignorantiam, non credebant. Tum pater noster eos docuit, mortuos in anima et corpore resurrecturos, peccatores secundum opera damnandos, iustos *vero* mercedem pulcherrimam accepturos « quam oculi non vident, auris non audivit, cor hominum non excogitavit, et Dominus pro diligentibus se paravit [1] ». Haec cum pater noster Takla Ḥawāryāt diceret, incolae in verba eius, novi apostoli, ecclesiae margaritae, crediderunt. — Eius precum virtus a maligni perfidia atque a temporis pravitate nos liberet; et Patris Filius, primogenitus Virginis Mariae, opifex, praemium nobis quoque tribuat, nunc et semper, et per omnia saecula saeculorum.

Tum magni ieiunii tempus advenit, et *sanctus* in cellam secessit. Discipulorum quidam, cum aquam ad ecclesiae arbores irrigandas attulisset, *maqāwazay illum iter facientem procul p. 117. vidit. Monachus alta voce clamavit, et dixit: « Quis es, o tu qui iter facis? ». Maqāwazay ei respondit: « Si quid mihi dicendum habeas, nomen meum est Maqāsarē »; et haec dicens metum ei iniiciebat. Quae cum audivisset, monachus, sancti Spiritus virtute, cucurrit, Maqāwazay prosecutus est et collo apprehendit, eius faciem colaphis cecidit, adeo ut eius oculi sanguine replerentur, et magna voce clamavit. Monachi clamoribus perceptis, incolae ad adiuvandum venerunt, et, cum maqāwazay pueri monachi manibus constrictum vidissent, expaverunt omnes. Alii dicebant: « Si auxilium monacho ferimus, maqāwazay nos magiae suae arte interfecturus est »; ceteri vero dicebant: « Si auxilium monacho non ferimus, patrem nostrum Takla Ḥawāryāt timeamus, quia in nomine Domini iuravimus ». Monachus illis: « Nolite timere, expavescere nolite! Ipse hunc, Domini mei virtute, ad magistrum meum traham; vos autem me sequimini! ». Illum cum constringeret, festinavit, ad aedium ianuam traxit, atque ad me clamavit; ego apud ostium patris nostri eram. Mihi dixit: « Meo nomine patri nostro dic, quaeso: 'maqāwazay traxi!' ».

[1] Cfr. I *Cor.*, II, 9.

Pater noster, cum in cella sua esset, priusquam ei rettulissent, audivit, mihique mandavit: « Ei respondeas: ‘ illum in ecclesiae septum ne introduces, quoniam immundus est ’: ego quo estis venturus sum ». Haec monacho rettuli. Tum pater noster e cella festinans advenit: ego eum praecedebam. Locum, ubi incantator erat, attigimus. Incolas omnes ad se convocavit, et coetus magnus fuit. Pater noster Takla Ḥawāryāt in medio *incantatorem* statuit, et ipse, fidei purpura, baptismatis die confecta, indutus et victoriae crucis pedum tenens, locutus est in medio *turbae*. Incantatori dixit: « Nomen tuum dic mihi! tu impurus spiritus es, Satanae filius, iustitiae osor, maledictus, et a grege Domini segregatus. Tu autem dicis: ‘Si mala in me agitis, vos interfecturus sum, et, si bona, vivetis ’: utrum vera dicis an non? Quae tua est agendi ratio? quae ars tua? et quod
p. 118. *nomen tuum? ». Ignominia affectus, *incantator* locutus est, et secundum patris sui legem dixit: « Maqāwazāy ». Pater noster dixit ei: « Quem colitis? quis deus vester est? ». Incantator respondit: « Deus noster Gor appellatur ». Haec ex incantatoris ore cum audivisset, pater noster Takla Ḥawāryāt vultum suum sanctae crucis signo signavit et dixit: « In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, unius Dei! ». Tum denuo interrogavit: « Num Dominum, omnium creaturarum Deum ignoratis? num omnino in illum Gor immundum confitemini? ». Respondit: « Sane! Dominum ignoramus, sed unus Gor deus noster est. Quid est Dominus? ». Gor autem est Aegypti et Samariae idolum. In Aegypto secundum immundi diaboli nomen vocatur, et hoc modo enunciatur: Diyāgoror appellatur. Apud Samaritanos vero Gor dicitur. Haec quidem sunt duo eius nomina: Diyāgoror apud Aegyptios et Gor apud Samaritanos. Idcirco, homines qui eorum sunt Diyāgorārāwiyān et Gorotāwiyān appellantur. Mendacium e corde loquuntur, multos incantamentis seducunt: ipsi diabolo immundo sunt equi. Hi vero incantatores sunt, maqāwazay dicti et masab'eyān: super eos sanctus Spiritus non est, nam, postremo, cum immundis Diyāgorḥerqālēs, qui Aegyptii sunt, et cum Goratinon, qui sunt Samaritani, colloquuntur [1]. Cum pater noster Takla Ḥawāryāt unum eorum interrogaret et dixisset:

[1] Interpretatio dubia: textus corruptus videtur.

« Quis deus tuus est? », is Diyāgorāwiyān Aegyptiorum et Gor Samaritanorum canendo celebravit, non Dominum, omnium christianorum Deum. Maqāwazay in nomine Gor, eius dei immundi, canere cum audivisset, pater noster Takla Ḥawāryāt dixit ei: « Si vero Gor deus tuus est, ille te servet! ». Atque, magna ira exardescens, discipulos virgam scuticamque afferre iussit. Celeriter funes attulerunt. Quattuor homines fortissimos illius manus pedesque quattuor funibus constringere iussit: in quattuor extremitates tetenderunt, et supinum ad terram straverunt. *Tum sanctus* dixit: « Nunc deus tuus Gor veniat, ut te, si possit, e manibus meis liberet, et qui te verentur in te credant: *alioquin, Deus meus Iesus Christus me p. 119. interficiat! Ecce, manibus meis te constrinxi, nunc magnis flagellationibus flagellabo, populum tuum Deo meo praedatus sum! ». Tum pater noster Takla Ḥawāryāt eum bovina arida scutica verberari iussit: asperrime verberaverunt, quoad pellis de corpore a capite ad lumbos omnino laceraretur atque evelleretur, et sanguis ad solum irrigandum effiueret. Illa die, magna commotio inter coetum fuit; et metus, tremor, terror *omnes* invaserunt. Flagellatores defatigati sunt: at *sanctus* duos viros alternatim flagellare iussit; et *flagellati* pellis frustatim cecidit. *Sanctus captivum a sectatoribus suis* alternatim flagellari mandavit; *tum*, vincula solvi eumque in terram relinqui denuo iussit, et *adstantium* vestes, ubi sanguine incantatoris maculatae erant, nec non manus et corpora ablui iussit. Postea, incantatore appellato, pater noster Takla Ḥawāryāt eum domum iussit regredi, et ait: « Deum tuum Gor et patrem tuum ignominiosum et fratres et coniunctos tuos *omnes* immundos esse certiores fac! Vos, cum Deo vestro, canibus immundiores estis, nam canis dominum suum cognoscit, vos creatorem vestrum non cognoscitis. Si de tua flagellatione te interrogabunt, quae Takla Ḥawāryāt monachus advena dixerit refer: *Ipse* vobis mandat: Ad aliam regionem fugite! Si recusatis, Dei mei potestate adveniam et vos delebo ». His auditis, *incantator* profectus est: modo rectus incedebat, modo ad terram cadebat. Cum vidissemus, Domino, in cuius nomine confitemur et qui servis suis vim victoriamque concedit, gratias egimus; et postea in aedes nostras regressi sumus.

Incantator ad gentem suam pervenit: eius plagis inspectis, expaverunt, tamquam enim serpentis morsus videbantur. Magnos clamores ediderunt. Viri et mulieres, apud eum congregati, dicebant: « Quid tibi accidit? ». Quae acciderant et quae *sanctus* mandaverat rettulit. Plagis visis et nuncio audito, *socium vulneratum* ferentes ad *provinciae* Mugar praefectum
p. 120. venerunt, cui nomen erat Bābē, atque ei quae *pater noster Takla Ḥawāryāt, Domini vir, gesserat, quomodo *socium* flagellaverat et carnem eius dilaniaverat rettulerunt. Cum audivisset, praefectus ad iram concitatus est et dixit: « Quis monachum illum in *coenobii* magistrum, nebura ed, apostolum et praedicatorem elegit? ». Vulneratum coetui forisque stantibus monstravit: expaverunt omnes, cum incantatoris carnem albam quasi lepra infectam adspicerent, et dixerunt: « Homines dorsum flagellant, hic autem in collum et faciem flagellatus est. Hominem eo modo flagellatum neque in aula regis, neque in aulis praefectorum unquam vidimus! ». Praefectus magnam militum vim, ut patrem nostrum Takla Ḥawāryāt et Gabormā [1] incolas comprehenderet, collegit. E mercatoribus fori quidam, his auditis, advenit, patrem nostrum Takla Ḥawāryāt cum libris in medio concionis docentem invenit, ei *omnia* quae e praefecto audiverat rettulit. His auditis, pater noster Takla Ḥawāryāt surrexit, lumbos alacriter succinxit, et igne zeli erga Dominum repletus est, prophetae dictorum memor [2]: « Inimici tui nonne inimici mei sunt, Domine? Ab inimicis tuis vexatus sum; perfecto odio oderam illos, et inimici mei fuerunt ». Iterum cogitavit: « Dominus noster cum boum, columbarum et ovium venditores in templo invenisset, in evangelio ait [3]: ‘ Zelus domus tuae me comedit ’ ». Die xxix mensis magābit, die Incarnationis Domini nostri festivo, discipulos convocavit et dixit: « Accedite: quo progressurus sum sequimini ». Presbyteri, diaconi et monachi, homines et fideles, qui in eius vocem crediderant, ne alium Deum praeter sanctam Trinitatem colerent, eum secuti sunt. Beatus et sanctus mār Takla Ḥawāryāt, Divinitatis dicta recitans, sancti Spiritus equo insidens, ferrea lorica, quae fides est, munitus, praecedebat, ut rege nostro Deo nostro et Redemptore nostro Iesu Christo *adiuvante* praelium

[1] Ms. *sic*. — [2] *Ps.* CXXXVIII, 21. — [3] IOH., II, 17.

committeret: Trinitatis gladium victoriosum, quo Persarum principem prosterneret, manibus suis cingebat. — Eius preces et benedictio nos, ad eius historiam audiendam eiusque solemnem commemorationem celebrandam e longinquo et *e finitimis oris p. 121.
in hoc sacello congregatos, in mari terraque sustineat, et cum eo in saeculo novo ad mensam procumbere faciat, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Ubi incantatores erant pervenit. Discipulos circumire iussit. Sicut Iosuah filius Nawē, rumore suae peragrationis, incircumcisos populos extinxit et Ierichuntis moenia delevit; hunc ad modum vir Domini, pater noster Takla Ḥawāryāt se gessit. Incantatores, clamore audito, ut cera coram igne, dissoluti sunt. Alii « vidimus! » exclamabant et per rupes devolvebant; alii « vidimus! » dicebant, et incantamentis suis periebant; nullus, praeter mulieres puerosque, *a sancto* ibi inventus est. *Mulieres* captae sunt. Divitiae multae et vestes repertae sunt. Pater noster Takla Ḥawāryāt mandavit: « Ignem ferte, ad aedes comburendas! ». Sed incolae patri nostro Takla Ḥawāryāt dixerunt: « Primum quidem, pater, eorum divitias auferemus, ut ecclesiae vel regiae domui vel pro tributis solvendis daremus », Pater noster Takla Ḥawāryāt eis respondit: « Nonne audistis quae Paulus in epistula sua ait? [1] ' Omnia edite, neque abstineatis; si autem vobis dicunt: " Haec immolatum est idolis ", ne comedatis '. Iterum, psalmum nonne audistis? Ait [2]: ' Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum '. Et Samuel dixit *Saulo* ad bellum egredienti, ut cum Philisteis dimicaret [3]: ' Dominus iussit ne aurum, vel argentum, vel vestes, vel servos e bello recipias, aut iniquitatis divitias adducas '. Sed Saul Samuelis prophetae verba transgressus est, et sacrificii causa pecora adduxit. Idcirco Samuel ira in Saulum concitatus dixit: ' Melior est obedientia quam sacrificium, et magis quam ovium boumque adipem *offerre* vocem Domini audire '. Et Samuel dixit Saulo: ' Scidit Dominus regnum tuum! ' Et statim Sauli regnum ereptum est. Dixit Dominus: ' Davidem servum meum misi, et sancto oleo unxi ' ». His dictis, pater noster Takla Ḥawāryāt incolis est locutus: « *E m a q ā w a z a y p. 122.
divitiis aliquid recipere nolite, ne Dominus vobis irascatur;

[1] I *Cor.*, x, 28. — [2] *Ps.* cxl, 5. — [3] I Sam., xv, *passim*.

sed *omnia* igni comburite ». Secundum eius iussa fecerunt. Tum, incantatorum aedes, sexaginta domus, cum septis et pecoribus cremaverunt. Divitias in aedibus vel in agris inventas universas in ignem proiici iussit. Idoli delubra deleta sunt. Pater noster Takla Ḥawāryāt mulieres adduci iussit. Adduxerunt. Magnis admonestationibus illas monuerunt. Dixit: « Deus vester, quem Gor appellant, ubi est? cur vobis non subveniat, dum verberamini, et aedes vestrae comburuntur? ». His dictis, illas ex aedibus et e civitate expulit. Ad profundas valles (quallā) Bekāy (?) [1] descenderunt, et ad magnum flumen, quod ʿAbāwi vocant, pervenerunt, ubi viros suos invenerunt: febris eos delevit, virtute precum patris nostri, Dominum amantis, Takla Ḥawāryāt, qui custos est fidei, angelis par, prophetarum apostolorumque doctrinae filius, martyrum aureis tintinnabulis praeditorum socius in cruciatibus, virginum et monachorum constantiae perfector. — Eius precum virtus nos in malis diebus et difficili hora tueatur, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Tum, cum discipulis ad speluncam suam in Gabarmā rediit. Postea, praefectus, cui erat nomen Bābē, cum militibus, quemadmodum gloriatus erat, advenit. De eius adventu, quo modo superbiret et iam ipsum coepisse sibi videretur, patrem nostrum Takla Ḥawāryāt certiorem fecerunt. Dixit: « Ille tantum ingrediatur ». Tum, secundum sancti iussa, *praefectum* introduximus: *praefecti* milites omnes extra septum steterunt. Praefectus, patrem nostrum Takla Ḥawāryāt cum adspexisset, metu et terrore percussus est, ad eius pedes cecidit, et dixit ei: « Parce mihi, o pater! Te huius regionis incolis similem esse putabam! ». Haec praefectus dixit, cum eius vultus maiestatem, quae eum Domini angelo similem reddebat, vidisset. Pater noster Takla Ḥawāryāt respondit ei: « Surge, in pedes sta!
p. 123. Dixisti: ‘ quis illum in nebura ed vel magistrum *praedicatorem elegit, cum ego praefectus sim? ’. Si valeas, ea de quibus iactatus es dic! ». Haec cum audivisset, praefectus terrore commotus est, et respondit: « Male de me ne sentias, pater; incolae enim me insimulant ». Pater noster Takla Ḥawāryāt

[1] Sive « ad profundas valles fletus », id est « ad profundas valles, in quibus incolae, febris causa, flent ».

eum monuit, et omnia Domini dicta docuit. Ille assentiit. Tum, *sancti* voluntati obsequens, profectus est.

Famae *sancti* rumor per Mugar fines sparsus est. Novum apostolum, magistrum et praedicatorem Takla Ḥawāryāt beatum celebraverunt, dicentes: « In veritate, zelosus est ut Elias, magister ut Paulus, gratia plenus ut Stephanus, fidei petra ut Petrus, evangelii praedicator ut apostoli omnes, *qui sunt* Spiritus equi, constantiae amator ut Antonius et Macarius. Eius memoriae laudes magnis parvisque dulcissimae sunt! » — Eius auxilii munus nobis tamquam vestis sit, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Audite ergo, patres et fratres nostri, in hac ecclesia congregati, facinus magnum a Domino actum pro patre nostro Takla Ḥawāryāt, virgine et sacerdote, beato et sancto! Die quadam ieiunii, die sabbato ad dominicae diluculum, cum in ecclesia dicta de Divinitate legeret, Iohannis evangelium inchoavit. Dixit [1]: « Eius initium erat Verbum, et Verbum erat apud Dominum ». Haec cum diceret, et *cum* eius lacrimae quasi aqua fluerent atque per vestes effunderentur, diabolus venit, et ad eius tergum, longe stetit: vocem eloquii emisit, locutus est et dixit: « Me defatigasti, pater, de loco in locum cum noctem transigis in precibus, et diem eodem modo. Hodie vero corpus tuum flagellaturus sum, adeo ut ossa frangerentur. Iam amplius preces tuas non recitabis ». His dictis, Satanas, retroversus, arborem magnam, domus columnae similem, cepit, et ambabus manibus sustulit; ad pristinum locum, sine rumore transiens, rediit. Patrem nostrum Takla Ḥawāryāt percutere sibi proposuerat; eius corpus erat altissimum, visu nigerrimum tamquam corvus. Pauper quidem discipulus *sancti* *dixit: « Cum p. 124.
patre nostro Takla Ḥawāryāt in eius cella, nocte illa, eram, et haec vidi: terror me invasit. Pater noster Takla Ḥawāryāt *a diabolo* flagellandus mihi videbatur, et egomet cum eo flagellandus videbar. Satanas quasi in lumbos patris nostri Takla Ḥawāryāt utraque manu vibraret *arborem* extulit: illico ferrum e lumbis patris nostri Takla Ḥawāryāt exiit et quasi fulmen coruscavit ». Antea vero de octo ferreis clavis retulimus, quibus pater noster Takla Ḥawāryāt, Domini amoris causa,

[1] Cfr. Ioh., I, 1.

per omnes vitae suae dies cruciabatur, cum clavorum Domini, Iesu Christi, in quinta feria memor esset. « Tum tabernaculum amplum, fulgentissimum, ubi eramus, factum est: cella evanuit, eiusque vestigia defuerunt; tabernaculum fulgentissimum quasi in ecclesiam magnam conversum est, cuius splendor solis lunaeque *splendore* maior erat. In eo, pater noster Takla Ḥawāryāt stans Divinitatis evangelium recitabat: discipulum secum habebat. Satanas arboris truncum ad terram eiecit, et celeriter currens et eiulans fugit, cum diceret: ‘ Me fugasti! Vae mihi propter hunc virum ferro indutum! Sed iterum mecum socios meos, me peiores, adducam ’. Tum multos diabolos ex occidentalibus plagis adduxit: hae enim diabolorum sedes sunt, Propheta enim ipsos « occidentales lupos » [1] appellavit. Fulgens tabernaculum cum e longiquo adspexissent, eiulaverunt dicentes: ‘ Huius viri vestis est ferrea lorica: nihil in eum agere valemus ’. Illorum rumor mihi hibernorum tonitruum rumor videbatur. Tum, patris nostri Takla Ḥawāryāt precibus percussi, occidentem versus aufugerunt ». Hic Satanae mos est: ut venit ad dimicandum cum sanctis orantibus, ex occidente ad eorum tergum procedit, nunquam autem coram illis venit, quoniam Domini faciem et sancti Spiritus unctionem adspiciendi facultas ei non est; haec vero lux gratiae Christi in *sanctorum* vultus est diffusa, sicut Dominus noster in evangelio ait [2]: « Omnis enim qui male agit odit lumen, et non venit
p. 125. ad lucem, ne *manifestentur eius opera mala ». Quis autem male agit, nisi Satanas, qui sanctis adversatur, ut eos ad tenebras reducat? Tenebrae vero sunt peccaminosa opera. Qui bene agit ad lucem venit, ut eius opera revelentur, nam propter Dominum agit. In veritate opera patris nostri Takla Ḥawāryāt virginis et sacerdotis, prophetae et apostoli manifestantur, quasi lux cum fide! Eius corpus ferreum opus clavis perfossum est, quoniam *sanctus* memor fuit clavorum crucis et pedum manuumque Domini virtutum, regis regum, Dei deorum. Hac de causa, eius membra sancti Spiritus amore, qui ignis est, exardescebant; nunquam corpus aut animum peccatorum aqua refrigeravit. Idcirco, angelorum vita ei in terris concessa est; Satanas nullam in eum potestatem, vel seductionis laqueis,

[1] HAB., I, VIII. — [2] IOH., III, 20.

vel fraudibus, vel apertis expugnatoribus excitatis, vel minis, habuit; neque cum in serpentem conversus ad eius tergum media nocte venisset, neque cum palam accessisset arborem ferens, ut eum metu superaret: *tum* ferrum statim e *sancti* vestibus egressum est, et *eius corpus* quasi tentorium texit. Tunc quae sanctus Spiritus, Davidis ore usus, dixerat [1] acciderunt: ‘Qui habitat in adiutorio Altissimi erit in protectione Dei caeli. Dicam Domino: Susceptor meus es tu et refugium meum, Deus meus, auxiliator meus, in quo confido’ *etc.* usque ad finem. Haec de eius dilectis dicebat.

Audite rursum, fratres, facinus magnum! Quidam patris nostri Takla Ḫawāryāt discipulus, cum ille in terra Ṣalamt esset, nuntium ferens venit, et rettulit [2]: « Mulier quaedam coram eo se proiecit, quia tristitia ob domus suae eversionem capta erat », omniaque ordinatim *ei* exposuit. Re audita, pater noster Takla Ḫawāryāt tres dies summa cum diligentia egit. Tum mihi locutus est, et dixit: « Vir ille ecclesiae condere sibi proposuit; sed antea pater eius morietur; et post patrem suum ipse, consilio imperfecto, morietur. *Rursum, de viro eiusque muliere p. 126.
explicationem tibi dicam! Eorum preces coram Domino adscenderunt. Mulier monachalem vestem induet; id, vero, viro non concedetur, propter sanguinem qui adversus eum est; sanguis sanguine tantum purificatur, qua de causa monachalis vestis ei tribuenda non est. Denuo dicam tibi! Non anachoretica vita, sed ieiunium in spelunca monachum illum decet ». Haec, tertia die, in qua Dominus ei revelavit, locutus est. Videte, fratres mei, quanto amore et suavitate illum ad bonam valetudinem reddidit, sicut ait Iacobus apostolus [3]: « Deprecatio iusti potestatem habet et valet ». Re vera pater noster Takla Ḫawāryāt deprecationibus suis multum valuit dum aegrotos sanat et adflictos solatur. Eius preces et benedictio nobiscum sint. Amen.

Olim, cum iter faceremus, vir venit, et nos officiis obstrinxit, dicens: « Ad domum meam accedite, quaeso, ad pernoctandum! Cras vos dimittam et aquam per vadum transire faciam ». Pater noster nobis dixit: « Quid agendum est, filii mei? ». Respondimus: « Nos officiis urget valde, pater; assentiamus ». Tum e via secessimus; at vir quo iret dissimulavit. Pater no-

[1] *Ps.* xc, 1. — [2] Narratio confusa est et textus mutilus. — [3] Iac., v, 16.

ster Takla Ḥawāryāt, Spiritus sancti gratia, Satanam ut ipsum seduceret conatus fecisse intellexit. Postero die ad fluminis ripam pervenimus: flumen e ripa ad ripam aquis erat plenum, nam magnorum imbrium erat tempus, et mensis ḫ a m l ē. Contristati sumus valde. Propterea, pater noster Takla Ḥawāryāt Dominum supplex oravit, nos vero ad Dominum clamavimus, ut nos transire faceret: « Nonne tu, Domine, Israel per Rubrum mare transire fecisti, *aquas* hinc illinc retinens? Nos autem, Domine, ne deseras propter peccata nostra; angelum tuum optimum ad nos mitte, namque indulgens, clemens, longanimis, misericordia singularis es tu, et laudes te decent, per omnia saecula saeculorum. Amen ». Tum puer visu pulcherrimus venit. Eum salutavimus, et quomodo illuc per agros et flumina plena pervenissemus ei enarravimus. His auditis, puer in aquam ingressus est et nobis dixit: « Accedite, me sequimini! ». p. 127. Secuti *sumus, et cum eo *flumen* transivimus: aqua ne vestes quidem nostras divisit. Fluminis ripam cum attigissemus, *puero* gratias egimus; puer vero ad alteram ripam regressus est et evanuit. Utrum angelus fuerit an homo, Dominus scit. Mirati sumus, et ob ea quae Dominus erga nos gesserat obstupuimus. Laus eius nominis mentionem decet. Amen.

Audite denuo! Monachus Dominum timens, cui est nomen Zar'a Ṣyon, dixit: « Die Epiphaniae patrem nostrum Takla Ḥawāryāt vidi. Cum eo ad magnam aquam descendi: ibi noctem in precibus egimus, secundum baptismi praecepta. Dimidia nocte, pater noster Takla Ḥawāryāt in magnam aquam, ante sacerdotes omnes ingressus est. Stetit in medio aquae, orientem versus manus extendit et oravit, cum diceret: « Tu es Dominus noster, Deus noster, Iesus Christus, qui mundi peccata effusione aquae Iordanis abstulisti, cum Pater tuus in excelsis testis esset dicens: ‘Hic est filius meus quem diligo gratumque habeo’ ». Illico, sanctus Spiritus Paraclitus, columbae candidae specie, descendit et super eius caput stetit, tunc enim Trinitas revelabatur: aquae sanctae factae sunt, aquae strepuerunt, montes ut vituli et colles quasi hoedi salierunt. His visis, Iohannes timore et metu repletus est; sed tua virtute eum firmasti, ut incarnationis legem perficeres. Tum Iohannes manum imposuit: quasi ignea columna super eius caput fuit, Baptizatus est *Christus*, ut perficeretur humilitate. *Sanctus* ceteras preces,

quae in quattuor evangeliis inveniuntur, aliasque similes recitavit; precibus a patre nostro Takla Ḥawāryāt absolutis, aqua [1] divisa est, et candida columba e caelo descendit, atque super patris nostri Takla Ḥawāryāt caput stetit. Eius fulgor super aquam coruscavit. Ego in profundam aquam ingressus: « Me baptiza, pater! » dixi. At ille: « Antea tu me baptiza, quaeso! ». Ego illum baptizavi, et ille me baptizavit. Tum Dominum, *qui p. 128. omnibus confitentibus gratias concedit, laudavi. Discipulos meos omnes, viros et mulieres, quos spiritaliter genueram, patris nostri Takla Ḥawāryāt manu baptismum accipere iussi; illa die, populus magnus *baptismum* eius manu accepit [2] ». Haec, patre nostro Takla Ḥawāryāt iam defuncto, mihi rettulit. At pater noster Zar'a Ṣyon multorum pater est, sicut Israel; pater eius nomen Endreyās ei imposuerat. Occasus stella est, cuius fulgor nunquam nubibus obscuratur. Peculiari modo discipulos commemorationem suam celebrare iussit: « Egomet, *inquit*, cum baptismi die prodigium vidissem, foedus cum eo sanxi ». Omnes adsentierunt atque *sancti* commemorationem, dum ipse eorum magister esset, et *dein* post eius mortem, celebraverunt. Arbores hi sunt, quarum folia non decidunt, fidei oleo irrigati, quod est excelsorum ros; nos a secunda morte, a perditione servent, et secum mensae accumbere in festo novissimo faciant, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Monachus vir Dei magna et mirabilia enarravit. Dixit: « Cum domi essem, odor suavissimus mihi oluit, cor meum mentemque invasit, diffusus est, et magna admiratione me percussit. Filiorum unum vocavi et dixi: 'Vade, quaeso; ecclesiam ingredere, ut omnia quae acciderint inspicias ». Paruit: ivit et laetus celeriter rediit. Dixi: 'Quid accidit?'. Respondit: 'Peregrinus quidam, quem patrem nostrum Takla Ḥawāryāt appellant, ingressus est'. Haec cum mihi referret, *Takla Ḥawāryāt* ad me progressus est. Ab eo benedictionem accepi, eumque osculatus sum. De odore, quem emiserat antequam adveniret, et quo cor meum irroraverat, laetatus sum valde, et dixi: 'Admirabilis est Dominus super sanctos suos; Dominus Israel, potentiam et fortitudinem populo suo concedit'. Rursum dixi: 'Si hunc sanctum dum vivit tam olentissimo odore perfun-

[1] Ms. *sic*: fortasse māy «aqua» pro samāy «caelum». — [2] De ceremonia agitur quam Abyssini singulis annis in die Epiphaniae peragunt.

disti, qualis ergo in caelis erit ei merces? Benedictum sit nomen tuum, Domine!' ». Ille de Domino nobiscum collocutus est, cum diceret: « Patris nostri Takla Ḫawāryāt iustitia exaltata sit! ».

p. 129. Patris nostri gloriae encomium fine caret; *pleraque omittimus, ne audientibus sit labor. Haec vero scripsimus, ne eius pulchritudinis memoria oblivione deleatur, sed fidelibus opes et iucunditas sit. *Quae scripsimus* non vanum encomium sunt, sed ipsi vidimus et audivimus. Ut evangelista ait:[1] « Non potest civitas abscondi super montem posita »; eodem modo, clarissima iustorum historia abscondi non potest. Neque lampas occultatur sub modio, sed super candelabrum ponitur ut luceat omnibus qui in domo sunt[2]. Nos vero totam de Domini viro historiam comprehendere non possumus. Nonnulli dicunt: « Patrem nostrum Takla Ḫawāryāt splendenti nubi insidentem vidimus ». Alii: « Eum iter ad sanctos super curriculum lucis properantem vidimus ». Alii: « Eum Divinitatis evangelium[3] legentem vidi; eumque angelus alis fulgentissimis tegebat quoad lectionem evangelii Divinitatis expleret ». Alii vero: « Sedecim angeli patri nostro Takla Ḫawāryāt dati sunt, qui, cum iter facerent cum eo, e draconibus defendebant ». Nonnulli dicunt: « Duo angeli gladio instructi et daemonia expellentes ante eum incedebant ». Nonnulli dicunt: « Iohannem Domino dilectum, cum eius visionem nempe Apocalypsim legeret, *adstantem* adspexi ».

Cum immineret patris nostri Takla Ḫawāryāt ex hoc mundo transeunte transmigratio, Domina nostra Maria, lucis rheda conscensa, advenit: Michael et Gabriel ad eius dexteram et sinistram erant. Georgius candido equo insidebat. Patrem nostrum Takla Ḫawāryāt visitaverunt, et cum eo, cum esset dies dominica, et in precibus versaretur, collocuti sunt. Lucis genitrix ei dixit: « Salve, dilecte mi, Filii mei planta, Petri vitis, Pauli flos! Ecce, quae optavisti inventurus es. Tempus advenit. Firmus strenuusque sis. Illorum, quae suppliciter a filio meo et a meipsa quaesivisti, memento ». Tum nostrum omnium Domina ab eo evanuit. Postea, cum oraret, *sanctus* dicebat: « Mi Domine, mi Deus, qui prophetas apostolosque confirmasti,

[1] MATTH., V, 14. — [2] Cfr. *ib.*, 15. — [3] I. e. Iohannis evang.

confirma me; qui iustos martyresque adiuvasti, *adiuva me! Voluntas et beneplacitum tuum fiant! Quantum potes, me tuearis, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen». Tum constantiam auxit, et lata via, quae ad perditionem conducit, relicta, per angustam ianuam ivit, ut lucidam civitatem assequeretur, quam aquilae oculus nunquam vidit. p. 130.

Rursum Domina nostra Maria Virgo eum visitavit et ei dixit: «Ecce, mandata explevisti, fili mi. Nunc, constantiae ianua, nempe duplex dolor tibi manet: his absolutis, Filius meus tibi quietem e mundo transeunte tribuet». Vir Domini respondit: «Pro me ergo intercede ut *Dominus* ad haec perficienda mihi vires concedat».

Patris nostri Takla Ḥawāryāt ex hoc mundo transmigratione imminente, eum ad caelos rapuerunt: ibi tres septimanas egit, dum ei arcana omnia ostendunt. Tum dixit: «Dominum nostrum vidi; videns, pronus cecidi, et ante eum me prostravi. Multa autem de vita mihi exposuit: Dominus meus, Deus meus, urbem solis instar splendentem mihi tradidit. Eam mensus sum. Huius urbis latitudo par est quattuor universae terrae angulis. Haec cum vidissem, Dominum Deum meum, magnificavi, et ei gratias egi. Dixi: 'Domine, qui sunt qui in urbem, quam mihi dedisti, mecum ingredientur, et habitabunt? qui mecum laetabuntur?' Mihi respondit Dominus, cuius verba mendacia non sunt: 'Qui commemorationem tuam celebraverit, vel nomen tuum invocaverit, vel voce tua solatium acceperit, vel in precibus tuis confisus fuerit, ego Hierosolyma caelestia ei concedam'. Haec dixit, et pactum mecum sanxit. Cum ab ore Dei mei audivissem, dixi: 'Quid tibi gratum feci, ut haec omnia spondeas? ego enim servus piger sum'. Denuo Dominus meus, Deus meus, Redemptor meus, respondit: 'Pars tibi adsignata cum Georgio martyre meo, cum Iohanne, dilecto meo, erit'. Dixi: 'Num cum Georgio, gloriae stella, commorari me decet? Ille enim septem annos pro nomine tuo passus est, ego autem servus piger et otiosus sum'. Redemptor noster respondit: 'Ego ipse Georgio vires concessi, ut nomen meum *in eo glorificaretur. Te quidem dignum feci ut cum illo, me volente, stares'. Dixi: 'Quae tibi accepta sunt, fiant, Domine!'. Mihi septem coronas tradidit, et dixit: 'Una pro virginitate tua; alia pro pedum tuorum incessu, mei causa; alia pro tua p. 131.

humilitate; alia pro tua mansuetudine; alia pro tuo mundi transeuntis contemptu; alia pro tua in spiritali certamine constantia; alia pro sanguinis effusione ' ». O homo, si vana cogitatio de coronis illis, quae viro Domini data sunt, tibi obvenerit, evangelii verba [1] te redarguent: « Si oculus tuus malignus est, res meae sunt ». Redemptor haec ait de hominibus, qui in eius vineae septis laboraverunt. Disce ergo, o homo, et Clementis libro intende, quomodo ei coronae datae sint! Denuo, Iohannis parvi spiritale certamen meditare, quomodo septem coronae, praeter (?) martyrium [2], *ei* concessae sint, ob eius spiritalis certaminis magnitudinem, secundum magistri praecepta. *Sanctus* vero, illorum instar, magnum certamen certavit. Domino quidem nihil impossibile est; augere et minuere quae vim habent potest.

Ad Domini colloquium redeamus, ne verba nimis protrahantur. Sapienti verbum unum satis est. Pater noster Takla Ḥawāryāt dixit: « His auditis ab ore Dei mei, cor meum laetatum est. Redemptor mihi dixit: ' Requiem tibi concedam ex hoc mundo corruptore '. Et dixi: ' Misericordia tua attingat me, Domine! ' ». Haec sacerdoti cuidam, cum ad caelos raptus fuisset et tres hebdomades obdormivisset, rettulit. Omnibus mysteriis perspectis, circa tertiam horam experrectus est, dum eius vultus divina luce enitet, et dixit: « Domini benignitas opportune advenit! ». Diem peregit, unumquemque eorum qui ibi commorabantur de rebus necessariis admonens. Tum, somni tempore, Redemptor cum septem archangelis, quattuor caelestibus animalibus et viginti quattuor caeli sacerdotibus, cum prophetis apostolisque, cum iustis et martyribus advenit. Advenit etiam Maria, Domini nostri genitrix, cum omnibus sanctis mulieribus. Haec cum videret pater noster Takla Ḥawāryāt gavisus est valde et dixit: « Haec dies et haec ora benedictae sint! ». His dictis, quievit: angeli splendentes alis suis eius
p. 132. animam exceperunt et *magna cum gloria et laudibus sustulerunt, cum dicerent: « Iusti memoria est in laudibus, ex egestate ad divitias, ex humili statu ad divitias, ex humili statu ad gloriam! ». De hoc multi testantur, qui lucem in corpus viri Domini descendentem et magno cum fulgore illa nocte

[1] Cfr. MATTH., XX, 15. — [2] Fortasse « praeter martyrii coronam ».

coruscantem viderunt. Multi haec adspexerunt, mirati et obstupefacti sunt, atque dixerunt: « Vere iustitia tua laudanda est! ». Sacerdotes linteo corpus eius involverunt, et fideles humaverunt.

Laus Patri, qui eum e sinu matris elegit; adoratio Filio, qui ei constantiam ad spiritale certamen cum effusione sanguinis concessit; gratiarum actiones Spiritui sancto, qui divino sale eum sapidum suavemque reddidit, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Ecce, magnum astrum, quod mundi impuritas non offuscabat, et cuius fulgor apud iustitiae solem, is est Christum, splendet, nobis evanuit: eius divitiarum participes fiamus! Hodie, rescissa est arbor magna, altissima, amplissimis foliis praedita, quam venti agitare neque peccatorum aestus exsiccare valuerunt. Patris dextera illam plantavit, Filii brachium germinare fecit, et Spiritus sancti favor, mysterii baculo, irrigavit. Num vero, dum miseri ad eum « pater, pater! » clamamus et *eum* invocamus, nobis vocem suam suavissimam audire faciat, quae dicat: « Ecce, o filii mei, quae Dominus mihi concessit! ». *Haec dicat* nobis, qui eius historiae discendae studio convenimus, et e remotis proximisque *pagis* congregati audivimus et vidimus. Pro nobis coram Deo suo intercessor suppliciter oret. Qui, eius amoris gratia, *haec* scribi mandavit, in haereditatem suam excipiat, et nos omnes benigne in aedibus suis consistere faciat, cum omnibus qui eius commemorationem celebraverint, eius nomen invocaverint, et in eius precibus confisi fuerint cum eum exaltant, nunc et semper, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Num pater pastor oves in solitudine relinquit, et non ad stabula adducit? nonne lupi illas dissipabunt? Num mater filios suos relinquit, antequam ab ipsius uberibus satiarentur? nonne illorum corpora ad staturam perducit? Num sponsa ornamentorum [1] *armillarumque obliviscitur? Ecce, pastor gregem, ma- p.133.
gister discipulos, militum praefectus copias suas dimisit. Ecce, evangelii tuba, quae ad fideles congregandos sonabat, siluit. Ecce, mundi lampas, doctrina sua illuminans, evanuit. Tenebricosi,

[1] Ms. mazgano.

a Satana suis retibus seducti, dispersi sunt. Ecce, medendi artis custos, qui animas osoris sagittis vulneratas sanabat, defuit, *qui* in Iesu Christo, suavissimo oleo unctus erat. Ecce, margarita, quae magno pretio acquiri non potest, in sepulcro recondita est. Vae nobis, vae nobis, quos magister dimisit! Tibi similem invenire non possumus patrem, qui nos viam vitae et verba fidei doceat. Tua intercessio omni tempore et omni hora nos tueatur.

Ei, qui hunc librum scribi mandavit [1], nec non scribae [2], et lectori, et audientibus, una, Dominus in regno caelorum clemens sit, precibus Mariae, Dei genitricis, et precibus patris nostri Takla Ḥawāryāt, precibus iustorum et confessorum, virginum et monachorum, intercessione angelorum vigilantium, per omnia saecula saeculorum. Amen et amen. Fiat! fiat! fiat!

[1] Ms. add.: « Gabra Krestos et eius liberi, Zēnā Ḥawāryāt et Habta Māryām ». — [2] Ms. add.: Ḥarrā Krestos ».

